ORFANII

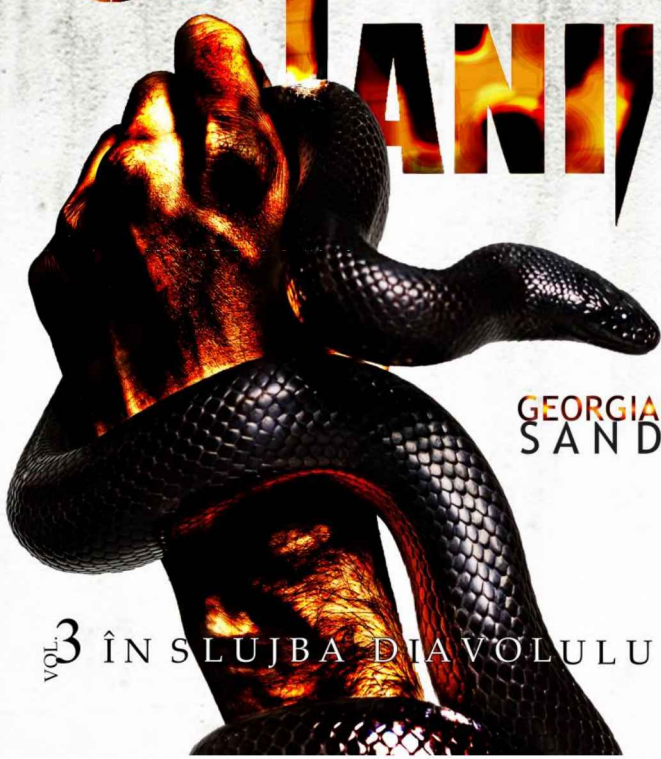

GEORGIANA SANDU

VOL. 3 ÎN SLUJBA DIAVOLULUI

ORFANII

Vol. 3 În Slujba Diavolului

GEORGIANA SANDU

Această lucrare electronică este protejată prin copyright, iar cartea este destinată exclusiv utilizării ei în scop privat pe dispozitivul de citire pe care a fost descărcată. Orice altă utilizare, incluzând împrumutul sau schimbul, punerea la dispoziţia publică, reproducerea integrală sau parţială, multiplicarea, stocarea pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informaţiei, altele decât cele pe care a fost descărcată, revânzarea sub orice formă sau prin orice mijloc, fără consimțământul autorului, sunt interzise.

© GEORGIANA SANDU 2021

ORFANII

VOL. 3

ÎN SLUJBA DIAVOLULUI

GEORGIANA SANDU

„Mai bine cu tine in Iad
decât fără tine in Paradis.”

Dante Alighieri

PROLOG

Am zâmbit doar pentru o secundă.

Uşurarea şi fericirea au durat doar atât, o secundă blestemată ce a părut o înviere din morţi, o evadare din ghearele diavolului.

Apoi sunetul îngrozitor mi-a spart urechile, asfaltul parcă a crăpat sub el, motocicleta lui Dwayne s-a şerpuit haotic, aruncându-l ca pe un proiectil, chiar dacă nu avea viteză.

Zâmbetul tâmpit îmi rămăsese înţepenit pe faţă, închegat cu groaza ce mi se forma în suflet. Buzele mi s-au spart când am urlat cât m-au ţinut plămânii.

Trupul lui izbit de asfalt a scos un sunet terifiant de oase rupte pe care l-am auzit chiar şi de la distanţa la care eram. S-a rostogolit nefiresc, propriile mişcări nu mai erau controlate de el, arăta ca o păpuşă azvârlită de o forță invizibilă.

Se auzise împuşcătura. Împuşcăturile.

Toate cele trei nenorociri se petrecuseră simultan în decursul unei singure secunde: auzisem bubuitura armei, Cade căzuse şi Dwayne fusese azvârlit de pe motocicletă.

Nu eram în stare să fac conexiuni, nu mai ştiam cine pe cine împuşcase de fapt, vedeam un singur lucru: corpul lui Dwayne întins în mijlocul străzii… nemişcat.

Derek şi Dax au reacţionat înaintea mea şi au alergat spre el.

Am coborât din maşină fără să mă gândesc vreo secundă şi am început să alerg şi eu. Nu mai simţeam nimic, piciorul rănit se mişca la fel de repede ca şi celălalt, durerea nu mai exista, doar teroarea absolută, groaza ce săpa până în cel mai mic os din corp.

Nu îmi păsa dacă aveau să mă prindă, dacă cel rămas mă împuşca, totul se blura în capul meu şi nu eram sigură dacă nebunia ce mă cuprindea era de vină, sau viteza cu care alergam.

Mi-am ordonat să nu cedez, să nu încep să plâng, să îmi folosesc toate forţele doar ca să ajung la el.

Dax îi luase capul în poală, îl auzeam pe Derek strigându-l. Am apucat să îi văd casca făcută praf înainte să mă arunc în genunchi lângă trupul lui, iar ochii lui închişi au fost primul lucru pe care l-am văzut, apoi am simţit o umezeală caldă şi terifiantă când l-am atins pe piept, peste geaca neagră.

Controlul meu a cedat catastrofal când mi-am privit palmele pline de sânge.

Derek a încercat să îl ridice, moment în care Dax a urlat numele meu.

M-am întors şi l-am văzut pe diavol încă în viaţă.

Eram sigură că urma să se termine. Ăsta era sfârşitul, am simţit din nou gustul morţii când Cade a îndreptat arma spre mine, cu acea furie ce nu mai putea fi controlată de nimic, nici de ce inima ce bătea în pieptul meu.

I
CRUCEA DANICĂI WELRON

Am urmărit raza de lumină mişcându-se lent pe podea până când micul fascicul s-a estompat complet şi s-a pierdut printre draperiile groase, indicându-mi că se mai scursese o zi. Odată cu ea, mi-am pierdut şi concentrarea, obsesia de a mă focusa asupra unui singur lucru şi de a-mi ignora complet restul gândurilor.

Restul terorilor.

Mi-am strâns genunchii la piept şi mi-am rezemat bărbia pe ei, aşezată pe podea, în faţa patului, în vechea poziţie pe care mi-o aminteam dureros de bine. Obişnuiam să îmi aştept moartea în felul acesta. Ghemuită pe podea,

disperată şi speriată, aşteptam ca bătăile inimii să se oprească.

Şi s-au oprit.

Nu am fost lăsată în linişte. M-au smuls din alinarea morţii şi m-au readus la viaţă, iar acum triam doar ca să chinui fiecare suflare din jurul meu.

Mi-am muşcat buza atunci când am simţit lacrimile nenorocite încercând să dea năvală. Mi se părea grotesc să plâng, îmi pierdusem dreptul ăsta. Eram precum un criminal ce regreta după ce crease un masacru, precum o blestemată care plângea pentru vieţile pe care le distrusese.

Nu. Nu meritam să plâng.

Aveam dreptul doar să lupt.

Ciocănitul în uşă m-a tras din gândurile întunecate, dar nu mi-a provocat nicio reacţie. Mi-am strâns mai bine picioarele la piept şi l-am ignorat complet pe cel care mă trăsese din mizeria mea psihică.

— Dakota?!

Am închis ochii şi am oftat epuizată când am auzit glasul mamei. Nu aveam energie să îi fac şi ei faţă.

Bătaia s-a auzit din nou.

— Ştiu că eşti acolo! Dacă nu îmi deschizi imediat, o să intru peste tine.

Tonul devenise mai autoritar, ceea ce nu se întâmpla des, deci nu era în toane bune. Ştiind că singura şansă de scăpare era să mă arunc de la balcon – ceea ce nu ar fi fost deloc o idee rea – m-am ridicat de pe podea şi am mers să îi deschid. Am scrâşnit din dinţi din cauza amorţelii dureroase de la nivelul picioarelor, dar era o senzaţie plăcută în egală măsură, pe care mi-aş fi dorit-o în tot restul corpului. Să nu mai simt nimic părea cea mai mare binecuvântare pe care aş fi putut-o primi.

Am descuiat uşa şi i-am deschis mamei care aştepta deja pregătită, cu mâinile pe şolduri şi o privire dojenitoare.

— Bună, mamă. M-am auzit vorbind, deşi puteam să jur că nu eram eu, glasul îmi suna diferit, fără viaţă. Dacă vreodată un mort ar fi putut vorbi, ar fi avut vocea mea.

Ea şi-a îngustat ochii la mine, apoi m-a analizat din cap până în picioare. Nu îi plăcea ce vedea, era uşor de observat asta. A trecut pe lângă mine şi a intrat în cameră.

— Scumpo, ce se întâmplă cu tine?

Am închis uşa în urma ei şi mi-am permis trei secunde în care am respirat cu forţă, pregătindu-mă pentru ce avea să urmeze. Mama găsise necesar să devină grijulie fix când aveam cea mai mare nevoie să fiu lăsată în pace.

Grozav.

M-am întors spre ea şi am încercat să zâmbesc, deşi habar nu aveam ce a ieşit, pentru că nu se simţea că buzele mele au primit prea bine comanda.

— Sunt bine, doar obosită. Au fost câteva săptămâni grele.

Ea şi-a pus braţele la piept şi privirea dojenitoare s-a întors.

— Ştiu că tu ai impresia că nu te cunosc deloc, dar te înşeli. Am înţeles că plecarea lui Dwayne te-a supărat prima dată, cu toţii am înţeles, dar acum s-a întors. Vrei să îmi spui exact ce se întâmplă?

Dumnezeule mare, fix asta aveam nevoie! Am urlat mintal şi am privit spre balcon, săritura aia părea tot mai tentantă. Mi-am trecut mâna prin păr şi am mers să mă aşez pe pat, pentru că mă simţeam ca la execuţie stând astfel în faţa ei.

— Nu e vorba de Dwayne, mamă.

Sau de ce am făcut cu el după ce s-a întors, ca o idioată beată și fără creier.

Ea s-a aşezat lângă mine. Dacă mă lua şi în braţe, aveam să leşin.

— Lena mi-a spus că refuzi să îl vezi. E adevărat?

Mi-am strâns buzele, blestemând-o pe Lena în gând, oare altceva nu avusese să îi spună? Nu se ofilise nicio orhidee zilele astea?

Trecuseră trei zile de la noaptea petrecută în Iad. În Grota Diavolului, corect spus. Noaptea ce îmi schimbase complet toată viaţa, mentalitatea şi personalitatea, şi simţeam că nu aveam să mai fiu niciodată aceeaşi. După ce se întâmplase cu Dwayne, abordasem atitudinea laşului și încercasem cu disperare să mă feresc de el. Mi se înmuiau picioarele numai când îl vedeam, amintindu-mi fiecare păcătos de amănunt al acelei zile și ce fusesem în stare să fac. Poate fusesem beată, dar fiecare scenă era bine bătută în cuie în mintea mea; eu inițiasem totul, deci nu îl puteam acuza pe el pentru nimic în privința asta, chiar încercase să mă potolească, dar beţiva disperată din bine scosese din ea tot ce era mai rău, iar acum nici nu mă puteam gândi la asta – la acele poziții – fără să

nu îmi ia foc măruntaiele. Luni apăruse la poarta mea, pregătit să mă ducă la liceu. Nu insistase şi nu se forţase în braţele mele, însă nu îmi oferise nici acea linişte deplină de care aveam nevoie. Alice şi Lucas erau şi mai dificili, deoarece ei nu ştiau nimic şi cereau încontinuu explicaţi despre decizia mea de a-l ignora complet pe Dwayne.

Adevărul era că, pur şi simplu, eram epuizată. În afară de frica unei noi dispariţii, unei noi rupturi, nu îl puteam privi şi să nu mă gândesc ce îi făcusem. Ce le făcusem tuturor. El, Dax şi Danica erau blestemaţi din cauza mea şi legaţi în lanţurile diavolului, vina şi regretul mă doborau la pământ, la propriu, de fiecare dată când îi priveam, şi din cauza asta alesesem să îi evit obsesiv de mult. Fraţii mei îmi oferiseră spaţiul de care aveam nevoie, însă nu şi Dwayne. Nici măcar nu începusem încă să lucrăm în club şi deja nu reuşeam să îmi mai ţin minţile întregi.

— E vorba de Amy, mamă. Sceneta aia m-a marcat foarte mult.

Să vorbesc despre asta era chiar şi mai dureros, dar devenise de ajutor să pun capăt unei conversaţii. Nimeni nu mă mai forţa să vorbesc despre Amy, aşa cum o făceau cu Dwayne. Cu

coada ochiului, am văzut chipul mamei liniştindu-se.

— Draga mea, totul a ieşit minunat. Am văzut sceneta şi m-a făcut până şi pe mine să lăcrimez, deşi nu o cunoşteam pe acea fată. Dakota… am tresărit atunci când şi-a aşezat mâna peste a mea şi am privit-o speriată, de parcă mă atingea pentru prima dată.

— Ce s-a întâmplat este tragic, dar tu ai viaţa ta de acum înainte, bucură-te de miracolul ce ţi-a fost oferit.

Sângele mi-a umplut gura. Nu era deloc un mod metaforic de a o spune, mi-am muşcat limba până am simţit-o plesnind şi sângele s-a scurs printre dinţi, însă era singura posibilitate de a-mi ţine disperarea în frâu. Clacajul mă aştepta la colţ, pregătit să mă bage într-un spital de nebuni de îndată ce îndrăzneam să mă gândesc că eram cauza morţii lui Amy. Să îmi spună că noua mea inimă era un miracol, era ca şi cum ar fi descris mărul din Grădina Edenului drept salvarea omenirii.

Mi-am tras nasul şi am aprobat din cap, sperând să pună capăt discuţiei şi să nu mai insiste, deoarece asta fusese toate energia pe care o aveam disponibilă.

— Vino cu mine! O să îţi arăt ceva ce sigur te va înveseli.

M-a prins de mână şi m-a tras după ea, eu am jelit în gând, pentru că nu exista nimic ce mă putea înveseli, însă am urmat-o şi am coborât scările în tăcere, preferând asta în locul dădăcelii despre Dwayne şi Amy. M-am oprit pe ultimele trepte, şocată de puhoiul de oameni din living şi agitaţia infernală. Cumva, îi auzisem până acum, însă nu fusesem cu adevărat conştientă că erau adevăraţi, îi lăsasem să se piardă printre celelalte voci ce îmi colindau prin minte.

Oameni necunoscuţi cărau de colo-colo cutii, livingul era desfiinţat şi vreo zece bărbaţi se chinuiau să mute canapeaua. M-am aplecat la fix şi m-am ferit înainte să fiu izbită în cap de doi ce urcau un fotoliu la etaj. Lena era înconjurată de trei femei ce păreau să o ameţească cu vorbăria, dădea din cap ca un roboţel, deşi îi citeam disperarea pe chip. Pe uşile larg deschise am văzut parcat un camion în faţa casei.

Am simţit nevoia să mă prind de balustradă ca să mă liniştesc. Venisem de la liceu cu vreo cinci ore în urmă şi totul era în regulă, casa era goală şi liniştită, aşa cum o cunoşteam şi

ajunsese să îmi placă, acum se întorseseră părinţii şi se dezlănţuise iar prăpădul.

— Renovaţi? a venit cea mai logică întrebare dintre toate, apoi m-am gândit la o posibilă mutare şi mi s-a oprit blestemata de inimă. Nu îmi permiteam să mă mut, Dumnezeu ştia ce ar fi făcut Cade dacă îi scăpam din lanţul ce abia mi-l pusese de gât.

Mama a făcut o mutră dezamăgită, aproape jignită.

— Nu pot să cred că ai uitat ce urmează!

M-am încruntat subtil şi am privit iar în jurul meu, tot mai dornică să mă retrag în gaura mea şi să zac în pace. Ziua mea de naştere nu venea, nici a altui membru din familie, aşa că am clătinat din cap, în cele din urmă. Mama s-a întors spre o cutie ce avea aproximativ înălţimea ei şi a înhăţat dinăuntru o plăcuţă argintie pe care era scris „Welron" cu litere aurii. Văzând-o, m-am simţit lovită direct în moalele capului.

— Oh, a fost tot ce am putut să spun, şocată, în timp ce mama îmi zâmbea cu entuziasm.

— Exact! Săptămâna viitoare are loc balul anual „Welron", iar de data asta, domnişoară, nu o să mai scapi. Şi mai am o surpriză pentru tine. M-a prins iar de mână şi m-a tras după ea. În toţi

anii ăştia reuşisem să scap de petrecerea asta simandicoasă, folosisem boala drept scuză să fiu lăsată în pace şi niciunul nu reuşiseră să mă convingă să particip.

M-a tras după ea spre Lena şi cele trei femei, bucătăreasa noastră a expirat de uşurare când a văzut-o pe mama şi s-a scuzat imediat, eu m-am încruntat în urma ei, notându-mi să o atenţionez să îşi ţină gura în legătură cu Dwayne şi vizitele lui în faţa uşii mele încuiate.

— Camile, ea este fiica mea cea mică, Dakota. Dakota, Camile se va ocupa de ţinutele noastre pentru bal.

O mână delicată s-a întins cu încredere spre mine, însoţită de un zâmbet orbitor şi perfect.

— Oh, Dumnezeule, nu ai glumit! Cu părul ăsta al ei o s-o transformăm în prinţesa balului. Deja o văd într-o rochie argintie, poate strălucitoare, vaporoasă, cu trenă…

Am observând-o pe mama aprobând entuziasmată din cap, eram prea perplexă să reacţionez în timp ce femeia din faţa mea îmi lua vizual măsurile.

— Îmi cer scuze, Dakota, defect profesional, îmi pare bine să te cunosc.

În cele din urmă i-am strâns mâna, sperând astfel că va înceta să îndruge despre cum urma să mă îmbrace.

— De asemenea, am bâiguit eu, încercând un zâmbet.

— Scumpo, după cum ştii, în fiecare an, sora ta a fost în centrul atenţiei la acest bal, ea a fost cea care l-a deschis, dar anul acesta onoarea îţi va reveni ţie.

Am privit-o cu groază, neştiind cum să neg cu suficientă vehemență încât să nu par nebună.

— Nu, mamă, te rog, nu! Nu este nevoie, nu îmi dore…

Ea m-a oprit, ridicând mâna.

— Este deja stabilit. Camile, ce zici să ne întâlnim duminică să discutăm toate detaliile?

— Luna asta mi-am eliberat tot programul pentru voi, trebuie doar să mă suni.

Le-am privit cum discutau vesele în timp ce mie mi se rupea pământul sub picioare. Dumnezeule, de parcă nu îi făcusem destule, acum îi mai luam şi locul pe piedestalul familiei.

Ne-am luat la revedere de la Camile şi am aşteptat să o prind din nou pe mama singură, nu îmi păsa dacă trebuia să fac scandal, în nici un caz nu îi furam surorii mele şi asta. Era infim în

comparaţie cu distrugerea pe care i-o provocasem, însă nu conta, balul Welron era al ei şi nu aveam să accept în veci să îi iau locul. Îmi produceam singură un infarct dacă era nevoie şi, sincer, nu mi-ar fi prea greu, trebuia doar să îmi las gândurile libere.

Mama a condus-o pe Camile afară, iar eu mi-am trecut ambele mâini prin păr, rugându-mă în gând să rămân stabilă, să rămân întreagă, măcar pentru moment. Toată lumea se mişca înainte, eu mă simţeam blocată pe loc, din nou.

Glasul tatei mi-a oprit sângele în vene.

Îi făcusem faţa mamei, îmi dădusem seama că pe ea nu o asociasem niciodată cu transplantul, tata se ocupase de tot, de asta reuşisem să fiu în preajma ei fără să îmi pierd minţile, dar auzind glasul lui, am înnebunit pe loc.

Sunny, furia lui Cade, Jena, Amy… toată povestea s-a întors şi tot ce mi-am dorit a fost să fug cât mai departe posibil.

M-a prins de încheietură şi m-a întors spre el. Zâmbetul nu i se potrivea cu absolut nimic din mintea mea. Cu un braţ în jurul umerilor mei, m-a tras spre el şi m-a sărutat pe tâmplă.

— Felicitări! Am văzut sceneta şi nu aş putea fi mai mândru, regret că nu am fost prezent.

Părea că abia acum îmi înghiţeam sângele ce îmi umpluse gura mai devreme, sau poate doar o luam razna definitiv şi apariţia tatei fusese declicul final. Piesa aia de teatru făcea acum parte dintr-o lume ce nu mai exista, ireală, un vis din care mă trezisem. Toţi în jurul meu vorbeau despre ea, toţi mă felicitau, la liceu Amy revenise din nou pe buzele tuturor, iar eu înnebuneam în mijlocul lor.

— Mulţumesc, tată, mi-am găsit pe undeva puterea să rostesc, deşi nu reuşeam să îl privesc în ochi mai mult de trei secunde. Limba mea a ajuns iar între dinţi atunci când mi-a zâmbit, întrebarea mi s-a oprit pe buze, nevoia dureroasă de a şti adevărul, măcar de a observa reacţia lui, tresărirea de pe chip, orice m-ar ajuta să îmi dau seama dacă tatăl meu a avut sau nu vreo implicare în nenorocirea ce mă ţinea acum în viaţă.

— Să înţeleg că ai primit vestea?

A privit în jurul nostru, cu un zâmbet larg. Balul Caritabil Welron era o tradiţie veche de familie, apăruse cu mult înainte să fiu eu

adoptată, eram prea bulversată să îmi mai amintesc şi anul exact, însă era un eveniment foarte serios la care luau parte unii dintre cei mai mari oameni de afaceri din stat, vedete şi oameni politici, însă cea mai cea mai mare problemă o reprezenta familia, era singura dată din an când toţi se strângeau împreună, singura dată când hotelul în care locuiam era plin. De fiecare dată eram mutată în altă locaţie, pentru a evita agitaţia, dar anul acesta nu aveam să mai scap.

— Nu vreau să fac asta, tată, nu vreau să îi iau locul Danicăi. L-am privit implorator, sperând să îmi înţeleagă cerinţa şi să nu facă din asta o pedeapsă pentru Danica. Contrar aşteptărilor mele, s-a încruntat derutat.

— La ce te referi?

— Mama mi-a spus că eu voi deschide balul anul acesta. Sincer, nici nu ştiu ce înseamnă asta, dar dacă era tradiţia Danicăi, nu vreau să îi iau locul.

A chicotit răutăcios, prevestind belele.

— Nu ştiam că Mikaila a luat decizia asta, dar e o idee foarte bună. Şi-a pus iar braţul în jurul umerilor mei şi m-a strâns cu forţă,

privindu-mă cu o mândrie ce săpa adânc fix în acel organ nenorocit pe care mi-l cumpărase.

— Meriţi asta! E timpul tău să străluceşti.

M-a eliberat şi a plecat de lângă mine înainte să am timp să protestez, să urlu că nu, nu era timpul pentru strălucirea mea, era timpul ca cineva să mă bage dracului într-o groapă şi să arunce pământ peste mine.

Nu am reuşit să mai fac faţă balamucului din jur, am fugit înapoi în camera mea şi m-am lipit de uşă, inspirând şi expirând, muşcându-mi din nou limba în ceea ce devenise ritualul de a opri un atac de panică sau o criză de nebunie. Mi-am târşit picioarele la baie şi m-am privit în oglindă, nu părea să se fi schimbat ceva, eram aceeaşi fată cu ten palid, ochi albaştri şi păr roşu şi lung. Mi-am frecat faţa, analizând cearcănele adânci pe care nu mai reuşea să le acopere nici fondul de ten. Imaginea era aceeaşi, dar sufletul din interior era complet diferit, nu mă mai simţeam bine privindu-mă, mi se părea că port masca unei fete moarte pentru a păcăli oamenii. În scurta perioadă în care am fost împreună, Dwayne mă ajutase să mă descopăr, să mă iubesc, felul în care mă privea el îmi oferise iubirea de sine care îmi lipsise întotdeauna,

păcat că a durat aşa de puţin, iar acum mă simţeam mai străină de mine decât am fost vreodată. Nici măcar eu nu îmi mai înţelegeam propriile gânduri, aşa că mi-am umplut palmele cu apă şi am aruncat-o pe faţă. Am scuipat sângele ce mi se scursese din limbă şi am analizat daunele în oglindă, mai aveam puţin şi îmi tranşam propria limbă, era roşie şi provoca deja dureri teribile, însă nu suficiente să îmi ia mintea de la ce se întâmpla în viaţa mea.

Mi-am clătit gura şi m-am spălat pe dinţi, hotărând să găsesc altă modalitate de a-mi distrage atenţia de la nebunie până nu rămâneam fără limbă.

Habar nu aveam cum urma să luăm cina în tot tărăboiul de jos, dar deja mă gândeam la o scuză de a scăpa. Până acum fusese uşor, Lena nu insistase foarte mult, mâncasem în camera mea, dar tata nu va fi aşa uşor de păcălit cu o durere de cap. Cu mintea vraişte, m-am târât spre balcon şi am ieşit în aerul rece al serii de noiembrie. Natura îşi schimbase complet haina, temperaturile ridicate rezistaseră eroic până zilele trecute, însă sfârşitul lui noiembrie îşi făcea simţită prezenţa tot mai aprig. Uram toamna şi, mai ales, iarna din San Francisco. Nu

ningea, nu era cu adevărat frig, însă uneori era ca şi cum trăiam într-un borcan plin de umezeală şi ceaţă. Imediat după bal, urma prima vacanţă de iarnă într-un loc ales de părinţii noştri, undeva unde ningea cu adevărat. Mă luaseră cu ei întotdeauna, dar niciodată nu mă bucurasem de zăpadă, nu mi se permitea să mă epuizez pe o pârtie sau să îngheţ prea tare. Tot ce voiam acum era să fac lucrurile astea, să forţez inima ce îmi bătea în piept până când avea să cedeze.

M-am prins cu mâinile de balustradă şi am privit în jos. Camionul plecase din faţa casei, distanţa era suficientă, dedesubt era ciment, nu aş fi avut nicio şansă să supravieţuiesc. Am strâns bara metalică în palme şi am închis ochii, cu lacrimile evadând din nou. Ajunsesem de prea multe ori în locul ăsta, în ultimele zile, încercând să mă conving dacă era decizia potrivită sau nu, dacă astfel îi ajutam pe ei sau doar îi condamnam la un rău şi mai mare.

M-am mişcat foarte puţin, testând cât de greu mi-ar fi fost să sar peste balustradă. Deloc greu, un simplu salt şi totul se termina.

Limba mi-a ajuns din nou între dinţi, blocând urletul de disperare pe care voiam atât de mult să îl eliberez. Îmi doream să urlu până

când aveam să rămân fără voce, până mi-aş fi pierdut cunoştinţa. Obrajii mi s-au udat de lacrimi şi m-am aplecat peste balustradă, durerea îmi săpa în oase ca o otravă pe care nu aveam nicio şansă să o scot şi nu îmi oferea eliberarea morţii.

Îl înţelegeam pe Dwayne mai bine decât oricând.

Totul era atât de clar acum, în ciuda felului în care tratam relaţia noastră, îl înţelegeam atât de bine, pentru că tot ce îmi doream era să dispar. Să plec oriunde şi să nu mai văd nimic din ce îmi putea aminti cine eram şi cum am distrus viaţa oamenilor pe care îi iubeam atât de mult. Nu am crezut niciodată că voi ajunge astfel în pielea lui.

Îmi primisem proprii demoni. Adevăraţi de data aceasta.

El avusese dreptate tot timpul, nici măcar iubirea nu poate învinge un asemenea grad de durere, doar face totul mai dificil. În momentul acela, nu eram sigură care dintre noi va ceda şi va fi primul care va pleca primul în lumea largă.

Am privit din nou spre libertatea atât de tentantă, întunericul tot mai dens ce acapara noaptea, ceaţa ce îmbrăca aerul şi promitea

liniște eternă. Totul mi s-a părut atât de pașnic, încât tentația de a sări a devenit mai puternică. Am țipat cu gura închisă, sunetul s-a pierdut în noapte, era atât de slab pentru ce simțeam cu adevărat, m-am simțit atrasă tot mai tare spre neant și i-am cedat, drogată de promisiunea liniștii, până când am fost trasă cu bestialitate înapoi de o vibrație subtilă, dar suficientă să îmi adune mințile înapoi într-un loc.

M-am tras înapoi și m-am întors cu spatele, prinzându-mi mâinile în păr și strângând din nou cu forță, urându-mi slăbiciunea și cedarea, faptul că nu eram în stare să îmi adun puterile și să lupt. Ca o lașă, voiam mereu să fug în brațele morții, și tot ca o lașă, nu aveam curaj să duc totul până la capăt.

Mi-am scos telefonul ce îmi vibrase în buzunarul din spate al blugilor și l-am aprins.

Numele lui Dwayne a apărut pe ecran.

Un zâmbet melancolic mi s-a întins pe buze, privind apoi în spatele meu. Oare fusese a doua oară când mă salvase de la moarte? Foarte posibil.

Îmi trimisese un mesaj, dar nu am avut curajul să îl deschid, am închis telefonul complet și l-am băgat înapoi în buzunar.

Ştiam că dacă cedam, dacă îmi permiteam să mă las acaparată de el, pierdeam complet controlul şi apoi m-aş fi urât şi mai tare. O parte din mine îşi dorea să fie în braţele lui mai mult decât orice pe lume, să alerge şi să nu se mai oprească până la el, însă o altă parte îşi dorea să îl ţină cât mai departe, pentru că îi distrusesem viaţa.

Am auzit ciocănitul abia după ce a devenit foarte puternic, mi-am frecat braţele îngheţate şi am intrat în cameră, închizând uşa balconului în urma mea. Mi-am pregătit repede textul pentru Lena, ştiam că era ea ca să mă invite la cină, aşa că nu m-am gândit foarte mult înainte să deschid uşa şi să împietresc pe loc.

M-aş fi aşteptat la oricine, absolut oricine altcineva, dar nu la ea. M-a privit cu seriozitate şi a analizat camera în spatele meu.

— Te deranjez?

Ca un căţel speriat în faţa lupului, am clătinat din cap, parcă aşteptând-o să se năpustească asupra mea.

— Putem să vorbim puţin?

Mi-am privit sora vitregă, gândindu-mă dacă ea venise să termine ce nu reuşisem eu mai devreme. Eram sigură că nu aş fi protestat cu

nimic dacă ar fi încercat să îmi facă un brânci peste balustradă.

— Da, abia am şoptit şi i-am făcut loc să intre. Cu ajutorul cârjei, a trecut pe lângă mine, abia păşind cu piciorul în care Blaze înfipsese un cuţit. Dintre toţi, pe ea îmi era cel mai greu să o privesc, totul la ea îmi aducea aminte cât de vinovată eram. O crezusem o nenorocită, un demon, dar era doar un înger chinuit şi şantajat.

Am închis uşa în urma ei şi mi-am adunat orice putere mai rămăsese în mine, înainte să mă întorc spre ea. Se aşezase pe marginea patului, cu piciorul întins în faţă.

Fusese foarte greu să găsească o poveste pentru părinţi. Dax o dusese imediat la spital după ce scăpasem de Cade, dar spuseseră că alunecase şi căzuse cu piciorul într-o bucată de oţel la vechile docuri din port. Probabil nu o crezuseră, dar era majoră şi atât timp cât nu voia să meargă la poliţie, nimeni nu insistase. Mai greu fusese să îl convingă pe tata cu povestea asta.

Am ajuns la fotoliul de la birou şi m-am aşezat, întorcându-mă spre Danica. Nu eram foarte departe, dar nici aproape de ea, deşi nu înţelegeam de ce conta atât de mult distanţa

dintre noi. Putea să mă distrugă cu trei cuvinte oricât de departe m-aş fi aşezat eu.

Am rămas în tăcere, ea privind în podea, eu privind-o pe ea şi aşteptând. În cele din urmă, a oftat.

— Ştiu că mă eviţi, că ne eviţi pe toţi şi înţeleg de ce, dar nu trebuie să o faci.

Am înghiţit o gură amară de sânge, sau cel puţin aşa mi se părea. Am privit-o fix, neştiind cum să răspund, ghicind că probabil avea să explodeze în orice secundă. Acum avea toate motivele din lume să îşi dorească să fiu moartă.

M-a privit, aşteptând un răspuns, dar cum nu a venit, ea a continuat.

— Nu ai niciun motiv să te simţi vinovată pentru ce s-a întâmplat, nu e vina ta că ai primit inima de la iubita moartă a unui psihopat.

Simţind cum mi se umplu ochii de lacrimi, m-am aplecat cu coatele pe genunchi şi mi-am înfipt mâinile în păr.

— În locul tău aş fi putut fi eu, situaţia ar fi fost aceeaşi. M-ai fi urât pentru că eu am reuşit să trăiesc?

Am privit-o cu groază, apoi am clătinat repede din cap.

— Bineînţeles că nu.

Ea mi-a zâmbit. Mi-a zâmbit cu adevărat, aşa cum nu mai văzusem de prea mult timp.

— Nu te urăsc, Dakota.

A bătut cu palma pe pat, lângă ea, indicându-mi să mă apropii. Cu picioarele tremurând, m-am ridicat şi am mers spre ea, mă simţeam ca o căprioară speriată în lumina farurilor, dar am reuşit să ajung lângă ea şi să mă aşez pe pat.

— Ştiu ce ai crezut despre mine în perioada asta, mai ales după ce ţi-ai dat seama că eu am luat-o pe Amy.

Am clătinat repede din cap.

— Regret amarnic! Regret că nu am venit să vorbesc cu tine, dar totul s-a şters acum.

A fost rândul ei să clatine din cap şi i-am văzut lacrimi formându-se în colţurile ochilor.

— Nu s-a şters nimic, Dakota, şi nu se va şterge niciodată.

Eram speriată, dar am îndrăznit şi mi-am aşezat mâna pe umărul ei, încercând să o liniştesc, înţelegându-i atât de bine durerea interioară.

— Nu trebuie să iei asupra ta vina, ai fost şantajată şi…

— Nu, Dakota! m-a oprit ea cu brutalitate. Am fost şantajată, da, dar nu forţată. Aş fi putut oricând să aleg altă cale, aş fi putut să merg la poliţie, dar am fost proastă şi speriată, l-am lăsat să se joace cu mine. Totul a început din clipa în care am acceptat să beau alcool oferit de un străin, într-un nenorocit de club în care nu mai fusesem niciodată.

Mi-am trecut limba peste buze, încercând să mă menţin puternică pentru ea, nu ar fi ajutat-o cu nimic să încep şi eu să plâng, nu pentru asta venise aici. Sinceră să fiu, habar nu aveam pentru ce venise, dar eram pregătită să suport orice.

Ea a tras o gură mare de aer şi a privit tavanul.

— Dax tot insista să plecăm din oraş, să mergem acolo unde nu ne recunoaşte nimeni ca să nu fim nevoiţi să ne mai ascundem. Într-o seară, un tip a venit la el şi i-a oferit o invitaţie pentru un nou club din Sunnyvale, intrare gratis, consumaţie gratis, o trupă super bună. Nu ne-am gândit o secundă, am luat-o ca pe un semn, atât de proşti eram. Cade închiriase clubul în noaptea aia şi toată lumea a intrat pe gratis, a fost haos, abia puteai să arunci un ac. Jena, care

juca rolul ospătăriţei prietenoase, a început să ne umfle cu alcool, dar la început l-au drogat doar pe el. A luat-o razna şi a început să se comporte ca un nebun, să danseze cu oricine îi cădea în braţe, iar Jena s-a lipit de el ca un scai. Uitase complet de mine, moment în care a intrat Cade în acţiune.

Şi-a trecut degetele prin păr şi a oftat din nou.

— Eram deja beată, nervoasă şi dornică să mă răzbun pe Dax. Nu i-a fost deloc greu nenorocitului să îmi intre pe sub piele, aspectul l-a ajutat al dracului de mult să îmi bage pe gât pahar după pahar şi apoi să mă convingă să trag pe nas un praf care m-a transformat într-o dementă. Îţi jur, Dakota, a fost ca şi cum mi-ar fi injectat furie în vene. L-aş fi omorât chiar şi pe Dax în momentul ăla, tot ce voiam era să îi distrug pe amândoi, iar Cade a ştiut să îmi ofere exact ce îmi doream şi să mă prindă în lanţuri. Ce a urmat ştii deja.

Am prins colţul cearşafului şi am început să îl cocoloşesc între degete.

— Nu s-ar fi oprit, Danica. Chiar dacă îi făceai faţă în seara aia şi nu i-ar fi ieşit, ar fi

atacat altundeva. Cu cât era jocul mai dificil, cu atât îi plăcea mai mult.

— Poate, dar nimic nu m-ar fi oprit să merg la poliţie. Să spun adevărul, indiferent cum arătau dovezile, însă eram înspăimântată. Îmi era groază de tata, de felul în care îmi dictase în toţi anii ăştia că, orice aş face, important este să nu pătez numele familiei. Am cedat prima dată, dar am avut mai mult timp la dispoziţie, toată vara trecută am plecat în Sunnyvale şi am… vânat. Nu îi pot spune altfel, pentru că voia o fată doar de acolo. Acum înţeleg de ce. Am găsit-o pe Monica în parc. Era singuratică şi frumoasă, aşa cum ordonase diavolul, am urmărit-o câteva zile şi i-am aflat traseul.

Am înghiţit subtil în sec, nu simţeam în nici un caz nevoia să aflu asemenea detalii, dar Danica voia să se descarce. Nu m-aş fi aşteptat la asta, dar era pentru prima dată în şase luni când putea să vorbească cu cineva despre asta, despre calvarul prin care trecuse, iar acel cineva era chiar vinovata.

Şi-a ronţăit buzele, privindu-şi palmele ce tremurau, încercând să îşi găsească cuvintele. Cât timp a durat tăcerea ei, interfonul din camera mea a sunat, Lena mă anunţa că cina era

gata. M-am ridicat şi am mers spre dispozitivul de pe perete.

— Nu mi-e foame, Lena. Eu şi Danica vom coborî mai târziu să mâncăm, te rog convinge-i pe mama şi tata să nu insiste.

Am privit-o pe sora mea, curioasă dacă era de acord cu ce spusesem, ea a aprobat din cap, parcă recunoscătoare.

— *O să încerc, dar nu promit că voi reuşi.*

Mi-a răspuns Lena prin interfon cu o voce nu prea fericită.

— Mulţumesc, Lena.

M-am întors la Danica şi m-am aşezat pe pat, puţin mai departe de ea de data asta.

— Nu trebuie să îmi spui lucrurile astea, dacă nu îţi doreşti.

— Nu, vreau să vorbesc. Vreau să ştii totul.

După oftatul ei, am aprobat din cap, pregătindu-mă sufleteşte pentru încă o serie de lovituri. Cu coada ochiului, am privit spre balcon, zâmbind amar în sinea mea că nu am scăpat când am avut ocazia.

— Monica locuia, sau ar trebui să spun locuieşte, într-o zonă foarte săracă. Mi-a fost ridicol de uşor să o urmăresc, să îi aflu traseul şi să găsesc zona perfectă în care să o prind.

Pustie, printre clădiri abandonate, fără camere de supraveghere, fără oameni. Am mers în spatele ei şi i-am pus pe cap o pungă din bumbac îmbibată în Xenon, un anestezic foarte puternic. Mi-a adormit în braţe în câteva secunde, fără să vadă ceva.

Danica privea în faţa ei, ochii erau parcă goi şi eram sigură că ar fi putut să se întâmple orice acum, ea nu ar fi văzut, deoarece în minte i se derula scena aceea. Povestea cu acurateţea şi groaza unui om hăituit de cele mai negre amintiri, iar eu încercam să mă menţin puternică lângă ea şi să o las să se descarce, deşi era la fel ca atunci când l-am ascultat pe Cade învinuindu-mă pentru moartea lui Sunny. Toate astea se întâmplaseră din cauza mea şi nimeni nu ar putea să mă convingă de contrariu.

— Totul s-a întâmplat parcă atât de repede. Urmărirea, prinderea ei, teama de a nu a afla tata, adrenalina şi frica m-au ţinut în priză, eram parcă drogată şi nu îmi dădeam seama ce făceam cu adevărat, dar când am văzut-o pe Monica în mâinile lor, m-am trezit la realitate şi am fost îngrozită. Răpisem o fată şi o dădusem pe mâna proxeneţilor.

Danica a tras o gură mare de aer, încercând să îşi controleze expresia şi lacrimile. Reuşea eroic, o invidiam pentru asta, dar ea avusese mult timp la dispoziţie să exerseze.

— Apoi te-a şantajat să îl aduci pe Dwayne la club. Am continuat eu cu calm, atunci când ea nu a ştiut cum să îşi mai găsească vorbele. A aprobat din cap, apoi m-a privit cu o profunzime ce m-a speriat pentru un moment. Maturitatea din ochii ei era intimidantă.

— Îmi pare rău pentru tot ce ţi-am făcut în legătură cu el, Dakota. Pentru… şi-a strâns buzele, chipul ei îmi exprima scârbă de sine. Trecându-şi limba peste buze, şi-a mutat privirea în podea ca să poată continua.

— Nu a fost niciodată nimic între noi. Nu am fost şi nu sunt înnebunită după el, aşa cum te-am făcut să crezi.

După ce am aflat sâmbătă noaptea, îmi dădusem seama de asta într-o mare măsură, dar tot a fost şocant să o aud astfel de la ea.

— Atunci de ce…

— De ce ţi-am spus-o? Ca să te protejez de el şi de Cade.

Când eu m-am încruntat năucită, ea a zâmbit cu amărăciune.

— Credeam că scăpasem. După ce am eliberat-o pe Monica, am crezut că totul s-a terminat, am fost liniştită o lună, ca apoi să apară din nou să îmi spună că vrea alta. Şi voia una din liceul meu. Câteva zile mai târziu, Greg te-a vizitat pe tine. Ştiam că nu fusese o coincidenţă, venise special pentru tine, nu mă căuta pe mine şi a dat accidental peste tine, totul era bine planificat şi m-a băgat în sperieţi, am crezut că vrea să te introducă şi pe tine în rahatul ăsta, pentru că mă amenințase că dacă nu îmi fac treaba, îşi încearcă norocul cu tine. Apoi a apărut Dwayne, care, nu mă înţelege greşit, e probabil singurul duşman pe care Cade îl ia în serios, se teme de el, dar atunci mi s-a părut nebun cu planul lui. Să apară cu tine la braţ era ca şi cum îi servea diavolului o slăbiciune pe tavă. Amândoi eram până în gât în rahaturile lui Cade, eu încercam să te ţin cât mai departe, Dwayne făcea fix invers, ca să îi sperie că el ţi-e protector. A avut dreptate, recunosc acum, dar nu am ştiut povestea, nu am ştiut că tot ce a făcut nenorocitul a fost pentru a ajunge la tine.

A îndrăznit din nou şi s-a uitat la mine.

— În ziua când a venit aici şi m-ai prins sărutându-l, ştiam că eşti la uşă.

Eu am clipit zăpăcită, Danica a părut ruşinată.

— Voiam să te protejez şi ştiam că nu te mai pot rupe de Dwayne prea uşor. Singura cale era să te rănesc, să te fac să te îndoieşti de seriozitatea lui. Uşa era întredeschisă şi ţi-am văzut umbra… şi-a clătinat capul, nu mai era nevoie să continue, înţelegeam deja. A urmat un alt zâmbet melancolic.

— Nu l-am văzut niciodată atât de scos din sărite, credeam că o să mă arunce de la balcon. Asta mi-a dat de înţeles că era deja foarte ataşat de tine şi am devenit din aliaţi, duşmani. Am ales să îţi devin şi ţie duşman, am crezut că asta o să te sperie şi o să stai departe de el, dar te-ai dovedit mai puternică decât te-am crezut eu, surioară.

Mi-a zâmbit şiret, eu mi-am muşcat buza, simţind cum mi se încălzeau obrajii. Nu credeam că era nevoie să îi spun că m-aş fi luptat cu ea până în pânzele albe pentru Dwayne.

— Voiam să te desparţi de el şi să stai departe de tot rahatul ăsta în care este implicat până în gât, deoarece ştiam că, mai devreme sau mai târziu, Cade îl va băga din nou în ring.

Înţelegeam. Înţelegeam totul atât de bine, încât devenea ameţitor. Atâtea secrete ce mă înnebuniseră săptămânile acestea, ieşeau în sfârşit la suprafaţă. Era precum ieşirea deasupra apei, după lupta în curenţii puternici de dedesubt.

— Am înţeles ce are cu mine, dar ce a determinat obsesia pe care o are asupra lui Dwayne? L-a băgat în asta înainte ca noi să ne cunoaştem. Vara trecută habar nu aveam cine este.

Danica mi-a zâmbit cu amărăciune, nu mi-a plăcut deloc.

— Nu l-ai văzut niciodată luptând, Dakota.

Am înghiţit în sec, un fior mi-a trecut pe sub piele.

— În cazul lui Dwayne nu a fost doar răzbunare. Nu ai fost doar tu motivul. Ai aflat de ce îi spun Mesagerul Întunericului?

Am clătinat din cap în semn că nu.

— Nimeni nu iese conştient din ring după ce se luptă cu el. Nu a pierdut nicio luptă, Dakota, dar numele acesta şi l-a luat din alt motiv.

Mi-au îngheţat instantaneu mâinile, fiorul rece mi s-a amplificat pe sub piele. Danica m-a

privit în continuare cu seriozitate, ştiam că nu exagera cu nimic.

— Tipul cu care îl şantajează Cade acum a fost mai aproape de moarte decât oricare altul. Asta l-a speriat, l-a convins să renunţe, însă nu i s-a schimbat stilul de luptă. Nu ştiu cine l-a învățat să lupte așa, dar nu e ceva ce poți învăța oriunde. Practica o groază de sporturi şi înainte, majoritatea de contact, nu e aşa de mare pentru că ia steroizi şi trage de fiare. Când a ajuns… distrus, tot ce învăţase până atunci a devenit modalitatea lui de eliberare. Cunoaşte foarte bine tehnica, e puternic şi are furie cât pentru o mie de oameni, a devenit o legendă în clubul acela, dar Mesagerul Întunericului are ceva unic, după care Cade e înnebunit.

M-am încruntat, aşteptând şi bâțâind din picior.

— Lupte pe întuneric. Cum ziceam, nimeni nu are habar cine l-a învățat asta, dar este terifiant de bun la aşa ceva. Uneori se sting luminile în club, spectatorii primesc ochelari cu infraroşii, iar luptătorii se luptă pe întuneric. Doar Dwayne e capabil să facă astfel spectacol, pentru că de obicei se luptă cu trei-patru. Habar nu am cum e în stare omul acela să simtă atât de

bine totul pe întuneric, dar e talentul blestemat care l-a transformat în jucăria preferată a lui Cade. Partea bună este că foarte rar organizează asemenea luptă, pentru că puțini sunt cei care acceptă să lupte ca chiorii.

Mi-am trecut mâna prin păr și am privit marginea covorului. Îmi spusese.

Wolf.

Îmi aminteam numele perfect, Dwayne îmi spusese că el fusese cel care îl învățase tot ce știa acum și mai mult ca sigur și despre lupta pe întuneric, care sunt sigură că avusese alt scop la început, nu distrarea unui maniac.

— Are mai multe porecle, o să vezi, sunt sigură că nenorocitul de Cade o să îi facă o întoarcere fastuoasă. Leonidas, Hannibal, Scarface. Fiecare îi spune cum îşi doreşte, lui i-a plăcut Mesagerul Întunericului şi pe ăsta l-a ales, dar o să vezi că majoritatea îl numesc altfel.

— Cum?

— Călăul.

Mi-am înghiţit sângele din gură, simţind nevoia să mă strâng ghem şi să încep să mă balansez.

— Asta e porecla pe care i-a dat-o Cade.

— Ce de Dumnezeu îi spune aşa?

Danica şi-a trecut limba peste buze, căutându-şi cuvintele.

— Are… o modalitate deosebită de a-i lăsa inconştienţi. Îi loveşte atât de tare încât, pe moment, ai impresia că le zboară capul de pe umeri. Asta s-a întâmplat cu tipul pe care era cât pe ce să îl omoare, nimeni nu a crezut că îşi va mai reveni.

Am inspirat cu forţă, apoi am expirat, am repetat şi mi-am privit palmele ce începuseră să transpire. Nu ar fi trebuit să mă şocheze informaţiile astea despre Dwayne, dar mă şocau îngrozitor. Danica îmi vorbea despre o persoană pe care nu o cunoşteam deloc.

— Ştiu că te simţi vinovată, Dakota, dar cel puţin în cazul lui, crede-mă, nu ai nicio implicare. Cade îşi făcuse deja planurile înainte să apari tu. Nu l-ar fi lăsat să scape, câştiga întotdeauna, făcea un spectacol teribil şi niciodată nu voia bani, nenorocitul ăla de club a atras oameni şi din afara ţării datorită lui Dwayne.

Mi-am scuturat capul şi mi-am trecut mâinile prin păr.

— Explică-mi în ce constă lupta asta, mai exact. Cum sunt aleşi adversarii.

— În majoritatea cazurilor sunt alţii care vin cu luptătorii lor. Nu e mare diferenţă pe lângă luptele normale, doar că, în cazul ăsta, nu sunt reguli. Nenorociţi precum Cade vin cu grupurile lor, cu prieteni şi oameni de afaceri, se formează două tabere. Îşi aleg luptătorul şi aşa începe spectacolul, pariurile sunt întotdeauna jumătate-jumătate. Pe Dwayne nu îl mai bagă cu proprii lui luptători, adică cei care luptă tot pentru Grota Diavolului, pentru că toate pariurile curg oricum pe el şi câştigul e zero. Dwayne nu e pentru distracţie, e pentru bani. A luptat două luni pentru Monica, de trei-patru ori pe săptămână şi în nici un caz nu a câştigat două sute cincizeci de mii de dolari. La dracu', probabil i-a făcut pe ăştia în primele două seri, dar nenorocitul i-a dat drumul doar când a vrut.

— Aşa cum va face şi acum, am şoptit eu, simţindu-mă sugrumată de nişte frânghii invizibile.

Danica s-a întins spre mine şi m-a prins de mână. Am strâns-o şi eu, fără să mă gândesc măcar.

— Ai spus că nu sunt reguli. Ce înseamnă asta, mai exact?

Ea m-a privit cu teamă, lucru ce nu mi-a plăcut de loc.

— Ai vreo idee despre luptele de stradă, Dakota?

Îmi dorisem să caut informaţii, dar nu avusesem curajul. Am clătinat din cap, nesigură dacă îl aveam acum să aud, dar trebuia să ştiu ce avea să urmeze.

Danica a oftat.

— Fără reguli înseamnă că se pot lupta oricum. Murdar, trişând, asta este ceea ce vor spectatorii de fapt. Dar cel mai rău detaliu îl reprezintă finalul. Dacă vrea… unul dintre luptători îl poate ucide pe celălalt.

Am tresărit atât de tare, încât aproape am căzut de pe pat. Mi-am pus palma peste gură ca să îmi acopăr ţipătul. Danica s-a apropiat de mine ca să mă liniştească.

— Dar asta se întâmplă foarte rar, puţini au atâta încredere în şefii lor. Ai văzut ce fac nenorociţii şi cum îi şantajează cu victimele, iar Dwayne nici măcar nu l-a omorât pe tipul ăla.

Clătinând spasmatic din cap, mi-am strâns buzele, însă lacrimile tot au dat pe afară.

Credeam că nu poate deveni mai rău de atât, dar mă înşelasem.

— Nu ştiu dacă o să te ajute cu ceva, dar nu îţi face griji pentru el, Dakota.

Am privit-o pe sora mea, abţinându-mă să nu o numesc nebună pentru că îmi cerea aşa ceva. Să nu îmi fac griji că iubitul meu putea păţi ceva într-o luptă pe viaţă şi pe moarte, în care era acum implicat din vina mea. Eram sigură că nenorocitul de Cade avea să îi aducă cei mai puternici inamici, nu l-ar încânta nimic mai mult decât să îl pierd eu pe Dwayne. Simplul gând m-a înnebunit pe loc, Danica m-a strâns mai tare de mână, dar m-am ridicat ca să mă pot plimba şi să îmi ţin minţile într-un loc.

— Cum poţi să îmi spui asta, Danica?

— Pentru că îl cunosc pe Dwayne. Ştiu de ce e capabil. De ce a fost capabil pentru mine, pentru o necunoscută ca Monica. Pentru tine, o să îi facă bucăţi.

M-am întors spre ea, cu mâinile înfipte în păr.

— Şi crezi că asta e mai bine? Dacă trece de pragul ăla? Dacă ucide, Danica?

Mi s-au înmuiat picioarele amintindu-mi de tipul din Alaska pe care îl ucisese pentru că

aflase de mine. Dwayne care era îngrozit de ideea de a lua o viață dispăruse, iar asta mă speria până în măduva oaselor.

Expresia ei era serioasă, înţelegea foarte bine ce implica asta.

— Va fi greu, dar la sfârşitul zilei nu va mai conta. Nu va mai conta pentru el, dacă astfel te protejează pe tine. Trebuie să începi să lupţi, Dakota. Pentru tine şi pentru el, să încetezi să te mai gândeşti la alţii, altfel o să sfârşeşti strivită de diavolul ăla. Eu nu îmi fac griji pentru Dwayne, e veteran acolo, a luptat pentru nimic şi a câştigat întotdeauna. Îl cunosc, până în momentul ăsta ştiu că deja are un plan cu ce urmează să facă, însă… s-a oprit brusc şi şi-a pus palmele pe faţă. Mă gândisem atât de mult la Dwayne, încât uitasem că nu era singurul blestemat în momentul acesta. Am mers lângă ea şi am prins-o din nou de mână.

— Dax e foarte puternic.

Când şi-a luat palmele de pe faţă, ochii erau deja plini de lacrimi. A privit spre tavan cu o durere adunată de prea mult timp.

— E puternic, Dakota, dar nu e un luptător. E un sportiv, joacă după reguli, nu a făcut nici

măcar box. Dwayne l-a învăţat multe zilele astea, dar îmi e teamă că nu va fi de ajuns.

Am clipit şocată.

— Dwayne îl antrenează?

M-a privit şi ea surprinsă că nu ştiam.

— Da. De duminică Dax trece pe acasă doar să îşi ia haine. Efectiv s-a mutat la Dwayne. A acceptat deja totul, însă acum mă urăşte şi mai mult, dacă e posibil.

Chiar dacă mă bucuram enorm pentru decizia de a-l ajuta pe Dax, era puţin dureros că mie nu îmi spusese de asta. Totuşi, nu era ca şi cum îi dădusem prea multe şanse să vorbească. Era şocant cum ei toţi acceptaseră deja totul, se pregăteau pentru dezastru, iar eu îmi plângeam de milă, ghemuită pe podea şi încercând să sar de la balcon, de parcă asta avea să ajute pe cineva. Un alt val de scârbă m-a lovit cu forţă, toată îndreptată asupra propriei persoane.

— Ai vorbit cu el?

— Nu vrea să mă asculte. Îl ascultă doar pe Dwayne, mie îmi spune că mi-am ratat ocazia de a vorbi. Îl înţeleg.

Când lacrimile i-au căzut pe genunchi, i-am prins ambele mâini într-ale mele.

— E derutat şi furios, dă-i timp.

— I-am călcat inima în picioare, Dakota.

— Va trece peste când va reuşi să înţeleagă cu adevărat.

Ea a clătinat din cap cu şi mai multă amărăciune.

— Când o să vezi cum mă priveşte, o să îţi dai seama că nu sunt prea multe şanse să înţeleagă. La dracu', până şi eu mă urăsc. Cum pot să îi mai cer lui să mă iubească?

Hohotul de plâns a izbucnit fără să îl poată opri, ne-a zguduit pe amândouă, chiar dacă eu încercam să mă abţin.

— Am scăpat-o pe Monica, dar pe Amy am trimis-o direct la moarte, Dakota, iar asta nu o s-o mai pot repara niciodată, indiferent ce va fi.

Corpul ce îmi părea acum atât de slăbit a început să se cutremure în spasmele de plâns, fără să mă gândesc de două ori, m-am întins spre ea şi am strâns-o în braţele mele. S-a agăţat cu disperare de mine, încercând să îi absorb durerea, pentru că ar fi trebuit să fie a mea, însă nu mai aveam unde să îndes şi mai multă suferinţă.

Am sfârşit plângând amândouă, îmbrăţişate şi sfâşiate.

— Ştiam că nu o s-o mai salvez. Nu mi-am ascuns faţa, mi-am asumat distrugerea ei, pentru că nenorocitul mă ameninţa că îl va ucide pe Dax. L-am crezut, Dakota. L-am văzut ucigându-şi oamenii pentru greşeli de nimic, executându-şi cu sânge rege duşmanii, ucigând din distracţie. Eram pregătită să merg la poliţie, să mă predau în cazul Jenei şi să îmi primesc pedeapsa dacă nu îmi dovedeau nevinovăţia, indiferent ce se alegea de numele familiei, dar atunci m-a lovit unde ştia că o să mă doară cel mai tare.

Am strâns-o şi i-am tras capul pe umărul meu, lăsând-o să se descarce, rugându-mă doar să îmi păstrez luciditatea până la capăt.

— M-a văzut. Numele meu a vrut să îl scrie pe oglindă. Era atât de dornică să ajungă şefa majoretelor, să demonstreze ce poate. Înainte cu o zi, după antrenament, i-am spus că am o surpriză pentru ea, să ne întâlnim în cartierul ăla înainte de şcoală şi să nu spună nimănui. Urma să chiulească, aşa că nu le-a spus nici părinţilor. Nu am schimbat mesaje, aşa că nu au existat urme care să ducă spre mine. Acolo am aşteptat-o.

Suspinele au oprit-o, nu a mai putut continua secunde bune şi nu eram sigură dacă voiam să continue, însă ea simţea nevoia asta. Avea nevoie de asta şi eram cea mai potrivită persoană să încaseze toată durerea. La fel simţisem şi eu când vorbisem cu Alice.

— A apărut unul dintre oamenii lui şi a luat-o imediat. A fost prea târziu când am vrut să mă răzgândesc, era deja în maşina lui. S-a uitat la mine şi a ştiut că eu am fost. Trebuia să o duc la Grotă, însă nu mai aveam putere şi pentru asta, chiar dacă mă drogasem în ziua aia de abia mai ştiam de capul meu. Am plecat şi am lăsat-o cu nenorocitul ăla, care nu i-a dus-o lui Cade, ci a simţit nevoia să se distreze puţin înainte.

Mi-am amintit de discuţia pe care am auzit-o în acea seară, între ea şi Cade. Nu i-o adusese ea pe Amy şi din cauza asta o învinuia pentru moartea ei.

— Nu mă pot gândi decât la faptul că, dacă nu aş fi fost o laşă, dacă aş fi mers cu ea, poate ar fi fost în viaţă acum. Ar fi vândut-o, dar ar fi fost în viaţă, aş fi reuşit să îi obţin libertatea, chiar dacă m-ar fi dat apoi pe mâna poliţiei.

— Nu ar fi lăsat-o să plece. Îţi văzuse faţa şi el are nevoie de tine în libertate.

— Ce s-a întâmplat a fost rău chiar şi pentru el. Am regretat amarnic că Amy nu a reuşit să îmi scrie numele pe oglinda aia, nu ar mai fi putut da vina pe mine. A dat vina pe omul lui, pe care l-a ucis direct în faţa mea. După asta mi-a cerut imediat alta.

— Cum a ajuns în casa noastră în rolul de iubit?

Danica s-a zbârlit de dezgust şi s-a tras ca să o pot privi.

— Începusem să o iau razna, i-am spus, cât am putut de serios, ca o să mă arunc de pe blocul de pe care s-a aruncat şi Amy, dar altă fată nu mai răpesc. Ar fi putut să insiste cu Dax, dar nu a făcut-o, pentru că asta s-a întâmplat fix în perioada în care a plecat Dwayne. Asta aşteptase. Nu îndrăznise să se apropie cu el prin preajmă, dar imediat ce a avut cale liberă, şi-a făcut de cap. Mi-a spus că mă scuteşte de treaba de răpitor dacă… îl bag în casa mea şi în patul meu.

Dezgustul provocat i-a schimbat trăsăturile, atât de puternic era.

— Aş fi preferat să mor, dar nu era cu adevărat o opţiune. Mi-a spus-o, râzându-mi în faţă, că nu am decât să îmi pun ştreangul de gât,

mai am o soră interesantă. De asta am fost atât de îngrozită când te-a luat sâmbătă, mi-am imaginat cum te droghează şi te pune să faci Dumnezeu ştie ce.

M-am ridicat şi m-am îndreptat spre birou, de unde am luat cutia de şerveţele şi i-am adus-o Danicăi. A tras trei şi şi-a şters lacrimile.

— Nu îmi pasă ce trebuie să fac mai departe, Dakota, am trecut deja la un alt nivel în jocul nenorocitului de Cade Davis.

Mi-am strâns buzele, încercând să ignor greaţa ce a venit odată cu numele lui. Ştiam că pe ea o chemase Sunny Davis, nu trebuia să fie şocant că pe fratele ei vitreg îl chema la fel, însă nu îmi puteam controla senzaţiile de greaţă conştientizând că aveam în mine o parte atât de importantă din familia aia. Inima mea era *o Davis*.

— Nu pot da timpul înapoi. Moartea lui Amy e o cruce pe care o s-o port toată viaţa, indiferent cum se va termina. E crucea mea, nu a lui Dax, nu a lui Dwayne, nu a ta. A fost decizia mea. Diavolul m-a ispitit, dar nu m-a forţat să muşc din măr.

— Îmi pare rău pentru piesa de teatru. Nu vreau să îmi imaginez cât de greu a fost de privit.

Ea şi-a scuturat mâinile, încercând să alunge subiectul.

— Nu aveai de unde să ştii, dacă eram în locul tău şi aş fi crezut că faci asemenea lucruri, aş fi procedat la fel. De asta am venit acum aici, nu vreau să te mai fereşti de mine, nu mai vreau să fim duşmani. Suntem în asta împreună şi măcar noi două să fim unite, aşa cum se pare că s-au unit Dwayne şi Dax.

Când ea s-a ridicat în picioare, m-am apropiat, nereuşind să îmi abţin lacrimile. Am visat atât de mult timp la apropierea asta, la o soră cu care să pot împărtăşi totul şi să ştiu că îmi va fi alături indiferent ce se va întâmpla. A trebuit să ajungem într-o gaură de iad ca asta să se întâmple, dar mai bine mai târziu decât niciodată.

— Nu ne va fi uşor, distracţia blestematului abia acum începe, trebuie să fim unite. Gata cu plânsul de milă, trebuie să luptăm.

Aveam lacrimi în ochi, dar totuşi am aprobat hotărâtă din cap. Avea atât de multă dreptate. Luându-mi viaţa nu aş fi rezolvat nimic, pentru

că el nu mă voia moartă. Dacă ar fi vrut asta, mi-ar fi pus un glonţ în cap imediat ce am ieşit din spital.

Mă voia chinuită, voia să sufăr. Ar fi continuat să facă asta şi după moartea mea, doar pentru a-şi obţine răzbunarea bolnavă.

În dimineaţa aia m-am gândit că Dakota Welron a murit. După discuţia cu Danica îmi dădeam seama că asta nu s-a întâmplat. Eram încă eu, eram aceeaşi, nu o să îi dau voie diavolului să îmi răpească tot.

Aceeaşi Dakota, însă viaţa mea nu mai era la fel. Era timpul să fac schimbări, sacrificii, să îmi găsesc puterea de care aveam nevoie pentru a-i proteja pe cei pe care îi iubeam.

Cu un zâmbet blând pe care nu cred că îl văzusem vreodată, Danica s-a întins spre mine şi m-a luat în braţe.

— Te iubesc, surioară. Iartă-mă că nu ţi-am spus-o niciodată.

După ce mi-am potolit lacrimile, am zâmbit, strângând-o mai tare.

— Şi eu te iubesc, surioară.

2
SCHIMBAREA

Am văzut-o apropiindu-se, dar am sperat că avea să treacă pe lângă mine. Mi-am strâns cartea şi caietul şi m-am ridicat de pe scaun, am ridicat privirea şi s-a postat fix în faţa mea.

Rânjetul ei diabolic mi-a produs un masiv oftat mintal.

— Bună, Madison.

Fără vreun cuvânt, a întins spre mine o foaie de hârtie împăturită pe jumătate, ce semăna cu o invitaţie. Cu ochii împăienjeniţi de somn şi prea mult plâns, am deschis-o şi am încercat să citesc. Era o invitaţia la o petrecere.

Am ridicat o sprânceană spre ea, aşteptând explicaţii.

— Vii!

A ridicat un deget spre fața mea, de parcă avea vreo putere autoritară astfel. Aveam nervii atât de întinşi, încât eram capabilă să o arunc direct în tablă dacă nu îşi lua degetul ăla din faţa mea.

— Scuze, Mad, nu prea am chef de petreceri în perioada asta.

Am vrut să trec pe lângă ea, dar m-a prins de mână şi m-a întors imediat. Ieşiseră din clasă majoritatea elevilor, încă două şi puteam să ajung acasă şi să mă pregătesc pentru ce avea să urmeze în acest weekend.

— Te rog, e vineri seara, nu ţi-ar strica puţină distracţie.

A zâmbit drăgălaş, dar citeam direct pe chipul ei. „Nu ţi-ar strica puţină distracţie, arăţi ca un rahat depresiv." În apărarea ei, avea dreptate.

Am oftat exasperată.

— De ce vrei să vin şi eu?

— Suntem prietene.

Am ridicat sceptic din sprânceană, ea şi-a pus mâinile pe şolduri.

— Adică nu suntem? Mi-ai făcut lipeala cu Dax Welron, pentru mine eşti echivalentul de BFF în momentul ăsta. Mi-a făcut cu ochiul, eu

i-am dat pe ai mei peste cap şi am studiat iar invitaţia. Nu spunea prea multe, adresa ei, ora, promisiunea unei nopţi pline de distracţie.

Adevărul era că nu mi-ar fi stricat o distragere, toată săptămâna mă învârtisem pe marginea prăpastiei spre nebunie, iar asta era ultima noapte de „libertate". Mâine seară ne începeam oficial munca la Grota Diavolului şi aveam nevoie de orice îmi lua gândul de la asta.

— Pot să-i aduc pe Alice şi Lucas?

Madison a aprobat imediat din cap.

— Sigur. Poţi să aduci pe cine vrei. Mi-a făcut cu ochiul, ştiam exact la cine se referea, dar nu îi intram în joc. De seara trecută, după ce mi-a trimis mesajul pe care nu am îndrăznit nici până acum să îl citesc, eu şi Dwayne nu am mai avut alte interacţiuni. L-am văzut azi pe holuri de câteva ori, m-a privit, însă nu s-a mai apropiat. La prânz a mâncat doar cu Dax.

Era o uşurare şi o nenorocită de agonie în acelaşi timp, trebuia să îmi amintesc constant că luasem o decizie şi o făceam pentru binele lui. Nu o mai făceam pentru faptul că plecase, nici măcar pentru frica că va pleca din nou.

Madison şi-a agitat mâna prin faţa mea, trăgându-mă înapoi în prezent.

— Da, OK, o să vin. Am spus repede, ea a zâmbit ca o zăpăcită.

— Dacă zâmbeşti aşa pentru că ai impresia că o să îl aduc pe Dax, te înşeli, nu am mai vorbit cu el de câteva zile.

Toate fericirea ei s-a bosumflat instant.

— Ce naibii s-a întâmplat cu el? De sâmbătă seara mă ignoră total, stă numai cu Dwayne acum. De când sunt ăştia prieteni aşa buni?

Am apelat la vechea mea strategie: să faci pe prostul nu dădea niciodată greş. Am ridicat din umeri şi m-am întors să ies din clasă, ea m-a urmat imediat.

— E supărat pe mine? a insistat Madison, iar eu trebuia să îmi amintesc că o băgasem în toată treaba asta când o crezusem în pericol de a fi răpită de un proxenet psihopat. Nu era vina ei că se ataşase de Dax. În acelaşi timp, trebuia să se rupă de el cât mai repede. Ştiam cât de mult o iubea Dax pe Danica, în ciuda încăpăţânării lui, dar curând aflasem şi cât de mult îl iubea ea pe el.

Am ajuns la dulapul meu şi m-am întors spre Madison, forţându-mă să zâmbesc, dar nu mai era deloc uşor.

— Nu e supărat pe tine, sunt chestii de familie. Dă-i timp şi o să îşi revină, dacă îl baţi la cap, mai rău îl îndepărtezi.

Aveam impresia că urma să protesteze, dar şi-a ronţăit buza şi a aprobat din cap, oftând.

— Ai dreptate, uit mereu că nu e unul dintre cei care ar face orice să fie cu mine.

Am zâmbit obosită şi mi-am deschis dulapul.

— E unul dintre cei problematici, numai buni să îţi mănânce zilele.

Am auzit-o chicotind în timp ce îmi îndesam cărţile în dulap.

— Presupun că nu o să îmi spui ce se întâmplă cu tine şi Dwayne.

— Cu siguranţă nu aici, Mad, am mormăit eu, privind în jur. Ea a aprobat din cap.

— Bine, atunci de vedem diseară. O să vin după tine dacă nu apari.

Am tresărit şocată când a trecut pe lângă mine şi mi-a tras o palmă peste fund. Am privit în urma ei şi m-am trezit brusc râzând, reacţie ce m-a speriat şi pe mine. Madison era o adevărată afurisenie, putea trece de la scorpie insuportabilă la prietenă amuzantă în mai puţin timp decât era omeneşte posibil.

— Ai de gând să îl înlocuieşti pe Dwayne cu majoreta asta?

Aproape că am ţipat. Sigur am chiţăit puţin şi am sărit de pe loc, întorcându-mă spre vocea ce îmi vorbise macabru fix în ureche. Rânjetul diabolic al lui Alice era fix lângă nasul meu.

I-am tras una cu manualul de fizică. Ea a izbucnit în râs.

— M-ai speriat de moarte!

— Adică te-am trezit din fantezie, vrei să spui. Am văzut-o plesnindu-te peste fund, sau gogoşile mele de azi-dimineaţă nu aveau praf de zahăr pe ele?

Mi-am dat ochii peste cap şi am încuiat dulapul.

— Ai văzut bine, deşi nu m-aş mira la partea cu praful.

Ea scos limba la mine şi şi-a deschis dulapul. Am aşteptat-o, chiar dacă nu aveam ultima oră împreună.

— Ce voia Megan Fox?

Zâmbind amuzată, i-am întins invitaţia. Aşa o poreclise Alice pe Madison şi, naibii să o ia, nu exagera deloc.

A studiat invitaţia, apoi a ridicat o sprânceană spre mine, dar mai caraghios decât o făcusem eu cu Madison.

— E OK dacă îi ia locul lui Dwayne, dar mi se pare că încearcă să ajungă şi la locul meu în viaţa ta şi aici începe războiul.

Am râs, aşa cum nu o mai făcusem parcă de secole. Ieri am cedat şi i-am spus lui Alice totul. Am încercat să o îndepărtez, să nu îi mai spun nimic şi să nu o bag astfel sub lupa lui Cade. Dureros, dar ar fi fost un plan bun, însă vorbeam despre Alice. Ajunsese în punctul de a se duce la Grota Diavolului şi de a pune întrebările direct acolo, mai ales văzându-ne pe mine şi Dwayne atât de distanţi, pe Dax şi Dwayne brusc prieteni aşa de apropiaţi din nou, Danica ce lipsise iar toată săptămâna din cauza rănii la picior.

I-am spus totul, m-am descărcat aşa cum s-a descărcat şi Danica şi a fost minunat. Ştia adevărul, absolut tot, cu excepţia faptului că Dax şi Danica erau împreună — încă simţeam că nu era adevărul meu de spus — dar în ceea ce mă privea, îi spusesem prietenei mele tot şi după două ore de terapie învăţată pe net cu metode de calmare, reuşise să digere toată informaţia.

Aveam încredere în Alice, ştiam că avea să ia secretul cu ea în mormânt. Învăţasem că nu era un pericol să îi spun lucruri, ci să le ţin secrete. Îmi promisese că nu avea să se mai implice şi nu va mai merge niciodată la Grotă, iar asta era tot ce mă interesa acum.

Eram mult prea distrusă să rezist şi pierderii ei.

— I-am făcut lipeala cu Dax şi mă iubeşte de atunci.

Ea şi-a molfăit gura, neimpresionată.

— În plus, i-am spus că tu şi Lucas sunteţi partenerii mei.

Hm, acum discutam. I s-au aprins lentilele violet ca două beculeţe de neon.

— De ce nu ai început cu asta? M-a lovit în joacă cu invitaţia, iar eu am zâmbit din nou.

— Ai treabă după şcoală? Vrei să vii la mine să ne pregătim?

— Plănuiam cu Lucas să te luăm şi să mergem la Jordie's.

Mi-am frecat imediat braţul, alungând durerea ce voia să îmi strice scurtul moment de uitare.

— Mai bine mâncăm la mine.

Alice şi-a scuturat mana în semn de indiferenţă în timp ce mergeam spre clasa ei. Ne-am oprit în faţa uşii până avea să se sune.

— Mai bine, oricum nu îl putem lua cu noi pe Lucas, pune o groază de întrebări.

Vinovăţia m-a lovit instantaneu.

— Îmi pare rău că ţii atât de multe secrete din cauza mea.

Ea mi-a zâmbit cu blândeţe.

— Având în vedere că e pentru bine lui, nu mă deranjează deloc. Îl iubesc, dar are tăria unei furnici, ar leşina să ştie că tu şi Dwayne lucraţi acum la GD.

Foloseam prescurtarea atunci când eram în public, chiar dacă eram atente în majoritatea timpului. Oftând, am aprobat din cap.

După ce s-a sunat, Alice a intrat în clasa ei, iar eu m-am îndreptat spre a mea. Ora de fizică a trecut pe nesimţite, eram cu gândurile pierdute şi ochii pe fereastră, nerăbdătoare să ajung acasă şi să pun în aplicare decizia pe care o luasem.

Săptămâna asta fusese una pentru plâns, pentru depresie, atacuri de panică şi tentative de sărit de pe balcon.

Se terminase.

Iar primul pas spre un nou început era o schimbare majoră.

Am ieşit din clasă cu nasul în telefon, căutând curajul să deschid mesajele de la Dwayne. Nu l-am găsit, dar am găsit pe altcineva.

L-am văzut pe Derek cu o secundă înainte să intre într-o clasă.

Mi-am muşcat unghia şi m-a izbit din nou de acea curiozitate nebună. Dwayne nu apucase să îmi spună nimic despre profesorul nostru, care ştia foarte bine să folosească un pistol şi îl cunoştea pe Cade.

Toată săptămâna încercasem să îmi fac curaj să vorbesc cu el, dar el mă evitase, la ore se prefăcuse că eram doar o altă elevă, dar ştiam lucruri despre el şi curiozitatea nu mai putea fi stăpânită. Aşa că am făcut exact ce făcea un om care şi-o căuta cu lumânarea şi am mers spre clasa aia.

Era singur şi aranja un teanc de hârtii, probabil pregătindu-se pentru un test.

Am închis uşa în urma mea, iar expresia lui când m-a văzut spunea totul.

— N-ai oră cu mine acum, Dakota.

— Ştiu asta, dar am câteva întrebări şi cred că merit răspunsuri.

Fără să îşi ia privirea de pe foi, a spus:

— Nu e un subiect pe care vreau să îl mai discut vreodată. Acum ai alte probleme mult mai serioase, nu ar trebui să te intereseze istoria mea.

— Se întâmplă să mă intereseze. Prima dată când am fost la Grotă, m-ai văzut, deci erai acolo. Aşa că istoria ta nu e prea veche, din moment ce încă mai mergi în clubul ăla.

A oftat pe nări şi şi-a ridicat privirea, apoi s-a uitat la ceasul de pe mână. Mai era destul timp din pauză.

— Investigam moartea lui Amy. De asta eram acolo, eram aproape convins că fusese răpită de Cade.

Asta m-a luat prin surprindere.

— Deci în tot timpul ăsta tu ai ştiut cine era vinovat.

— Am bănuit, nu am ştiut. Eu am plecat de acolo cu mult timp înainte să o aducă pe Danica.

— Derek, toată povestea asta mă înnebuneşte. Te rog spune-mi care a fost amestecul tău în toată afacerea aia. Ştiu că ai

fost student la Medicină, unul promiţător, apoi ceva s-a întâmplat.

El a ridicat o sprânceană.

— De unde ştii asta?

I-am arătat telefonul.

— Facebook.

S-a gândit puţin, apoi a zâmbit amuzat.

— Mersi că mi-ai zis, trebuie să şterg chestia aia. O să îţi povestesc, dar nu acum. Trebuie să intre elevii.

— Nu plec de aici până nu îmi spui.

— De ce nu l-ai întrebat pe Dwayne?

Mi-am prins buza între dinţi, Derek a părut să înţeleagă din expresia mea.

A oftat iar, dându-şi seama că nu avea să scape aşa uşor de mine, apoi şi-a rezemat palmele pe birou şi s-a aplecat spre mine.

— Abia terminasem primul an de facultate când l-am întâlnit pe Cade. Eu şi colegii mei luam oraşele şi cluburile la rând, iar într-o noapte am nimerit în nenorocita de grotă a diavolului. Eram beat şi drogat, totul era distractiv, inclusiv lupta sângeroasă ce a început la un moment dat, într-o cuşcă. Unul dintre luptători a încasat-o rău, atât de rău, încât a ajuns la un pas de moarte. În toată beţia mea, am

reuşit să îmi revin şi să îl ajut atunci când l-au coborât din ring. I-am salvat viaţa. Atunci Cade a venit la mine şi mi-a spus că i-ar folosi un doctor ca mine, nu îşi permite să îşi ducă mereu luptătorii la spital, de asta sunt lupte ilegale. Nu am acceptat atunci, dar el a insistat, apoi mi-a oferit o sumă atât de mare pentru treaba asta, încât am căzut în cursă ca un şoarece. Nu trebuia să fac mare lucru, doar eram acolo în momentul luptei şi trebuia să mă ocup de luptător în cazul în care o încasa rău, îmi pregătise un întreg cabinet în club. Aşa l-am cunoscut şi pe Dwayne mai târziu, dar nu tratându-l pe el, ci victimele lui.

Am fost surprinsă să aflu că implicarea lui Derek în clubul ăla chiar ţinea de prima lui profesie.

— Şi ce s-a întâmplat apoi?

— Totul a mers bine cam două luni. Devenisem expert să vindec corpuri tăbăcite, pentru mine era ditamai salariul şi practică gratis pe oameni, dar apoi am început să îmi dau seama ce se mai întâmplă în clubul ăla. De fapt, ce fel de afacere acoperea. Atunci am vrut imediat să plec, dar aşa cum ştii şi tu deja, Cade nu prea acceptă demisii, aşa că s-a ocupat de

asta. Îmi cunoştea toată familia, ştia unde locuiau fiecare, la ce oră plecau la muncă, le ştia până şi codul de securitate al casei. M-a ameninţat că dacă nu îmi fac treaba în continuare, o să încep să merg la înmormântări.

Nu eram cu adevărat şocată, mă aşteptasem la aşa ceva, era tipic Cade să şantajeze astfel pentru propriile interese.

Derek s-a uitat iar la ceas, la fel am făcut şi eu, mai erau patru minute de pauză.

— Pe scurt, după asta a început calvarul. Nu mai eram doar doctor, mă ocupam şi de fetele răpite, iar mai târziu m-a transformat în propriul lui asasin. Cunoşteam suficientă medicină cât să omor un om fără să las urme, nu ai idee câte modalităţi există doar pentru a provoca un infarct.

Aveam ochii mari şi simţeam că nu mai respiram. Povestea ce începuse oarecum lejer, luase o întorsătură teribilă.

Şoptind şi fără să mă poată privi, Derek a spus:

— Am omorât mulţi oameni, Dakota. Mult prea mulţi. Mi-am distrus viaţa în anii în care am lucrat pentru el şi nu credeam că o să mai fiu vreodată un om liber.

— Şi cum ai scăpat? Ce l-a convins să îți dea drumul?

— Şantajul. Exact cum mi-a făcut el mie. Am filmări, înregistrări. Dovezi care o să mă bage în puşcărie şi pe mine, dar şi pe el. În cele din urmă am căzut la un acord că libertatea lui e mai importantă decât priceperea mea în a salva şi ucide oameni. Chiar dacă mă omoară, totul ajunge la poliţie, în presă, peste tot, sau dacă îmi atacă vreun membru al familiei. Într-un an de zile în clubul ăla am adunat destule cât să îl sperii chiar şi pe Cade.

La câteva secunde după ce Derek a terminat, s-a auzit clopoţelul.

— Ţi-am spus ce voiai să ştii, acum du-te te rog şi nu mai deschide niciodată subiectul ăsta. Nu mai sunt omul ăla şi nu mai vreau să vorbesc vreodată despre asta.

Tonul lui poruncitor m-a făcut să aprob din cap. Îmi trecuse prin minte să îl întreb dacă nu putea folosi acele dovezi şi pentru noi? Însă erau asigurarea lui, le adunase singur şi ofereau siguranţa lui şi familiei lui. Cade nu avea să mai înghită manipularea asta de multe ori. Totuşi, era bine de ştiut că asta funcţiona, deşi, în cazul nostru, voiam să scăpăm de el fără consecinţe

drastice, cum ar fi închisoarea. Momentan Cade era cel care îi avea astfel la mână pe Dwayne şi Danica. Cade se lăuda că nu îi era teamă de poliţie, ba chiar avea mulţi prieteni cu insignă, deci dacă Derek reuşise să îl sperie astfel, puteam doar să îmi imaginez ce fel de filmări şi înregistrări avea.

Primii elevi au dat buzna în clasă. Acum nu mai era ciudat pentru nimeni să ne vadă discutând în privat, pentru mine era şi profesorul de teatru.

— Mulţumesc, domnule. I-am spus, pentru urechile din jur, dar în privirea mea a citit recunoştinţă pentru sinceritatea lui.

A aprobat din cap. Mi-am strâns cărţile în braţe şi am ieşit din clasă, grăbindu-mă să ajung la ultimul meu curs. Faptul că Derek scăpase de Cade îmi oferea o mică speranţă că era posibil.

Oricât de rău te-ar prinde diavolul de gât, întotdeauna există o mică şansă să scapi de el. Trebuie doar să o găseşti.

Păcat că strategia lui nu funcţiona şi la noi. Nu aveam un an la dispoziţie să adunăm dovezi care să îl sperie, dar mai important decât asta, voiam ca toţi să fim liberi după aceea. În plus, după ce păţise cu Derek, mai mult ca sigur Cade

avea să fie mult mai atent cu ce vedeau noii lui angajaţi forţat.

După terminarea orelor, am mers cu Alice spre maşină. Aveam mare noroc că Lucas îşi făcuse alt iubit şi mare parte din timp şi-l petrecea cu el, aşa că nu ne ducea cu adevărat lipsa, deşi acceptase cu entuziasm invitaţia la petrecerea de diseară.

Se întâmpla exact nenorocitul de moment de care fugeai cel mai mult. De care încercai cu disperare să scapi, dar sfârşeai nas în nas cu problema.

Încercasem să ajungem cât mai repede în parcare şi să plecăm de aici, voiam să nu fiu nevoită să îl văd din nou şi să mi se usuce fiecare organ din trup de durere, dar era chiar acolo, la trei maşini distanţă de noi, lângă Raptor-ul lui, alături de Dax.

Bătea vântul, atmosfera era ceţoasă şi umedă, mă zbârlisem chiar şi pe sub geaca mea groasă, dar atunci când ochii lui s-au oprit asupra mea, tot aerul din jur a luat foc. Nu m-am putut mişca de pe loc, oricât m-am chinuit să mă

arunc în maşină şi să o implor pe Alice să conducă cât mai repede.

Nu şi-a mai luat privirea de pe mine, cum făcuse astăzi toată ziua, iar eu m-am îmbătat din nou cu amestecul de durere şi extaz.

Am rămas ţeapănă lângă maşina lui Alice, ea intrase deja la volan şi mă aştepta, dar nu mă puteam mişca.

Dwayne m-a privit momente bune, blocat în aceeaşi poziţie. Dax urcase în dreapta şi aştepta, dar nu spunea nimic.

S-a despicat pământul sub picioarele mele când el a pornit spre mine, pasul îi era rapid şi hotărât, ca şi cum se săturase să evite ceva ce avea oricum să se întâmple.

Până să îmi găsesc curajul de a urca în maşina lui Alice, Dwayne era deja în faţa mea. Mai frumos, puternic, atrăgător şi irezistibil decât a fost vreodată. Mi s-a reprogramat creierul atunci când ochii lui negri s-au întâlnit cu ai mei.

— Vrei să te duc eu, iubito?

L-am privit şi mi-am muşcat buza, apoi am înnebunit când mi-a zâmbit. Ne evitam, – de fapt eu îl evitam pe el, el doar accepta – abia ne vorbeam, nu îi răspundeam la mesaje sau

apeluri, dar nici măcar o dată nu şi-a ieşit din minţi din cauza asta. Se comporta exact aşa cum mi-l aminteam la început, era ca şi cum nici nu era conştient de respingerea mea, sau avea o capacitate inumană de acceptare.

După ce îi făcusem duminică şi mai ales ce îi spusesem încercând să îl conving să facă sex cu mine, mă aşteptam ca acum să nu îmi mai acorde o secundă de pace, dar era Dwayne şi ştia exact cum să mă abordeze.

Respirând terorizată, am clătinat din cap şi mi-am tras gluga mai bine pe cap.

— Mă duc cu Alice, o să rămână la mine după.

Dwayne a privit-o pe Alice pe fereastră, pe lângă umărul meu. Şi-a îngustat privirea, nu am văzut ce i-a arătat Alice, dar l-a făcut să bufnească în râs. Puteam să pun pariu că includea un deget mijlociu.

— Noaptea fetelor, huh? S-a aplecat spre mine şi m-am trezit prinsă între el şi maşină. O mână a ridicat-o şi a pus-o pe plafon, lângă capul meu, iar cu cealaltă m-a prins de mijloc. Se auzeau sirene de pompieri în capul meu, îmi luaseră foc toţi hormonii.

Era agonie pură să mă opun astfel lucrului pe care îl doream atât de mult, iar el ştia asta şi doar aştepta să clachez.

— Dwayne… am expirat disperată, încercând să întorc capul.

Nenorocitul de colţ al gurii s-a ridicat.

— Da, iubito?!

Am închis ochii, inspirând cu forţă. Tocmai când am crezut că astăzi îmi va da pace.

Mi-a eliberat mijlocul, dar doar ca să îmi prindă bărbia şi să mă forţeze să îl privesc. Expresia lui amuzantă devenise serioasă, intensă, numai bună să mă distrugă din temelii. Tot ce era în parcare dispăruse, eu mă concentram doar pe el, aplecat asupra mea, cu o geacă neagră de fâş şi gluga trasă pe cap.

— Mâine vreau să stăm împreună. Avem lucruri de discutat şi fuga asta unul de celălalt nu ne ajută deloc, ştii şi tu asta. Ţi-am respectat dorinţa, dar încep să nu mai suport, iubito.

Când s-a uitat la buzele mele, am înghiţit în sec imediat. Mi-a mângâiat obrazul, apoi palma lui a ajuns pe ceafa mea.

— Mâine dimineaţă o să vin să te iau, da?

Ce rost mai avea să protestez? Oricum trebuia să ne punem la cale strategia pentru mâine seară.

Epuizată, am aprobat din cap, rugându-mă la oricine m-ar asculta să îmi dea putere.

Nu m-a ascultat nimeni, pentru că atunci când Dwayne şi-a lipit buzele de ale mele, s-a deschis iar iadul şi eu m-am aruncat fericită.

Nu am avut nicio şansă să mă opun, era ca şi cum cineva îmi băga nasul în drogul preferat după ce mă urcasem pe pereţi de dorul lui.

Dwayne mi-a masat ceafa, apoi m-a tras mai aproape şi sărutul a devenit intens, limba lui caldă mi-a pătruns printre buze şi i-am răspuns, fără nicio şansă de a o opune rezistenţă. Tot el a fost cel care s-a oprit, cu un sunet jos de agonie ce mi-a trecut printre buze, l-am văzut strângându-şi ochii înainte să se tragă înapoi şi să îşi mute buzele pe fruntea mea, acolo unde totul îmi aducea aminte de început.

— Te iubesc! a şoptit, apoi mi-a deschis portiera, înainte să îmi găsesc curajul de a răspunde. Nu era prima dată când spunea asta de când se întorsese, dar nu devenea deloc mai uşor de auzit, mai ales că niciodată nu îmi dădea cu

adevărat timp să răspund. Voia să îmi revin psihic înainte de asta.

Ameţită, m-am prelins pe lângă el şi am intrat în maşina rece al lui Alice. Dwayne mi-a strâns mâna pentru o secundă, apoi mi-a dat drumul şi a închis portiera.

După o ultimă privire prin geamul aburit, s-a întors spre maşina lui, iar eu l-am urmărit ca o condamnată la moarte ce îşi izgonea singura şansă de supravieţuire.

— Te termină şi el ştie asta, e răbdător. Cât crezi că îi mai poţi rezista?

Mi-am lovit capul de tetieră, Alice nu mă ajuta deloc aruncându-mi evidentul în faţă.

— Doar condu spre casă, te rog, am nevoie de o felie de tort, un duş rece şi muzică tare.

Alice a chicotit şi a pornit maşina, sau cel puţin s-a străduit să o facă. Mi-a stat pulsul în gât.

— Nu… am şoptit terifiată, privind din instinct spre maşina lui Dwayne. Nu plecase, nu îl vedeam prin geamul aburit, însă părea să aştepte ca noi să plecăm înainte.

Înainte să încep să mă rog la toţi sfinţii existenţi, motorul a tuşit obosit şi a pornit. Am expirat uşurată, lovindu-mi iar capul de tetieră.

Alice a râs iar de mine.

— Se îndrăgosteşte şi el o dată în viaţa lui şi fata fuge de el ca de diavol. Şi-o merită! A glumit ea, câştigând o încruntătură sâcâită de la mine.

— Nu fug de el, încerc să… când nu mi-am găsit cuvintele şi Alice s-a uitat la mine pe sub sprâncene, am oftat înfrântă.

— Bine, fug de el.

— Eu îţi înţeleg motivele, dar ştii că Dwayne nu va mai accepta mult asta, nu-i aşa? Mai ales dacă află care e adevăratul motiv. Te lasă în pace acum, pentru că are impresia că eşti supărată pe el.

— Încă sunt supărată pe el.

— Dar nu de asta fugi.

Alice a ieşit din parcare, în oglinda retrovizoare am observat maşina lui în urma noastră.

— Dacă află că îl eviţi atât de mult pentru a-l păcăli pe Cade că el nu reprezintă o slăbiciune pentru tine, o să îşi iasă din minţi.

Ronţăindu-mi buzele, am aprobat din cap. Am încercat să fiu atentă la drum, deoarece era ceaţă foarte deasă, dar gândul îmi fugea în altă parte.

— Nu pot să îi mai servesc slăbiciunile mele pe tavă, Alice. Asta a făcut Danica şi i-a oferit ce îşi dorea mai mult. Dacă trebuie să îmi calc pe inimă ca să îl protejez, asta o să fac. Ţelul lui Cade este să mă chinuie pe mine, o să exploateze tot ce îi ofer, sunt îngrozită să îşi dea seama cât de mult îl iubesc cu adevărat pe Dwayne.

— Crezi că nu ştie deja?

Mi-am strâns braţele la piept, încercând să mă încălzesc. Maşina ei era rece ca un congelator.

— Şi-a dat seama cât de mult mă iubeşte Dwayne, dar sentimentele mele nu a avut încă prea multe şanse să le cunoască.

— Nu ştiu ce să zic, Dakota. Nu mi-ai spus tu că ai plecat cu el pentru că te-a amenințat că îl împuşcă pe Dwayne?

— Da, dar înainte de asta mă sacrificasem şi pentru Rose în acelaşi fel. Sună nebunesc, dar ştiu ce fac, Alice.

Ea m-a privit cu ochii aceia inteligenţi, pe care nu prea aveam şanse să îi păcălesc.

— Eşti sigură că nu faci acelaşi lucru ca şi Dwayne? Îl forţezi să se despartă de tine, pentru binele lui?

Naiba să o ia, era isteaţă. Îşi dădea seama de lucruri pe care nici măcar eu nu avusesem curaj să mi le recunosc, tocmai de asta nu era bine să ţii secrete de Alice.

— Sunt o groază de motive.

— Cum ar fi faptul că diseară te duci la petrecerea lui Madison şi lui nici nu i-ai spus. Ştii că o să îşi iasă din minţi după, nu?

Am încercat să fiu indiferentă şi să ridic din umeri, dar nu prea mi-a ieşit, Alice a râs de strădania mea.

— Nu merg la petrecere ca să îl enervez pe el, merg cu tine şi cu Lucas ca să îmi iau gândul de la tot dezastrul din viaţa mea, măcar pentru câteva ore. Şi nu e genul lui de petrecere, oricum.

— Deloc, dar, pentru binele nostru, sper să nu afle înainte să ne întoarcem în siguranţă acasă.

— Nu are decât să îşi iasă din minţi, nu eu sunt cea care a aruncat relaţia asta în aer.

Alice s-a uitat la mine ca la o nebună, apoi nu a mai spus nimic şi a pornit muzica, maşina lui Dwayne dispăruse din spatele nostru.

Adevărul era că, într-o mică măsură, îmi doream să îl calc pe nervi, să îi servesc o mică

porţie din tratamentul lui, să simtă pe pielea lui respingerea, altfel nu ar fi ajuns niciodată să mă înţeleagă, să îşi dea seama ce consecinţe distrugătoare au acţiunile lui.

Da, principalul motiv pentru care îl evitam era Cade, nu voiam să îl mai folosească pe Dwayne ca o slăbiciune a mea, dar un al motiv era şi pedeapsa pe care o merita afurisitul meu de iubit, pentru că a dispărut trei săptămâni doar ca să mă facă să îl urăsc şi să nu îl mai vreau înapoi când se va întoarce.

Ei bine, va primi ce şi-a dorit.

Am urcat cu Alice în camera mea şi ne-am aruncat ghiozdanele pe pat, apoi am coborât să mâncăm. Alice nu se grăbea, mai erau vreo cinci ore până la petrecere, însă nu ştia încă ce planuri aveam eu.

Am scormonit prin dulap să îi găsim o ţinută şi să nu mai fie nevoită să meargă acasă. Aveam o gamă largă, datorită mamei, a ales o rochie roşie şi mulată ce îi venea puţin mai lungă decât ar fi trebuit, dar cu botine înalte s-a rezolvat imediat problema.

— Avem timp de un film înainte sau tragem un pui de somn? a căscat Alice, începând să caute filme pe Netflix.

— Oh, a apărut sezon nou din *The 100*!

Înainte să dea play, m-am aşezat lângă ea pe canapea şi am prins-o de mână.

— Mi-ai promis că o să fii lângă mine indiferent ce va urma şi că o să mă susţii în toate deciziile mele, nu?

Alice s-a speriat de expresia mea serioasă. Era somnoroasă, cu burta plină şi chef de filme, aşa că i-a luat ceva să se adune.

— Ăăă, da, dar de ce mă întrebi asta acum?

Am inspirat şi expirat, apoi am zâmbit.

— Porneşte serialul şi aşteaptă-mă aici! Mă întorc imediat.

M-am ridicat şi am fugit spre baie.

— Ce? Dakota, ce faci?

— Mă întorc repede, am strigat spre expresia ei şocată înainte să închid uşa băii.

M-am oprit în faţa oglinzii.

Era ultima şansă, ultima ocazie să mă răzgândesc, m-am privit în detaliu şi am încercat să găsesc un motiv pentru care nu aş fi făcut-o, însă nu mai era niciunul.

Nu mai eram aceeaşi. Îl iubeam, însă orice reprezentase cândva pentru mine, acum nu mai eram aceeaşi, aveam nevoie de o schimbare, iar

asta era cea mai drastică dintre toate şi singura care mă va elibera de Dakota din trecut.

Am tras sertarul şi am scos foarfeca, nu m-am gândit nici măcar o secundă în plus, mi-am prins coada şi am tras-o într-o parte.

Credeam că o să fie chinuitor, credeam că o să plâng, că îmi va părea rău, însă cu cât foarfeca avansa mai mult în coada groasă, cu atât mă simţeam mai eliberată.

Am tras o gură mare de aer când părul mi-a rămas în mână, iar restul s-a desprins în jurul feţei mele, cu vârfurile acum abia atingându-mi umerii.

Senzaţia ce m-a cuprins mi-a adus lacrimi în ochi, dar de uşurare.

O făcusem!

Avusesem curaj să fac schimbarea pe care mi-o dorisem inconştient de atâta timp, dar îmi fusese milă să mă desprind de singura parte vie rămasă din vechea Dakota.

Nu era nicio veche Dakota, eram încă aici, în întregime, iar ce mă reprezenta cu adevărat era părul meu roşu, nu lungimea lui.

L-am privit, atârnând în mâna mea, atât de des şi roşu, ca un far, aşa cum spusese Dwayne,

aşa cum spuseseră atâţia, inclusiv nenorocitul de Cade.

Nu îl tăiasem pentru niciunul dintre ei, nu îmi păsa nici măcar dacă nu avea să îi placă lui Dwayne, făceam schimbarea asta pentru mine şi, pentru prima dată într-o săptămână, am simţit curajul de care nu mă credeam capabilă.

Fata cu părul de foc renăscuse. Nu mai era prinţesa cu plete lungi.

Mi-am şters lacrimile de fericire, teribil de încântată de felul în care arătam, cum părul scurt mă schimba, şi încă nu avea o formă. Am scos restul trusei şi m-am întors în dormitor, sperând ca Alice să nu aibă un infarct când o să vadă.

Era deja captivată de serial şi cu mâna în fundul unei pungi de floricele, nu s-a uitat la mine când am ajuns lângă ea.

— Alice.

— Aşează-te repede, Clarke şi Bellamy tocmai…

I-a căzut floricica din gură. S-a holbat la mine de parcă m-am întors cu o faţă de extraterestru, i-am zâmbit şi am ridicat din umeri.

— La dracu'! Ce ai făcut? Ce… aoleu!

S-a ridicat şi a venit repede la mine, mi-a prins părul şi şi-a trecut degetele prin el, să se asigure că făcusem asta şi nu încercam să o păcălesc.

S-a oprit în faţa mea, încă holbându-se şocată, apoi, observându-mi expresia, a înţeles şi a început să râdă. Reacţia ei m-a calmat foarte mult şi am râs şi eu.

— Deci nu groaznic?

— Drace, nu! Arată… uau, nu ştiu, diferit. De când te ştiu ai avut părul ăla lung şi roşu, iar schimbarea asta neaşteptată a venit la fix.

Nu m-am putut abţine şi am tras-o în braţele mele.

— Tot vreau să fac asta de atâta timp, dar mi-a fost frică de regret.

— Şi regreţi?

— În niciun caz, m-am simţit ca un şarpe după ce îşi schimbă pielea.

Alice a râs de analogia mea, apoi mi-a analizat trusa de tuns din mână.

— Şi cine se ocupă de finisajul final?

Rânjind, am întins-o spre ea.

— Mi-ai spus că te tunzi singură din clasa a noua. Eşti dispusă să ajuți o prietenă disperată după o schimbare?

Râzând, mi-a luat trusa şi m-a analizat cu o privire drăcească.

— Dakota Welron, o să fac din tine cea mai sexy roşcată din San Francisco.

Patru ore mai târziu, încă mă priveam şocată în oglindă. Eram pregătite pentru petrecere, însă eu nu mă puteam desprinde de reflexia mea.

După atâta timp în care mă privisem în oglindă, nerecunoscând-o pe cea care mă privea înapoi, puteam în sfârşit să mă simt una şi aceeaşi cu imaginea.

Nu îmi mai aminteam momentul în care mă tunsesem ultima dată, dacă mama o mai făcuse vreodată după ce mă adoptase, însă era puţin probabil. Părul meu trecuse cu mine prin toate, crescuse strălucitor în perioada în care eu mă uscasem pe picioare, aveam să păstrez acea coadă pentru totdeauna, dar cel de acum era un nou început. Şi el începea o nouă eră, ca şi mine. Nu regretam absolut nimic, nu doar ca senzaţia era atât de eliberatoare, însă adoram şi felul în care arăta. Mi se păruse că oamenii priviseră întotdeauna doar părul, nu şi restul, el atrăsese

întotdeauna toată atenţia, dar acum eram un întreg.

Alice îmi oferise exact tunsoarea pe care mi-o dorisem, ştiam că era talentată, însă ceea ce făcuse cu părul meu se numea operă de artă. Mi-l tunsese până când vârfurile mi-au ajuns la baza gâtului, îi cerusem bob, dar făcuse mai mult de atât. Şuviţele erau sălbatice, parcă zăpăcite, arăta bine indiferent cât de mult îl ciufuleam, fie că îl lăsam cu o cărare pe mijloc, îl dădeam pe spate sau îl trăgeam pe tot într-o parte. Mă jucasem cu el până când Alice mă oprise şi mi-l aranjase pentru petrecere.

Ea a apărut în spatele meu şi m-a privit în oglindă cu un rânjet drăcesc, ca un doctor nebun ce şi-a înviat experimentul.

— Drace, începe să îmi fie frică să te duc aşa la petrecere. Dwayne o să mă omoare.

Am zâmbit. Până şi zâmbetul meu arăta altfel, nu mai era o tonă de păr roşu ca să eclipseze.

Adevărul era că Alice se jucase mult cu mine şi îi permisesem orice, astfel ajunsesem cu părul aranjat în stilul wet look, aşa cum spunea ea, dat pe spate şi plin de Dumnezeu ştia ce produs, pentru că arăta de parcă tocmai am ieşit

din piscină. Reuşise un eye liner perfect, machiaj la care eu încă mai lucram, iar buzele erau din nou roşii. Ca accesoriu îmi alesese o pereche de creole mari şi subţiri, din argint, iar la ţinută reuşisem să o potolesc şi să nu mă îmbrace în rochia scurtă şi neagră pe care pusese ochii. Voiam o schimbare, dar nici să mă transform în ispita nopţii, aşa că optasem la o pereche de blugi negri cu talie înaltă şi o bluză albă, mulată şi cu umerii goi. Stilistul meu personal acceptase, dar mă forţase să mă încalţ în sandale cu toc. Negre şi foarte simple, ce-i drept, dar bocancii tot îmi făceau cu ochiul, chiar dacă Alice avea dreptate.

— Fir-ar să fie, acum îmi dau seama că tunsoarea asta te face să pari mai înaltă.

Am început să râd când m-am întors spre ea.

— Cred că tocurile fac asta, Alice.

— Nu, părul scurt întotdeauna dă efectul ăsta, dar arăţi trăsnet. Sincer, mă gândesc serios să îi spun lui Dwayne să vină la petrecere, pentru că nu o să pot să te protejez singură de toţi fotbaliştii ăia în călduri.

Mi-am dat ochii peste cap şi am îmbrăcat geaca de piele.

— Nu au decât să îşi încerce norocul, am un spray paralizant în geantă, care o să le ofere nişte senzaţii foarte tari.

Râzând, am ieşit împreună din cameră, pregătite pentru distracţie, sau pentru ce Dumnezeu avea să urmeze. Alice era mult mai sexy în rochia roşie care se mula pe corpul ei ca o mănuşă, reuşise să o îndoaie şi să îi creeze repede un tiv ca să o facă mai scurtă, cu botine înalte şi părul ei albastru ondulat sălbatic, ea era ispita nopţii.

I-am făcut semn să mă aştepte şi m-am îndreptat spre camera Danicăi. Îi spusesem şi mai devreme de petrecere şi o rugasem să vină cu noi, însă refuzase vehement. Aveam să îmi încerc din nou norocul.

Am găsit-o între pături pufoase, cu o cutie de îngheţată şi atentă la un film.

Reacţia ei a fost prima pe care am putut-o studia după schimbare, dacă toate aveau să fie la fel, urma să am o noapte grea.

M-am oprit în faţa ei şi am făcut o piruetă, apoi am aşteptat reacţia.

După şocul iniţial, a zâmbit cu gura până la urechi.

— Îl ador.

A spus simplu, dar nu era nevoie de mai mult. M-am aşezat lângă ea, pe pat, şi am strâns-o de mână. Danica a continuat să mă studieze într-o formă în care nu mă mai văzuse niciodată.

— Uau, nu îmi vine să cred că ai avut curajul să faci asta, credeam că o să îmbătrâneşti cu părul ăla lung.

— Poate va fi din nou lung când voi îmbătrâni, dar acum am simţit nevoia pentru schimbarea asta.

— Arăţi bestial. Şi, sincer, am o satisfacţie răutăcioasă ştiind cât de fermecat era Cade de părul tău.

Am început să râd.

— Cred că m-am săturat ca oamenii să mă observe doar pentru păr.

— Te înţeleg perfect, mi-a zâmbit ea.

— Eşti sigură că nu vrei să mergi cu noi?

A clătinat din cap.

— Nu am nici chef şi nici energie să îi fac faţă lui Madison acum. În plus, nu ştiu dacă mă pot abţine să nu o arunc printr-o fereastră.

Am oftat cu tristeţe, ştia că eu i-o băgasem pe Madison în patul lui Dax, nu mă criticase pentru asta, dar tot mă simţeam vinovată.

— Dar am o rugăminte. Dacă apare Dax, te rog… fii cu ochii pe el. Nu cred că îl poţi opri să nu se culce cu nemernica aia, dar cel puţin ai grijă să nu facă vreo tâmpenie dacă se îmbată.

Am strâns-o de mână şi am aprobat din cap.

— Îţi promit, deşi Madison mi-a spus că a evitat-o toată săptămâna şi nu cred că va veni la petrecere.

O urmă de uşurare i-a luminat trăsăturile, apoi a zâmbit.

— Dar Dwayne vine, nu?

Când am ridicat din umeri, ochii ei s-au mărit din nou.

— E OK să îl pedepseşti pentru ce a făcut, dar încearcă să nu întreci limitele foarte tare. Nu pentru binele tău, ci pentru binele celor din jurul tău.

Am înghiţit în sec şi am aprobat din cap, apoi m-am întins să o îmbrăţişez.

După ce am ieşit din camera ei, am coborât la parter, acolo unde mă aştepta Alice. Pregătirile pentru bal încă erau în toi, aşa că am reuşit să ne strecurăm pe ieşirea din spate şi am fugit direct în garaj. Încă puţin şi puteam să conduc, dar momentan i-am dat cheile lui Alice. Stabilisem să ne întâlnim cu Lucas direct acolo,

el venea cu Mario, actualul iubit pe care Alice nu îl plăcea foarte tare şi eram curioasă să aflu de ce.

Am fost șocate să ne dăm seama că adresa de pe invitaţie nu ne ducea spre casa lui Madison, ci spre pădure. Am verificat GPS-ul de zeci de ori, până când am ajuns în marea de maşini parcate aiurea în jurul unei cabane din lemn, cu etaj. Cu greu, Alice a găsit un loc de parcare, nu era obişnuită cu dimensiunea Audi-ului meu şi s-a rugat încontinuu să nu o zgârie, ajutându-mă astfel să mă relaxez şi să râd.

După ce a parcat în siguranţă, a expirat cu forţă şi a oprit motorul, apoi a privit clădirea din faţa noastră.

— Bun, la asta nu mă aşteptam.

Analizând peisajul, am aprobat-o în gândul meu.

— Cineva o să moară în noaptea asta.

Prin întunericul din maşină, am privit-o pe Alice cu ochii mari. I se vedea foarte puţin chipul, mi-a rânjit diabolic.

— De ce Dumnezeu spui aşa ceva?

Ea a început să râdă de spaima mea.

— Niciun film de groază care începe aşa nu se termină bine. Suntem într-o pădure, o

petrecere la cabană, adolescenţi idioţi. Uite, avem până şi ceaţă. Dacă nu apare Damon Salvatore în noaptea asta, nimic nu are farmec.

Exasperată, mi-am dat ochii peste cap şi am smucit portiera.

— Nici nu ai băut şi deja baţi câmpii. Am bolborosit eu, Alice a râs în urma mea, am îngheţat într-o secundă odată ce am făcut contact cu aerul rece, picioarele mele goale au simţit impactul cel mai dureros, dar nu eram nici pe departe atât de rău ca Alice, care avea cracii dezgoliţi.

— Ai, să-mi trag una! Ce frig este! a ţipat în urma mea, a încuiat maşina şi a fugit după mine. Am început să râd când m-a prins de mână, însă fuga ei nu avea prea mare succes, pe jos erau frunze şi crengi, iar lumina ce venea dinspre cabană nu era suficientă. M-am străduit să ne menţin pe amândouă pe picioare până am ajuns la cabană, apoi am urcat repede scările. Pe verandă erau câţiva băieţi ce fumau şi beau, Alice s-a repezit atât de repede spre uşă, încât nici măcar nu am auzit ce spuseseră când am trecut pe lângă ei.

A intrat şi a închis uşa în urma ei, tremurând în continuare ca o apucată şi aplecându-se să îşi frece picioarele.

— Băga-mi-aş! Adu-mi repede o votcă până nu mă apucă gripa. Încă râzând de ea, nu am avut ocazia să analizez încăperea.

— Dakota!

Mi-am auzit numele strigat peste hărmălaie şi muzica puternică, Madison a venit spre noi arătând beton într-o rochie neagră şi scurtă, teribil de asemănătoare cu cea în care voia Alice să mă îmbrace pe mine. Slavă Domnului pentru că nu am cedat.

S-a oprit în faţa noastră şi ne-a privit cu gura căscată, mai mult pe mine… mai mult părul meu.

— Da, da, s-a tuns şi arată bestial, nu e frumos să te holbezi. Unde e băutură? Alice şi-a fluturat mana şi a trecut prin faţa ei, aş fi râs în alte circumstanţe, dar în momentul ăla eram foarte concentrată pe reacţia lui Madison.

— Tocmai când credeam că nu poţi face ceva ce să te scoată iar în evidenţă. Mi-a rânjit drăceşte, m-am încruntat şi am încercat să îi răspund, dar înainte de asta m-a prins de braţ şi m-a tras lângă ea. A ridicat telefonul şi a făcut

un selfie atât de repede, încât nu avusesem nici timp să clipesc.

Rânjetul ei malefic era în continuare pe buze.

— Mi-au trecut nervii pe Dax. Faptul că tu ai venit e suficient.

— Te-ai certat cu Dax?

— Nu, dar l-am sunat mai devreme şi mi-a spus că nu are chef de petrecere. Şi-a dat ochii peste cap, butonându-şi telefonul, apoi mi-a rânjit din nou. Distracţie plăcută, sexy ginger. Mi-a făcut cu ochiul şi s-a întors la prietenii ei, mi-am clătinat capul în urma ei, încercând să fac faţă la ce se întâmpla. Mă bucuram că Dax nu avea să apară, cel puţin tăiam o problemă de pe listă.

Ignorând toate privirile ce se întorseseră spre mine, m-am mişcat prin încăpere, încercând să dau de afurisita de Alice. Holul, sufrageria enormă, bucătăria şi scara ce ducea spre etaj, toate colcăiau de lume, de adolescenţi mai mult sau mai puţin beţi, toţi cu câte un pahar roşu şi mare de plastic. Unii fumau, alţii urlau şi jucau tot felul de jocuri cu alcool, câteva fete dansau pe biliard în timp ce băieţii jucau printre

picioarele lor, era o harababură totală, dar asta îmi dorisem ca să îmi distrag atenţia.

— Cineva să o cheme pe stilista lui Batwoman şi să îi arate ce înseamnă o roşcată sexy.

După voce şi felul în care urlase, puteam să jur că Lucas era deja beat criţă. M-am întors să îl văd cocoţat pe balustradă, atârnat de gâtul unui băiat blond şi ţinând un pahar în mână. Am început să râd de strădania lui de a coborî, dar apoi mi-am dorit să nu o fi făcut, pentru că s-a aruncat asupra mea ca un căţel extaziat.

— Dacă nu aş fi deja gay şi foarte îndrăgostit, tu, prietena mea, ai avea probleme cu mine în seara asta. A încercat să îmi facă cu ochiul, nu i-a prea ieşit, dar era aşa de caraghios încât am început din nou să râd.

— Păcat că nu sunt toţi de pe aici gay în seara asta, am auzit-o pe Alice după ce s-a întors cu două pahare de alcool. Mi-a întins şi mie unul, l-am luat mai mult ca să îi eliberez mâinile, nu aveam încă chef să mă apuc de băut.

— Ce vrei să spui? am întrebat în timp ce Lucas trăncănea despre părul meu şi se învârtea în jurul meu ca un titirez.

Alice a scos telefonul şi mi-a arătat imediat o poză pe Instagram. Am simţit instantaneu nevoia să beau din paharul pe care mi-l adusese. Era bere cu lămâie, măcar nu m-a trăsnit cu whisky din prima.

— Băga-mi-aş! am înjurat în barbă, făcând-o pe Alice să chicotească. Era poza pe care Madison o făcuse mai devreme, nu pierduse nicio secundă înainte să o posteze.

— Cel puţin ai ieşit bine. M-a liniştit ea. Da, nu aveam vreun ochi închis sau gura deschisă, eram serioasă, puţin confuză, în timp ce bruneta de lângă mine zâmbea şmechereşte. În descriere pusese „Cea mai bună Welron e la petrecerea mea".

Mi-am frecat fruntea şi am luat altă gură de bere.

— Nu contează, nu e ca şi cum ar mai afla cineva. Tot liceul e deja aici.

— Nu aş fi aşa sigur, a spus Lucas, arătându-mi numărul de persoane care apreciaseră poza, şi acolo era o mică belea, pe numele lui „Dax Welron". Ştiam exact ce însemna asta, am mormăit din nou aceeaşi înjurătură.

— Dwayne nu are Instagram, adică are, dar nu îl foloseşte să urmărească elevii de la liceu,

însă având în vedere cât timp petrece Dax cu el în ultimele zile…

— O să îi arate poza asta imediat. Am continuat eu, apoi am plecat spre sufragerie ca să caut ceva pe care să mă aşez. Speram să am cel puţin jumătate de oră de linişte, dar m-au întâmpinat problemele de la uşă.

— Nu îmi pasă! am decis eu brusc, după ce am înghiţit toată berea şi parcă aşa am prins curaj. Ce dacă vede? N-are decât! am bolborosit ofticată, Lucas şi Alice schimbau rânjete amuzate şi am aruncat paharul gol spre ei.

Nu mi-e frică de Dwayne! M-am îmbărbătat eu în mintea mea, apoi mi-am dat seama ce tembelă eram. Bineînţeles că nu îmi era teamă de el, îmi era teamă de mine în preajma lui. M-am rugat ca fratele meu să nu fie un afurisit pârâcios şi să nu îi arate poza asta, dar ceva mic şi drăcesc din mintea mea râdea în hohote în faţa rugăminţilor mele.

— Lucas, ai de gând să ne faci şi nouă cunoştinţă sau îţi e teamă că ţi-l furăm? i-am făcut semn spre băiatul blond care stătuse până acum lângă el, tăcut şi puţin plictisit. Nu eram sigură că era de la liceul nostru.

— Eu îl cunosc deja şi nu e vreo plăcere, ăsta e Mario. Alice i-a luat tot elanul când a arătat din cap spre el şi apoi s-a aşezat lângă mine, pe canapea. Lucas s-a încruntat la ea, dar nu a comentat nimic. Mario a zâmbit în cele din urmă, neafectat de ce auzise, şi s-a apropiat să îmi întindă mâna.

— Îmi pare bine să te cunosc, Dakota.

L-am analizat când s-a apropiat de mine, era drăguţ, înalt şi slab, dar parcă puţin mai matur decât noi, sau erau de vină luminile petrecerii. El nu purta niciun fel de machiaj, ceea ce nu puteam spune şi despre partenerul lui.

— Şi mie, i-am răspuns şi am dat mâna cu el, moment în care am văzut-o pe Alice dându-şi ochii peste cap la un semn pe care i-l făcuse Lucas.

— Iubitule, am poftă de votcă, hai să căutăm. Dakota, vrei şi tu?

Puţin derutată, am clătinat din cap în semn că nu, moment în care am văzut-o pe Alice dându-şi iar ochii peste cap. Lucas l-a prins pe Mario de braţ şi l-a tras după el în mulţime.

— Situaţia e mai rea decât mi-ai dat de înţeles. Care e faza cu Mario?

Pentru că era clar o „fază”, Alice nu se comporta aşa fără motiv.

— Îl bagă pe Lucas în tot felul de rahaturi şi începe să mă îngrijoreze cantitatea de droguri pe care o consumă.

M-am uitat repede după Lucas, buzele mi s-au depărtat de şoc.

— Adică era drogat, nu beat?

— Au venit cu zece minute înaintea noastră, nici Lucas nu se îmbată aşa repede. Nu ai observat cât chiuleşte de la şcoală?

Ba da, observasem, dar fusesem prea pierdută cu propriile mele probleme ca să acord atenţie.

— E mai mare decât noi, sau doar mi se pare?

— Da, e cu trei ani mai mare. Nu am habar unde naibii a dat Lucas de el, dar nu ştiu cum să îl fac să dispară. Prostul e înnebunit după el.

Am vrut să îi spun că nu trebuie să îl depărteze pe Lucas din cauza asta, dimpotrivă, însă replica mea s-a transformat într-un ţipăt când o matahală a căzut grămadă peste mine, prin spatele canapelei.

M-am ridicat imediat în picioare şi m-am întors ca să îl văd pe Troy şi încă un tip cum se luptau pe o carte de joc.

— Scuze, scumpo, nu am văzut că erai tu acolo.

Troy l-a împins pe celălalt de pe el şi şi-a aranjat freza imediat, apoi mi-a rânjit într-un fel ce nu îmi era străin.

— „Scumpo", Troy, pe bune? s-a strâmbat Alice, iar eu eram total de acord cu ea.

— Bine, atunci… frumoaso, e bine?

Abordând stilul lui Alice, mi-am dat şi eu ochii peste cap.

— Serios, trebuie să încetezi să mai dai peste mine aşa. M-am încruntat eu, amintindu-i de ziua în care aproape că mă aruncase pe scări în propria casă, fugind din camera lui Dax.

El a rânjit iar în acel fel pe care, probabil, îl considera cuceritor.

— Aşa e, ai dreptate, dă-mi voie să mă revanşez. Ce îţi aduc de băut?

Troy şi farmecele lui nu erau planul meu pentru seara asta, aşa că l-am respins aproape cu brutalitate.

— De băut îmi iau şi singură, tu încearcă să nu îmi rupi vreun os. Am plecat în căutarea

bucătăriei şi am simţit-o pe Alice luându-se după mine, moment în care a scos un sunet parcă de pisică ce zgârie, nu eram prea sigură din cauza muzicii ce bubuia din toate părţile.

— Încep să cred că nu ai nevoie de Dwayne pentru protecţie, coafura asta îţi dă deja superputeri.

— Să ce? Să îi fac vânt lui Troy? am râs, imaginându-mi cum ar fi fost să îl concediez şi pe Cade la fel de uşor. Frumos vis.

— Şi nu am nevoie de Dwayne pentru protecţie, am adăugat eu ofticată, deşi nu eram ferm convinsă de asta. Încercam să nu mai am nevoie de el pentru protecţie şi… multe altele.

Am reuşit să găsesc baxul cu doze de Cola şi am scos două, i-am întins una lui Alice, observând că analiza iar fotografia lui Madison. Mai exact; citea comentariile.

— Putem să ne relaxăm? am rugat-o eu, pentru că ştia foarte bine cât aveam nevoie de asta. Nu venisem aici ca să îmi fac griji pentru crizele lui Dwayne.

Ea mi-a zâmbit şi a aprobat din cap, apoi şi-a îndesat telefonul în buzunarul gecii şi a luat doza de Coca Cola.

— Sigur, scuze.

Nici eu nu eram prea fericită cu ce făcuse Madison, dar nu era ca şi cum mă postase dezbrăcată sau în vreo ipostază indecentă. Nu eram fraieră, totuşi, ştiam foarte bine care era scopul fotografiei: să îi oftice pe Danica şi Dax, probabil chiar să îl atragă pe Dax încoace dacă Dwayne o să vadă poza şi o să vrea să vină după mine.

Mă săturasem până în gât să fiu pion pe tabla de şah a tuturor, aşa că aveam să îmi urmăresc propriile interese, măcar în noaptea asta. Restul nu aveau decât să ia foc în jurul meu, eu voiam să stau cu prietena mea, să dansăm, să râdem şi să vorbim despre nimicuri.

Mi-a ieşit planul, cel puţin pentru vreo oră. Am jucat bear pong împotriva altor două fete şi nici măcar nu ne-am ameţit, pentru că ele au fost groaznice la joc şi am băut doar un pahar de bere până la final.

Puteam să recunosc, cu uşurare, că fusese o idee bună să vin la petrecere. Mă relaxasem şi chiar mă distram, a fost destul de greu la început, până când toţi cei din jur s-au obişnuit cu noul meu look, dar am reuşit cu brio să îi ignor.

— Ha! Ştiam eu!

Habar nu aveam de unde, dar am auzit-o pe Madison exclamând, m-am întors şi am văzut că era în spatele meu, dar rânjea cu gura până la urechi şi privea spre uşă.

Am întors şi eu capul şi mi-au îngheţat plămânii.

Prima dată intrase Dax, deja dădea mâna cu câţiva băieţi, dar în spatele lui, mare şi impunător, era problema mea generală ce îmi făcea inima, sângele şi cam tot ce era intern, să sară în aer.

Am înghiţit în sec şi am băut repede o gură de Cola.

— Relaxează-te! am auzit şoapta lui Alice la urechea mea. Să mă relaxez acum era ca şi cum aş fi încercat să îmi ţin echilibrul într-un singur deget. Mi s-a încălzit automat pielea şi am simţit electricitatea aia afurisită când l-am analizat.

Nu venise aici oricum. Nu, bineînţeles că nu! Avusese grijă să nenorocească orice pereche de ochi ce îl privea.

Purta blugi negri şi bocanci, dar în locul obişnuitului său hanorac larg, era un maiou negru, strâmt şi o geacă de piele, cu fermoarul desfăcut. Licuriciul ăla de pe gât se vedea atât

de bine, puteam să jur că lumina cu adevărat. Cam aşa îmi luminau şi mie hormonii.

Alice m-a ciupit de şold ca să mă adun, m-am întors repede spre ea.

Ştiam că şi Dwayne mă găsise în mulţime, îi simţeam privirea asupra mea, dar m-am abţinut vitejeşte să nu i-o întorc.

— Ai două opţiuni: ori îl ignori şi faci ce ai făcut până acum, ori te duci la el şi îl revendici. Dar partea asta cu statul la distanţă şi salivatul spre el, nu funcţionează. Mi-a şuşotit ea autoritar, am aprobat din cap că înţelesesem, dar habar nu aveam ce să fac, am băut altă gură de suc şi am tras cu coada ochiului spre el. Au urmat imediat nervii. Nervi ce erau capabili să arunce acoperişul în aer.

Devenise deja destul de clar pentru toţi din liceu că noi doi nu mai eram împreună, sau cel puţin că aveam probleme, drept urmare; toată suflarea feminină din jur era acum îndreptată spre el. Probabil Alice era singura care nu voia acum să sară pe el, şi Madison, pentru că era ocupată cu Dax, dar nu aş fi băgat mâna în foc pentru ea.

— La dracu'! Trebuie să îl ţin pe Dax departe de Madison. Mi-am adus aminte de

rugămintea Danicăi şi asta a reuşit puţin să mă întoarcă cu picioarele pe pământ. Am băut restul de Cola de parcă dădeam peste cap un pahar de coniac şi i-am întins doza goală lui Alice.

— Mă întorc imediat.

Am trecut prin mulţimea agitată şi am reuşit să ajung la Dax fără să mă izbesc de Dwayne, aveam noroc că îl acaparase Lucas pentru moment.

L-am prins de mână şi l-am tras după mine, nici măcar nu m-am obosit să văd cu cine vorbea. Norocul lui că m-a urmat, am ieşit afară din cabană şi am oftat uşurată că, cel puţin, pe verandă nu mai era nimeni. Frigul era de vină, m-a izbit imediat până în oase, dar măcar aici aveam linişte. Ceaţa acoperise pădurea întunecată şi atmosfera era foarte sinistră, Alice chiar avea dreptate, era foarte posibil să iasă vreo creatură diavolească şi să sară pe noi.

— O să îngheţi aici, Dakota.

Mi-am cuprins mijlocul cu braţele şi m-am încruntat la el. Era îmbrăcat la fel ca Dwayne, doar că maioul lui era gri.

— Credeam că nu vii la petrecerea asta.

— Puteam să jur că nici tu nu o să vii.

Voiam să îl iau mai tare la rost, dar îmi clănţăneau dinţii atât de rău, încât abia puteam să vorbesc. A vrut să se dezbrace de geacă, dar l-am oprit.

— Nu, păstreaz-o, nu o să dureze mult. Deci de asta aţi venit voi aici? Să staţi cu ochii pe mine?

M-a surprins când a început să râdă.

— Eu nu, dar nu pot să bag mâna în foc pentru Dwayne. Apropo, am pus pariu dacă te-ai tuns cu adevărat sau ai perucă.

— M-am tuns.

A scos un sunet de oftică printre dinţi.

— Se pare că am pierdut. Puteam să jur că nu ai curaj să îţi tai părul.

Mi-am trecut limba peste buze ca să le mai încălzesc puţin. Deci Dwayne pariase că m-am tuns, eram curioasă să ştiu de ce. Am simţit un junghi de durere, speram să nu creadă l-am tuns doar pentru că îi plăcea lui.

— Mă rog, nu pentru asta te-am luat aici. Sper că ai terminat-o cu Madison.

El a ridicat o sprânceană, dar nu a apucat să îmi răspundă, pentru că uşa s-a deschis în spatele meu şi ştiam deja cine era, fără să mă uit.

Fiecare senzor din corpul meu simţea fără să fiu nevoită să îl văd.

Nu m-am întors spre el, dar am simţit o căldură binecuvântată cum mi se aşează pe umeri, apoi îmi înconjoară tot mijlocul. Parfumul lui mi-a zăpăcit simţurile.

M-am ghemuit în geaca lui fără să îmi dau seama, era o senzaţie prea puternică să îi pot rezista.

— De ce staţi aici? ne-a întrebat pe amândoi când a venit lângă mine. Proasta îndrăgostită din mine a regretat că nu m-a luat în braţe, în momentul acela nu mai eram în stare să îl resping.

El doar face ce i-ai cerut tu, Dakota.

M-a certat vocea enervantă din capul meu.

— Dakota se interesează de viaţa mea amoroasă. A chicotit Dax, moment în care privirea lui Dwayne s-a întors imediat spre mine. Dumnezeule, era în maiou, dar părea să se enerveze, deci nu îi era frig.

M-am încruntat spre Dax.

— Nu te flata, frăţioare, sunt aici în interesul surorii mele. Danica a suferit destul în perioada asta, nu mai are nevoie şi de răzbunarea ta copilărească.

A devenit şi el serios, a vrut să protesteze, dar nu i-am dat ocazia.

— Nu uita că eu sunt cea care ţi-a băgat-o pe Madison în pat. Nu mă determina să ţi-o şi scot.

Nu ştiam de unde venise tupeul ăsta, dar atitudinea lui Dax faţă de Danica chiar mă scotea din sărite. Ştiam foarte bine cât de mult o iubea, iar ce făcea acum era pură ambiţie copilărească.

— Şi cum o să faci asta, mai exact? m-a confruntat Dax, punându-şi mâinile în sân şi zâmbind drăceşte. Mi-am strâns pumnii, pentru că voiam să îl lovesc direct în falcă.

— Găsesc eu ceva. Mi-am îngustat ochii la el. Nu aveam habar ce aş fi făcut, dar găseam eu ceva, Madison nu era chiar aşa greu de manipulat. Dumnezeule, nu îmi venea să cred că am ajuns să mă gândesc astfel la manipularea oamenilor.

— În fine. Îţi datorez o sută de dolari, frate, se pare că ai avut dreptate.

A schimbat subiectul pur şi simplu, a scos o bancnotă de o sută de dolari din portofel şi a întins-o spre Dwayne, dar a primit înapoi o încruntătură furioasă şi nu a luat banii. S-a uitat

la mine ca şi cum voia să spună atât de multe, dar nu ştia cu ce să înceapă.

Nu era momentul potrivit pentru aşa ceva, şi clar nu de faţă cu Dax, aşa că, deşi m-a durut să renunţ la ea, i-am înapoiat geaca.

— Trebuie să mă întorc la Alice.

— Dakota… l-am auzit pe Dwayne în spatele meu, dar am închis imediat uşa în urma mea şi m-am pierdut prin mulţime în căutarea lui Alice sau a unui pahar cu ceva tare, orice găseam prima dată.

3
O BILĂ ALBĂ, UNA NEAGRĂ

Dwayne nu venise la petrecere ca să stea pe capul meu, sau cel puţin nu era evident cu asta. Mă lăsase în pace şi îşi petrecea timpul cu Dax şi alţi băieţi, ignorându-mă cu profesionalism, sau acordându-mi spaţiul personal pe care i-l cerusem eu atât de ţâfnoasă.

Simţeam că se juca cu mine, cu rezistenţa mea, iar asta mă enerva şi mai tare. Ar fi fost mai evident să mă bată la cap, să încerce să mă ducă acasă, dar nu, afurisitul juca altă carte şi mă lăsa să îmi fac de cap, mă lăsa în pace doar ca să îmi dau seama cât de tare îmi doream să nu fiu lăsată în pace.

Nu mă îmbătasem, era posibil să am o doză de adrenalină din cauza cantităţii mari de Cola pe care o băusem, dar eram perfect conştientă de ce se întâmpla.

Clocoteam pe sub mustăţi privindu-l, cu faţa îndesată în doza de suc. Era atracţia petrecerii, Madison mai că strălucea de fericire că tocmai Dwayne venise la petrecerea ei, el care nu venea niciodată la petrecerile celor din liceu, nu fără să fie plătit pentru asta.

Şi nemernicul meu de iubit – sau ce o fi acum – bineînţeles că nu se ascundea într-un colţ, momentan îi bătea măr pe câţiva la biliard.

Din când în când, se uita pe furiş la mine, apoi întorcea capul şi rânjea, ştia exact ce făcea şi cât mă enerva.

— Uşor, gelozie roşcată, până nu iei foc. Alice a venit lângă mine şi mi-a pus mâna pe genunchi, abia atunci mi-am dat seama că îmi bâţâisem piciorul ca o frustrată nervoasă.

Am înjurat în gând şi am luat paharul pe care mi l-a întins, apoi am tuşit imediat. Fir-ar, ăsta nu mai era suc, nici măcar bere, mă dăduse direct pe whisky şi nu eram prea sigură că era o combinaţie bună cu starea mea actuală, dar am

turnat restul de Cola în pahar, măcar să mai diluez puţin tăria.

Am pus picior peste picior când am început iar să îl bâțâi pe dreptul.

— Tu eşti exemplul perfect de autodistrugere.

Alice s-a aruncat lângă mine pe canapea, dar nu m-am uitat la ea.

— Pentru că stau aici şi clocotesc, când aş putea să mă duc la el şi îl trag într-una dintre camerele de sus?

Ea a început să râdă.

— Eh, cel puţin inteligența ţi-e intactă.

I-am tras un cot.

— Oarecum, păcat că nu o foloseşti.

Am continuat să ne înghioldim şi a reuşit să mă amuze pentru o secundă, până când s-a întâmplat ceva ce mi-a atras imediat atenţia.

O tipă pe care habar nu aveam cu o chema, s-a dus lângă Dwayne şi s-a aplecat ispititor pe masa de biliard, suflând pe bila albă când el urma să lovească, apoi l-a privit şi mai şi.

A început să îmi vâjâie ceva în urechi.

Dwayne a lovit fără să acorde prea mare atenţie şi a băgat bila într-unul dintre buzunare, dar tipa nu se lăsa. S-a agăţat de umărul lui şi s-

a ridicat pe vârfuri să îi şoptească ceva la ureche.

— Trebuie doar să îmi spui şi îi îndes pe gât toate bielele alea.

Am auzit-o pe Alice, dar am încercat să îmi păstrez calmul. Am clătinat din cap şi am luat o gură de alcool.

— Nu. E liber să facă ce vrea.

Prietena mea mi-a aruncat o privire ce urla „Pe bune?!", dar m-am prefăcut în continuare că nu îmi păsa.

Nu am auzit ce i-a răspuns el, dar ea a aprobat din cap şi a rămas lângă masa de biliard cât a continuat jocul.

Alice tocmai începuse să mă liniştească că sigur nu a fost ce credeam noi, până când jocul s-a terminat şi Dwayne cu tipa blondă au plecat.

Împreună.

Au urcat spre etaj, ea urmându-l pe el.

În acel moment, m-am blocat. Nu am mai fost în stare nici să respir din cauza găurii ce se formase în pieptul meu.

Voiam să mă gândesc că era bine, că ăsta era motivul perfect să îl ţin pe Dwayne departe de mine de acum încolo, poate chiar voi reuşi să îl urăsc după asta şi să îl protejez de Cade, dar nu

gândeam nimic din toate astea, în sufletul meu era doar durere acută, suferinţa că Dwayne era în stare să facă aşa ceva, chiar în faţa mea.

Alice rămăsese şi ea fără grai lângă mine.

— Vreau să plec de aici, m-am auzit vorbind, mai mult şoptind, atunci când mi-am dat seama că eram pe punctul de a plânge şi în niciun caz nu voiam să se întâmple asta aici.

— În niciun caz! Nu pleci niciunde până nu aflăm ce dracu' se întâmplă.

Dwayne se juca cu nervii mei sau s-a săturat să tot aştepte iertarea. Oricare ar fi fost motivul, nu voiam să fiu prin preajmă la aflarea adevărului, simţeam deja cum toate privirile din cameră erau pe mine şi nu îmi venea să cred că Dwayne mă făcea din nou să trăiesc o asemenea ruşine.

Cât timp eu mă confruntam cu propriile gânduri, Alice butonase de zor telefonul.

— Lucas l-a trimis pe Mario după ei, pe el nu îl cunoaşte încă Dwayne.

Am clătinat înverşunată din cap, nu mai voiam să ştiu nimic, singura mea concentrare era să nu izbucnesc acum în lacrimi ca o idioată.

— Nu, fii atentă, au rămas pe hol.

Alice mi-a îndesat telefonul în nas şi am fost nevoită să văd poza cu Dwayne şi tipa blondă, făcută cumva cu telefonul pe după un perete.

Dwayne era rezemat de perete şi cu mâinile la piept, ea părea să vorbească.

Am devenit imediat curioasă şi am alungat gelozia dobitoacă, pentru că, după expresia lui Dwayne, nu părea deloc ce avea eu în cap şi, pentru o secundă, mi-a trecut prin minte Cade şi dacă tipa asta era cumva trimisă de el.

Lucas a trimis alt mesaj în care ne transmitea că încearcă să filmeze discuţia lor pe furiş. Voiam şi nu voiam asta, deşi, eram sigură că dacă discuţia era ceva cu adevărat secret, Dwayne ar fi ales un loc mult mai discret pentru asta.

Îmi bubuia inima şi am terminat tot alcoolul din pahar, continuând să bat din picior, pentru că îmi doream atât de mult să mă duc peste ei. Nu mai voiam să plec, voiam să îl privesc în ochi şi să aud ce avea de spus în legătură cu asta.

După câteva minute l-am văzut coborând înapoi în living, singur, arătând de parcă nu i se mişcase niciun fir de păr, iar pe mine a trebuit să

mă ţină Alice de încheietură ca să nu mă duc la el.

Lucas a trimis apoi un video, am smuls telefonul din mâna lui Alice, dar nu voiam să îl văd aici, sub privirile tuturor. Dacă era ceva teribil, măcar să am libertatea să plâng în voie. Alice s-a luat după mine şi de data asta am urcat noi la etaj, în speranţa să găsim o cameră goală.

Noroc că nu am dat nas în nas cu blonda cu chef de discuţii.

— Dakota!

L-am auzit strigându-mă şi m-a apucat panica, nu voiam să vorbesc cu el până când nu vedeam despre ce naibii fusese vorba. L-am ignorat şi mi-am văzut de drum, dar am auzit paşii tropăind repede pe scări şi eram sigură că era el şi fără să mă uit înapoi.

Nu ştiam când, dar am pierdut-o pe Alice pe drum în disperarea mea de a împinge trupuri bete din faţa mea şi de a găsi o cameră liberă, am nimerit într-una în care nu mai era nimeni, dar părea în renovare, pentru că erau materiale de construcţii peste tot şi mirosea a vopsea lavabilă.

Nu am apucat să închid uşa în urma mea înainte să fie izbită înapoi şi Dwayne să se repeadă înăuntru.

S-a uitat direct la mine, la ochii mei şi m-a analizat din cap până în picioare de parcă se aştepta să explodez de nervi sau să izbucnesc în plâns. Le-aş fi făcut pe amândouă, dar m-am abţinut.

— Te rog spune-mi că nu crezi…

L-am oprit, ridicând mâna.

— Nu vreau să aud nimic. Nu prea contează ce cred, nu? Bănuiesc că a fost destul de evident pentru toată lumea.

Eram şocant de calmă, până şi el părea şocat de asta.

În sufletul meu ştiam că dacă aş fi putut vreodată să îl îndepărtez pe Dwayne definitiv, acum era momentul, chiar dacă era sau nu vinovat.

— Poţi să faci ce vrei, Dwayne. Am terminat.

Am vrut să ies din cameră cât încă mai aveam lacrimile ascunse, dar el m-a prins de braţ şi m-a tras înapoi. El a fost cel care s-a enervat.

— Despre ce vorbeşti? Doar nu crezi că sunt atât de idiot să te înşel aşa? Să te jignesc astfel, în faţa tuturor.

Din senin, m-a bufnit râsul.

— Eşti incredibil! Ce îţi imaginezi că au crezut toţi când te-au văzut urcând cu tipa aia la etaj?

— Nici măcar nu am intrat într-o cameră, am rămas pe hol şi am revenit după cinci minute. Mă cunoşti destul de bine să ştii că nu sunt aşa rapid.

Mi-am îngustat ochii la el şi mă mânca palma, pentru că voiam să îi ard una numai de frustrare.

— Bine, atunci hai să vedem ce a fost.

Cu riscul de a-l băga pe Lucas în belele, am dar play la clip şi am dat volumul la maxim.

Dwayne a rămas surprins, dar nu a avut vreo tentativă de a-mi lua telefonul.

Era filmat parcă din buzunar, pentru că jumătate de ecran era negru şi Mario mai avea pe cineva în faţă, care se mişca şi o acoperea pe blondă.

— *Dar credeam... adică, nici nu vă vorbiţi.*

Dwayne cel din clip a zâmbit amuzat şi a clătinat din cap. Blonda părea bulversată de ceva, deci clar nu ăsta era începutul discuţiei.

— *Avem câteva neînţelegeri legate de ultima plecare, ea e supărată pe mine şi are tot dreptul să fie. Am ales să îi dau spaţiul de care are nevoie, dar asta nu înseamnă că ne-am despărţit.*

Ochii mei s-au mărit de curiozitate. Tipa a început să îşi frece braţele, senzualitatea ei se dusese naibii.

— *Mă simt stupid acum. Nu aş fi făcut asta dacă ştiam că încă eşti cu ea.*

Serios şi parcă plictisit de discuţie, Dwayne a aprobat rapid din cap.

— *E bine de ştiut pe viitor.* I-a făcut cu ochiul şi a trecut pe lângă ea, moment în care Mario şi-a îndesat repede telefonul în buzunar şi restul a fost doar foşnet până a reuşit să îl oprească.

Am ridicat capul spre Dwayne, neştiind ce să spun.

— Dacă îmi dai voie să explic şi eu, jos mi-a spus că are ceva foarte important să îmi arate. Părea serioasă, şi cum sunt paranoic în ultimul timp, m-am gândit imediat la Cade. Îl cred în

stare de orice, mai ales de glume proaste. Am urcat la etaj, dar când am văzut că vrea să mă bage într-o cameră, am întrebat-o direct dacă are legătură cu Cade. Mi-am dat seama imediat că nu ştie despre cine e vorba şi apoi a urmat discuţia asta stânjenitoare despre cum ea credea că sunt singur şi… mda.

— Şi avea chef de o tăvăleală cu cel mai sexy tip singur din liceu, am bodogănit eu cu gelozie cât casa.

El a chicotit.

— Nu e vina mea că ele mă cred singur.

Mi-am mijit ochii la el, confruntându-l aiurea.

— Eşti singur. Asta ai vrut, nu? Ca eu să te resping.

Amuzamentul lui s-a spulberat imediat şi nu ştiam cum m-a tras atât de repede în braţele lui, dar nu am avut nicio şansă de scăpare.

— Cred că ţi-am explicat deja situaţia foarte bine, ce a fost şi ce este acum. Îţi las cât timp vrei ca să capeţi din nou încredere în mine, dar să nu crezi vreodată că o să renunţ aşa uşor la tine.

O parte din mine ţopăia de fericire să audă asta, alta se topea în fața privirii ăsteia

întunecate şi hotărâte, dar mai era o parte care încă nu îl iertase pentru ce făcuse şi mai trebuia să îl ţin departe pentru binele lui.

Mi-am ridicat bărbia şi l-am confruntat.

— Şi ce o să faci dacă nu te mai vreau înapoi?

Privirea lui pătrunzătoare a luat foc, şi-a îngustat ochii şi m-a strâns mai tare în braţe. Când s-a uitat la buzele mele, ştiam că voia să mă sărute cu furie, îi cunoşteam deja comportamentul.

— O să tot încerc până când nu o să mai poţi suporta, iubito. A şoptit pe buzele mele şi am uitat unde naibii eram, zgomotul din fundal a fost înlocuit de bubuitul sângelui meu în urechi.

— Ce ar fi să discutăm despre lucruri mai serioase? Cum ar fi cât de sexy eşti cu tunsoarea asta.

Şi-a urcat o palmă pe spatele meu şi apoi pe ceafă, unde a băgat degetele prin părul scurt. Am ridicat dintr-o sprânceană.

— Hmm, parcă îţi plăcea părul meu aşa cum era.

— Da, asta am zis. Îmi place părul tău, nu doar lungimea lui. E acelaşi, doar că scurt şi potrivit pentru o nouă etapă. De genul ăsta de

schimbare am avut şi eu nevoie când mi-am făcut tatuajul cu licuriciul.

Privirea mea a coborât automat spre el, apoi am înghiţit în sec. Eram fericită că îi plăcea, că nu considera părul meu lung ca fiind o parte prea importantă din mine, mă privea în acelaşi fel, iar modul în care se juca cu degetele la ceafa mea mi-a dat de înţeles că găsea repede modalităţi să se distreze cu el şi scurt.

Am încercat să îi rezist, să nu mă îmbăt în privirea lui, cu vorbele lui şi cu tot ce îl reprezenta. Am închis ochii şi am respirat uşor.

— Chiar m-ai rănit, Dwayne. Dacă am făcut dragoste duminică nu înseamnă că te-am iertat, eram beată şi disperată să îmi iau gândul de la ce se întâmplase.

— Crezi că nu ştiu asta? Mi-aş fi dorit să îţi pot rezista, dar ştim amândoi care e rezistența mea în faţa ta. Totuşi, ai avut şansa să te răzbuni.

Mi-am tras capul în spate şi m-am încruntat la el.

— Ce vrei să spui?

— Fuga din pat, de lângă mine, fără ca eu să ştiu, după ce tocmai făcusem dragoste şi îţi spusesem că te iubesc.

M-a apucat imediat furia când mi-am dat seama ce voia să spună. M-am tras din braţele lui şi l-am lovit în umeri.

— Crezi că aia a fost dintr-o răzbunare prostească? Atât de imatură mă crezi? Nu, Dwayne, nu am plecat ca să mă răzbun, am plecat pentru că eram speriată, ruşinată de ce făcusem şi terifiată de ce avea să urmeze. Chiar am încercat să te trezesc, dar nu am reuşit.

A vrut să spună ceva, dar, din nou, nu l-am lăsat.

— Nici nu vreau să mai aud! Am venit aici să mă relaxez, nu să înnebunesc în alta dramă de-a ta. N-ai decât să crezi ce vrei, dar fii sigur că am vorbit serios când am spus că aceea a fost ultima dată pentru noi.

L-am împins de lângă uşă şi am reuşit să o deschid şi să ies. Probabil şocat, nu a mai avut tăria să mă urmeze. Eu am continuat să fumeg până înapoi la parter, nevenindu-mi să cred că se gândise la aşa ceva. Pentru o secundă nu îmi trecuse asta prin cap. Să plec ca să mă răzbun pe el! Auzi! De parcă plecam la capătul lumii, cum făcuse el, nu ar fi putut foarte uşor să mă găsească venind până la mine acasă. În situaţia

în care eram, fix de jocuri stupide cu Dwayne nu aveam eu chef.

Aveam chef totuşi de alte jocuri, de asta nu am respins-o pe Madison când m-a invitat lângă ei la masa de biliard. Alice mi-a făcut loc lângă ea şi i-am înapoiat telefonul. I-am luat berea din mână şi am băut fără suflare câteva guri.

A ridicat din sprâncene, cerând detalii, dar am clătinat din cap în semn că nu era un moment bun. Dwayne nu mă enervase înşelându-mă, dar reuşise pe altă cale, tipic lui.

— Vrei să joci? m-a întrebat Madison, întinzând un tac spre mine.

Am clătinat din cap, zâmbind.

— Nu am nicio idee cum să joc.

— Te pot învăţa eu.

Până acum, ştiam deja că vocea asta şi chipul ăsta puteau să însemne probleme. Chiar dacă nu avusesem niciodată un conflict direct cu el, sau măcar vreo discuţie mai serioasă, Jimmy era tipul pe care fratele meu îl bătuse destul de rău când aflase că avea de gând să mă… abordeze.

A întins tacul spre mine, apoi mi-a făcut un semn subtil spre masă. Bilele erau întinse anapoda, nu înţelegeam absolut nimic, nu aveam

habar de vreo regulă şi aş fi râs de nepriceperea mea în alte circumstanţe, dar în momentul ăsta nu eram prea amuzată.

M-am trezit împinsă de la spate şi cineva aproape că m-a lipit de Jimmy.

— Haide, nu vreau să spui că petrecerea mea e plictisitoare. Eu joc cu Troy, tu joci cu Jimmy.

Madison se pricepea al naibii de bine să îmi impună lucruri şi asta începea să mă calce pe nervi. Am observat-o pe Alice cu coada ochiului. Avea o mie de întrebări în privire, dar cel mai bine se vedea avertismentul.

Nu îmi era teamă de Jimmy. Uitându-mă la el, mi-am dat seama că nu m-ar fi deranjat nici dacă făcea vreo anume mişcare, eram pregătită să îl concediez aşa cum făcusem şi cu Troy.

Însă, spre deosebire de Troy, care era mare şi gălăgios, dar inofensiv, Jimmy avea acea privire diabolică ce mă neliniştea uneori. Atletic, era foarte asemănător cu Dax, chiar şi culoarea părului era aproape identică, însă Dax nu arăta ca o viperă. Jimmy, în ciuda numelui care te ducea cu gândul la cineva haios, nu era deloc haios.

— O să mă uit la voi un joc, să îmi fac o idee, apoi intru. Am negociat eu, dar Madison s-a bosumflat imediat.

— Ţi-e frică?

Am tresărit imediat.

Nu ştiam cum Dumnezeu, dar Jimmy reuşise să se strecoare suficient de aproape de mine să îmi şoptească la ureche. Am întors capul şi m-am încruntat la el. Cumva, oamenii cu care avusesem de-a face în ultimele zile mă întăriseră, îmi crescuseră nivelul de rezistenţă la pericol. După Cade şi ce avea să urmeze, Jimmy era doar o musculiţă enervantă care se ambiţiona să bâzâie în jurul capului meu.

I-am smuls tacul din mână.

— Să nu te aud plângând că ai pierdut din vina mea.

Un rânjet s-a întins pe buzele lui şi a mers să îşi ia propriul tac.

La dracu'!

Ei bine, Dakota, tot căutai o distragere de la Dwayne. Ţi-ai găsit-o!

Nu îl vedeam prin preajmă, nici pe el şi nici pe Dax, altfel discuţia asta sigur nu s-ar fi desfăşurat aşa. Alice îşi ronţăia unghia de la

degetul mare, parcă speriată de ce o să urmeze, dar şi amuzată în acelaşi timp.

— Zi-mi regulile de bază la prostia asta.

I-am şuşotit eu când a venit lângă mine. Băieţii aranjau toate bilele într-o formă de triunghi. Deja mă pricepeam de minune să înţeleg ce se întâmpla, totul era geometric pentru mine. Masa pătrată, formă triunghiulară, bile rotunde, ce să fie aşa greu?!

Alice a chicotit şi a arătat din cap spre găurile de la marginea mesei.

— Loveşti doar în bila albă. Ea trebuie să ricoşeze în altă bilă pe care trebuie să o bagi într-un buzunar. Depinde dacă voi sunteţi cu spartele sau cu plinele.

Am făcut ochii cât cepele. Atâta lucru aveam idee, că trebuia să bag bilele în găurile alea, dar nu lovind bilă în bilă. Deja simţeam că o să mă fac rău de tot de rahat.

— Nu îl lăsa pe Jimmy să te înveţe prea multe.

— De ce?

— O să vezi tu. Băieţii nu fac echipă cu fete ca să câştige. Nu îţi bate capul cu tehnica, doar nu îl lăsa să te ajute, pentru că sigur iese urât.

Voiam să o întreb la ce naibii se referea, cât de rău putea să fie un joc ce părea, în prima fază destul de inofensiv.

Alice m-a privit cu seriozitate.

— Ai încredere în mine. Spune-i că jucaţi separat, nu împreună.

Deşi habar nu aveam ce însemna asta, am aprobat din cap.

— Noi spargem bilele! a ţopăit Madison, trăgându-l pe Troy după ea.

Înainte să înţeleg ce însemna „spartul bilelor", am înţeles ce însemna „jocul împreună".

Madison s-a aplecat prima peste masa de biliard. Poziţia asta o ştiam şi eu, măcar atâta lucru, dar ce nu ştiam era partea în care Troy s-a aplecat şi el, în aceeaşi poziţie, dar mai mult peste Madison decât peste masă.

Fundul ei s-a împins fix în locul în care se încheia fermoarul pantalonilor lui, masivitatea braţelor lui îi permitea să o cuprindă aproape cu totul, chiar dacă era aplecat spre partea stângă.

Era ca un fel de scuză perfectă pentru „m-am urcat pe tine, dar aşa e jocul".

Şi-au aşezat amândoi mâinile pe tac, astfel că urmau să lovească împreună.

S-au auzit câteva fluierături obraznice şi o grămadă de alarme în capul meu. Dacă Jimmy avea impresia că îl lăsam să se urce aşa pe mine, delira de-a binelea.

În acelaşi timp, nu voiam să dau înapoi de la joc, ca o laşă, aşa că am luat paharul din mâna lui Alice şi am băut tot ce era în el. Tare şi spirtos, aceeaşi combinaţie ce mă adusese în rahatul ăsta încă de la început.

Madison şi Troy au lovit cu putere în bila albă, răspândind apoi toate celelalte bile pe masă. Una care era jumătate albă a intrat în gaură, am dedus că era dintre cele sparte, nu aveam tocmai un tabel cu reguli prin apropiere. Au mai băgat o bilă la fel, apoi au ratat. Era de prisos să menţionez că toate loviturile fuseseră executate în acelaşi fel, doar în altă parte a mesei.

Îmi transpirase mâna pe tac. Jimmy s-a uitat la mine şi am clătinat imediat din cap.

— Facem cu rândul. Loveşte tu primul.

A râs, de parcă se aştepta la asta.

— Nu aşa jucăm noi.

— Atunci i-aţi altă parteneră. Eu nu vreau să joc cu carapacea în spate.

Alice a fost prima care s-a pus pe râs, apoi au urmat şi alţii.

El a continuat să rânjească ispititor şi s-a apropiat de mine.

— Haide, Dakota, e doar un joc.

Mi-a dat ocol şi a ajuns în spatele meu. Înainte să apuc să ţâşnesc de lângă el, l-am simţit cum dispare din spatele meu. Respiraţia lui bruscă s-a izbit de ceafa mea şi a fost de parcă l-a trăsnit un fulger fix în locul ăla şi l-a făcut ţăndări.

M-am întors să îi văd cenuşa pe jos, dar l-am văzut aproape aruncat de pe picioare într-o mulţime de băieţi din jurul nostru.

Iar lângă mine era zeul care provocase fulgerul ăla.

Privirea lui Dwayne era letală, voia să meargă spre el, chiar dacă Jimmy nici nu se ridicase de jos şi părea să aibă probleme cu treaba asta, pentru că nu reuşea să se aşeze nici măcar în fund.

L-am prins imediat de mână şi l-am ţinut lângă mine.

— Nu! i-am şoptit, dar am încercat să fiu cât se putea de autoritară. Privirea întunecată s-a întors spre mine şi gândul meu idiot a zburat la

ce spusese Alice mai devreme despre vampiri. Dacă aveau să fie vampiri la petrecerea asta, era acum unul chiar în faţa mea. Voia să provoace durere, voia sânge şi Jimmy era primul pe listă.

L-am strâns mai tare de mână, simţindu-l cât de rece era, iar respiraţia lui mirosea a ger şi a tutun. Fusese afară să fumeze, din cauza asta nu prinsese „distracţia" de la început.

Toţi din încăpere tăcuseră, parcă nici nu mai respirau, iar când Jimmy a reuşit să se pună înapoi pe picioare, a fost destul de prost să îl întărâte şi mai tare pe Dwayne.

— Ce dracu', Teller?!

Dwayne m-a prins de mijloc, gata să mă tragă în spatele lui atunci când Jimmy a înaintat. Avându-i acum alături pe prietenii lui, era mult mai curajos, iar mie mi-a îngheţat inima pentru o secundă, văzând patru fotbalişti venind spre noi.

Dwayne m-a tras complet în spatele lui, dar înainte să înceapă încăierarea, un urlet furios ne-a oprit pe toţi.

Îmi fusese aproape imposibil să desluşesc vocea lui Dax până când şi-a făcut apariţia în mulţime.

— Ce dracu' faci, Jimmy?

S-a aşezat imediat lângă Dwayne şi asta m-a liniştit puţin.

— Eu? Nebunul ăsta a dat cu mine de pământ. Fără motiv!

Alice şi-a dres glasul, sarcastică.

— Fără motiv ţi-ai luat-o şi data trecută, când ai vorbit despre Dakota?

M-am uitat la ea, implorând-o să nu înrăutăţească situaţia şi mai rău, dar se încrunta la Jimmy.

— Taci dracu' din gură, Alice! a ţipat el, moment în care Dax şi-a dat seama despre ce fusese vorba şi i-am văzut maxilarul încleştându-se. Stând lângă mine, îl simţeam la fel de rece precum era şi Dwayne, mâneca gecii lui îmi atingea braţul şi se simţea ca gheaţa.

— Doar jucam biliard. Nu a forţat-o nimeni.

Am auzit-o iar pe Alice mormăind ceva, dar nu am înţeles ce.

— Pentru binele tău, Jimmy, retrage-te din discuţia asta acum.

— Sau ce?! O să sari iar la bătaie ca să îţi aperi surioara? E destul de mare să decidă pentru ea!

Tupeul nu i-l întrecea nimeni, pentru că îi avea pe prietenii lui alături. Nicio variabilă nu se

încheia bine în capul meu şi îl simţeam pe Dwayne cum mocnea tot mai tare şi mai avea câteva momente până la explozie. Nu spusese absolut nimic, iar asta era foarte rău.

— Nu eu! Şi îţi garantez că data trecută ţi-ai luat-o uşor.

Jimmy a făcut încă un pas spre noi, ajungând prea aproape.

— Fie! Oricum e prea delicată pentru gusturile mele.

Dwayne şi Dax nu au reacţionat la replica asta, dar a făcut-o altcineva şi următorul lucru pe care l-am auzit a fost urletul lui Jimmy.

Cu o secundă în urmă, aş fi putut jura că asta nu se va întâmpla. Nu mă gândisem absolut deloc înainte să întorc tacul şi să îl lovesc pe Jimmy fix între picioare.

S-a aplecat imediat şi ochii parcă i s-au umplut de lacrimi.

Nu am găsit explicaţie pentru ce făcusem. M-a şocat atât de tare, încât am rămas mai surprinsă decât cei din jur. Imediat s-au auzit hohote de râs şi Jimmy s-a prăbuşit în genunchi, chiar şi Dax izbucnit în râs şi Dwayne avea ochii mari şi comici.

Privindu-l aşa, în faţa mea, mi-am dat seama că asta îmi dorisem să fac cu Cade. Felul în care mă privise Jimmy, cum mi se adresase, cum mă descrisese, mă făcuse să îmi amintesc de noaptea aia când fusesem în faţa diavolului, şi reacţionasem în consecinţă.

— Delicată pe naibii! a râs Alice, aproape înecându-se.

Jimmy s-a uitat la mine cu furie, dar cu ochii în lacrimi, aşa că nu avea mare efect.

— O să îmi aleg alt partener, tu eşti prea idiot pentru gusturile mele.

Încă râzând, Dax l-a prins de braţ şi l-a ajutat să se ridice.

— Pleacă de aici până nu îţi înfige tacul ăla într-un organ mai important. L-am auzit spunând în timp ce îl târa pe Jimmy spre bucătărie, probabil să îi bage o pungă de gheaţă în pantaloni.

Am respirat cu greutate şi m-am întors spre Dwayne, am fost surprinsă de expresia lui de-a dreptul amuzată acum. Se abţinea cu greu să nu izbucnească în râs.

— Ce? am făcut eu, arţăgoasă. Acum că trecuse şocul, mă amuza şi pe mine situaţia. Nu

eram tocmai mândră de ce făcusem, dar nici remuşcări prea mari nu aveam.

— Nu pot să ies zece minute la o ţigară fără să te găsesc apoi în probleme până la gât.

M-am încruntat la el, deşi încă îmi venea să râd.

— Hei, mi se pare că m-am descurcat destul de bine. Am bătut cu tacul în podea, de parcă era vreun toiag al dreptăţii.

Dwayne a chicotit.

— Da, partea asta nu pot să o neg.

— Deci, vrei să fii partenerul meu la joc? am zâmbit, nu ştiam dacă nevoia de relaxare sau alcoolul mă făcuseră să întreb asta, dar m-am trezind zâmbindu-i ispititor.

A ridicat o sprânceană spre mine, apoi a privit în urma lui Jimmy, de parcă voia să meargă după el şi să rezolve problema până la capăt. M-am ridicat pe vârfuri şi i-am prins bărbia, l-am întors spre mine şi am uitat ce voiam să spun, pentru că nevoia să îl sărut m-a lovit atât de tare, că mi-a zguduit toate membrele.

M-am trezit holbându-mă la buzele lui şi înghiţind în sec, moment în care mi-a cuprins mijlocul cu braţele şi m-a lipit de el.

Şi aşa s-a dus naibii toată rezistenţa mea.

— O să fiu mereu partenerul tău. În orice.

Băga-mi-aş! Voiam să îl sărut! Doamne, cât voiam să îl sărut, să uit tot ce se întâmpla în vieţile noastre şi să fiu din nou o adolescentă normală care îşi poate permite să îşi piardă capul oricând.

— Jucaţi împreună?! Super! Mult mai bine.

Vocea veselă a lui Madison m-a tras în simţiri şi am reuşit să întorc capul înainte să mă pierd cu totul în privirea lui.

Ceilalţi au rămas în jurul nostru, ori s-au reîntors la propriile activităţi, întâmplarea cu Jimmy a fost repede uitată şi eu m-am trezit parteneră cu Dwayne într-un joc pe cât de inofensiv în general, pe atât de periculos acum.

— E rândul vostru. Ne-a rânjit Madison, agăţându-se de gâtul lui Troy, care nu mai era chiar atât de entuziasmat, dar nu comenta.

Dwayne a privit tabla şi a părut să înţeleagă ce se întâmpla şi fără să îi explic eu, nu că eram în stare să îi spun prea multe. S-a dezbrăcat de geacă şi a aruncat-o pe canapea.

A venit în spatele meu şi am tresărit, dar de data asta din cu totul alte motive.

— Alege o bilă.

Am întors puţin capul spre el. Eram sigură că nu aşa erau regulile, nu puteam să aleg orice bilă îmi doream, aşa că am căutat una plină în raza celei albe. Asta era tot ce ştiam şi speram să fie suficient.

— 8.

Nu părea o lovitură atât de dificilă pentru cineva care ştia ce făcea, dar eu nici nu ştiam cum trebuia să ţin tacul corect.

Dwayne şi-a aşezat palmele pe coapsele mele şi a masat uşor.

— Relaxează-te, iubito.

Spuse ispita spre păcat.

Am mormăit în capul meu, dar m-am lăsat condusă de el până ne-am aşezat în faţa bilei alese, apoi a urmat dulcea tortură a nebuniei.

Dwayne mi-a aşezat tacul în mâini, mi-a arătat cum să îl aşez pe degetul mare şi am exersat mişcarea de lovitură de câteva ori.

— Apleacă-te.

Mi-a şoptit din nou la ureche, şi nu prea credeam că alesese cuvântul ăsta la nimereală. Mi-au trecut fiori fierbinţi prin în stomac şi nu am reuşit să îi stăpânesc.

Am făcut ce văzusem la Madison şi m-am aplecat pe masa de biliard, sprijinind tacul pe

mâna stângă şi îndreptându-l spre bila albă. De aici, practic, nu cred că trebuia să mai fac ceva, doar să îmi ţin hormonii sub control.

Imediat l-am simţit pe Dwayne deasupra mea. Într-o secundă, parcă era peste tot. Fundul meu s-a lipit exact acolo unde trebuia şi nu am putut să nu îmi amintesc de duminică şi ce a urmat după ce m-a pus în poziţia asta. Părea că ştia exact la ce mă gândeam, pentru că l-am auzit chicotind la urechea mea.

I-am tras uşor un cot în abdomen.

— Ţi-e frică că o să ratăm, sau tremuratul ăsta are alt motiv?

Mi-am strâns buzele şi m-am concentrat pe bila aia afurisită. Noroc că muzica era destul de tare încât să nu se audă şoaptele lui.

— Tacă-ţi fleanca, am bodogănit eu, moment în care m-am trezit cu palma lui pe fund. M-a strâns, apoi m-a împins mai în faţă, până când marginea mesei mi s-a lipit de abdomen.

Am mormăit silenţios. Nu mă lua deloc uşor.

— Doar ne ajustez poziţia, iubito. A spus ca un afurisit de îngeraş care nu făcuse nimic rău în toată viaţa lui.

Dwayne a prins tacul la fel ca mine, doar că în jurul meu. Şi-a aşezat palmele peste ale mele şi a preluat controlul. Era peste tot, respiraţia lui pe gâtul meu, mirosul ăla de parfum combinat cu tutun, pielea lui ce acum parcă ardea, atingerea lui pe spatele meu şi, mai ales, membrul ce mi se lipise de fund.

— Lasă-ţi mâinile moi.

Am încercat să mă adun şi să îl ascult, am respirat uşor şi m-am relaxat, realizând cât de ţeapănă stătusem până acum.

— Eşti pregătită, iubito? a şoptit din nou, am aprobat din cap, deşi eram pregătită doar să mor sau să arunc toate hainele de pe mine.

Alcoolul pe care îl băusem până acum îmi clocotea prin vene şi îmi întuneca iar minţile, m-am chinuit să mă adun şi să mă concentrez pe joc.

Nu mă aşteptasem ca lovitura să fie atât de puternică. În momentul în care Dwayne a lovit cu tacul în bila albă, m-am simţit zguduită cu totul într-o senzaţie dureros de cunoscută. Tot corpul lui s-a împins într-al meu şi bila albă s-a lovit cu forţă de cea mov, trimiţând-o cu viteză în buzunarul din colţul din dreapta.

Fericirea reuşitei m-a copleşit imediat şi am chiţăit de fericire. M-am ridicat şi m-am agăţ de gâtul lui Dwayne, ţopăind de parcă reuşisem să fac vreo vrajă dificilă.

Fericirea mea l-a făcut şi pe el să râdă, apoi m-a tras spre următoarea lovitură înainte să apuc să mă pierd iar în ochii lui.

Am mai băgat încă două bile de-ale noastre, apoi am ratat şi au urmat ei. Competiţia a devenit repede foarte aprigă şi a atras în jurul nostru aproape toţi invitaţii de la petrecere.

În febra competiţiei, am uitat de hormoni şi m-am concentrat cu tot ce aveam pe loviturile alea, chiar dacă Dwayne făcea toată treaba. M-am relaxat şi apropierea dintre noi a devenit repede plăcută şi relaxantă, firească, aşa cum fusese la început. Chiar dacă nu rata nicio ocazie să mă lipească cât mai mult de el, nu mai aveam nimic de comentat, amândoi eram concentraţi la joc, la fel ca şi Madison şi Troy. Niciunul dintre noi nu concepea să piardă.

Cât timp loveau ei, stăteam lângă Dwayne fără să mă mai gândesc la asta, fără să îmi mai bat capul cu faptul că îşi ţinea în permanenţă braţul pe după mijlocul meu. Îmi ardea tot corpul de excitare şi adrenalină, mă simţeam vie

şi fericită şi nimic nu mai conta pe lume, doar acel moment în care eu şi Dwayne eram împreună împotriva lor.

Scorul a fost strâns până la capăt, am rămas cu câte o bilă pe masă şi emoţiile au început să mă copleşească când mi-am dat seama cât de aproape eram. Învăţasem deja cum să stau şi cum să lovesc, chiar dacă ţinta era zero barat şi Dwayne se ocupa de aspectul ăsta.

— OK, iubito, a rămas doar cea neagră. Asta intră într-un singur loc, trebuie să ne concentrăm să o băgăm din prima, altfel pierdem avantajul.

Am făcut ochii mari. O singură gaură! Şi nu cea lângă care era atât de aproape că deja simţeam gustul victoriei. Nu, bineînţeles că nu putea să fie atât de uşor.

L-am lăsat pe Dwayne să ne poziţioneze cum a vrut el şi dintr-un motiv anume, au început să îmi tremure mâinile. Nu pentru că voiam atât să câştig, ci pentru că nu îmi doream ca momentul ăsta să se termine. Nu aveam habar cât trecuse de când jucam, dar voiam să rămânem aici la infinit.

Din ce vedeam eu, era imposibil să băgăm bila neagră, era într-o poziţie complet aiurea de cea albă şi buzunar.

Dwayne s-a lipit de mine, dar a făcut ceva ce nu mai făcuse până acum: m-a sărutat pe umăr.

Am întors uşor capul spre el şi mi-am muşcat buza.

— Ai încredere în mine?

— Întotdeauna.

Am răspuns înainte să mă gândesc, dar era cel mai sincer răspuns pe care puteam să i-l dau.

Zâmbetul lui putea să lumineze întreaga lume, şi-a muşcat şi el buza de jos în ceea ce am ghicit că a fost o abţinere să nu mă întindă cu totul pe masa asta, apoi a lovit cu o forţă ce m-a luat din nou prin surprindere. Bila albă a ricoşat peste puterile mele de înţelegere ale jocului, a lovit-o pe cea neagră şi a trimis-o în altă parte a mesei, dar de acolo s-a întors cu viteză şi a aterizat fix în gaura ei.

Au trecut câteva secunde până să îmi dau seama ce s-a întâmplat, oamenii din jur au început să aclame şi să ţipe, am văzut-o pe Madison aruncând ofticată tacul pe masă şi atunci am ţâşnit şi eu în sus.

— Am câştigat! am spus încet, apoi am ţipat în gura mare şi am sărit direct la gâtul partenerului meu genial. I-am cuprins mijlocul cu picioarele şi el m-a lipit cu totul de el.

Apoi m-a sărutat.

M-a sărutat cu o pasiune atât de înnebunitoare, încât nu am avut nicio şansă să îi rezist. Probabil aş fi făcut-o eu dacă nu o făcea el. M-a întors şi m-a aşezat cu fundul pe masă, tot ce era în jurul nostru a dispărut pentru câteva secunde, am uitat cine eram şi ce plănuisem să fac în privinţa lui Dwayne. Mă lăsam pradă bărbatului pe care îl iubeam atât de mult.

Totul la el era drog pur, de la respiraţia pe care o trimitea printre buzele mele, până la felul in care mă strângea în braţe.

— Camerele sunt sus, copii!

Am auzit-o pe Alice râzând lângă noi, iar asta ne-a ajutat să ne despărţim până când nu făceam ceva necugetat, cum ar fi să ne scoatem hainele în faţa tuturor. Am respirat cu forţă şi am strâns umerii maioului sau în pumni. Adevărul era că îmi doream atât de tare să merg cu el în una din acele camere, încât mă sperias senzaţia.

Mi-am adunat hormonii zăpăciţii şi le-am tras câteva palme, apoi am reuşit să îl împing pe Dwayne suficient cât să mă dau jos de pe masă. Următorii jucători îşi aşteptau rândul, aşa că le-am făcut loc.

— Am nevoie de o gură de aer rece.

Am bodogănit, apoi am trecut prin mulţimea de oameni şi am reuşit să ajung la uşă. Era o tornadă în capul meu, o combinaţie de sentimente, excitare şi alcool care aveau să mă bage într-o grămadă de belele.

Nu m-a surprins când Dwayne a ieşit imediat după mine, eram bucuroasă că veranda era goală, dar, Dumnezeule, era ger în toată regula. Eram transpirată şi răceala m-a lovit ca un tanc, chiar şi peste geaca pe care Dwayne mi-a pus-o repede pe umeri. Era rece, pentru că nu o mai purtase în timpul jocului.

A făcut câţiva paşi în faţa mea şi s-a aplecat peste balustradă. Era beznă, iar lămpile din jur făceau atmosfera şi mai sinistră din cauza felului în care luminau în ceaţa deasă. Umezeala rece se simţea în aer, îmi pătrundea în plămâni. Era plăcută şi groaznică în egală măsură.

Am mers în spatele lui şi mi-am aşezat mâna pe braţul lui gol.

— O să îngheţi, am găsit să spun.

El a zâmbit privind spre pădure.

— E posibil să explodez, dar nu o să îngheţ, stai liniştită.

Chiar nu voiam să pun întrebări despre acea explozie, aşa că am preferat să tac. Dwayne şi-a scos pachetul de ţigări şi a aprins una. Era ciudat să îl văd acum fumând, nu îl văzusem niciodată la început şi nu ştiam dacă se reapucase după mult timp sau era o dependenţă pe care o dobândise în ultimele săptămâni.

În condens, fumul ieşea foarte dens printre buzele lui, nu arăta ca un fumător începător, iar eu m-am trezit brusc fascinată de această nouă imagine şi felul în care buzele lui se strângeau pe bucăţica aia de drog.

S-a întors spre mine, observând cu câtă fascinaţie îl priveam.

— Cat o să mai dureze asta, Dakota? De ce insişti să ne chinuim atât?

M-am încruntat, strângându-mi mai tare braţele în jurul meu.

— Cred că ţi-am explicat deja.

— Da, am înţeles! A aruncat ţigara după ce a strivit-o de balustradă şi s-a întors repede spre mine.

— Ştiu că nu eşti pregătită să mă ierţi, să ai din nou încredere în mine, dar putem măcar să fim normali? Să nu ne mai ignorăm unul pe altul pe holurile şcolii? Dacă aş şti că nu mă mai poţi

suporta, îţi jur că nu te-aş mai deranja o secundă, dar ce s-a întâmplat mai devreme e dovada clară că încă simţi aceleaşi lucruri pentru mine.

Am deschis gura să vorbesc, dar el mi-a luat-o înainte din nou.

— Dar eu nu mai simt la fel.

Asta m-a făcut să paralizez pe loc. Senzaţia a fost mult mai urâtă decât cea provocată de frig, Dwayne m-a tras în braţele lui şi nu am fost capabilă să ripostez.

— Ce simţeam la început, era o joacă de copii pe lângă ce simt acum. Am trecut prin Iad şi înapoi să îmi dau seama ce însemni pentru mine, Dakota, eu sunt pregătit să mă ofer cu totul în relaţia asta şi mă înnebuneşte reţinerea ta.

Şi-a strâns ochii şi a clătinat din cap.

— Înţeleg, iubito, ştiu că merit, dar mă înnebuneşte. Tot ce vreau e să fiu cu tine, s-a aplecat spre gâtul meu şi am simţit cum mi se umplu ochii de lacrimi din cauza durerii pe care o provoca momentul ăsta. A plăcerii pe care nu mi-o puteam permite.

— Să îţi sărut fiecare centimetru de piele, să fac dragoste cu tine şi să te aud cum îmi suspini

numele. A continuat, înnebunindu-mă până la limita fiinţei, trăgându-mă mai aproape de el şi strecurându-şi mâinile pe sub geacă. Buzele lui reci mi-au sărutat pielea gâtului şi am tresărit imediat, mi-am strâns pumnii şi am implorat să am tăria să îl opresc, să îi fac faţă măcar o dată, dar era prea afrodiziac pentru mine.

Suspinul meu l-a făcut să se tragă înapoi, când m-a privit speriat, mi-am dat seama că plângeam cu adevărat.

— De ce…?! Iubito…

A început să tremure la fel ca mine, îi citeam durerea şi neputinţa în privire, îl distrugea la fel de tare ca pe mine.

— Vreau să merg acasă.

Am spus în cele din urmă, pentru că eram epuizată şi distrusă, nu mai eram capabilă să îi explic din nou de ce nu eram în stare să îl iert, să repet aceleaşi motive inventate.

El a aprobat imediat din cap.

— Ai ceva de luat din interior?

— Geaca.

— Aşteaptă-mă aici.

Am făcut cum mi-a spus, el a mers în interior şi s-a întors după aproximativ un minut cu geaca mea, dar nu m-a lăsat să mă dezbrac de

a lui, care era cu siguranţă mai capabilă să îmi ţină de cald.

Înainte să plecăm, i-am trimis repede un mesaj lui Alice că plec cu Dwayne şi poate să ia liniştită maşina la ea acasă. Cheile rămăseseră la ea. Mi-a răspuns înapoi cu o grămadă de inimioare şi cu mesajul „Eşti pe mâini bune."

Nu prea înţelegeam ce voia să spună, dar nu îmi băteam capul acum. Era clar că ea îl iertase pe Dwayne, dar asta doar pentru că nu era deloc de acord cu planul meu de a-l ţine la distanţă.

Dwayne m-a luat de mână şi l-am lăsat să mă conducă spre maşina lui. Dacă fusese greu la început, mersul prin pământ şi crengi era acum tortură pură în sandale. Îmi degeraseră picioarele şi deja nu le mai simţeam, dar m-am străduit să mă ţin după el şi să nu îi arăt cât de greu îmi era să păşesc printre vreascurile îngheţate. Noroc că maşina lui nu era parcată departe, aşa că am binecuvântat în gând când mi-a deschis portiera şi m-a ajutat să urc.

În interior nu era cu mult mai bine, dar cel puţin nu mai era gerul acela tăios ca un criminal psihopat. Dwayne a pornit maşina şi a dat căldura la maximum imediat, în câteva secunde

am simţit-o dezmorţindu-mă picioarele şi spatele, dar am continuat să dârdâi.

Nu a plecat, şi-a lipit capul de tetieră şi a respirat adânc.

— Îmi pare rău.

Nu era nevoie să explice pentru ce, îl simţeam că nu era în stare.

— De ce ai venit aici în seara asta? l-am întrebat.

— Ştii de ce.

Nu ne uitam unul la celălalt, amândoi priveam în faţă, la felul în care farurile luminau prin ceaţa groasă.

— Faptul că mă eviţi la şcoală nu înseamnă că îmi acorzi spaţiul pe care ţi l-am cerut, Dwayne.

Mi s-a părut că îşi strânge maxilarul, dar nu eram sigură.

— Nu puteam să te las singură în seara asta, cred că ai văzut clar de ce. Toţi au impresia că acum eşti singură şi asta mă înnebuneşte.

— Nu eu am fost cea care a primit o ofertă directă în seara asta.

S-a întors imediat spre mine.

— Odată ce resping direct o tipă, nu o să mai insiste niciodată. O să îi fie ruşine să mă

privească în ochi. Cu nenorociţii ăştia nu e aşa, o iau ca pe o provocare, cu cât îi respingi mai tare, cu atât te vor mai mult.

— Aşa cum ai făcut şi tu? l-am confruntat, apropiindu-mă de el. Se încălzise în maşină şi puteam să mă mai relaxez puţin.

— Nu am spus niciodată că nu sunt un nenorocit.

Mi-am strâns buzele, apoi am clătinat din cap şi am vrut să mă întorc spre fereastră, dar el m-a prins şi m-a întors spre el.

— Dar eşti a mea! Şi atât timp cât o să simt că există măcar o fărâmă din tine care mă vrea, nu o să las pe nimeni să se apropie. Am fost prost să te pierd o dată, Dakota, să nu crezi că o să mai repet greşeala aia.

Suna aproape ca o ameninţare, am simţit nevoia să răspund focului cu foc.

— Am fost cu adevărat a ta pentru jumătate de noapte, apoi ai plecat şi ai pierdut tot. Ţi-ai dorit să te urăsc când te întorci, nu? Nu te urăsc, dar să nu crezi că şi eu mai repet aceeaşi greşeală: de a avea atât de repede încredere în tine.

Nu şi-a mai găsit cuvintele, aşa că s-a tras în scaunul lui şi a accelerat. Din felul în care a

plecat de pe loc, mi-am dat seama că era nervos, dar nu a mai deschis gura, iar asta m-a mulţumit, pentru moment, deşi aveam atâtea lucruri să îi spun.

M-am privit în oglindă şi mi-am dat seama că mi se scursese machiajul de la plâns şi arătam groaznic.

— La naiba! am înjurat, încercând să mă şterg, dându-mi seama că probabil duhneam şi a alcool şi sigur părinţii mei sau Lena puteau să mă vadă. Nu era atât de târziu, abia trecuse de miezul nopţii.

— Trebuia să plec cu Alice şi să dorm la ea. Dacă mă văd ai mei aşa, o să îmi ţină altă predică de două ore.

Mai ales că mă aducea el acasă, şansele să fie o predică fără sfârşit erau foarte mari.

— Poţi să dormi la mine.

Am întors capul şocată, dar apoi m-am liniştit. Pe cine păcăleam?! Mă comportam ca o domniţă sensibilă, dar fusesem de multe ori în casa lui, făcusem şi mai multe şi, sincer, în momentul acela nu mai aveam energie pentru altă confruntare.

— Bine. Am capitulat imediat, surprinzându-l pe Dwayne. Puteam să jur că nu se aşteptase să accept.

Mi-am lipit capul de tetieră şi am lăsat atmosfera din jur să îmi eutanasieze nebunia ce se întorsese în capul meu. Strada era aproape goală, conducând prin pădure şi prin ceață atât de deasă, Dwayne păstra o viteză redusă, iar asta m-a relaxat foarte mult, mai ales atunci când el a pornit muzica.

Fără să îmi dau seama, oboseala şi stresul au pus stăpânire pe mine şi am pierdut legătura cu realitatea, am închis ochii şi totul a devenit întuneric şi pace.

Am sărit ca din tun.

Chiar dacă dormisem bubă, avusesem un somn agitat, creierul meu îmi tot dăduse semnale că nu îmi puteam permite să mă relaxez complet.

Reuşise să mă trezească uşa închizându-se. După asta, am auzit şi celelalte sunete din jur, sirenele vapoarelor, paşii pe podea, agitația cunoscută a patru lăbuțe, capul meu bubuind.

M-am plâns şi am strâns cearşaful în pumni, a durat ceva până am calmat nebunia din jur şi am reuşit să pun toate obiectele din cameră la locul lor.

Nu arătau cum trebuia.

Am ţâşnit imediat în fund şi l-am văzut pe Dwayne ştergându-şi fruntea cu un prosop. Pe Zora încă o ținea în lesă, pentru că voia să vină la mine şi era murdară ca un purcel. Avea labele şi botul pline de noroi, semn ca fusese la alergare cu Dwayne.

— Ce caut aici?

S-a uitat la mine, apoi a rânjit în nenorocitul ăla de colţ al gurii şi şi-a tras hanoracul peste cap. Direct aşa, nu tu atenţionare, nu nimic, şi normal că nu avea nimic pe dedesubt. M-a izbit direct imaginea unui abdomen transpirat şi tonifiat.

Am întors capul să mă uit pe fereastră, se vedea doar ceaţa şi puteam să jur că era îngrozitor de frig, dar el fusese la alergat.

— Nu îmi spune că nu îţi aminteşti când ai fost de acord să vii aici.

Dwayne a trimis-o pe Zora în baie, atenționând-o să nu iasă de acolo până nu venea să o spele. Ştia regula. I-o dădusem luni, dar

deja îmi era teribil de dor de ea. Chiar dacă insistase să o mai păstrez, nu acceptasem, pentru că ştiam ce însemna pentru el.

Am închis ochii şi mi-am frecat fruntea cu degetele, apoi am tras repede cearşaful de pe mine şi mi-am verificat situaţia. Nu mai aveam hainele, dar aveam lenjeria intimă. Nu era chiar atât de rău, dar nici bine.

— Am…uhm…

Am făcut un semn ciudat spre noi şi apoi spre pat, ceea ce l-a făcut pe Dwayne să râdă şi a mers să îşi ia o sticlă de apă din frigider.

— Am… uhm… ce, iubito?

Am prins o pernă şi am aruncat-o spre el, mă dureau până şi urechile de la mahmureală, nu aveam chef de glumele lui, sau să îl mai privesc în halul în care arăta. A băut din sticlă şi apoi mi-a făcut cu ochiul.

— Sex? Da, am făcut de câteva ori. De trei ori, dacă vrei detalii.

Mi-au explodat ochii în cap, instantaneu mi-am strâns cearşaful în jurul meu, de parcă eram hărţuită de cel mai mare agresor. Când dracu' făcusem asta cu el noaptea trecută? De obicei îmi aminteam idioţeniile pe care le făceam la beţie.

El a început iar să râdă de reacţia mea şi s-a apropiat de pat. A pus un genunchi lângă mine şi s-a aplecat să îmi prindă bărbia cu tandreţe.

— De trei ori de când suntem împreună, dar noaptea trecută nu am făcut nimic. Ai avut patul doar pentru tine toată noaptea, te-ai dezbrăcat probabil în somn, dar îţi promit că eu nu am făcut-o.

Să mă ia dracu' şi să mă arunce într-o oală cu apă fiartă! De ce trebuia să mă pierd mereu aşa în ochii lui? Să mi se zbârlească pielea de fiecare dată când mă atingea. Am înghiţit în sec şi am încercat să îmi calmez hormonii mahmuri, am apucat alta pernă şi l-am lovit cu ea mai mult ca să îmi distrag atenţia.

— Nu puteai să spui asta de la început?

Am tras cearşaful de pe mine şi m-am împleticit jos din pat, apoi l-am folosit să mă acopăr de parcă era prima dată când mă vedea aşa.

— Şi nu mai suntem împreună. Am continuat eu ţâfnoasă, căutându-mi nenorociţii de blugi pe jos.

L-am auzit chicotind şi s-a aruncat pe locul unde dormisem eu, şi-a aşezat mâinile sub cap şi a urmărit împleticeala mea ameţită prin cameră.

— Atunci trebuie să încetezi să mai bei, pentru că te răzgândeşti imediat ce te îmbeţi şi sari pe mine.

I-am aruncat o încruntătură peste umăr şi mi-am dorit să am ceva mare şi dureros pe care să i-l arunc în cap, dar mi-a luat-o înainte şi s-a ridicat în şezut, mi-a prins marginea cearşafului şi m-a tras spre el. Am ţipat şi am încercat să îmi menţin echilibrul, dar m-am oprit abia când şoldurile mele s-au proptit în palmele lui, iar feţele noastre au ajuns la câţiva centimetri una de cealaltă.

Am înghiţit iar în sec.

Mă aşteptam să spună vreo altă replică perversă, dar în schimb a spus:

— Hainele tale sunt în maşina de spălat, ai vărsat bere pe tine aseară.

M-am încruntat la el, unindu-mi sprâncenele şi încercând să îmi aduc aminte ce naibii făcusem noaptea trecută. Pierdusem contactul cu realitatea în maşină, dar restul era intact.

— Ba nu am făcut asta!

El a zâmbit ca un drăcuşor vinovat.

Am reuşit să mă împleticesc şi să mă ridic de pe el, apoi mi-am pus mâinile în sân.

— Dwayne, mi-ai băgat hainele la spălat doar ca să mă ţii aici?

A ridicat din umeri ca un copil, îmi venea să îi trag una şi să îl sărut în acelaşi timp. Era imens ca un monstru, dar era în stare să facă acea faţă de inocenţă neprihănită.

Am respirat pe nări şi am clătinat din cap. M-a apucat iar furia când am văzut că mai erau două ore din programul de spălat şi maşina învârtea de zor la două afurisite de haine. Alesese programul cel mai lung, de patru ore.

— Fir-ar să fie, Dwayne, am fost la o petrecere, nu la Cernobîl.

S-a auzit un hohot de râs.

Mi-am prins nasul în programe şi butoane, încercând să îmi dau seama cum opream programul ăsta şi selectam altul mai scurt, înainte să fac vreo idioţenie am lăsat-o baltă şi m-am întors în living, acolo unde scumpul meu iubit – fost, sau ce o fi acum – nu se sinchisise să se îmbrace. În schimb o spălase pe Zora şi acum ţopăia veselă şi parţial udă prin living. A sărit pe mine imediat ce i s-a permis şi m-am încărcat cât am putut cu veselia ei ce îmi lipsea atât de tare.

Eram gata să îl iau la rost pe stăpânul ei despuiat, dar am observat că nu mai avea bandajul în jurul mijlocului. Văzând cicatricea, am uitat de supărare şi m-am apropiat de el. Nu s-a mişcat cât timp l-am atins cu vârful degetelor. Rana nu se închisese complet, încă era roz şi aproape de lungimea palmei mele. Nu părea atât de adâncă, dar tot îngrozitoare, stricase tatuajul pe care îl avea în acel loc.

— Isac ţi-a făcut asta?

Ştiam deja, dar nu găseam altceva de spus. L-am simţit aprobând din cap, chiar dacă eu încă priveam cicatricea.

Mi-a prins bărbia şi mi-a ridicat capul.

— E doar o rană printre multe altele.

— E din vina mea.

Degetele lui s-au strâns pe bărbia mea.

— Să nu mai spui niciodată asta!

Seriozitatea din ochii lui m-a făcut să înghit în sec şi nu am mai putut protesta. Vedeam că el credea asta cu toată fiinţa, dar eu nu puteam să îmi iau gândul de la faptul că Dwayne omorâse un om.

Acum părea cât se putea de stabil, dar mă mai păcălise o dată aşa.

— Nu mai sunt acelaşi om care am fost când am plecat, iubito.

Simţeam asta tot mai tare, dar nu ştiam cum să reacţionez. Nu îmi dădeam seama dacă era un lucru bun sau rău, dar hotărârea lui bruscă de a ucide fără resentimente mă speria.

Şi totul era din vina mea.

Înainte să continuăm conversaţia, telefonul lui a sunat şi ne-a întrerupt.

A mers să răspundă, iar eu am rămas în acelaşi loc, înfăşurată într-un cearşaf şi cu o mie de gânduri în minte.

Dwayne a spus doar un „OK" la telefon, apoi a închis.

— Dax şi Danica vin încoace. Merg să fac repede un duş. Poţi să te îmbraci într-un halat până vin ei, am rugat-o pe Danica să îţi aducă nişte haine.

— Vreau şi eu…

M-am oprit brusc, dându-mi seama ce îi ceream.

El s-a prins şi colţul gurii i s-a ridicat.

— Vrei şi tu în duş? Poţi să vii, ştim deja că încăpem foarte bine amândoi.

O spusese cu un zâmbet şmecher, o tonă de perversitate şi accent pe „foarte bine". Am

clătinat din cap, încercând să nu îmi amintesc detalii şi i-am făcut semn să o şteargă.

— O să aştept.

— Cum vrei. A zâmbit şi, cât am clipit de două ori, şi-a tras pantalonii cu tot cu boxeri şi a trecut pe lângă mine în toată splendoarea goliciunii lui.

Mi-a pus un nod cât casa în gât şi mi-a transpirat pielea pe sub cearşaful ăla.

— Dacă te răzgândeşti, ştii unde mă găseşti. A adăugat ispititor înainte să intre în baie.

Eu am rămas înţepenită la locul meu şi mi-am strâns braţele la piept când mi-am dat seama că începeau să mă doară până şi sânii.

— Afurisit să fii, am mormăit în urma lui, transpirată toată şi cu hormonii plângând.

Pentru o secundă, am avut tentaţia de a-l urma. Ce putea să se întâmple mai rău? Nu era ca şi cum îmi era extrem de bine refuzându-l, era durere pură şi un chin în plus pe lângă toate celelalte, dar a trebuit să îmi amintesc de ce făceam asta. Cu cât îi permiteam lui Dwayne să pătrundă mai adânc în sufletul meu, cu cât scăpam relaţia asta de sub control, cu atât erau mai mari puterile lui Cade.

Era un şarpe manipulator. Un nenorocit ce se folosea de fiecare slăbiciune, de fiecare fericire pe care căuta să o transforme în durere. Eram toţi în asta, dar pe mine mă urmărea, pe mine voia să mă strivească.

Ştia că îl iubesc pe Dwayne, dar nu îi puteam permite să afle şi cât, altfel ar fi devenit o altă jucărie de manipulat.

Trebuia să fiu cât mai rece cu Dwayne, pentru binele lui. Să îl fac pe Cade să creadă că nu l-am iertat pentru că a plecat.

Era un plan ce durea până şi fizic, dar trebuia să încep să fac sacrificii dacă voiam să îi mai scot vreodată din ghearele nenorocitului acela.

Ştiam deja că pentru mine nu mai exista nicio şansă. Nu eram proastă să mă păcălesc cu ideea că se va sătura să mă chinuie şi îmi va da pur şi simplu drumul. Toate finalurile la povestea asta erau cu mine fără inimă în piept.

4
ANGAJAŢI ÎN INFERN

Cât Dwayne a făcut duş, mi-am ocupat timpul jucându-mă cu Zora, aranjând patul şi curăţând puţin prin cameră, apoi am pregătit cafeaua. Nu eram prea sigură de ce veneau Dax şi Danica încoace şi nu avusesem timp să întreb, dar presupuneam că avea legătură cu ce urma să se întâmple diseară.

Mahmureala nu se mai simţea aşa de acut, probabil din cauza grijilor pe care începeam să le simt tot mai puternic, nu aveam nici cea mai mică idee la ce să mă aştept pentru diseară, dar gradele de comparaţie începeau de la „ceva rău" şi urcau până la "foarte, îngrozitor, al dracului de rău".

Când Dwayne a ieşit din baie, cu aburul după el şi doar parţial şters de apă, am încercat tot ce am putut să îmi găsesc ceva de făcut şi să nu mă uit la el. Am învârtit pernele de colo-colo, dar colţul ochiului tot îmi fugea spre necurat. Avea un prosop în jurul şoldurilor şi nici nu trebuia să mă gândesc că o făcea intenţionat, ştiam deja asta.

Se schimbase fizic săptămânile astea, la început mi se păruse mai slab, dar era doar mai tonifiat. Muşchii de pe abdomen erau mai definiţi decât îi văzusem vreodată, la fel şi braţele. În rest, era la fel de afurisit de superb cum îl ştiam, cu o sclipire în ochi ce îmi dădea de înţeles că era încăpăţânat până la cer şi înapoi şi nu avea să îmi fie deloc uşor să mă ţin departe de el.

Am intrat şi eu în baie înainte să înceapă altă conversaţie care să îmi dea hormonii peste cap. Am fost parţial somnambulă tot timpul duşului, cu gândul la ce o să se întâmple diseară şi ce o să ne pună Cade să facem.

Părul îmi stătea în toate direcţiile, am început să râd când m-am privit în oglindă, pentru că versiunea asta nu o mai văzusem

niciodată, dar a fost foarte uşor de îmblânzit cu o perie şi nişte apă.

Am ieşit în halatul lui Dwayne, suficient de mare să mă acopere în întregime, şi i-am găsit pe Dax şi Danica deja aşezaţi pe canapea, alături de Dwayne, care catadicsise se îmbrace între timp.

— Hey, i-am salutat ruşinată. Eram la Dwayne acasă, momentan fără haine, după o petrecere la care aproape că mă îmbătasem. Nu le mai trebuia nicio explicaţie.

Danica s-a ridicat şi a venit la mine cu o geantă mare pe umăr. Am intrat într-un dormitor, pe care nu îl văzusem niciodată folosit, şi am închis uşa în urma noastră.

Ea a scos câteva haine din geantă şi am răsuflat uşurată că în sfârşit aveam în ce să mă îmbrac.

— Nu eram prea sigură ce vrei, aşa că am mers pe sport.

— E perfect, mulţumesc.

Îmi adusese până şi lenjerie, aşa că m-am schimbat repede şi am tras pe mine colanţii şi hanoracul pe care mi-l adusese. Erau dintre ale mele. Îmi adusese şi bocancii, aşa că, după ce

m-am simţit bine acoperită, mi-am recăpătat încrederea să dau ochii cu masculii din cameră.

Danica mă urmărise cu o privire şmecheră tot timpul.

— Deci petrecerea a mers foarte bine, a dedus ea, rânjind.

Am clătinat din cap şi mi-am prins părul într-o coadă, dar multe şuviţe mi-au scăpat în jurul feţei.

— Nu e deloc ceea ce pare. M-a apucat plânsul aseară şi nu aveam chef să mă vadă ai noştri aşa, de asta am venit la Dwayne.

Ea s-a dezumflat de entuziasm.

— Să nu îmi spui că l-ai culcat pe canapea.

— Am adormit în maşină. El m-a adus până în pat şi susţine că nu am dormit împreună.

Bosumflarea ei s-a aprofundat.

— Ştiu că eşti încă supărată pe el, dar nu cred că e momentul acum să fiţi în tabere diferite. Niciunul dintre noi.

Ultima frază abia a şoptit-o, uitându-se în altă parte, apoi s-a aşezat pe pat. I-am citit imediat printre cuvinte.

— Dax e complet plictisit de Madison, dacă te ajută cu ceva. Nu ştiu ce a făcut după ce am

plecat noi, dar a venit la petrecere doar pentru că…

— Dwayne a văzut poza pe care a postat-o nemernica aia cu tine, mi-am dat seama.

M-am aşezat şi eu lângă ea.

— Încă nu e mai sociabil?

Ea a bufnit uşor.

— Era cât pe ce să mă pună să iau un taxi ca să vin aici.

A lovit cu jind în piciorul rănit, motivul pentru care nu putea nici să conducă. Totuşi, era prima zi în care o vedeam fără cârjă.

— Am avut o discuţie… aprinsă, seara trecută. E rănit şi orgolios în acelaşi timp.

— Cam ca tine, dacă stăm să analizăm situaţia.

Am lovit-o în braţ, ea a chicotit.

— Hei, de partea cui eşti?

— A ta, bineînţeles, doar că îi faci lui Dwayne ce îmi face Dax mie.

— Nu e acelaşi lucru. Dax ştie foarte bine că nu aveai de ales, propria lui viaţă era ameninţată de un criminal psihopat. Dwayne a plecat ca să mă facă să îl urăsc şi să terminăm cu relaţia asta.

Am oftat amândouă în acelaşi timp.

— Hai să nu ne mai batem capul cu asta, diseară avem de-a face cu psihopatul despre care tocmai vorbeai, aşa că la naiba cu iubiţii noştri.

Am fost de acord imediat, ne-am zâmbit şi ne-am strâns mâinile într-un mod caraghios. Probabil va mai dura puţin până mă voi obişnui cu „noua Danica" şi atitudinea ei, dar îmi va face plăcere să o cunosc pe adevărata *ea*.

Am ieşit împreună din cameră şi ne-am întors la băieţi. Danica încă mai şchiopăta puţin, dar reuşea să se descurce şi fără ajutor dacă nu avea mult de mers. I-am adresat o încruntătură lui Dax, numai pentru faptul că fusese atât de nesimţit cât să îi propună să vină aici cu taxiul.

Mi-am luat cafeaua şi m-am aşezat lângă Danica, pe canapea, îndreptându-mi atenţia spre cei doi.

Dwayne şi-a dres glasul.

— Nu ştim exact la ce să ne aşteptăm pentru diseară, dar orice ar fi, voi două nu o să acceptaţi altceva în afară de servitul băuturilor la mese.

A vorbit cu amândouă, dar s-a uitat direct la mine.

— Nu îmi pasă cu ce ameninţă, nu acceptaţi nimic altceva.

Danica a chicotit, dar foarte încet.

— Dwayne, fără supărare, dar ai impresia că ne-a adus până în punctul ăsta, a adus-o pe Dakota până în punctul ăsta doar ca să livreze coniac la mese? Nenorocitul o vrea pe bara de striptease şi tu ştii asta.

Mă aşteptam să îngheţ de groază la auzul cuvintelor Danicăi, dar zilele astea de teroare şi acceptare îşi făcuseră, în sfârşit, efectul. Ştiam deja ce mă aştepta şi reuşeam să nu mai clachez din prima secundă.

Luasem o hotărâre şi eram pregătită să fac sacrificii supreme pentru oamenii pe care îi iubeam. Nu exista altă cale, pe moment, iar Dwayne trebuia să accepte asta.

Lucru pe care era clar că nu avea de gând să îl facă, pentru că s-a roşit la faţă de furie.

— Nici…

Am ridicat mâna să îl opresc. Era pe fotoliu, în faţa mea, dar nu suficient de aproape.

— Eu nu îl cunosc pe Cade atât de bine cum îl cunoaşteţi voi, dar în cele câteva minute în care am vorbit cu el, mi-am dat seama de un lucru: îi place foarte mult să fie provocat.

Ei au tăcut, nici măcar Dwayne nu m-a contrazis.

— Refuzăm să facem ce ne spune, va veni cu ceva şi mai rău. Refuzăm din nou şi probabil va ajunge să răpească fete doar ca să se distreze şi să ne calce pe cap. Şi să fie clar că nu o să se mai ajungă la asta! M-am uitat fix la Dwayne, el şi-a ros buzele de nervi. Vreţi un plan? Am eu unul. Facem exact ce ne spune. Ne vom comporta ca nişte angajaţi oarecare până când îi găsim un punct slab. Nu am de gând să îl las pe nenorocitul ăsta să scape aşa uşor pentru ce a făcut, dar acum nu avem nimic împotriva lui. Absolut nimic! Ne-a spus-o chiar el; chemăm poliţia şi, din start, doi dintre noi sunt acuzaţi de crimă.

M-am uitat la Dwayne şi Danica. El şi-a înfipt pumnul în gură şi s-a ridicat de pe fotoliu.

— Şi ce, mai exact, te aştepţi să găseşti? Crezi că e prost să ne lase pe noi în apropierea rahaturilor pe care le face? a vorbit Dax, bineînţeles că şi el era împotriva mea, pentru că făcuse echipă cu Dwayne.

— Nu trebuie să fie el prost, trebuie să fim noi deştepţi şi să adunăm dovezi.

Dwayne a clătinat din cap, continuând să se plimbe prin încăpere.

— Nu o să meargă! În cazul în care nu îl prindem cu un întreg camion de fete răpite, iese în maxim o săptămână din orice rahat.

— Nu e…

— Dakota! m-a oprit şi a venit în faţa mea, aplecându-se pe vine. În ciuda aparenţelor, Cade nu conduce afacerea asta. E doar un pion dintre cei mulţi. Şi, crede-mă, nu vrei să ajungem să îl călcăm pe coadă pe adevăratul şef.

— L-ai cunoscut vreodată? l-am întrebat, el a clătinat din cap şi s-a întors înapoi în fotoliu.

— Nu personal, dar a venit la câteva meciuri, ca şi spectator. Seri în care l-am văzut pe Cade încordat ca un arc. Nu ştiu ce naţionalitate are tipul, dar figura lui… Dwayne a clătinat iar din cap, nu trebuie să ne încurcăm cu aşa ceva.

— Deci Cade se teme de cineva. Am dedus eu, curioasă de informaţie. Dwayne mi-a citit gândurile şi a ridicat un deget spre mine.

— Nici să nu îţi vină vreo idee. Nu vreau să scăpăm de o hienă şi să ajungem în gura leului.

Seriozitatea din ochii lui îmi dădea de înţeles că îl cunoştea pe acest „şef" mai bine decât lăsa să pară, dar nu îl considera o opţiune şi, sincer, nici eu. Vorbeam despre capul unei reţele de

proxenetism internaţional, probabil, deci în nici un caz vreun om la care să apelezi la greu.

— Bine, atunci facem cum am zis la început. Ne vedem de treabă până când găsim o modalitate de scăpare sau îi plătim toţi banii.

— A spus că noi două putem să facem ce vrem, dar e clar ce înseamnă asta. Nu o să adunăm banii ăia prea curând. A spus Danica, avea dreptate.

— Nu vom găsi niciodată o modalitate de scăpare. Se va întoarce mereu. A completat Dax.

— Nu şi dacă e mort.

Cuvintele astea ar fi putut ieşi de la oricare dintre ei, cel mai probabil de la Dwayne, dar nu, ieşiseră din gura mea. M-au şocat până şi pe mine, au venit ca rezultat al miilor de gânduri şi planuri pe care mi le făcusem săptămâna asta. Exista o singură modalitate să scăpăm în totalitate de Cade.

Toţi m-au privit cu ochii mari.

— Crezi că dacă puteam să fac asta, nu aş fi făcut-o încă din seara aia, iubito? Nenorocitul are zeci de oameni care lucrează pentru el, dacă dispare acum, toţi o să vină după noi. Ne-a spus asta deja! E destul de nebun încât să îşi pună viaţa în pericol doar ca să ne distrugă pe noi.

Dacă l-aş cunoaşte mai bine, aş zice că se joacă intenţionat cu moartea, din cauza pierderii lui Sunny.

M-am aplecat cu coatele pe genunchi, mai aproape de el.

— Ştiu asta, dar m-am gândit la altceva. Are zeci de subordonaţi, da, însă sunt sigură că are şi duşmani. Acum suntem ca şi legaţi la ochi, dar în timp poate găsim o portiţă, o piesă de care să ne folosim şi de care să îi legăm dispariţia. Dacă moare acum, imediat ni se pune nouă în cârcă vina, dar ne-a adus în bârlogul lui, în locul unde i se întâlnesc prietenii, şefii şi duşmanii, sunt sigură. Tu ai spus că la meciuri veneau foarte mulţi străini. Noi trebuie să găsim unul dintre acei duşmani şi să ne folosim de el.

Au tăcut toţi secunde bune, Dwayne a privit în podea, frecându-şi buza de jos între degete.

— E un plan bun, dar şi groaznic de riscant. A dedus în cele din urmă.

— La halul în care a ajuns viaţa noastră, nu mai există ceva care să nu fie riscant. Nu am zis să îi luăm la întrebări dacă îl plac sau nu pe Cade, ci să analizăm, să fim cu ochii în patru după orice oportunitate.

— Şi apoi ce? O să mergem la el şi o să îl rugăm să îl omoare pe Cade, că tot nu îl suportă?!

Dax era un ghimpe constant în coastă, voiam să îi trag un bocanc în genunchi.

— Nu, o să ne împrietenim uşor cu persoana respectivă, apoi îi oferim ajutorul să scape de vierme. Un câştig pentru ambele părţi. Vorbim de o lume a mafioţilor, a traficanţilor şi a criminalilor, te duce suficient capul să îţi dai seama că îşi fac lucruri de genul ăsta tot timpul unul altuia, pentru putere. Trebuie doar să îl găsim pe cel care îi vrea locul lui Cade.

Dax a vrut iar să protesteze, dar Dwayne l-a oprit.

— Are dreptate, ar putea să meargă, dar trebuie să fim foarte, foarte atenţi. O mişcare greşită şi totul se duce dracului.

Discuţia a mai continuat pentru aproape două ore, pe teme diverse pe ce urma să facem, cu contraziceri şi idei, dar toţi păreau să se fi legat de planul meu, asta pentru că nu aveam unul mai bun, până acum. Erau şanse minime să reuşim astfel, să găsim pe cineva tocmai în teritoriul de joacă al diavolului, dar era o mică

şansă de care ne agăţam cu disperare ca să nu fim cu totul înghiţiţi de neputinţă.

Ziua a trecut îngrozitor de repede, orele se simţeau precum secundele, de parcă aşteptam apocalipsa. Pe la ora patru, Cade îmi trimisese un mesaj în care mă anunţa că trebuia să fim toţi la club la ora şapte. Nici nu mă sinchiseam să mă întreb cum de avea numărul meu, sau cum de îmi transmitea mie asta şi nu lui Dwayne sau Danicăi, cu care avea antecedente mai vechi. Eu eram acum noua jucărie preferată pentru chinuit.

Nu aveam de gând să mă pregătesc în niciun fel, m-aş fi dus îmbrăcat în gunoier dacă aş fi putut, dar asta l-ar fi enervat şi am fi ajuns într-o extremă nedorită. Pe la cinci am plecat acasă cu fraţii mei, am făcut un duş şi m-am îmbrăcat cât am putut de normal, în blugi şi o helancă neagră. Părul l-am făcut la fel cum mi-l făcuse Alice noaptea trecută, în timp ce am stat cu ea la telefon ca să îi explic ce se întâmplase… noaptea trecută. Nu mă presase astăzi, ştia ce urma, dar îmi făcea bine să vorbesc cu ea despre lucruri normale şi să îmi iau gândul de la iadul ce urma.

La şase jumătate am coborât cu toţii jos, Danica se îmbrăcase la fel ca mine, deşi nu

discutasem deloc despre asta, lucru ce ne-a amuzat. Părinţii noştri erau plecaţi, aşa că am evitat un glonţ, minţind-o pe Lena despre o altă petrecere. Era atât de fericită să ne vadă pe toţi trei împreună, încât nu a mai pus întrebări, mai ales pe rătăcitorul Dax. Mi-am tras gluga până la nas ca să evit întrebările despre tunsoare, pe alea le păstram pentru mai târziu.

Credeam că vom merge amândouă cu Dax şi ne vom întâlni cu Dwayne acolo, dar era aici, parcat în faţa casei, cu motorul pornit şi farurile tăind prin ceaţa îngrozitoare ce acoperise totul. Era deja aproape beznă şi părea că o să plouă în curând.

O noapte perfectă pentru munca în folosul diavolului.

Nu aveam chef şi energie să mă contrazic cu cineva sau să fac pe inabordabila, ştiam că era aici pentru mine. Mi-am strâns geaca în jurul meu şi am mers spre maşina lui. Am urcat fără menajamente şi am tras uşa după mine, bucurându-mă de căldura din interior. Dax şi Danica păreau că se ciondănesc iar lângă maşina lui, Dwayne nu i-a mai aşteptat şi a pornit.

— Dakota, ştiu ce ai de gând să faci, dar să nu crezi, chiar şi pentru o secundă, că o să te las

să te transformi într-o jucărie erotică pentru nişte nenorociţi în călduri. Vrei să te urci pe bară? Bine, alegerea ta, dar trebuie să îţi asumi ce se întâmplă după. Nu pot să îl omor pe Cade, momentan, dar nu am barieră la nimeni altcineva.

Mi-am strâns buzele şi am încercat să îmi menţin calmul.

— Nu am spus niciodată că o să mă urc pe bară din prima seară, calmează-te. Nici măcar nu aş avea habar ce să fac. Crezi că eu îmi doresc asta, crezi că nu înnebunesc de furie şi ruşine numai la gândul că… m-am oprit, nefiind capabilă să continui.

— Totul e destul de complicat, am o mie de probleme cu un psihopat criminal care vrea să mă chinuie, nu îmi trebuie şi ameninţările tale, despre ce o să faci dacă te apucă gelozia. Când intrăm în clubul ăla, suntem doar colegi, să îţi intre bine asta în cap.

Centura mi-a intrat în burtă în momentul în care a pus o frână bruscă şi a tras pe dreapta. S-a întins spre mine, dar îmi asumasem acele cuvinte, aşa că mă aşteptam la asta.

— Deci ce îmi ceri tu, este să nu îmi pese de tine? Să te las neprotejată. E exact ce vrea

nenorocitul! Nu îţi dai seama? Vrea să te rupă de mine.

— Nu el m-a rupt de tine, tu ai făcut-o! l-am confruntat, atât de aproape unul de altul, încât aproape ni se atingeau nasurile. Dwayne fumega, îi vedeam mâna tremurând pe volan.

— De asta ai venit să mă iei? Să îmi impui setul de reguli? Crezi că el nu se aşteaptă să faci asta? Să îţi pierzi controlul şi să faci pe cineva praf? Asta şi vrea, încă un motiv să ne chinuie apoi, dar nu am de gând să îi ofer ce îşi doreşte şi nici tu nu trebuie să faci asta. Niciunul dintre noi! Asta e singura putere pe care o avem acum asupra lui: cea de a nu-i oferi ceea ce aşteaptă.

S-a calmat pe moment şi s-a întors în scaunul lui, apoi a pornit din nou. Dax şi Danica ne întrecuseră între timp.

— Te înşeli să crezi că, făcându-i pe plac, o să îl distrezi mai puţin.

— Cel puţin nu o să aibă plăcerea de a mă vedea furioasă.

— Te înşeli din nou. Va şti în fiecare moment ce gândeşti.

Am preferat să îmi ţin gura mai departe, pentru că nu voiam să încep seara asta în asemenea fel. Mai ales că, o parte din lucrurile

pe care le spusesem, erau o mare de idioţenii, dar erau necesare. Trebuia să îmi explic de fiecare dată de ce fac asta, ca să am tăria să merg mai departe. Era durere fizică şi psihică să mă comport astfel cu Dwayne, dar până când nu aflam ce planuri avea Cade cu adevărat pentru mine, trebuia să îl protejez de mintea bolnavă a acelui om.

Din acest moment mă puteam aştepta la orice, până şi la faptul că ar putea fi gelos pe Dwayne pentru că îl iubesc având inima lui Sunny în piept. Aşa cum a spus şi Dwayne, nenorocitul voia să ne despartă, iar eu nu eram pregătită să aflu metodele prin care plănuia să facă asta.

Drumul mi s-a părut înspăimântător de scurt. Momentul în care Dwayne a parcat în spatele clădirii dărăpănate mi-a adus aminte de noaptea în care m-a adus aici prima dată. Parcă trecuseră ani de zile, eram atât de inocentă şi liniştită cu viaţa mea, abia învăţam să am conversaţii normale cu oamenii din jurul meu, iar acum urma să servesc băuturi unor proxeneţi. Posibil şi mai rău de atât.

Dwayne a oprit motorul şi m-a prins de mână, părând să îşi dea seama ce gândeam. Nu l-am văzut când am întors capul spre el.

— Nu o să las pe nimeni să îţi facă rău, promit.

Se calmase între timp, vocea lui nu mai era ameninţătoare şi furioasă, dar cu cât îl credeam mai mult, cu atât îmi era mai frică, pentru că ştiam ce însemna asta şi ce putea să facă pentru protecţia mea. Drept răspuns, doar l-am strâns puţin de mână, apoi am deschis portiera şi mi-am tras din nou gluga pe cap. Nu părea să plouă cu adevărat, dar ceaţa era atât de umedă, încât îmi pătrundea până în oase. Pe întuneric nu mai vedeam la doi metri în faţa mea, dar l-am văzut pe Dwayne când a venit spre mine şi ştiam că voia să mă ia de mână, aşa că am mers repede spre Danica şi m-am agăţat de braţul ei. Ştiam că eram urmăriţi acum, Cade sigur urmărea îngenuncherea noastră. Ea m-a strâns imediat înapoi, semn că avea nevoie de la fel de multă stabilitate ca şi mine. Nu i-am văzut reacţia lui Dwayne, dar el şi Dax au mers în faţă, iar noi i-am urmat într-o linişte mormântală. Se auzeau bubuituri, dar mai mult le simţeam sub picioare, infernul era chiar sub noi.

Nu era nici măcar un beculeţ care să ne călăuzească, dar Dwayne a ajuns la uşă fără probleme. A bătut cu pumnul în ea şi nu s-a mai deschis nicio uşiţă, nu ne-a mai verificat nimeni, ne aşteptau deja. Încuietorile s-au desfăcut ca în faţa iadului şi am strâns-o pe Danica de braţ fără să îmi dau seama. Uşa enormă s-a deschis şi am reuşit să îl văd pe tip prin lumina slabă de pe hol.

Dwayne s-a întors iar spre mine, hotărât să mă tragă lângă el, dar m-am ghemuit atât de tare în Danica, încât a înţeles ideea şi doar a răsuflat pe nări, sau cel puţin asta credeam că a făcut.

— Nu prea e bine să îl enervezi aşa înainte de un meci. Mi-a şoptit Danica în timp ce am intrat în clădirea nenorocită, iar asta m-a speriat din nou, dar m-am ţinut de plan. Poate că nu mă atingea, dar era un scut în faţa mea, mare ca un tanc, încât nu prea vedeam nimic, iar Dax era cumva gând în gând cu el, pentru că rămăsese în spatele nostru. Danica m-a mai strâns o dată de braţ, apoi m-a prins de mână şi mi-a tras-o în jos, bubuiturile muzicii erau tot mai puternice în timp ce coboram spre subsol. Nu se sinchisise să încălzească partea asta a clădirii şi era aproape la fel de frig ca afară. Tipul care ne deschisese

nu ne urmase, dar imediat ce am trecut prin cunoscutele perdele din nailon, diavolul însuşi ne aştepta cu un imens zâmbet teribil pe buze.

În club nu erau încă prea mulți oameni, dar atmosfera mi se părea sufocantă şi îmi era brusc dor de frigul de afară. Ne-a făcut semn să îl urmăm, pentru că nu îl puteam auzi prin gălăgia infernală. Am ocolit sala şi am intrat pe un hol pe care nu mai fusesem înainte. Era o anumită uşurare că nu coboram şi mai jos, acolo unde mă dusese sâmbătă noaptea. Cu coada ochiului, am analizat din nou ce era în jurul meu, dar privirea mi s-a oprit doar asupra cuştii de lupte. Era goală acum, dar gândul că Dwayne ar putea intra acolo în noaptea asta mi-a urcat fierea în gât şi am simţit nevoia să mă întind spre el şi să îl prind de mână.

Era îngrozitor să îl resping aşa, dar planul meu părea să meargă; Cade s-a întors de două ori şi a privit spre noi, curios cum de nu eram lipită de Dwayne.

Holul pe care am intrat era strâmt şi mirosea îngrozitor. Transpiraţie, alcool, parfumuri de toate felurile şi probabil alte arome amestecate în ceva teribil. Erau uşi pe ambele părţi, dar am

mers până în capăt, unde erau singurele pe care scria „Personal”.

— Dwayne, te superi să îi faci lui Dax prezentările? S-a întors şi a rânjit arătându-i o uşă de pe partea stângă. Nu se auzea nimic de acolo, dar din partea dreaptă se auzeau multe voci de femei.

— Mai târziu. Mă interesează vestiarul fetelor în momentul ăsta.

Cade a rânjit şi şi-a agitat degetul în semn de „nu, nu”. Era la fel de psihopat cum mi-l aminteam.

— Îl cunoşti deja şi pe ăsta, fetele mele abia aşteaptă să te revadă. Chiar le-ai lipsit.

M-am tensionat până în vârful capului, dar nu i-am căzut în plasă nenorocitului, pentru că ştiam ce urmărea.

A deschis uşa din partea dreaptă şi am avut dreptate, erau doar femei în interior. Majoritatea aproape dezbrăcate, vreo două nu aveau nici sutien, dar nu le-a deranjat deloc apariţia noastră. Mi-am dat seama că totuşi Cade nu minţise, atunci când am auzit chicotelile şi am văzut zâmbetele îndreptate spre Dwayne. Danica l-a împins din faţa noastră şi el s-a aşezat lângă mine, Dax a intrat pe lângă Danica.

Încăperea era mult mai mare decât preconizasem.

— Şefule, de ce nu ai zis că Dwayne vine la pachet cu încă o bucăţică? a întrebat una, uitându-se la Dax. Normal că era dintre cele fără sutien. Avea o fustă neagră de piele care nu acoperea mare lucru şi lucra la un machiaj exagerat de strident, în timp ce alta îi îndrepta părul blond.

M-a surprins Danica începând să râdă. Deloc subtil, şi-a pus braţul pe după gâtul lui Dax.

— Dacă ţii la silicoanele alea ieftine, ai grijă pe cine pui ochii, păpuşică. E al meu!

OK, asta m-a şocat. Danica era din nou Danica pe care o cunoşteam, gata să calce pe cap pe oricine o călca pe coadă, iar în momentul ăsta aveam nevoie să învăţ asta cât mai repede de la ea.

Ştia cum să le confrunte pe cele de acelaşi sex cu ea, drept urmare tipa nu a mai spus nimic şi s-a mulţumit să se uite la Dwayne, pe care am simţit nevoia să îl revendic ca o lupoaică, dar nu am făcut-o.

Dax nu spus nimic, spre binele lui, pentru că sigur Danica îi rupea ceva dacă deschidea gura să protesteze tocmai acum. Dwayne era ocupat

să facă schimb de priviri cu Cade. O atmosferă de toată frumuseţea.

— Otilia! a strigat Cade, iar după câteva secunde, pe o altă uşă a intrat o femeie ce părea trecută de patruzeci de ani, foarte slabă şi cu pielea întinsă până la limită din cauza operaţiilor estetice. Părul negru era un hublou de bucle în jurul capului şi rochia verde de piele ţipa pe ea. Avea o ţigară între degete când s-a oprit în faţa noastră.

— Voi ce căutaţi aici? Valea în vestiarul vostru! I-a expediat nervoasă pe Dwayne şi Dax, vocea ei era aproape bărbătească, probabil de la atâţia ani de fumat.

— Vor să vadă în ce le îmbraci pe iubitele lor, a făcut Cade mişto, profitând de nervozitatea lui Dwayne.

Otilia şi-a lăsat pe nas ochelarii, analizându-ne de parcă urma să ne vândă în târg.

— Ce dracului să văd la ele aşa?! Jos hainele alea.

A poruncit ea, eu şi Dwayne ne-am tensionat în acelaşi timp, dar Danica mi-a şoptit la ureche să fac ce zicea ea. Nu mai lucrase aici, dar se învârtise destul prin clubul ăsta să ştie despre ce era vorba.

M-am uitat discret spre Dwayne, semn să nu înrăutăţească şi mai mult situaţia.

Ne-am dat gecile jos, apoi Danica şi-a tras şi helanca şi a rămas în sutien. Era rândul meu, dar nu aveam tăria să o fac, nu cu ochii şarpelui de Cade asupra mea.

Danica a venit în faţa mea şi şi-a aşezat mâinile pe şoldurile mele, apoi s-a aplecat să îmi şoptească la ureche.

— Nu te arăta slabă în faţa lor, altfel te mănâncă căţelele astea.

Imediat după asta, mi-a tras helanca peste cap şi am rămas în sutien.

Am auzit o înjurătură înfundată în spatele meu, dar Dwayne îşi păstra calmul, aşa cum mă rugasem să facă. Ştia şi el că, din ce urma, Cade văzându-mă în sutien era cea mai mică problemă.

Danica s-a aşezat iar lângă mine şi şi-a ridicat bărbia, parcă întărâtând-o pe Otilia să zică ceva. Femeia ne analiza în continuare ca pe vite.

— Îmi place blonda, dar roşcata e cam slăbănoagă. Parcă ziceai că are un păr superb.

L-am privit imediat pe Cade. Oare chiar spusese asta? După expresia lui, se părea că da,

reuşisem să îi şterg rânjetul de pe faţă când a observat că părul cu care el îşi făcea planuri, nu mai era.

— Avea! a bombănit el, continuând să îşi încleşteze maxilarul. M-am trezit zâmbindu-i drăceşte, simţindu-mă şi mai fericită că am avut curajul să îl tai.

Otilia a venit lângă mine şi m-a smucit de şolduri. Era cu un cap mai mică decât mine, pe tocuri înalte, dar asta nu o intimida. Mi-a suflat fumul de ţigară direct în nas în timp ce mă măsura cu privirea. Am înţepenit când mi-a desfăcut cureaua de la blugi. Pentru o secundă, am avut intenţia de a-i arde una peste faţă, dar m-am abţinut şi am rămas cu bărbia ridicată, copiind-o pe Danica.

Înainte să rămân fără pantaloni, o masivitate a trecut pe lângă mine şi am apucat doar să îl văd pe Cade apucat de ceafă şi tras afară. Nu a avut nicio putere să se opună, era singur.

Dwayne l-a azvârlit afară şi apoi s-a întors.

— Otilia, dacă ţii la viaţa ta, ai mare grijă în ce o îmbraci şi ce o pui să facă. A ameninţat şi apoi a izbit uşa în urma lui, Dax ieşise şi el între timp, aşa că am rămas doar femei în încăpere.

Otilia a pufăit ţigara în urma lui, dar nu a comentat.

— Dă-ţi ăştia jos! a făcut semn spre blugii mei, aşa că am făcut cum mi-a spus, tot mai furioasă pe situaţia asta. Şi eram aici abia de zece minute.

Mi-am scos bocancii şi blugii şi am rămas desculţă pe cimentul rece de pe jos. Toate privirile din încăpere erau asupra mea, Otilia a analizat, lăsându-şi capul dintr-o parte în alta, apoi m-a întors cu spatele.

— E bine, nu eşti piele şi os. Putem să lucrăm cu picioarele astea.

Apoi şi-a îndreptat atenţia spre păr, care din superb, nu o mulţumea deloc acum. Şi-a trecut degetele prin el şi şi-a înfipt ţigara între dinţi.

— Misha, adu-mi o perucă roşcată, cea mai lungă pe care o ai.

Cât ai clipi, mi-a fost îndesată pe cap nenorocirea de care abia scăpasem. Nu era nuanţa mea, ci puţin mai închisă, dar la fel de deasă şi lungă, ajungându-mi până la fund.

Mi-am strâns pumnii ca să nu o smulg de pe cap.

Otilia s-a tras un pas în spate şi m-a analizat iar peste ochelari. Clar nu eram prima „marfă" proaspătă ce îi era adusă.

A strâmbat din nas.

— Arăţi ca o nenorocită de păpuşă! Nu-mi trebuie aşa ceva. Îmi plăcea mai mult scurt.

Şi-a frecat bărbia după ce mi-a tras peruca roşcată, mi-am trecut uşurată mâinile prin păr.

A mers la una dintre mese şi s-a întors cu o perucă neagră, cu breton.

— Ia să vedem dacă am dreptate şi ochii ăştia albaştri îşi fac treaba.

După ce mi-a pus peruca pe cap şi s-a dat mai în spate, mi-am dat seama că descoperise ce voia. Rânjetul ei s-a întins pe toată faţa.

— Asta e! a bătut ea din palme. O să te cheme Salt!

— Salt? am repetat eu, mergând spre o oglindă ca să văd ce făcuse din mine. Ea a venit în spatele meu şi mi-a aranjat peruca.

— Da, pentru că îmi aduci aminte de Angelina Jolie în Salt. Preferi să îţi păstrezi numele real printre oamenii ăştia?

Am clătinat imediat din cap. Orice schimbare de imagine era bună acum, iar peruca asta neagră îşi făcea foarte bine treaba. Trecea

puţin peste umeri, era deasă şi dreaptă, de calitate, iar bretonul îmi ajungea aproape până la gene. Nu voiam să îi dau dreptate, dar aşa era, negrul ăsta îmi scotea bine în evidenţă ochii albaştri, într-un fel în care nu o făcuse niciodată roşcatul înainte.

Dacă aş avea măcar jumătate din puterea adevăratei Salt, nu aş mai fi fost acum aici. Numele era caraghios pentru mine.

— Misha, arată-i garderoba şi găseşte-i un costum potrivit pentru seara asta. Trebuie să îi iau măsurile mai târziu.

Otilia s-a întors să se ocupe de Danica, iar eu am fost prinsă de braţ şi trasă spre hainele întinse pe umeraşe, atârnate de o bară metalică foarte lungă.

— Cam aiurea acum, dar eu sunt Misha. Fata blondă a întins mâna spre mine şi a zâmbit uşor. Era superbă! Drace, superbă era puţin spus, părea sculptată în porţelan, trăsături ascuţite şi ochi verzi atât de expresivi, încât până şi eu mă pierdusem puţin în ei, nu voiam să îmi imaginez cum nenorocea un bărbat. Era cam la fel de înaltă ca mine, dar mult mai voluptoasă. Parcă fusese modelată de un bărbat obsedat de perfecţiune. Ce căuta o asemenea femeie în

văgăuna asta, când probabil orice casă de modă s-ar fi bătut pe ea?!

După accentul ei, părea rusoaică.

— Dakota! am dat mâna cu ea.

Ea s-a apropiat de mine şi şi-a folosit mâinile să îmi ia măsurile, mai mult estimând din ochi.

— Bine, cred că am ceva care să ţi se potrivească.

A început să caute printre haine şi a scos o fustă neagră de piele. Era stupid să o numesc fustă, totuşi, până şi un fular m-ar fi acoperit mai bine. Avea în faţă un fermoar pe toată lungimea, exact aşa se şi desfăcea. Dura două secunde ca cineva să o zboare de pe mine. Am înghiţit în sec în timp ce Misha căuta în continuare şi a găsit un corset. Bineînţeles, tot de piele.

— Încearcă-le pe astea, o să vedem după ce fel de încălţăminte ţi se potriveşte.

Mi-am analizat vestimentaţia aleasă, tot mai speriată. Semăna cu ce purta Misha, adică revoltător de vulgar. Şi eu care mă gândisem ca o idioată ca o să trec peste noapte în blugii mei şi în helancă.

Misha mi-a observat ezitarea şi a explicat.

— În fiecare seară toate avem un stil vestimentar cât de cât asemănător. După ce ţi se iau măsurile, o să ai propria ta garderobă.

Ce rost mai avea să negociez? Planurile erau deja făcute.

— Cel puţin nu e bandă adezivă. Aşa eraţi îmbrăcate când am venit prima dată aici. Am spus în timp ce puneam pe mine nimicul de fustă.

Misha a râs.

— Da, aia e una dintre cele mai nenorocite ţinute, dar nu te gândi că ai scăpat. Cade o cere cam o dată pe lună.

Mi s-a pus un nod amar în gât şi am înghiţit în sec.

— Tot e mai bine decât nopţile nud, dar e groaznic dacă ai nevoie la baie. Plus că doare al dracului când o rupe clientul pe tine.

Nu am fost în stare să mai continui cu îmbrăcatul, m-am oprit cu braţele în aer. Erau atâtea cuvinte de groază într-o singură frază.

— Nopţile nud? Şi cum adică o rupe clientul pe tine?

Misha m-a analizat cu o sprânceană ridicată.

— Nu prea ai idee ce se întâmplă aici, nu-i aşa?

Deloc ruşinată, pentru că, până la urmă, nu eram cu adevărat angajată, am clătinat din cap.

— Să zicem că am fost şantajată să vin aici şi nu mi s-a prezentat fişa postului înainte.

Sprânceana ei a rămas ridicată, dar părea că înţelegea despre ce era vorba.

— Nopţi nud, adică cele în care ne scot acolo aproape dezbrăcate. Oricum, fără sutien. Clientul, adică cel care te cumpără pentru câteva ore. Ai văzut câte camere sunt pe holul ăsta, nu? Pentru ce crezi că sunt?

M-am zbârlit instantaneu de repulsie, groază şi furie. Toate în acelaşi timp. Voiam să o rup la fugă şi să îi scot ochii lui Cade, simultan.

Mi-am scuturat capul cu totul şi mi-am scos sutienul ca să îmi pun corsetul.

— Sunt aici doar ca să servesc băuturi, nimic mai mult.

Misha nu a mai spus nimic, doar a zâmbit puţin, ca şi cum mi-ar fi transmis că habar nu aveam ce mă aştepta.

Danica ni s-a alăturat şi ea, după ce Otilia îi făcuse pregătirea. Ei nu îi dăduse perucă, părul ei blond era deja perfect. Stând una lângă alta, mi-am dat seama că semăna foarte bine cu Misha, doar puţin mai scundă.

M-a analizat din cap până în picioare şi a încercat să îşi păstreze expresia neutră.

— Chiar arăţi foarte bine, dar nu pot să mă obişnuiesc cu tine brunetă, deşi ţi se potriveşte.

Teatral, mi-am dat părul pe spate.

Misha i-a întins şi ei ţinuta. Danica avea măsuri mult mai evidente.

— Cu ce nume te-ai ales? a întrebat-o Misha.

Danica a bolborosit o înjurătură.

— Ariana! Arăt eu a Ariana?

Misha a început să râdă.

— Eu arăt a Crystal?

Amândouă am strâmbat din nas.

— Dacă astea sunt nume care îi excită pe bărbaţi, îmi schimb orientarea sexuală. A bodogănit Danica în continuare, îmbrăcându-se.

— Încep să cred că al meu nu e aşa rău. Salt. Sugar era îngrozitor.

— Ăla e deja luat.

Misha ne-a făcut semn spre o tipă din grup. Erau la câţiva metri de noi, toate pregătindu-se în faţa oglinzii. Prima dată o văzusem blondă, dar acum avea pe cap o perucă argintie. Tipa care comentase intrarea lui Dax.

— Aia e Sugar? Mi se face greaţă. S-a strâmbat Danica.

— Nu te lăsa păcălită de nume, nu e deloc o dulceaţă. A spus Misha, conducându-ne spre un perete imens, unde era expusă o vastă gamă de încălţăminte.

— De aici vă alegeţi ce vreţi şi ce vi se potriveşte, dar în seara asta toate suntem în negru.

Am ales o pereche de botine, nu era nimic cu toc sub cincisprezece centimetri şi unele perechi de pantofi erau stupid de înalte, ceva în care nu îmi imaginam că aş putea să merg vreodată, dar îi cunoşteam bine: erau încălţăminte de striptease.

— Acolo găsiţi dezinfectant, dacă vreţi să îi curăţaţi. Hainele sunt spălate după fiecare noapte, dar de încălţăminte se ocupă fiecare dintre noi.

Se putea şi mai rău, am comentat eu în mintea mea, în timp ce ştergeam interiorul botinelor de parcă o ciupercă la picior era cea mai mare problemă a mea acum.

După ce ne-am încălţat, Misha s-a arătat mulţumită de rezultat, aşa că ne-a direcţionat spre zona de machiaj.

— Fiecare avem câte o măsuţă proprie, Cade a adus deja două pentru voi şi ceva machiaj. Sunteţi libere să vă aduceţi propriile produse, dar nu vă sfătuiesc să luaţi de la altcineva. Dacă aveţi nevoie de ceva, mergeţi întotdeauna la Otilia.

Misha m-a aşezat pe scaunul a ceea ce părea să fie propria mea masă de machiaj într-un club de noapte, şi m-a privit în oglindă din spate.

— Totul negru în seara asta. Cât de strident vă ţine faţa, dar întotdeauna sexy. Grăbiţi-vă pentru că trebuie să intrăm în douăzeci de minute.

Apoi Misha a plecat la propria ei masă ca să îşi facă machiajul, iar eu şi Danica am rămas singure. Mai mult eu, pentru că Danica era ocupată să o analizeze pe tipa de lângă ea, o asiatică ce nu părea foarte încântată de noua colegă de bancă. Cel puţin eu aveam masa de pe margine, iar în stânga mea era doar Danica.

Nu se mai făceau prezentări acum. Eram analizate cu scepticism sau chiar furie. În domeniul lor, orice nouă angajată reprezenta ceva proaspăt şi interesant pentru clienţi. Le-aş fi spus tuturor că m-ar fi bucurat mai tare postul de femeie de serviciu, dar ce rost avea?!

Sugar avea deja toată atenţia îndreptată spre Danica şi nu prevedeam deloc o prietenie între ele. Sau între noi, dacă intenţiona să îi mai facă avansuri lui Dwayne.

Vezi-ţi naibii de treaba ta şi lasă gelozia!

M-am certat singură şi am aplicat un strat consistent de fond de ten, ca să acopăr orice urmă a Dakotei Welron. Aici eram Salt şi trebuia să mă despart cât mai mult de personalitatea mea ca să pot supravieţui.

Învăţasem destul de bine să mă machiez în ultimele săptămâni, dar nu excelent, aşa că am avut nevoie de ajutorul Danicăi, mai ales la tuşul negru. M-am machiat cât de strident am putut, cum nu aş face-o niciodată în viaţa reală, astfel încât să nu mă mai recunosc privindu-mă în oglindă.

Fardurile negre şi rujul roşu închis îmi înăspreau foarte tare trăsăturile, păream mai matură şi… într-un mod stupid, dar adevărat, mai rea.

Fardurile erau noi şi doar gândul că nenorocitul le comandase pentru mine îmi provoca greaţă. Aveam o dorinţă nebună de a distruge totul din jurul meu, de a da foc locului

acestuia, uram totul la viaţa mea în acest moment.

M-am privit în oglindă şi mi-am amintit dimineaţa de după transplant, când am crezut că totul va fi în sfârşit bine.

Nici nu aveam habar ce mă aştepta.

Într-o mie de ipoteze nu m-aş fi văzut stând pe scaunul ăsta, privind acea imagine din oglindă.

Asta nu e viaţa ta! E doar un blestem pe care trebuie să îl distrugi! Cu orice preţ!

Mi-am ordonat şi m-am ridicat de pe scaun. Fiecare oglindă avea becuri puternice pe margine, aşa că imperfecţiunile erau scoase în evidenţă.

Arătam ca o păpuşă. Perfectă la exterior şi goală pe interior.

— Fetele noi să vină în biroul meu.

S-a auzit vocea puternică a Otiliei. Celelalte fete începuseră deja să iasă şi să meargă în club.

Eu şi Danica ne-am supus ordinului. Poate nu era prima dată pentru ea să fie îmbrăcată atât de sumar, trata totul cu foarte multă lejeritate şi cel mai mult se concentra să nu şchiopăteze. Rana de pe picior o acoperise cu foarte mult fond de ten, de-abia acum începea să se

cicatrizeze şi probabil sângele va ţâşni din nou dacă îşi va forţa piciorul prea tare.

Eu nu aveam vreo rană, dar nu puteam să spun că mă descurcam mai bine pe tocurile cui şi înalte cât să mă transforme într-o girafă schiloadă şi împiedicată.

Biroul Otiliei era o harababură în toată regula. Peste tot hârtii împrăştiate, haine, sclipici şi un fum de ţigară mai gros decât ceaţa de afară. Pe birou avea o scrumieră de dimensiunea unei farfurii de supă, plină ochi cu chiştoace.

Şi-a îndesat ţigara între buze şi ne-a analizat peste ochelari, apoi s-a lăsat pe spate în scaun şi şi-a pus mâinile la piept.

— Cade nu mi-a dat nicio informaţie folositoare despre voi şi asta mă scoate din draci. Nu arătaţi deloc a ce-mi trebuie mie. A zis să vă las să faceţi ce vreţi, deci ce vreţi să faceţi, mai exact?

Cât am putut de încet, am oftat de uşurare. Măcar din punctul ăsta de vedere, nemernicul se ţinea de cuvânt. Momentan.

— Să servim băuturi. Am răspuns eu, cât am putut de serios. Ea a strâmbat din nas.

— Atât?!

Eu şi Danica am aprobat din cap.

— Asta înseamnă 100 de dolari pe noapte pentru fiecare. Plus ce mai faceţi din bacşişuri.

M-a trecut un fior rece pe şira spinării.

— Doar atât? s-a enervat Danica.

Nu trebuia să facem vreun calcul că să ştim că urma să îmbătrânim aici până o să strângem toţi banii.

Otilia a ridicat indiferentă din umeri şi şi-a stins ţigara terminată, ca apoi să îşi aprindă alta.

— Doar atât pentru ce vreţi voi să faceţi. Puteri să creşteţi considerabil dacă vă urcaţi pe scenă sau acceptaţi panglica roşie. A vorbit cu ţigara între dinţi, fluturând o bucată de mătase roşie între degete.

— Asta ce înseamnă?

— Pe asta o poartă doar fetele care sunt disponibile pentru sex. Aşa vă deosebesc clienţii. Eu nu forţez pe nimeni să se prostitueze, e treaba voastră.

— Nu, doar plăteşti suficient de puţin cât să nu avem de ales. A atacat-o Danica, Otilia s-a enervat.

— Nu eu am făcut regulile, eu vă dau salariul, dar banii nu vin de la mine. Habar nu am ce dracului planuri are Cade cu voi, dar, credeţi-mă, puteaţi să ajungeţi şi mai rău.

Mi-am strâns pumnii ca să îmi menţin calmul. Ne dădea uşor de înţeles că nu era străină de traficul de persoane şi ştia foarte bine ce se întâmpla în dedesubturile acestui club.

— Cat primim pentru striptease? a întrebat Danica.

— Depinde de cât de bune sunteţi, cum vă plac clienţii. Cele mai bune au salariul 400 de dolari pe noapte garantat, dar grosul şi-l adună de pe scenă. Am fete care câştigă şi 5000 de dolari la un dans.

— Şi pentru sex? a continuat Danica, iar mie nu îmi venea să cred că întreba aşa ceva. Deşi, după ce îl avusese în pat pe Cade, pentru ea subiectul nu mai era atât de înspăimântător.

Otilia a rânjit cu ţigara între dinţi.

— Din nou, ține de client, de ce vrea el şi ce sunteţi dispuse să faceţi, câte ore va cumpără. Comisionul vostru este de treizeci la sută din suma pe care o plăteşte pentru voi.

Eram gata să spun că e mult prea puţin, dar apoi a adăugat.

— Nicio fată de-a mea nu e cumpărată sub 100.000 de dolari.

Eu şi Danica am înghiţit în sec.

— Aţi cunoscut-o pe Misha. E cea mai bună, am o listă de clienţi care vin doar pentru ea şi unii plătesc chiar şi 500.000 de dolari pentru o noapte cu ea.

A început să râdă de expresiile noastre.

— Dar nu vă faceţi voi speranţe de aşa ceva, după feţele voastre nu sunteţi în stare să satisfaceţi niciun puşti de paisprezece ani, darămite un magnat pretenţios. Deci, rămâneţi la servit băuturi?

Eu am aprobat imediat din cap, a făcut-o şi Danica, dar nu la fel de convinsă ca mine.

100 de dolari pe noapte… sfinte! Era clar că doar Dwayne avea şanse să strângă cinci milioane de dolari singur. El era echivalentul masculin al Mishei în clubul ăsta.

Am ieşit amândouă din biroul Otiliei, cu capul vâjâind. Ne-a explicat pe scurt cum trebuia să ne comportăm, că trebuia să zâmbim încontinuu ca nişte idioate, să nu ne contrazicem niciodată cu clienţii, chiar dacă aveam dreptate, să flirtăm cu ei şi să îi lăsăm să ne atingă dacă încearcă.

Eram nervoasă, speriată şi deja epuizată. Voiam să mă pun în fund şi să urlu. Doar atât!

Cel puţin ne spusese că, pe lângă cei 100 de dolari amărâţi, puteam să păstrăm şi bacşişul, dar pentru asta trebuia să fim extra drăguţe. Mă simţeam oricum în momentul ăsta, dar nu extra drăguţă. Voiam să scot ochii cuiva, preferabil ai lui Cade.

M-am întors în club ca o somnambulă, cu capul într-o mie de direcţii, mai mult ţinându-mă după Danica. Zăpăceala m-a izbit puternic şi mi-au trebuit câteva secunde să mă adun şi să continui drumul spre bar. Deja era plin de oameni.

M-am uitat după Dwayne, dar nu era de găsit. Speram doar să nu fi complicat lucrurile şi mai rău, luându-se la bătaie cu Cade.

Danica m-a condus spre bar, barmanul ne-a analizat rapid şi apoi a urlat.

— Fete noi, era şi timpul. A zâmbit strengăreşte, Danica a făcut la fel, eu nu aveam energia. Am făcut cunoştinţă şi ne-a întins fiecăreia câte o tavă plină ochi cu pahare de şampanie.

— Pe astea le distribuiţi prin mulţime, sunt gratis pentru clienţi. În rest, vă ocupaţi de mesele voastre. Ariana, tu ai masa 3, Salt, tu ai 5. Ştiţi ce aveţi de făcut.

Ne-a expediat pe amândouă şi s-a ocupat de clienţii ce aşteptau la bar.

Amuzant era că habar nu aveam ce aveam de făcut. Cel puţin eu. Abia ţineam tava aia în braţe şi era o mare minune dacă nu o scăpam pe jos sau nu se izbea cineva de mine.

Danica aproape că mi-a ţipat la ureche, dar altfel nu puteam să discutăm.

— Masa ta e undeva prin partea dreaptă, o să vezi numărul în mijloc. Te ocupi doar de ea, de clienţii care se aşează acolo. Ai grijă să le iei comenzile exacte şi să fii tot timpul cu ochii pe ei, în caz că au nevoie de tine.

Am aprobat din cap şi am strâns-o încet de mână. Ea m-a privit încurajator.

— O să trecem noi şi peste asta. M-a încurajat ea cu un zâmbet, iar eu am încercat să mă încarc cu cât mai mult curaj din acel zâmbet.

Clubul se aglomera tot mai tare, era cumplit să mă plimb cu tava aia prin mulţime, să o ţin dreapta şi să nu arăt ca o împiedicată în acelaşi timp. Nu rugam pe nimeni, asta era partea bună, fiecare se servea când voia. Mi-am găsit şi masa, dar slavă Domnului că era goală, momentan. Mesele rezervate erau pentru clienţii mai speciali, asta era clar. Erau într-o zonă a clubului

din care se vedea totul perfect, pe platforme înalte, astfel încât să aibă viziune spre scena de striptease sau cuşca de lupte.

M-am plimbat prin mulţime şi am încercat să stau cât mai aproape de Danica, am urmărit-o în momentul în care s-a dus la masa ei, plină ochi de oameni.

— Bună! Eu sunt Ariana şi o să vă fiu la dispoziţie în noaptea asta. Cu ce vă pot servi?

Spusese totul cu un imens zâmbet pe buze, de parcă era fericirea de pe lume să fie servitoarea lor, dar în momentul în care unul dintre ei şi-a pus mâna pe coapsa ei ca să o tragă mai aproape, am clacat.

Nu puteam să fac asta.

M-am întors şi aproape că am aruncat tava cu pahare în faţa unui tip. L-am căutat disperată pe Dwayne, aveam nevoie de el, nici eu nu ştiam de ce, dar îl voiam aici, însă nu era de găsit. Cuşca de lupte era goală şi multe mese erau încă libere, în ciuda agitaţiei de pe ringul de dans. Am văzut-o pe Misha stând la bar şi sorbind dintr-un pahar de şampanie. Bineînţeles că ea nu servea la mese. Mi-a făcut semn cu degetul undeva în spatele meu, când m-am întors, am văzut cum mai mulți oameni se

aşezau la masa mea. Vreo trei bărbaţi şi cinci femei.

Mi s-a pus un nod în gât cât un plumb.

M-am întors spre bar ca să las tava cu pahare de şampanie, moment în care mi-am permis două secunde să trag aer în piept şi să închid ochii.

Misha mă analiza atentă. A coborât de pe scaun şi a venit spre mine. M-a prins de braţ şi mi-a şoptit la ureche.

— Păstrează-ţi demnitatea, în ciuda a ce spune Otilia. Bărbaţilor ăstora nu le plac cârpele ascultătoare, crede-mă!

Am privit-o şi am aprobat din cap, luminile din club o făceau să semene cu o creatură mitologică din cauza machiajului.

Cum puteam să îi spun că nu voiam cât de puţin să mă placă oamenii ăştia?

Ea m-a strâns încurajator de braţ.

— Te interesează să îţi faci treaba şi să obţii bacşiş cât mai mare. Fii drăguţă, dar nu foarte. Mi-a făcut cu ochiul şi mi-a aranjat părul, apoi m-a întors spre masă. Am pornit ca un roboţel programat şi cei câţiva paşi mi s-au părut ca drumul spre iad. Ştiam că ăsta avea să fie cel

mai greu moment, prima interacţiune cu noul meu „loc de muncă”.

Un zâmbet fals mi s-a întins automat pe buze în momentul în care am ajuns la ei şi am avut grijă să mă poziţionez între două fete. La o analiză rapidă, păreau toţi de bani gata, niciunul trecut de treizeci şi cinci de ani, arzând de nerăbdare să se distreze.

— Bună! Numele meu este Salt şi o să vă servesc în noaptea asta.

Atât îmi ieşise. Nu putusem mai mult şi având în vedere felul în care mă simţeam, chiar era destul de bine. Toţi s-au întors spre mine şi au zâmbit, în special bărbaţii, bineînţeles.

— Salt! Nu te-am mai văzut pe aici. M-a abordat unul dintre ei, un blond slab cu un zâmbet ce voia să pară cuceritor. M-am străduit să îmi menţin zâmbetul tembel pe buze. Demnitatea era foarte greu de păstrat, având în vedere că purtam o fustă strâmtă de o palmă şi un corset ce îmi scotea până şi mie sânii în evidenţă.

— Sunt nouă.

— Chiar seamănă cu tipa din film. A râs una dintre fete, analizându-mă din cap până în picioare.

Important era că nu mai semănam cu Dakota Welron. Nici nu mă mai simţeam ca ea.

— Eu sper să fie dulce cu noi în seara asta, nu sărată.

— Sigur sărată e mai distractivă. Uită-te la ea! O să urci şi pe scenă, scumpo?

Era al dracului de greu să îmi menţin zâmbetul pe buze şi să blochez greaţa în acelaşi timp. Bărbaţii începuseră discuţii pe seama mea de parcă eram o jucărie sexuală.

Am clătinat din cap, încercând să nu bat din picior de nervi.

— Nu în seara asta. Deci, cu ce vă pot servi?

Au mai glumit puţin unii cu alţii, apoi au început să discute despre băuturi, în timp ce eu stăteam ca o idioată lângă ei, aşteptând să mi se comande. Muzica era la un nivel mai acceptabil acum, iar în partea asta a clubului nu bubuia atât de asurzitor.

— Pentru început, vrem o sticlă de Hennessy, una de Macallant şi o Remy Martin. A comandat unul dintre tipi, iar pe mine m-a izbit următoarea groază: cum o să reţin numele astea?

— Imediat! am spus repede şi m-am întors spre bar, grăbindu-mă până nu uitam toată comanda.

I-am făcut cu disperare semn unui barman, dar erau toţi ocupaţi. El a făcut semn spre un catalog de pe bar.

Era meniul de băuturi, dar nu mă ajuta asta, apoi am văzut că era un carneţel ataşat de el. Încercând să îmi menţin creierul în funcţiune, am căutat băuturile pe care le comandaseră. Nu m-a surprins deloc să văd că una dintre sticle costa 2000 de dolari, erau altele ce treceau şi de 100.000, preţuri absurde sau poate nu mă pricepeam eu la aşa ceva. Mi-am notat în minte să studiez bine meniul ăsta pentru data viitoare. Până am ajuns la sfârşit, m-a luat ameţeala. Cea mai scumpă băutura din listă costa nici mai mult, nici mai puţin de 4 milioane de dolari! Iar eu primeam 100 de dolari pe noapte.

Un barman a venit la mine şi a luat comanda, apoi s-a strâmbat. Nu eram sigură dacă am auzit bine, dar parcă bolborosise cuvântul „sărăntoci”. Având în vedere ce preţuri erau în lista aia, acum îl înţelegeam.

— Au comandat doar sticle? Vrei să ţi le aduc eu? Ceva din vocea lui îmi dădea de înţeles

că mă lua la mişto. Cineva m-a prins de braţ şi m-am întors la timp să văd că era Danica.

— Vino cu mine.

M-a tras prin spatele barului, am trecut printr-o uşă ce părea făcută din titan şi am intrat într-o cameră mult mai rece. M-am zbârlit imediat, era un frigider cât un apartament. Peste tot erau rafturi cu băuturi sau lăzi cu gheaţă în care erau ţinute băuturile mai pretenţioase.

— Când îţi comandă sticle întregi, vii aici şi ţi le iei singură. Şi eu am aflat asta tot ca tine, ni s-a făcut o prezentare a locului de muncă de tot râsul.

— Cred că nenorocitul râde în hohote privindu-ne cum ne împiedicăm pe aici, am mormăit eu, Danica l-a înjurat în barbă.

Cu dinţii clănţănind, mi-am verificat comanda, apoi Danica mi-a întins un meniu. Până şi ăsta era sofisticat, cu copertă metalică şi şarpele ăla blestemat tronând deasupra literelor celebre ale Grotei Diavolului.

Aveam noroc că imaginile sticlelor erau bine detaliate în meniu, aşa că mi-a fost uşor să le găsesc. Am luat o tavă ce părea de argint, grea ca naibii şi rece şi am înhăţat cele trei sticle.

Între timp, Danica îşi completa propria comanda.

— Câţi oameni ai la masă?

— Opt.

— Trebuie să pui câte un pahar pentru fiecare dintre ei şi pentru fiecare tip de băutură. Dacă sunt prea multe, duci paharele prima dată. Ai opt oameni şi trei feluri de băutură, deci trebuie să le duci 24 de pahare. Asta doar în cazul în care sunt băuturi diferite. De exemplu pot să bea mai multe feluri de coniac din acelaşi pahar, dar nu coniac si votcă la un loc.

— Şi dacă o să mai comande 4 sticle diferite, ce fac? Le umplu masa de pahare? Am întrebat zăpăcită.

Danica a râs uşor.

— Nu, trebuie să fii cu ochii pe ei, de asta suntem câte una doar la o masă. Când observi că nu mai beau dintr-un pahar şi sticla pentru el s-a terminat, le iei pe toate de pe masă.

Mi-am frecat fruntea şi am oftat. Nu mă aşteptam ca treaba asta să fie atât de grea. De unde naibii să ştiu eu ce pahar era specific pentru fiecare băutură? Danica m-a condus în altă cameră, una puţin mai caldă, dar nu cu mult, unde se ţineau paharele şi lăzile cu gheaţă pentru

frapiere. Ea se pricepea puţin mai bine la treaba asta, frecventase destule cluburi ca să ştie ce pahar se potrivea unui anumit tip de băutură, dar eu eram paralelă rău de tot. Ştiam din ce se bea coniacul şi vinul. Atât! Pe fiecare pahar erau gravate iniţialele clubului, nimic mai mult.

Când intrasem prima dată aici şi văzusem pereţii mâzgăliţi în graffitti, avusesem impresia că era un club de doi cenţi, dar acum îmi schimbam tot mai mult impresia. Nu oricine ştia de clubul ăsta şi nu oricine intra.

Am umplut tava cu pahare, la îndrumarea Danicăi.

— Apoi te întorci, umpli o frapieră cu gheaţă şi îţi iei sticlele. E decizia lor dacă le bagă în gheaţă sau nu. Doar sticlele de şampanie le duci direct în gheaţă.

Am aprobat din cap ca un căţeluş ameţit şi înainte ca ea să iasă cu băuturile, am prins-o de mână.

— Ai idee unde sunt Dwayne şi Dax?

A clătinat din cap.

— Probabil în vestiarul lor, se pregătesc de luptă. Nu ştiu cine luptă în seara asta, dar având în vedere cum colcăie clubul, nu m-aş mira să îl bage pe Dwayne.

Am rămas în urmă şi am încercat să îmi stăpânesc emoţiile. Îl cunoşteam pe Dwayne, dacă nu venise să mă verifice până acum, sigur era ţinut închis, iar eu nu aveam telefonul acum la mine.

Am urmat instrucţiunile Danicăi şi am dus paharele prima dată, apoi băuturile. Cea mai grea parte a fost să mă aplec în faţa fiecăruia şi să îi aşez paharele în faţă, iar nenorocita de masă era destul de mare să mă învârtesc minute în şir pe lângă ei. Nu m-a pipăit nimeni, poate mă simţeau cât de tensionată eram sau nu se îmbătaseră încă.

Slavă Domnului că nu le greşisem comanda, dar fusese una mică. Cade nu dădea voie cu carneţele la masa clienţilor, le considera de prost gust. Bineînţeles!

Treaba mea era să fiu cu ochii pe ei, pe sticlele de băutură, dar în acelaşi timp să nu le stau pe cap.

Sclavie elegantă.

M-am retras la bar şi am început să studiez meniul, ignorând bubuitul muzicii şi tot ce se întâmpla în viaţa mea.

Minutele treceau repede, iar eu mă plimbam de colo-colo, ducând comenzi la masa mea sau

plimbându-mă prin club cu tava de şampanie. Noroc că şampania se servea aşa doar până la ora 22.

Muzica puternică s-a oprit şi toată lumea şi-a îndreptat atenţia spre scenă.

Sugar a urcat acoperită doar de nişte pene ridicole în părţile intime, şi toată atenţia a fost îndreptată spre ea.

Mai departe, am fost martoră a ce însemna o dansatoare de striptease în clubul ăsta. Mai erau dansatoare răspândite peste tot, în cuşti suspendate, dar pe ele nu le băga nimeni în seamă, erau parte din decor. Cea de pe scenă era vedetă.

Din primele secunde, bancnotele au început să zboare spre ea, bărbaţii să urle de parcă era prima femeie pe care o vedeau, în timp ce Sugar dansa lasciv pe bara aia şi executa mişcări de care eu nu mă credeam capabilă în viaţa asta. De fiecare dată când se apleca pe marginea scenei, se alegea cu câteva pene smulse, până când am ajuns să îi văd perfect un sânii şi fundul.

În nici cinci minute, scena era plină de bani, iar eu voiam să mă pun în fund şi să plâng. Am simţit-o pe Danica lângă mine şi m-am întors

spre ea. Era amuzată şi nervoasă în acelaşi timp, cam la fel ca mine.

Apoi atenţia mi-a fost atrasă de cineva care se afla pe cea mai înaltă platforma din club, deasupra tuturor, cam la zece metri înălţime.

Cade se uita direct la mine.

Chiar şi de la distanţa asta, mi-am dat seama că îmi zâmbea diavoleşte. Voiam să arunc un pahar direct în capul lui. Mă credeam capabilă să îl nimeresc la ce nervi aveam, dar i-am întors spatele şi mi-am văzut de treabă, că doar pentru asta eram aici.

Nu mai suportam îmbrăcămintea de pe mine. Sau, mai bine zis, nimicul de pe mine. Mă simţeam analizată, privită cu vulgaritate, de câteva ori primisem palme peste fund, dar se întâmplase în mulţime şi niciodată nu găsisem agresorul. Şi dacă îl găseam, ce puteam să fac?! Să mă plâng la şefu'?

După ce Sugar a coborât de pe scenă şi banii ei au fost adunaţi, au urmat alte fete, dar doar ea făcuse ravagii serioase. Mă întrebam dacă urca şi Misha, nu o mai văzusem de ore bune. Încercam să nu mă gândesc că probabil era cu vreun client în camerele alea.

Orele treceau repede şi prea încet, ambele în acelaşi timp.

Bubuitul muzicii şi nebunia din jur mă menţineau în priză, eram în alertă, speriată, nervoasă, obosită, agresată, o mulţime de senzaţii ce clocoteau în mine şi nu aveam habar cum să mă eliberez.

Începea să mă sperie absenţa lui Dwayne şi voiam să plec în căutarea lui, dar afurisiţii de la masa mea nu îmi dădeau pace o secundă. Trebuia să le curăţ masa încontinuu de pahare, să le aduc altele, să le aduc băuturi, gheaţă, să mă prefac drăguţă.

Muzica s-a oprit dintr-o dată şi s-a făcut întuneric.

Am suspinat fără să îmi dau seama şi am căutat ceva de care să mă ţin, crezând că era una dintre glumele stupide ale lui Cade. Apoi, toate luminile s-au aşezat orbitoare pe cuşca de lupte, iar melodia care a început mi-a zbârlit pielea de groază.

Mulţimea a început să urle şi toţi s-au strâns în jurul cuştii, ştiau deja ce urmează.

M-am uitat disperată în toate direcţiile, căutându-l pe Dwayne.

Am văzut-o pe Danica, şi ea scana mulţimea, până am ajuns să ne privim speriate una pe cealaltă.

— Bună seara, diavoli!

Şocul electric mi-a trecut prin vene la auzul vocii lui. Nu era ceva cu care să mă obişnuiesc prea curând. Cade era la panoul de mixaj al DJ-ului şi vorbea mulţimii, de sus.

Clienţii din Grota Diavolului erau alintaţi „diavoli". Bună glumă. Mulţumea a urlat entuziasmată, aş fi vrut să îi întreb de ce, apoi să le pornesc stropitorile pentru incendiu în cap.

— Pe cine vreţi să vedeţi în noaptea asta în ring?

A întrebat el, iar mulţimea a început să strige o amestecătură de nume. Mi-am ţinut respiraţia, fericită că nu auzeam numele lui Dwayne şi niciuna dintre poreclele lui, dar ei nu ştiau că s-a întors.

Rânjetul lui Cade era diabolic.

— Îi era cuiva dor de Mesagerul Întunericului?

Mulţimea a tăcut.

Eu am uitat să mai respir. Danica a ajuns cumva lângă mine şi m-a strâns de mână ca să mă ţin pe picioare.

Luminile s-au îndreptat spre una dintre platformele dintr-un colţ al clubului.

Şi acolo era.

Dwayne.

5
FURIE, SÂNGE ŞI ELIBERARE

Dwayne, purtând doar o pereche de pantaloni scurţi de boxeur şi o expresie atât de serioasă şi furioasă, încât am simţit cum mi se umplu ochii de lacrimi.

Toţi au început să urle de parcă vedeau o zeitate pe piedestal. Şi cam aşa arăta, aşa era plănuit să arate. Expresia lui nu îi speria pe niciunul, pentru ei era spectacol, doar eu simţeam ce era în sufletul lui, în ochii lui.

— Mesagerule, fanilor tăi le era dor de tine.

Mulţumea zăpăcită a început să urle şi mai tare. Voiam să dau foc nenorocitului ăsta de loc cu toţi cei din interior. Credeam că se

extaziaseră pentru Sugar, dar ea fusese abia aperitivul. Acum erau beţi şi gata să îşi primească desertul.

— Doamnelor şi domnilor, faceţi loc pentru primul luptător din seara asta şi pregătiţi-vă banii pentru pariuri. O să fie o bătaie sângeroasă.

A vorbit adevăratul diavol, oamenii s-au tras câţiva paşi în spate. Chiar mă întrebam cum urma să coboare Dwayne de acolo, pentru că scările nu se vedeau, probabil urcase undeva prin spate.

Dar coborârea a fost mult mai spectaculoasă. Muzica s-a oprit câteva secunde cât el a sărit pur şi simplu de acolo.

Am tresărit şi mi-am pus palma pe piept. Parcă sărise de pe un scaun, dar platforma aia avea peste trei metri.

Muzica fusese oprită tocmai pentru efectul sonor al săriturii lui, al bubuiturii cu podeaua. A avut efectul dorit asupra mulţimii.

Era oferit ca un zeu ţinut captiv şi obligat să facă pe placul diavolului şi slujitorilor lui.

A aterizat într-o poziţie perfectă, puţin aplecat, dar nu era prima dată când făcea asta.

I s-a făcut loc şi a trecut printre ei, îndreptându-se spre cuşcă. Niciunul nu îndrăzneau să îl atingă, dar arăta de parcă era gata să îi arunce în zid dacă o făceau.

Poate erau de vină luminile clubului, dar mi se părea mai mare decât a fost vreodată. Corpul îi era tonifiat şi sigur făcuse exerciţii înainte. Muşchii vibrau pe el când a urcat scările spre cuşcă. A deschis uşa şi a intrat, moment în care Cade a atras din nou atenţia mulţimii.

— Dar cu cine să se lupte legenda din Grota Diavolului?

Mulţimea a început din nou să strige nume, spre amuzamentul lui Cade.

Într-un colţ al clubului, luminile s-au aprins.

Nu fusesem cu adevărat atentă, ochii mei erau pe Dwayne şi încercam să îi prind privirea. Rămăsese nemişcat, apoi s-a uitat direct la mine. Ceva îmi spunea că ştiuse tot timpul unde eram, simţeam că ştiuse toată noaptea, chiar dacă eu nu îl văzusem.

Contactul din privirile noastre a durat câteva secunde, dar speram să îi transfer toată energia de care avea nevoie, voiam să fug spre el şi să îl strâng în braţe, voiam să fac atât de multe, dar nu mi se permitea nimic.

Atenţia mi-a fost distrasă de ţipetele mulţimii şi m-am întors să văd adversarul, moment în care mi s-au înmuiat picioarele.

Avusesem o temere că nenorocitul de Cade o să îl pună să se bată cu Dax, doar ca să se distreze. Nu era Dax. Era mult mai rău.

— Kabak a venit special pentru Mesager în noaptea asta. Era timpul pentru o revanşă, nu?

A urlat Cade, iar mulţimea l-a urmat. Eu m-am prins de braţul Danicăi, pentru că nu eram în stare să rămân locului, să privesc ce se întâmpla.

Kabak, aşa cum îl numise, nu era om. Era un monstru în toată regula. Nu văzusem în viaţa mea un bărbat mai mare, avea straturi de muşchi unul peste altul, într-o formă aproape hidoasă, părea să aibă trei metri înălţime pe platforma aia şi mârâia încontinuu, ca un taur turbat.

Am simţit podeaua zguduindu-se în momentul în care a sărit.

— L-a mai bătut pe ăsta o dată.

Mi-a şoptit Danica, încercând probabil să mă liniştească, dar nu prea reuşea. L-am urmărit pe Kabak trecând prin mulţime şi intrând în cuşcă. Era cu cel puţin un cap peste Dwayne, dublu în musculatură şi hidos de parcă cineva îl modificase în laborator.

— Doamne, îmi amintesc meciul lor de anul trecut, dar parcă nu era aşa mare dihania asta.

— Cum s-a descurcat Dwayne cu el atunci? am întrebat repede.

Danica a ezitat câteva secunde.

— I-a dat ceva bătăi de cap, dar tot l-a făcut praf. Stai liniştită, Dakota, Dwayne e mult mai bun. Ăsta e mare şi atât, abia se mişcă, Dwayne are tehnică şi e mult mai agil.

Nu mă îndoiam de asta, dar Kabak arăta capabil să îl bage pe Dwayne în comă cu un singur pumn, nu îi trebuia cine ştie ce tehnică la cât de mare era.

Au urmat câteva minute în care s-au adunat banii de pariuri, timp în care Dwayne şi Kabak s-au învârtit unul în jurul altuia. Dwayne era serios, un om normal, dihania mârâia de parcă tocmai scăpase din lanţ. Îl tot ameninţa pe Dwayne că îl va face bucăţi, dar nu se arăta prea impresionat.

Mi-au transpirat palmele şi inima îmi bubuia în piept, mă simţeam de parcă urma să mă bat eu cu monstrul ăla. Nu îl văzusem niciodată pe Dwayne într-o luptă, habar nu aveam cum se mişca, dar tot ce speram era să fie atât de bun precum se spunea. Nu îmi mai păsa de nimic, de

victime sau orice altceva, tot ce voiam era să învingă dihania aia şi să iasă întreg de acolo.

Am fost uşurată când mi-am dat seama că majoritatea pariurilor erau pe Dwayne, deşi nu eram prea sigură de ce asta mă făcea să mă simt bine, poate pentru că mulţimea îl cunoştea şi avea încredere în el.

A început o melodie ce era menită să prezică un masacru şi Cade a dat startul la luptă.

Fără arbitru, fără reguli.

Kabak s-a repezit la Dwayne precum un taur furios, iar eu am închis ochii, pentru că nu mă puteam uita.

Am auzit un bubuit puternic de oase strivite şi mulţimea a urlat.

I-am deschis şi nu am mai respirat, Dwayne era în altă parte a cuştii, părea bine, iar Kabak se clătina uşor.

Asta m-a făcut să capăt puţină încredere şi am continuat să mă uit. Danica avusese dreptate; Kabak era mare şi atât, o monstruozitate ce se arunca cu capul înainte sperând să strivească, dar Dwayne, el era adevăratul spectacol. Nu lupta doar cu pumnii, lupta cu tot corpul, îl lovea pe Kabak în special cu picioarele

cap, pentru că în restul corpului era nevoie de mai mult efort.

Danica scanda şi ţipa şi ea lângă mine, aclamând de fiecare dată când Dwayne lovea, dar eu nu eram în stare să scot vreo silabă. Abia puteam să respir, mă simţeam înţepenită şi cu ochii mari, privindu-l pe Dwayne într-un fel în care nu crezusem că o să îl văd vreodată.

A făcut o săritură ce parcă a oprit timpul în loc pentru mine. S-a întors şi l-a lovit pe Kabak cu piciorul în tâmplă, apoi l-a prins şi cotul i s-a înfipt în spatele bestiei, făcându-l din nou să urle, de data asta de durere.

Îngrozitor a fost momentul în care Dwayne a încasat şi el o lovitură. Am simţit-o şi eu până în măduva oaselor. Kabak s-a întors furios şi l-a lovit cu pumnul în faţă. Bubuitura s-a auzit mult prea tare, iar ochii mei s-au umplut de lacrimi.

Dwayne s-a dezechilibrat şi s-a rezemat de gardul cuştii, moment în care au urlat cei care pariaseră cu Kabak.

Dwayne a scuipat o gură de sânge şi a revenit în luptă, era mult, mult mai puternic decât îl crezusem eu. Lovitura aia era capabilă să lase inconştient aproape pe oricine, dar îmi

spusese că nu ştie doar să lupte, ştie şi să încaseze lovituri.

Kabak chiar nu era deloc un luptător bun, Cade îl adusese probabil pentru efect, impresiona doar prin masivitate, dar era ca un berbec fără creier care abia reuşea să se ţină după Dwayne, pe care reuşise să îl enerveze foarte tare după lovitura aia şi a urmat o serie de pumni în coaste şi în stomac ce aproape că l-au adus pe Kabak în genunchi.

Uşurată că era bine şi chiar părea capabil să câştige, am urlat şi eu odată cu mulţimea, încercând să mai elimin din tensiunea ce îmi făcea capul să explodeze.

Mi-am dat seama că Dwayne îşi ferea foarte mult trunchiul, prefera să încaseze o lovitură în față decât în coaste. Rana aia nu părea să îi provoace dificultăți în mișcare momentan, dar nici nu voiam să mă gândesc ce i-ar fi făcut pumnul lui Kabak.

— Clienţii tăi îţi fac semn. M-a anunţat Danica, dar nu m-am uitat decât după ce m-a ea întors spre masa lor. Oamenii pe care îi servisem toată noaptea se agitau de mama focului, cu mâinile prin aer şi urlând după mine.

Am înjurat printre dinţi şi m-am dus spre ei, cu ochii tot pe ring şi pe Dwayne.

— Ai adormit, fetiţo? m-a luat la rost una dintre femei.

— Leila, nu fi rea, era şi ea prinsă de luptă la fel ca noi. Tipul blond mi-a făcut cu ochiul, după fiecare sticlă pe care i-o aduceam, era tot mai îndrăzneţ. Cu ceilalţi nu avusesem probleme, păreau că sunt cuplaţi cu tipele de la masă, dar el îşi făcea de cap.

A spus ceva, dar atenţia mea fugise din nou spre Dwayne.

— M-ai auzit?

Mi-am clătinat repede capul şi m-am întors spre ei.

— Scuzaţi-mă, mai puteţi repeta o dată?

— Mai adu-ne două sticle de Glenfiddich.

Am aprobat din cap şi m-am întors fără să mai spun ceva, le-am auzit pe femei bolborosind nemulţumite.

Am mai tras cu ochiul la lupta lui Dwayne înainte să intru şi să iau băuturile. Aveau deja pahare pentru asta, aşa că nu m-am mai sinchisit cu altele. Chiar nu mă mai interesa, nu eram aici să fac impresie şi nu aveau decât să se plângă la patron.

Ce o să facă? O să mă dea afară?

M-am întors cu sticlele la masa lor, aproape împiedicându-mă prin mulţime din cauza tocurilor nenorocite şi a privirii pe care o tot întorceam spre Dwayne. Părea bine, Kabak era tot mai obosit şi gâfâia ca un porc.

— O să îl facă terci, v-am zis eu să pariaţi pe Mesager. A râs blondul.

— Uită-te şi tu cât e animalul ăla, credeam că îl striveşte. A zis altul, ofticat, pe semne că pariase pe Kabak.

— Cu cât sunt mai mari, cu atât cad mai tare. A râs blondul, iar eu am făcut teribila greşeală să mă aşez lângă el când am pus sticlele pe masă. Atentă la Dwayne, uitasem să îl evit şi am simţit pericolul în momentul în care ceva mult prea cald mi s-a aşezat pe fund.

— Mulţumim, Salt, eşti o dulceaţă! S-a aplecat să îmi şoptească la ureche, moment în care m-am ridicat atât de repede, încât eram aproape să îl lovesc cu cotul în gură.

Mi-am înghiţit greaţa şi nervii şi m-am forţat să zâmbesc. Mâna lui a rămas pe fundul meu până în momentul în care m-am tras cât am putut de subtil în spate.

— Dacă mai aveţi nevoie de ceva, vă stau la dispoziţie.

Puţin îmi păsa dacă mai voiau ceva în momentul ăla, am plecat de acolo aproape împleticindu-mă şi abia controlându-mă să nu urlu de furie.

Dar partea rea abia acum venea, pentru că în momentul în care m-am uitat la Dwayne, mi-am dat seama că văzuse totul.

Se oprise pe loc şi privirea lui era turbată spre blondul de la masa mea, care era prea ocupat să râdă şi să îşi toarne în pahar. Am încercat cu disperare să îi atrag atenţia, să îl fac să se întoarcă la luptă, am ţipat şi mi-am pus mâinile la gură când Kabak şi-a lansat pumnul direct spre capul lui.

Dezastrul era chiar în faţa mea, îi simţeam amărăciunea pe limbă şi deja îl vedeam pe Dwayne leşinat pe podea, dar s-a întors atât de repede, încât nimeni nu cred că l-a văzut cu adevărat. I-a prins braţul lui Kabak şi l-a tras la spate, am ştiut când l-a rupt în momentul în care el a urlat şi s-a dezechilibrat.

A fost prima dată când am auzit şi glasul lui Dwayne.

Un urlet de furie în toată regula. L-a întors pe Kabak şi l-a lovit cu pumnul în faţă, s-a clătinat pe picioare cât era de mare şi şi-a fluturat mâinile în aer ca o păpuşă defectă. Încerca să lovească, dar nu nimerea, Dwayne devenise o avalanşă de furie pură şi ştiam exact de ce.

Totul a mai durat doar câteva secunde, în urletele înnebunite ale mulţimii. Dwayne şi-a luat avânt şi s-a aruncat pur şi simplu asupra lui Kabak, care era deja ameţit complet. Puteam să jur că, după următoarea lovitură, i-am văzut faţa desfigurată. Talpa goală a lui Dwayne s-a izbit de toată faţa lui, i-a turtit nasul şi probabil i-a trimis ochii până în fundul craniului. Capul i-a trosnit pe spate atât de brusc şi ciudat, încât a părut decapitat.

Atunci oamenii au început să urle "Călăul".

Ochii i s-au dat peste cap şi s-a prăbuşit pe spate, zguduind toată cuşca, apoi nu s-a mai mişcat.

Mulţimea a numărat până la zece, momente în care eu nu am mai respirat, Dwayne a rămas pe loc, tremurând de nervi, iar Kabak abia a reuşit să îşi gâlgâie aerul cât să rămână viu.

Toată greutatea din lume s-a ridicat de pe umerii mei în momentul în care Dwayne a fost declarat câştigător, dar nu a rămas prea mult să se bucure de glorie. A ieşit din cuşcă şi a trecut prin mulţime precum o torpilă. Nu venea la mine, se ducea la masa la care serveam eu.

Groaza m-a apucat din nou şi aproape că am alergat spre el, am reuşit să îi ajung în față înainte să facă alte victime şi mi-am pus mâinile pe pieptul lui.

Tremura atât de tare, era transpirat şi carnea parcă îi ardea. Am înghiţit în sec, încercând să îmi menţin calmul.

— Te rog, nu o face. I-am şoptit, iar ochii mei erau probabil atât de imploratori, încât au reuşit să îl convingă şi pe el.

A respirat pe nări şi s-a uitat la ţinta lui, blondul habar nu avea că moartea era la vreo cinci paşi de el.

L-am prins de mână şi l-am strâns cât am putut de tare.

— Vino cu mine, te rog.

Când m-am întors şi l-am tras după mine, m-am rugat să mă urmeze fără să protesteze. Spre marea mea uşurare, a făcut-o, iar noi am trecut prin mulţimea ce, momentan, era încă atentă la

Kabak şi încercarea lui de a-şi reveni. Nu era mort şi doar atât mă interesa.

Dwayne m-a urmat pe hol şi am intrat împreună în vestiarul fetelor. Era gol, nici în biroul Otiliei nu era nimeni.

M-am întors spre el.

— Ce aveai de gând să faci?

Şi-a sprijinit braţul pe perete şi şi-a lăsat capul pe el, făcându-mi semn să nu îl enervez şi mai tare, dar eu eram deja nervoasă.

— Dwayne, trebuie să te controlezi, mai ales când nu este nimic serios.

Şi-a strâns buzele, părea că doar îl enervam mai tare. Momentul în care s-a întors, ceva s-a rupt în mine.

Nu mă puteam uita la el fără să nu mi se frângă inima, fără să nu mi se înmoaie ochii de lacrimi. Un fir de sânge i se scurgea din sprânceană şi maxilarul i se umflase în partea dreaptă. Kabak îl lovise doar o dată, dar fusese destul. Era transpirat şi epuizat, dar mai mult decât orice, era turbat de furie, aşa că am preferat să plec de lângă el până nu ajungeam din nou să ne certăm.

— Mă întorc la treabă.

Am încercat să ajung la uşă, dar a lovit-o cu pumnul şi s-a închis cu o bubuitură în faţa mea.

— Ţi-am spus să nu laşi pe nimeni să te atingă, nici măcar să te privească.

M-am întors spre el, era atât de imoral. Mi-am strâns palmele şi am încercat să mă controlez, deoarece el clar nu avea nicio şansă să o facă.

— Dwayne, nu s-a întâmplat nimic, calmează-te. Ştii foarte bine care este situaţia.

— Care este situaţia, iubito? Că laşi un idiot beat să îţi pună mâna pe fund, dar pe mine abia mă suporţi prin preajmă?

Am deschis gura să vorbesc, să îl cert pentru concepţiile lui idioate şi lipsa de logică, dar m-am oprit cu un suspin când m-am trezit ridicată pe masa din spatele meu. Mi-a cuprins coapsele şi a ajuns atât de repede între picioarele mele, încât abia mi-am mai găsit puterea să respir. Lupta nu îl epuizase, aşa cum crezusem, dar era încordat, muşchii îi trepidau pe sub piele şi ochii lui scânteiau furie pură, dar şi altceva, ceva mult mai periculos, care nu avea să se termine bine pentru mine şi fusta mea amărâtă.

Am înghiţit în sec.

— Dwayne… am suspinat atunci când s-a aplecat spre mine.

— Îţi place jocul ăsta? Chinul ăsta la care mă supui? Te satisface să mă vezi scos din minţi?

Vorbise cu buzele lipite de gâtul meu, îi simţeam dinţii încleştaţi şi am înghiţit în sec, încercând să îmi menţin stabilitatea mentală, dar era aproape imposibil.

— Dwayne, nu e deloc…

— Atunci o să îţi dau ce îţi place, iubito. Dacă varianta mea blândă o respingi, e timpul să o guşti pe cealaltă.

Nu am apucat să mai comentez, să mă gândesc ce ar trebui să spun sau cum să îl opresc, buzele lui s-au strivit de ale mele şi m-a strâns cu totul în jurul lui. Şi-a înfipt palma în părul de la ceafa mea şi m-a sărutat cu sălbăticie, brutalitate, furie.

Nu ştiam cum să îi fac faţă, cum să îl opresc sau cum să îi răspund, celălalt braţ al lui s-a strâns în jurul mijlocului meu şi m-a strivit mai tare de el, moment în care l-am simţit excitându-se periculos de repede.

Mi-am pierdut minţile înainte să încerc să le potolesc pe ale lui.

Habar nu aveam a cui era masa, dar făcusem deja ravagii serioase printre machiajele ei.

Dwayne a tras de fermoarul din faţă al fustei şi, exact aşa cum mă gândisem, era foarte uşor să rămân goală. S-a repezit în lenjeria mea şi pur şi simplu a rupt-o pe mine. Am auzit un sunet rapid şi am simţit o scurtă arsură pe piele, apoi am rămas total expusă.

Intensitatea şi rapiditatea cu care se întâmpla totul era peste puterile mele. Tremuratul lui, respiraţia şi pielea fierbinte mi-au oprit mie plămânii, pentru că Dwayne a ridicat repede capul şi probabil a văzut ceva groaznic în ochii mei.

Ai lui s-au limpezit în următoarea secundă. I-a închis şi şi-a înfipt degetele în păr.

— Drace, sunt atât de prost!

Şi-a lipit fruntea de a mea.

— Iartă-mă, iubito.

Ştiam că nu era bine ce făceam, dar dintr-o dată, nu îmi mai păsa deloc. El părea să îşi recupereze calmul, dar eu îl pierdusem cumva, probabil în momentul în care mi-a smuls fusta aia nenorocită de pe mine şi m-a strâns în braţe. Adunasem atât de multă tensiune în noaptea

asta, încât trebuia neapărat să o elimin, altfel urma să explodez.

Iar asta era singura modalitate de eliberare pe care mi-o doream în momentul acela.

Cât timp Dwayne încerca să îşi găsească scuzele potrivite, i-am prins părul de la ceafă în pumn şi i-am ridicat capul.

I-am întors favorul când l-am sărutat cu aceeaşi furie cu care mă atacase şi el pe mine.

A încercat din nou să spună ceva, dar l-am strâns de păr până a scrâşnit din dinţi.

— Nu mai scoate un cuvânt! Ai început asta! Termin-o!

I-am tras boxerii peste coapse şi l-am tras din nou spre mine, nu a mai trebuit să fac nimic ca să îl atrag înapoi pe calea nebuniei, dar de data asta ne-am repezit unul la altul. Eram ca două animale disperate, furioase şi excitate până în punctul turbării.

Nu am primit nicio ceremonie înainte de penetrare. L-am simţit brutal, adânc şi fierbinte, şi m-am strâns mai mult în jurul lui, până mi-am împreunat picioarele pe fundul său. Mi-am înfipt unghiile în spatele lui şi l-am muşcat de umăr ca să îmi acopăr ţipetele. Dwayne mi-a prins fundul în palme şi m-a ridicat până când a ajuns

să îmi susţină singur aproape toată greutatea. M-a obligat să îmi dau capul pe spate ca să mă poată săruta pe gât, sau mușca, iar mişcările lui au devenit tot mai brutale şi intense.

Am azvârlit cu mâinile tot ce am găsit în calea mea pe masă, machiajele au zburat pe jos şi mi-am înfipt unghiile în ceva ce părea fard de pleoape. Fără să mă gândesc, am dus apoi mâna pe faţa lui Dwayne, iar degetele mele i-au trasat trei linii negre pe obraz.

Arăta sălbatic, tribal, sexy. Era al meu.

L-am sărutat din nou, parcă încercând să îi absorb sufletul printre buze, deşi el mă bătea şi la asta. M-a strâns în braţe până când coastele mi-au trosnit, dar am luat fiecare durere drept plăcere, s-a împins în mine mai tare decât înainte şi mi-a estimat reacţia, pentru că mi-a pus palma la gură chiar înainte să ţip.

I-am muşcat degetul mijlociu şi mi-am dat drumul în următoarea secundă, totul a explodat în jurul meu şi parcă mi s-au spart două stele în ochi, pentru că totul s-a luminat şi m-a sleit de puteri.

Dwayne şi-a intensificat şi mai mult mişcările, până când puteam să îl simt mai adânc decât a fost vreodată. S-a aplecat şi mi-a

muşcat gâtul, apoi a mârâit pe pielea mea şi m-a strâns în braţe.

L-am simţit!

Pentru prima dată, senzaţia nouă m-a luat prin surprindere şi m-a adus în simţiri, dar doar pentru un moment, pentru că era atât de plăcută, încât aproape că egala plăcerea propriului meu orgasm. Era cald şi plăcut, cumva relaxant după ce fusese înainte, incredibil de firesc. Ştiam că urma să regretăm asta mai târziu, dar pe moment mi-am permis doar să mă bucur de senzaţia de a-l simţit atât de profund din mine.

Am mai stat aşa câteva secunde, lipiţi unul de altul şi gâfâind, dar nu eram tocmai într-un loc foarte privat şi era o minune cum nu venise încă nimeni peste noi.

Partida fusese rapidă, dar atât de intensă, încât atunci când Dwayne s-a tras înapoi şi a ieşit din mine, mi s-au înmuiat toate şi nu am fost în stare să cobor.

El a tras mai multe şerveţele din cutia ce supravieţuise şi rămăsese pe măsuţă. S-a şters şi la fel am făcut şi eu.

— Te rog spune-mi că mai ai o pereche de chiloţi. A spus el, iar eu am clătinat din cap.

— Băga-mi-aş! a înjurat printre dinţi, iar mie mi-a venit din senin să râd.

— Ţi-ai băgat deja.

M-a privit pentru o secundă, apoi a zâmbit şi el. Acel zâmbet după care eram complet înnebunită, fără vreo şansă de vindecare. Mi-a prins bărbia şi m-a sărutat din nou, dar de data asta cu blândeţe. Aproape că nu am simţit, buzele mele erau amorţite de la ce se întâmplase mai devreme.

Am reuşit să îmi trag fusta amărâtă pe mine şi să închid fermoarul. Nu era chiar atât de rea încât să mi se vadă vreo parte din fund, dar clar senzaţia era mult mai teribilă fără lenjerie.

Simţeam că Dwayne voia să spună ceva, probabil să îmi interzică să mă mai duc acolo, dar ştia că asta ar isca altă ceartă şi, oricum, el mă adusese în situaţia asta.

Am coborât de pe masă şi mi-am aranjat peruca şi ce mai avariase Dwayne. Lenjeria mea zdrenţuită am aruncat-o la gunoi.

El se uita la mine, era ciudat cum ştiam exact la ce se gândea. Senzaţia fusese grozavă, acum apăreau regretele.

— Nu-ţi face griji, o să mă ocup eu de asta. Acum trebuie să mă întorc acolo.

Nu ştiam ce altceva ne mai puteam spune şi oricum voiam să ies din vestiarul ăla, momentan gândul meu era cum să pun cât mai repede mâna pe o pastilă contraceptivă. Era grav ce făcusem, dar încă putea fi reparat.

M-am împleticit înapoi în club şi nici nu mi-am dat seama că o căutam pe Danica. Tărăboiul luptei se terminase şi acum toată lumea era înapoi la dans şi băutură. Muzica bubuia din nou într-un mix ce nu mă ajuta să îmi calmez fluxul sângelui din vene. Cineva m-a prins de mână şi m-am întors imediat. Danica arăta de parcă şi ea mă căutase până acum.

— Unde ai dispărut aşa? Dar nu a apucat să mai continue, sau eu să răspund, pentru că expresia ei s-a schimbat. Un rânjet pervers i s-a întins pe buze şi s-a uitat în direcţia vestiarelor.

— Iar eu care îmi făceam griji pentru tine.

— Ce tot spui? am făcut ruşinată, neştiind încotro să privesc. Danica tot rânjea la mine şi m-a şters pe piept cu degetul arătător, apoi mi-a dat părul de pe gât.

— Muşcată şi transpirată. Ai buzele umflate şi roşii. Hmm, cineva a cedat rău de tot.

I-am dat peste mână ca să se potolească şi să nu mai zâmbească aşa, dar a început să râdă.

Am oftat! Oricum nu voiam să ţin asta secret de ea, pentru că aveam nevoie de ajutorul ei.

— Da, am cedat rău de tot. M-am aplecat şi i-am şoptit – pe cât se putea şopti în hărmălaia asta – la ureche. M-am tras înapoi să o privesc şi speram ca expresia mea să vorbească de la sine. Şi-a îngustat ochii câteva secunde, apoi i-a mărit şi a înţeles.

— Vino cu mine!

M-a prins de mână şi m-a tras după ea spre acelaşi hol.

— Trebuie să îmi verific masa.

— Le-am mai dus eu nişte băuturi cât ai lipsit tu.

Plină de recunoştinţă, am urmat-o spre vestiar. Dwayne dispăruse şi el, nu mă aşteptam să îl mai găsesc aici, dar abia acum vedeam ce dezastru făcusem pe măsuţa de machiaj a uneia dintre fete.

Surprinsă, Danica a arăt cu degetul spre dezastru.

— Aici?

Eu am aprobat din cap, cu obrajii în flăcări.

A început iar să râdă.

— La naiba, surioară! Uşa aia nici nu se încuie. Eşti mai zăpăcită decât pari.

Am oftat şi mi-am şters transpiraţia de pe frunte. Nu eram deloc aşa, doar o anume persoană reuşea să mă scoată din minţi şi să mă aducă în stadiul ăla.

— Trebuie să fac curăţenie aici.

— Nu îţi bate capul, cine să te suspecteze pe tine? Danica a înhăţat repede ceva din geantă şi m-a tras afară din vestiar.

Pe hol mi-a întins un pachet de medicamente. Înăuntru era o singură pastilă şi ditai prospectul. Nu voiam să mă gândesc acum la efecte adverse. O sarcină era singurul efect advers distrugător.

— Ţineam asta la mine în speranţa că poate o să cedeze şi Dax în felul ăsta şi o să ne revenim. Nu pare să se întâmple prea curând, aşa că măcar să îţi fie ţie de folos.

Mi s-a strâns inima pentru ea, dar niciuna nu puteam să facem cu adevărat nimic.

— Ai încercat să îl iei tu pe sus? Cam aşa m-a luat Dwayne pe mine şi uite că a funcţionat.

Ea râs în timp ce ne întorceam în club şi am luat o sticlă de apă de la bar. Fără să mă gândesc de două ori, am luat pastila. Senzaţia a fost bizară, nu am simţit nimic, dar ştiam ce urma să facă în organismul meu şi încă nu aveam habar

cum să gestionez situaţia asta. Totul se întâmplase mult prea repede.

— Nu vreau să se întâmple aşa, la noi e puţin mai complicat decât la voi. Tu ai ştiut exact ce simţi pentru Dwayne, dar Dax nu pare să mai ştie ce simte acum pentru mine. Da, pot să îl ispitesc, ajungem în pat şi ies scântei, dar apoi o să îmi întoarcă iar spatele.

Am luat-o în braţe şi am strâns-o. Asta simţeam nevoia să fac, să fiu alături de ea şi, în acelaşi timp, să îi mulţumesc că era ea alături de mine în momentele astea.

— Totul o să fie bine. Simt asta.

Şi vorbeam serios, ştiam că Dax îşi va reveni în cele din urmă şi se va întoarce la ea. O iubea prea mult să nu o facă, mai ales acum, când ştia ce se întâmplase şi că nu îl înşelase cu adevărat, ci fusese obligată.

— Acum ar trebui să fie totul în regulă, deci nu te stresa până la menstruaţie. Pe mine m-a salvat pastila asta de două ori până acum, dar o să îţi cam dea organismul peste cap.

— Mai exact? am întrebat speriată.

Ea şi-a agitat mâinile să mă liniştească.

— Nu e la toate la fel, poate la tine va fi OK. Mie mi-a dereglat rău menstruaţia, cam atât.

Am oftat şi am aprobat din cap, nu prea puteam să mă plâng acum de efecte adverse, numai gândul că aş putea rămâne însărcinată şi se întorceau organele interne în mine. Eram în rahat până în gât din cauza lui Cade, un copil în viaţa noastră ieşea complet din discuţie.

Am fost din nou chemate la mese, aşa că a trebuit să ne întoarcem la treabă. Clienţii erau din ce în ce mai beţi şi mai dezlănţuiţi, cel mai greu era să trec prin mulţime fără să fiu atinsă pe undeva. La masa mea au început să se comande cocktailuri, aşa că duceam comenzile direct la bar. În timp ce adăugam băuturile pe nota lor, am simţit două mâini cum mă cuprind de la spate şi nici măcar nu am tresărit. Putea fi oricine, dar corpul meu îl cunoştea perfect pe el.

M-am întors spre Dwayne şi mi-am pus mâinile pe pieptul lui. Mă analiza foarte atent, voia să îşi dea seama dacă eram furioasă pe ce se întâmplase. Nu eram, poate el începuse, dar eu continuasem.

Făcuse duş, mirosea înnebunitor şi acum purta o pereche de blugi şi un tricou negru.

— Eşti bine?

M-a întrebat el, iar eu am aprobat din cap. Mai multe urma să discutăm mai târziu, acum nu era momentul.

El îşi terminase treaba, în mod normal ar fi plecat acum, dar trebuia să stea după noi. Cade normal că le găsise ceva de făcut în timpul ăsta liber şi îi pusese pe amândoi să se ocupe de ordine alături de bodyguarzi. Nu erau îmbrăcaţi corespunzător, pentru a nu le strica imaginea de luptători, mai ales lui Dwayne, doar noi ştiam pentru ce eram folosiţi.

Restul orelor au trecut din ce în ce mai greu. Eram epuizată şi abia mai puteam să merg pe acele tocuri nenorocite. Ţinuta mea devenea insuportabilă, la fel şi clienţii de la masă, lângă care Dwayne se aşezase, convenabil, şi urmărea foarte atent. Blondul nu mai făcuse nicio mişcare, era beat, dar destul de deştept să simtă că îl pândea pericolul. Nu aveam panglică roşie la mână, aşa că nu avea niciun drept să îmi facă avansuri sau să mă atingă. Erau destule prin club care se plimbau cu accesoriul ăla.

Prima dată când am fost cu Dwayne în clubul ăsta, l-am văzut cu totul diferit. Mi se păruse minunat atunci, dansaserăm împreună pentru prima dată, după ce avusesem primul

sărut. Ne făcuserăm nişte confesiuni serioase, iar cea mai importantă era cea în care Dwayne mă avertiza să nu mă îndrăgostesc de el.

Parcă fusese totul în altă lume, în altă viaţă şi cu alţi oameni.

Masa mea şi-a cerut nota la cinci dimineaţa, după ce doi dintre ei, un cuplu, s-au luat la ceartă.

Le-am calculat nota de două ori înainte să le-o duc, atentă să nu fac vreo greşeală. Consumaseră alcool de aproape 20.000 de dolari. Atât îi băgam lui Cade în cont, iar el mă plătea cu 100 de dolari.

Mai erau două ore până se închidea clubul şi nimeni nu pleca până atunci, doar dansatoarele importante care se ocupau doar de asta şi luptătorii (în afară de Dwayne şi Dax, care decăzuseră la gradul de paznici), dar cel puţin nu existaseră incidente serioase.

Am respirat uşurată când i-am văzut plecând, oficial scăpasem de servit. Am numărat banii şi aproape că am chiţăit de fericire când am observat că îmi lăsaseră bacşiş de 200 de dolari. Nu prea îi meritam, fusesem o chelneriţă groaznică, iar asta mi s-a aprobat atunci când Danica a primit bacşiş 400 de dolari şi alte

bancnote pe care i le mai îndesaseră în sutien pe timpul nopţii.

Îmi era somn şi foame, abia avusesem timp să merg la baie şi îmi bubuia capul din cauza muzicii, dar nu se terminase încă. Fiecare chelneriţă îşi făcea curăţenie la propria masă, trebuia să spălăm paharele, să le aranjăm, să strângem gunoiul, să facem inventarul. Chiar şi după ce clubul s-a golit şi de ultimul beţiv, noi încă eram acolo, măturând, dând cu mopul şi ştergând mese. Nenorocitul nu ne scutise de la nimic şi fiecare strângea după el.

După ce am rămas doar angajaţii şi muzica s-a oprit, senzaţia a fost atât de ciudată şi liniştitoare, încât eram gata să adorm proptită în mătură. Dwayne îşi număra banii propriei lupte. Era la o masă plină cu bancnote, cel puţin el fusese productiv în noaptea asta.

— Cat ai făcut? l-am întrebat când am ajuns la el.

— Vreo 800.000.

Am făcut ochii mari, el a chicotit.

— Nu te bucura, iubito, nu sunt toţi ai mei. Nu aşa merge treaba. Eu primesc douăzeci la sută din suma asta. Restul sunt ai nenorocitului.

Nu mai eram acum în stare să calculez, dar tot era foarte bine.

— Eu am făcut 300 de dolari, cu tot cu bacşiş. Am râs de mine, pentru că alternativa era plânsul şi nu aveam chef de aşa ceva.

Se auzea tărăboi de undeva şi când ne-am întors la vestiar, i-am găsit sursa. Cineva îşi găsise masa de machiaj distrusă şi nu era deloc fericită. Nu o cunoscusem pe tipă, nici nu ştiam cum o chema, ne-a întrebat pe mine şi pe Danica dacă văzusem ceva, dar ridicasem din umeri ca doi heruvimi nevinovaţi. Îi dădeam coate Danicăi să se potolească de fiecare dată când o apuca râsul.

Otilia le-a calmat în cele din urmă şi ne-a chemat să ne primim banii.

Misha plecase deja, alături de multe alte fete, printre care şi Sugar. Plecaseră cu ore în urmă şi sigur luaseră mult mai mulţi banii decât bancnota amărâtă pe care am primit-o eu.

Adevărata uşurare a venit în momentul în care am scos hainele nenorocite de pe mine. Le-am aruncat într-un coş uriaş de rufe şi m-am îmbrăcat în hainele mele. Chiar dacă simţeam nevoia disperată de un duş, era un confort pe care mi-l doream în liniştea casei mele. Mi-am

scos peruca şi mi-am aranjat cât am putut părul. Machiajul ăsta arăta şi mai strident cu părul roşu, nu mai eram Salt, Danica m-a comparat cu un elf dement şi din cauza asta am ieşit amândouă râzând din vestiar. În afară de Misha, nu vorbisem cu nimeni, aşa că nu a existat niciun "la revedere".

Băieţii ne aşteptau lângă bar, erau şi ei pregătiţi de plecare.

— Trebuie să mergem la Cade. A spus Dwayne, stricându-ne astfel scurtul amuzament.

Am coborât în buncărul în care mă dusese sâmbăta trecută. Trecuse puţin timp, dar aş fi preferat să nu mai ajung prea curând în partea asta a clubului, mai ales în biroul lui. Noaptea asta fusese grea, dar nu complet dezastruoasă, iar Care probabil voia să remedieze asta.

Eram aşteptaţi.

Uşile erau deschise şi bodyguarzii lui loiali se plimbau pe holul luxos. Dwayne era chiar lângă mine, dar nu încerca să mă ia de mână. Tocmai acum simţeam eu nevoia să îl strâng pe el, dar m-am abţinut.

Am intrat în biroul lui Cade, nu l-am văzut pe el prima dată, dar nici figura care ne-a întâmpinat nu mi-a provocat mai mare plăcere.

Mi s-au încordat muşchii şi am avut sălbaticul instinct de a sări la gâtul ei. Danica a înjurat-o printre dinţi.

Blaze stătea tolănită pe o canapea, îmbrăcată aproape la fel ca data trecută, jucându-se cu un pistol de parcă era o jucărie. Ştiam că Danica era epuizată, abia se mai târa, dar în faţa lui Blaze s-a îndreptat imediat, nu voia să îi ofere satisfacţie nenorocitei ce o înjunghiase. Şi nici eu, după ce fusese cât pe ce să mă sugrume.

Dwayne se uita la ea cu aceeaşi furie, dar în momentul următor Cade a ieşit de la baie şi ne-a distras atenţia.

— Ce dracu' mai vrei de la noi? l-a atacat Dwayne direct, spunând ce gândeam toţi.

Dementul a ridicat mâinile şi a râs. Era într-o dispoziţie de zile mari.

— Nu vă reţin mult. Voiam doar să facem bilanţul primei voastre nopţi.

Ne-a arătat ceva lângă canapeaua pe care stătea Blaze. Analizând mai bine, mi-am dat seama că erau patru seifuri, unul lângă altul, şi fiecare al unuia dintre noi, pentru că aveam numele gravate pe ele.

— După fiecare noapte veniţi şi vă puneţi banii aici, cheia va fi la voi şi ţineţi-vă bine socotelile.

— Dwayne, comisionul tău e de 120.000 în noaptea asta. Încerc să fiu corect, deşi ai merita o tăiere mare pentru ce ai făcut din lupta aia. Ţi-am zis să îl ţii cel puţin jumătate de oră în ring. L-ai adormit în mai puţin de un sfert de oră.

— Nu ai vrut tu întoarcere spectaculoasă? Ţi-am oferit-o.

Cade a strâmbat din nas, dar nu a mai comentat. A luat patru chei de pe birou şi ne-a întins fiecăruia câte una.

— Dax, tu nu ai luptat în seara asta, dar primeşti 150 de dolari pentru munca de bodyguard.

— Uau, mersi! a bolborosit Dax sictirit când i-a întins banii. Eram curioasă dacă tot aşa o plătea şi pe Blaze. Rânjetul ei era un răspuns clar că noi eram luaţi în râs.

— Nu îţi face griji, te revanşezi mâine noapte.

Dax nu a avut nicio reacţie, dar Danica a tresărit şi şi-a strâns buzele, ştia că asta urma, dar o înspăimânta şi o înţelegeam perfect. Nu îl

iubeam pe Dax ca ea, dar era fratele meu şi eram îngrozită de ce i se putea întâmpla.

— Voi două, câte 100 de dolari. Dezamăgitor.

Ne lua peste picior, dar nu i-am acordat satisfacţie.

— Cel puţin bacşişul e mai generos decât tine.

Cade a început să râdă şi am simţit imediat că ceva nu era bine.

— Oh, nu, scumpete, bacşişul nu se pune. Pe ăla puteţi să îl păstraţi, nu mă interesează, în seif intră doar banii câştigaţi din munca directă în club.

Eu şi Danica ne-am revoltat instantaneu.

— Îţi baţi joc de mine, jigodie? Şi ăştia tot în clubul tău nenorocit sunt câştigaţi. A urlat Danica, gata să îi arunce banii în faţă. Dax a prins-o din mâna când Blaze s-a ridicat de pe canapea. Atât de tare voiam să o pocnesc pe nenorocita aia încât mă speriau propriile gânduri.

— Aveţi impresia că sunt prost? Puteţi să aduceţi bani cu voi şi apoi să îi strecuraţi aici drept bacşiş. Nu v-aţi găsit partenerul de joacă. În seif intră doar salariul sau comisionul dacă

mai faceţi şi altceva. Otilia cred că v-a pus deja la curent cu asta.

— Cum rămâne cu dansatoarele la bară şi toţi banii de pe scenă? Ăia nu sunt tot bacşiş? am întrebat eu.

Cade a rânjit iar.

— Doar nu credeţi că pleacă cu toţi banii ăia acasă? Într-o lună şi-ar da demisia. Tot comision iese şi de acolo. Bacşişul din servitul de băuturi este singurul care rămâne al vostru în totalitate. Le puteţi întreba dacă nu mă credeţi.

Amândouă am înjurat printre dinţi, dar nu mai aveam energie să mă cert cu el în momentul ăsta. Am strâns nenorocita de sută în pumn şi am aruncat-o în seiful cu numele meu, apoi l-am încuiat. Aşa au făcut şi restul.

Totul era făcut ca o mascaradă, să îşi bată joc de noi, aşa că nu voiam să mai pierd timpul enervându-mă şi mai tare.

— Apropo, a avut loc o schimbare de planuri. A spus când voiam să ieşim. M-am oprit şi am privit în tavan, nesigură cât mai puteam rezista până la explozie.

— Uimeşte-ne! m-am întors spre el.

— Este la alegerea voastră, dar mi se pare în avantajul vostru. Clubul este deschis în fiecare

weekend, luni, miercuri şi vineri. Oricât mi-ar plăcea mie să vă văd târându-vă aici în fiecare noapte, nu vreau că mami şi tati adoptivi să vă prindă înainte să mă distrez suficient cu voi. Clubul se închide la 7 dimineaţa, dar voi plecaţi mult mai târziu, nici nu aveţi timp să ajungeţi la şcoală.

Din senin, m-a bufnit râsul.

— Te împotmoleşti în propriul tău plan, Cade.

El a zâmbit într-un mod drăgălaş, ceea ce era de-a dreptul înspăimântător.

— Adică nu am voie să fiu şi eu o dată în viaţă bun? Vrei să ajungi să le explici părinţilor ce faci cinci zile pe săptămână într-un club, până dimineaţa?

Mi-am strâns buzele, pentru că nu prea aveam ce să comentez. Era bine ce ne propunea, dar nu voiam să îi arăt asta.

— Este alegerea voastră, dar obligatorii sunt vineri, sâmbătă şi duminică. În timpul săptămânii sunteţi copii cuminţi şi minunile lui mami şi tati, în weekend sunteţi sclavii mei. Liber!

Cu un semn al mâinii, ne-a expediat exact ca pe nişte sclavi. Înainte să mă pun pe urlat sau pe plâns, m-am întors spre uşă şi am ieşit.

Dwayne a rămas înăuntru şi au mai schimbat câteva vorbe, dar nu am auzit ce şi el a ieşit fumegând de nervi după Dax şi Danica.

Am ieşit din club, iar momentul în care am simţit aerul rece, a fost exact ca o eliberare din Iad. Ieşisem din flăcările diavolului şi puteam să respir libertatea, cel puţin până va trebui să mă întorc. Am fost şocată să văd lumina zilei, m-am uitat prima dată la telefon, era trecut de 8 dimineaţa. Băusem două cafele pe timpul nopţii, dar acum abia aşteptam să ajung în patul meu şi să dorm cel puţin şase ore. Aşa vor fi weekend-urile noastre de acum încolo, muncă noaptea şi somn ziua. Ne furase cele două zile de libertate din viaţa unui adolescent şi ştia asta. Îl credeam în stare să afle că fusesem la o petrecerea vineri seara şi din cauza băgase şi noaptea asta în program. Orice ne lua fericirea. Asta era ţinta lui.

Tocmai din cauza asta am simţit ceva ciudat când Dwayne m-a prins de mână. Dax şi Danica erau deja la maşina lui, dar aşteptau în cazul în care voiam să merg cu ei.

Le-am făcut semn că pot pleca.

Nu l-am mai respins pe Dwayne, nu am încercat să scap de mâna lui. Poate eram prea obosită sau noaptea asta îmi schimbase planul.

Am urcat împreună în maşina lui şi a pornit imediat.

După vreo sută de metri, Dwayne a parcat pe dreapta şi s-a întors spre mine.

— Habar nu am cum să reacţionez după ce s-a întâmplat, aşa că mi-ar fi de folos să îmi dai un indiciu. Eşti şi mai supărată acum?

Am zâmbit fără să îmi dau seama şi am clătinat din cap.

A zâmbit şi el şi s-a apropiat de mine, mi-a cuprins obrazul în palmă şi o căldură plăcută mi-a cuprins tot pieptul. Nu voiam să mă mai opun.

— Te iubesc enorm, Dakota, şi ştiu că şi tu mă iubeşti. Am atât de mare nevoie de tine, să ştiu că totul este bine între noi. Sunt gata să înfrunt orice, dar respingerea ta mă termină psihic, oricât mi-aş dori să îţi ofer timpul necesar să mă ierţi.

Mi-a mângâiat obrazul şi şi-a lipit fruntea de a mea. Ochii mei s-au umplut de lacrimi, nu le-

am putut controla. Dwayne le-a şters imediat, disperat.

— Te rog, nu plânge. Nu…

Am clătinat din cap.

— Nu e din cauza asta… am oftat şi m-am tras de lângă el ca să îmi pot trece degetele prin păr.

— Nu vreau… să îi arăt nenorocitului cât însemni pentru mine. Caută să distrugă tot ce iubesc şi dacă îşi dă seama ce simt pentru tine cu adevărat, o să te bage în cele mai sângeroase lupte doar că te văd eu suferind.

Dwayne a tăcut secunde bune, i-am simţit şocul, apoi m-a prins de ceafă şi m-a întors spre el.

— Te rog spune-mi că nu m-ai evitat zilele astea din cauza lui Cade.

În ochii lui era un mixaj de emoţie, şoc şi furie. Mi-am strâns buzele şi doar am aprobat din cap. Am continuat înainte să explodeze.

— Îmi e frică, Dwayne. Mai ales înainte de noaptea asta, când nu ştiam cât de bine lupţi.

— Şi ce te-ai gândit? Că dacă te vede ignorându-mă o să se plictisească de mine şi o să mă ţină pe margine?

În mod surprinzător, vocea lui devenise calmă, chiar blândă. Mi-a prins faţa între palme şi m-a obligat să îl privesc.

— Iubito, ascultă-mă bine. Eu nu sunt aici din cauza ta, mi-am făcut-o cu mâna mea cu mult timp înainte. Cu mult timp înainte de Sunny. Dacă nu existai tu, găsea altă modalitate să mă bage în lupte, pentru că îi aduc o grămadă de bani. Nu era absolut nimic între mine şi Danica, dar tot a folosit-o să mă bage în ring. Dar mai important decât orice, de ce îl laşi să îţi facă asta? Spui că vrea să îţi distrugă orice fericire, nu îl lăsa să reuşească. Tu şi cu mine trebuie să fim uniţi acum mai mult decât am fost vreodată, împotriva lui. Orice ar face, ce există între noi nu o să distrugă. Nu îmi pasă cu cine mă bagă în ring, la finalul meciului vreau să mă aştepte iubita mea pe margine, să mă sărute şi totul o să dispară.

Am chicotit cu ochii în lacrimi, el m-a sărutat pe frunte. Acel gest atât de dulce ce nu îmi dădusem seama cât de mult îmi lipsea.

— Deci nu eşti supărat?

— Nu sunt nici fericit pentru decizia asta trăsnită, dar încerc să fiu raţional şi să mă pun în pielea ta. Te înţeleg, dar promite-mi că nu îl vei

mai lăsa niciodată pe nenorocit să pătrundă între noi. Ne-a călcat viaţa în picioare, nu îl lasă să ne calce şi iubirea.

Continuând să plâng, deşi nu mai ştiam de ce, am clătinat din cap şi m-am agăţat de gâtul lui.

— Te iubesc atât de mult! Am spus, simţindu-mă atât de fericită şi eliberată, pentru că tânjisem să i-o spun zilele astea, să mă las strânsă în braţe de el şi să mă bucur de asta fără să mă mai gândesc la ceva.

Dwayne avea dreptate, indiferent de ce avea să urmeze, nu puteam să trec prin asta fără el şi despărţirea noastră nu avea decât să îi aducă fericire lui Cade. Oricât m-aş chinui să mă abţin, iubirea pentru el va exploda în cele mai neaşteptate momente şi mă va da de gol.

Dwayne m-a strâns cu putere în braţe şi mi-a şoptit la ureche.

— Mai mult decât orice pe lume, iubito.

6
APUCĂTURI PERVERSE ŞI REACŢII ADVERSE

Dwayne a oprit în garajul casei lui.

Îmi propusese să îmi petrec restul zilei cu el, şi, fără să fiu surprinsă, nu avusesem nimic de obiectat, dimpotrivă. Mă simţeam prea instabilă emoţional, prea zguduită de ce se întâmplase în clubul ăla, ca să îmi fie bine singură acum. Şi cum luasem deja decizia de a nu mai ascunde ce simţeam pentru Dwayne, aveam de gând să îmi petrec cu el cât mai mult timp cu putinţă.

Era dimineaţă, dar razele soarelui nu se vedeau deloc printre norii negri şi grei de ploaie. Nu începuse încă, dar ceaţa se mai ridicase,

vapoarele scoteau sunete stridente, dar plăcute, îmi aduceau aminte de ziua când am venit prima dată aici, când totul părea atât de complicat, însă era atât de simplu.

După ce el a coborât, l-am urmat. Ne împăcaserăm, oficial, dar atmosfera era încă bizară între noi. Aseară abia îl lăsam să mă atingă şi susţineam sus şi tare că nu îl voi ierta prea curând, iar acum eram aici, cu un plan total diferit. Adevărul era că se schimbaseră extrem de multe în orele nopţii, văzusem şi făcusem lucruri care aveau să mă schimbe definitiv.

Încrederea mea de sine era teribil de afectată după ce fusesem analizată ca o bucată de carne, apoi trimisă la produs bani. Simplul fapt că îmi oferiseră alt nume mă afecta ridicol de tare şi totul mă zguduise mai rău decât mă aşteptam.

Am intrat împreună în lift, niciunul nu a scos un sunet, îmi simţeam palmele transpirând şi respiraţia devenea mai dificilă. Habar nu aveam care erau planurile lui, nu îi puteam citi expresia, nu părea să tremure ca mine din toate încheieturile.

Uşile liftului s-au deschis şi imaginea camerei mi-a îngreunat şi mai tare nodul din gât.

Habar nu aveam de ce mă simţeam aşa de tensionată, dar nici el nu mă ajuta prea tare.

Am făcut câţiva paşi, uitându-mă după Zora, căreia nu îi stătea în caracter să nu ne întâmpine.

Am auzit-o făcând tărăboi pe hol, Dwayne o închisese acolo şi acum bătea cu labele în uşă. Am zâmbit şi am vrut să merg să o eliberez.

— De ce ai închi…

Am fost smulsă de pe propriile picioare.

Am apucat să icnesc când mi-am simţit mâna strânsă cu putere şi m-am întors imediat. Braţele lui mă aşteptau, m-am izbit de pieptul său şi nu mai exista nici un cuvânt care să fie spus mai departe. I-am simţit buzele sălbatice peste ale mele şi am uitat tot ce exista în capul meu.

A durat doar o secundă înainte să cedez complet şi să mă alătur lui. M-am agăţat de gâtul său şi i-am sărit în braţe, mi-a prins coapsele şi m-a ridicat în jurul lui, apoi a început să meargă, nu îmi păsa unde, capul meu bubuise deja.

Era ciudat să spun că făcusem asta doar cu câteva ore în urmă, nu mă simţeam aşa, nu mă simţeam nici pe departe sătulă de el, dimpotrivă,

cu cât îl descopeream mai mult, cu atât îl voiam mai tare.

Am căzut împreună pe pat, hainele noastre au zburat fără să fiu cu adevărat conştientă de asta, tot ce îmi aminteam era momentul în care s-a ridicat după prezervativ, apoi lucrurile au accelerat şi mai tare, până când mi-am pierdut minţile complet, iar corpurile noastre au început o bătălie erotică şi disperată printre cearşafuri şi suspine de plăcere.

Sexul de împăcare era pe cât de sălbatic şi nebunesc se spunea, nu eram în stare să ţin pasul cu ce se întâmpla şi să anticipez următoarea mişcare. Dwayne lua şi oferea totul, la fel făceam şi eu, iar plăcerea nu a întârziat să explodeze în amândoi.

Habar nu aveam cât timp trecuse, poate fuseseră minute sau ore, dar când se terminase, amândoi zăceam în mijlocul patului, într-o încâlceală de haine şi cearşafuri. Dwayne rupsese o faţă de pernă şi găseam asta extrem de amuzant acum.

M-am întors pe burtă, cu pieptul peste al lui. Dwayne a început să îmi mângâie spatele. El îşi recăpătase respiraţia, dar eu fusesem prea zguduită, la propriu, ca să îmi revin aşa repede.

— Mi-e foame. A fost primul lucru ce mi-a trecut prin cap şi l-am spus. Dwayne s-a uitat la mine şi un zâmbet imens şi amuzat i s-a întins pe buze. Voiam să sărut fiecare centimetru din gura aia, deşi probabil o făcusem mai devreme.

— Atunci hai să rezolvăm problema. A ţâşnit în picioare şi m-a tras după el. Am început să râd când m-a ridicat şi m-a aruncat peste umărul lui ca pe un sac de cartofi, am mai primit şi o palmă peste fund ca să fie treabă bună până la sfârşit.

— Nu mă crezi capabilă să merg singură?

— Nu prea, şi îmi place să am fundul tău prin apropiere. A început să râdă când l-am lovit peste ceafă, dar dezastrul a început când a eliberat-o pe Zora. Căţeluşa aproape că înnebunise de când venisem acasă, auzind – Dumnezeu ştia ce – în camera cealaltă, dar ea fiind ţinută închisă, ceea ce nu prea se întâmpla de obicei. A sărit atât de sus pe Dwayne, încât l-a făcut să izbucnească în râs şi şi-a pierdut echilibrul. Eu, Zora şi râsul în hohote am fost prea mult pentru el, l-am simţit cum se dă în spate şi m-a prins de şolduri fix la timp, înainte să aterizez în cap. M-a tras pe pieptul lui şi el a

aterizat în fund, Zora mi-a sărit în spate şi a început să se agite ca un extraterestru dement.

Nu îmi aminteam să mai fi râs vreodată atât de tare. La un moment dat am început să tuşesc şi ochii mi s-au umplut de lacrimi, la fel păţea şi Dwayne. Tărăşenia era şi mai amuzantă pentru că eram amândoi dezbrăcaţi, iar Zora îşi pusese în plan să ne muşte fix de unde durea mai tare.

Am crezut că Dwayne o să leşine de râs după ce m-am ales cu o muşcătură de sân, apoi i s-a alăturat şi m-a muşcat şi el de celălalt.

Am ţipat printre râsete şi tuse, deci a ieşit un sunet foarte interesant.

Terorizată şi maltratată, am reuşit să mă ridic şi să fug de ei.

— Zora, prinde-o! l-am auzit pe Dwayne înainte să îl simt fugind după mine. Abia am reuşit să ajung în bucătărie înainte să fiu din nou înşfăcată. Am râs încontinuu în timp ce Dwayne m-a ridicat pe blat şi s-a poziţionat între picioarele mele.

— Unde credeai că fugi, huh? a mârâit şi şi-a înfipt dinţii în gâtul meu, am ţipat iar printre râsete şi, sincer, eram la un pas să leşin de la atâta râs.

Am gâlgâit răspunsul printre suspine şi hohote.

— Nu… eu… încă mi-e foame!

L-am simţit rânjind pe gâtul meu înainte să urce spre maxilar.

— Ce vrei să mănânci, iubito?

M-a întrebat mai mult în glumă, eram sigură, pentru că imediat mâinile lui au ajuns prin acele locuri ce ştia că îmi luau toate minţile şi nu mai eram în stare să gândesc logic.

— Vreau… oh, Doamne!

Nu mai voiam nimic când buzele lui erau pe sânii mei, asta era clar. Nu mă mai muşca, limba a luat locul dinţilor, iar asta era de o mie de ori mai periculos. Palmele lui mi-au cuprins tot spatele, pielea îmi ardea pe oriunde mă atingea şi de fiecare dată se simţea ca prima dată.

O simţeam pe Zora agitându-se pe lângă blatul de bucătărie, dar nu mai ajungea la mine, iar Dwayne îşi găsise cam repede altă ocupaţie. Când s-a împins mai mult spre mine şi i-am simţit erecţia, mi-a explodat o bombă în stomac.

— Iar? am suspinat, şocată de el, dar mai şocată de mine, pentru că eram la fel de excitată şi picioarele mele i s-au strâns în jurul şoldurilor fără să le pot controla.

Respiraţia i s-a înteţit din nou şi s-a ridicat spre buzele mele. Privirea lui nu mai era jucăuşă şi amuzată, ci de-a dreptul ucigătoare.

— Eu mănânc primul, iubito.

Mi-a şoptit pe buze, apoi m-a pătruns cu forţă, buzele lui mi-au înghiţit suspinul cu un sărut înfometat, iar eu m-am oferit imediat, topită ca o ciocolată la soare şi cu pulsul bubuindu-mi până în tâmple.

Pierdusem atâtea zile fiind supărată pe el şi suferind ca o depresivă sinucigaşă, când aş fi putut să am asta non-stop. Nu mă mai interesa nimic, Cade era un gândac insignifiant în viaţa mea, nu mai exista vreo şansă să mă gândesc la altceva atunci când Dwayne era înăuntrul meu, mă săruta de parcă mâine se sfârşea lumea şi mâinile lui ajungeau fix în cele mai înnebunitoare locuri.

Penetrările s-au amplificat şi fundul meu gol se freca încontinuu de blatul de marmură, care se încălzise şi el între timp. Ne-am pierdut controlul respiraţiei, iar geamătul lui puternic mi-a zbârlit pielea atunci când mi-am înfipt unghiile în spatele lui. Muşchii puternici şi încordaţi se simţeau ca titanul pe sub pielea lui fierbinte, mi-au amintit de lupta din noaptea asta

şi de câtă putere era capabil acest corp, iar comparaţia cu plăcerea pe care mi-o provoca mie era ameţitoare. M-am agăţat de gâtul lui şi l-am strâns, pentru că nu îmi mai puteam stăpâni plăcerea, voiam să ţip de fericire.

Mănunchiul de electricitate mi s-a format în stomac, Dwayne m-a aplecat până când m-am rezemat cu coatele pe blat, mi-a strâns coapsele în palme şi s-a împins cu forţă, ajungând mai adânc decât mă credeam capabilă să suport. Am gemut, sau am ţipat, nu eram prea sigură, dar nu mai eram capabilă să mă abţin şi nici nu mai voiam, palmele lui mi-au mângâiat abdomenul până la sâni în cel mai erotic mod pe care puteam să mi-l imaginez, mă simţeam complet revendicată de el şi adoram asta, pentru că şi el era al meu. Îl simţeam al meu. Un caleidoscop de culori mi s-a format în faţa ochilor şi am cedat, m-am prăbuşit pe spate şi mi-am gemut toată plăcerea nebunească. Dwayne a mârâit şi l-am simţit tremurând aproape spasmatic, ultimele penetrări aproape că m-au rupt în două înainte să îl simt cum se trage cu forţă din mine.

Până să mă dezmeticesc eu şi să îmi dau seama ce se întâmplase, Dwayne era cu spatele la mine, încordat ca un arc şi scoţând acele

sunete ce indicau plăcere, dar şi durere. A aruncat un pumn de şerveţele şi şi-a îndreptat spatele, respirând adânc. M-am ridicat în fund şi l-am cuprins în braţe, mi-am pus palmele pe pieptul lui încins şi l-am sărutat pe umăr. Am rămas aşa câteva secunde să ne recăpătăm respiraţiile.

— Trebuie să facem ceva în legătură cu asta.

M-am speriat imediat, trauma mea era încă instalată şi se activa la cele mai mici alarme. Dwayne m-a simţit înţepenind şi s-a întors imediat spre mine.

— Mă refer la sexul neprotejat, iubito. La cât de tare îmi pierd capul cu tine, cred că avem nevoie de ceva mai sigur şi permanent. Mi-a explicat blând, mângâindu-mi obrazul, apoi mi-a şters o picătură de transpiraţie dintre sâni şi asta mi s-a părut ridicol de erotic. Am înghiţit în sec.

— O să mă gândesc la asta.

Mă îngrozea ideea unei sarcini acum. Încă mă temeam ca pastila de la Danica să nu îşi facă efectul, deci ce spunea Dwayne chiar avea sens.

M-am trezit chicotind din senin.

El a ridicat amuzat din sprânceană.

— Ieri eram convinsă să nu te iert prea curând, iar acum mă gândesc la anticoncepţionale.

A râs şi el şi m-a luat în braţe. Am ajuns în aceeaşi poziţie în care fusesem mai devreme, excluzând un membru din ecuaţie.

— Şi eşti mai fericită decât ai fost ieri?

Întrebarea lui mi-a făcut inima să se încălzească în piept, am zâmbit şi am aprobat din cap.

— Mult mai fericită.

Înainte să îl întreb dacă şi el era fericit, am observat un ghemotoc de blană albă apărând în uşă, parcă puţin speriată.

Eu am făcut ochii mari, Dwayne a început să râdă.

— Cred că tocmai am terorizat-o pe Zora, a spus el, fără pic de milă, iar eu l-am lovit în umăr şi am coborât să liniştesc biata creatură, ce părea că asistase la ceva peste limitele ei de înţelegere.

Totuşi, era o idee mai bună să mă îmbrac înainte.

Am făcut un duş, separaţi, pentru că i-am citit intenţiile afurisitului imediat ce a intrat după mine şi probabil aş fi leşinat de epuizare

dacă mai urma încă un episod ca cele de dinainte. Am închis uşa duşului şi am ignorat milogelile şi cuvintele ispititoare ce veneau de pe partea cealaltă, dar momentan mă interesa să îmi curăţ corpul ce se simţea sleit de puteri şi să mănânc ceva cât mai repede.

— Pot să fac eu asta. Şi ştii că o să îţi placă mai mult. L-am auzit şi am încercat să nu zâmbesc, geamul era aburit, dar totuşi vedea clar ce făceam şi ce părţi ale corpului spălam. Am aruncat cu spumă în dreptul capului său.

— Şi după ce mă speli ce se întâmplă?

M-a mâncat undeva să îl întreb, i-am văzut rânjetul diabolic prin abur.

— Deschide uşa şi o să vezi.

Am clătinat din cap. Uşa nu era blocată, o putea deschide când voia, dar îi plăcea să se joace şi să mă ispitească pe mine să îi deschid.

— Hai, iubito, promit să fiu cuminte ca un sfânt.

Am izbucnit în râs, continuând să îmi spăl corpul plin de spumă.

— Pe asta chiar nu o cred.

— Şi diavolul a fost sfânt cândva, nu?

Prinsă la colţ, am fost nevoită să îl aprob.

Am şters aburul în dreptul capului lui.

— Pleacă, diavol împielițat! Dacă te las aici, o să mă urci iar pe pereți.

Zâmbetul lui dădea de înțeles că exact asta plănuia.

M-a apucat panica atunci când ușa s-a mișcat și apoi s-a deschis. Tot aburul s-a revărsat afară și nu am mai văzut nimic câteva secunde, apoi am simțit o siluetă amenințătoare cum se apropie de mine. Ușa s-a închis în spatele lui și tot ce am putut să fac a fost să înghit, știind – și așteptând – să fiu luată cu asalt.

Cu strategie, Dwayne m-a sărutat pe vârful nasului și apoi s-a tras pe marginea cabinei, și-a luat gelul de duș și a început să se spele.

— Voiam doar să fac duș, iubito, poți să îți vezi liniștită de treabă, promit să nu te deranjez. A spus când am rămas privindu-l ca trăsnită.

Cu ochii la el și din ce în ce mai ofticată, mi-am văzut de treabă, și uite-ne pe amândoi, stând în duș, cu distanța de vreun metru între noi, fiecare spălându-se sperat și fără să scoatem un sunet.

Nu mai știam ce făceam sau ce spălam, s-a făcut dintr-o dată sufocant de cald când a început să își spele membrul și m-am trezit

dorindu-mi să fac eu aia. Să spăl tot corpul ăla, frumuseţea aia de faţă şi…

Am bodogănit o înjurătură şi era cât pe ce să alunec pe spumă şi să mă izbesc de uşă.

— Ai zis ceva, iubito?

— Taci din gură! am mormăit încercând să nu mă uit, dar arăta ca o savarină plină de frişcă, cam aşa îl vedeam eu acoperit de spumă şi începuse să mi se usuce gura.

Asta-i bună!

Nu te lăsa ademenită, Dakota! Nu-l lăsa să câştige!

Mă încuraja subconştientul meu feminin, fluturând pancarte colorate şi dându-mi palme mintale de fiecare dată când îmi fugeau ochii spre necurat.

Puteam să joc şi eu murdar, doar nu credea că el inventase asta. M-am aşezat sub duş şi am dat apa mai rece, special ca să mai reduc din abur şi să mă asigur că vedea totul foarte bine. Am spălat spuma de pe mine şi am insistat foarte mult în zonele intime, mi-am strâns sânii în pumnii de parcă îi storceam de apă, dar dădea roade. Mi-am dat capul pe spate cum văzusem în reclamele la lenjerie intimă şi… şah mat. Ce spăla el acolo clar căpătase nişte dimensiuni

mult mai impresionante. I-am văzut mărul lui Adam urcând şi coborând şi am ridicat o sprânceană spre el.

— Eşti bine, iubitule?

A bălmăjit ceva ce nu am înţeles şi a început să bâjbâie după sticla de şampon. Şi-a umplut palma şi apoi l-a aruncat pe cap, unde a format o spumă ce îl obliga să ţină ochii închişi. Freca acolo de parcă nu se mai spălase de două luni şi nu părea că are de gând să îşi scoată spuma aia de pe faţă prea curând.

Mi-am strâns buzele de oftică, se ţinea tare, aşa cum promisese, dar acum mă tenta al naibii de rău să îl fac să cedeze.

M-am întins spre raftul cu geluri de duş şi i-am atins, complet accidental, mădularul cu fundul meu.

— Scuze, am şoptit eu nevinovată şi mi-am făcut de lucru căutând un gel care să îmi placă. Nu îl mai atingeam, dar eram la distanţă de o respiraţie de el şi eram sigură că simţea asta, pentru că îi înţepeniseră mâinile pe cap.

Nu m-am mai deranjat să mă trag de lângă el, am rămas acolo şi mi-am văzut de treabă, distrându-mă cu felul în care i se intensifica respiraţia. A înşfăcat duşul şi şi-a scos spuma

din păr, apoi ochii lui s-au oprit direct pe mine. A analizat de sus până jos, încercând să se abţină, ştiam că voia să cedez eu, să fiu eu cea care se năpustea asupra lui, dar mai aveam o carte de jucat.

M-am întors cu spatele la el şi m-am prefăcut pregătită să ies din duş, m-am aplecat doar puţin cât să îmi mai clătesc odată picioarele, şi după asta am cam zburat puţin prin cabina de duş.

Am icnit şi râs în acelaşi timp atunci când m-a prins de şolduri şi m-a întors, lipindu-mă de peretele duşului.

— S-a terminat sfinţenia? am chicotit eu, ştiind ce urma să se întâmple, dar m-am înşelat.

L-am simţit la spatele meu, tare şi pregătit, doar că nu a mai înaintat spre locaţia obişnuită. Am icnit de spaimă de data asta şi mi-am ţinut respiraţia, Dwayne s-a lipit cu totul de spatele meu şi mi-a cuprins un sân în palmă.

— Relaxează-te, iubito. Doar asta mi-a şoptit.

Să mă relaxez?! Naibii să mă ia, o ditamai ameninţare bătea la uşa fundului meu şi habar nu aveam ce urma, dar nu se simţea deloc aşa ca prima dată.

Dwayne m-a pregătit fizic pentru ce plănuia, plimbându-şi mâinile pe corpul meu, sărutându-mi umărul şi gâtul. Palma dreaptă a coborât spre feminitatea mea şi m-am auzit înghiţit în sec. Atunci când m-a atins cu vârful degetelor, m-am împins singura spre el, trupul mi s-a arcuit instinctiv în căutarea plăcerii nebune, şi am primit ce am căutat.

Am deschis gura să ţip, apoi m-am oprit la timp, mi-am strâns buzele şi am izbit cu pumnii în perete.

Penetrarea nu avea nimic în comun cu cea vaginală, totul se simţea atât de intens şi diferit, de parcă eram în alt corp. Mi s-a tensionat tot trupul în timp ce membrul lui intra şi mai adânc, lacrimi pe care nu le-am putut stăpâni mi-au ieşit din colţurile ochilor şi eram la un pas să îl opresc, pentru că nu simţeam încă deloc plăcere.

În acelaşi timp, eram şi curioasă cum aveau să avanseze lucrurile, aşa că mi-am muşcat limba şi m-am lipit de pieptul lui. Dwayne mi-a tras capul pe umărul său, iar cuvintele erotice pe care mi le-a şoptit la ureche au fost suficiente să mă ajute să rezist. Mâna lui făcea minuni pe clitorisul meu, îl simţeam cum îmi amorţea zona aia de plăcere, iar pătrunderea delicată cu un

deget a reuşit să scoată un geamăt de la mine chiar şi peste valul de durere din spate. Mi-a masat sânul în pumn, apoi a început să îmi mângâie abdomenul, m-am arcuit toată în jurul lui, simţind mai mult ca niciodată cât de dependentă eram de el, cum putea să mă modeleze după placul lui şi cât de tare eram dispusă să îi cedez.

Iar eu crezusem că puteam să îl ţin departe de mine pentru totdeauna.

Mi-a şoptit din nou să mă relaxez şi de data asta l-am ascultat, am încercat să primesc în mine intrusul care îmi invadase cel mai privat spaţiu posibil, trupul meu nu s-a mai luptat atât de mult cu el, iar Dwayne s-a retras încet, apoi s-a împins din nou.

Durerea era ascuţită, uneori semăna cu o tăietură fină, dar după câteva pătrunderi, bariera a cedat şi o plăcere nebunească a izbit.

După felul în care se simţise la început, nu credeam că o să obţin şi eu ceva extaz din asta, dar m-am trezit şocată de felul în care începea să se simtă dintr-o dată, cum presiunea era înlocuită de o alunecare moale şi tot corpul a început să îmi tremure într-un mod cu totul nou.

— Oh, Doamne! am gemut din nou, dându-i de înţeles lui Dwayne ca senzaţia se schimba, moment în care a amplificat pătrunderile, iar eu nu ştiam cum să mă lipesc mai mult de el şi să îmi exprim plăcerea.

Degetul lui a devenit mai îndrăzneţ înăuntrul meu, i-a urmat al doilea, apoi sânul meu a fost strâns în pumn şi limba lui a început să mi se plimbe lasciv pe pielea umedă a gâtului. Erau prea multe plăceri consecutive, toate lovind din diferite părţi şi gemetele mele s-au transformat în ţipete de plăcere atunci când nu am mai putut rezista.

Eram asaltată din toate părţile, Dwayne m-a lipit din nou de peretele duşului şi s-a împins mai cu forţă, respiraţia lui nebunească era pe pielea mea, în mine, peste tot.

— Dwayne… am scâncit, nereuşind să continui, cu sângele clocotindu-mi în tot corpul. Era deja atât de cald, încât nu mai puteam rezista.

— Da, iubito, spune-mi ce vrei, mi-a şoptit la ureche, continuând asaltul nebunesc. I-am prins palma de pe sânul meu şi am strâns-o cât am putut de tare.

Voiam de toate, dar le aveam deja pe toate. Nu mai era zonă de pe corpul meu care să nu primească atenţie. Corpurile noastre erau lipite din călcâie şi până în vârful capului. Chiar dacă nu îl vedeam, îl simţeam mai prezent ca oricând. Mi-a părăsit sânul şi m-a lăsat pe mine să fac treaba lui, ceea ce am şi făcut, pentru că nu mai aveam nicio putere să iau vreo decizie. Ce făcea el provoca plăcere diabolică şi eu îl ascultam orbeşte.

Degetele lui au ajuns la gura mea şi mi s-au plimbat lasciv pe buze.

— Cum se simte, iubito? mi-a şoptit la ureche, continuând joaca pe buzele mele. Atinsesem un alt nivel de erotism, simţeam asta prin toţi porii. Nu am fost în stare să îi răspund, doar am gemut, sperând să înţeleagă, dar el a insistat şi l-am simţit zâmbind pe pielea mea.

— Diavolul e mai distractiv decât sfântul, nu?

Nu mai ştiam despre ce vorbea, nu mai ştiam de mine. Îl simţeam de parcă avea zece mâini pe corpul meu, iar penetrările anale au devenit ridicol de afrodiziace după începutul dureros.

— Mhm, a fost tot ce am putut să spun, oricum scoteam sunete de care nici eu nu eram

conştientă şi am început să mă joc cu vârful limbii în jurul degetelor lui.

A fost rândul său să cedeze de plăcere, fusese nevoie doar de atât, geamătul lui puternic mi-a vibrat pe sub piele şi am simţit cum luăm foc amândoi. Duşul încă mai curgea, cabina se umpluse de abur, iar eu îmi simţeam corpul conectat la o sursă puternică de electricitate. Vibram ca un ţipar drogat şi eram gata să arunc clădirea în aer.

Dwayne mi-a prins bărbia şi mi-a întors capul spre el, buzele noastre s-au unit într-un sărut lacom şi sălbatic, iar plăcerea a explodat din nou fără să am vreun strop de control.

Chiar dacă sexul nu era în forma tipică, orgasmul meu a fost mai puternic ca niciodată. Mi-a dat drumul pe degetele lui şi am gemut implorator în gura lui. Nu ştiam ce imploram, mai exact, dar ştiam sigur că urma să cedez după asta.

Dwayne m-a strâns în braţe, susţinându-mi aproape tot trupul, iar după câteva penetrări puternice ce m-au făcut din nou să ţip, l-am simţit şi pe el eliberându-se. În mine, într-un loc cu totul diferit, pe care nu îl credeam capabil de atâta plăcere.

Geamătul lui s-a calmat încet în intensitate şi a rămas respiraţia fierbinte care ajungea pe ceafa mea.

M-am prăbuşit în braţele lui, nu mai eram în stare să mă ţin pe picioare nici silită cu arma. Dwayne ne-a curăţat pe amândoi cu duşul, sau cel puţin cred că asta a făcut, apoi m-a ridicat în braţe ca pe o mireasă să mă scoată din baie.

I-am observat zâmbetul amuzat în timp ce mi se închideau ochii. L-am lovit fără vlagă în piept.

— Ai promis că eşti cuminte. Am spus, de parcă nu mi-o căutasem eu singură cu lumânarea.

M-a întins în pat şi s-a aşezat şi el lângă mine.

— Vorbi drăcuşorul care s-a fâţâit cu fundul pe lângă penisul meu.

Am început să râd, dar aveam deja ochii închişi.

— Bine, poate că mi-am meritat-o.

— Ţi-ai meritat-o rău. L-am simţit chicotind pe umărul meu, apoi a urmat un sărut dulce.

— Parcă îţi era foame.

— Mhm, am mormăit eu, conştientă că eram ruptă de foame, dar mi s-a tăiat filmul înainte

de orice şi am adormit bubă, cu fundul încă pulsând înverşunat de ce păţise.

Nu m-au trezit durerile, aşa cum m-aş fi aşteptat, ci cu totul altceva. Am apucat să deschid ochii şi am ţâşnit imediat din pat, fugind spre baie cât am putut de repede.

Ce a urmat m-a făcut să îmi blestem apucăturile perverse.

— Dakota, eşti bine?

Dwayne a ciocănit în uşă şi fundul meu s-a strâns automat. Aş fi râs în hohote de situaţie dacă nu mi se întâmpla chiar în momentul ăla.

— Ăăă, da… pleacă, te rog.

Nu eram prea sigură, dar parcă se rezemase cu umărul de uşă.

— Eşti sigură?

Mi-am plesnit o palmă peste frunte.

— Fundul meu tocmai te-a dat oficial afară. Deci poţi să pleci de lângă uşă, te rog?! L-am implorat la propriu, dar ce putea el să facă?! Să râdă, bineînţeles.

— Ştiai că se va întâmpla asta? am sărit, brusc furioasă, apoi a urmat altă „eliminare" a plăcerilor lui Dwayne din fundul meu, iar sunetul cu care au ieşit mi-a scos ruşinea prin piele.

Dwayne a râs şi mai tare.

— Pleacă! am urlat, apoi am aruncat cu rola de hârtie igienică în uşă.

— Bine, iubito, te las să cureţi terenul pentru următoarea partidă.

L-am simţit plecând de lângă uşă, dar nu înainte să mă audă bodogănind de toate cele.

Tocmai de asta exista o singură gaură oficială pentru sex şi, după faza asta, aveam de gând să o folosesc doar pe aia. Dacă mi-ar fi spus cineva ca asta urma după anal, aş fi crezut că râde de mine.

Colac peste pupăză, mă mai ustura şi fundul, poate mă alegeam cu hemoroizi. Să mă învăţ minte!

După încă un duş, am ieşit împleticindu-mă din baie, dar mi-a trecut repede supărarea când am înaintat pe hol şi am simţit un miros interesant. Am prins viteza şi am ajuns la bucătărie, iar acolo mi-am dat seama cât de foame îmi era. Stomacul meu a scos imediat nişte sunete groteşti şi mi s-a format apă în gură.

Nu doar pentru că mirosea bine, dar Dwayne gătea.

Dwayne!

Îmbrăcat doar într-o pereche de boxeri şi cu un prosop de bucătărie pe umăr. Tocmai tăia castraveţi pentru o salată şi când a ridicat privirea spre mine, zâmbind drăceşte, m-am auzit şoptind.

— Băga-mi-aş! Iar nu mai mănânc.

Îmi era foame! Rău! Dar să îl văd pe Dwayne aşa, îmi trimitea mintea perversă pe cu totul alte câmpii, de parcă nu suferisem acum cinci minute reacţiile adverse ale apucăturilor mele.

Am înghiţit în sec, şi nu pentru că mirosea a carne la cuptor şi a cartofi prăjiţi.

A venit spre mine, eu eram înţepenită, nesigură pe ce voiam să se întâmple mai departe.

— Eu încerc cât pot să te hrănesc de data asta, dar îţi sugerez să te îmbraci înainte. Pentru binele tău.

Când m-a plesnit peste fund, mi-am dat seama că încă eram complet dezbrăcată.

Am rânjit vinovată şi am vrut să o şterg spre dormitor, dar m-a prins de mână şi m-a tras cu viteză înapoi. M-am izbit de pieptul lui, apoi două braţe puternice s-au încolăcit în jurul meu.

Zâmbetul lui era ca o combinaţie într-un un înger superb şi un drăcuşor cu chef de rele.

Fără vreun cuvânt, a urmat un sărut pasional ce mi-a activat din nou toţi hormonii.

— Cum te simţi?

Mi-a cuprins fesele în palmele lui mari, făcându-mă să chicotesc.

— Mă simt îndrăgostită! Am răspuns fără să mă gândesc prea mult, cuvintele au ieşit de la sine, pentru că ăsta era cel mai acut sentiment pe care îl aveam în acel moment.

Răspunsul meu l-a luat prin surprindere, i-am citit asta în expresie, şi m-a bucurat reacţia lui. S-a aplecat spre mine până când şi-a lipit fruntea de a mea.

— Şi eu mă simt îndrăgostit, iubito. Până peste cap. Apoi a urmat gestul care avea să mă topească de fiecare dată, indiferent cât ar avansa relaţia noastră. Făcusem sex de trei ori într-o singură zi, în poziţii deloc inocente, dar încă era în stare să mă topească cu un singur sărut pe frunte. Era cel mai delicat şi plin de dragoste gest al lui.

Am catadicsit şi eu să mă îmbrac în cele din urmă, iar apoi m-am alăturat lui în bucătărie. Gătise o nebunie de cină formată din pui la

cuptor, cartofi prăjiţi fără pic de reţinere într-o grămadă de ulei şi o salată de legume pe care l-am ajutat să o finalizeze.

M-a plesnit cu prosopul peste fund atunci când am încercat să fur un cartof, dar chiar nu mai puteam rezista. Am început să râd şi am făcut echipă cu Zora, care avea aceleaşi intenţii ca şi mine. Îi sclipeau ochii spre tava cu carne atunci când Dwayne a scos-o de la cuptor şi nu ştiam căreia dintre noi îi curgea mai tare saliva.

— Ăsta e un talent pe care l-ai ţinut secret până acum. Am arătat impresionată spre masa din faţa mea.

— Stai să vezi ce primeşti la desert, mi-a făcut cu ochiul, iar stomacul meu a făcut o tumbă de fericire. Nu văzusem încă nimic dulce prin preajmă, dar momentan mă interesa farfuria cu cartofi prăjiţi.

— Wolf m-a învăţat să gătesc. Nu ştiu reţete simandicoase, nu o să mănânci aşa ceva de la el, dar m-a pus repede la punct când şi-a dat seama că doar aştept să mi se pună masa. A zâmbit în timp ce tăia puiul şi îl aşeză pe farfurii. Avea o conexiune foarte puternică cu acest Wolf, se simţea în glasul lui şi în felul în care i se încălzea chipul atunci când îl menţiona. Am

deschis gura, dorindu-mi să îl întreb dacă o să îl cunosc vreodată, dacă o să văd vreodată celebra casă din Alaska, dar m-am răzgândit şi am tăcut. Chiar dacă îmi spusese despre asta şi chiar menţionase o călătorie a noastră acolo, nu voiam să forţez nota şi să stric atmosfera asta plăcută. Cu Dwayne nu se ştia niciodată, asta era cea mai mare frică a mea în relaţia noastră. Acum îşi asumase din nou totul şi oferea totul – Dumnezeule, cum oferea – dar asta nu însemna că îi credeam demonii cu adevărat înfrânţi. Mă speriaseră prea tare ca să mă cred învingătoare atât de repede. Trecuse abia o săptămână de la întoarcerea lui, vor urma luni buni până când frica din suflet să mi se mai domolească.

Dwayne mi-a întins farfuria mea şi m-a lăsat să îmi pun singură cartofii şi salata. A început să râdă când a văzut că abia am pus trei frunze, dar am luat aproape toţi cartofii direct cu mâna.

— Nu aş fi crezut niciodată că fundul ăla sexy se menţine cu cartofi prăjiţi. Am încercat să nu râd, pentru că aveam deja gura plină. Am scos un sunet de satisfacţie supremă atunci când am simţit, în sfârşit, mâncare în gură.

Dwayne a făcut ochii mari şi a înţepenit cu spatula în mână.

— Dă-mi farfuria aia!

S-a întins să mi-o ia, am apărat-o ca o leoaică, gata să îl muşc, la propriu, dacă îndrăznea să o atingă.

— De ce? am mârâit cu gura plină.

— Pentru că gemi mai tare la cartofi prăjiţi decât la mine şi nu-mi convine. Trebuia să îţi dau o cană de lapte cu biscuiți.

Am apucat să înghit în ultima secundă înainte să izbucnesc în râs, altfel probabil îi umpleam faţa de mâncare.

— Iubitule, când o să îmi satisfaci aşa bine stomacul, promit să gem şi la tine la fel.

A bolborosit ceva ce nu am înţeles şi a luat toţi cartofii rămaşi. S-a aşezat lângă mine şi a început să mănânce. Ca să îl împac, am luat un cartof şi l-am dus la gura lui.

— De fapt, plăcerea e aşa mare pentru că tu i-ai gătit. Cartofii nu au farmec dacă nu sunt gătiţi de Dwayne în boxeri.

S-a gândit el puţin dacă îi convenea explicaţia, apoi s-a întins să înhaţe cartoful dintre degetele mele.

— Aşa mai merge, a rânjit şi a ronţăit imediat cartoful.

Zora a băgat capul între noi, cerşind atenţie, dar mai ales mâncare, aşa că restul mesei a fost o distracţie continuă şi o luptă între a ne umple stomacul şi a ne feri de ochii cerşetori ai Zorei, care erau în stare, fără glumă, să ne lase nemâncaţi.

Ne mai rămăseseră câteva ore până când urma să plecăm la club şi oricât încercam să nu mă gândesc la asta, se aşeza ca o ceaţă neagră şi periculoasă în jurul nostru după fiecare minut. Afară era deja aproape întuneric din cauza vremii, ploua anemic, bătea vântul foarte tare şi părea teribil de frig.

În braţele lui Dwayne era cald, după ziua asta nu mi-aş mai fi dorit niciodată să ies din casa asta, din bula noastră de dragoste şi erotism, dar diavolii se uitau la ceas şi ne aşteptau. Nopţile de weekend nu mai erau ale noastre, dar cel puţin aveam zilele, iar astăzi primisem suficientă energie să fac faţă la orice. Era o uşurare şi faptul că nu trebuia să mă mai prefac supărată pe el şi să îmi las sentimentele să mă protejeze. Nu voiam să mă gândesc cum ar fi decurs ziua asta dacă rămâneam închisă în camera mea, cu toate gândurile alea negre

despre ce se întâmplase şi ce urma să se mai întâmple.

7
PANGLICA ROŞIE

Am plecat de la Dwayne pe la ora 18. Nu eram absolut deloc pregătită pentru ce avea să urmeze şi mă simţeam parcă şi mai speriată decât am fost seara trecută.

A intrat în curtea casei mele şi apoi a coborât alături de mine fără să spună ceva. Nu avea de gând să se mai ascundă şi asta mi se părea amuzant acum.

L-am prins de mână în timp ce urcam împreună scările, ca să îl asigur că îmi doream în totalitate prezenţa lui aici şi nu vor mai urma scene de nesiguranţă.

Vacarmul din interior m-a luat prin surprindere. Uitasem complet de balul părinţilor mei şi de pregătiri. De fapt, uitasem în întregime

de viaţa mea reală şi orele petrecute alături de el mă propulsaseră parcă în altă dimensiune.

Era momentul să nu mă mai ascund şi să le arăt tuturor noile schimbări, iar prin asta nu mă refeream la împăcarea cu Dwayne.

Nici nu l-au observat atunci când am intrat împreună pe uşă, nu au băgat în seama faptul că ne ţineam de mână.

Mama era în mijlocul holului alături de Lena şi o grămadă de oameni. Casa era de nerecunoscut şi între timp apăruse un imens brad de Crăciun care era acum împodobit cu mult fast. Să-l văd mi-a provocat o ciudată senzaţie de rătăcire, nu eram conştientă de faptul că se apropia Crăciunul, că timpul trecea, parcă totul se oprise pentru mine după noaptea în care îl întâlnisem pe Cade.

Mama a scos un suspin atât de puternic, încât s-a auzit cu ecou în încăpere. Lena a făcut ochii mari, apoi a zâmbit şocată. Şi la asta mă refeream atunci când vorbeam despre schimbări, deşi în zâmbetul Lenei eram sigură că era implicată şi apariţia lui Dwayne.

Am înaintat spre ele, mama s-a repezit spre mine de parcă voia să îmi reteze capul de pe umeri.

— Spune-mi că nu ai făcut asta! Spune-mi, te rog, că e doar o perucă!

Mi-a prins părul şi l-a verificat, m-a întors cu spatele şi mi-a pipăit ceafa şi vârful capului.

— Au, mamă! m-am plâns atunci când m-a tras de păr, probabil încercând să îmi scoată peruca.

A urmat alt suspin şi şi-a pus mâinile la gură.

— De ce, Dakota?!

Văzând cât de dezamăgită era, am început să mă simt prost. Ştiam că mama era ciudat de obsedată de părul meu lung, dar acum era ceva mai mult decât simplă dezamăgire în ochii ei. Eu încă îmi adorăm părul scurt şi cum mă simţeam astfel, aşa că nu voiam să o las să strice asta.

Am ridicat din umeri.

— Am simţit nevoia unei schimbări.

— Şi ţi-ai mutilat cel mai frumos lucru la tine?

Mi-am dat seama că începeam să mă enervez atunci când mi-am strâns pumnii, am simţit palma lui Dwayne pe spatele meu.

— Mie mi se pare că arată fantastic, Mikaila.

S-a încruntat la el, mai avea puţin şi îi spunea să nu îşi bage nasul.

— Tu i-ai dat ideea asta?

— Nu, mamă! Dumnezeule! A fost decizia mea. E doar păr care va creşte la loc. Ce contează aşa mult?

— Contează pentru mine, îl adoram. A fost motivul pentru care am fost de acord să te adoptăm. Arătai ca o zână cu părul ăla.

Mi s-au înmuiat imediat picioarele, moment în care mama şi-a dat seama ce a spus şi chipul ei a pălit.

— Stai puţin, adică tu nu mă voiai?!

— Eu… scumpo…

Am oprit-o, ridicând mâna.

— Ştii ceva, nici nu mai contează! Dacă te hotărăşti să mă arunci din casă pentru că m-am tuns, anunţă-mă te rog.

Am trecut pe lângă ea şi am urcat la etaj atunci când am simţit că mi se umplu ochii de lacrimi. Am mers în tăcere până în camera mea, Dwayne era chiar lângă mine, dar nu a spus nimic până nu am închis uşa în urma noastră.

Când m-am întors spre el, nu am putut să mă mai abţin şi lacrimile mi-au ieşit din ochi.

— Oh, iubito! m-a tras în braţele lui, moment în care plânsul s-a dezlănţuit. Relaţia cu mama fusese mereu sensibilă, dar mă obişnuisem cu lipsa ei de dragoste, însă tot timpul îmi imaginasem că ea mă dorise. Că ea mă găsise. Aşa cum se întâmplase cu Danica şi Dax.

Dacă ea fusese de acord cu adoptarea mea, însemna că nu venise cu ideea. Tata fusese cel care mă dorise? De ce?

Am simţit cum îmi vâjâia capul şi l-am strâns pe Dwayne mai tare în braţe.

M-a condus spre pat şi ne-am aşezat pe margine, mi-a prins capul şi mi l-a tras pe umărul lui.

— Trebuie să vorbeşti cu tatăl tău despre asta, iubito.

M-am ridicat imediat şi l-am privit.

— De ce? mi-am şters lacrimile de la ochi, ezitarea lui în a-mi răspunde m-a speriat.

— Dwayne, tu ştiai despre asta?

Şi-a trecut limba peste buze şi a privit în podea. Gaura din pieptul meu se adâncea.

— Dwayne! am repetat, nervoasă.

— Ştiam doar ca tatăl tău te-a dorit cel mai mult. Că pe tine te iubeşte cel mai mult. Ştiu că el te-a găsit, dar nu cunosc toată povestea.

Gura mea s-a deschis în şoc, dar nu ştiam ce să spun.

— Nu te supăra pe mine pentru asta, nu era ceva ce puteam strecura pur şi simplu în discuţie.

Am încercat să fiu raţională şi să îi acord dreptate, să mă pun în locul lui, deşi furia şi şocul mă trimiteau în cealaltă extremă şi cu greu mă abţineam să tac.

Paharul s-a umplut abia în acel moment.

Atâtea zile mă ferisem de tatăl meu ca de ciumă, îmi fusese groază să îl privesc în ochi şi să îl întreb ce se întâmplase cu transplantul meu, dar asta, asta pusese capac.

M-am ridicat de pe pat şi m-am îndreptate spre uşă.

Dwayne m-a prins de mână înainte să ies.

— Dakota, nu e acum momentul potrivit.

— Vreau să aflu despre ce este vorba. Cum şi de ce m-a ales tata tocmai pe mine.

— Te înţeleg, iubito, îţi spun doar că nu e momentul acum, având în vedere unde mergem. Aşteaptă până mâine.

Voiam să protestez, pentru că fierbeam de furie şi curiozitate să aflu ce avea tatăl meu de spus despre asta. Despre tot! În toţi anii ăştia îl crezusem un simplu spectator în familie, soţul care era de acord cu toate deciziile soţiei. Ştiam motivul adoptării din perspectiva ei, dar nu şi din a lui, dar Dwayne avea dreptate, nu era acum momentul şi clar nu avea să fie o discuţie de cinci minute.

Cu greu, am fost de acord. Mi-am tras nasul şi mi-a trecut mâna prin păr. Să îl simt scurt mi-a adus aminte de ce a zis mama şi mi-a confirmat, încă o dată, că oamenii vedeau doar părul ăla la mine.

Dakota era o claie de păr roşu.

Era al naibii de interesant să ştii că mama ta adoptivă te-a acceptat pentru asta şi, probabil, dacă aş fi fost un copil tuns scurt nu ar fi găsit nimic interesant la mine să mă ia acasă.

Eram şi mai fericită că am luat decizia să mă tund.

Dwayne m-a sărutat pe frunte şi m-a luat în braţe.

— Încearcă să nu te gândeşti acum la asta.

— Uşor de zis, am oftat pe umărul lui. Nu trebuia să venim deloc aici.

Mi-a prins obrajii în palme şi m-a tras înapoi să îl privesc.

— Am venit aici ca să te schimbi, aşa că hai să facem doar asta momentan şi ne ocupăm mâine de restul.

Am fost de acord cu el, pentru că nu aveam energie de nimic altceva.

M-am schimbat într-o altă pereche de blugi şi un hanorac. Mai multe haine mi le-am îndesat într-un rucsac, pentru că voiam să am câteva şi la Dwayne acasă. Nu voiam să fiu adolescenta care dădea fuga acasă la iubit atunci când o supăra ceva, dar încă nu mă credeam capabilă să suport non-stop tensiunile din casa asta, mai ales balul lor simandicos.

Urma să mă machiez la club, aşa că mi-am luat cu mine majoritatea machiajelor, pentru că nu voiam să le mai folosesc pe cele de acolo.

Am încercat să îmi pun de-o parte dramele familiale, pentru că mă aştepta o noapte lungă şi grea, iar faptul ca maică-mea m-a adoptat pentru păr devenea o problemă din ce în ce mai insignifiantă.

I-am trimis Danicăi un mesaj că suntem acasă, iar două minute mai târziu s-a auzit un

ciocănit discret în uşă. I-am deschis ei, iar la câteva secunde a urmat şi Dax.

Nu au spus nimic, dar privirile lor spuneau multe.

— Da, ne-am împăcat. Am finalizat eu repede şi amândoi au rânjit în acelaşi timp, de parcă erau programaţi. Era ciudat şi adorabil.

Dwayne s-a întins în patul meu şi a oftat într-un mod ciudat, parcă de plăcere.

— Şi ce ne-am mai împăcat, a spus el, iar eu am căutat ceva pe care să i-l arunc în cap. Dax a început să râdă, iar Danica zâmbea ca o şcolăriţă.

Mi-am pus mâinile în sân şi m-am încruntat la Dax.

— Dacă tot e aşa amuzant, ar trebui să încerci. E chiar plăcut.

— Să încerc ce? Sexul? Chiar nu pot să mă plâng la capitolul ăsta.

Am avut o licărire de speranţă doar pentru o secundă, apoi expresia Danicăi mi-a dat de înţeles că nu era vorba de ea. Mi-am strâns pumnii, atât de tare voiam să îi trag una.

— O să plângi mai încolo, când o să iei bătaie în cuşcă. Poate o zguduială bună o să te

aducă la normal. L-a atacat imediat Danica, furioasă. Eu eram sută la sută în tabăra ei.

— La câte mi-ai făcut, slabe şanse să mă mai aducă ceva la normal.

Dwayne a vrut să îi oprească, dar i-am făcut semn să nu se bage. Habar nu aveam dacă ajungeau să discute vreodată, şi poate nişte scântei o să îi ajute şi pe ei să îşi revină, cum se întâmplase şi în cazul nostru.

— Nu pot să cred că avem iar discuţia asta! Că trebuie să îţi explic, pentru a mia oară, că am făcut-o pentru tine.

— Nu, nu ai făcut-o pentru mine, ai făcut-o de frică! Nu-mi spune că te-ai culcat cu nenorocitul ăla pentru mine.

— Tu ce ai fi făcut dacă cineva cu puterea lui mi-ar fi ameninţat mie viaţa?

Se întorseseră şi erau faţă în faţă, aproape că îşi respirau unul altuia aerul. Eu m-am retras uşor şi m-am aşezat lângă Dwayne pe pat, care era acum la fel de curios şi tăcut.

— Nu e acelaşi lucru! a urlat Dax.

— Bineînţeles că nu! Pentru că tu eşti bărbat şi ai voie să te sacrificii, eventual să te culci cu cine ai chef pentru binele universului, dar eu nu pot să fac asta. A atacat Danica curajoasă, mai

aveam puţin şi începeam să îi scandez numele ca să o încurajez.

— Trebuia să vii la mine! Urletul lui Dax ne-a făcut pe toţi să tresărim.

— Trebuia să îmi spui totul, nu să joci teatrul ăla nenorocit şi să îmi calci inima în picioare. Să îl aduci în casa noastră şi să îl bagi în patul tău! Chiar nu îţi dai seama că ce mi-ai făcut e mai rău decât moartea?

Danica s-a tras un pas înapoi, a început să clipească des şi era gata să plângă. Voiam să mă ridic să merg la ea, dar Dwayne m-a oprit.

— Nu mai am încredere în tine şi nu pot să mai am vreodată, nu cu nenorocitul ăla care ne dictează vieţile.

Dax a ieşit din cameră, dar mie mi s-a aprins în cap un bec ce putea să lumineze un stadion.

Bineînţeles!

Mi-a venit să râd, chiar dacă situaţia nu era tocmai potrivită.

— Mă întorc imediat! am spus în timp ce m-am ridicat şi am ieşit pe uşă înainte ca cineva să apuce să spună ceva. L-am urmat pe Dax pe scări şi l-am prins înainte să apuce să intre în cameră. L-am prins de mână şi l-am întors spre mine.

Era roşu la faţă, dar avea şi lacrimi în ochi pe care nu le putea controla.

— Ce vrei, Dakota?!

— Ştiu ce faci!

S-a încruntat la mine şi a intrat în camera lui, dar l-am urmat tupeistă şi am închis uşa în urma mea.

— Nu ştii nimic, lasă-mă în pace.

— Uiţi cu cine vorbeşti?! Mi-am pus braţele în sân şi l-am privit insistent.

El doar a oftat.

— O respingi brutal pe Danica doar ca să îl faci pe Cade să creadă că nu o mai vrei, nu-i aşa? Astfel, nu mai e interesat de ea.

Expresia ce a durat doar o secundă pe chipul lui mi-a dat de înţeles că aveam dreptate.

Am râs încet.

— Iar eu credeam că doar mie mi-a trecut asta prin cap. Şi, recunosc, ţie îţi iese mult mai bine.

— Nu ştiu despre ce vorbeşti, ieşi din camera mea pentru că vreau să mă schimb. Am alte probleme mult mai grave acum.

Cu calm, m-am apropiat de el şi am încercat să îi explic că nu făcea alegerea bună.

— Tocmai de asta ai acum nevoie de ea mai mult ca oricând, şi ea de tine. Am făcut acelaşi lucru cu Dwayne săptămâna asta, credeam că îl protejez ţinându-l departe de mine, dar doar îi făceam pe plac lui Cade fără să îmi dau seama. La finalul zilei, tot ce îşi doreşte el este să ne vadă dezbinaţi, să ne facă să ne urâm. Iar tu îi oferi satisfacţii pe tavă respingând-o astfel pe Danica, să nu mai zic de chinul la care te supui singur.

— Dakota, nu e acelaşi lucru, a oftat el. Nu o fac neapărat pentru protecţia ei, chiar sunt supărat pe ea. Pune-te în locul meu şi spune-mi că nu mă înţelegi.

Mi-am muşcat buzele şi am aprobat din cap. Îl înţelegeam, Danica îl adusese pe Cade aici, se culcase cu el, îl făcuse pe Dax să se simtă ca un gunoi, era cu totul alta situaţia, dar tot îşi făcea rău cu mâna lui.

— Încă o iubeşti? am întrebat simplu şi voiam un răspuns la fel de simplu.

Chipul lui mereu serios şi furios în ultima perioadă şi-a arătat în sfârşit epuizarea. Trăsăturile i s-au înmuiat şi am simţit nevoia să îl iau în braţe. Era fratele meu care îmi fusese mereu alături, chiar şi atunci când îl

respinsesem, iar acum încercam să îi înţeleg alegerile în problema asta.

— O iubesc, dar nu am încredere în ea. Şi sunt furios! Nu pot pur şi simplu să trec peste ce s-a întâmplat când ştiu că situaţia asta ar fi fost alta dacă ar fi venit la mine. Poate eram amândoi în rahat de la început, dar eram împreună, iar nenorocitul ăla nu ar fi intrat niciodată în patul ei.

Am aprobat din cap şi am decis să nu mai insist pe subiect, era clar că Dax o ţinea pe Danica la distanţă- din mai multe motive. El chiar era supărat, nu se prefăcea de ochii lui Cade. Înţelegeam alegerile ei, dar le înţelegeam şi pe ale lui. Tot ce aveau nevoie era timp, timp ca Dax să ierte şi să îşi dea seama că iubirea pentru ea era mai puternică decât orgoliul lui.

— Eşti pregătit pentru seara asta? am schimbat subiectul, iar el a părut să aprecieze asta. A zâmbit într-un mod sumbru, de parcă îl amuza gândul la propria moarte.

— Nu ştiu pentru ce sunt pregătit, mai exact. Dacă o să îmi bage în cuşcă unul ca cel de noaptea trecută, promite-mi că o să ţii un discurs frumos la înmormântarea mea.

L-am lovit tare cu pumnul în braţe.

— Nici în glumă sa nu mai spui aşa ceva. O să te descurci. În plus, Cade vrea să ne chinuie, dar nu o să ne omoare. Nu îi pică bine din nicio privinţă să scape aşa repede de noi.

— Super, atunci oase rupte să fie.

Am râs amândoi, apoi am ieşit din cameră şi l-am lăsat să se pregătească. În camera mea, Dwayne rămăsese singur, era întins pe pat şi răsfoia o carte de-a mea.

Era atât de adorabil şi inocent, încât m-am simţit ca în clasa a nouă cu primul meu iubit strecurat pe furiş acasă.

— Te-a captivat povestea?

Citea – sau se prefăcea că citea – Obsidian de Jennifer L. Armentrout, una dintre autoarele mele preferate.

El a răsfoit paginile cu un interes comic.

— Pe la ce pagină face sex cu Daemon ăsta?

Am căscat gura de şoc, apoi am început să râd.

— Dar de unde ai ajuns tu la concluzia că face asta cu el?

— Păi e descris ca un zeu sexy, e nesimţit cu ea la început, ea nu îl suportă, reţetă perfectă de relaţie cu scântei şi sex interesant.

Tot mai şocată de ce aveam în faţă, am început să mă uit prin cameră, să mă asigur că adevăratul Dwayne era în patul meu şi nu vreo clonă dementă.

— În primul rând, nu e zeu, ci extraterestru. Şi în al doilea, sexul nu se întâmplă în volumul ăla, ci în altul, aşa că răsfoieşti degeaba, perversule.

A făcut ochii mari imediat ce a auzit de extraterestru, asta m-a făcut să izbucnesc în râs.

— Deci sexul cu extratereştri te-a învăţat pe tine chestiile alea interesante?

Trebuia să îmi dau seama că de asta răsfoia el cartea aia aşa interesat: pentru că îi spusesem că învăţasem multe despre sex din cărţi.

Mi-am dat ochii peste cap.

— Stai să vezi câte am învăţat de la sexul cu vampiri.

A făcut iar ochii mari, iar eu am izbucnit în râs.

— Hai să mergem la treaba noastră, lasă extratereştrii sexoşi în pace.

A mai răsfoit de câteva ori cartea, cu o ambiţie comică, până m-am întins spre el şi i-am luat-o din mână. Înainte să apuc să mă ridic, m-a prins de mijloc şi m-a tras peste el.

A scos un sunet ce prevestea gânduri rele şi m-a aşezat deasupra lui, desfăcându-mi picioarele în jurul taliei sale.

— Eu sunt singurul tău profesor de acum încolo.

Mi-am dat ochii peste cap, deşi privirea lui îmi cam spunea să îl iau în serios.

— A ieşit masculul alfa la luptă?

A urmat alt mârâit.

— Masculul alfa şi-a găsit perechea şi nu îi convine să o înveţe alţii cum stă treaba cu plăcerea.

Am izbucnit iar în râs, apoi am ţipat când m-a ciupit de fund.

— Iubitule, ştii că vorbeşti de personaje ireale?! Care, colac peste pupăză, mai sunt create şi de femei.

Şi-a mijit ochii la mine, analizând situaţia.

— Tot nu îmi convine.

Am clătinat din cap, iar atunci când a vrut să mai scoată altă prostie pe gură, i-am astupat-o cu un sărut. Era o şmecherie învăţată tot din cărţi, dar el nu trebuia să ştie. A lăsat discuţia baltă imediat şi limba lui a ajuns repede să se joace cu a mea, fumase înainte să venim aici şi aroma încă i se simţea în respiraţie, dar nu mă

deranja, aşa cum aş fi crezut. Poate eram eu prea înnebunită după el, asta era explicaţia.

Mi-au sunat clopoţei în cap atunci când şi-a strecurat mâinile pe sub hanoracul meu şi a început să îmi mângâie şoldurile.

Oricât de bine ar fi fost, nu era momentul potrivit.

Am sărit de pe el.

— Nu! Trebuie să plecăm în câteva minute şi chiar nu mă cred în stare să mai rezist încă o dată.

Mă aşteptam să protesteze, dar el mi-a rânjit drăceşte.

— O să vezi că poţi rezista mult mai mult de atât, iubito.

Am înghiţit în sec, cam atât puteam să fac, pentru că îl credeam pe cuvânt. Privirea lui îmi spunea, în cel mai serios mod posibil, că nu avea să mă mai lase cu încetul de acum încolo. Ochii lui s-au plimbat de sus în jos pe mine de parcă eram goală în faţa lui. Purtam un hanorac care acoperea aproape totul, dar nu trebuia să mă pun cu imaginaţia lui Dwayne ca să ştiu la ce se gândea.

Am zâmbit ruşinată şi mi-am trecut limba peste buzele uscate. Nu o făcusem deloc ca să îl

excit şi mai tare, dar cam acesta a fost efectul. Când am văzut pericolul prinzând contur în pantalonii lui, obrajii mei au luat şi mai tare foc. Poate făcusem astăzi nişte lucruri deloc creştine, dar asta nu mă transformase brusc într-o vampă cuceritoare.

— Mergem? am întrebat, abia şoptind, pentru că mi se cam uscase gura.

Dumnezeule, oare ce era în capul lui când se uita aşa la mine şi nu spunea nimic?!

— Mhm, a fost tot ce a zis, când eu mai aveam puţin şi transpiram de emoţie.

— Lasă-mă doar un minut să… îmi revin.

A făcut un semn clar spre problemă, iar eu am aprobat repede din cap, ca un soldăţel. Dacă nu mă lua pe mine să îşi revină, eram mulţumită, momentan.

Cu mintea vraişte şi hormonii încă făcând scandal în capul meu, am ieşit din cameră alături de Dwayne. Toate senzaţiile astea erau noi pentru mine şi nu mă pricepeam deloc să le gestionez. Avusesem contact intim cu ceva timp în urmă, corpul meu nu îi era deloc străin, dar acum eram mai conştientă decât oricând de faptul că eram într-o relaţie serioasă. Nu mai era vorba doar de dezlănţuiri hormonale, de explozii

provocate de nervi sau de alcool, acum eram complet conştientă de tot şi faptul că Dwayne mă alesese pe mine încă mă şoca. El ştia clar motivul, îl simţeam în privirea lui atunci când se uita la mine fără să spună un cuvânt.

Era excitare, da, dar şi ceva nou. Ceva ce nimeni nu îmi mai oferise până acum printr-o simplă privire: iubire.

Dax şi Danica erau şi mai furioşi unul pe altul, dacă asta era posibil. Crezusem că mica lor confruntare o să se transforme într-o cedare fierbinte, dar clar mă înşelasem amarnic. Nu doar că nu îşi vorbeau, dar Danica nu a mai vrut nici măcar să meargă în maşina lui. Eu şi Dwayne am rugat-o să vină cu noi, dar cum o ştiam deja şi ura să fie a cincea roată, a refuzat vehement şi a luat maşina ei. Îşi revenise aproape complet, sau pur şi simplu era prea ambiţioasă să şchiopăteze în faţa oamenilor.

Dwayne a mers tot timpul în spatele ei. Nu am mai discutat despre nimic, dar tăcerea era extrem de plăcută şi relaxantă în compania muzicii, mai ales când Dwayne mă lua de mână din când în când. Atmosfera mă păcălea uşor, mă simţeam de parcă urma să avem o întâlnire, să mergem undeva unde să fim doar noi şi

iubirea noastră, dar basmul s-a risipit repede când a parcat în fața Grotei Diavolului.

Intrarea nu a mai fost nicio ceremonie de data asta, ştiam deja ce aveam de făcut fiecare şi Cade nu îşi mai bătea capul cu noi.

În club nu era prea multă lume, momentan, dar muzica urla şi senzaţia greţoasă creată de locul ăsta mi s-a scurs ca smoala prin vene. Era abia seară, dar simţeam că cedez nervos din ce în ce mai tare.

Am mers împreună la vestiare, Dax şi Danica s-au despărţit fără un cuvânt, Dwayne m-a luat de mână şi m-a întors spre el pentru un sărut dulce ce nu mai avea nevoie de cuvinte.

— Nu lupţi în seara asta, nu? l-am întrebat când buzele noastre s-au desprins, iar eu am rămas cu inima bătând mai tare.

— Nu, o să mă ocup de pază, aşa că o să fiu mereu pe lângă tine.

Chiar dacă ştiam că asta putea crea nişte conflicte urâte din cauza geloziei lui, nu mă mai interesa. Aveam nevoie de protecţia lui şi nu aveam să îi mai interzic să dea de pământ cu orice nemernic îndrăznea să mă atingă.

Renunţasem la destule pentru Cade, nu aveam de gând să îmi las şi demnitatea călcată în picioare în ultimul hal.

— Promite-mi doar ca o să intervii atunci când eu nu pot să mă descurc.

Şi-a muşcat interiorul buzei, vizibil nemulţumit de cerere, dar a aprobat din cap în cele din urmă. A arătat spre vestiarul fetelor, unde urma să intru eu.

— Dacă este o vestimentaţie prea indecentă să nu o accepţi.

Nu prea aveam cu adevărat de ales, dar nici nu mai voiam să mă contrazic cu el pe asemenea teme, aşa că doar am aprobat din cap.

După încă un sărut rapid, fiecare am intrat în propriul vestiar.

Hărmălaia din interior nu m-a mai luat prin surprindere, am mers la masa mea, încercând să fac faţă la ce avea să urmeze. Mi-am aranjat machiajele în timp ce Danica deja începuse pregătirea, iar felul în care îşi apăsa pensula pe faţă indica cât de furioasă era.

— Eşti OK? am şoptit, deşi era o întrebare ridicolă.

Nu mi-a răspuns, s-a concentrat obsesiv pe imaginea ei din oglindă, dar mi se părea că era

la un pas de a urla. Mi-am tras scaunul lângă ea şi i-am luat pensula din mână. Nu mă pricepeam la fel de bine ca ea la machiaj, dar acum eram mai capabilă decât ea.

— Cred că încearcă acelaşi lucru pe care l-am încercat eu cu Dwayne. Ştii tu, să îi arate lui Cade ca nu te vrea, ca să te lase în pace.

Mă aşteptam să fie surprinsă în vreun fel, dar chipul ei a rămas rece.

— Nu, nu e asta! Pur şi simplu nu îi mai pasă şi trebuie să trec peste asta.

— Danica…

— Nu, Dakota. Are dreptate, s-au întâmplat prea multe. Trebuie să încetez să mai plâng după el şi să mă concentrez pe rahatul în care suntem acum.

— Asta aşa e, dar aveţi nevoie unul de altul. Nu renunţa la el, e orgolios şi…

— Dakota!

M-am oprit şi m-am întors imediat. Misha apăruse brusc în spatele nostru.

— Otilia te cheamă în biroul ei. Trebuie să îţi ia măsurile pentru costume.

Cu un nod în gât, am aprobat din cap. I-am înapoiat Danicăi pensula şi am bătut-o

încurajator pe umăr, apoi m-am ridicat şi am urmat-o pe Misha.

Purta blugi şi un maiou decoltat, nu mă credeam suficient de norocoasă ca asta să fie ţinută din noaptea asta.

— Cum urmează să ne îmbrăcăm?

— Nu ştiu, Otilia nu a decis încă. E în toane proaste, aşa că fă ce spune şi nu scoate prea multe cuvinte.

Puţin îmi păsa mie de toanele proaste ale Otiliei. Eu eram în toane proaste de o săptămână, dar nu îşi ţinea nimeni gura în preajma mea.

Misha a deschis uşa şi a băgat doar capul.

— Salt pentru măsurători, a fost tot ce a spus, apoi mi-a făcut loc să intru.

Eram oarecum fericită că nu trebuia să am atât de mult contact cu Cade. În cele mai negre coşmaruri, mi-aş fi imaginat că el se ocupa de toate lucrurile astea, dar nici Otilia nu era o persoană prea plăcută. Când am intrat în biroul ei, am simţit nevoia să tuşesc cu spasme. Fumul de ţigară era atât de gros încât o vedeam în ceaţă, iar gâtul meu, încă sensibil după strangularea de săptămâna trecută, s-a revoltat imediat.

Cu ochelarii foarte jos pe nas şi ţigara între degete, mi-a făcut semn să mă duc într-un colţ al camerei.

Am făcut întocmai. Şi de aş fi vrut să vorbesc, tot nu aş fi făcut-o, mă concentram să respir cât mai puţin.

Otilia şi-a strivit ţigara în scrumiera imensă şi şi-a aprins alta înainte să vină la mine cu un centimetru de croitorie.

— Vrei să te dezbrac eu? s-a răstit la mine, am respirat pe nări şi mi-am dat hanoracul jos, bocancii şi blugii.

— Tot!

Am făcut ochii mari, ea s-a încruntat la mine şi a început să bată din picior. Deja eram doar în lenjerie intimă.

— De ce tot? am îndrăznit să întreb.

— Pentru că oricum hainele tale o să fie cu două numere mai mici, ca să fie cât mai strâmte.

Nu voiam sub nicio formă să mă dezbrac mai mult de atât. Primul lucru care mi-a trecut prin cap era cum Cade avea camere de supraveghere aici şi acum privea totul.

Mi s-a zbârlit pielea.

— Hai odată, fetiţă, nu am toată noaptea de pierdut cu tine.

A ridicat tonul la mine, dar asta nu m-a speriat. Fizicul ei nu o ajuta deloc să fie intimidantă, arăta ca o stafie slăbănoagă şi dependentă de tutun, dar voiam să ies din camera asta cât mai repede, aşa că mi-am dat sutienul jos.

— Atât ajunge, nu cred că şi chiloţii o să îţi afecteze măsurătorile! am spus cu hotărâre, ea a strâmbat din nas, dar nu a mai comentat şi s-a apucat să mă măsoare.

— Aş fi înţeles dacă trebuia să te dezbraci în faţa lui Cade.

Mi-am ţinut gura închisă, pentru că numai gândul ăsta îmi provoca greaţă.

Otilia a mârâit nemulţumită atunci când mi-a luat măsura bustului, dar puţin îmi păsa de părerea ei.

— Te-ai mai gândit la ce vrei să faci aici? După ce le-ai văzut pe fete adunând banii de pe scenă.

— O să fac ce am făcut şi aseară, nimic mai mult.

M-a privit cu o sprânceană ridicată pe deasupra ochelarilor. Citeam în privirea ei că nu ştia exact de ce eram eu aici şi asta o frustra. Şi-

a îndesat ţigara între dinţi şi a continuat să mă măsoare pe toate părţile.

După ce a terminat, m-a pus să fac o piruetă.

— Bărbaţii au cele mai ciudate gusturi. Ai crede că toţi sunt înnebuniţi după sâni şi fund cât mai mari, dar nu e aşa. Tu ai fii o noutate pe scenă, dacă înveţi puţin să dansezi, poţi să faci mulţi bani cu picioarele alea.

Am înghiţit uşor în sec.

— Mulţumesc, Otilia, dar deocamdată răspunsul este nu.

Nu îmi păsa că nu aveam nicio şansă să strâng suma cerută de Cade primind câte 100 de dolari pe noapte, nici nu era ăsta ţelul. Trebuia să stau suficient de mult cât să îi prind o slăbiciune.

— Misha, cheam-o pe cealaltă. A ţipat dintr-o dată, făcându-mă să tresar, şi cât timp eu mi-am pus sutienul pe mine, a apărut Danica. Era machiată cu foarte mult fard roşu şi o lungă linie neagră de tuş. Ochiul stâng nu apucase să îl termine şi sigur nu asta era alegerea ei pentru machiaj.

Procesul a mers mai repede la ea, Danica nu a scâncit atunci când a pus-o să se dezbrace, nici nu părea că îi păsa.

Eram pe punctul de a ieşi din încăpere atunci când Otilia a întrebat:

— Tu te-ai răzgândit în privinţa serviciilor prestate?

Puteam să jur că Danica va răspunde la fel ca mine, însă m-a şocat complet când a spus:

— Da, vreau panglica roşie.

M-am întors şocată spre ea să mă asigur că auzisem bine. Mi-a făcut semn să tac atunci când am vrut să protestez.

— Foarte bine! a spus Otilia, cu un zâmbet ce i-a încreţit şi mai mult trăsăturile îmbătrânite.

Am aşteptat să ieşim împreună din birou, apoi am prins-o de braţ şi am tras-o spre mine.

— Ţi-am pierdut minţile? am şuşotit nervoasă. M-a tras spre un colţ mai retras al vestiarului şi apoi şi-a trecut mâna prin păr.

— M-am săturat de chestia asta, Dakota, şi vreau să termin cât mai repede. Doar că nu crezi că ne-a băgat aici ca să ne ţină doar pentru servit la mese? Ne vrea la cea mai joasă treaptă şi tu ştii asta.

Am prins-o de mâini şi am încercat să o calmez, eram sigură că cearta cu Dax avea o implicare în alegerea ei nebunească.

— Danica, te rog, nu o face. Avem un plan, nu uita, am şoptit.

— Da?! Şi ce crezi că o să afli servind la mese? Oamenii importanţi, cei la care vrei tu să ajungi, sunt sus, pe platforme, iar la ei servesc doar fetele care oferă *totul.*

Mi-am trecut mâna prin păr, îmi simţeam pulsul accelerând din cauza groazei.

— Ai dreptate, dar nu pot…

Danica mi-a citit panica în privire şi mi-a cuprins obrajii în palme, m-a atras mai aproape de ea şi mi-a şoptit:

— Nu a fost vorba de tine, surioară, oricum Dwayne ar exploda şi ar distruge tot planul dacă te-ar vedea cu aşa ceva pe mână. Eu nu am nimic de pierdut.

Am clătinat tare din cap, cu ochii în lacrimi.

— Nu vreau să te sacrifici din nou.

— După ce i-am permis nenorocitului ăla să intre în patul meu, nimic nu mai pare atât de rău. Este singura noastră şansă.

— Dax va înnebuni.

— Dax a spus deja foarte clar, de multe ori, ce simte acum în legătură cu mine.

Când a vrut să plece, am prins-o de mână şi am implorat-o din privire să se răzgândească.

— Te rog, Danica. O să distrugi orice şansă să te ierte. Nu pot suporta asta, măcar mai aşteaptă puţin, să vedem cum decurg lucrurile.

Şi-a strâns ochii şi şi-a muşcat buza atunci când era pe punctul de a plânge.

— Lucrurile o să decurgă din ce în ce mai rău, de asta te pot asigura. Cât despre Dax, relaţia noastră este mult prea murdară ca el să mai fie vreodată ce a fost. Trebuie să accept asta şi să lupt pentru ce contează acum. Dacă îl scot în viaţă din rahatul ăsta, nu îmi pasă că nu va mai vorbi cu mine niciodată.

A plecat înapoi spre măsuţa ei de machiaj, eu am rămas în acelaşi loc şi m-am întors cu faţa la perete, l-am izbit cu pumnii şi am scos un urlet mut ce mi-a încordat tot corpul. Mi-am izbit fruntea de perete şi am implorat pe oricine mă asculta, să oprească asta. Să îi scoată pe ei din nenorocirea în care se aflau.

Nu era vina nimănui, nici măcar a mea, nu alesesem eu inima aia, dar eram mult mai implicată în planul diabolic al lui Cade. Ei nu aveau niciun amestec, simplul ghinion nenorocit că fuseseră adoptaţi de aceeaşi părinţi ca şi mine.

Mi-am şters lacrimile şi am încercat să mă adun, pentru că, din nou, nu aveam ce să fac.

Jumătate de oră mai târziu, am ieşit din vestiar cu o înfăţişare şi identitate complet diferite.

Dakota încă mai plângea în acel colţ, cu capul lipit de perete, dar Salt mergea dreaptă şi pregătită pentru ce avea să urmeze.

Ţinuta din seara asta era complet diferită de cea de noaptea trecută, dar la fel de vulgară. Aveam pantaloni, însă asta nu mă ajuta chiar atât de mult. Erau roşii şi de piele, îngrozitor de strâmţi şi cu o talie atât de joasă, încât nici măcar nu aveau fermoar şi mi se va vedea fundul la cea mai mică aplecare. În partea de sus purtam doar un sutien, tot roşu şi cu ţinte ascuţite, iar în picioare botine asemănătoare cu cele de noaptea trecută. Machiajul nu fusese alegere, ci ordinul Otiliei. Danica mă ajutase să mă fardez la fel ca ea şi să îmi schimb complet înfăţişarea.

Otilia se oprise în faţa mea înainte să ne dea voie să ieşim, atunci când adusese panglicile roşii. Mă privise într-un mod ciudat, o analiză aspră şi admirativă în acelaşi timp.

Mă prinsese de mână şi mă strânsese cu o forţă surprinzătoare pentru dimensiunea ei.

— Ia asta! O să faci mai mulţi bani decât îţi poţi imagina. Se întinsese să îmi şoptească la ureche şi încercase să îmi îndese nenorocita de de panglică roşie în palmă.

Nu mă speriase încercarea ei, ci reacţia mea. Pentru o secundă fusesem pe cale să accept. Ştiam că Danica avea dreptate şi ştiam că asta îşi dorea Cade, dar ne lăsa încet ca să se joace cu noi.

Rezistasem tentaţiei diabolice, dar nu şi Danica, care o avea acum la mână şi arăta mult mai teribil decât era de fapt. O simplă panglică de mătase roşie, însă era precum o însemnare permanentă ce îţi schimba pentru totdeauna identitatea.

Când am ajuns în club, mi-am dat seama că totul era asortat cu noi în seara asta. Erau doar lumini roşii şi fuseseră aduse câteva motociclete decorative cu aceeaşi culoare, până şi fumul era roşu. Dacă ăsta era modul lui Cade de a se pregăti pentru Crăciun, nu m-ar fi mirat. Clubul era mult mai plin decât fusese când venisem.

Cineva m-a apucat de mână şi m-am întors. Am tresărit şi eram cât pe ce să îi trag un

genunchi între picioare, din instinct. Era o namilă de om, îmbrăcat numai în piele şi cu o cască de motociclist pe cap. Şi-a ridicat viziera şi am tresărit când i-am recunoscut ochii.

— Dwayne!

M-a tras în spatele barului şi m-a întors astfel încât tot corpul meu era acoperit de al lui.

S-a uitat la mine din cap până în picioare, nu prea aveam cum să îi ghicesc expresia din cauza căştii, dar eram sigură că l-am auzit mormăind o înjurătură. Eram totuşi surprinsă cum mă cunoscuse aşa repede îmbrăcată aşa, machiată în halul ăsta şi cu peruca neagră.

— De ce porţi chestiile astea?

— Nu vrea ca oamenii să mă vadă pe aici şi să creadă că lupt în seara asta. Îl înţelegeam foarte greu din cauza muzicii şi a căştii, chiar dacă era complet aplecat spre urechea mea.

— Şi o să te plimbi pe aici cu o cască pe cap, toată noaptea?

— Nu sunt singurul, mai sunt trei. O să facem show cu motocicletele alea, burnout, adică o să le ambalăm toată noaptea.

Suna chiar distractiv şi eram puţin invidioasă că eu nu puteam să fac ceva aşa de simplu, nu că

aş ştii măcar să pornesc o motocicletă, însă el nu părea aşa fericit.

— E mai bine decât să te folosească drept paznic.

— Vreau să intru în ring, dar nenorocitul se joacă cu nervii mei. Îmi dă doar 100 de dolari pentru circul pe care îl fac în noaptea asta.

Nu era cazul, chiar deloc, dar eu am chicotit.

— Bun venit la clasa de jos a muncitorilor. Amândoi o să câştigăm la fel, iubitule.

Îi vedeam doar ochii, dar în jurul lor s-au format mici încreţituri ce indicau că zâmbea.

M-a prins de mijloc şi m-a atras mai aproape de el.

— Nu ştiu dacă sunt excitat în draci din cauza felului în care arăţi, sau nervos în draci.

M-am agăţat de gâtul lui.

— Şi eu pot să spun acelaşi lucru în legătură cu tine, dar sunt doar excitată.

Mi-a strâns fundul în palme şi a încercat să mă sărute, apoi a mârâit când şi-a dat seama că nu poate. L-am ajutat eu şi i-am ridicat casca până deasupra nasului, suficient pentru ce aveam nevoie. L-am sărutat cu pasiune, bucuroasă de avantajul pe care mi-l ofereau tocurile, şi gândurile perverse mi-au umplut

repede mintea, mai ales că el era atât de înnebunitor de sexy în costumul ăsta de motociclist. M-a strâns cu o furie posesivă în braţe, îi citeam gândurile în mişcări, ar fi făcut orice să mă ia de aici, dar ştia că era legat de mâini momentan.

Ne-am despărţit cu greu şi el şi-a tras casca şi viziera înapoi. Cel puţin nu îi îmbrăcase şi pe ei în roşu şi îi lăsase la ceva mai masculin: negru.

Ne-am despărţit şi fiecare ne-am ocupat posturile. Dwayne s-a urcat pe motocicletă, eu mi-am luat masa din seara asta. Ei încă nu făceau nimic, doar stăteau pe ele, oprite, rezemaţi într-un picior, dar imaginea era suficient de sexy şi periculoasă chiar şi aşa. Mă întrebam dacă era şi Dax printre ceilalţi trei.

Asta mi-a adus aminte de Danica şi am căutat-o în mulţime, dar nu era nicăieri de găsit. Frica mi s-a întors în stomac şi m-am gândit cu groază la cum va reacţiona Dax când o va vedea astfel.

Motocicletele erau tema serii, abia acum găseam legătura şi cu ţinutele noastre, iar roşul era o completare a tunurilor de foc pe care Cade le adusese în timpul zilei. Clubul era complet

diferit de cum arătase noaptea trecută. Acum arăta ca o adevărată gaura de iad, dar ar fi fost incredibil de interesant dacă nu am fi fost nevoiţi să lucrăm – ca şi sclavi – aici.

Nu era de mirare că cei mai bogaţi oameni ai oraşului se călcau în picioare să prindă un loc aici, fiecare noapte era diferită, surprinzătoare, iar Cade se pricepea de minune să atragă muştele în plasă.

Încercam doar să nu mă gândesc că în spatele acestor ziduri era o afacere internaţională de trafic de persoane, asta făcea iadul să fie cu adevărat un iad.

Clienţii s-au aşezat la masa care îmi fusese atribuită mie, în cealaltă parte a clubului de data asta, cel mai departe de motocicleta lui Dwayne. Eram sigură că aceasta aranjare nu fusese din coincidenţă.

Chris Brown îmi spărgea timpanele cu melodia „Juice" şi am încercat să mă las purtată de muzică şi să nu mă mai gândesc la ce făceam cu adevărat.

La ce făcea Danica, mai ales.

Apoi, totul s-a schimbat brusc şi oamenii au început să ţipe entuziasmaţi.

Motocicletele prinseseră viaţă.

Pentru o secundă am crezut că vor accelera pur şi simplu prin mulţime, însă doar se învârteau pe loc în ceva ce îmi semăna a drifting. Motoarele puternice urlau asurzitor şi electrizant, scoţând un fum dens şi alb ce crea un contrast de-a dreptul spectaculos.

Am trecut prin mulţime ca să ajung într-un loc unde puteam să îl văd pe Dwayne. Lumea se adunase înnebunită şi nu era uşor să treci printre ei, făcuseră cercuri în jurul motocicliştilor şi îi aclamau şi filmau. Nimeni nu mai dansa.

Tot ce vedeam era fumul scos de motocicleta lui Dwayne, dar mi-am luat gândul că aveam vreo şansă să ajung la el, asta dacă nu voiam să împing cu coatele pe toată lumea.

Când să mă întorc la treaba mea, cercul de oameni s-a spart pe laterale şi sunetul motocicletei a devenit chiar mai puternic.

Eu nu putusem să trec prin mulţime, dar altcineva putea. Oamenii se dădeau imediat din faţa lui Dwayne şi a înaintat încet cu motocicleta fix spre mine.

Inima mea a ţopăit până în tavan.

Nimeni nu ştia că era el, nimeni nu ştia că pe Mesagerul Întunericului îl ovaţionau, doar eu

ştiam cine era sub acea cască şi asta era cu atât mai incitant.

Motocicleta s-a oprit la câţiva centimetri în faţa mea şi brusc m-am trezit în cercul în care încercam să intru, oamenii s-au strâns în jurul nostru şi au început să ţipe.

Mâna lui Dwayne s-a întins spre mine şi ştiam exact ce voia.

Eram emoţionată şi fericită în acelaşi timp, voiam să plâng şi să ţip de bucurie. Inima mea dansa în ritmul muzicii. L-am prins de mâna înmănuşată şi am mers în spatele lui. M-a ajutat să urc, susţinându-mă tot timpul, pentru că nu ştiam nici unde trebuia să pun piciorul şi tremuram de emoţii.

M-am aşezat în spatele său şi mi-am desfăcut picioarele în jurul lui. Nu voiam să mă gândesc cum arătam în pantalonii ăştia. I-am cuprins mijlocul şi el m-a strâns încă o dată de mână, ca un semn să mă ţin bine.

Mulţimea a urlat şi mai tare.

Dwayne a ambalat motocicletă şi a început din nou aceeaşi spirală ameţitoare. Totul era diferit. Să priveşti un demon dezlănţuit era fascinant, dar să urci pe spatele lui, senzaţia era de o mie de ori mai explozibilă. Adrenalina a

început să îmi clocotească în vene şi l-am strâns mai tare în braţe pe Dwayne, speram să nu îl înţep cu ţintele de pe sutien, dar nu mă gândeam prea mult la asta, mintea mea pulsa cu alte gânduri.

Am ţipat cât m-a ţinut gura, dându-mi capul pe spate, exprimând exact senzaţia pe care o simţeam. Mulţimea a ţipat odată cu mine.

Nu aş fi crezut niciodată că putwam ajunge să gust asemenea arome de fericire tocmai în clubul ăsta, după ce Cade jurase că ne va face viaţa un calvar.

Era ceva ce el nu putea distruge, oricât îşi dorea: iubirea. Şi oricât de mult încerca să ne depărteze, să ne înjosească, iubirea noastră găsea modalităţi să ne umple de fericire în cele mai neaşteptate scenarii.

Aveam nevoie de Dwayne şi atât. Eram fericită.

Am râs atunci când am început să ameţesc şi l-am strâns mai tare de mijloc. Trunchiul lui se cutremura, semn că şi el râdea.

Ştiam că şi el îşi dorea acelaşi lucru ca şi mine: să accelereze şi să ieşim împreună de aici, să fugim unde vedeam cu ochii, dar a fost nevoit să oprească.

Mi se învârtea capul atunci când am coborât de pe motor. Adrenalina mea mai avea puţin şi îmi ieşea prin vene, am zâmbit mulţimii şi am încercat să mă fac cât mai repede nevăzută. Dwayne a rămas să facă câteva poze cu admiratorii, eu m-am împleticit spre bar şi mi-am amintit că trebuia să duc două sticle de coniac la masa mea.

— Fir-ar! am mormăit printre buze. Cineva nu avea să primească deloc bacşiş în seara asta, dar nu mă mai interesa cu adevărat, din moment ce nu puteam să îi pun la seiful de sclav.

Am intrat în camera frigorifică şi pielea mea s-a zbârlit instantaneu, nu realizasem cât de tare mă încinsesem alături de Dwayne.

Cineva a izbit uşa în urma mea şi am icnit speriată, întorcându-mă. Am apucat să văd doar un corp imens şi negru cum vine spre mine. Şi-a scos casca cu o secundă înainte să mă prindă de şolduri şi să mă tragă în braţele lui, iar sărutul ce a urmat era demn de experienţa pe care o avusesem mai devreme împreună.

A aruncat casca pe jos şi mi-a prins coapsele, fără dificultate m-a ridicat în braţele lui. Mi-a lipit spatele de peretele rece, iar contactul cu pielea mea caldă a fost dureros. Am

suspinat printre buzele lui, dar era chiar acolo să îmi arunce tensiunea în aer atunci când şi-a coborât buzele pe gâtul meu.

Ca o sălbatică, i-am desfăcut geaca, pentru că voiam contact cu pielea lui. I-am tras-o pe umeri şi i-am coborât-o pe braţe, nu purta nimic pe dedesubt, iar contopirea a fost exact ce îmi imaginam. Pe interior şi el era înfierbântat şi transpirat, încordat de excitare şi o nevoie de-a dreptul animalică.

Frigul din cameră se duela cu focul din interiorul meu, nu ştiam care urma să câştige sau dacă asta se va întâmpla înainte să explodez. Buzele mele au scos un geamăt silenţios atunci când buzele lui mi-au sărutat gâtul, apoi au urcat spre buzele mele şi sărutul mi-a topit carnea pe oase.

Focul câştiga.

Limba lui s-a împletit dominantă cu a mea, mi-a revendicat toată gura, tot corpul, fiecare celulă din mine îi răspundea doar lui.

Pe Dwayne îl enerva clar sutienul meu şi a vrut să mi-l dea jos.

Imediat după asta, uşa s-a deschis şi cineva a intrat. Amândoi ne-am oprit, eu mult mai

speriată decât el şi m-am asigurat repede că nu îmi desfăcuse sutienul.

Dumnezeule, iar uitasem complet unde eram. Băiatul ăsta avea talentul de a-mi lua minţile într-un mod de speriat.

Mi-am dres glasul şi am coborât din braţele lui, observând abia acum că cea care intrase era Misha.

Ne-a zâmbit într-un mod foarte pervers.

— Nu mă băgaţi în seamă, îmi iau comanda şi plec. Ne-a făcut cu ochiul şi exact asta a făcut.

I-am zâmbit recunoscătoare, încă trăgându-mi sufletul.

În câteva secunde a fost afară iar eu am respirat uşurată că scăpasem aşa uşor. Nici nu voiam să mă gândesc cum ar fi fost să între unul dintre barmani sau bodyguarzii lui Cade.

— Trebuie să încetăm să mai facem asta, am râs eu încă tensionată, aranjându-mi peruca ce suferise puţin.

El a rânjit ca un drăcuşor în timp ce se încheia la geacă.

— De ce? Aşa e cel mai incitant.

L-am lovit în umăr.

— E incitant să ne prindă Otilia unul peste altul?

— Putin. Poate face infarct şi crapă.

Am început să râd, apoi l-am împins spre uşă până când nu ne mai prindea cineva pe amândoi aici.

— Când primesc restul? a întrebat întorcând capul peste umăr. Entuziasmul jucăuş din ochii lui era contagios.

— Restul la ce?

— Le ce am început pe peretele ăla.

Am clătinat din cap şi l-am împins mai departe, dar nu fără să chicotesc.

— Mâine dimineaţă.

— Ce? Atât de mult? O să îmi explodeze motorul până atunci.

S-a întors spre mine cu ditamai boticul atunci când l-am împins pe uşă. Am început să râd şi i-am luat casca să i-o pun înapoi pe cap, dar nu înainte să îi ofer încă un sărut.

— Sunt sigură că poţi să rezişti. I-am făcut cu ochiul şi i-am închis uşa în nas înainte să mă mai atragă în vreo nebunie periculoasă.

Rămasă singură şi fără focul meu permanent, am îngheţat iar instantaneu şi am înhăţat cât am putut de repede sticlele de alcool şi paharele. Speram doar să nu uit ceva şi să nu fiu prea tare luată la rost pentru că am întârziat atât de mult.

Era de mirare că nu venise încă nimeni după mine.

Încercând să mă adaptez iar temperaturii, am dus sticlele la masa mea. Am fost tratată cu câteva încruntături, dar fără reproşuri, probabil fuseseră şi ei la spectacolul de motoare şi nu duseseră chiar aşa tare lipsa băuturii. Clienţii mei în seara asta erau plăcut de potoliţi. Două cupluri, ambele trecute de treizeci de ani şi nici un burlac cu interese deosebite pentru fundul meu. Dwayne observase şi el asta, pentru că, în mod convenabil, motocicleta lui era acum mult mai aproape de mine.

Am încercat să nu zâmbesc gândindu-mă cât de tare îl enerva asta pe Cade, care urmărea totul de la balconul lui simandicos.

Dispariţia Danicăi tocmai începea să mă sperie foarte tare atunci când am văzut-o coborând de pe platformă cu o tavă goală în mână. M-am luat după ea, dar s-a pierdut prin mulţime înainte să am timp să o prind.

Eram atât de bipolară în privinţa alegerii ei. Într-un fel o înţelegeam, pentru că era singura şansă, ştiam asta, dar, în acelaşi timp, era de neconceput. În plus, ştiam deja că Dwayne ar fi

înnebunit să mă vadă cu acea panglică la mână şi nu aş fi avut ce să fac în privinţa asta.

Orele au trecut fulgerător de repede. Între comenzi la masă şi spectacolele făcute de motociclişti, atmosfera era chiar plăcută, iar eu încercam să mă încarc cu cât de multă energie pozitivă puteam. Ceilalţi au urmat schema lui Dwayne şi au început să ia fete pe motor, dar nu chelneriţe, ci fete din mulţime, şi bineînţeles că imediat s-au dus admiratoarele şi la Dwayne.

Încercam să îmi ţin gelozia în frâu pentru asta, dar m-a surprins când nu a făcut-o, refuzându-le pur şi simplu. Aş fi vrut să fiu la fel de relaxată precum era şi să fac ce voiam fără să mă tem de ceva. Am încasat câteva încruntări de la tipele refuzate, dar le-am răspuns cu un zâmbet drăgălaş.

Nu aveam eu demnitate în clubul ăsta, dar iubitul meu era *doar al meu*. Şi tocmai de asta purtarea acelei panglici era complet scoasă din discuţie din toate motivele.

Momentul de care mă temeam cel mai tare a sosit mult prea devreme. Nu îl mai văzusem pe Dax tot restul nopţii, nici nu ştiam dacă aflase ce făcuse Danica, dar un lucru era clar: nu era încă pregătit pentru asta.

Dax avea o condiţie fizică bună, era un atlet sclipitor, dar performanţele lui nu îl ajutau să facă faţă unui asemenea loc. În plus, oricât se prefăcea, ştiam că era foarte afectat de tot ce se întâmpla cu Danica. Pentru binele lui, speram din suflet să nu o fi văzut încă.

Toată lumea şi-a îndreptat atenţia spre cele două colţuri ale cluburi. Aceleaşi în care stătuse şi Dwayne cu adversarul lui noaptea trecută. Eram liniştită şi recunoscătoare că, de data asta, îl aveam lângă mine şi nu risca să păţească ceva, dar îmi era teamă pentru fratele meu, care arăta pregătit pentru ce avea să urmeze, dar era şi un prefăcut foarte bun.

— O să fie bine. Cade nu vrea să îl omoare, o să îi dea un adversar pe măsura lui. Mi-a spus Dwayne, prinzându-mă de mijloc. Era deja clar cine urma să lupte şi oricum toată lumea privea spre ei, aşa că şi-a dat în sfârşit casca jos. I-am mângâiat obrazul când am văzut cât de transpirat era, porcăria aia îl asfixiase toată noaptea.

Adversarul lui Dax era, surprinzător, mai slab decât el.

— Îl ştii? l-am întrebat pe Dwayne. Expresia lui îmi dădea de ştire că nu prea era de bine.

— Da, a oftat. Nu e puternic, dar e groaznic de rapid şi agil.

— Dax are vreo şansă?

— Niciuna.

Am suspinat terifiată.

— Sper doar să reziste măcar zece minute în ring, altfel o să piardă rău la pariuri data viitoare.

Mi-am pus palma la gură şi i-am privit urcând în cuşcă.

Mă îngrozise să îl văd şi pe Dwayne făcând asta, dar pentru el nu era nici pe departe prima dată, Dwayne era stăpânul acelei cuşti şi o spusese clar mulţimea. Acum, oamenii erau sceptici, nu îl cunoşteau pe noul luptător, dar îi auzeam vorbind despre posibilitatea de a-l învinge pe Cobra: adversarul lui. Potrivit nume, tipul chiar se mişca precum un şarpe.

Nici Dax nu mai era… Dax.

Era Sniper şi avea un jumătate de păr vopsit în verde şi un tatuaj mare şi fals pe braţul drept. Oare el îşi alesese numele ăsta, sau Cade?

— Haideţi, oameni buni, alegeţi-vă preferatul. Pe Cobra îl ştiţi deja, agil şi veninos ca o adevărată reptilă, dar în seara asta avem un nou luptător care va surprinde. Sniper nu ratează

niciodată o lovitură. Care câştigă în noaptea asta? a urlat DJ-ul, în timp ce oamenii se înghesuiau la pariuri iar Dax şi Cobra îşi dădeau târcoale în ring.

Mă durea sufletul să îl văd acolo, totul era doar din vina mea şi acum chiar nu mai aveam nicio scuză, ca în cazul lui Dwayne, care lupta aici de dinainte ca eu să am transplantul. Dax şi Danica aveau vieţile distruse doar din vina mea.

Nu îmi dădeam seama pe cine se pariase mai mult, dar lumea părea să aibă încredere mai multă în Cobra până când îl cunoşteau pe noul luptător. Mă tot uitam după Danica, dar nu o vedeam niciunde, însă eram sigură că îl urmărea acum.

Lupta a început prea repede, prea brutal. Cobra era o adevărată viperă furioasă şi nu i-a dat lui Dax nicio secundă de pauză după sunetul gongului.

Nu existau reprize, nu era un meci corect sau legal, amândoi se luptau până când unul leşina sau nu se mai putea ridica deloc. Nu voiam să mă gândesc la cealaltă variantă.

— La dracu'! a înjurat Dwayne după primele cinci minute, când eu deja aveam ochii plini de lacrimi.

Dax nu doar că pierdea, dar era bătut măr. Avea o tehnică, dar nu avusese când să o finiseze, iar nenorocitul de Cade îi dăduse cel mai rapid luptător, care îl lovea din toate părţile şi nu îi oferea nicio şansă de ripostă.

Fața fratelui meu era plină de sânge şi el începuse să se clatine pe picioare. Lovea în gol şi abia dacă îl atinsese pe Cobra de două ori. Fizic, era mult mai masiv şi înalt decât adversarul său, dar nu îl ajuta deloc.

Dwayne a înaintat spre cuşcă şi eu m-am luat după el.

— Păstrează distanţa de el, nu te mai apropia şi loveşte-l cu picioarele. A început Dwayne să îi strige, oamenii s-au întors şocaţi spre el şi l-au privit de parcă sperau să îl vadă urcând în ring.

Dwayne dădea târcoale cuştii, urlându-i sfaturi lui Dax, care au reuşit să îl ajute de câteva ori. Mi-am dat seama care era tehnica: Fiind mult mai scund, Cobra avea picioarele mai scurte şi nu reuşea să îl lovească aşa uşor dacă Dax avea grijă la distanţa dintre ei, el îl putea lovi uşor înapoi, fiind mult mai înalt. Însă nemernicul s-a prins de truc şi a început să îi dea târcoale într-un mod ameţitor, l-a mai lovit de câteva ori cu pumnul în gură, apoi l-a atacat

direct din spate. Practic s-a urcat în spatele lui şi l-a lovit atât de tare cu genunchiul în coloana vertebrală, încât Dax a urlat de durere şi s-a îndoit într-un mod nefiresc.

Am ţipat şi eu şi mi-am pus mâinile la gură. În mulţime era o combinaţie de huiduieli şi ovaţii de fericire.

Dax s-a prăbuşit pe burtă, pe marginea ringului. Dwayne a mers lângă el şi l-am auzit urlândŞ

— Rămâi jos. La dracu', rămâi jos! a urlat din nou când Dax a încercat să se ridice, dar părea să aibă dureri agonizante în coloană.

Cobra îl stârnea să se ridice, îl batjocorea şi îşi savura gloria.

S-a ridicat în genunchi şi a scuipat o gură de sânge.

— Sniper, ascultă-mă, o să te atace doar acolo acum. Poate să îţi rupă coloana, nu fi prost şi rămâi jos.

Mi s-a părut că îl văd aprobând din cap, dar nu eram sigură. Şi-a ridicat privirea şi s-a uitat la Dwayne, avea faţa aproape desfigurată şi sângele îi curgea din gură încontinuu. Părea gata să îşi accepte înfrângerea, când ochii i s-au oprit brusc pe ceva în mulţime.

Chipul i-a împietrit, totul la el s-a schimbat atât de brusc, încât a devenit înfricoşător. De la o durere teribilă până la furie nebună a fost doar o secundă. Am trecut printre câţiva oameni să îmi dau seama la ce se uita şi am văzut-o.

Danica era la câţiva metri de cuşcă, cu faţa plină de lacrimi şi mâinile la gură, iar nenorocita de panglică strălucea ca un neon pe mâna ei.

Nici măcar nu îşi dăduse seama că o purta în faţa lui, expresia ei mi-a dat asta de înţeles când a privit-o şi apoi a acoperit-o repede cu cealaltă palmă şi o expresie de groază.

Infernul s-a dezlănţuit în acel moment.

Dax a urlat cu o furie turbată şi s-a ridicat imediat de jos. Pentru un moment, am crezut că voia să vină la Danica, dar a fost blocat de Cobra, care nu ştia ce explozie se produsese în sufletul adversarului său.

L-a mai lovit de două ori însă nici nu a părut să simtă, iar atunci când Dax a reuşit să îşi înfigă pumnul în faţa lui, la propulsat direct la podea.

Cobra a apucat să se ridice doar într-un genunchi când Dax l-a prins din nou, i-a înconjurat tot gâtul cu palma şi a început să îl lovească cu turbare, urlând în acelaşi timp.

Dax nu mai era Dax, era un om distrus şi turbat de furie, în doar câteva secunde faţa lui Cobra a început să se desfigureze şi i-am văzut ochii dându-se peste cap. Nu mai avea nicio şansă să riposteze.

Am îngheţat de frică atunci când mi-am dat seama că avea să îl omoare, îşi pierduse orice urmă de control şi umanitate.

— Opreşte-te! Dax, o să îl omori şi o să regreţi amarnic după! a urlat Dwayne la el, folosindu-i numele real de data asta. A vrut să urce în ring la el, dar nu i s-a dat voie.

În ceea ce părea ultima secundă până la dezastru, Dax i-a dat drumul lui Cobra. Corpul lui s-a prăbuşit pe podea ca un leş. Nu mai mişca şi avea faţa plină de sânge, m-am rugat cu toată forţa să nu fie mort.

Dax s-a îndreptat şi şi-a deschis braţele, apoi a urlat. Nu era un urlet de victorie, ci unul de agonie şi furie.

Cu coada ochiului am văzut-o pe Danica retrăgându-se în mulţime. Imediat a văzut-o şi Dax, pentru că a ieşit din cuşcă şi a trecut printre oamenii care îl ovaţionau şi îi urlau numele.

Dwayne a urcat imediat după el să îl verifice pe Cobra, dar eu începeam să îmi fac griji pentru

cei doi fraţi ai mei. Danica părea să iasă afară din club, iar Dax se lua după ea. Era mult prea instabil în momentul ăsta să discute cu ea, m-am trezit urmându-i fără să mă gândesc.

Am ieşit pe holul ce ducea la exterior şi l-am auzit pe Dax urlând numele Danicăi. Regretam că nu îl luasem pe Dwayne cu mine şi probabil nici nu văzuse unde plecasem.

Frigul de afară m-a lovit ca un nenorocit de taifun de gheaţă, mi-au îngheţat instant plămânii, dar nu era momentul să mă întorc după o geacă.

— Acum fugi de mine? a urlat Dax, Danica stătea cu spatele la noi şi îşi ţinea corpul strâns cu braţele.

Nu i-a răspuns.

— Asta e ultima lovitură pe care mi-o dai? Vrei să îmi dovedeşti cât de jos poţi să cobori?

— Ştii foarte bine de ce am făcut asta. Acum îţi pasă brusc de mine?

— Din ce în ce mai puţin. Nu îţi era de ajuns că ai fost curva lui Cade?

— Dax! am ţipat la el, s-a întors spre mine şi m-a privit doar o secundă, dar nici nu părea să mă recunoască. Era un singur neon anemic ce

lumina prin întunericul ceţos al nopţii, nu suficient să îi citesc în întregime expresia.

— Nu e momentul să discutaţi acum despre asta.

— Nu te amesteca, Dakota.

— Ba mă amestec, pentru că tu ai împins-o la asta. Tu şi orgoliul tău nenorocit. Am ţipat înapoi la el, nereuşind să mă abţin.

— Eu nu i-am călcat ei niciodată inima în picioare, nu am minţit-o. M-am ţinut ca un prost după ea şi am încercat întotdeauna să repar relaţia asta. Niciodată nu aş fi ales pe altcineva.

— Oh, serios? a ţipat dintr-o dată Danica şi s-a întors spre noi.

— De asta ai sărutat-o pe Dakota? Eşti un ipocrit să te dai acum marele sfânt fidel, când ştim amândoi că te învârteai pe lângă Dakota de dinainte să apară Cade.

Am îngheţat şi mai tare în acel loc. Complet.

— Ce ai făcut?

Teroarea mi s-a răspândit prin oase ca un venin atunci când am auzit glasul din spatele meu. Am vrut să se deschidă pământul şi să mă înghită în momentul ăla. L-am simţit pe Dwayne venind spre noi şi pur şi simplu nu l-am putut privi, ochii mei rămăseseră blocaţi pe Danica.

— Ce dracului a zis că ai făcut?

L-a prins pe Dax de braţ şi l-a întors spre el.

— Nu a fost nimic. A spus Dax, mult mai calm dintr-o dată, dar Dwayne părea să se enerveze tot mai tare şi eu nu ştiam cum să reacţionez.

— Nimic? Ai sărutat-o sau nu?

— Dwayne, nu…

— Răspunde-mi sau te omor chiar în locul ăsta. Şi cu mine nu o să ai la fel de mult noroc cum ai avut cu Cobra.

L-a strâns mai tare de braţ şi a părut să îl zguduie cu totul, vocea lui Dwayne se schimbase complet, îl mai auzisem vorbind aşa doar cu Cade. Voiam să urlu de disperare.

— A fost doar un sărut de disperare. Amândoi eram distruşi după ce ne făcuserăţi voi, nu a însemnat nimic, calmează-te. De unde ştii tu despre asta?

S-a întors spre Danica. Dwayne s-a întors spre mine, iar dezamăgirea pe care am citit-o pe chipul lui m-a tăiat în două.

— O căutam pe Angora şi am venit la tine în cameră, ştiam că se ascundea acolo din când în când. Uşa era închisă, dar am auzit.

Danica nu mai părea aşa de încântată să vorbească despre asta, mi se părea că vedeam regret în ochii ei, dar nu eram cu adevărat supărată pe ea. Nu era ca şi cum minţise sau ştiuse că Dwayne va auzi, era furioasă şi spusese ceva ce ştiuse de atât de mult timp. Era păcatul meu şi al lui Dax, nu mă credeam în niciun fel îndreptăţită să o învinuiesc că mă dăduse de gol. Nu voiam să mă gândesc cât o rănise pe ea să ştie asta.

Dwayne s-a întors şi a început să meargă fără o direcţie, şi-a tras imediat mâna când am încercat să îl ating.

— Dwayne, te rog, ascultă-mă. Nu am făcut-o ca să…

A ridicat mâna şi m-a oprit.

— L-am băgat în casa mea, l-am învăţat să lupte ca nu fie imediat omorât în ringul ăla, iar tu nu te-ai simţit o secundă vinovată să îmi spui adevărul?

Mi s-au umplut ochii de lacrimi şi nu am mai putut să spun nimic. Ce puteam să spun? Că nu mă simţeam vinovată pentru că acel sărut nu însemnase nimic? Că mă ajutase să îmi dau seama cât de mult îl iubeam pe el, de fapt. Era josnic să mai spun ceva.

— Nu o învinui pe ea pentru asta, eu am fost cel care a sărutat-o. Vrei să ştii ce mi-a spus după asta? Că am ajutat-o să îşi dea seama cât de tare te iubeşte pe tine.

— Taci din gură şi nu încerca să cauţi scuze. A urlat Dwayne la el, dar şi Dax s-a enervat din nou şi a mers după el.

— Tocmai tu vorbeşti, nenorocitule?! După ce i-ai făcut! Ai idee cât a suferit după ce ai plecat?

— Şi tu ai profitat imediat!

A urlat şi Dwayne înapoi, amândoi erau față în față şi mă îngrozea faptul că erau la un pas să se ia la bătaie. Dwayne părea gata să îl lovească atunci când Dax a spus:

— Dar tu i-ai spus ei despre Ariah?

Nu am realizat ce însemnau cuvintele astea imediat, în mintea mea era un uragan prea puternic, dar expresia lui Dwayne m-a tras la realitate. Aproape că a împietrit cu pumnul în aer şi mi-am dat imediat seama că orice spunea Dax, nu era o invenţie.

— Ariah? m-am auzit repetând.

Când Dwayne m-a privit, dispreţul i-a dispărut din privire, dar era înlocuit de ceva la fel de rău: vinovăţie.

Mi s-a căscat şi mai mult craterul la picioare.

— Oh, deci păcatul nu înseamnă nimic atunci când îl comiţi tu, Teller?

— Taci dracu' din gură! Habar nu ai despre ce vorbeşti! a mârâit Dwayne, dar nu mai avea aceeaşi furie în glas.

— Nu? Atunci spune-mi unde mă înşel. Tata a ştiut tot timpul unde pleci, doar nu credeai că poţi să te ascunzi de omul care jurase să aibă grijă de tine? Dar te-a lăsat mereu în pace. Ştie cu cine umbli acolo, ştie totul despre iubita ta de Alaska. Vrei să ştii de ce nu m-am simţit vinovat când am sărutat-o pe Dakota? Pentru că detectivul tatei tocmai se întorsese şi ne-a spus că stai aproape toată ziua în barul ăla, bar în care ştim amândoi cine lucrează.

Dwayne nu mai spunea nimic, doar mă privea, iar asta m-a împins la limita agoniei. Brusc mi-am amintit ce îmi spusese Dax în ziua aia.

— Adică… atunci când mi-ai spus că sigur îşi varsă şi el furia cu altcineva, ştiai asta sigur? Nu îmi mai recunoşteam vocea, păream strânsă de gât. Dax doar a aprobat din cap.

Dwayne a făcut un pas spre mine, dar m-am tras înapoi şi am întins mâinile în faţă, oprindu-l. Era prea mult să fac faţă atât de repede.

— Iubito, lasă-mă să îţi explic.

— Mi-ai povestit de Wolf, de Jeremiah… dar nu ai menţionat nicio Ariah.

— Pentru că nu e nicio Ariah! Nu mai este! Era înainte să te cunosc pe tine. Acum nu m-am dus acolo pentru ea.

— Oh, serios?! Ai stat trei săptămâni în colţul ăla de lume, disperat şi singur, şi nu te-ai atins deloc de singura femeie atrăgătoare pe care o aveai acolo. A continuat Dax, punând sare pe rană.

— Haide, Dwayne, să dăm toţi cărţile pe faţă şi ne strângem de gât după. Uită-te la ea şi spune-i că nu te-ai atins de ea în săptămânile alea. L-a provocat Dax, iar eu l-am privit pe Dwayne cu o disperare dureroasă, căutând să văd negarea în ochii lui, însă nu a zis nimic.

Chipul lui exprima durere şi vină, iar pământul s-a crăpat la picioarele mele.

Aici nu mai era vorba de un sărut stupid, era vorba de o relaţie, o femeie care existase înaintea mea. O femeie la care fugise după ce se culcase cu mine.

Hohotul de plâns mi s-a oprit în gât, cu greu l-am stăpânit şi m-am ţinut pe picioare. M-am întors şi am început să mă împleticesc înapoi spre club, dar nu eram sigură că mergeam în direcţia bună. Nu vedeam nimic din cauza lacrimilor din ochi. Îmi bubuia pulsul până în timpane, iar senzaţia era atât de greţoasă, încât voiam să vomit.

M-am izbit de cineva în drumul meu împleticit.

— Ce dracului faceţi aici?! Cade a spus să vă întoarceţi toţi în club.

Nu îi vedeam prea bine faţa, dar îi recunoşteam glasul. Nemernica de Blaze. Când am vrut să trec pe lângă ea, m-a prins de mână şi mi s-a părut că vrea să mă târască înăuntru ca pe un animal.

Atunci ceva a explodat în mine. Trădarea şi furia au făcut un mixaj îngrozitor şi m-am întors spre Blaze cu o putere pe care nu ştiam că o posedam.

Am urlat înainte să îmi înfig pumnul în falca ei. Aveam mai multe socoteli neîncheiate cu nenorocita, dar îşi găsise cel mai prost moment să mă calce pe nervi.

Furia şi adrenalina m-au ajutat să văd totul clar, ochii mi s-au limpezit de lacrimi şi inima îmi bubuia în piept. Simţeam o durere acută şi în pumn, dar nu i-am dat atenţie. Atunci când Blaze a vrut să se îndrepte, am lovit-o din nou, în acelaşi fel, până când am azvârlit-o la pământ.

— Nenorici… atât a apucat să spună înainte să îi înfig vârful botinei direct în gură. Asta nu mă mai durea, şi am ajuns repede să îl înţeleg pe Dax pentru ce făcuse mai devreme. Furia îmi încărcase corpul cu putere şi nebunie. Am continuat să urlu şi am lovit-o din nou pe Blaze în stomac.

— Asta este pentru că aproape m-ai omorât! Pentru că sunt aici, pentru că ei sunt aici! Să te ia dracu' pe tine şi pe şeful tău şi tot clubul ăsta nenorocit! am urlat ca o descreierată, fix aşa mă simţeam, în timp ce îi căram lui Blaze picioare în burtă. Poate avea pistol la ea, dar nu avea timp să îl folosească.

Se adunaseră prea multe iar vestea că Dwayne avusese pe cineva în Alaska aruncase butoiul cu pulbere în aer.

Cineva m-a prins de umeri şi m-a tras de pe Blaze, mă gândeam serios să o calc în picioare, voiam să îi înfig tocul în frunte.

— Gata, gata, iubito, calmează-te!

Când mi-am dat seama cine era, m-am smucit imediat de lângă el.

— Dakota…

— Taci! am mârâit, ridicând mâna spre el. Doar taci din gură!

Blaze s-a ridicat de jos, împleticindu-se şi cu un braţ în jurul mijlocului, a îndreptat pistolul spre mine.

— O să te omor! a ţipat, apoi a tuşit şi ceva negru i-a ieşit din gură. Dwayne s-a pus imediat în faţa mea, dar nu îl voiam drept scut în momentul ăsta.

— Fă-o!

L-am prins pe Dwayne de braţ şi am trecut în faţa lui, l-am auzit mormăind o înjurătură înainte să mă prindă de mijloc şi să încerce să mă tragă iar în spatele lui.

— Împuşcă-mă! O să ne faci amândurora o mare favoare. Trage chiar aici! i-am arătat spre inima mea.

Era destul de isteaţă să înţeleagă la ce făceam referire. Dacă ar fi vrut să mă omoare, Cade ar fi făcut-o până acum. M-a înjurat încă o dată, apoi s-a întors şi s-a aplecat, a început din nou să tuşească.

Nu mai simţeam nicio satisfacţie pentru ce făcusem, dimpotrivă. Mă pierdeam de mine şi tot ce reprezentam, umanitatea şi caracterul meu erau călcate în picioare.

M-am împleticit înapoi în club, mai mult sprijinindu-mă de pereţi. Când am reuşit să ajung la vestiar şi am privit în oglindă, nu am recunoscut persoana care se uita la mine. Atât fizic cât şi psihic, *Dakota* se pierdea tot mai mult.

Mi-am smuls peruca din cap, apoi am icnit când am strâns-o în pumn. Săgeţi de durere mi-au trecut prin palmă şi au ajuns aproape până la cot.

— Băga-mi-aş! am înjurat când am devenit conştientă de daunele create de faţa lui Blaze. O lovisem tare, dar bineînţeles că nu aveam idee cum să o fac corect şi oasele mele suferiseră la fel de rău ca şi ale ei.

Exact ce aveam nevoie.

Mai mult cu mâna stângă, m-am dezbrăcat de hainele nenorocite şi m-am îmbrăcat în ale mele. Erau câteva fete care se uitau curioase la mine, dar niciuna nu zicea nimic.

Otilia a venit la mine când mă străduiam să îmi leg şireturile la ultimul bocanc.

— Unde crezi că pleci? Programul nu s-a terminat.

— Pentru mine s-a terminat în noaptea asta.

Nu mai aveam nicio remuşcare sau teamă. Puţin îmi păsa cum avea Cade să reacţioneze la asta, nu avea decât să îmi arunce casa în aer. Era prea mult pentru mine, pentru orice om. Nivelul de umilinţă era la cel mai înalt nivel la care ajunsese vreodată şi tot ce voiam era să ies dracului cât mai repede de aici.

Fără să mă gândesc de două ori, am luat cheile maşinii din geanta Danicăi.

— Domnişoară, dacă pleci o să fii concediată! m-a ameninţat Otilia.

M-a bufnit râsul. M-am ridicat în picioare şi mi-am tras gluga pe cap.

— Da?! S-o văd şi pe asta!

Am ieşit din vestiar fără alte explicaţii şi mi-am îndesat mâinile în buzunare. Mă aşteptam ca Dwayne să mă aştepte pe hol şi să încerce să explice, dar se părea că nu avea nimic de explicat, ceea ce era bine acum, pentru că oricum nu eram pregătită să îl ascult.

Ştiam că urma să dau ochii cu el în club, dar, spre norocul meu, învăţasem dimineaţa trecută de altă ieşire, pe unde se arunca gunoiul.

Durerea din mână era tot mai agonizantă, aşa că am trecut pe la camera frigorifică şi am luat un pumn de gheaţă pe care l-am îndesat într-o pungă şi mi l-am pus pe dosul palmei. Durerea s-a mai calmat, dar nu cu mult, speram doar să nu fiu nevoită să merg la spital pentru rahatul ăsta. Ar fi fost ceva să îmi rup mâna în faţa lui Blaze.

Nimeni nu m-a oprit, sau pur şi simplu nimeni nu şi-a dat seama ce încercam să fac.

Am ieşit din nou în frigul nopţii şi am început automat să dârdâi. Faptul că aveam şi o pungă de gheaţă în mâini nu mă ajuta deloc. Ştiam unde parcase Danica, aşa că am ocolit clădirea şi am ajuns la maşina ei. Urma să plece cu Dax sau cu Dwayne, era alegerea ei, dar nu o credeam să în stare să mă ia la rost după ce făcuse. Nu că n-ar fi fost adevărat ce spusese, dar sigur nu îşi alesese momentul potrivit să îi scoată lui Dax ochii cu sărutul ăla.

Am intrat în maşină şi mi-am scuturat capul, încercând să îmi golesc mintea de orice gând înainte să o iau razna.

M-am gândit de două ori înainte să pornesc maşina şi mi-am dat seama că nu aveam nimic de pierdut. Ce putea să mi se întâmple mai rău

de atât? Singurul lucru de care mă temeam cu adevărat era să fac un accident şi să rănesc alte persoane.

Ştiam să conduc, mai aveam doar o săptămână înainte de examenul final, dar dacă urma să fiu prinsă acum îmi luam adio de la orice şansă de a mai conduce vreodată legal.

Făceam o greşeală teribilă, probabil o luasem puţin razna şi nu mai gândeam logic, dar eram atât de disperată să plec, să dispar şi să nu mai aud de nimeni, încât eram în stare să fac chiar şi asta.

Am accelerat şi am lăsat Grota Diavolului în urma mea.

Înnebunean, dar nu încă atât de tare, aşa că am condus cât de încet puteam, chiar dacă totul din mine simţea nevoia să apese pe acceleraţie şi să nu îi pese de nimic.

Nu voiam să mai omor pe cineva, asta era tot ce mă oprea.

Abia condusesem o sută de metri când am văzut farurile unei maşini în spatele meu. Se apropia cu viteză de mine şi atunci când a claxonat, mi-am dat seama că venea după mine.

Mi-am strâns buzele şi am apăsat mai tare pe acceleraţie, nu îmi dădeam seama dacă era

maşina lui Dwayne, dar nu avea cine altcineva să vină după mine.

Nu voiam să mă opresc, nu voiam să discut cu el, i-am făcut semn din faruri să mă lase în pace pentru că mai rău înrăutăţea situaţia, dar normal că nu l-am convins. Maşina din spatele meu a accelerat nebuneşte şi în următoarea secundă am văzut-o trecând fulgerător pe lângă mine. A mai înaintat câţiva metri, apoi s-a întors, cu frânele scârţâind, aşezându-se pe orizontală şi blocându-mi toată strada.

Am ţipat şi am apăsat pe frână, maşina s-a oprit la vreo trei metri de a lui.

Mi-am desfăcut centura şi, cu inima bubuind de groază, am coborât din maşină.

— Ţi-ai pierdut minţile? am ţipat la el, apoi am împietrit.

În toată nebunia nu îmi dădusem seama că nu era maşina lui Dwayne înainte să cobor.

Cade s-a dat jos dintr-un BMW, acelaşi din care mă răpise săptămâna trecută.

Am calculat cât de repete puteam să urc înapoi în maşină şi să dau înapoi, dar nu mai aveam puterea să fug şi de el.

L-am aşteptat să vină la mine, să mă prindă de păr şi să mă târască înapoi în club.

— Ce dracului e în capul tău?

Nu m-a prins de păr, ci de cap, cu ambele palme. Când am reuşit să îi văd chipul mai bine, mi-am dat seama că era nervos, dar şi speriat.

Nu am ştiut cum să reacţionez la asta, pur şi simplu am rămas nemişcată.

— Nu mă mai pot întoarce în club în noaptea asta, te rog, înţelege.

Aveam glasul spart, epuizarea mă punea tocmai acum la pământ.

— Dă-l dracu' de club! Nu îţi dai seama ce făceai? Tu nu ai permis de conducere, Dakota!

A continuat să mă zguduie de parcă încerca să mă aducă cu picioarele pe pământ. Ăsta nu era Cade pe care îl ştiam eu şi mă speria tot mai tare.

— De ce îţi pasă ţie de asta?

— Pentru că puteai să faci accident şi să mori ca o idioată!

În acel moment, totul s-a clarificat în mintea mea. Ceața s-a limpezit şi l-am văzut pe Cade şi tot ce încerca cu atâta disperare să ascundă.

— Adică ce a făcut Sunny. Am şoptit, iar el şi-a strâns buzele şi a tras cu forţă aer în piept, pe care nu l-a mai dat afară. M-a eliberat şi s-a

întors cu spatele la mine, nu credeam vreodată că o să îl văd pe Cade într-o asemenea postură.

— Nu te mai înţeleg, Cade. Dacă îţi pasă de mine pentru că am inima lui Sunny, de ce îmi faci asta?

— Taci! a mârâit, dar nu am făcut-o. M-am apropiat de el.

— Crezi că ea este fericită să vadă asta? Să vadă ce faci din corpul ce îi menţine inima vie?

S-a întors furios spre mine. Am înghiţit în sec şi am încercat să rămân pe loc. Întunericul era dens şi farurile nu luminau direct spre noi, aşa că tot ce vedeam era o siluetă imensă în faţa mea, dar îi puteam simţi furia.

— Nu corpul tău îi ţine inima în viaţă, inima ei te ţine pe tine în viaţă.

— Atunci, scoate-o!

I-am prins palma şi i-am pus-o pe pieptul meu.

— Scoate-o, Cade! Ce crezi că se va întâmpla cu ea după? Da, ai dreptate, inima ei mă ţine în viaţă, dar şi eu o ţin pe ea.

Ajunsesem într-un punct în care ştiam că nu era uşor să îl aduc. Dar văzându-mă făcând aceeaşi greşeală pe care o făcuse şi Sunny, deschisese în el o portiţă pe care o ţinea cu

ferocitate închisă. Îşi distrusese umanitatea şi rămăsese doar un criminal, însă acest criminal iubise cu disperare cândva şi ştia că îşi ucisese singur iubirea, iar asta nu putea închide, nu definitiv.

Şi-a mişcat mâna pe pieptul meu până când a simţit foarte bine inima ce bătea în interior.

— Tu nu eşti ea! Nu o să fi niciodată. Ar fi trăit dacă nu erai tu.

Am încercat să îi ignor veninul din vorbe şi să rămân calmă.

— Şi dacă ar fi murit imediat în accidentul ăla? Dacă nu ai mai fi văzut-o nicio secundă în viaţă, pe cine ţi-ai fi vărsat acum furia? Dacă eu sunt vinovată că am primit inima ei, tu eşti la fel de vinovat ca mine şi ştii asta. O să înnebuneşti încercând să te convingi că nu e aşa şi că alţii au ucis-o.

— Taci, Dakota! Urcă în maşină!

S-a întors iar cu spatele la mine, dar nu voiam să pierd ocazia asta pe care o aveam.

— Nu vreau să fiu ea, nu mi-am dorit niciodată ca cineva să moară pentru ca eu să trăiesc. Dar ştiu sigur că, dacă aş fi fost în locul ei, aş fi urât să îl văd pe iubitul meu chinuind persoana pe care eu o ţin în viaţă. Pentru că, da,

Sunny mă ţine în viaţă, şi nu o să mă gândesc niciodată la inima asta ca fiind a mea.

I-am aşteptat reacţia, a părut să dureze o veşnicie în care nu se mişcase. Telefonul meu a început să sune în buzunar, dar l-am ignorat.

— Inima aia nu mai reprezintă nimic pentru mine, e doar o bucată de carne. Sunny e moartă şi nu a salvat pe nimeni pentru că a vrut. Tot ce vreau acum este să mă răzbun pe toţi nenorociţii care au profitat de pe urma morţii ei.

Şi astfel, scânteia de umanitate ce se aprinsese în Cade, s-a stins. A reuşit să îşi reconstruiască scutul de monstru pe care l-am văzut pe chipul lui atunci când s-a întors spre mine.

— Intră în maşină până când nu te bag eu.

Nu mai aveam ce să discut cu el, simţeam asta.

— O să mă întorc la club, poţi să vii în urma mea.

— Nu, prinţesă. Urci în maşina mea!

M-am întors şi m-am uitat urât la el, dar probabil nu m-a văzut.

— Nu pot să las maşina Danicăi aici.

Nu ieşisem în agitaţia din oraş, de asta încă nu încurcasem pe nimeni opriţi aşa în mijlocul străzii.

L-am auzit respirând pe nări.

— Dakota, maşina Danicăi e ultima ta problemă acum. Fă ce-ţi spun până nu mă enervezi şi mai tare.

Eram eu deja destul de nervoasă şi aveam barbarul instinct de a-l scuipa direct în faţă, pentru că asta merită. Mă trata de parcă eram proprietatea lui, nu mai aveam voie nici măcar să sufăr fără acordul lui.

Am izbit portiera maşinii şi am încuiat-o, apoi am pornit spre maşina lui.

Portiera lui am izbit-o şi mai tare, cât de tare am putut, sperând să îl doară sufletul pentru maşina lui scumpă. M-am urcat în spate, pentru că nu voiam să îl simt mai aproape decât era cazul, iar el a urcat la volan şi a pornit fără să mai spună un cuvânt, ceea ce nu îi stătea deloc în caracter.

În noaptea asta cunoscusem un alt Cade, dar dacă îl crezusem uman prima dată, acum mi se părea mai rău decât prima lui variantă. Tot teatrul ăla zeflemitor era o faţadă, îi plăcea să se joace cu oamenii şi să îşi bată joc de ei, îl amuza

să provoace durere, dar atunci când ceva îl speria, bestia îşi dădea masca jos.

Îmi era frică de Cade, întotdeauna îmi fusese, dar avusesem impresia că îl descifrasem. Dubla personalitate nu era în descriere, iar asta mă speria.

A oprit în faţa clubului şi eu am coborât imediat, nu voiam să mai aud nicio ameninţare. Spre uşurarea mea, m-a lăsat în pace. Nici măcar nu l-am auzit coborând din maşină cât timp eu băteam în uşa clubului şi mi s-a dat voie să intru.

Un lucru aflasem sigur în noaptea asta şi era tot ce conta: Cade mă voia în viaţă.

Monstrul avea o slăbiciune, iar slăbiciunea bătea în pieptul meu.

8
SECRETELE ÎNCEPUTULUI

Telefonul meu sunase încontinuu. L-am scos în timp ce mergeam pe holul întunecat, înapoi spre club.

Era Dwayne. Ştiam deja asta, m-am gândit să îi închid, dar făcusem deja destule stupizenii din cauza furiei în noaptea asta.

— Alo.

— Dakota! Iubito, unde eşti?

Chiar părea speriat, nu aveam chef să îl consolez, dar măcar să ştie că nu m-am aruncat de pe clădire.

— Sunt în club.

— Te caut prin club de douăzeci de minute.

Mi-am muşcat buza, întorcându-mă la tărăboiul asurzitor. Se părea că nimeni nu îi spusese că plecasem, doar Cade aflase pentru că, cel mai probabil, urmărise totul pe camerele de supraveghere.

— Am fost şi afară să iau o gură de aer. Sunt bine, Dwayne, trebuie să mă întorc la treabă.

Şi apoi am închis, pentru că nu aveam energie de alte explicaţii sau, mai rău, să le ascult pe ale lui.

Pe restul nopţii am încercat să uit tot ce aflasem şi să mă concentrez pe ce aveam de făcut. După ce mi-am pus din nou costumul de "sclava lui Cade" şi peruca, am încercat să intru cât mai adânc în pielea lui Salt. Ea nu avea un iubit cu o fostă iubită la capătul lumii, la care fugise după prima noapte.

Nu voiam să fiu imatură în legătură cu asta, să dramatizez mai mult decât era cazul, dar aveam atât de multe pe cap încât nu mai eram în stare să gestionez normal aceste situaţii. Dovada: tocmai furasem maşina surorii mele şi aveam de gând să conduc fără permis.

Şi, bineînţeles, Dwayne avea şi el partea lui de supărare în poveste, tocmai de asta nu

insistase foarte mult să discutăm şi ne văzurerăm fiecare de treabă.

Cade ne-a dat voie să plecăm la ora 6. Aveam o singură oră la dispoziţie să ne pregătim pentru şcoală.

Mă simţeam ca într-un univers paralel, se întâmplaseră atât de multe în noaptea asta, iar faptul că era luni şi trebuia să merg la liceu mi se părea ca o glumă proastă a unui manipulator nebun.

Extenuarea era demult un cuvânt mult prea mic pentru ce simţeam cu adevărat.

Când ne-am depus agoniseala în seifuri, Danica a introdus tot 100 de dolari, la fel ca mine. Nu prestase servicii extra până la meci, apoi renunţase la panglică.

Am ieşit din club într-o linişte mormântală. Niciunul dintre noi nu vorbea cu celălalt.

Era exact ce îşi dorea Cade. Văzusem expresia de satisfacţie pe chipul lui atunci când intrasem în birou, se hrănea din furia noastră.

Cel puţin Dax şi Dwayne păreau să facă eforturi serioase să nu sară unul la gâtul celuilalt, ceea ce însemna că se terminase cu prietenia minune şi antrenamentele. Danica se simţea vinovată pentru ce se întâmplase,

încercase să vorbească cu mine de câteva ori în timpul nopţii, dar evitasem subiectul. Îi spusesem totuşi despre maşina, dar nu şi partea în care mă recuperase Cade.

Ajunşi afară, mi-am dat seama că aveam o problemă. Fiecare avea maşina lui, mai puţin eu. A Danicăi era la vreo 100 de metri, dar tot era ceva.

— Vino cu mine. A spus simplu şi a pornit spre stradă, iar eu am urmat-o, pentru că dintre cei doi, ea era cea mai bună opţiune. Îmi trebuia o nenorocită de maşină doar a mea.

— Dakota! l-am auzit pe Dwayne strigându-mă, dar nu m-am întors. L-am simţit venind după mine şi m-a prins de braţ.

— Unde dracului vă duceţi?

El nu ştia povestea cu aventura mea dramatică.

— Am maşina parcată puţin mai încolo, am dat ture de nervi mai devreme. M-a acoperit Danica, probabil ca să mai repare puţin din răul pe care îl făcuse.

Dwayne s-a încruntat confuz la ea, dar nu a mai insistat. Dax a trecut pe lângă noi, accelerând în viteză.

— Vino cu mine. Trebuie să vorbim despre asta şi ştii foarte bine.

Mi-am trecut mâna prin păr şi am închis ochii câteva secunde. În caz că nu era totul destul de rău deja, mâna mi se umflase şi mă durea de înnebuneam, dar o puteam mişca, deci nu rupsesem nimic… sau asta speram.

— Da, trebuie să vorbim, dar nu acum, Dwayne, te rog. Pur şi simplu nu mai am energie pentru încă o ceartă.

— Nu a zis nimeni că ne vom certa.

Am râs fără umor.

— Tu mă acuzi pe mine şi eu pe tine, ştii bine că o să ne certăm. El şi-a strâns buzele, dar nu a mai comentat, era clar că nu avea să treacă uşor peste sărutul cu Dax, dar voia explicaţii. Nici eu nu aveam să trec uşor peste Ariah, dar pe mine nu mă interesau explicaţiile în acel moment. Era clar că exista o iubită în Alaska şi cam atât conta.

Înainte ca Dwayne să mai spună ceva, am văzut maşina lui Dax întorcându-se în viteză. Danica încă rămăsese lângă noi, la un pas distanţă, dar mă aşteptase, sigură că o să vin cu ea.

A oprit fix lângă noi şi a coborât geamul.

— Ce caută maşina ta aşa departe de club? A întrebat-o direct pe Danica.

Puţin şocată de interesul lui, ea şi-a muşcat buza şi a ridicat din umeri.

— Am încercat să îmi vărs nervii.

— Am luat-o eu.

Am spus, salvând-o pe Danica de minciunile care îmi luau mie apărarea. Amândoi s-au uitat şocaţi la mine.

— Da, am vrut să plec şi am luat, adică furat, maşina ei. Cade a venit după mine şi m-a târât înapoi forţat, de asta a rămas maşina Danicăi acolo. Mai aveţi întrebări?

M-am uitat la amândoi pe rând, Dax a părut să accepte mai repede explicaţia, dar Dwayne arăta trăsnit de fulger.

— Mi-ai spus că doar ai ieşit la aer. M-a luat la rost, mi-am pus mâinile în sân şi m-am încruntat la el.

— Dwayne, chiar nu am chef să dau explicaţii şi despre asta.

Era furios, i se citea pe chip, dar nu avea energie nici de ceartă. Dax i-a făcut Danicăi semn din cap să intre în dreapta.

— Urcă, te duc eu până la maşină.

Nu avea să îl prindă ca şi bunul samaritean prea des, aşa că Danica nu a comentat şi a urcat imediat în maşină. S-a uitat la mine, în semn că încă puteam să vin cu ea, dar am clătinat din cap. Nu mai voiam în ruptul capului să fiu între ea şi Dax.

Rămasă singură cu Dwayne, mi-am dat seama că mai bine mergeam pe jos până acasă decât să suport discuţia asta.

— Cred că o să îmi chem un taxi şi ne scutesc pe amândoi de…

M-a prins de mijloc şi m-a tras în braţele lui. M-am trezit în căldura pieptului său, a îmbrăţişării lui, iar durerea a lovit ca un cuţit în inimă.

— Nu face asta, Dakota, te rog. Nu distruge ce abia am reuşit să construim ieri.

Deşi mă durea sufletul, m-am desprins de el şi l-am privit în ochi.

— Vrei să spui că tu ai trecut peste ce s-a întâmplat cu Dax?

— Nu, nu am trecut, dar vreau să îţi aud ţie explicaţia înainte să reacţionez în vreun fel. Ceea ce mi-aş dori să faci şi tu în legătură cu…

— Ariah? Ţi-e frică să îi spui numele în faţa mea ca să nu mă faci şi mai conştientă de existenţa ei?

Şi-a trecut mâna prin păr şi apoi l-a strâns în pumn.

— Ştii ceva, ai dreptate? Nu am chef de o ceartă acum. Urcă în maşină şi te duc acasă, nu o să schimbăm niciun cuvânt pe drum.

Aveam opţiunea de a-l ignora şi a lua un taxi, dar nu mai aveam răbdare să aştept unul şi nici să fug de Dwayne ca un copil morocănos.

S-a ţinut de cuvânt, pentru că era la fel de tensionat ca mine, niciunul nu voiam să scoatem pe gură ceva ce urma să regretăm mai târziu. Amândoi eram trădaţi şi trădaserăm, era ca şi cum ne lovisem cu toată puterea în acelaşi timp şi acum fiecare încerca să se ţină cât mai stabil pe picioare. Însă îl cunoşteam bine pe Dwayne, chiar dacă îl enerva sărutul cu Dax, se simţea şi vinovat pentru el. El plecase, mă lăsase distrusă şi, din câte spusese, ştia că Dax era interesat de mine într-o anumită măsură.

Se răzgândise între timp şi se hotărâse că mă vrea, dar plecarea lui avusese un obiectiv pe care mi-l spusese foarte clar: îşi dorise să mă facă să îl urăsc. Îi reuşiseră planurile mai bine

decât şi-ar fi dorit şi acum nu îi mai convenea asta.

M-a lăsat în curtea casei şi nu a mai coborât. I-am spus doar "mersi" înainte să cobor şi el abia a mormăit un "cu plăcere". Şi cam asta era situaţia noastră la doisprezece ore după ce părea că ne pusesem în sfârşit relaţia pe picioare.

Ajunsă în cameră, am încercat să mă concentrez mecanic pe ce aveam de făcut, fără să mă gândesc la el. Nu mi-am permis să mă gândesc nicio secundă la el şi Ariah, la ce fusese între ei, pentru că îmi ajunseseră crizele de plâns şi suferinţă. Cum am putut, mi-am bandajat mâna rănită şi mi-am dat seama, cu groază, că nu avea aproape nicio şansă să scriu.

Nu îmi făcusem nicio temă şi asta era singura problemă pe care trebuia să mă concentrez în acel moment. Nu puteam să îmi las viaţa să îmi scape din mâini din cauza lui Cade şi a lui Dwayne.

I-am trimis pe amândoi acolo unde era fierbinte şi dureros şi mi-am făcut repede un duş, apoi ghiozdanul. I-am scris lui Alice un mesaj rugând-o să îmi dea temele măcar la materiile pe care le aveam împreună, iar buna mea prietenă mi-a sărit în ajutor imediat. S-a

oferit să vină să mă ia cu maşina şi am acceptat, aveam nevoie să discut cu ea. Nici nu ştiam dacă să îi spun despre Dwayne. Ea nu aflase că ne împăcaserăm ieri, deci era de-a dreptul caraghios să îi spun că ne-am şi certat din nou.

În scurtul timp care îmi mai rămăsese, am înhăţat o banană şi o brioşă de la bucătărie şi am băut pe nerăsuflate câteva guri de cafea.

Alice mi-a trimis mesaj că mă aşteaptă în faţa casei. Ameţită şi grăbită, a fost cât pe ce să mă izbesc ce mama atunci când am vrut să ies.

— Dakota, putem vorbi puţin?

Mi-am trecut limba peste buze şi i-am arătat semn cu degetul pe mână că eram în întârziere.

— Nu acum, mamă.

— Te rog, ai fost plecată toată noaptea şi vreau să discutăm despre ce s-a întâmplat aseară. Mă tem că am vorbit numai prostii din cauza supărării că ţi-ai tăiat părul.

Nu, mamă, nu erau prostii, era sinceritate, i-aş fi spus, dar nu mai voiam să îmi bat capul cu asta. Pe lângă ce se întâmplase, faptul că mama mă alesese pentru părul lung era acum ridicol în comparaţie.

— OK, o să vorbim, dar nu acum, trebuie să ajung la liceu. Am trecut pe lângă ea, dar m-a strigat în timp ce mergeam spre uşă.

— Te rog să vii acasă după ore, trebuie să îţi iau măsurile pentru rochie. Ieri ai ratat-o pe Camile.

M-am oprit câteva secunde, am închis ochii şi am încercat să număr până la zece. Mă simţeam ca o furnică ce ducea în spate câteva kilograme şi apărea în fiecare minut cineva care îmi mai adauge nişte greutate pe umeri. Pur şi simplu nu se mai opreau.

— Bine! a fost tot ce am spus, pentru că nu mai aveam energie să mă contrazic.

Pregătirile pentru bal erau în toi, oamenii se învârteau de colo-colo şi toată casa noastră liniştită şi pustie se transforma într-un hotel. Nu aş fi crezut vreodată că îmi va fi dor de acele zile de boală.

Da, eram pe moarte şi nu puteam face mare lucru fără să leşin, însă nimeni nu avea aşteptări de la mine, nimeni nu mă folosea.

Am ieşit din casa înfulecând brioşa caldă de ciocolată. Îmi era teamă de ziua asta, de rezistenţa mea fizică, dar mai ales de cea psihică. Îmi era teamă şi de faptul că nu îmi

făcusem deloc temele şi abia apucasem să îndes în ghiozdan manualele pentru ziua asta.

Alice mă aştepta cu căştile în urechi, dând energic din cap şi părând foarte odihnită şi fără nicio grijă. Şi le-a tras imediat după ce am intrat şi trei secunde de analiză din partea ei mi-au dat de înţeles că arătam ca dracu'.

— Uau, arăţi ca dracu'!

Am izbucnit imediat în râs.

— Mulţumesc, chiar la asta mă gândeam şi eu. Expresiile tale faciale sunt foarte precise.

A zâmbit vinovată şi a pornit maşina.

— Scuze, având în vedere prin ce ai trecut weekend-ul ăsta, eşti foarte tare să vii azi la şcoală.

Am oftat şi m-am aşezat cât am putut de comod în scaun. Aş fi preferat să trag un pui de somn până la şcoală, dar nici obligată Alice nu ar fi tăcut.

— Ce ai păţit la mână?

— Am plătit o datorie mai veche.

Alice a ridicat o sprânceană, dar nu a cerut detalii, probabil înţelegea oricum.

— Ţi-am lăsat o groază de mesaje ieri şi nu mi-am răspuns la niciunul. M-ai speriat ca naibii.

— Scuze, am fost…

Mi-am muşcat buza, nesigură dacă să spun adevărul sau să mint. Aveam nevoie să vorbesc cu cea mai bună prietenă a mea despre asta, dar, în acelaşi timp, încă nu mă simţeam pregătită.

— Am fost cu Dwayne.

Ea s-a întors ca o bufniţă spre mine, nu a zis nimic, dar ochii ei mari cereau detalii.

— Cu Dwayne ca şi "suntem doar prieteni şi colegi de muncă" sau cu Dwayne… cu Dwayne?

Am râs de întrebarea ei şi modul pervers în care îi rostise numele la sfârşit.

— A doua variantă.

A ţopăit atât de tare, încât m-am speriat. Era cât pe ce să scape volanul maşinii din control şi să o ia pe contrasens. Am lovit-o în braţ să se potolească.

— Doamne, Alice, nu au coborât şi sfinţii odată cu asta să ştii!

Ea continua să ţopăie ca o apucată, apoi s-a oprit brusc.

— Stai aşa, dacă v-aţi împăcat, atunci ce caut eu aici? De ce nu te duce el la şcoală?

Şi uite aşa ajungeam la partea pe care nu voiam deloc să o explic.

— Se pare că eu şi Dwayne nu suntem în stare să menţinem o relaţie stabilă mai mult de o zi. Am spus privind pe fereastră, vremea era puţin mai blândă astăzi, aproape că se vedea soarele printre norii gri şi nu mai era deloc ceaţă. Nu se potrivea cu starea mea de spirit.

Alice m-a lovit în braţ.

— Dacă îmi spui că iar v-aţi certat, o să mă urc eu pe pereţi. Ce s-a mai întâmplat acum?

Nu voiam să vorbesc, buzele mele nu voiau să scoată cuvintele, aşa că am sfârşit molfăindule şi uitându-mă pe fereastră.

— Dakota!

— Are pe cineva în Alaska!

Am spus dintr-o suflare, asta a şocat-o atât de mult, încât nu a reacţionat secunde bune, doar a privit drept în faţă, cu ochii mari.

— Cineva, adică…

— Adică exact ce se înţelege. Şi se pare că ea e o poveste mult mai veche decât sunt eu.

— Oooo, stop, înapoi! În primul rând, Alaska? Acolo se duce?

Ups, asta nu era tocmai un secret de spus, dar nu mă durea prea tare că îl divulgasem.

— Da, are o casă acolo.

Alice s-a strâmbat şocată.

— El spunea că se plimbă prin toată lumea.

— Spunea asta ca să descurajeze pe oricine încerca să îl caute. Avea un întreg plan şi urma să se mute definitiv acolo după ce termina liceul.

Alice a mormăit o înjurătură şocată.

— Uite, nu vreau să îi iau apărarea, te rog nu mă înţelege greşit, dar eşti sigură că acea fată încă mai există pentru el? Adică, Dwayne a avut nenumărate aventuri şi aici înainte să apari tu, probabil ştii asta deja, nu mă miră prea tare că şi-a găsit una şi acolo.

— Da, sunt conştientă de asta, problema este alta: atunci când Dax l-a provocat să spună că nu s-a atins de Ariah când a fost plecat, a amuţit. M-a privit în ochi şi pur şi simplu nu a spus nimic, Alice. Îl cunosc pe Dwayne, ştiu când se simte vinovat de ceva.

Ea m-a privit şi şi-a ronţăit buzele, probabil încercând să caute vorbele potrivite pentru situaţia asta.

— Să înţeleg că Dax a făcut pe fratele cavaler în discuţia asta?

M-a bufnit râsul la cât de ridicol suna asta.

— Nici pe departe, de la el şi Danica a plecat totul. E ceva ce nu ţi-am spus până acum şi

speram să nu mai fiu nevoită să vorbesc despre asta, dar s-a întors în cel mai nenorocit moment şi m-a plesnit peste faţă.

Ea a aşteptat curioasă, reducând viteza pentru că ne apropiam de liceu.

— L-am sărutat pe Dax.

A fost cât pe ce să rateze intrarea în parcare.

— Ce? a ţipat şi era să calce un elev. Am preferat sa tac până când a găsit un loc de parcare şi am oprit în siguranţă, fără victime. Aproape că a sărit peste mine.

— Explică imediat.

Cu noduri în gât şi o jenă tot mai mare, i-am povestit tot ce se întâmplase cu Dax şi cum ajunsesem să îl sărut, apoi cum aflase Dwayne despre asta seara trecută şi toată armonia noastră de grup se dusese dracului.

Alice a rămas cu gura căscată aproape un minut, apoi mi-a ars un pumn în umăr de am văzut stele verzi.

— Alice!

— L-ai sărutat pe Dax şi mie nu mi-ai zis?! Tocmai mie!

Frecându-mi umărul, m-am încruntat la ea.

— A fost o prostie ce nu trebuia să iasă din camera aia.

— Ştiam eu! a ţopăit, rânjind. Era clar ca Alice nu înţelegea gravitatea situaţiei mele şi se entuziasma ca o zână drogată.

— Ştiam eu că Dax are ceva pentru tine! Ţi-am zis că mi se pare că se uită într-un anume fel la tine.

În niciun caz nu voiam să comentez asta, m-am luat ghiozdanul şi am coborât din maşină.

— Nu are nimic pentru mine, era nervos şi instabil din cauza chestiilor care se întâmplau cu Danica. Aşa cum eram şi eu din cauza lui Dwayne.

— Da, da! continuă să rânjească, îmi venea să îi dau cu ceva în cap.

Am pornit împreună spre liceu şi conversaţia s-a redus la nivelul de şoapte.

— Îţi dai seama că Dax are acces la toate fetele din liceul ăsta, nu? El te-a ales tocmai pe tine. Cred că tipul are un fetiş cu surorile vitrege.

Felul vulgar în care o spusese Alice aproape că mi-a făcut rău la stomac.

— Te rog, chiar nu vreau să mai disecăm chestia asta. Nu s-a mai întâmplat nimic după acel sărut şi i-am dat de lucru cu Madison.

Trebuia să rămână secretul nostru, dar nu ştiam că Danica era la uşă în ziua aia.

— Şi ea abia a aşteptat momentul perfect să arunce bomba spre Dwayne.

Am analizat asta în timp ce îmi lăsam ghiozdanul la vestiar.

— Sunt destul de sigură că nu a făcut-o intenţionat, niciunul nu l-am văzut pe Dwayne apărând.

Alice s-a apropiat de mine şi m-a prins de mână.

— Dakota, ştiu că v-aţi împăcat şi eşti entuziasmată de ideea de soră, dar nu te lăsa aşa repede păcălită. Nu uita, totuşi, despre cine discutăm, şi ce făceam acum o lună în legătură cu Danica. Eu nu am deloc încredere în ea, nu o să am niciodată încredere în cineva care a fost capabil să facă… aşa ceva.

Cuvintele lui Alice m-au pus puţin pe gânduri. Danica îmi dăduse clar de înţeles că nu îl văzuse pe Dwayne venind, dar ea era cu faţa spre uşa în acel moment, noi nu eram. Posibil să fi auzit înainte să iasă, pentru că nu fusese discretă cu ce spusese, dar nici ipoteza lui Alice nu era de ignorat. Danica era o persoană total diferită în ultimele zile, susţinea că aceasta era

adevărata ea, însă ştiam şi cât de capabilă era să manipuleze pe cineva. Îşi găsise un adversar care o bătuse doar când dăduse de Cade.

— Gândeşte-te puţin, tu te împaci cu Dwayne şi câteva ore mai târziu găseşte ea motiv să vorbească despre acel sărut, fix în faţa lui.

Voiam să spun că nu existase nimic între ea şi Dwayne, că îl iubea pe Dax şi o făcuse, probabil, să îl pună la punct, dar în acel moment nu mai ştiam ce să cred şi eram mult prea epuizată să desfac firul în patru.

— Poate ai dreptate, dar oricum ar fi, nu îmi e de niciun folos să o am ca rivală acum. Şi poate a spus intenţionat de sărut în faţa lui Dwayne, dar pe Ariah nu a mai inventat-o ea.

Alice şi-a scuturat capul în timp ce ne îndreptam spre clasele noastre. Mi-a dat toate caietele ei şi urma să copiez temele în clasă, ca un adevărat elev model.

— Şi când credeam că viaţa ta nu se poate complica mai mult de atât. Încep să cred că tu eşti cu Dwayne şi Dax cu Danica, dar, în realitate, Dax te vrea pe tine şi Danica pe Dwayne.

Mi-am strâns cartea în braţe, gândindu-mă la ipoteza asta dementă.

— În realitate, îmi pasă doar pe cine vrea Dwayne.

Am intrat la ora de chimie şi am încercat să îmi golesc complet mintea de toate teoriile bolnave.

Am fost într-o continuă transă până la prânz. Luasem un calmant şi durerea din palmă începea să se mai diminueze, cel puţin nu se mai umfla şi reuşisem să ţin pixul, într-un sfârşit. Durerile psihice erau cele mai groaznice, mai ales când mi-am dat seama că Dwayne nu avea să vină astăzi la liceu. Nici el şi nici Dax, iar frica îmi săpa în oase cu gândul la ce îşi puteau face unul altuia după ce se întâmplase.

Băusem deja două energizante şi funcţionam mai mult ca un robot, nu îmi era foame, dar eram conştientă că trebuia să mănânc dacă nu voiam să bifez şi spitalul pe lista mea de minuni.

Cineva m-a prins de cot în timp ce aşteptam la coadă. Era Danica.

— Vino să stai cu mine la masă, te rog. Vreau neapărat să vorbim ceva.

Îmi mai trimisese astăzi două mesaje în care mă întrebase cum mă simt şi îmi repetase că se

simţea groaznic pentru ce se întâmplase, o credeam, dar, în acelaşi timp, Alice îmi sădise şi un sâmbure de îndoială în ceea ce o privea.

Am privit spre masa prietenilor mei, Alice şi Lucas erau împreună, deci oricum urma să fiu bombardată cu întrebări din ambele părţi, aşa că îmi era tot una.

Am dat din cap că da, iar ea a plecat să se aşeze la cea mai îndepărtată masă din cantină, unde nici cei mai nepopulari nu stăteau. Masa popularilor era acum condusă de Madison şi Troy, dar nu mai avea acelaşi farmec fără Dax şi Danica şi toată lumea observa asta.

Mi-am luat o salată, o banană şi o sticlă de apă şi i-am făcut semn lui Alice că merg la masa Danicăi. S-a încruntat, semn clar că nu era fericită, dar nu avea ce să facă.

— Hei, Dakota, vino să stai cu noi. M-a strigat Madison când am trecut pe lângă masa lor. Pe lângă zâmbetul ei l-am observat şi pe al lui Jimmy, iar asta mi-a adus aminte de experienţa de vineri. Dumnezeule, parcă fusese cu luni în urmă.

— Altădată, Mad, i-am făcut cu ochiul şi mi-am văzut de drum, ştiind că nu va exista

vreodată o "altădată" care mă poziţiona pe mine la masa aia.

M-am aşezat la masa Danicăi, conştiente amândouă că atrăgeam atenţia întregii cantine. Atunci când cineva popular, mai ales de calibrul Danicăi, alegea o asemenea masă, era clar că voia să discute ceva secret. Şi nu îmi plăcea să recunosc, dar şi eu reuşisem să atrag atenţia ca un magnet de când Dwayne îmi arătase interes, iar după sărutul de vineri seara probabil revenisem la stadiul de cuplu pentru toată lumea.

— Te rog spune-mi că Dwayne şi Dax nu se strâng de gât în momentul ăsta. Am spus eu imediat, ea a clătinat din cap şi a început să învârtească un măr în mâini. Doar atât îşi luase.

— Dax e acasă, cred că are dureri mari, deşi refuză să vorbească. S-a închis în cameră. Am pus-o pe Lena să mă ţină la curent şi să îmi zică dacă pleacă.

— Lena e ocupată până peste cap, nu cred că îl poate urmări prea atent.

Ea şi-a trecut limba peste buze.

— M-am săturat de cearta asta.

Am ridicat dintr-o sprânceană spre ea.

— Să înţeleg că nu a decurs prea bine scurta plimbare cu maşina.

Ea a bufnit amuzată.

— Ba da, exact cum ai zis şi tu; scurtă, dar şi tăcută. Nu am schimbat nici un cuvânt, dar bănuiesc că e mai bine decât să ne certăm.

Am început să îmi mănânc salata şi m-am abţinut de la alte comentarii, în primul rând pentru că eram prea obosită pentru alte dezbateri şi, în al doilea rând, pentru că îmi tot umblau prin cap cuvintele lui Alice şi mă trezisem din nou sceptică în privinţa Danicăi.

Nu îmi plăcea deloc asta.

— Am vorbit cu Dwayne, a zis ea dintr-o dată, iar eu m-am oprit din mestecat.

— Ştiu că e prea târziu acum, dar i-am spus că v-am auzit discutând după sărutul ăla şi ce i-ai spus tu lui Dax.

Dumnezeule mare, cât stătuse la uşa aia? Simţeam cum încep să mi se încălzească obrajii. Am desfăcut sticla de apă ca să iau o gură.

— Cred că am spus destul de multe după.

— Nu am stat până la sfârşit, oricum a fost o experienţă nu prea plăcută, dar ştiu sigur că te-am auzit când i-ai spus că te-a ajutat să îţi dai seama cât îl iubeşti pe Dwayne de fapt.

M-a şocat din nou. Dacă îi spusese asta, era clar că încerca să ne împace şi să îşi refacă greşeală, ceea ce însemna că ipoteza lui Alice era greşită. M-a bucurat asta enorm de mult.

Nu ştiam cât avea să influenţeze gândurile lui Dwayne, dar cel puţin îmi recăpătam încrederea în Danica.

— Chiar nu ştiu cum să spun asta, tu tot ţi-ai cerut scuze până acum, dar şi eu sunt cea care trebuie să îşi ceară scuze pentru…

M-a oprit, scuturându-şi mâinile.

— Nu ai niciun motiv să îţi ceri scuze.

— Ba da, simt că am.

— Acum, când ştii că îl iubesc, dar atunci mă comportam cu el ca o nenorocită. Dwayne te rănise pe tine, nu te condamn pentru nimic, de asta nici nu ţi-am spus până acum. Pur şi simplu mi-am pierdut cumpătul aseară şi am spus-o fără să îmi dau seama, pentru că el presta rolul de iubit fidel.

— Îţi este fidel. Te iubeşte, indiferent ce i-ai făcut.

Ea a zâmbit amar.

— Ştiu asta, dar Dax este… un tip curios. Asta a fost întotdeauna ceva ce m-a enervat foarte tare la el. Atunci când ceva îi creează

brusc interes sau îl intrigă, nu se lasă până nu află cum este senzaţia. Şi da, vorbesc strict de femei.

— Sunt sigură că la mine l-a atras doar faptul că eram singura fată care nu îl trata ca pe un trofeu. Îţi jur, Danica, nu s-a mai întâmplat nimic după asta.

— Ştiu, a zâmbit ea. Dacă e să fiu sinceră, sunt mai supărată pe faptul că i-ai băgat-o pe idioata de Madison pe gât decât pe faptul că l-ai sărutat tu. A bombănit, uitându-se urât la ea.

Nu trebuia, dar eu am început să râd.

— Haide, ştii că nu ai niciun motiv să fii geloasă pe ea, nu reprezintă nimic pentru Dax.

Ea şi-a molfăit în continuare mărul, evident geloasă. M-am întins să o prind de mână.

— După seara trecută şi ce a făcut când te-a văzut cu chestia aia la mână, sunt convinsă că încă te iubeşte la fel de mult, e doar foarte orgolios.

Ea a ridicat din umeri.

— Mă rog, altceva voiam de fapt să vorbim; care a fost faza cu Cade? M-ai şocat când ai zis asta, dar nu am mai avut timp să te întreb acolo.

M-am aplecat spre ea să îi şoptesc:

— Nu o să mă crezi, dar cred că i-am găsit o slăbiciune.

A făcut ochii cât cepele şi s-a aplecat spre mine.

— Faza cu mine plecând nervoasă de la club i-a amintit de Sunny.

Ea a cugetat câteva secunde.

— De accident?

Am aprobat din cap.

— Şi?

— Şi nu credeam că se va întâmpla, dar jur că, pentru câteva minute, a fost aproape uman. Speriat de parcă îi păsa cu adevărat de viaţa mea. A venit după mine ca un fulger.

Danica şi-a coborât privirea în tavă şi s-a gândit momente bune.

— Fir-ar să fie, asta e ceva!

Am aprobat din cap.

— Da, şi am de gând să îmi dau seama cum să folosesc asta împotriva lui. Am spus, luând altă gură de salată. Danica şi-a molfăit buzele câteva secunde, apoi a clătinat din cap.

— Chiar dacă e o pistă, nu prea îmi place.

— De ce? am ridicat dintr-o sprânceană.

Ea s-a aplecat mai mult spre mine.

— Gândeşte-te puţin, Dakota. Dacă s-a speriat văzându-te plecând aşa, e clar că începe să te asocieze cu Sunny, de care ştim deja clar că era obsedat. La cât de nebun e, să o să ajungă să se îndrăgostească de tine doar pentru că ai în piept inima iubitei lui.

Am vrut să neg, mi se părea deja prea mult, dar ea a continuat.

— Îl cunosc mai bine decât tine, tipul nu e doar sadic, e şi cât se poate de nebun. Ştiu că ţi se pare exagerat acum, dar probabil acelaşi lucru l-ai fi zis şi ieri la ideea că el o să vină speriat după tine.

Cu cât Danica îmi explica mai mult, cu atât ideea prindea mai multă logică… şi mă speria îngrozitor.

— Acum te urăşte că ai inima ei şi vrea să te chinuie, dar, dacă mă întrebi pe mine, e mai bine decât să înceapă să aibă alte sentimente pentru tine.

Mi s-a zbârlit pielea doar gândindu-mă la asta şi ce ar fi fost Cade în stare să facă dacă se hotăra că… mă vrea. Dumnezeule!

— Aş fi crezut că îl va distra chestia asta, că îşi va dori să faci accident şi să mori şi tu la fel ca Sunny, ar fi fost răzbunarea maximă, dar

reacţionează fix invers. Tipul e îngrozitor de imprevizibil şi trebuie să avem mare grijă cu el, mai ales tu.

Nu mai aveam poftă de mâncare, am împins tava din faţa mea şi m-am rezemat de scaun. Cu toate că nu mă aşteptam să se îndrăgostească Cade de mine peste noapte, probabil nici nu va fi vreodată vorba de iubire, doar obsesie şi posesie. Se poate trezi într-o zi că nu îşi doreşte să mă mai atingă alt băiat doar pentru că am inima lui Sunny.

Mai bine mă urc pe bara de striptease în mijlocul clubului decât să devină un asemenea nebun şi mai obsedat de mine decât era deja.

Am ajuns acasă cu ultimul gram de energie pe care îl mai aveam. Îl chemasem pe Josh să mă ia, pentru că voiam să adorm direct în maşină şi îl rugasem să nu mă trezească dacă se întâmpla asta, dar nu adormisem, mintea îmi era prea plină de frici şi gânduri negre. Spre norocul meu, azi nu mă băgase niciun profesor în seamă şi reuşisem să scap fără să capăt vreo notă de 2. De la penultima ora reuşisem să îmi mişc degetele mai bine, iar acum umflătura se mai

retrăgea. Încă durea ca naibii, dar nu era chiar aşa de rău cum mi se păruse noaptea trecută. Eram penibilă să îmi rup mâna în faţa cuiva.

Nu mâncasem mare lucru azi, dar tot ce îmi doream era să ajung în camera mea şi să dorm.

Zarva din casă era în toi, iar mama m-a luat în primire de pe scări.

— Scumpo, putem să vorbim?

Voiam să mă pun în fund şi să plâng. Aş fi făcut orice, dar nu să vorbesc în momentul ăla, creierul meu nu mai ducea încă o asemenea conversaţie.

— Mamă, ştiu că ţi-am promis, dar sunt extrem de obosită şi am o grămadă de teme. Îţi promit că nu mai sunt supărată pe tine pentru ce ai spus, putem să o lăsăm pe mai târziu?

— Te rog, a fost tot ce a spus, iar privirea ei îmi arăta că se simţea într-adevăr îngrijorată, sentiment nu prea des întâlnit la mama.

M-am simţit vinovată şi am negociat cu creierul pentru încă zece minute de efort, apoi urma somn. M-a înjurat, dar nu aveam ce să fac.

— Arăţi atât de epuizată, urăsc că te-am adus în asemenea situaţie, de asta vreau să discutăm totul cât mai repede şi sper să înţelegi.

Că arătam epuizată era drăguţ spus. Dacă arătasem ca dracu' azi dimineaţă, acum trecusem la statutul de zombi. Zombi roşcovan, aşa cum îmi zisese Alice înainte să mă ia Josh. Nu era deloc vinovată pentru înfăţişarea mea, aşa că am urmat-o pe scări atunci când s-a întors să urce.

Am devenit suspicioasă când mi-am dat seama că ne îndreptam spre biroul tatei.

Ea s-a oprit în dreptul uşii înainte să deschidă.

— Eu şi tatăl tău am vrut să îţi spunem asta mai demult, dar nu am ştiut cum, după ce tu şi Dwayne aţi început să ieşiţi împreună. Acum mă tem că nu mai putem amâna.

Inima mea a început să bată mai repede şi m-a apucat dintr-o dată panica. Ce legătură avea Dwayne în discuţia asta?

A deschis uşa şi m-a lăsat să intru prima.

Tata nu era la birou, ci pe un fotoliu, în faţa canapelei.

Iar pe canapea era Dwayne.

Mi s-au cimentat picioarele în podea, toate gândurile negre mi-au trecut prin cap într-o secundă şi cel mai groaznic era că Dwayne a venit aici să îi spună tatei că Dax m-a sărutat.

S-a ridicat de pe canapea şi a venit la mine atunci când m-a văzut blocată şi cu ochii cât cepele.

— Bună, iubito.

M-a cuprins blând de mijloc şi m-a tras spre el să mă sărute repede pe buze.

Şocul meu creştea în intensitate. El s-a aplecat şi mi-a şoptit la ureche.

— Poartă-te normal, ei nu ştiu nimic.

Ei nu ştiu nimic despre ce? voiam să îl întreb, pentru că nu mai înţelegeam despre ce era vorba şi ce căutam aici, ce căuta el aici. M-a prins de mână şi m-a tras cu el pe canapea. Mama s-a aşezat pe marginea fotoliului, lângă tata.

— Mama ta mi-a spus că v-aţi împăcat, de asta l-am adus şi pe Dwayne aici, poate o să îţi fie mai uşor să auzi asta cu el alături.

Am înghiţit în sec şi m-am uitat la fiecare în parte. Îmi fugise şi somnul, eram doar din ce în ce mai speriată, iar după expresia lui Dwayne, îmi dădeam seama că nici el nu ştia despre ce era vorba. Era totuşi clar că nu le spusese nimic de seara trecută şi ce aflasem unul despre altul.

Mă ţinea de mână, nu prea ştiam cum să reacţionez nici în legătură cu asta, creierul meu pur şi simplu îşi dăduse demisia.

Tatăl meu nu ştia cum să înceapă, iar asta îmi creştea nivelul de nelinişte.

— Începeţi să mă speriaţi, despre ce este vorba?

— Niciodată nu am ştiut cum sau dacă o să îţi spunem asta vreodată, dar acum, după ce s-a întâmplat, cred că este timpul să afli exact felul în care te-am găsit.

Vorbise tata, dar mai mult mă uitam la mama.

— Adevărul este că nici eu şi nici mama ta nu te-am găsit, ci altcineva.

Mi-am îndreptat imediat atenţia spre tata şi m-am încruntat confuză.

— Cine?

— Robert, tatăl lui Dwayne.

Niciunul dintre noi nu a scos un cuvânt, am simţit mâna lui Dwayne cum mă strânge în şoc.

— Tatăl tău lucra la firma de construcţii a lui Robert. Câştigase proiectul ăsta foarte mare cu o sală de spectacole din Londra şi avea muncitori de peste tot. Mama ta era printre cele mai bune dansatoare de acolo, dar Robert a aflat de ea

prea târziu. I s-a spus că s-a spânzurat după ce a rămas însărcinată cu un inginer de-al lui şi asta i-a distrus cariera. Atunci el a vrut neapărat să te vadă pe tine.

Am înghiţit o durere ce mi se instalase brusc în gât, parcă îmi atârna mai grea carnea de pe oase şi nu mai încăpeam în propria piele.

— Au vrut să te adopte ei, Dakota; părinţii lui Dwayne. Erau aproape gata să o facă când nu li s-a oferit permisiunea din cauza situaţiei lui Jake şi a instabilităţii lui. Tu oricum veneai cu propriile tale traume, aveai nevoie de un mediu cât mai liniştit.

— Atunci am decis să te luăm noi, a continuat mama, coborând de pe fotoliu ca să vină la mine. M-a prins de mână şi mi-a trecut părul scurt după ureche.

— Îmi pare aşa rău pentru ce am spus aseară, nu a fost deloc aşa cum te-am făcut să crezi. Îmi era frică să mai adoptăm încă un copil, recunosc, pentru că nu le făceam faţă prea bine nici lui Dax şi Danicăi, iar tu erai mai mare, nu un bebeluş, mă speria felul în care urma să reacţionezi în casa noastră, dar apoi am văzut o poză cu tine, a zâmbit ea, mângâindu-mi

obrazul, iar pe mine m-a şocat totul, de la ce îmi spunea, până la gestul ei incredibil de matern.

— Mi-am zis că nu am mai văzut un copil aşa de frumos. Erai micuţă şi fragilă, o mână de om, dar aveai părul ăla pur şi simplu superb care m-a vrăjit instantaneu. Nu te-am adoptat pentru părul tău, Dakota, dar recunosc că abia aşteptam să te văd după ce te-am văzut.

Am zâmbit uşor şi mi-am coborât privirea, o înţelegeam perfect pe mama, însă celelalte lucruri pe care le aflasem mă şocau de fapt.

— Ţi-am dat impresia că tatăl tău te-a vrut primul pentru că el mereu ţinea legătură cu Robert, ştia de tine cu mult înainte să aflu eu.

Mama s-a întors lângă tata, iar eu, instinctiv, m-am uitat la Dwayne, care era ţeapăn ca o statuie, abia dacă îmi dădeam seama că respira.

— Nu îmi amintesc să îi fi cunoscut vreodată. Am spus eu.

— Erai foarte mică şi ei nu au încercat să se apropie de tine prea repede, a fost destul de greu până ai acceptat de bună voie să vii cu noi. Abia vorbeai cu noi, darămite cu străini, apoi te-ai îmbolnăvit şi ai oprit complet contactul cu restul oamenilor.

— Mulţumesc că aţi fost sinceri cu mine. Am şoptit, privind în podea. Nu eram prea sigură cum să diger informaţia asta, nu mi se părea chiar atât de şocant că mă găsiseră părinţii lui Dwayne prima dată – măcar acum ştiam exact cum ajunsesem tocmai aici din Londra – ce mă şoca cu adevărat era că fusese cât pe ce să fiu sora vitregă a lui Dwayne.

Cu mult timp în urmă.

Mai avusesem o ocazie atunci când ai mei încercaseră să îl adopte după moartea părinţilor lui.

Era ca şi cum soarta încerca pe toate părţile să ne facă fraţi, iar asta era bizar.

— Am vrut ca tu, Dwayne, să fii aici ca să afli că, într-o mare măsură, părinţii tăi ţi-au scos-o pe Dakota în cale. Ei sunt cei care v-au adus împreună, chiar dacă era cât pe ce să fiţi fraţi vitregi, a adăugat mama, Dwayne a zâmbit, dar simţeam că nu era un zâmbet din tot sufletul. M-a strâns de mână, dar cunoşteam strânsoarea asta, era la fel ca în secţia de poliţie, după ce găsiseră trupul lui Amy şi îi suspectau pe toţi cei cărora le începea numele cu litera D.

Dwayne voia cât mai repede să iasă de aici, aşa cum fusese şi atunci.

L-am strâns la rândul meu şi l-am tras după mine, ridicându-ne amândoi în picioare.

— Vă mulţumesc că m-aţi inclus în discuţia asta, a spus el repede, deja mergând spre uşă.

— Nu mai sunt deloc supărată, am şoptit repede la urechea mamei şi am fugit după Dwayne, mi s-a părut că o văd zâmbind înainte să ies din biroul tatei.

Probabil se aşteptau la o discuţie mai lungă, dar Dwayne era clar deranjat de ceva şi eu eram încă prea obosită şi şocată de veşti că să îmi dau seama aşa repede ce era în capul lui.

— Dwayne, stai! am strigat după el când a vrut să coboare scările. L-am prins de mână şi l-am întors spre mine.

— Vino să vorbim, te rog.

Era ultimul lucru de care mă mai credeam capabilă, dar trebuia să o facem. Încă nu îmi dădeam seama dacă starea lui se datora veştilor aduse de părinţii mei sau întâmplărilor de noaptea trecută.

I-am făcut semn în sus, să mă urmeze în camera mea. A făcut-o, dar îl simţeam că era ca o bombă gata să explodeze şi uram să nu fiu în stare să ghicesc ce îl supăra atât de tare.

Când am închis uşa camerei după noi, am tras cu putere aer în piept.

— Ştiu că am zis să nu discutăm încă…

Îmi formasem eu nişte cuvinte legate în minte, dar s-au dus naibii când Dwayne m-a smuls de pe picioare şi m-a tras în braţele lui. M-a strâns atât de tare, încât mi se părea că îmi aud oasele trosnind.

L-am strâns şi eu în braţe şi i-am mângâiat calmant ceafa.

— Iubitule, ce s-a întâmplat?

Nu îmi mai păsa de cearta noastră, de Dax sau Ariah, acum era ceva mult mai serios la mijloc.

Când s-a tras înapoi să mă privească, nu mi-a venit să cred că avea lacrimi în ochi. Mi-a cuprins obrajii în palmele lui mari şi calde.

— Puteai să fii acolo! abia a şoptit, apoi m-a privit de parcă era un miracol că stăteam în faţa lui.

Mi-am trecut limba peste buze şi am încercat să îmi dau seama despre ce vorbea, dar nu era aşa uşor.

— *Acolo*?

— În casa aia, iubito. În *noaptea aia!*

După câteva secunde în care m-am forţat psihic să fac legăturile, cicatricea de pe faţa lui mi-a sărit în ochi şi am reuşit să îmi dau seama ce îl bântuia de fapt.

Mi s-a uscat gâtul dintr-o dată.

— Oh! a fost tot ce am putut să spun, pentru că înţelegeam deja şi nu mai simţeam nevoia să detaliez.

Tot ce înţelesese Dwayne din povestea părinţilor mei fusese faptul că ai lui voiau să mă adopte. Fusese cât pe ce să ajung în casa în care Jake îşi masacrase toată familia.

Am încercat să mă adun şi i-am cuprins şi eu obrajii în palme.

— Nu s-a întâmplat! Soarta s-a schimbat şi nu am ajuns acolo, aşa că nu are rost să te gândeşti la asta acum.

El şi-a trecut limba peste buze şi s-a întors să se aşeze pe marginea patului, m-a tras după el.

— Îţi aminteşti când ţi-am zis că îl tot visez făcându-ţi şi ţie acelaşi lucru?

Am aprobat din cap că da.

— Mereu eşti în casa aia blestemată, în noaptea aia. Eşti cu noi în casă şi niciodată nu am înţeles de ce visez asta. De ce se repetă coşmarul ăsta atât de mult, pentru că tu nu ai fi

avut nicio şansă să fii atunci acolo. Acum înţeleg şi ştiu exact şi de unde pleacă visul.

L-am strâns de mână şi l-am lăsat să continue.

— Mama îşi dorea mult o fată. Eram prea mic să îmi amintesc chestiile astea, dar cred că ştiu momentul în care au început să discute de adoptarea ta, mama era foarte entuziasmată. Ani mai târziu, când a rămas însărcinată cu Laurie, mi-a zis că are a doua şansă la o fetiţă. Prima fuseseşi tu. Săptămâni întregi m-am gândit obsesiv la asta, ştiam că există o legătură undeva, dar nu o găseam. Acum, după ce ne-a spus tatăl tău, totul s-a aşezat clar.

I-am cuprins din nou obrazul şi l-am întors spre mine. Lacrimile se retrăseseră, dar privirea lui încă era plină de şoc.

— Te rog nu te mai gândi la asta, nu te încărca din nou cu gândurile astea negative. Nu te lăsa iar târât în amintirile astea.

Începea să mă prindă groaza gândindu-mă că Dwayne va ceda din nou şi îşi va lăsa demonii să îl acapareze. Şi-a aşezat palma peste a mea.

— Nu o s-o fac, dar măcar am înţeles visul ăsta bolnav ce m-a bântuit încă de când te-am cunoscut. În subconştient ştiam că existaseră

mari şanse să fii acolo. Ai fi fost încă bolnavă, fără nicio putere, ar fi putut veni la tine înainte să vină la mine. Dumnezeule, nici nu vreau să mă gândesc…

Şi-a prins mâinile în păr şi şi-a coborât coatele pe genunchi, l-am strâns cât am putut de tare în braţe.

— Atunci nu te gândi, te rog. Te implor nu lăsa asta să îţi pângărească mintea acum.

Am rămas aşa secunde bune, timp în care el mi-a întors îmbrăţişarea.

Totul părea din nou în regulă între noi şi uram că nu era aşa, că va trebui să discutăm despre Dax şi Ariah mai devreme sau mai târziu. Momentan, niciunuia nu ne păsa de asta.

După mult timp în care păruse să se calmeze şi ochii lui întunecaţi se mai limpeziseră, s-a ridicat şi m-a sărutat pe frunte, apoi mi-a trecut părul după ureche şi mi-a zâmbit.

— Îţi dai seama că dacă fratele meu ar fi fost… sănătos, am fi fost fraţi vitregi.

Am chicotit. Mă bucur că nu se mai gândea şi la faptul că am fi fost până m-ar fi ucis Jake.

— Şi cum crezi că ne-ar fi mers?

El m-a analizat cu acea sclipire perversă în ochi de care mă îndrăgostisem atât de tare.

Atunci când colţul gurii i s-a ridicat, era deja clar ce gândea.

— Cred că ne-ar fi mers al naibii de bine. Încep să îl înţeleg pe Dax că nu s-a putut ţine departe de soră-sa vitregă.

Începuse ca o glumă, dar apoi şi-a amintit ce făcuse Dax de fapt şi chipul i s-a întunecat din nou.

Şi uite discuţia pe care speram să o am măcar după un pui zdravăn de somn.

Înainte să spunem vreunul ceva, cineva a ciocănit în uşă.

— Intră!

Mama a băgat capul în interior.

— Îmi pare rău că vă deranjez, dar Camile este aici. Trebuie să facem schiţa pentru rochie, scumpo, este deja foarte târziu.

Nu eram prea sigură dacă preferam asta sau discuţia cu Dwayne despre greşelile noastre, dar era clar că nimeni nu avea de gând să mă lase dorm prea curând.

— Cobor în zece minute, i-am transmis, ea a zâmbit şi a ieşit imediat. Dwayne îşi privise mâinile în tot timpul ăsta, de parcă era o strategie de calmare.

— Trebuie să merg, altfel nu o să îmi dea pace, am şoptit eu, el s-a întors să mă privească.

— Spune-mi doar un lucru.

Seriozitatea din vocea lui m-a luat prin surprindere, am înghiţit uşor şi am aprobat din cap.

— Ţi-ai dorit vreodată să îl săruţi pe Dax? Înainte să o facă el? Şi fii sinceră cu mine, aşa am fost şi eu.

Nu era o întrebare care să mă pună în dificultate.

— Nu.

— Nici înainte să mă cunoşti pe mine?

Am oftat. Era mai dificil de explicat, pentru că nici eu nu înţelesesem mare lucru atunci, dar trebuia să i-o spun exact aşa cum simţeam.

— Vrei sinceritate? OK. Eram… fascinată de Dax, dar nu în felul romantic. El fusese întotdeauna bun cu mine, întotdeauna se interesa de starea mea şi venea să mă viziteze, chiar şi atunci când urlam că nu voiam să văd pe nimeni. După ce m-am făcut bine, el a fost singurul care m-a privit normal, de parcă era ceva firesc să fiu printre ei, în timp ce restul se uitau la mine ca la un cadavru întors din morţi. Nu mă lua cu uşurelul, se comporta normal cu

mine, iar asta mă făcea să îi doresc prezenta. Dacă m-ai fi întrebat atunci, când habar nu aveam cum funcţionează sentimentele, poate aş fi spus că am unele distincte pentru Dax, dar nu era aşa. Am înţeles ce înseamnă să vrei cu adevărat pe cineva abia după ce te-am întâlnit pe tine. Nu m-am gândit niciodată că vreau să sărut pe cineva până în ziua aia, în pădure, când te-ai aplecat spre mine.

El nu a mai zis nimic, s-a întors la privitul mâinilor pe care le freca între ele.

— A fost… diferit?

Ştiam deja ce mă întreba, începea să mă sâcâie insistenţa lui în legătură cu Dax, dar nu avea de gând să aducă vorba de Ariah.

— Cred că Danica ţi-a explicat deja cum a fost. Mi-a zis că a ascultat şi discuţia de după.

A aprobat din cap, asta îmi confirma că Danica într-adevăr vorbise cu el.

— Ştiu că am greşit şi ar fi trebuit să îl resping mai brutal decât am făcut-o, nu am cedat din prima, aşa cum poate crezi tu. Prima dată când a încercat am fost cât pe ce să îi dau cu ceva în cap.

— Te-a forţat? S-a întors spre mine şi privirea lui a devenit criminală mult prea repede.

— Nu, am oftat, dar s-a priceput să mă păcălească. Mi-a zis de tine şi faptul că sigur faci acelaşi lucru cu altcineva, asta a fost de ajuns să îmi întunece minţile pe moment. Apoi s-a înmuiat şi aproape că m-a implorat să o fac, să îi iau mintea de la Danica. Critică-mă acum pentru asta, dar l-am crezut când mi-a zis că va fi un sărut şi nimic mai mult şi aşa a fost.

S-a ridicat în picioare şi a început să se plimbe nervos prin cameră.

— Nu îi mai lua apărarea, Dakota, nenorocitul nu voia să te sărute ca să uite de Danica. Putea să facă asta cu oricine altcineva, nu era ca şi cum fugeau fetele de el.

— Dacă ar fi vrut mai mult, ar fi încercat să obţină mai mult, dar nu a făcut-o!

— Pentru că m-am întors eu!

— Nu, pentru că fost doar o disperare de moment în care amândoi eram făcuţi praf de persoanele iubite care ne călcaseră în picioare. Aproape că am ţipat, ridicându-mă şi eu.

— Eram curioasă atunci când l-am sărutat, în nici un caz atrasă de el. Curioasă cum se simte sărutul cu altcineva şi dacă doar tu puteai să aprinzi focul ăla. Mi-a făcut numai rău sărutul ăla, pentru că mi-am dat seama cât de mult te

voiam eu pe tine, iar tu erai la capătul lumii, în braţele alteia!

Am ţipat şi mi-au dat lacrimile. Am mormăit o înjurătură şi le-am şters, dar l-am înfruntat în continuare. S-a oprit din învârteală şi s-a uitat la mine. Eram gata să îi cer să dea şi el explicaţii despre Ariah, dar a spus înaintea mea:

— Mama ta te aşteaptă.

Apoi, fără nici un cuvânt, a ieşit din cameră şi m-a lăsat singură.

Am clipit zăpăcită spre uşa închisă câteva secunde, convinsă că dacă mă luam după el, eram în stare să îl lovesc, să îi scot ochii. Cum putea să mă interogheze pe mine aşa, iar el să plece fără să dea cea mai amărâtă explicaţie?

Am scrâşnit din dinţi ca să nu urlu cât mă ţinea gura.

Lucrurile nu vor rămâne aşa.

În nici un caz, domnule Teller.

9
CAPCANE SPRE EXTAZ

Când am coborât eu la parter, Dwayne era deja dispărut. Atât de mult voiam să merg după el şi să îmi vărs nervii în capul lui. Îl iubeam, dar asta nu îl proteja de ce voiam să îi fac.

Mă speria felul în care se sustrăsese de la discuţie atunci când o menţionasem pe Ariah. Cu cât făcea asta mai mult, cu atât îmi dădeam seama că situaţia era mai gravă decât credeam. Nu aveam de unde să ştiu, tot ce primeam erau propriile mele ipoteze.

— Să nu îmi spui că voi doi iar v-aţi ciondănit! m-a luat Lena în primire în timp ce furam o portocală din fructiera.

Ce puteam să îi mai spun şi ei?

— De ce crezi asta?

— Pentru că Dwayne a plecat de aici ca un simplon şi nici nu m-a salutat. Am învăţat deja că e drăguţ doar atunci când se înţelege bine cu tine.

Am ridicat din umeri.

— Trebuie să fie drăguţ şi cu mine ca să ne înţelegem bine.

Lena a încercat să îşi dea seama despre ce naibii vorbeam, s-a încruntat într-un mod comic la mine, apoi a clătinat din cap.

— Copii blegi! Trebuie să învăţaţi să vă înţelegeţi acum, până nu apar adevăratele probleme ale maturităţii.

Mi-a venit dintr-o dată să râd.

Poate că nu eram noi nici pe departe maturi, dar aveam probleme pentru vreo trei vieţi acumulate. Voiam să îi spun Lenei că dacă ni se complica viaţa şi mai mult, probabil urma să murim, dar ea habar nu avea în ce eram băgaţi şi vedea doar aparenţele: nişte adolescenţi certăreţi.

Ceea ce, dacă analizam situaţia, chiar eram în momentele astea. Nu ne certam din cauza lui Cade, iar asta era frustrant, pentru că începusem

să mă obişnuiesc să dau vina pe el pentru tot ce nu îmi mergea bine.

Lena s-a întors la prăjiturile ei, iar eu am urcat la mama, care probabil făcea spume că cele zece minute se transformaseră în vreo douăzeci.

Mă aştepta în dressingul ei enorm, alături de Danica şi Camile.

— Scuze pentru întârziere, am spus eu, mama şi-a scuturat repede mâna.

— Mie îmi pare rău că trebuie să te deranjez tocmai în momentul ăsta, dar îţi promit că nu va dura mult.

Camile era toată un zâmbet şi nu a privit deloc şocată tunsoarea mea, semn că mama o instruise de dinainte să nu facă caz din asta.

Danica era întinsă pe un fotoliu, aproape la fel de adormită ca mine şi arătând tot atât de senzaţional. Dacă eu eram zombi roşcovan, ea era zombi rusesc.

Camile a observat şi ea.

— Dar ce-i cu feţele astea? Ar trebui să străluciţi!

— Mi s-au ars câteva becuri, promit să strălucesc după ce le repar, a glumit Danica, deşi mai mult o luase la mişto, eu nu m-am putut

abţine şi am chicotit. M-am aşezat lângă ea pe alt fotoliu.

— Păi aţi face bine să reparaţi becurile alea, pentru că ne aşteaptă o săptămână aglomerată. Camile a bătut din palme, Danica s-a strâmbat, neimpresionată. Abia în acel moment mi-am amintit că eu trebuia să îi iau locul anul acesta ca şi deschizător al balului, conştientizarea asta a căzut grea pe umerii mei precum un buştean de o tonă.

— Mă gândeam la argintiu anul acesta, ce ziceţi? a propus Cămile, deşi, după zâmbetul mamei, nu prea credeam că se gândise ea prima la asta.

Danica a ridicat din umeri, semn că îi era indiferent, eu voiam să spun că mi se părea puţin prea stridentă culoarea, dar nu era momentul să îmi dau cu părerea.

— Care e planul deschiderii? am întrebat, pentru că nu eram deloc familiarizată cu procedura.

— Tu vei coborî scările şi te vei opri pe undeva pe la mijloc, vei ţine un mic discurs de bun venit pentru invitaţi şi apoi va începe balul.

Am făcut ochii cât cepele, Danica m-a observat şi a chicotit încet, afurisita.

— D…discurs? am bâlbâit cuvântul. Mama şi-a scuturat mâna de parcă nu era nicio mare brânză.

— Nu va fi mare, trei-patru fraze, mă voi ocupa eu de el.

Ah, deci nu era cu adevărat deschiderea mea, eram acolo ca o păpuşă îmbrăcată frumos care spunea o poezie.

— Nu poate Danica să deschidă şi anul ăsta? Ea are experienţă şi chiar nu vreau să o dau în bară.

Şi mama şi Danica au clătinat din cap în acelaşi timp.

— Mie mi-a ajuns, îţi predau cu drag ştafeta.

Nu eram prea sigură de sinceritatea ei sau dacă o spunea doar ca să nu mă facă pe mine să mă simt prost. O ştiam pe Danica iubitoare a atenţiei, a reflectoarelor, iar acum ceda piedestalul familiei.

— Promit să o fac anul viitor, mi-am mai încercat eu încă o dată norocul, dar am primit acelaşi răspuns.

— O să o faci anul ăsta şi punct, acum hai să ne punem pe treabă.

Odată ce mama a dat ordinul, nimeni nu a mai avut de comentat, Camile m-a luat de mână

şi m-a ridicat de pe fotoliu. M-a urcat pe un fel de taburet şi m-a supus unui şir nesfârşit de măsurători.

M-a pus să mă dezbrac, iar asta mi-a amintit atât de mult de momentul în care m-a măsurat Otilia, încât a fost cât pe ce să am o criză de nervi. Danica şi-a dat seama ce demoni mi se plimbau prin cap şi m-a calmat înainte să o iau razna în faţa mamei şi a stilistei doar pentru că îmi ceruse să rămân în lenjerie intimă. Tot nu m-am simţit confortabil cât am stat acolo, mai bine de o oră, ca un manechin fără suflet, în timp ce ele făceau planul pe lângă corpul meu.

— Nu încerca să te opui, o să sfârşeşti stând mai mult aici. Mama are un plan şi îl va pune în aplicare indiferent de opinia ta. Îmi şoptise Danica, iar asta se dovedise util, pentru că orice opinie a mea era elegant ignorată. Culoarea pe care au ales-o pentru rochie era aproape grotească, un argintiu sclipicios ce se presupunea că va străluci ca un diamant în lumina reflectoarelor.

Mama încă plângea după părul meu, îmi dădeam seama de fiecare dată când îşi trecea degetele prin el. Imaginea pe care şi-o formase ea în cap era grav ştirbită acum de părul meu

scurt, ce nu îmi mai dădea aura de prinţesă din basme, aşa cum voiau ele.

— E un fel de Rapunzel după ce s-a tuns. Tot prinţesă a ajuns. Încerca Danica să îndulcească situaţia şi să le facă să plece din capul meu.

Mama a oftat aproape dureros, femeia nu glumea, chiar suferea fizic că îmi tăiasem părul tocmai acum. I-am făcut semn Danicăi să nu se mai străduiască şi mi-am mutat mintea în altă parte în timp ce ele se învârteau în jurul meu, apoi a venit rândul ei. Era expertă la asta, stătea pe telefon şi nu le acorda nici cea mai mică atenţie, doar ridica mâna, piciorul, sau se învârtea atunci când i-o cereau ele, iar nici una nu era deranjată de lipsa ei de interes. Nu au căzut de acord la culoarea pentru ea, urma o nouă sesiune de calvar mâine.

După ce am ieşit de acolo, chiar dacă erau o groază de alte lucruri pe care voiam să le fac – unul dintre ele îl implica pe Dwayne şi un scandal cât casa – am urcat direct în camera mea şi am picat lată. Am adormit îmbrăcată în aceleaşi haine, abia am reuşit să îmi scot bocancii din picioare şi să mă târăsc până la perne.

M-am trezit cu capul bubuind precum o dinamită. Mai mult mă trezise subconştientul şi frica de a merge încă o zi fără temele făcute. Am stat secunde bune cu ochii în tavan, ghidându-mă dacă se merita să mă ridic sau era mai simplu să închid din nou ochii. M-a enervat lipsa mea de interes asupra propriei vieţi, de parcă nemernicul de Cade nu îmi răpise deja destule, acum îl lăsam să îmi distrugă şi viitorul.

Bombănind şi cu mâna amorţită, m-am ridicat din pat şi m-am împleticit până la baie unde am făcut un duş rapid. Cel mai rapid de până acum, pentru că imediat ce am simţit apa fierbinte pe mine, mi-am amintit de *el* şi ce îmi făcuse astăzi. Am verificat telefonul cu mâinile încă ude, curioasă să aflu dacă într-adevăr nu mai dăduse nici un semn.

Nimic.

Am simţit cum mi se urcă tensiunea la cap şi mi-am strâns buzele ca nu las vreo lacrimă să curgă. Nu voiam să plâng pentru asta, deşi devenea din ce în ce mai dureros, aproape mai dureros decât momentul în care plecase. Rezistam acum pentru că aveam prea multe pe

cap şi nu îmi permiteam, oricât mi-aş fi dorit, să mă întind într-un colţ şi să plâng toată ziua.

Când îmi spusese că voia să vorbim, era clar că se referea doar la mine şi Dax, el şi Ariah păreau o discuţie total exclusă.

Cu cât îi rosteam mai mult numele femeii sau fetei ăleia, cu atât deveneam mai conştientă de existenţa ei. Habar nu aveam cum arăta, dacă era brunetă, blondă sau tot roşcată. Un junghi mi-a trecut prin corp la gândul ăsta, dacă era tot roşcată, îmi era destul de clar că Dwayne căutase şi aici acelaşi tipar pe care îl avea în Alaska.

Aceeaşi distracţie.

Mi-am scuturat capul încercând să izgonesc gândurile negre, nu puteam să las asta să pună acum stăpânire pe mine. Nu îmi permiteam aşa ceva.

Tot ce îmi spusese Dwayne, tot ce făcuse de când se întorsese, se bătea cap în cap cu această nouă dezvăluire şi faptul că nu voia să explice punea şi mai rău paie pe foc.

Îmi simţeam inima sângerând în piept din cauza trădării, dar, în acelaşi timp, aveam teme de făcut, aparenţe de păstrat, un bal de susţinut şi o slujbă cât se poate de ilegală într-un club de

proxeneţi. Dwayne şi fosta sau actuala lui iubită nu aveau decât să se ducă unde nu răsărea niciodată soarele, pentru mă săturasem până în gât să plâng din cauza altora.

Am coborât în bucătărie să îmi fac repede un sandviş, dar am sfârşit mâncând o ditai porţia de paste şi o bucată de tort, pentru că îmi era mai foame decât estimasem.

Era trecut de ora zece seara, dar încă mai erau câţiva designeri de interior prin zonă care învârteau de colo-colo decoraţiuni de Crăciun şi cadouri împachetate. Eu eram în universul meu paralel, inconştientă că se apropiau sărbătorile.

Dax a intrat în bucătărie când eu băgăm farfuriile în maşina de spălat vase.

Băga-mi-aş!

Şi-a tăiat şi el o felie de tort de ciocolată şi a aruncat-o pe o farfurie. S-a aşezat la masă iar eu am respirat uşurată, nu avea chef de vorbă. Mi-am luat repede o pungă de chipsuri şi o sticlă de apă şi am zbughit-o pe uşă.

— Dakota.

M-am oprit şi mi-am strâns ochii, înjurând iar în gând. M-am întors spre el şi am încercat să zâmbesc, dar abia acum observasem că avea faţa

învineţită serios şi o rană ce semăna cu o tăietură la sprânceană dreaptă.

— Da, Dax?!

A arătat spre scaunul din faţa lui şi nu am avut decât să mă conformez. M-am aşezat şi mi-am mai pus încă o felie de tort, sperând că aşa mai îndulceam discuţia.

— Îmi pare rău.

Ştiam la ce referea, dar nu prea ştiam cum să abordez subiectul. Nu fusese vina lui că se aflase asta.

Am oftat şi am luat o lingură de tort, apoi am spus cu gura plină, exact ca o domnişoară educată:

— Nu îţi bate capul, poate că e mai bine că a aflat. Nu aş fi vrut să mă trezesc mai târziu cu remuşcări.

— Am tot încercat să vorbesc cu el, dar nu vrea să mă asculte.

— Crede-mă, Dax, a înţeles deja totul. Dacă ar fi crezut că l-am înşelat cu adevărat, nu ar mai fi venit să vorbească cu mine.

— Şi probabil m-ar fi omorât deja pe mine.

Mi-am clătinat capul, cântărindu-i ipoteză, apoi i-am dat dreptate arătând cu lingura spre el.

A zâmbit uşor.

Dacă tot îl aveam în faţa mea, m-au cuprins alte interese. M-am aplecat pe coate în faţa lui.

— Tu ai văzut-o pe… ea?

— Ariah?

Am aprobat din cap.

— Da. Cred că mai sunt nişte poze prin biroul tatei. Detectivul a fotografiat totul de pe acolo.

Gândul m-a provocat pentru o secundă, apoi mi s-a făcut greaţă la stomac. Atât îmi mai trebuia, să cotrobăi prin biroul tatei după poze cu iubita de Alaska a lui Dwayne.

— Ce culoare are părul ei? am întrebat, pentru că asta mă interesa stupid de mult.

— E blondă, a răspuns Dax, fără să îşi dea seama ce însemna pentru mine şi am simţit o uşurare de nedescris.

M-a analizat cu o sprânceană ridicată, apoi a realizat încotro îmi umblau gândurile.

— Nu seamănă deloc cu tine, cel puţin aşa mi se pare din poze. Cică ar fi din New York şi au rămas acolo blocaţi după ce a murit tatăl lor.

— Al lor?

— Da, e sora lui Jeremiah. Nu ţi-ai dat seama de asta?

NU! Cum naibii puteam să îmi dau seama de asta? Mi-am rezemat capul în mâini şi am început să fac conexiuni şi mai dubioase. Îmi spusese că îşi riscase viaţa ca să îl salveze pe Jeremiah dintr-o afacere dubioasă, ceea ce însemna că îi era prieten foarte bun, dacă nu cel mai bun de acolo, deci, în nici un caz nu şi-ar fi permis să îşi bată joc de sora lui şi să o folosească ca pe jucărie de ocazie.

Legăturile începeau să mă înnebunească şi mai tare.

— De ce nu mi-ai spus de ea înainte?

— Cum să fac asta? Sufereai deja destul, cum ar fi fost să îţi spun şi eu că ştiu exact cu cine e acolo. Când s-a întors aveam încredere în el că îţi va spune singur, seara trecută pur şi simplu a fost o explozie de nervi, ca şi în cazul Danicăi.

Ideea de a vorbi despre ei mă încânta mult mai mult decât cea despre mine şi Dwayne.

— Încă ai de gând să fii orgolios şi încăpăţânat după ce s-a întâmplat noaptea trecută?

— Adică?

Mi-a venit să îl îndes cu nasul în tortul ăla.

— Dax! Ai luat-o razna după ce ai văzut-o cu chestia aia la mână, mai aveai puţin şi îl omorai pe Cobra, asta după ce te făcuse praf înainte. Nu veni acum să îmi spui că nu o iubeşti şi nu îţi mai pasă de ea.

A răsuflat pe nări şi a început să amestece tortul, dar fără să mănânce.

— Sincer, Dakota, nici eu nu ştiu ce e în capul meu acum, ce vreau cu adevărat. Cred că o să las timpul să decidă, până la urmă.

Nu era prea mult, dar tot era un progres. Cel puţin acum nu se mai împăuna atât că lui nu îi păsa ce se întâmpla cu Danica şi e pe cont propriu. Nervii de noaptea trecută i-au dat şi lui o lecţie ca nu e chiar aşa.

— Te-ai gândit ce o să facem sâmbătă?

M-am încruntat, confuză. Ce naibii mai era sâmbătă şi eu nu ştiam? În afară de mersul la club.

Dax a ridicat o sprânceană şi m-a privit de parcă eram bătută în cap.

— Sâmbătă e balul, Dakota. Şi din câte am auzit eu, tu eşti vedeta serii.

Aproape să îmi cadă tortul din gură.

— Fir-ar, nu m-am gândit deloc la asta.

Dax a chicotit amuzat.

— Eh, nu te judecă nimeni, ai destule pe cap.

M-am uitat la el cu o expresie epuizată, pentru că aşa era, chiar aveam destule pe cap.

— Nu ştiu de ce, dar am impresia că el ştie deja de asta. Nu vrea ca părinţii noştri să afle că suntem sclavii lui, aşa că nu are decât să ne dea liber sâmbătă.

— Sau să ne chinuie puţin în încercarea de a fi în două locuri în acelaşi timp.

Mă speria gândul ăsta, Cade fiind atât de sadic.

— Oricât ne-am strădui, cred că e pur şi simplu imposibil.

— O să fim ca în filmele alea în care adolescenţa e pedepsită acasă şi cu iubitul la întâlnire în acelaşi timp.

M-a bufnit râsul la analogia asta, numai imaginându-mi cum ar fi fost.

— Să facem naveta între locaţii şi să ne ţinem hainele de schimb în boscheţi.

— Sau să uităm să ne schimbăm, iar noi să intrăm în ring în costum şi voi să serviţi băuturi în rochiile alea de Cenuşărese.

Ne-a bufnit râsul pe amândoi.

Îmi era dor de asta, de conversaţiile lejere şi amuzante cu fratele meu. Să ne prefacem că totul era normal sau să râdem şi de cele mai cumplite situaţii.

Cu coada ochiului, am văzut-o pe Danica trecând prin living şi am strigat-o imediat.

Ea a băgat capul pe uşă, foarte reţinută atunci când l-a văzut pe Dax.

I-am arătat spre tort şi am zâmbit.

— E genial, trebuie să îl guşti.

Ea l-a privit direct pe Dax, era clar că nu voia să se mai forţeze pe sub pielea lui. Inima mea a ţopăit de fericire atunci când el i-a făcut semn din cap să intre şi aproape că a zâmbit.

Ca un pisoi speriat, sora mea mereu curajoasă a intrat în bucătărie şi s-a aşezat la un alt capăt al mesei. I-am întins repede o farfurie şi ea şi-a pus tort. Nu voiam ca discuţia să fie tensionată, aşa că am deschis eu un subiect banal şi sigur.

— Mai are cineva probleme grave cu temele, sau eu sunt singura care nu face faţă?

— Am dormit până acum, a spus Danica.

— Eu le-aş face dacă aş avea habar ce teme am. A spus şi Dax şi am chicotit toţi trei.

— Dacă apare mama, ascundeţi-mă, că iar mi-o iau pe cocoaşă.

— De ce? a întrebat Danica repede.

El a indicat spre faţa lui vânătă

— Cu câteva zile înainte de bal. Dacă nu mă dezmoşteneşte acum, nu o s-o mai facă niciodată.

Eu am chicotit, Danica arăta şocată că îi vorbise direct ei şi fără să fie răutăcios. Nici nu zâmbise sau altceva, dar, cum ziceam, era un progres mare.

— Dacă a trecut peste părul meu tăiat, trece şi peste ochii tăi umflaţi.

Danica a chicotit şi a luat o gură de tort.

— Ai noroc că a dat-o în bară cu ce ţi-a zis aseară, altfel ţi-ar fi scos ochii până ţi-ar fi crescut părul înapoi.

— Ce i-a zis aseară? a întrebat Dax curios.

I-am explicat povestea foarte pe scurt, amândoi au rămas şocaţi de partea în care fusesem găsită de părinţii lui Dwayne.

Am mai rămas în bucătărie până când ne-am mâncat toţi tortul, apoi eu m-am scuzat şi am plecat să îmi fac temele, lăsându-i singuri. Probabil s-au prins ce am făcut, dar era primul

moment în care stătuseră singuri în aceeaşi cameră fără să se certe, trebuia să profit de asta.

Singură, în camera mea, atmosfera nu mai era chiar atât de relaxantă. Mi-am desfăcut punga de chipsuri şi m-am afundat, fără niciun chef, în teancul de teme pe care îl aveam. Alice m-a sunat pe la miezul nopţii să mă întrebe cum eram şi am sfârşit făcând împreună tema la matematică. Nu i-am dat prea multe detalii despre Dwayne pentru că, pur şi simplu, nu mai voiam să vorbesc despre asta.

Săptămână a trecut anemic de greu şi ameţitor de repede în acelaşi timp. Mă simţeam permanent într-un roller coaster care mergea cu o sută de kilometri pe oră câteodată, apoi se oprea brusc şi mă ţinea suspendată în aer.

M-am împărţit între şcoală şi sarcinile pe care mi le dădea mama pentru bal. Ajunsesem la limită şi abia aşteptam ca totul să se termine, rochia mea era aproape gata şi absolut îngrozitoare, nu mă reprezenta deloc, însă mama şi Camile aveau grijă să mă convingă de fiecare dată să fiu de acord cu ele.

Colac peste pupăză; încă eram majoretă. Nu mai urmăream nimic de data asta şi abia aşteptasem să mă retrag fără onoruri de pe post, dar dacă Danica nu mă voia deloc prima dată în echipă, acum nu reuşisem să mai ies din cauza ei. Aproape că se milogise de mine să rămân alături de ea, nu înţelesesem exact de ce, dar acceptasem, pentru că, în sinea mea, ştiam că nu îmi strica să învăţ mai bine să… dansez.

Dwayne se hotărâse între timp că voia să vorbească despre Ariah, dar îmi pierdusem eu interesul. Voiam să treacă toată săptămâna asta zăpăcită înainte să mă încarc cu şi mai multă energie negativă de la el. Oricum chiulise aproape toată săptămâna, aşa că nu era greu de evitat. Venise doar miercuri şi stătuse până la prânz. Nu voiam să mă gândesc cu ce îşi ocupa timpul, dar începeam să mă gândesc că va pleca din nou.

Ciudat era că nu mă mai simţeam atât de îngrozită de asta şi după câteva zile mi-am dat seama şi de ce.

Plecat, era departe de mine, dar cel puţin nu mai era sclavul lui Cade. Mă ţinea doar pe mine prizonieră, dar mă îndoiam serios că ar fi început să cutreiere lumea în cazul în care

Dwayne dispărea. Ar fi fost dureros să ştiu că a plecat tocmai acum, dar şi cel mai bine pentru el, aşa că nu mai eram ipocrită cu asta.

S-a făcut vineri înainte să apuc să mă adun emoţional pentru weekend-ul ce urma.

Pentru diseară.

M-am târât spre cantină şi m-am aşezat la coadă, chiar dacă nu îmi era foarte foame. Îmi era gândul la ora de spaniolă ce urma după prânz atunci când mi-am luat burger-ul şi sucul de portocale.

Pe Danica am văzut-o prima dată atunci când m-am întors. Mi-a făcut cu mâna de la masa ei obişnuită, unde îşi revendicase locul printre elevii populari şi o pusese pe Madison înapoi în banca ei. Era şi Dax acolo, nu lângă Danica, nu se împăcaseră după acea seară în care îi lăsasem singuri cu un tort de ciocolată, dar nici nu îi mai auzisem sau văzusem certându-se de atunci.

Danica m-a chemat la masa lor, dar ştia deja răspunsul. În plus, părea tot timpul atât de aglomerată şi gălăgioasă, încât găseam un chin să mănânci acolo, nu o satisfacţie.

I-am zâmbit, mulţumindu-i din privire şi apoi am clătinat încet şi caraghios din cap,

făcând-o şi pe ea să zâmbească. Mi-am căutat vechii şi bunii mei prieteni prin cantină şi i-am găsit la masă la care erau întotdeauna, doar că de data asta nu mai era aşa cum fusese toată săptămâna.

Pentru câteva momente, m-am blocat pe loc, cu tava în mână şi privirea într-acolo. Danica, care încă se mai uita la mine, s-a întors să vadă despre ce era vorba, apoi mi-a făcut semn din cap şi parcă i-am citit din privire "Mişcă-ţi fundul acolo."

Nu voiam să îmi mişc niciun fund acolo, voiam să ies din cantină şi să îmi mănânc burger-ul în toaletă, liniştită.

Mi-am trecut limba peste buzele ce se uscaseră brusc şi mi-am tras un şut mintal să mă mişc de pe loc.

Alice şi Lucas arătau şi ei la fel de surprinşi de apariţie ca şi mine, stăteau unul lângă altul, ca de obicei, iar locul liber era lângă Dwayne.

Nu îl văzusem deloc astăzi prin liceu, de unde Dumnezeu răsărise pe scaunul ăla?!

M-am aşezat lângă el, încercând să nu par copilăroasă în încercarea de a-l evita. Fără vreo intenţie, mi-am atins genunchiul de al lui, iar atunci s-a întors să mă privească.

Am blestemat în gând tot ce îmi trecea prin cap.

Parcă eram în prima zi în care l-am cunoscut. Arăta identic, dar totul era acum atât de diferit, de detaliat şi intens.

Purta un hanorac negru şi avea celebrele lui căşti atârnate de gât, ochii lui negri au făcut scurtcircuit cu ai mei, cicatricea de pe obraz îi oferea o aură şi mai puternică acum. Atunci văzusem doar exteriorul, dar acum ştiam tot ce se afla la interior. Ştiam exact ce puteau să facă acele buze pline, îmi aminteam dureros de clar cum se mişcau mâinile lui pe mine, până şi respiraţia i-o cunoşteam în cel mai erotic mod posibil. Corpul lui nu mai avea niciun secret pentru mine, şi nici al meu pentru el. Ştia cine eram, ce îmi plăcea, ce voiam, citeam asta din privirea lui. Nu mai eram străini, oricât de mult timp trecea fără să vorbim.

— Dakota?!

O mână se agita prin faţa mea şi nu era a lui. M-am întors spre Lucas şi am clipit zăpăcită de câteva ori. Oare cât stătusem aşa, holbându-mă la Dwayne? Cu coada ochiului l-am văzut zâmbind înainte să înfulece un cartof prăjit.

— Da, Lucas?! Scuze, eram…

— Vrăjită de Dwayne, ştiu, scumpo. Te-am întrebat dacă verdele o să se asorteze la bal sau o să arăt ca o decoraţiune pe acolo.

Să îmi invit cei mai buni prieteni la balul de caritate al părinţilor mei mi se păruse o idee bună atunci. Acum, după două zile în care Lucas îmi făcuse capul calendar cu întrebări, aproape că voiam să îi retrag invitaţia.

— Nu există un dress code oficial, te poţi îmbrăca cum doreşti.

— Nu mă ajuţi, altceva te-am întrebat.

— Of, pentru numele lui Dumnezeu, e Crăciunul, normal că o să fie mult verde şi roşu pe acolo, fă-ţi singur calculele. Mi-a sărit Alice în ajutor.

— Dar am un costum verde aşa de superb, s-a plâns el, exact ca o fetiţă. Îl iubeam pe Lucas pentru ce era, nu mi-l puteam imagina în alt fel, dar când dramele lui îmi cădeau mie în cap, nu mai era aşa amuzant.

— Dwayne, tu cum te îmbraci?

Asta l-a făcut să ridice capul din farfuria de cartofi, iar pe mine, brusc curioasă. Nu mă gândisem niciodată dacă el va veni sau nu, mai ales că încă nu voia să vorbească cu Dax.

A ridicat din umeri.

— Nu m-am hotărât încă, a spus simplu, dar asta nu era un răspuns.

Îl voiam acolo? Orgoliul din mine spunea "nu", fata care se simţea înşelată spunea "nu", dar mai era şi o parte din mine care urla "da". Urla "da" la o groază de lucruri în ceea ce îl privea pe el.

Lucas a continuat să bălmăjească despre ţinuta lui fabuloasă, enervând-o iar pe Alice, iar eu mi-am îndesat capul în farfuria mea şi am început să mănânc, deşi abia ştiam să mai mestec.

Dwayne s-a aplecat spre urechea mea.

— Putem să vorbim azi sau o să fugi iar de mine?

Am întors capul spre el prea repede, încă era foarte aproape şi mai că ni s-au lipit nasurile între ele. I-am simţit respiraţia pe buze şi toţi hormonii mei au început să ţopăie.

— Eu am fugit de tine? l-am înfruntat.

A dat din cap cu puţin cam multă aroganţă pentru binele lui.

— Nu trebuie să fug de tine ca să înţelegi că nu vreau să vorbim. I-am servit-o cu aceeaşi aroganţă. S-a dezumflat şi ochii lui s-au îngustat periculos.

— Hmm… a făcut, în timp ce privea spre gura mea. Ce era în capul lui, doar Dumnezeu ştia, sau poate diavolul.

Am continuat să ne uităm urât unul la altul pe tot parcursul prânzului. Bine, mai mult eu decât el, dar nu putea să spună prea multe din cauza lui Lucas.

Nu ştiam ce plănuise el apărând aici, dar clar nu îi ieşise, şi eram prosteşte de mândră de asta. Până acum scorul era vreo 40-0 pentru Dwayne când venea vorba de asemenea confruntări, azi reuşisem şi eu să marchez un punct şi să nu mă las vrăjită de privirea lui.

S-a luat după mine atunci când m-am ridicat de la masă, dar mă aşteptam la asta, eram pregătită.

— Nu vreau să vorbesc, Dwayne, mai ales aici. Am spus când am aruncat restul de mâncare şi am lăsat tava. El făcea aceleaşi lucruri la trei centimetri în urma mea, îi simţeam respiraţia în ceafă.

— Se pot întâmpla lucruri periculoase când nu vrei să vorbeşti, iubito.

Nu ştiam cum Dumnezeu putea să meargă în spatele meu şi să îmi şoptească la ureche în acelaşi timp.

Eu mi-am văzut de drum spre vestiarul meu.

— Nu. De fapt, aşa se pot evita lucrurile periculoase.

— Eşti sigură?

— Foarte.

— Cum ar fi?

— Cum ar fi o ceartă de care nu am energie acum.

— Asta nu e un lucru periculos. Periculos e un iubit pe care îl eviţi de o săptămână.

Neimpresionată de ameninţarea lui, mi-am dat ochii peste cap. Cunoşteam capcana în care încerca să mă prindă, dar nu îi mai mergea.

— Nu prea cred. Periculoasă e o iubită care a fost înşelată. Aş fi fericită cu distanţa asta în locul tău.

— La dracu'! i-am auzit înjurătura nervoasă înainte să mă prindă de mână şi să mă întoarcă spre el. M-a smucit şi m-am trezit lipită de un vestiar, iar el era cu totul peste mine.

— Dacă te consideri înşelată, de ce nu vrei să vorbim despre asta? a şuşotit nervos aproape lipit de buzele mele.

— Pentru că ai fugit atunci când voiam eu să discut. Nu o să mai ascult acum, când ai avut timp să îţi faci un plan.

Şi-a strâns buzele de nervi şi ştiam că voia să înjure tot ce îi venea la gură. În jurul nostru, căpătam iar o grămadă de atenţie, după o săptămână în care fusesem liniştită. Am încercat să scap, dar nu aveam nicio şansă.

— Ştii că nu te-am înşelat, Dakota. Orgoliul te ţine aşa supărată, dar în sufletul tău ştii că nu am făcut-o. Dacă tu chiar crezi că am făcut asta, înseamnă că nu mă cunoşti deloc.

Voiam să îi dau cu pumnii în piept, dar m-am abţinut. L-am prins de gulerul hanoracului ca să îl trag şi mai aproape de mine.

— Atunci de ce nu ai zis nimic când te-a provocat Dax? Lasă-mă să ghicesc, te-ai culcat cu ea gândindu-te la mine.

Cum naibii era posibil să ne trezim în discuţia asta tocmai aici, în holul şcolii, în văzul tuturor?! Era adevărat că şuşoteam şi nu ne auzea nimeni, dar tot era cel mai teribil loc posibil. De obicei Dwayne mă trăgea în câte o clasă goală şi închidea uşa, acum părea să nu mai aibă chef de asta.

— Nu m-am culcat cu ea. Nu a fost niciodată o relaţie. Răspunde-mi la întrebare: tu chiar crezi că te-am înşelat? Că după tot ce s-a

întâmplat, am plecat la capătul lumii doar ca să fiu cu alta?

Am înghiţit în sec, negăsindu-mi cuvintele pe moment. Nu mă gândisem niciodată la asta în acest fel, dar avea dreptate. Oricât de orgolioasă, rănită şi furioasă mă simţeam acum, în adâncul meu, mai ales privindu-l în ochi, ştiam că nu făcuse asta. El mi-a prins slăbiciunea şi şi-a înmuiat expresia, m-a luat în braţe într-un mod mult mai blând, dar mai strâns.

— Dacă era aşa, nu mai eram acum aici, Dakota. Eram cu ea. Nimeni şi nimic nu mă ţine aici, nici măcar Cade. Doar tu mă ţii aici.

— Dwayne… mi-a tremurat glasul.

— Nu, taci din gură, gândeşti prea mult şi o să ne înnebuneşti pe amândoi din cauza asta.

M-am încruntat iar, el a zâmbit ca un afurisit superb. Am tras cu ochiul în jurul meu şi am observat o gloată enormă de oameni ce se prefăceau că nu sunt atenţi la noi.

Mi-am lipit ceafa de vestiar.

— Hai să terminăm aici până când nu încep să ne şi filmeze.

Rânjetul lui nu prevestea deloc lucruri bune. A şoptit direct cu buzele peste ale mele:

— Atunci hai să le dăm ceva interesant.

Şi m-a sărutat. Chiar acolo, fără să mă ia cu asalt sau să se chinuie vreun pic, pentru că eram prizoniera lui şi nu aveam unde să fug oricât aş fi încercat.

Dacă aş fi încercat.

Poate un sărut brutal m-ar fi enervat, m-ar fi determinat să ripostez, dar felul în care a făcut-o el a avut exact efectul advers. Sărutul a fost blând şi dulce la început, s-a simţit ca o atingere fierbinte pe buzele mele reci, m-a captat cu totul, iar atunci când a crescut în intensitate, nu am mai avut nicio putere să mă opun, niciun neuron întreg care să mă scoată inteligent din asta, totul era guvernat de hormonii mei complet daţi peste cap şi iubirea ce mai avea puţin şi îmi zbura capul de pe umeri.

Nu mi-am dat seama când l-am prins cu braţele pe după gât, dar o mică parte din mine încă mai era conştientă de ce se întâmpla în jur, aşa că i-am tras gluga pe cap. Am tras-o atât de mult, până când mi-a acoperit şi mie faţa, era destul de largă să ne protejeze pe amândoi de ochii curioşilor din jur, cel puţin sărutul să ni-l protejeze. Nu voiam să împart nimic din Dwayne cu ei. Totul s-a întunecat iar gradul de plăcere a crescut.

Pe hol era hărmălaie, s-a auzit din nou clopoţelul, perechi de picioare care se puneau în mişcare, dar eu m-am concentrat doar pe sunetul masculin de plăcere pe care Dwayne l-a trimis prinţe buzele mele. Buzele lui s-au apăsat cu mai multă forţă, mai lacome, iar strângerea braţelor lui a devenit mai puternică în jurul mijlocului meu.

El a fost cel care a rupt legătura, dar s-a tras doar câţiva centimetri înapoi. Respiraţia lui era atât de fierbinte şi agitată, încât parcă îmi lua faţa foc, mai ales îndesată în gluga lui.

— Hai să plecăm acum de aici, a şoptit, încă ţinându-mă aproape. Mi-a muşcat buza de jos înainte să apuc să răspund.

Am clătinat încet din cap.

— O să ajungem în pat înainte să discutăm ceva.

— Dă-le dracu' de discuţii! Te vreau, iubito!

Nu mi-a mai dat alte explicaţii, înţelegeam ce voiam din asta, el mi-a spus scurt şi la obiect ce îşi dorea, într-un mod sălbatic ce nu m-a enervat, dimpotrivă. Pentru că, la dracu', şi eu îl voiam. Supărată sau nu, tot îl voiam, fără alte explicaţii.

Mi-am trecut limba peste buze şi chiar dacă nu mă vedea, părea că ştia exact ce am făcut, pentru că iar mi-a muşcat buza.

O uşă de vestiar s-a deschis lângă noi şi asta ne-a smuls din bula noastră magică şi întunecată. Am fost nevoiţi să ne desprindem, am clipit des atunci când s-a făcut iar lumina şi am respirat aerul rece, aproape că mă sufocasem îndesată în gluga lui Dwayne, dar nici că îmi dădusem seama.

— Scuze, doar îmi iau cartea. Ne-a zâmbit ruşinată o fată cu care nu vorbisem niciodată. Eu m-am simţit mult mai ruşinată decât ea şi mi-am cerut scuze la rândul meu, apoi am plecat de acolo. Persoana căreia îi blocasem vestiarul nu apăruse sau poate că nu îndrăznise să îl deranjeze pe Dwayne.

Fir-ar să fie, iar îmi furase minţile cu totul. Mi-am pierdut punctul pe care îl marcasem mai devreme şi primisem şi penalizare.

Am bodogănit cei câţiva paşi rămaşi până la vestiarul meu, Dwayne bineînţeles că s-a ţinut după mine. Când am încercat să mă depărtez de el, m-a prins de şolduri şi m-a tras repede înapoi.

— Ce… m-am întors spre el, dându-mi seama că încerca să mă ţină cu spatele lipit de el. Prea târziu mi-am dat eu seama care era problema şi m-a apucat chicotitul.

— Crezi că e amuzant? a mârâit în urechea mea.

Eu am chicotit în continuare, noroc că majoritatea elevilor intraseră deja în clase.

— Şi acum ce facem? Stăm aşa până îţi trece pofta?

— Sau ai putea să îmi potoleşti poftă. A şoptit pervers la urechea mea, mi-am dat ochii peste cap.

El m-a întors fulgerător şi m-a lipit cu faţa de el, continuând să se preseze cu erecţia de mine. Era erotic şi al naibii de amuzant în acelaşi timp.

— Ce zici? Oricum ştii că numai la spaniolă nu o să îţi mai stea ţie capul acum.

A încercat să mă ispitească iar.

Situaţia asta nu avea să se îmbunătăţească.

— Crezi că o să scapi de problemă dacă continui să te lipeşti aşa de mine?

A zâmbit ca un drăcuşor, semn că nu avea nicio intenţie să scape de "problemă".

— Ei, fir-ar să fie, am bodogănit şi mi-am deschis vestiarul. Am luat prima carte care mi-a căzut în mână şi i-am lipit-o de pelvis, apoi l-am împins de pe mine.

— Fugi la baie şi bagă-ţi capul în apă rece.

A început să râdă, dar nu a mai protestat şi a făcut cum i-am spus. Nu voiam să mai fiu prin preajmă când ieşea de acolo, aşa că mi-am înhăţat repede manualul de spaniolă şi am zbughit-o spre curs. Printr-un noroc divin, şi profesorul întârzia, aşa că am ajuns înaintea lui şi am scăpat fără explicaţii, situaţia era oricum destul de stânjenitoare din cauza întâmplării de pe hol.

La terminarea orelor mă simţeam ca într-o misiune secretă. Trebuia să mă ascund de o persoană. Ştiam că era foarte ridicol ce făceam, însă nu mai voiam să dau ochii cu Dwayne pe holurile liceului şi să cad iar în capcanele lui. Alice tot făcea mişto de mine că nu avea nicio şansă să îi rezist, eram ca un licurici ce se învârtea pe lângă lumină, iar asta era al naibii de adevărat.

Licuriciul îşi pierdea puterile.

Maşina lui Dwayne era încă în parcare şi eram gata să trec pe modul invizibil atunci când

telefonul mi-a sunat în buzunar şi m-a făcut să tresar. Dacă era el şi îmi spunea să îl aştept, ce naibii făceam? Fugeam ca un copil fricos sau îmi înfruntam soarta cu maturitate?

Ugh, Dakota, revino-ţi, ai probleme mult mai serioase!

M-a certat subconştientul şi chiar avea dreptate de data asta.

Atunci când am scos telefonul şi am văzut numele de pe ecran, mi-a îngheţat instantaneu respiraţia.

Mi-aş fi dorit să fie Dwayne.

De ce mă suna nemernicul ăsta acum?

Elevii treceau pe lângă mine, fiecare grăbindu-se să ajungă la maşini sau la autobuz, eu rămăsesem blocată la ieşirea din liceu.

Am tras o gură de aer şi am răspuns la apel:

— Ce vrei, Cade?

— Cineva trebuie să înveţe să se adreseze cu mai mult respect şefului.

Mi-am dat ochii peste cap şi am început să merg prin parcare, fără o direcţie anume. Nu am spus nimic, aşa că nu avea decât să vorbească mai departe.

— Având în vedere evenimentele din prestigioasa familie Welron, în seara asta şi mâine seară sunteţi scutiţi de munca în club.

Am făcut ochii mari, şocată.

— Uau, foarte… caritabil din partea ta.

A râs cu sictir în telefon.

— Nu o lua drept bunătate, scumpo, e doar strategie. O să recuperaţi săptămâna viitoare, stai liniştită, doar e vacanţă.

M-am încruntat şi m-am gândit puţin la asta. Avea dreptate, săptămâna viitoare intram în vacanţa de Crăciun. Nu îmi venea să cred că nemernicul ăsta îmi ştia programul mai bine decât îl ştiam eu. Era de-a dreptul înfricoşător.

— Am înţeles!

Ce puteam să spun mai mult de atât? "Mulţumesc"? Nu prea cred.

— Oh, şi mulţumesc pentru invitaţia la bal.

Pentru o secundă am crezut că era deranjat de lipsa de invitaţie, dar sarcasmul din vocea lui spunea altceva.

— Abia aştept să te văd pe piedestalul familiei. Spune-i Danicăi să poarte ceva roşu.

Înainte să apuc să spun altceva, mi-a închis telefonul. Inima a început să îmi bată dintr-o

dată mult mai repede, conştientizarea a ce aflasem.

Cade în casa noastră.

Am format imediat numărul Danicăi şi am sunat-o.

— Ai plecat? Nu îţi văd maşina.

— Nu încă, a trebuit să iau nişte cărţi de la bibliotecă. S-a întâmplat ceva?

Citeam neliniştea în vocea ei.

— Te aştept la maşina ta. Încearcă să ieşi înaintea lui Dwayne.

Nici Dwayne sau Dax nu ieşiseră încă, deci presupuneam că toţi erau la bibliotecă.

După vreo câteva minute, timp în care reuşisem să îi găsesc maşina, am văzut-o ieşind pe uşa liceului. Alergase şi părea îngrijorată.

Mi-a deschis de la distanţă şi am intrat în maşină, ea abia a reuşit să se înghesuie cu teancul de cărţi pe care îl avea în braţe. Am ajutat-o şi le-am pus în spate.

— Uau! am chicotit eu.

Ea a oftat şi s-a dezbrăcat de geacă.

— Sunt în ultimul an, în caz că ai uitat. Iar examenelor nu le pasă de Cade.

— Că tot ai adus vorba de el.

S-a întors imediat spre mine.

— Ne-a dat liber în seara asta şi mâine seară, dar nu te bucura prea tare, recuperăm în vacanţă.

— Bineînţeles, a bolborosit ea, pornind maşina.

— Însă nu e asta partea proastă.

Nu prea ştiam cum să spun asta fără să o bag şi pe ea în sperieţi. Teoretic, Cade era fostul ei iubit, sau actual, în cazul în care nu spusese cuiva de despărţire. Îl adusese în casa noastră timp de vreo trei săptămâni şi nu făcuse un secret din relaţia lor.

— S-a autoinvitat la bal.

A apucat să plece de pe loc doar câţiva metri înainte să pună o frână bruscă.

— Ce?

M-am întins să o prind de mână.

— Nu intra în panică, dar mi-a cam dat de înţeles că o să vină acolo în calitate de iubit al tău.

— Nenorocitu' dracului! a urlat, lovind cu pumnii în volan.

— Le-ai spus alor noştri că te-ai despărţit de el?

— Nu, dar nici nu am discutat vreodată despre el. Doar Lena m-a întrebat săptămâna trecută şi i-am zis că a dispărut din peisaj.

— Cred că va trebui să falsifici o împăcare.

A înjurat iar ca un fotbalist.

— Ce a spus, mai exact?

— Spune-i Danicăi să poarte ceva roşu.

— Băga-mi-aş! Rochia mea chiar e roşie.

Eu am chicotit, ea s-a uitat urât la mine.

— Nu e amuzant!

— Ştiu, dar ce putem face? Dacă stau bine a mă gândesc, era de aşteptat să se autoinvite la cel mai prestigios bal al părinţilor noştri.

— Mda, bine că şi-a tras o iubită drept invitaţie de intrare. La dracu' asta o să îl scoată iar pe Dax din sărite! Şi-a prins mâinile în păr şi s-a aplecat pe volan, mi-am aşezat mâna pe umărul ei.

— Hei, dacă intră acolo ca şi iubit al tău, nu înseamnă că eşti obligată să stai pe lângă el. Eşti în teritoriul tău, până la urmă.

Şi-a ridicat capul şi a privit prin geamul aburit.

— Îţi dai seama că asta o să îl calce şi mai tare pe coadă.

— Şi ce poate să ne facă mai mult?

Danica s-a gândit şi ea la asta, apoi am observat cum chipul i se liniştea.

— Ai dreptate! Orice ar fi, nu vreau să mă mai întorc la stadiul ăla cu Dax. Abia am reuşit să îl ţin în aceeaşi cameră cu mine fără să o ia razna.

Am zâmbit, dar înainte să pot spune ceva, cineva ne-a ciocănit în geam şi ne-a făcut pe amândouă să tresărim.

Geamurile încă nu se dezaburiseră, aşa că tot ce am putut să văd prin fereastra a mea a fost o uriaşă silueta neagră. L-am şters şi am dat peste Dwayne, înfofolit, cu gluga îndesată pe cap şi cam acelaşi teanc de cărţi cu care venise şi Danica.

Am deschis portiera.

— Ce faceţi aici? Ne-a luat pe amândouă la rost.

— Ne facem planuri. I-a răspuns Danica, eu încercam să nu chicotesc privindu-l cum stătea cu cărţile alea în braţe, vizibil îngheţat.

— M-a sunat Cade. Diseară şi mâine nu mergem la club.

Nu a părut foarte încântat, ştia deja că era un preţ pentru asta.

— Şi ce vrea în schimb?

— O să muncim în vacanță şi… o să vină la bal.

— Ah!

— Cum adică "ah"?

— Mă aşteptam la mai mult, ştiam deja că vrea să vină la bal.

— De unde? am întrebat eu şi Danica în acelaşi timp. El ne-a privit de parcă încă nu ştiam despre cine era vorba.

— Chiar credeaţi că îl va rata? În plus, are intrarea garantată prin Danica.

Eu şi sora mea ne-am privit una pe alta. Cel puţin unul dintre noi învăţase cum gândea psihopatul.

— Eu mă duc acasă. Dakota, vii cu mine sau te duci cu Dwayne?

Îmi venea să îi trag un cot în coaste, nu putea să accelereze fără să mai pună întrebări? Deşi, după scena de pe hol, probabil credea că ne împăcaserăm deja.

— Du-o tu, eu trebuie să mă întâlnesc cu Dax şi să discutăm.

Amândurora ne-a trosnit gâtul când ne-am întors să îl privim.

— Dwayne, sper că nu aveţi de gând să faceţi vreo bătaie de cocoşi tocmai acum. Abia i s-a mai vindecat fața şi o să îl omoare mama dacă mai apare cu vânătăi înainte de bal.

Dwayne a rânjit răutăcios, parcă încântat de idee.

— Dacă voiam să îl bat, o făceam până acum. Ne vedem mâine seară.

Mi-a făcut mie cu ochiul, apoi a închis portiera şi a plecat spre maşina lui. Bulversată, l-am privit cum se îndepărta.

— Care e faza cu voi? V-aţi împăcat sau nu?

Am oftat şi m-am dezbrăcat şi eu în sfârşit de geacă.

— Sincer, nici eu nu mai ştiu.

Atunci când am ajuns acasă, amândouă am fost luate cu asalt de ce se întâmpla. Danica abia reuşise să găsească un loc de parcare, toată curtea era plină de maşini, iar de data asta nu mai erau cele ale organizatorilor.

— Oh, băga-mi-aş! a înjurat Danica în şoaptă când am coborât din maşină. Am luat jumătate dintre cărţile ei şi am mers spre casă, eu aproape speriată, pentru că niciodată nu fusesem nevoită să mă confrunt cu asta faţă în faţă.

De fiecare dată fusesem bine baricadată în camera mea şi nimeni nu avea voie să intre. De data asta, însă, am fost luată cu asalt de valuri de

rude şi prieteni care veniseră din toate colţurile lumii pentru celebrul bal Welron.

Interiorul casei arăta ca recepţia unui hotel în perioada sărbătorilor. Peste tot alergau majordomi cu bagaje, oameni pe care nu îi văzusem în viaţa mea, chiar şi animale de companie.

— Cred că mă mut la Dwayne, am spus dintr-o suflare şi chiar vorbeam serios, nu aveam niciun chef să fac faţă la aşa ceva.

Pe Danica a apucat-o râsul şi m-a împins înainte.

— Nu mai poţi să fugi, eşti emblema familiei anul ăsta.

Mi-am dat ochii peste cap.

— Danica!

Cineva a strigat de sus de pe scări, apoi a coborât o fată ce nu părea mai mare decât noi, îmbrăcată ca una din acele eleve din şcolile din Elveţia şi cu o claie de păr arămiu şi creţ.

— Cine e asta? am şuşotit repede spre Danica.

— Verişoara din Franţa. A apucat să îmi şoptească repede înapoi. Charlotte! A strigat apoi, zâmbind cu gura până la urechi, dar se părea că îmi cunoşteam sora mai bine decât

credeam, pentru că nu era deloc un zâmbet normal.

Corectez, stilul era franţuzesc: fusta, cămaşa, fundiţa la gât, boneta pe cap. Avea în braţe un căţel ce nu părea să cântărească mai mult de cinci sute de grame şi mârâia încontinuu.

Când a ajuns la noi, a sărutat-o pe Danica pe obraji, dar în aer, fără să se atingă. Scena era atât de comică, încât abia m-am abţinut să nu încep să râd. Nu aveam cum să rezist câteva zile cu toţi oamenii ăştia fără să jignesc pe cineva.

— Scumpo, ce e cu cearcănele astea? a luat-o imediat în primire pe Danica, având un puternic accent franţuzesc.

Danica şi-a dres glasul, arătând de parcă era gata să îi dea un bobârnac peste nasul ăla ce era ridicol de mic.

— Charlotte, nu cred că ai apucat să o cunoşti prea bine pe Dakota, sora mea.

S-a întors şi m-a plasat pe mine în gura lupului. Charlotte m-a analizat din cap până în picioare, dacă se lua şi de cearcănele mele, nu ieşea bine.

A părut să îşi dea seama brusc cine eram.

— Oh, fata cu transplantul de inimă. Erai mult mai mică atunci când te-am văzut ultima dată. Îmi pare bine!

A întins repede mâna spre mine, cu o manichiură perfectă şi delicată. Dacă eu o cunoscusem vreodată, nu puteam să spun, dar probabil asta se aplica tuturor celor care erau acum în casă. Toţi mă văzuseră măcar o dată la un moment dat, dar eu nu acordasem atenţie niciunuia. Eram foarte talentată în a nu reţine chipuri şi nume.

Căţelul din braţele ei a lătrat la mine, deşi tremura în acelaşi timp.

— Peter! l-a certat ea, scuturându-l bine. Liliacul cu păr a continuat să îşi arate colţii minusculi la noi, ce s-ar mai fi distrat Zora cu el.

— Nu mă aşteptam să fie aşa de multe animale în casă, bietul Peter e terifiat. Roger a venit cu dihaniile alea de husky.

Husky! Erau husky acum în casă. Nu mă mai interesa nimic, voiam să plec chiar acum în căutarea lor, dar mai întâi trebuia să aflu cine era Roger.

Următoarele ore au fost un coşmar în adevăratul sens al cuvântului. Nici măcar munca în clubul lui Cade nu era atât de obositoare cum

era socializarea cu rude pe care nu le cunoşteam şi zâmbitul încontinuu. Mama ne expulzase pe mine şi pe Danica în cameră şi ne ordonase să devenim mai prezentabile pentru musafiri, adică să ne îmbrăcăm elegant şi să ne acoperim naibii cearcănele.

Casa, de obicei goală, acum colcăia de oameni. Toate camerele erau ocupate iar scumpul meu etaj mereu pustiu era şi el invadat. Aveam vecini gălăgioşi pe toate părţile, dar asta nu era tocmai o noutate, îi auzisem şi în anii trecuţi plimbându-se pe holuri, dar măcar nu fusesem obligată să socializez cu ei.

Purtam o rochie simplă şi neagră, până deasupra genunchiului, în formă de helancă, pentru că asta era combinaţia mea preferată între elegant şi confortabil. În picioare aveam o pereche de bocanci nu foarte butucănoşi şi părul mi-l ondulasem într-un stil mai puţin ciufulit. Îmi dădusem serios silinţa pentru energia pe care o aveam, dar cel puţin mă scuteam de privirile dezaprobatoare ale mamei, care era dichisită de parcă tocmai ieşise din cutie.

Nu îmi plăcea deloc că eu eram în centrul atenţiei, toată lumea era interesată, toţi îmi puneau întrebări şi se minunau cât crescusem.

Oameni de aproape toate naţionalităţile, unii prieteni de familie, alţii rude, mi-ar fi trebuit o agendă ca să îi reţin pe fiecare în parte.

Hărmălaia mi-a luat cu totul gândul de la Cade, dar nu în cel mai relaxant mod.

Casa era pregătită pentru marea festivitate, o ajutam pe Lena la împachetarea ultimelor cadouri pentru invitaţi atunci când belele serii şi-au făcut apariţia pe uşă.

Dax şi Dwayne au intrat împreună, ceea ce putea să însemne o mie de lucruri, dar Dax părea să aibă acelaşi număr de vânătăi ca azi dimineaţă, deci posibil să fi căzut la pace.

A fost şi el luat imediat cu asalt, mai ales de verişoare, care, Dumnezeule, nu erau puţine, deşi Charlotte era cea mai băgăcioasă dintre toate.

În spatele lui, Dwayne şi-a dat geaca groasă jos şi a rămas doar într-un amărât de tricou, iar eu am simţit cel puţin zece probleme în următoarea secundă. Nu auzeam prea bine ce vorbeau, dar atunci când Charlotte s-a dus spre el şi l-a luat direct în braţe, am rupt hârtia cu care încercam să împachetez o cutie.

Lena a chicotit lângă mine şi mi le-a luat din mâini.

— Du-te şi revendică-l, altfel nu mai scapă de Miss Paris.

— De unde îl cunoaşte? am întrebat, mai mult mârâit.

— Până să îi moară părinţii, Dwayne venea cu ei întotdeauna la baluri. Îi cunoaşte pe majoritatea mai bine decât îi cunoşti tu.

M-a surprins curajul lui de a veni acum aici, deşi ştiam cât de mult ura sa îl privească lumea ca pe copilul căruia i-au murit părinţii.

Charlotte începuse să ţopăie pe lângă el şi Lena mi-a dat iar cu cotul să mă duc acolo.

Nu, nu voiam să mă duc. Era liber să facă ce voia, nu era posesia mea şi nu îmi păsa dacă o lăsa pe Charlotte să se pisicească pe lângă el. Cam asta spunea orgoliul meu, dar nu pe el l-am ascultat, ci gelozia, care m-a ridicat în picioare ca pe un arc şi m-am dus direct spre ei.

Acum îi eram recunoscătoare mamei că mă trimisese să mă schimb şi să mă machiez, nu aveam chef să mă mai privească Charlotte ca pe un boschetar.

Dwayne m-a observat înainte să ajung la ei, ochii lui au rămas blocaţi pe picioarele mele goale şi am rânjit în sinea mea. Mă văzuse mult

mai sexy de atât, dar aici atmosfera era alta, nu se compara cu Grota Diavolului.

Mult mai posesivă decât m-aş fi crezut vreodată, m-am agăţat direct de braţul lui.

— Mă bucur că aţi ajuns.

O spusesem de parcă îl aşteptasem şi pe el toată ziua, l-am privit drăgăstos şi i-am zâmbit. Chiar dacă era surprins, lui Dwayne nu îi lua prea mult să se prindă de planul cuiva, mai ales dacă era diabolic. Nu că eu urmăream ceva rău acum, doar îmi revendicam iubitul.

— Şi eu, a zâmbit el, apoi s-a aplecat direct spre buzele mele. Nici că se putea mai bine.

Sărutul a fost scurt, dar a avut efectul dorit. Charlotte şi vreo cinci verişoare pe care nu mai ştiam sigur cum le chema rămăseseră cu gura căscată.

— Voi sunteţi împreună? a arătat cu degetul spre noi de parcă eram doi extratereştri îndrăgostiţi.

— Cam aşa arată, nu? i-am răspuns eu, cât se putea de degajată. Dwayne era serios lângă mine, îmi cuprinsese mijlocul şi mă lipise de el, dar, în acelaşi timp, îl simţeam că mai avea puţin şi izbucnea în râs.

Charlotte a făcut o mutră dezamăgită pe care probabil ea o credea adorabilă.

— Şi când crezusem că am găsit ceva interesant în oraşul ăsta. Dacă aş fi ştiut că te transformi în asta, nu îmi scăpai acum trei ani. I-a făcut cu ochiul lui Dwayne şi, atunci când a trecut pe lângă el, l-a ciupit uşor de biceps.

Gata, era oficial, voiam să o arunc de la etaj. Nici măcar dansatoarele de la club nu se dăduseră astfel la el, mi-l ataca tocmai verişoara mea de şaptesprezece ani.

L-am luat de mână şi l-am tras pe holul de la parter, cel puţin aici nu era aşa mare hărmălaie, pentru că nimeni nu voia să stea în camerele de jos.

Dwayne a chicotit tot timpul în care l-am tras după mine.

— Nu pot să cred că eşti geloasă pe…

Nu ştiam cum voia să o numească, nici nu mă interesa, pentru că nu a mai apucat să o spună. Cu toată forţa mea, l-am întors şi l-am izbit cu spatele de perete, apoi m-am năpustit asupra buzelor lui cu o lăcomie ce mă şoca şi pe mine.

A icnit şocat la început, probabil se aşteptase la scandal, nu la asta, dar a intrat în joc imediat, la fel de încins ca mine.

Eram toată peste el, mai sălbatică decât aş fi crezut vreodată că o să fiu, posesivă şi dornică să simt prin toţi porii că era al meu. Am auzit voci apropiindu-se şi am înjurat în gândul meu, am bătut repede cu pumnul în uşa de lângă noi şi, cum nu a răspuns nimeni, am deschis-o şi l-am tras pe Dwayne după mine.

După ce am încuiat, am revenit la ce făceam înainte fără măcar să pierdem vreo secundă. M-a ridicat în braţele lui şi m-a lipit direct de uşă, palmele lui erau pe fundul meu şi făceau mult mai mult decât să mă susţină.

— Eşti al meu! am rostit, strângându-i tricoul în pumni într-o încercare de a-l rupe pe el.

— Sunt al tău, iubito. Mi-a spus direct ce voiam să aud, fără ezitare, iar tonul vocii sale, masculin şi erotic, a fost de ajuns să mă facă praf.

Degetele de la mâna dreaptă s-au strecurat pe sub rochia mea şi imediat ce a ajuns unde îşi dorea, a simţit cât de pregătită eram pentru el.

Nici măcar eu nu făceam faţă propriului corp şi excitării ce mă luase cu asalt.

A gemut un cuvânt pe care nu l-am înţeles şi s-a împins mai mult în mine, izbindu-mă de uşă, hormonii mei se izbeau şi ei de toţi pereţii în acelaşi timp.

Limba lui s-a împletit cu a mea într-un mod pe care nu îl puteam descrie decât îngrozitor de erotic, chiar dacă eram la fel de sălbatică, el era cel care mă revendica cu totul.

Atunci şi acolo, am ştiu că eram dependentă de buzele lui Dwayne, de sărutul lui. Oricât de supărată eram, aveam nevoie de drogul meu. Număram pe degete zilele în care fusesem împreună şi totul era OK, pentru toţi păream cel mai disfuncţional cuplu posibil, mereu apărea ceva care ni se punea în cale, dar de fiecare dată ajungeam aici, cuprinşi de nebunie şi sevraj.

Degetele lui mi-au atins feminitatea umedă şi m-a pătruns încet, contrar felului în care îmi ataca buzele. Am gemut uşor în sărutul ce mă lăsa fără respiraţie şi mi-am dat capul pe spate ca să pot face faţă valului de senzaţii. Dwayne nu a luat pauză, gura lui a coborât pe gâtul meu; sărutând, muşcând, lingând, luându-mi minţile.

— Dwayne, am gemut, muşcându-mi buza şi agăţându-mă de el de parcă aş fi căzut în abis dacă îi dădeam drumul.

— Da, iubito?! Spune-mi ce îţi doreşti.

Dacă era ceva ce mă înnebunea la fel de tare sau poate chiar mai tare decât atingerea lui, era vocea lui. Vocea lui atunci când excitarea îi pulsa prin vene, când tot corpul i se încorda şi pielea era fierbinte ca focul.

— Pe tine… am reuşit să spun, agitându-mă tot mai tare în braţele lui, pentru că cele două degete care erau în mine păreau să îmi ajungă în terminaţiile nervoase din tot corpul. Eram pe cale să ţip, nu mă mai puteam abţine atunci când mi-a acoperit din nou gura cu a lui.

S-a mişcat cu mine, şi greutatea mea a fost cedată pe un birou, masă de machiaj, nu eram prea sigură, pentru că nu eram destul de lucidă să analizez ce era în jur.

Dwayne m-a părăsit dintr-o dată, a rămas răceală acolo unde pieptul lui fusese lipit de al meu, acolo unde mă strânseseră braţele sale. Am vrut să protestez, dar am gemut zăpăcită înainte de asta.

Era în genunchi, în faţa mea, iar capul lui era acum între picioarele mele.

Am înnebunit pe loc.

M-am prins cu o mână de părul lui, iar cealaltă mi-am pus-o pe gură, pentru că nu eram în stare să rezist la asta fără să ţip ca o nebună.

Nu era prima dată când îmi făcea asta, dar acum impactul era mai nimicitor decât fusese vreodată. Poate ceaţa geloziei, a furiei, a fricii că vom fi prinşi, una dintre astea sau chiar toate transformau momentul în ceva de nesuportat pentru mine.

Mi-a cuprins coapsele cu ambele braţe şi m-a ţinut acolo, prizonieră a plăcerii demente ce mă făcea praf. Limba lui s-a mişcat lasciv de-a lungul feminităţii mele, apoi a reuşit să pătrundă şi să absoarbă toată esenţa din mine.

Am ţipat în palmă şi i-am strâns părul în pumn. Ceea ce îmi făcea cu dinţii era dureros, dar şi groaznic de plăcut în acelaşi timp.

Nu mi-am dat seama că s-a mişcat clanţa decât foarte târziu, când am început să aud voci prin avalanşa hormonală din capul meu.

Am tresărit şi am vrut să îl ridic pe Dwayne, dar atunci a devenit şi mai sălbatic şi lacom în ceea ce făcea.

— Dwayne, o să… agh, mi-am pierdut vorbele şi gândurile, nu avea de gând să mă lase

înainte să termin şi părea capabil să mă ţină în priză chiar şi cu pericolul bătându-ne la uşă, la propriu.

Adrenalina mi-a crescut pulsul, am început să îmi aud propria inimă cum îmi bubuia în piept, iar senzaţia de frică şi excitare a fost o combinaţie fatală.

Dwayne a ridicat ochii spre mine şi puteam să jur că rânjea. Şi-a folosit limba, dinţii şi degetele ca să termine cu mine.

Am ţipat şi mi-am muşcat pielea din palmă atunci când orgasmul aproape că m-a dus la leşin.

Nu am reuşit să îmi adun minţile în timpul în care el mi-a băgat chiloţii înapoi pe picioare. Nici nu ştiam când îi dăduse jos în primă fază.

M-a prins de şolduri şi m-a ridicat de pe birou. Se înşela dacă avea impresia că puteam să mă ţin singură pe picioare, încă îmi vâjâia capul şi îmi tremura corpul.

El a zâmbit şi şi-a lins buzele ce mă duseseră în pragul demenţei.

O izbitură în uşa m-a făcut să revin, cât de cât, cu picioarele pe pământ. Cineva a înjurat de pe partea cealaltă.

L-am privit pe Dwayne cu ochii mari, de data asta frica reuşea să risipească ceaţa pasiunii, pentru că eram în belele mari.

— Hai, iubito, e timpul să evadăm. Mi-a făcut cu ochiul şi m-a prins de mână, nu înţelegeam cum, pentru el, încă era amuzant ce se întâmpla.

— Oh, Doamne, mama o să înnebunească dacă ne prinde vreo rudă de-a ei aici. La parter stau cei mai bătrâni, dacă e bunica?

Mă apuca panica rău de tot, în timpul ăsta Dwayne trăsese draperia şi deschisese fereastra. A verificat zona, apoi a întins mâna spre mine.

— Nu ne prinde nimeni. Vino.

M-am prins de mâna lui cu toată încrederea. Putea să mă arunce şi de la etajul doi, nu îmi păsa, tot era mai bine decât să ne găsească cineva aici, unde era clar ce făcusem. Încă îmi simţea faţa în flăcări, deci nu puteam să mint pe nimeni.

Am verificat repede în urma noastră să mă asigur că nu lăsasem vreo probă incriminatorie, mi-am tras mai bine rochia pe coapse şi m-am cocoţat pe pervaz.

Mi-a îngheţat imediat pielea transpirată, era îngrozitor de frig şi ceaţă, dar cel puţin aşa erau puţine şanse să ne vadă cineva.

Distanţa nu era aşa de mare până jos, dar tot trebuia să sar.

— Te ţin eu, iubito, dar trebuie să sari acum, pentru că sunt pe cale să spargă uşa.

M-am prins de mâinile lui şi l-am privit speriată.

— Nu te las să cazi.

Aveam încredere în el, aşa că mi-am făcut curaj şi m-am aşezat în fund. Dwayne nu m-a lăsat să sar, m-a susţinut cât a putut de mult, mâinile lui alunecând pe mine de la coapse până la subţioară, apoi a mai urmat doar o mică săritură şi am simţit solul sub picioarele mele. Mi se ridicase rochia complet, cât timp mi-a luat mie să o aşez, Dwayne sărise pe pervaz, trăsese perdeaua şi draperia şi a tras şi fereastra după el înainte să sară.

El a aterizat mult mai zgomotos decât mine, dar scăpaserăm amândoi.

Abia am apucat să ne tragem suflarea înainte să auzim o bubuitură puternică şi uşa izbindu-se de perete. Voci supărate au pătruns în interior.

Am cunoscut-o imediat pe bunica din partea tatălui.

L-am prins pe Dwayne de mână şi am fugit cât ne-au ţinut picioarele spre grădină, pentru că era una dintre camerele cu fereastra în partea din spate a casei.

Ne-am ascuns prin labirintul de ierburi şi ne-am oprit doar atunci când eram siguri că nu ne prindea nimeni. M-am rezemat cu spatele de un copac şi mi-am tras suflul, Dwayne era încă lângă mine şi s-a lipit cu pieptul de mine. Lumina era foarte slabă, dar reuşeam să îi văd ceva din trăsături.

Ne-am privit în timp ce respiram nebuneşte, apoi el a râs, iar eu l-am urmat imediat.

— Dumnezeule, era camera bunicii Aida, dacă ne prindea acolo, cred că se amâna şi balul din cauza scandalului ce urma.

— Păcat că nu a văzut câtă plăcere primea nepoata ei, poate asta ar fi înmuiat-o.

— Da, m-ar fi trimis direct la mănăstire. Mai devreme m-a luat la rost că rochia asta e prea scurtă. Am chicotit eu, Dwayne mi-a cuprins mijlocul şi şi-a lipit buzele de urechea mea, scoţând acel sunet lasciv pe care ajunsesem să îl cunosc foarte bine.

— Trebuie să o contrazic pe bunica, rochia asta e foarte sexy şi mi-am pus în cap să ţi-o ridic pe şolduri imediat după ce te-am văzut.

— Serios? Chiar şi cu farmecele lui Charlotte care te admira ca pe o bucată de prăjitură?

— Nu sunt o bucată de prăjitură, iubito, mi-a rostit lasciv pe piele, plimbându-şi buzele pe linia pulsului meu. Eu îmi avusesem eliberarea, însă el nu, iar asta îl ţinea în continuare incredibil de excitat.

Am început să respir mai repede şi nu simţeam deloc frigul, chiar dacă eram conştientă de temperatura de afară.

— Lasă-mă să ghicesc, eşti un animal care devorează bucata de prăjitură.

— Corect, i-am simţit zâmbetul pe buze înainte să mă sărute.

— Oricât de tentant ar fi să continuăm aici, nu vreau să răceşti, aşa că hai să ne strecurăm în casă şi să părem doi sfinţi nevinovaţi care nu au făcut nimic necuviincios în ultimul sfert de oră.

Am chicotit înainte să mă prindă de mână şi să mă tragă imediat după el.

IO
FAPTE BUNE ȘI INTENȚII RELE

— Auch!

— Încă puţin şi intră.

— Mă sufoci!

Mi-am strâns buzele şi m-am prins de uşa dulapului.

Discuţia asta mi-o imaginam în cu totul altă situaţie, Dwayne sigur s-ar fi amuzat copios să o audă, dar, din păcate, nu îl implica pe el, ci pe Camile, care se străduia să îndese rochia pe mine. Nu puteam să înţeleg cum devenise mai strâmtă în două două zile. Mă apucase paranoia şi găsisem cele mai stupide ipoteze, cum ar fi faptul că poate nu îşi făcuse efectul pastila aia, dar Danica mă liniştise spunându-mi că nu

exista nicio şansă să iau în greutate atât de repede, mai degrabă eram balonată.

Şi cam ăsta era adevărul, stresul pentru ce urma avea cele mai afurisite efecte asupra corpului meu.

Seara trecută decursese extrem de plăcut, Dwayne rămăsese la cina enormă de familie, deşi apoi regretase amarnic din cauza valului de întrebări şi curiozităţi. Nimeni nu îşi dăduse seama ce se întâmplase cu uşa bunicii, era o dilemă cum se încuiase singură pe interior.

Nu vom şti niciodată ce s-a întâmplat acolo… unii dintre noi.

Mă simţeam ruşinată şi rebelă, asta era combinaţia ce se formase după ce făcusem. Niciodată nu îmi imaginasem o Dakota care să se bucure în asemenea hal de sexul oral, la o uşă distanţă de întreaga familie. Eram şocată de mine, dar nu regretam nimic. În plus, era efectul lui Dwayne asupra mea, eram o fată complet normal şi cuviincioasă până în momentul în care el mă atingea.

Nu rămăsese peste noapte şi nici nu apucaserăm să mai discutăm ceva despre problema noastră nerezolvată, dar asta nu însemna că uitasem de Ariah. Chiar dacă îmi

pierdusem iar capul cu el, lipsa lui de explicaţii mă îngrijora tot mai tare. Aveam de gând să aflu adevărul, dar asta după bal. Pentru că balonarea mea nu era din cauza lui, ci a mamei, care îmi adusese azi-dimineaţă discursul şi devenisem din nou conştientă că urma să vorbesc în faţa a mai bine de o sută de oameni.

Toată ziua fusesem stresată şi agitată, mama ne învârtise pe mine pe Danica la o pregătire atât de minuţioasă, încât parcă urma să ne ofere drept trofee la sfârşitul serii.

Punctul culminant fusese coafura. Chiar dacă nu mai adusese vorba de părul meu scurt, mama găsise o modalitate să scape de el şi, în acelaşi timp, să nici nu mă jignească prea tare. O băgase şi pe Danica în oală ca să îşi acopere urmele, dar ştiam exact care era planul de fapt. Eu şi sora mea aveam acum două cocuri imense, la ceafă, din împletituri complicate şi o groază de extensii. Îmi simţeam capul mai greu decât fusese vreodată parcă aveam înfipte cel puţin o sută de agrafe în scalp. Părul meu natural rămăsese rătăcit în câteva şuviţe libere în jurul obrajilor.

Îmi dorisem din nou să îmi spun punctul de vedere, dar mama era de neînduplecat. Balul

ăsta era obsesia ei şi în cazul în care ceva nu ieşea bine, nu voiam să fiu pe lista de neascultători. Era un sacrificiu pe care îl făceam pentru ea, nu avea să mă ucidă un coc şi o rochie ce parcă fusese smulsă de pe o prinţesă Disney.

În partea de sus eram destul de expusă, pentru că rochia nu avea niciun fel de umeri, doar un corset în jurul sânilor. Mi se vedea aproape jumătate din operaţie, dar şi asta era parte din plan, având în vedere tema balului de anul acesta, pe care probabil o aleseseră tot din cauza mea.

Era îngrozitor de strâmtă pe talie, de parcă aveam nevoie să fiu şi mai slabă, dar Camile tot bălmăjea ca în niciun caz nu avea să o acopere cu ceva mai larg. În partea de jos, povestea se schimba, nenorocirea era o explozie de material, de străluciri argintii vaporoase. Mă simţeam ca un glob de discotecă, dar merita pentru fericirea din ochii mamei.

Danica arăta cam la fel, doar că rochia ei era roşie şi mi se părea mult mai frumoasă în această variantă de prinţesă decât mine. Eu eram ca una dintre acele fetiţe băieţoase care venea acasă cu genunchii juliţi şi părul ciufulit, dar

apoi era repede îndesată într-o rochiţă şi totul se schimba la exterior.

În picioare aveam sandale cu toc înalt, pentru că înălţimea mea nu era suficientă, trebuia să privesc de sus pe toată lumea.

Când am fost gata şi tărăboiul a început să se pună pe picioare, m-am încurajat cu faptul că dacă am rezistat ca angajat în Grota Diavolului, o puteam face şi pe asta. Totuşi, acolo nu ştia nimeni cine eram, dar acum mă priveau toate persoanele importante din familia mea, o groază de oameni de afaceri, politici, vedete, presa.

De la fereastra unei camere de la etajul 1, priveam maşinile cum veneau una câte una, oamenii intrând pe covorul roşu şi pozând pentru grămada de jurnalişti de jos, erau şi câteva televiziuni. Norocul meu era că noi, fiind gazdele, nu mai treceam prin acel ritual de intrare, însă urma să dăm interviuri în interior.

Eram strălucitoare ca un diamant, iar asta nu mă făcea deloc să mă simt bine, pentru că aveam impresia că îmi va fi imposibil să mă ascund toată seara.

Mi-am mai repetat încă o dată discursul, apoi am început să mă fâţâi prin cameră. Simţeam cum începea să îmi bubuie inima şi să

îmi tremure picioarele. Uşa s-a deschis în spatele meu şi m-am întors imediat, parcă speram să fie cineva care să mă ia de aici şi să mă ascundă, dar mama sigur nu avea să facă asta.

— Oh, Doamne, eşti absolut perfectă. Şi-a împreunat palmele în dreptul gurii şi privirea din ochii ei chiar îmi dădea de înţeles că era fericită.

— Mulţumesc, mamă.

Mi-a aranjat şuviţele de păr în jurul fetei, apoi m-a prins de mâini. Era atât de scundă acum, chiar dacă purta şi ea tocuri. Rochia ei era spectaculoasă, destul de asemănătoare cu a mea, doar ca albastră. Probabil era o tradiţie chestia cu prinţesele, dar eu abia acum aflasem.

— Sunt extrem de mândră de tine şi sunt sigură că o să te descurci minunat.

Dacă o rochie vaporoasă şi nişte extensii ajutau la transformarea Mikailei într-o mamă mai iubitoare, se merita. În timpul săptămânii mă gândisem să îmi fac propria ţinută, pe gustul meu, şi să mă schimb pe furiş înainte de începere, dar privind-o acum, îmi dădeam seama că nu i-aş fi putut face aşa ceva.

— Dacă o să mă bâlbâi? Sau mai rău, dacă uit discursul sau spun vreo prostie. Mi-am ronţăit buzele, ea m-a strâns mai tare de mâini.

— Dacă uiţi, improvizează. Ai scris o scenă de teatru, asta trebuie să fie floare la ureche pentru tine.

Nu era un moment bun să îmi aduc aminte de Amy acum, pentru că asta mă ducea automat pe strada "Cade" care avea să fie şi el prezent în mulţime.

Am încercat să îmi alung emoţiile şi am aprobat din cap.

Ce mă interesa cu adevărat era dacă Dwayne avea să vină. Tuturor le spusese că va fi prezent, dar îl cunoşteam destul de bine, ura expunerea mai mult decât mine şi se putea răzgândi în orice moment. Aveam nevoie de el în seara asta, însă nu voiam să îl forţez să facă ceva ce nu îşi dorea.

— Să mergem! Eu abia aştept să mă distrez, aşa că hai să terminăm cu formalităţile şi să ne bucurăm de balul nostru.

Mama mi-a făcut cu ochiul înainte să mă tragă afară din cameră. Am zâmbit şi mi-am propus să gândesc la fel.

Am ajuns în partea de sus a scărilor, încă ascunse de public. După ce se dădea semnalul, eu urma să cobor "cu graţie" să mă opresc pe treapta strict indicată de mama şi să îmi spun discursul, apoi să cobor alte câteva trepte şi să mă alătur familiei. Repetasem de zeci de ori şi toată scena nu dura mai mult de cinci minute, dar acum nu mi se mai părea aşa puţin.

Mama m-a încurajat din nou, apoi a plecat, lăsându-mă singură cu stresul copleşitor. Era atât de stupid să mă simt mai speriată decât fusesem în prima noapte în Grotă, dar nu puteam să lupt cu emoţiile şi cu frica de eşec. Puteam să mă împiedic pe scări, să mă rostogolesc până jos, să spun vreo prostie în discurs, să vorbesc prea încet şi să nu fiu auzită… de ce îmi făcuse mama asta? Danica era specialist la asemenea lucruri şi eu urma să îi distrug balul.

Mi-am dat seama prea târziu că aveam un atac de panică. Atunci când am aruncat o privire spre sala de bal şi am văzut ce era acolo, mi s-au transformat picioarele în gelatină. Am început să respir mai repede şi m-am prins cu mâna de stomac, rugându-mă să nu dau afară amărâta de mâncare pe care o înghiţisem astăzi.

Două mâini s-au aşezat pe şoldurile mele şi respiraţia mea s-a oprit brusc. M-au tras înapoi şi m-au lipit de un piept cald, pe care îl recunoşteam atât de bine.

Putea fi oricine, dar ştiam că era el.

— Linişteşte-te, iubito.

Şoapta lui simplă mi s-a scurs precum mierea prin vene. Am închis ochii şi am încercat să îmi adun tot calmul din atingerea lui, apoi m-am întors.

Cu toată disperarea mea, uitasem că eram la un bal. Uitasem că nu doar eu arătam altfel. Mă aşteptasem să dau peste Dwayne în varianta lui obişnuită, dar ce se afla acum în faţa mea, în niciun caz nu era Dwayne pe care îl ştiam eu.

Mi s-a uscat gura instantaneu.

— Doamne, eşti absolut superbă. A spus dintr-o singură respiraţie, mângâindu-mi şoldurile, apoi mi-a atins gâtul cu vârful degetelor.

— Fix acelaşi lucru pot să îl spun şi eu despre tine. I-am răspuns în acelaşi fel, pentru că era superb.

Purta costum.

Niciodată nu mi l-aş fi imaginat pe Dwayne în costum, cel puţin nu înainte să împlinească

treizeci de ani, dar era acum în faţa mea, absolut copleşitor într-o ţinută în totalitate neagră, de la costum, cămaşă şi până la cravată. Îi se vedeau doar tatuajele de pe gât, care arătau îngrozitor de sexy în contrast. Era la patru ace, însă avea acelaşi aer periculos şi misterios cu care eram obişnuită, iar eu începeam să am alte gânduri, complet nepotrivite momentului.

— Nu eram sigură că o să vii, i-am spus cu sinceritate, el a zâmbit şi mi-a atins obrazul într-un mod foarte delicat.

— Ţi-am promis că nu o să te mai las niciodată singură, indiferent ce va trebui să faci. Sunt aici pentru tine.

Inima mea prostuţă şi îndrăgostită a leşinat puţin.

— Deci dacă îţi spun să mă iei acum de aici, o s-o faci?

— Ieşim prin spate şi ne strecurăm în parcare. De acolo nu ne mai prinde nimeni.

Am început să râd. Aveam atât de mare nevoie de asta, de el şi capacitatea lui de a-mi lua gândul de la orice.

— Continuă cu asta, fă-mă să nu mă mai gândesc la ce urmează.

M-a tras mai aproape de el, iar atingerile blânde s-au transformat în altceva.

— Pot să îţi transfer gândurile mele, cum ar fi faptul că abia aştept să te scot din rochia asta. Mi-a şoptit la ureche, mi-am muşcat buza de jos.

— Să te întind pe pat, goală, şi să te sărut din cap până în picioare. Gândeşte-te la asta, iubito, concentrează-te pe plăcerea ta, nu pe oamenii ăia.

Voiam să facă asta chiar acum, voiam să scoată rochia de pe mine şi să mă las complet în braţele lui, dar relaxarea mea de moment s-a spulberat atunci când muzica s-a oprit. Ştiam ce urma în următoarele secunde şi m-a cuprins din nou panică.

Dwayne mi-a cuprins faţa în palmele lui şi mi-a oferit un sărut înnebunitor.

— Te aştept la baza scărilor, prinţesa mea. Ăsta este primul nostru bal şi va fi perfect.

Zâmbetul lui era molipsitor, mă încărca cu energie pozitivă şi încredere.

Am aprobat din cap, apoi m-a mai sărutat încă o dată repede şi a fugit pe hol. Urma să coboare pe altă parte şi speram să ajungă până la coborârea mea, pentru că aveam de gând să mă uit doar la el.

O voce a anunţat începerea celei de-a treizecia ediţie a balului anual Welron şi, cum era tradiţia, deschiderea lui de unul dintre copiii familiei.

Melodia cântată la pian era semnalul meu. Nu am mai stat nicio secundă pe gânduri, nu voiam să stric momentul tocmai din cauza sincronizării.

Dwayne reuşise să îmi ia o cantitate mare de emoţii, mă simţeam mai liniştită, dar nu puteam să mă gândesc chiar la ce spusese el, pentru că am conştientizat importanţa momentului atunci când am ieşit în lumina reflectoarelor şi în văzul tuturor.

În ciuda aparenţelor şi a strălucirii de suprafaţă, acesta era un bal caritabil şi donaţiile ce urmau să fie făcute contau cu adevărat.

Toate privirile erau îndreptate spre mine; unii zâmbeau, alţii erau şocaţi, mulţi probabil nici nu ştiau cine sunt, dar cine conta cu adevărat era acolo, la baza scărilor, aşteptându-mă, elegant ca un prinţ şi puternic ca un războinic.

Mi-a zâmbit încurajator, tot ce aveam nevoie.

Nu mi-am dat seama când am ajuns unde trebuia, corpul meu s-a oprit automat acolo unde învăţase. Mă simţeam de parcă pluteam şi m-am străduit să îi cuprind pe toţi într-o privire.

— Bun venit, tuturor! Este o onoare pentru mine şi familia mea să vă avem alături şi anul acesta la balul care a devenit deja o tradiţie pentru numele Welron. Această ediţie susţine încă o cauză caritabilă extrem de importantă, donaţiile vor fi trimise la o fundaţie pentru ajutorarea persoanelor cu probleme cardiovasculare.

Iar aici trebuia să le mulţumesc pentru prezenţa şi le urez distracţie plăcută, dar simţeam că mama mă pusese aici cu un scop mai mare decât asta, dar nu îndrăznise să mi-l adauge în discurs. Aveam atenţia tuturor, eram sigură că toţi îmi vedeau operaţia, aşa că am adăugat:

— Ca o persoană ce a suferit întreaga viaţă de o asemenea boală, ştiu cât de preţuit este ajutorul oferit de cineva la momentul potrivit. Din păcate, nu le putem oferi transplanturi tuturor, dar aparatura şi îngrijirea necesară cu siguranţă le vor face aşteptarea mai uşoară. Vă mulţumesc că aţi acceptat să ne fiţi alături şi vă

urez să aveţi o seară minunată şi plină de fapte bune.

Mă simţeam atât de copleşită de emoţii, pozitive de data aceasta, încât era cât pe ce să uit că trebuia să cobor la familia mea.

Oamenii au început să aplaude şi speram că nu o făceau doar mecanic, chiar voiam să fie făcute cât mai multe donaţii în seara asta, pentru că găsisem conexiunea cu acest proiect abia în ultimul minut. Toată săptămâna fusesem prea agitată să conştientizez ce însemnau cu adevărat toţi aceşti oameni bogaţi.

Dax şi Danica m-au primit zâmbitori între ei, pe margine erau mama şi tata. Mama mi-a prins mâna pe la spatele Danicăi şi m-a strâns tare, înţelegeam prin asta că era fericită de ce ieşise.

Am coborât împreună, dar nu am mai avut răbdare pentru discuţiile cu ei, am fugit direct la Dwayne. Lui îi datoram o mare parte din curajul pe care îl avusesem, aşa că nu am stat pe gânduri înainte să îl sărut drept mulţumire.

Petrecerea a început imediat după asta, oamenii s-au aşezat la mese ori s-au adunat pe ringul de dans, reprezentaţia mea se terminase şi reuşisem să nu fac de râs numele familiei. Iar

cea mai bună parte era faptul că acum presa trebuia să iasă. Puteam să respir uşurată.

— A fost bine? Mi-a tremurat glasul? l-am bombardat cu întrebări, încă plină de emoţiile momentului.

El a zâmbit cu acel afurisit de colţ al gurii care avea un efect ameţitor în ţinuta asta.

— Ai fost perfectă, iubito. Nicio bâlbâială, i-ai topit pe toţi.

— Sper din suflet că vor fi donaţii foarte mari. Nici nu am conştientizat cât de important este balul ăsta din cauza stresului cu afurisita asta de rochie.

El a chicotit şi m-a prins încet de bărbie pentru al sărut care mi-a topit picioarele.

— Acum pot să te scot din ea?

Am zâmbit şi am clătinat şmechereşte din cap.

— Încă mai sunt lucruri pe care trebuie să le discutăm. Să nu crezi că am uitat de asta doar pentru că reuşeşti mereu să îmi furi minţile.

Mutra lui de căţel abandonat m-a făcut să râd.

— Vrei să discutăm acum sau să mergem să dansăm? Ce melodie frumoasă! E păcat de rochia asta să nu profiţi de ea înainte să ţi-o rup.

Ca de obicei, reuşea să mă păcălească şi să mă tragă acolo unde voia el, dar îi mai lăsam seara asta. Râzând, am mers împreună pe ringul de dans.

Dwayne ştia vals.

Asta era o informaţie nouă pe care nu ştiam cum să o diger, să fiu şocată sau amuzată. Nu era un vals profesionist, doar ne învârteam pe ritmul muzicii, ca majoritatea cuplurilor, dar era enorm pentru mine, având în vedere că nici nu mi-l imaginasem venind aici.

Mi-am permis să mă liniştesc şi mi-am lăsat capul pe umărul lui, recunoscătoare că îl aveam în viaţa mea, în ciuda tuturor piedicilor ce ni se puneau în cale. Strângerea lui era caldă şi puternică, tot ce aveam nevoie. Mirosea atât de bine, parfumul lui obişnuit era ca un calmant ce mă putea trage din cele mai întunecate gânduri. Atingerea lui pe spatele meu era delicată, însă îi simţeam forţa, nu dansa cu mine cum ar fi dansat cu o altă fată, îi simţeam posesia din felul în care mă lipea de el, nevoia masculină de a marca teritoriul, astfel încât să se înţeleagă că doar el avea să danseze cu mine în seara asta. Şi nu mă deranja asta, pentru că nici eu nu voiam

să dansez cu altcineva sau să îl văd pe el cu altcineva.

S-a aplecat spre mine şi m-a sărutat pe frunte. Buzele lui calde s-au lipit în acel loc care simţise prima dată afecţiunea lui, sărutul ce va rămâne mereu foarte special pentru mine. Privirea lui cuprindea tot ce voia să vadă o femeie în ochii iubitului ei. De la admiraţie şi blândeţe, până la erotism şi ferocitate. Dwayne era o combinaţie explozivă, iar prin ochii lui m-am simţit frumoasă. Pentru prima dată în seara asta, m-am simţit frumoasă, feminină.

— Te iubesc! s-a aplecat şi mi-a şoptit la ureche. Cuvinte pe care părea că nu le mai auzisem de prea mult timp, cărora le dusesem dorul fără să îmi dau seama.

Înainte să apuc să îi răspund, am simţit o atingere străină şi nepotrivită pe umărul meu.

Amândoi ne-am întors şi magia noastră s-a spulberat atunci când diavolul ne-a zâmbit.

Cade era chiar în faţa noastră, îmbrăcat la patru ace şi arătând de parcă venise să distrugă totul şi să se distreze făcând-o.

Braţele lui Dwayne s-au încordat imediat în jurul meu şi expresia i s-a schimbat.

— Măi, măi, dar nu sunteţi voi magnifici?! Ne-a luat la mişto, rânjind ca un prost.

— Nu îţi ajunge că ai intrat aici? Trebuie să ne şi baţi la cap? am mârâit eu, încercând să nu atrag atenţia.

— Toţi oamenii ăştia sunt extrem de plictisitori şi mi s-a făcut chef de un dans cu diamantul serii.

M-a privit sugestiv din cap până în picioare şi mi-a venit instantaneu să vomit.

— Caut-o pe Danica. I-a trântit-o Dwayne, pe Cade l-a apucat râsul.

— Am încercat, dar parcă a intrat în pământ. Cred că fuge de mine şi asta mă încântă mai tare decât dansul cu ea.

Îmi venea să îl scuip în ochi, atât de mare era dispreţul pe care mi-l provoca, scotea tot ce era mai rău din mine.

A întins mâna spre mine şi a făcut o plecăciune stupidă.

— Domnişoară?

Dwayne s-a încordat atât de tare, încât eram sigură că dacă îl lovea în momentul ăla, avea să îl lase paralizat.

— Mai bine îmi tai un picior decât să dansez cu tine. Suntem sclavii tăi în club, astea ţi-au

fost regulile, nu trebuie să îţi fac pe plac şi în propria mea casă, aşa că dispari din ochii mei până nu chem paza.

S-a ridicat şi mi-a zâmbit în acel mod ce indica furia, dar ştia că nu putea să reacţioneze.

— Eşti sigură că e bine să îmi vorbeşti aşa, Dakota?

— Că ce-o să-mi faci?

A privit în jur, şarpele din el ieşea la suprafaţă.

— Ai atâtea verişoare şi prietene drăguţe, ar fi păcat să dispară una din senin, nu?

Mi-a îngheţat sângele pentru o secundă, Dwayne era cât pe ce să se repeadă la el, însă mi-am dat seama la timp ce urmărea nenorocitul, aşa că am rămas tare.

— De aici? Unul dintre cele mai mari baluri ale anului, cu toată presa de afară? Să nu mai vorbesc că absolut toate fetele de aici sunt fiicele unor oameni suficient de bogaţi să le caute până în fundul pământului. Aşa că, haide, răpeşte una, o să îmi placă la nebunie să te văd privind peste umăr pentru tot restul vieţii. Să nu mai zic de vedete, pe unele dintre ele le-ar căuta toată planeta.

Când şi-a strâns buzele şi a înghiţit furios în sec, mi-am dat seama că îl prinsesem în plasă, în sfârşit.

Zâmbind, i-am arătat spre o fată de la o masă apropiată.

— Ce zici de fiica Ministrului Apărării? Mi se pare că omul a fost în Trupele Speciale înainte.

Zâmbea încontinuu ca să îşi mascheze furia, dar se simţea strivit şi nu îi plăcea deloc.

— Bine jucat, Dakota. Bine jucat! Dar nicio victorie nu îţi garantează războiul.

Simţeam asta prin toţi porii, ştiam că avea să se răzbune pentru îndrăzneala asta, dar nu voiam să îl las să îmi strice şi seara asta. Îmi ruinase suficient întreaga viaţă, nu aveam să îl las să mă calce pe cap şi în propria mea casă.

— Eu am venit cu gânduri paşnice în seara asta.

— Sunt absolut sigur, i-a răspuns Dwayne în sictir.

— Da, a zâmbit, apoi şi-a dus mâna în interiorul sacoului. Inima mea s-a oprit un moment, îl credeam în stare să scoată un pistol în mulţimea asta, dar nici măcar el nu era atât de nebun.

— V-am adus cadouri de Crăciun

A scos două cutiuţe de catifea neagră, ce indicau conţinutul unei bijuterii, dar asta era prea previzibil pentru el.

Niciunul nu voiam să luăm cutiile, însă Cade arăta de parcă îl încânta ezitarea noastră, pentru că atrăgeam atenţia celor din jur, care continuau să danseze nestingheriţi, neştiind cine se afla printre ei. Erau atâţia oamenii aici capabili să îl arunce în puşcărie pentru tot restul vieţii, probabil îl amuza foarte tare chestia asta, să se plimbe printre ei.

Cu un nod în gât, eu şi Dwayne am luat cutiile. Mă aşteptam să fie orice în interior, dar clar rău.

— Am câte unul şi pentru Danica şi Dax, dar trebuie să îi găsesc înainte. Ah, şi vreau să le aveţi în fiecare seară în care veniţi în Grotă. E obligatoriu. Ne-a făcut cu ochiul.

— Distraţi-vă în seara asta, o să aveţi nevoie de multă energie pentru ce urmează.

A zâmbit şi s-a întors, dispărând în mulţime la fel de repede precum apăruse. Eu şi Dwayne am rămas nemişcaţi, cu acele cutii în mână şi încordaţi de furie.

— Nu ştiu cât mai rezist până la ziua în care o să cedez şi o să îi rup gâtul. A spus Dwayne, m-am întors şi m-am aşezat în faţa lui, încercând să îi captez atenţia. Venele se umflaseră în jurul tâmplelor şi costumul părea mai strâmt pe el din cauza posturii. Mi-am aşezat palma pe obrazul lui.

— O să scăpăm de el. Va veni momentul în care ne vom putea răzbuna pentru toate astea.

Şi-a strâns buzele, privind în continuare în direcţia în care dispăruse Cade.

— Ce dracu' e aici?

A deschis cutia înainte să am timp să îl opresc şi din interior a scos ceva ce semăna cu un colier. Şocată, am deschis-o şi eu pe ea mea doar ca să găsesc acelaşi lucru.

Mi-a luat doar câteva secunde să îmi dau seama ce reprezenta, la fel şi Dwayne, după expresia lui. A mârâit o înjurătură.

Era un colier simplu, mic şi pătrat, în forma unei cărţi de joc.

Acea carte de joc pe care ne-o arătase în prima seară.

Amândoi aveam un romb de culoare roşie, iar pe spate era gravat un şarpe, acelaşi din biroul lui.

L-am îndesat înapoi în cutie înainte să îl arunc într-un coş de gunoi.

— O să verific porcăriile astea ca nu cumva să aibă microfoane ascunse.

La asta nu mă gândisem, dar era cât se putea de posibil având în vedere de la cine le primisem. M-am zbârlit de dezgust.

Dwayne mi l-a luat şi pe al meu şi le-a băgat pe amândouă în buzunar.

— Nu îl lăsa să îţi strice seara asta.

— Nici gând! m-am adunat, ridicându-mi bărbia, pentru că nici prin minte nu îmi trecea să îi permit nemernicului asta. N-avea decât să îşi bage cadoul în fund, eu nu aveam de gând să port chestia aia. Era ca un marcaj, ca o un fel de botniţa pe care ne-o punea în semn că toţi eram sclavii lui.

Eu aveam în continuare medalionul lui Sunny şi nu aveam de gând să renunţ la el. Dwayne nu îşi mai dăduse jos osul de balenă. Aveam propriile noastre coliere.

Părinţii mei mi-au distras atenţia, mama era entuziasmată de cum decurgea totul, iar tata m-a invitat la un dans pe care nu l-am putut refuza, chiar dacă încă mai aveam mari reţineri asupra lui şi îmi treceau mii de gânduri prin cap atunci

când îl priveam. Însă în acel moment mi-am dat seama că nu voi putea niciodată să îl întreb asta. Daca ar fi fost adevărat și mi-ar fi confirmat implicarea lui în moartea lui Sunny, nu l-aș mai fi putut privi niciodată. Și dacă nu era adevărat, l-aș fi rănit îngrozitor de tare cu o asemenea ipoteză.

Nu exista o modalitate de a-l întreba fără a-l acuza, direct sau indirect, de crimă.

Trebuie să învăț să trăiesc cu asta și să am încredere că îmi cunoșteam tatăl adoptiv. El nu era un criminal.

Cade era un psihopat care ar fi aruncat vina pe oricine, doar pentru a-și reduce din suferință.

După ce am dansat cu el m-am întâlnit cu Alice și Lucas, care probabil se distrau mai bine decât oricine de aici. Lucas era în delir pentru că tocmai făcuse poze pe covorul roșu. Diva din el făcea tumbe prin salon.

Nu o mai văzusem pe Danica de vreo două ore, așa că am plecat în căutarea ei atunci când am fost sigură că și Cade plecase.

Am găsit-o în camera ei, așezată pe marginea patului și ținând în mâini aceeași cutie blestemată din catifea neagră.

Am mers la ea şi i-am smuls-o din mână, apoi am aruncat-o într-un sertar.

— Te-ai întâlnit cu el?

A clătinat din cap, încă privind în podea. M-am străduit să mă aşez pe vine printre voalurile dese ale rochiei şi mi-am pus mâinile pe genunchii ei.

— Am primit şi noi câte unul, ne-a adus tuturor.

A ridicat privirea speriată spre mine.

— Nu-l lăsa să îţi intre în minte mai mult decât a intrat deja. Ne are la mână în nenorocitul ăla de club, dar asta e casa noastră. Mai devreme a încercat să mă sperie spunând că o să răpească pe cineva de la bal.

Aproape că simţeam frica din privirea ei, era palpabilă.

— I-am zis să o facă.

— Dakota, ştii cât îi place să fie provocat.

Am încercat să o calmez şi am strâns-o de mână.

— Da, când e în teritoriul lui. Aici e ca o vulpe slăbănoagă printre lupi, încearcă să intimideze doar cu gura. I-am văzut privirea când l-am confruntat, nu i-a plăcut deloc că i-am ghicit strategia. M-am săturat până peste cap să

îl las pe dementul ăsta să se joace cu noi, trebuie să tragem o linie, altfel în curând va avea pretenţii să se mute în casa asta.

Danica şi-a tras nasul şi şi-a şters lacrimile de sub ochi.

— Ai dreptate! A fost stupid să fug de el, dar, sincer, nu am făcut-o de frica lui, ci pentru că nu voiam ca Dax să ne vadă din nou împreună.

M-am ridicat în picioare şi am tras-o şi pe ea.

— Acum a plecat, aşa că poţi să te relaxezi şi să te bucuri de bal.

— Eşti sigură că a plecat?

— Mă îndoiesc că e atât de bun încât să se ascundă de Dwayne, de două ore cercetează casa încontinuu.

Ea a zâmbit şi apoi am reuşit să o scot afară din cameră şi să o aduc înapoi la bal.

Cam în acelaşi moment în care am coborât noi, Dax şi Dwayne au intrat împreună pe uşă, de afară. Eu şi Danica ne-am privit cu câte o sprânceană ridicată.

— Ăştia doi chiar s-au împăcat, a concluzionat ea.

— Mda, am mormăit eu, trezindu-mi-se frustrarea că eu tot nu primisem nicio explicaţie.

— La cum v-am văzut împreună mai devreme, presupun că povestea cu Ariah nu a prea fost aşa mare brânză, nu?

Am chicotit, deşi nu era nimic amuzant.

— Nu aş avea de unde să ştiu, încă nu am vorbit despre asta.

A făcut ochii mari, dar nu a mai apucat să spună ce avea în minte, pentru că Dax şi Dwayne au venit la noi. Amândoi miroseau a tutun şi păreau puţin îngheţaţi.

Nu intenţionam să mă uit la ei, dar îmi simţeam frustrarea din privire. Toată chestia asta era ca un gândac în pantaloni care nu îmi dădea pace deloc şi apărea de fiecare dată când credeam că am scăpat de el.

— Nu ştiu de voi, dar eu sper să se termine cât mai repede petrecerea asta. M-am săturat să se tot uite toţi la faţa mea. A spus Dax, Danica a zâmbit, eu eram în continuare o îmbufnată împopoţonată, Dwayne începea să se uite circumspect la mine.

— Ţi-ai primit şi tu cadoul? l-a întrebat Danica, el a aprobat cu sictir din cap.

— Ţi-a mai făcut ceva? a întrebat-o, Danica a clătinat din cap.

— Nu te-am văzut toată seara.

— M-am ascuns de el, mai bine stăteam închisă în dulap decât să îl mai las să se dea drept iubitul meu. A ridicat din umeri, citeam în ochii lui Dax că aprecia asta foarte mult, chiar dacă nu voia să o recunoască.

— Putem să vorbim puţin? m-a întrebat Dwayne, aplecându-se spre urechea mea.

— Sigur.

— Nu aici, a privit în jurul lui.

Oamenii păreau să se distreze, trupele angajate de părinţii mei îşi făceau treaba, chiar dacă nu era tocmai stilul de petrecere cu care era Dwayne obişnuit. Trebuia să recunosc că şi eu mă plictisisem deja destul de tare, dar trebuia să păstrez aparenţele şi să socializez, pentru că asta era ideea principală a balului. Pentru oamenii de afaceri, locul era numai bun pentru idei şi parteneriate noi. Se făceau în continuare donaţii şi asta conta cu adevărat.

— OK! am oftat şi am aşteptat să îmi spună unde voia să mergem. M-a prins de mână şi m-a tras spre scări, târziu mi-am dat seama că mă ducea în camera mea.

— Dwayne…am ezitat, pentru că nu era deloc momentul pentru asta, şi chiar începeam să mă satur de felul în care mă păcălea mereu.

— Nu mergem pentru ce crezi tu, stai liniştită.

Vocea lui era calmă, nu părea să aibă gânduri necurate sau să fie furios, ceea ce putea să însemne că se controla.

— S-a întâmplat ceva? Cade…

În trei secunde mi-au zburat gândurile în toate direcţiile, dacă într-adevăr luase în serios ameninţarea mea?

S-a oprit pe hol şi s-a întors spre mine, mi-a cuprins obrazul în palmă şi a încercat să mă calmeze.

— Totul e în regulă, iubito, doar că trebuie să rezolvăm ceva ce eu am amânat destul.

Nu mai înţelegeam nimic, a deschis uşa camerei mele şi am intrat împreună.

— Dwayne, te rog spune-mi despre ce e vorba.

— M-ai văzut împreună cu Dax şi iar ţi-ai schimbat expresia, încep să îţi citesc tot mai bine gândurile.

Dându-mi seama încotro bătea, mi-am pus braţele în sân, bătăuşă.

— Şi nu ţi se pare că am dreptate să fiu frustrată? Te-ai împăcat cu el, asta înseamnă că aţi vorbit.

— Nu pot să spun că m-am împăcat, încă îmi vine să îi sucesc gâtul din când în când, dar nu e în avantajul nostru să fim duşmani acum. Dar, da, am şi discutat.

— Să înţeleg că acum nu te mai simţi trădat?

— Nu m-am simţit niciodată trădat de tine, iubito, altfel în secunda doi nu mai eram în oraşul ăsta. Nu glumesc când spun că stau doar pentru tine. Am fost nervos.

Mi-am cuprins gâtul cu palmele şi am încercat să îl masez.

— Chiar nu vreau să discut iar despre asta acum, Dwayne.

Şi-a scos telefonul din buzunar.

— Tocmai de asta vreau să încheiem aici în ambele situaţii. Ştiu că şi tu aştepţi explicaţii şi ai tot dreptul să le primeşti.

L-am privit surprinsă, chiar avea de gând să discutăm despre asta tocmai acum?

M-a prins de mână şi m-a tras să ne aşezăm amândoi pe pat.

— Voiam să discutăm asta după bal, dar mă supără tot mai tare neîncrederea din ochii tăi şi

mă sperie gândurile pe care ţi le faci, de asta o să las pe altcineva să îţi spună ce a fost între mine şi Ariah, dar înainte de asta vreau să ştii că nu m-am culcat cu ea cât am fost plecat acum, nu am fost tentat nicio secundă să o fac, chiar dacă planul era ca noi doi să ne despărţim. Nu am fugit acolo să fiu cu altă femeie, iubito, dar a fost un moment în care mi-am pierdut controlul şi de asta nu am putut să neg atunci când m-a provocat Dax.

Inima mea s-a oprit şi parcă mi-a ieşit din piept, nu am spus nimic, dar el mi-a citit teroarea de pe chip.

— A fost un sărut. S-a întâmplat după chestia cu Jeremiah şi Isac. Omorâsem un om, aflasem că tu fuseseşi în pericol, eram rănit şi turbat de nervi. Ariah a picat atunci în cel mai prost moment. Vreau să fiu complet sincer cu tine, nu mai gândeam logic şi aş fi făcut-o, m-aş fi culcat cu ea, pentru că voiam să îmi calmez cumva nebunia din cap şi ea mi se oferea pe tavă, dar nu am făcut-o. De fapt, în momentul ăla mi-am dat seama de tot, de ce îmi fusese frică de moarte şi ce însemnai tu pentru mine. Asta a fost tot, nu eram conştient că eram cu Ariah, putea fi oricare altă femeie. Nu o iubesc

şi nu am iubit-o niciodată, între noi a fost o relaţie strict sexuală, dar lucrurile vreau să ţi le explice ea mai bine.

Nici nu apucasem să procesez tot ce îmi spusese, când mi-am dat seama că suna pe cineva.

Pe video.

Pe Ariah.

— Dwayne, ce…

Nu am apucat să îl opresc înainte ca ea să răspundă. Eu nu intram încă în imagine, dar nici nu mă simţeam pregătită să vorbesc cu femeia asta.

— Dwayne, s-a întâmplat ceva?

Nu m-am putut abţine, am analizat-o în întregime şi, fir-ar era frumoasă. Era chiar stupid de superbă şi avea o voce prea blândă pentru ce îmi imaginasem eu.

— Bună, Ariah. Nu ştiu cum să îţi spun asta fără să sune prea ciudat, dar am nevoie de tine să clarifici câteva chestii în legătură cu noi.

— Noi? Dwayne, despre ce vorbeşti?

Fata chiar părea surprinsă de această cerinţă, ceea ce îmi inspira un început bun.

Dwayne a întors telefonul spre mine şi atunci când m-am văzut pe ecran, inima mea s-a

oprit iar. La naiba, de parcă nu avusesem destule pe cap astăzi, acum urma să am o discuţie şi cu fosta – sau ce o fi fost – iubită a lui Dwayne.

— Dakota? a spus Ariah surprinsă, iar eu eram şi mai surprinsă, pentru că mă cunoştea.

— Crezi că poţi să îi spui exact ce a fost între noi? A aflat şi probabil va avea îndoieli oricum i-aş spune-o eu.

Ariah era clar şocată, la fel eram şi eu, plus că mă simţeam penibil. Nu spusesem încă nimic, dar Dwayne ţinea camera pe faţa mea.

— OK, dar nu ştiu exact ce ai vrea să îi spun.

— Adevărul. Te rog.

Rugămintea lui Dwayne părea sinceră, la fel şi şocul de pe chipul lui Ariah. Eu… eu eram ca o nevăstuică speriată care nu ştia cum să gestioneze situaţia.

— Mersi. Salută-l pe Wolf din partea mea.

Apoi mi-a dat telefonul şi s-a ridicat în picioare, m-am agăţat de mâna lui ca un copil disperat.

— O să fiu afară, e mai bine să aveţi discuţia asta singure. S-a aplecat să mă sărute, dar nu eram sigură că Ariah văzuse, pentru că ţineam telefonul în jos.

După ce el a ieşit, nu am avut de ales decât să îl ridic şi să privesc problema în ochi. Amândouă erau teribil de stânjenite de situaţie.

— Scuze, îţi promit că nu i-am cerut să facă asta, ştiu cât de ciudat trebuie să fie pentru tine.

S-a străduit să se adune şi a mi-a zâmbit.

— E în regulă, e doar puţin şocant pentru mine, dar bănuiesc că are motivele lui. Spune-mi ce vrei să ştii, mai exact.

Mi-aş fi trecut mâna prin păr dacă nu aş fi avut o mie de agrafe în coc, am oftat şi am ridicat din umeri.

— Adevărul, aşa cum a zis el. Am aflat de tine într-o situaţie care m-a făcut să cred că relaţia voastră a fost serioasă.

Ariah a început să râdă. Era totuşi un semn bun.

— Nu a fost niciodată o relaţie între noi, Dakota, nu una în adevăratul sens al cuvântului. A fost… toxic, amândoi am fost. Povestea e destul de lungă şi la cum arăţi, mă îndoiesc că ai acum timp pentru aşa ceva, să nu mai spun cât de tare m-a şocat să îl văd pe Dwayne Teller în costum.

Am zâmbit, tonul vocii ei chiar îmi inspira sinceritate, dar tot nu îmi venea să cred că făceam asta acum.

— A fost o prietenie cu beneficii, pentru amândoi, dar asta înainte să vină luna trecută, schimbat complet. Presupun că asta te interesează cu adevărat. Am aprobat din cap, eram curioasă dacă şi ea spunea despre sărut la fel cum îmi spusese Dwayne.

— Nu ştiu dacă el vrea să îţi spun asta sau nu, pentru că nu a însemnat nimic, dar a fost doar un sărut. Un sărut forţat, în care recunosc că eu l-am păcălit. Şi, cum deja îl cunoşti foarte bine pe Dwayne, probabil nu mă crezi când îţi spun că totul a fost fizic.

Mi-am muşcat buza, ajunsese în partea care îmi mâncase sufletul în ultima săptămână şi începea să îmi fie tot mai teamă.

— Ştii şi tu probabil foarte bine cât de uşor e să te îndrăgosteşti de el. A zâmbit trist.

Am privit-o câteva secunde, apoi nu am putut decât să aprob din cap.

— Am căzut şi eu în plasă, chiar dacă înţelegerea a fost clară şi m-a avertizat întotdeauna că nu se implică sentimental. M-am îndrăgostit de el, Dakota, recunosc, dar asta nu

înseamnă că sentimentele au fost reciproce. Posibil să nu îi placă partea asta, dar el mi-a cerut să fiu sinceră.

Simţeam cum mi se încordează muşchii pe sub piele, dar nu de furie. Senzaţia era mult mai bizară, conştientizarea că acolo era o femeie care îl iubea, o femeie frumoasă cu care el petrecuse mult timp.

— Dar asta a fost în trecut, am încheiat absolut totul atunci când el a plecat. Am înţeles exact ce simţea şi nu l-aş fi putut niciodată obliga să mă iubească. A fost dureros de trecut peste la început, dar acum sunt bine, chiar foarte bine.

Voiam să cred că zâmbetul ei era sincer.

— Îmi pare foarte rău că te-am pus să treci prin discuţia asta, Ariah. Înţeleg totul şi îmi pare rău…

Ea a clătinat din cap.

— Nu îţi cere scuze că l-ai făcut să te iubească, nemernicul merita să îi pună cineva capac.

M-am trezit bufnind în râs.

— Toată lumea spune asta şi e aşa de neadevărat. Dacă e cineva jucat pe degete în relaţia asta, eu sunt aia. Am recunoscut, pentru

că aşa mă simţeam uneori. Nu îmi venea să cred că tocmai i-o spusesem unei tipe care era îndrăgostită de iubitul meu.

Ariah a râs şi ea.

— Dacă l-ai fi văzut în cele trei săptămâni în care a stat aici, nu ai mai crede asta. Îl cunosc pe Dwayne de dinainte de tine şi, crede-mă, nu e deloc acelaşi.

Am zâmbit jenată, neştiind ce altceva să mai spun.

— Şi ca să te conving că am trecut complet peste, vreau să îţi spun un mic secret, dar te rog să nu îi spui lui Dwayne, Wolf vrea să îi spună el când vor fi faţă în faţă.

Nesigură pe ce urmă, am aprobat reţinută din cap.

Cu zâmbetul până la urechi, Ariah a ridicat mâna stângă. Mi-a luat câteva momente să îmi dau seama că îmi arăta un inel.

— Ăla e…

— Da.

La dracu'!

Discuţia asta nu avea cum să devină mai bizară de atât.

— Eu şi Wolf ne-am logodit. Totul s-a întâmplat extrem de rapid, dar e o poveste pe

care o să ţi-o spun când vii să ne vizitezi alături de Dwayne. Pe scurt, mi-am găsit adevărata jumătate şi tu nu ai niciun motiv să fii sceptică în vreun fel din cauza mea şi a lui Dwayne. Lasă-l să te iubească, chiar are nevoie de asta.

Ca un robot defect, am aprobat din cap. Nu mai ştiam ce să mai zic, nici nu înţelegeam când ajunsese aşa repede logodită cu Wolf, pe care mi-l imaginasem foarte bătrân, iar ea nu părea cu mult mai mare decât mine.

— Îţi mulţumesc pentru sinceritate, Ariah, şi încă o dată îmi pare rău pentru chestia asta. Nu sunt o iubită geloasă şi nebună, îţi promit, doar că Dwayne se hotărăşte să fie sincer în cele mai extreme moduri.

Ea a chicotit.

— Sunt sigură că vrea doar să ai sută la sută încredere în el.

Am aprobat din cap.

— Ce pot să mai spun, mă bucur pentru tine şi Wolf, secretul vostru e în siguranţă.

Ea a zâmbit, apoi ne-am luat un la revedere la fel de bizar ca toată conversaţia şi am închis telefonul.

Pentru câteva minute, nu am făcut altceva în afară de a privi fix peretele. Eram pe cale să

izbucnesc în râs, dar şi să îmi trag o palmă peste frunte în acelaşi timp.

Asta fusese, fără îndoială, cea mai ciudată conversaţie pe care o avusesem în viaţa mea. O simţeam ca pe o sinceritate absolută din partea lui Dwayne, ce mod mai sigur de a-ţi calma iubita geloasă decât să îi serveşti subiectul discuţiei direct în nas? În acelaşi timp, parcă era şi un fel de pedeapsă, sigur era şi el conştient de cât de inconfortabilă urma să fie conversaţia şi o făcuse intenţionat ca să îl cred pe cuvânt data viitoare.

Adevărul era că mersese. Chiar preferam să îl ascult pe el decât să mă trezesc nas în nas cu vreo altă fostă aventura de-a lui.

Am mers la baie şi am încercat să mă răcoresc puţin, deşi nu aveam prea multe opţiuni fără să îmi stric machiajul.

După ce am reuşit să mă adun şi să asimilez ce tocmai se întâmplase, m-am privit în oglindă şi am început să râd.

— Oh, Doamne! am expirat, vorbind de una singură, pentru că asta fusese total diferit faţă de felul în care îmi imaginasem eu discuţia.

Am ieşit din cameră şi am coborât înapoi la bal, unde totul mi se părea un univers paralel.

M-am oprit la prima masă de prăjituri şi am înşfăcat câteva. Nu mâncasem nimic aproape toată ziua şi simţeam nevoia de un bust energetic de zahăr pentru ce urma.

— Sunt tare curios cum a decurs discuţia dacă ai coborât cu poftă de mâncare.

M-am întors spre Dwayne, care apăruse din senin lângă mine. Avea o faţă comică, iar eu am încercat să nu râd în timp ce aveam gura plină de prăjiturele cu ciocolată.

I-am lipit telefonul de piept.

— Nemernicule! Nu pot să cred că mi-ai făcut asta intenţionat, am bolborosit eu, încercând să înghit.

L-a apucat râsul.

— Tu ai vrut să ştii adevărul.

— De la tine, nici prin cap nu îmi trecea că o să ajung să vorbesc cu blonda ta de Alaska.

Dwayne continua să râdă ca un nemernic, i-am îndesat o prăjitură în gură ca să tacă, dar asta l-a făcut să râdă şi mai tare.

După ce s-a potolit şi a reuşit să înghită, m-a cuprins în braţele lui, cu o expresie mai serioasă.

— Deci acum putem să încetăm cu îndoielile?

Mi-a şters buza cu degetul mare şi bănuiam că mă murdărisem de ciocolată. Da, chiar nu mă puteam concentra când făcea asta, mai ales când şi-a lins afurisitul ăla de deget. Oare iar o făcea intenţionat?

Am aprobat din cap.

— Bănuiesc că nu a fost prea plăcut să auzi că s-a îndrăgostit de tine, când relaţia voastră era strict... fizică.

A respirat pe nări şi a privit în dreapta.

— Când i-am spus să îţi zică adevărul, nu credeam că ajunge atât de departe. Iubito, nu…

I-am pus degetul peste buze, oprindu-l.

— Am terminat. Discuţia asta e încheiată. Nu îmi pasă că te iubeşte, sunt destul de sigură că toate cu care te-ai culcat te iubesc.

Ochii lui au devenit jucăuşi, dar într-un mod foarte interesant. Mi-a cuprins vârful degetului între buze, probabil încă aveam ciocolată pe el.

— Serios? Sunt chiar aşa irezistibil?

Mi-am privit propriul deget între buzele lui, apoi am privit jenată în jur, nu eram tocmai singuri aici.

— Mhm, am dat repede din cap, încercând să îmi scot degetul, dar atunci l-a atins cu vârful limbii.

— Dwayne… am expirat, iar rochia a început dintr-o dată să mă strângă. Nu aveam tot degetul în gura lui, doar vârful, însă era suficient să îmi întunece judecata. L-a prins uşor între dinţi şi a început să se joace cu limba în jurul lui. Când l-a scos, buzele lui au ajuns la urechea mea.

— Cât mai durează balul ăsta?

Am privit în jurul nostru, nimeni nu părea prea dornic să plece acasă, toată lumea dansa acum pe o melodie pop. Danica era învârtită de unul dintre verişorii noştri din Berlin, dacă nu mă înşelam, râdea cu gura până la urechi, mai ales că puştiul era cu vreo două capete mai mic decât ea şi îl cunoscusem ca un mare amator al bancurilor. Alice şi Lucas dansau împreună foarte veseli, mă bucuram enorm că balul acesta reuşise să îi apropie din nou. Părinţii noştri îşi continuau rondul în jurul meselor, discutând cu toţi invitaţii.

— Nu cred că se va termina prea curând.

A gemut de exasperare în urechea mea. M-am întors să iau altă prăjiturică şi i-am oferit-o direct din mâna mea.

— Dacă mai bagi mult zahăr în mine, e posibil să te urc pe pereţi în noaptea asta.

— Nu ar fi prima dată, am râs eu. Colţul gurii i s-a ridicat şi nu m-am putut abţine, am sărutat chestia aia ce reuşea mereu să mă înnebunească.

— Vrei să ieşim puţin afară? Au dat drumul tunurilor de zăpadă.

Ochii mei s-au mărit dintr-o dată. Uitasem complet de asta, şi fusesem atât de entuziasmată când aflasem.

Fără să stau pe gânduri, l-am prins de mână şi l-am tras prin mulţime, spre uşă.

— Cred că ar trebui să te îmbraci înainte, a râs el, abia reuşind să ţină pasul cu mine şi să nu mă calce pe rochie.

— Şi să stric magia? Nici vorbă!

Când am deschis uşa, m-am trezit într-o cu totul altă lume. Parcă ne teleportasem într-o altă dimensiune.

Locuind în San Francisco, nu eram obişnuită cu zăpada apărând din senin atunci când te aşteptai mai puţin. Neputând să călătoresc, o văzusem de vreo două-trei ori până acum.

Nu era reală, dar arăta atât de sublim, încât nu conta. Părinţii noştri aduseseră mai multe tunuri de zăpadă şi le amplasaseră în mai multe zone ale curţii. Era suficient de frig ca totul să

pară real, iar eu m-am trezit ţopăind pe trepte, ca un copil de cinci ani.

Mi-am ridicat rochia şi am luat-o la fugă prin puful alb, nu simţeam răceala, chiar dacă purtam sandale. M-am oprit şi am început să mă învârtesc, privind spre cer şi imaginându-mi că fulgii cădeau de acolo.

Dwayne fusese în urma mea, dar când m-am întors să îl privesc, l-am văzut la câţiva metri distanţă, nemişcat, cu acea privire ce mă făcea să mă simt cea mai frumoasă femeie din lume. Nu trebuia să mi-o mai spună, ochii lui făceau asta mai bine decât cuvintele.

Am întins mâna spre el, iar atunci a îndrăznit din nou să se apropie. Fulgii de zăpadă se jucau în părul lui negru, câţiva i se lipiseră de gene.

Eram atât de îndrăgostită de el, încât uneori rămâneam fără suflare, doar privindu-l.

Când a ajuns la mine mi-am pus mâinile pe după gâtul lui, iar el mi-a frecat braţele goale. Zâmbind, s-a tras înapoi ca să se dezbrace de sacou, apoi mi l-a pus pe umeri.

— Eşti superbă, Crăiasa Zăpezii, dar o răceală nu sună prea bine.

Am chicotit şi am tras sacoul pe mine. Nu simţeam frigul deloc, eram atât de fascinată de moment, încât nu conta.

M-a luat în braţe, iar eu mi-am lăsat capul pe pieptul lui cald.

— Putem să oprim momentul ăsta în loc? Pentru totdeauna?

L-am simţit zâmbind şi mi-a mângâiat spatele.

— Nu putem, dar asta nu înseamnă că ăsta trebuie să fie ultimul. Ţine de noi să ne creăm mereu asemenea momente.

Am zâmbit, visând cu ochii deschişi la asta. La o lume în care totul era normal, în care nu exista Cade şi Grota Iadului.

Oamenii ieşeau în număr tot mai mare afară, fascinaţi de miracolul alb. Unii îşi făceau poze, alţii o adunau de pe jos încercând să facă bulgari, copiii ţipau de fericire, fugărindu-se prin ea.

— Încă nu e Crăciunul, dar am un cadou pentru tine. Mi-a şoptit Dwayne, m-am tras înapoi să îl privesc. M-a prins de mână şi ne-am pus în mişcare, ajungând într-o zonă mai discretă, în afară luminilor puternice. Zăpada era

la fel de multă şi aici, rochia mea devenea mai grea din cauza ei, dar nu mă deranja.

— Verifică-ţi buzunarul. A zâmbit, arătând spre sacoul care era acum pe mine. Cu inima cât un purice, am căutat în buzunarul din interior şi am găsit o cutie lungă şi dreptunghiulară. Era din catifea roşie.

— Chiar mă enervează că jigodia aia ţi-a oferit un cadou înaintea mea.

Ştiind despre cine era vorba, m-am strâmbat.

— Ăla a fost orice, dar nu un cadou.

Nu voiam să îmi stric dispoziţia gândindumă la Cade, dar mă făcusem atât de mică de emoţii în faţa lui Dwayne, încât nu aveam curaj să deschis cutiuţa.

El a făcut-o pentru mine.

Lumina nu era atât de puternică, însă vedeam destul de clar ce era în interior.

O brăţară.

Dwayne a scos-o şi a aşezat-o în palma lui.

— Ştiu că deja ai colierul tău simbolic, aşa că m-am gândit la o brăţară. E plină de multe simboluri ce îmi amintesc de tine.

Cu sufletul în gât, am luat-o din mâna lui şi am mers spre o rază de lumină de la neon, să văd mai clar. Brăţara era albă şi extrem de

delicată, pe lanţul subţire erau ataşate multe talismane micuţe, fiecare într-un model diferit.

Dwayne a venit pe la spatele meu şi m-a cuprins în braţe.

— Cea în formă de foc îmi aduce aminte de ce simţeam de fiecare dată când te vedeam. Conul de brad e despre prima dată când ne-am întâlnit în pădure. O cană de cafea, din ziua în care am fost împreună la secţie, iar tu ai reuşit ce nu mai reuşise nimeni vreodată: să mă relaxezi. Un bec, care îmi aduce aminte de cel din lift, când te-am sărutat prima dată. Un ursuleţ, cadoul pe care mi l-ai adus când eram răcit. O cheie muzicală, pentru că tu eşti muzica mea acum. O ancoră, pentru că tu mi-ai oferit stabilitatea. Şi o inimioară, pentru că sunt atât de îndrăgostit de tine.

Lacrimile s-au scurs fără să am vreo şansă să le pot opri.

M-am întors spre el şi mi le-a şters imediat.

— Cred că trebuie să adaug şi o lacrimă, pentru că mereu plângi şi mă transformi în plastilină.

Am chicotit, apoi l-am sărutat. I-am cuprins gâtul cu braţele şi nu aveam de gând să îi dau drumul prea curând. Nici măcar nu îl sărutam cu

adevărat, doar îmi presam buzele peste ale lui într-un stil posesiv şi caraghios.

— Eşti uimitor! Te iubesc atât de mult.

Probabil străluceam de fericire mai tare decât rochia de pe mine.

— Mai mult decât orice pe lume! Mi-a răspuns el, topindu-mă în zăpadă, şi mi-a pus brăţara superbă pe încheietură.

Am analizat-o din nou, era ca şi cum priveam cele mai frumoase momente ale relaţiei noastre.

— Mulţumesc, am şoptit, lăsându-mi capul pe umărul lui. M-a luat în braţe, nu mi-a răspuns, dar m-a sărutat pe frunte.

II
PRINȚESA VÂNDUTĂ

Săritura în gol era ceva ce mai trăisem cândva.

Ca un déjà vu al morţii.

Am fost împinsă prin fereastra spartă, dar acum ştiam exact a cui era vocea din spatele meu.

Jos mă aştepta un strat de zăpadă. Părea atât de moale, mă înşela făcându-mă să cred că avea să îmi amortizeze în vreun fel zdrobirea de pământ.

Am deschis gura să ţip, însă sunetul nu a ieşit, în schimb am simţit aerul rece în jurul meu, tăindu-mi pielea precum mici lame de oţel.

Am tresărit şi m-am ridicat în fund în acelaşi timp în care m-am izbit de pământ.

Privind în jurul meu, parcă aşteptam să îmi văd corpul făcut bucăţi, să văd balta de sânge, dar am reuşit să mă calmez şi să îmi dai seama că fusese iar acel vis.

Am simţit două braţe înconjurându-mi mijlocul, apoi Dwayne s-a ridicat lângă mine.

— Iubito, ce s-a întâmplat?

M-am întors spre el, chipul lui era aşa de frumos şi liniştitor, avea ochii pufoşi de somn şi părul ciufulit. Era complet dezbrăcat, la fel ca şi mine, iar amintirile nopţii trecute reuşeau să izgonească visul amar.

— Doar un vis care nu îmi dă pace. Am spus, lăsându-l să mă cuprindă cu totul.

— Sunny?

Am clătinat din cap.

— Încă o văd pe Sunny, dar doar pentru câteva secunde. De fapt, am avut visul ăsta încă de dinainte să îl cunosc pe Cade, dar nu ştiam cine era. Prima dată auzeam şi vocea ta.

El s-a încruntat, nedumerit. Nu voiam să îl sperii cu aberaţiile mele nocturne.

— Ce îţi face?

Mi-am frecat fruntea cu vârful degetelor şi m-am ridicat din pat.

— Nu contează, e doar un vis stupid, ca toate celelalte.

— Care e clar că nu îţi dă pace. Spune-mi ce îţi face Cade.

— Mă aruncă de pe o clădire.

Pe jos erau hainele noastre, împrăştiate peste tot. Rochia mea zăcea mototolită şi probabil ruptă lângă pat, costumul lui Dwayne era şi el dezmembrat pe piese prin toată camera.

— Ca Amy, a concluzionat el. Dar Cade nu are nicio legătură cu ea, a fost o victimă colaterală a Danicăi.

Mi-am scuturat mâinile şi m-am aplecat spre el, cuprinzându-i obrajii în palme.

— E doar o combinaţie dementă a tuturor lucrurilor care s-au întâmplat în ultima vreme. Dacă vrea să mă omoare, Cade are sigur alte modalităţi.

Mi-a prins mâinile şi le-a strâns, încruntându-se la mine.

— Să nu mai spui niciodată asta.

Am zâmbit şi i-am sărutat acea încruntătură de pe frunte.

— Nu vreau să mai vorbim despre asta, noaptea trecută a fost prea frumoasă ca să începem astfel ziua asta.

Nu era uşor să îl trag din întuneric odată ce intra în el, dar învăţam noi modalităţi.

— Vorbesc serios, iubito, nu vreau să te mai gândeşti la asta. Acum se foloseşte de tine, dar nu ar îndrăzni niciodată să facă mai mult. Ştie că viaţa ta e ceea ce îl ţine şi pe el în viaţă.

L-am împins pe spate şi m-am aşezat peste el.

— Mhm, chiar vrei să continuăm să vorbim despre Cade?

— Nu e vorba de asta, dar nu vreau să te mai gândeşti că… la dracu'!

— Oh, Doamne.

Am spus amândoi în acelaşi timp. El luat prin surprindere, eu şocată de ce cuprinsesem în mână, pe sub cearşaf. Nu îl văzusem înainte, dar era tare de parcă îi oferisem un preludiu de o oră.

Unii se trezeau speriaţi, alţii excitaţi, ceva nu era în regulă aici.

L-am cuprins mai bine în mână, am ridicat din sprânceană, aşteptând să văd dacă mai avea ceva de zis.

A înghiţit în sec şi ochii lui au cerşit mai mult din ce primea acum, terminase cu vorbitul.

Zâmbind satisfăcută, m-am poziţionat deasupra lui.

Dwayne a apucat să se întindă după restul de prezervative aruncate pe jos înainte ca totul să ne scape iar de sub control.

Eram epuizaţi şi teribil de amuzaţi atunci când am terminat, pentru că nu era deloc uşor să facem dragoste într-o casă cu atâţia oameni. Încă eram şocată că avusesem curajul de a-l lua pe Dwayne în camera mea, după ce balul se terminase. Nu era ca şi cum părinţii mei ne credeau nişte sfinţi, însă senzaţia era alta când ştiam că erau în aceeaşi casă cu noi. Deşi nu mai contase din secunda în care Dwayne închisese uşa în urma noastră şi începuse să îmi desfacă rochia. Totul fusese atât de intens şi abia aşteptat de amândoi, iar faptul că trebuise să facem linişte, parcă intensificase pasiunea şi mai tare. Îmi dădusem drumul muşcând din palma lui, iar el din umărul meu, apoi căzusem laţi şi adormiserăm printre cearşafurile încâlcite.

Fusese o noapte de basm, mai ales după ce ne întorsesem de afară şi dansaserăm împreună până la epuizare.

În timp ce Dwayne era la duş iar eu încercam să strâng hainele noastre, brăţara mi-a atras atenţia şi m-a făcut să zâmbesc.

Îl iubeam pe Dwayne, dar ştiam că şi el mă iubea. Chiar dacă uneori făcea lucruri care puneau la îndoială acest lucru, ştiam că mă iubea. O simţeam în privirea lui, în atingeri şi în glas. Încă mai exista teroarea că poate demonii lui se vor întoarce într-o zi şi mi-l vor lua din nou, dar nu voiam să mă mai gândesc la asta, ci să trăiesc prezentul. Să mă bucur de fiecare clipă alături de el.

Afară ploua cu găleata, apa transformase zăpada artificială într-o mocirlă şi atmosfera de poveste se transformase într-una depresivă. Basmul se terminase, iar realitatea ne prezenta exact ce ne aştepta mai departe.

Voiam să mă pun în fund şi să plâng doar gândindu-mă că diseară urma iar să merg în acel club blestemat, şi după ce îi spusesem lui Cade, aveam o presimţire că nu va fi o noapte uşoară.

Mi-am propus să nu fac nimic toată ziua, doar să lenevesc în braţele lui Dwayne şi să mă încarc cu energie, dar erau alte probleme care aşteptau rezolvare, nu doar Grota Diavolului.

După ce am luat micul dejun împreună, majoritatea oaspeţilor noştri au plecat, iar Dwayne a mers şi el acasă să se schimbe. Urma să se întoarcă pe la prânz şi să ne facem temele împreună. Eu aveam oră de condus, aşa că am făcut asta în perioada în care a fost el plecat, deşi condusul pe ploaie şi gândurile la noaptea ce urma nu m-au făcut un şofer prea bun.

La ora două după-amiaza, toţi patru eram adunaţi în living, cu teancuri de cărţi în jurul nostru, studiind de zor. O adevărată mândrie pentru părinţi. Fusese de fapt ideea Danicăi, la cât dispăream de acasă, măcar să le oferim părinţilor şi imagini ale elevilor silitori.

M-am ocupat de două eseuri ce trebuiau predate înainte de vacanță şi toate temele pentru luni. Eram mai relaxată că îmi luasem asta de pe cap, şi terminasem cu mult înaintea lor, mai ales a lui Dwayne, care avea teribil de mult de recuperat după cele trei săptămâni în care fusese plecat.

Chiar dacă temele nu erau cel mai grozav mod de a-ţi petrece ultima zi de weekend, atmosfera fusese extrem de relaxantă şi, pentru câteva ore bune, nu fusesem nimic altceva decât nişte simpli adolescenţi silitori.

La cina, tata ne-a prezentat tuturor suma strânsă la bal, iar cele peste treizeci de milioane de dolari erau un motiv deplin de bucurie. Mama nu îşi încăpea în piele de fericire pentru că totul ieşise conform planului ei strict şi toată lumea plecase fericită, iar donaţiile curseseră pe bandă rulantă.

Oh, şi toate fetele ajunseseră în siguranţă acasă, nu dispăruse nimeni în mod şocant.

Gândul ăsta îl aveam în minte şi atunci când Dwayne a parcat în spatele clubului. Nu trebuia să mă mai las intimidată de tot ce ieşea din gura lui Cade, să cred că era capabil să pună în funcţiune fiecare ameninţare.

Dwayne m-a prins de mână şi m-a tras spre el înainte să coborâm din maşină.

— Eşti în regulă?

Probabil încă mai avea visul meu în cap, uram că îi spusesem prostia aia. Am aprobat din cap şi m-am întins să îl sărut.

— Sunt bine, promit. O să lupţi în seara asta?

— Probabil. Şi la cum îl cunosc, sigur pregăteşte surprize după ce i-ai făcut aseară.

Acum nu mă mai simţeam atât de bine pentru ce îi spusesem, dar nici nu regretam.

— Dă-mi lănţişorul.

Dwayne s-a lovit cu capul de tetiera, vizibil nervos.

— Nu vreau să port rahatul ăla. Mă simt suficient de sclav şi fără lesă.

Am cotrobăit prin buzunarul gecii lui şi am scos singură una dintre cutii, nu mai ştiam care era a mea şi care a lui, dar nu mă interesa.

— Ştiu, iubitule, dar cum ai zis şi tu, nu o să treacă peste aşa uşor. Nu e momentul potrivit să îl călcăm şi mai mult pe coadă. E doar o porcărie de medalion, facem sacrificii mult mai mari.

Dwayne nu s-a mai contrazis cu mine şi a scos celălalt medalion. Încă nu îi spusesem de ce se întâmplase cu Cade după ce fugisem cu maşina Danicăi, el credea că mă prinsese şi doar mă târâse înapoi. După discuţia cu Danica, începusem să îi dau dreptate şi nu voiam să îi creez lui Dwayne griji şi în direcţia asta.

Am prins medalionul şi l-am lăsat să cadă lângă al lui Sunny. La fel a făcut şi Dwayne, dar mormăind înjurăturii.

Am coborât împreună din maşină, Dax şi Danica ne aşteptau, veniseră în maşini separate, dar acum erau unul lângă altul.

— V-aţi pus zgărzile? ne-a întrebat Dax, cu lănţişorul agăţat de deget. Eu am dat din cap, Dwayne doar a răsuflat pe nări şi am mers împreună spre intrare.

Ajunsesem destul de devreme, dar clubul era deja jumătate plin. Clienţii se serveau singuri direct de la bar, pentru că nu vedeam încă nicio fată.

— Băga-mi-aş! l-am auzit pe Dwayne expirând, dar înjurătura asta nu mai era de nervi, aproape că îi citeam teama pe chip.

— Ce este? M-am întors spre el, privea undeva sus, spre cea mai înaltă platformă.

Şi-a strâns buzele şi nu m-a lăsat să mă uit prea mult.

— E aici!

— Cine? am întrebat toţi trei dintr-o dată.

Dwayne s-a aplecat şi a şoptit:

— Tipul de care v-am spus că îl bănuiesc să fie şeful lui Cade.

Voiam să îmi întorc iar capul să îl caut, dar Dwayne m-a prins de bărbie şi m-a ţinut pe loc.

— Crezi că e aici cu un motiv anume sau doar întâmplător? a întrebat Dax.

— De obicei apărea la cele mai importante meciuri ale mele. Am impresia că exact asta o să

se întâmple în noaptea asta, Cade mi-a găsit un adversar pe măsură. Posibil să mă bage să lupt pe întuneric și niciodată nu am doar un adversar așa.

Inima mea s-a oprit în piept.

— E doar vina mea. Dacă nu îl provocam noaptea trecută… Dwayne m-a prins de ceafă și m-a tras spre el până când frunțile noastre s-au lipit.

— Nu e vina ta, iubito, s-ar fi întâmplat mai devreme sau mai târziu.

Nu am mai zis nimic, dar știam că asta era din vina mea și a gurii mele mari, care întărâtase diavolul. Am încercat cu toate puterile să îmi stăpânesc lacrimile, dar îmi tremura fiecare centimetru de piele pentru ce urma. Nu voiam să știu ce însemna un adversar pe măsura lui.

— Dă-ne o descriere, să știm care dintre ei este. A cerut Dax, Dwayne s-a prefăcut că analizează clubul cu plictiseală.

— E slab și foarte înalt, are părul brunet și tuns scurt, cu un breton ciudat până la jumătatea frunții și gâtul plin de tatuaje.

Am încercat să trag cu ochiul spre platformă și să îl văd, dar era prea sus și acolo era deja plin de oameni.

— Şi ce o să facem? A întrebat Danica, toţi ştiam deja la ce referea. L-am văzut pe Dax cum se schimba la faţă gândindu-se că ea îşi va pune din nou panglica roşie.

— Nimic, deocamdată. V-am mai spus că el nu e ţinta noastră.

Dwayne chiar părea îngrijorat în privinţa acestui tip, iar Dwayne nu era uşor de speriat.

Când a început să se aglomereze şi mai tare, am plecat spre vestiare şi acolo ne-am despărţit de băieţi.

L-am strâns pe Dwayne cât de tare am putut în braţe, încercând să nu îl încarc cu energia mea negativă şi cu frică.

— Eşti cel mai bun. O să faci praf pe oricine îţi bagă în cuşca aia. L-am încurajat, ţinându-i capul în palme şi privindu-l cu toată încrederea mea.

El mi-a zâmbit şi m-a sărutat apăsat.

— Fii sigură de asta, iubito. Tu doar pierde-te prin mulţime şi nu cumva să îţi treacă prin cap să îţi pui panglica aia pe mână.

Am clătinat vehement din cap, apoi ne-am sărutat încă o dată şi am intrat fiecare în propriul vestiar.

Când am ajuns la masa mea, Danica se uita într-un mod ciudat în oglindă, ştiam că îi colindau gânduri necurate prin cap.

— Nici să nu te gândeşti, am atenţionat-o, privind-o direct în oglindă.

Majoritatea fetelor se machiau, nimeni nu se schimbase încă.

— Galben şi negru sunt culorile nopţii. Am auzit-o pe Misha strigând din biroul Otiliei.

Grozav, urma să arăt ca o banană dementă.

Danica s-a aşezat pe scaun şi s-a întors spre mine ca să şuşotească:

— Ştiu că Dwayne zice nu, dar o face pentru că nu vrea să ne vadă pe noi în ipostaza aia, mai ales pe tine, dar chiar nu cred că trebuie să ratăm ocazia asta, Dakota.

— Dacă el spune că e periculos, chiar e. Şi chiar vrei să distrugi fragila apropiere dintre tine şi Dax? Din nou?

Şi-a înfipt mâinile în păr şi a mârâit de nervi.

— Am văzut cum merge treaba, nu mă vor alege pe mine, au doar două-trei preferate pe care le iau toţi pe rând, Misha e favorită. Măcar să ajung mai aproape de el şi să văd ce om este.

— Este un nenorocit de traficant de carne vie, şeful reţelei. I-am şuşotit în faţă, atentă să nu ne audă cineva.

— Ăsta a fost planul tău, Dakota, nu îmi spune că nu am dreptate acum.

Mi-am strâns buzele şi m-am întors spre oglindă. Da, era planul meu şi Danica avea dreptate, iar şeful lui Cade chiar era o ocazie să scăpăm din porcăria asta, dar şi un risc enorm.

— Machiază-te şi vedem mai târziu ce facem.

Ea a mormăit ceva, dar nu s-a mai contrazis cu mine.

— Doamnelor, ţinutele din seara asta.

Ne-am întors toate spre Misha, apoi a urmat un lung şir de înjurături şi plângeri. Eu şi Danica nu am înţeles imediat despre ce era vorba, până când Misha a desfăcut o rolă de bandă pe care o ţinea în mână.

Galbenă, pe care scria "POLICE". Aceeaşi pe care o avuseseră în prima noapte în care venisem cu Dwayne aici.

— Crezi că îţi baţi joc de mine, m-am auzit spunând, Danica părea gata să se ia cu cineva la bătaie.

— Şeful cel mare e aici, ştiţi că asta este ţinuta lui preferată. A zâmbit Misha şmechereşte, doar câteva i-au zâmbit înapoi.

Eu şi Danica ne-am privit una pe alta. Deci nu era un secret care era şeful cel mare, şi pe semne Misha îl cunoştea foarte bine. Asta era important de ştiut, pe lângă faptul că îi plăcea să ne îmbrace în bandă folosită strict de poliţie, de parcă era o batjocură discretă la adresa autorităţilor.

— Veniţi pe rând în biroul Otiliei.

Ca de obicei, Danica m-a ajutat cu machiajul ca să nu arăt complet ridicol. Nu aveam nicio şansă să folosesc galben şi să iasă ceva bine, dar ea ştia cum să facă asta. Mi-a făcut tot machiajul negru şi a folosit un tuş galben neon pentru nişte codiţe perfecte, aşa cum îşi făcuse şi ei. Rujul era tot galben, arăta ridicol cu părul meu roşu, dar s-a schimbat complet după ce am adăugat peruca neagră.

Odată Salt adusă la viaţă, mi-am aşteptat rândul la bandajat. Una câte una, fetele ieşeau din biroul Otiliei arătând de parcă un copil zăpăcit se jucase cu scotch pe corpul lor. Banda acoperea toate părţile intime, dar în majoritatea

cazurilor fundul era cel lăsat expus, cu banda doar pe post de tanga.

În niciun caz nu urma să ies aşa de acolo.

Misha m-a chemat pe mine înaintea Danicăi.

Otilia era, ca de obicei, într-un nor de fum şi cu ţigara între buze. Mă dezbrăcasem până la lenjeria intimă, a scrâşnit grăbită să dau totul jos.

Dacă nu aş fi avut capul în altă parte, probabil nu mi-ar fi fost aşa uşor să mă dezbrac.

— Ai spus că şeful cel mare e aici? am întrebat-o pe Misha în timp ce Otilia a început să înfăşoare banda.

Sfinte, era lipicioasă. S-a prins ca smoala de pielea mea şi m-a ciupit în momentul în care am făcut o mişcare. Otilia a bombănit să stau locului.

Misha a aprobat din cap, dar era ocupată să o ajute pe Otilia.

— Cum îl cheamă? am riscat şi am întrebat.

— Crane! Acum taci din gură şi stai nemişcată. M-a repezit Otilia. Aveam un nume, dar mă interesa mai mult de atât.

— E la fel de rău ca şi Cade?

Otilia şi-a dat ochii peste cap, Misha a chicotit şi mi-a cuprins ambii sâni în palme ca să îi ridice în timp ce Otilia mă lipea cu bandă.

— Scumpo, Cade e iepuraşul de Paşte pe lângă Crane. Dacă vrei să îl cunoşti, puneţi panglica roşie şi urcă la mansardă, sigur o să te observe. Zâmbetul lui Misha nu se potrivea deloc cu ce îmi spusese.

Otilia a bombănit iar.

— Ce dracului să observe la ea? N-are forme deloc, nu ştiu cum să îi pun banda asta şi să nu o transform într-o scândură înfăşurată.

Otilia chiar ştia să facă un compliment, dar venind de la ea, în asemenea context, chiar nu conta.

Misha i-a luat banda din mână.

— Mă ocup eu de ea, cheam-o pe următoarea.

Nici că puteam să fiu mai fericită, mai ales când Otilia m-a cedat imediat, nu înainte să bodogăne că nu înţelegea de ce mă angajase Cade.

— Nu o asculta, ea nu a fost niciodată în camera cu Crane. Îi plac tipele înalte. Misha mi-a făcut cu ochiul, probabil crezând că îmi făcea

o favoare, dar mi se zbârlise pielea şi nu era de la banda.

— Am impresia că nu vrei deloc varianta cu fundul gol, aşa că o să înfăşor banda în stilul unei fuste, dar o să fie groaznic de incomod şi nu o să poţi depărta picioarele prea mult. E alegerea ta.

— Fă-o fustă! am spus imediat, deşi îmi închipuiam ce mă aştepta.

Misha a înfăşurat suficientă bandă în jurul coapselor mele cât să formeze o fustă destul de solidă, dar o fustă în care abia puteam să merg.

— De ce e asta ţinuta lui preferată? am întrebat când ea s-a întors la sâni şi mi-a făcut un fel de sutien care se închidea în spatele gâtului. Asta era şi mai dureros, simţeam banda aia pe sfârcuri şi îmi venea să plâng.

— În afara imaginii evidente, a arătat spre cuvântul "poliţie", care i se pare amuzant lui, dar şi tuturor prietenilor lui corupţi din poliţie, îi place să scoată chestia asta de pe noi.

— Deci îi place să provoace durere, am dedus, pentru că nu găseam altă explicaţie. Dacă durea în aşa hal când o punea, nici nu voiam să mă gândesc cum era atunci când era dată jos.

Misha şi-a clătinat capul dintr-o parte în alta, clătinând răspunsul, dar tindea spre "da".

— Iar varianta asta e preferata lui, a arătat spre fusta mea. E mult mai sexy să taie fusta în faţă cu o foarfecă şi apoi să o rupă de pe tine, decât să îţi scoată chestia aia din fund.

Mă apucau fiorii tot mai tare, mai aveam întrebări pe care voiam să i le adresez Mishei, dar îmi era prea teamă să mai vorbesc. Din câteva cuvinte înţelesesem că acestui Crane îi plăcea să provoace durere pentru propria plăcere. Dwayne avusese dreptate, apropierea de el nu era în niciun caz o opţiune.

Misha mi-a mai pus nişte bandă pe braţe şi în jurul picioarelor, ca un fel de accesorii, pentru că nu eram suficient de chinuită, apoi m-a urcat pe nişte sandale tipice de stripteoză, pe care le purtau toate în seara asta şi nu era o opţiune. Erau atât de înalte, încât era să dau cu capul de pragul de sus atunci când am ieşit din birou, iar mersul era pur şi simplu chin.

La final, mi-a întins o pastilă şi un pahar cu apă.

— Ce e asta?

— Salvarea ta intestinală.

Nu m-am prins din prima, dar apoi m-am privit mai bine şi mi-am dat seama că nu exista nicio şansă să merg la baie fără să rup capodopera de pe mine.

Am mormăit o înjurătură şi am înghiţit pastila, sperând să nu îmi dau peste cap tot organismul.

Misha nu îmi lipise fusta chiar de picioare, lăsase suficient spaţiu cât să pot face un pas cât de cât normal, însă începeam să înţeleg plăcerea sadică a unui bărbat rău de a avea o femeie într-un asemenea hal. Eram pur şi simplu neajutorată.

Scârţâiam ca un sac de gunoi, mă usturau sânii la fiecare rotire de trunchi şi singura posibilitate era să stau dreaptă tot timpul, ca o păpuşă ce nu are prea mare control asupra propriului corp. Cel puţin sunetul enervant a dispărut când am ajuns în hărmălaia din club.

Aveam din nou parte de un déjà vu ciudat. Privindu-le pe fete cu se plimbau printre oameni acoperite cu banda aia, ţinând tăvi cu pahare de şampanie, mi-am amintit atât de bine de prima noapte în care am venit aici. Într-o mie de ani nu aş fi crezut că o să ajung una dintre ele.

Mi-am luat tava cu şampanie şi am început să mă plimb prin mulţime, căutându-l pe Dwayne. Fiorii m-au cuprins din nou atunci când nu l-am văzut, semn clar că era ţinut în vestiar şi ascuns până la luptă. Nu mai era nicio atracţie extra în seara asta cu motociclete sau altceva, noi "îmbrăcate" astfel eram suficient.

L-am zărit pe Dax într-unul dintre colţurile clubului, era pus la treaba de bodyguard.

Am vrut să merg spre el să îl întreb de Dwayne, dar fix în momentul ăla s-a aprins un ecran imens deasupra cuştii. De obicei era oprit până în momentul luptei, când arăta de aproape loviturile dintre luptători.

Acum era împărţit pe jumătate, sus scria cu litere roşii.

BESTIILE SE ÎNTÂLNESC ÎN CUŞCĂ
MESAGERUL ÎNTUNERICULUI
VS
KHALID BOA

În partea stângă era chipul lui Dwayne, iar în dreapta un tip care semăna atât de mult cu el, încât era înfricoşător. Păreau să aibă cam aceeaşi vârstă, părul negru şi multe tatuaje. Khalid nu

părea uriaş, aşa cum fusese tipul cu care se luptase în prima noapte, dar după urletul mulţimii atunci când au văzut monitorul, mi-am dat seama urma o luptă sângeroasă.

Nu scria nimic de întuneric, dar Danica îmi spusese că nu îi găsea aşa uşor adversari pentru asemenea luptă. Speram să nu mai găsească prea curând.

Restul nopţii am fost precum o somnambulă. Nu îmi mai păsa nici de cum eram îmbrăcată, nici dacă oamenii pe care îi serveam erau nesimţiţi sau nu, abia mă puteam concentra să reţin comenzile. Mă gândeam doar la Dwayne şi lupta în care urma să intre. Oamenii pariau încontinuu, îi ascultam, era pentru prima dată când nu ştiau pe cine să îşi pună banii, pentru că şi Khalid Boa era un luptător neînvins.

Nenorocitul se răzbunase cum ştiuse că o să mă doară cel mai tare.

Am avut o criză de plâns atunci când am intrat în camera frigorifică. Mi-am lipit gheaţa de gât ca să îmi pot abţine lacrimile.

Era doar vina mea.

Dacă mi-aş fi ţinut gura şi doar l-aş fi ignorat, nu s-ar fi ajuns la asta. L-ar fi băgat pe Dwayne cu un adversar sub puterea lui, dar

eram sigură că îl alesese pe acesta ca să se răzbune.

— Eşti OK? m-am întors atunci când cineva a intrat, era o tipă căreia nu îi reţinusem numele.

Am aprobat din cap şi am încercat să mă adun.

— Da.

— Ştiu exact cum te simţi, şi mie îmi vine să urlu în nopţile ca asta. O să rămânem fără sfârcuri la un moment dat.

Tipa se gândea că suferam din cauza benzii, aşa că am ţinut-o pe a ei şi am aprobat-o. Adevărul era că nici nu mai simţisem disconfortul din cauza fricii ce îmi trecea prin vene.

Mi-am luat comanda şi m-am întors în club, mai era jumătate de oră până când începea lupta, oamenii deja se pregăteau la mese şi aproape nimeni nu mai dansa.

Cineva m-a prins de mână şi m-a smucit în spate. Abia am avut timp să o văd pe Blaze înainte să mă tragă după ea.

— Ce dracului faci? am mârâit, încercând să scap de strânsoare, dar îmi era destul de greu să îmi menţin stabilitatea pe nenorocitele de tocuri şi ea părea gata să mă ia şi târâş.

Mie îmi trecuse mâna, dar ochiul ei încă era vânăt şi puţin umflat.

Ăsta era ultimul lucru de care aveam chef acum.

— Blaze!

— Cade a cerut să te duc în biroul lui. A spus peste umăr, moment în care protestul meu s-a domolit.

Credeam că mă duce în spatele clubului ca să îşi ia revanşa. Aş fi preferat asta decât să dau ochii cu şarpele.

Am privit în urma mea, căutându-i pe Dax şi Danica cu privirea, deşi nu ştiam ce ajutor mi-ar fi putut oferi ei. Blaze m-a târât în subsolul clubului, pe scările întunecate, spre zona luxoasă, şi mă simţeam din nou ca în prima noapte când am fost adusă aici. Uram faptul că mă simţeam la fel de slabă ca atunci, de fapt, mult mai slabă şi vulnerabilă, pentru că eram înfăşurată în bandă adezivă şi toată feminitatea mea era călcată în picioare în tocuri de douăzeci.

A bătut la uşă. Luminiţa roşie de pe panou s-a făcut verde. M-a târât înăuntru şi m-a împins, apoi ea a ieşit imediat şi m-a lăsat singură cu diavolul.

Cade era aşezat pe scaun, cu picioarele pe birou, fumând dintr-un trabuc. Puteam să tai fumul din încăpere cu cuţitul.

Felul în care s-a uitat la mine a distrus toată puterea interioară pe care o mai aveam. Era imposibil să ţin capul sus, să fiu tare în faţa lui, îmbrăcată în scotch.

Mă adusese la cel mai jos nivel, aşa cum îşi dorise.

Lupta lui Dwayne mă terminase emoţional până acum, iar momentul ăsta era cireaşa de pe tort.

— Ce vrei? am găsit puterea să spun. Uram faptul că mă uitam în podea, nu aveam curaj să îl privesc în ochi şi să întâlnesc expresia perversă şi diabolică.

— Şi Otilia zicea că nu are ce să facă cu tine.

Am îndrăznit şi am ridicat capul. Proastă idee. Mi-a venit instantaneu să vomit.

— Am înţeles. Ai vrut să te răzbuni pentru ce ţi-am zis aseară. Chiar nu poţi fi mai previzibil de atât.

— De ce crezi că m-am răzbunat?

Am râs în sictir.

— Lupta lui Dwayne cu tipul ăla. Eu îmbrăcată aşa. Nu-mi spune că nu are nicio legătură cu ce ţi-am zis aseară.

A rânjit.

— S-au acumulat, Dakota. Ai fost foarte neascultătoare. Mai întâi pleci de la club fără să îmi ceri permisiunea, apoi mă calci pe nervi la bal. Văd că porţi medalionul, ceea ce îţi dă o mică bilă albă, dar foarte mică.

Îmi venea să mi-l smulg de la gât şi să i-l arunc în faţă.

— Dar nu de asta eşti acum aici.

Felul în care rânjetul i s-a transformat într-o expresie serioasă m-a speriat teribil. A pus trabucul într-o scrumieră şi m-a privit direct în ochi, dându-şi picioarele jos de pe birou.

— Cineva te vrea.

Eram prea epuizată şi terminată psihic ca să înţeleg la ce se referea. M-am încruntat la el şi mi-am pus mâinile în sân.

— Ce vrea să însemne asta, Cade? am întrebat cu reţinere, pentru că simţeam pericolul, chiar dacă nu îl puteam descifra încă.

S-a ridicat în picioare şi a venit în faţa biroului, cu aceeaşi privire reţinută, nespecifică lui. Faţa lui arăta de-a dreptul ciudat aşa, îmi

amintea de noaptea în care mă prinsese plecând cu maşina Danicăi.

Frica a început să îmi încolţească pe sub piele.

— Înseamnă că cineva te-a ales şi te vrea, chiar dacă nu porţi panglica.

Mâinile mi-au căzut pe lângă corp.

Am avut câteva secunde de mini-leşin, apoi am explodat de furie.

— Întreci limita, nenorocitule! Dacă tu îţi imaginezi că o să mă şi prostitu…

— Doar dans. Atât vrea.

— Putin îmi pasă ce dracului vrea! Cade, ţi-ai pierdut minţile?! Ţi-am spus de la început că nu o să fac aşa ceva! Să servesc la mese, bine! Să mă îmbrac ca o căzătură de pe centură, bine! Dar până aici!

Voiam să par dură, însă îmi dăduseră lacrimile de furie. Stadiul în care mă adusese acest club îmi lua minţile.

Şi-a molfăit buzele şi a privit în altă parte.

— Nu o să fac asta, Cade! Vrei să mă omori, fă-o acum, dar nu o să fac asta! Lacrimile din ochii mei păreau să îi provoace reţineri, dar nu o făceam ca să îl îmbunez, mi se rupsese toată demnitatea în bucăţi şi era la picioarele lui.

— Problema este, Dakota, că nu am cum să te salvez. Mă crezi sau nu, dar asta nu am făcut-o intenţionat. A fost ghinionul tău să fii foarte interesantă pentru singurul om de aici pe care nu îl pot refuza. Şi, apropo, te sfătuiesc să ţii bine de peruca aia, pentru că nu cred să reacţioneze prea frumos dacă îşi dă seama că nu eşti brunetă autentică.

Cu cât vorbea mai mult, cu atât simţeam că îmi pierd mai tare echilibrul. Respiraţia mi s-a intensificat când mi-am dat seama despre cine ar putea fi vorba.

— Crane?

Şi-a îngustat ochii la mine după ce i-am rostit numele.

— Misha mi-a spus că şeful cel mare e aici, iar porcăria asta de bandă e ţinuta lui preferată.

Cade a zâmbit iar ca un dement.

— Oh, da, are nişte fetişuri foarte speciale.

Mi s-a zbârlit până şi carnea pe mine.

— Cade…

— Uite, m-a oprit, ridicând mâna. A venit în seara asta pentru că luptă Dwayne şi Khalid. Nu l-am invitat eu, s-a întâmplat să fie prin zonă şi nu ştiam. Câteodată, când nu are chef de gălăgia clubului, preferă să se uite la meci dintr-o

cameră separată. E un serviciu select pentru clienţii care vor mai multe dintr-un foc. Vrea doar să îi dansezi, maxim o să stai în poala lui, dar o să fie cu ochii doar pe luptă.

Îmi venea să plâng de groază şi să râd în acelaşi timp. Cât de proastă mă credea omul ăsta?

— Misha mi-a mai spus şi cât îi place să scoată chestia asta de pe fete. Chiar te aştepţi să cred că o să mă închizi într-o cameră cu el şi nu o să îmi facă nimic?

Nu a răspuns, ceea ce era un lucru clar.

— De ce îmi faci asta? Nu îţi ajunge cât m-ai călcat în picioare? m-a bufnit iar plânsul.

— Ţi-am spus că nu a fost ideea mea, el te-a văzut de sus.

— Nu mai minţi ca un laş! Dintre atâtea fete, pe lângă Misha, te aştepţi să cred m-a ales pe mine?!

— De Misha s-a plictisit deja, iar tu ai absolut tot ce îi place lui. Înaltă, fără forme prea bombate şi brunetă. S-a uitat după tine toată noaptea. E treaba ta dacă mă crezi sau nu, dar chiar am încercat să îl conving că nu primeşti clienţi.

— Trebuia să te străduieşti mai tare. Pentru că nu o să fac asta, Cade. Prefer să mă arunc de pe nenorocita asta de clădire decât să mă prostituez pentru un proxenet.

Asta mi-a adus aminte de visul de noaptea trecută, nu îmi venea să cred că se ajunsese atât de repede aici, iar Cade chiar reuşea să mă împingă spre neant. Am vrut să mă înghesui într-un colţ şi să plâng până rămâneam inconştientă.

— Dacă îl refuzi, Dakota, chiar e posibil să faci asta. Şi nu de bună voie. Te ţine să mă mai calci pe mine pe nervi, dar nu vrei să faci asta cu Crane. Nu se merită să îţi faci un asemenea duşman doar pentru un dans. Chiar nu îi place să fie refuzat.

Voiam să spun ceva, dar nu îmi mai găseam cuvintele. Pur şi simplu plângeam şi tremuram, toată puterea mea se scursese. Dwayne nu ştia unde eram, urma să intre în luptă şi să nu mă vadă prin mulţime. Nimeni nu putea să mă mai ajute.

Cade a făcut un pas spre mine, m-am tras înapoi, dar el m-a prins de mână.

— Nu ţi-o spun ca un duşman acum, dar când Crane pune ochii pe ceva, obţine.

Împotrivindu-te, poţi să ajungi mult mai rău. Dacă îl enervezi, o să îşi concentreze toată atenţia pe tine şi nu eşti chiar atât de delicată să nu înţelegi violul. Dacă îţi faci treaba, o să te trateze ca atare şi o să se uite la meci.

Dumnezeule, cum putea să folosească asemenea cuvinte şi să se aştepte să rămân stabilă? A început să îmi vâjâie capul şi mă simţeam gata să îmi pierd cunoştinţa, plămânii şi inima mea erau din nou într-una din acele situaţii în care nu mai comunicau, însă mi-am înfipt unghiile în carne până când au ajuns la sânge, ca să mă menţin pe picioare. Mă teroriza gândul la ce mi-ar fi putut face aceşti nenorociţi dacă rămâneam inconştientă.

— Fă asta şi îţi pun un milion de dolari în seif. Niciun comision.

Voiam să îl scuip în faţă. Nu îmi păsa câtuşi de puţin de asta, dar atunci când mi-am ridicat privirea, am văzut ceva distinct în ochii lui, ceva ce semăna cu implorarea. Eu eram terorizată de Crane, însă nici Cade nu era cu mult mai jos. Era şeful lui şi trebuia să îi ofere tot ce îi cerea.

— El chiar crede că te-am angajat pentru el, eşti nenorocitul lui de tipar. Dacă nu i te dau, o să creadă că îmi bat joc de el.

Şi tu nu vrei deloc să îl superi, i-am răspuns în gând. Era clar că nu aveam cum să mai scap, trebuia să mă agăţ de asta ca de o şansă, nu doar ca de un chin. Dacă ajungeam atât de aproape de omul care îi ordona lui Cade, poate reuşeam să scap cumva din calvarul ăsta. Habar nu aveam cum urma să fac asta, dar trebuia să sper, altfel urma să înnebunesc de groază.

Mi-am adus aminte de felul în care mă privise în noaptea în care plecasem precum Sunny.

Mi-am smuls medalionul ei de la gât şi i l-am întins.

Nu avusese curajul să mi-l ia până acum, şi din felul în care a i-a tremurat mâna, am înţeles cât de tare îl afecta.

— Dacă Sunny ar fi fost acum în viață și el ar fi vrut-o, i-ai fi oferit-o și pe ea?

Cinci minute mai târziu, eram singură într-o cameră în care nu mai fusesem până acum, mai speriată decât fusesem vreodată în toată viaţa mea.

Cade mă adusese aici şi mă abandonase fără alt cuvânt, închisese uşa şi o încuiase.

Era o cameră enormă, ca un dormitor matrimonial şi luxos. Culorile predominante erau negru şi argintiu. Patul dublu avea cearşafuri negre, mă speria la fel de tare ca bara de striptease poziţionată în faţa unui fotoliu şi a unei măsuţe de sticlă ticsită de băuturi şi trabucuri.

Pe perete era o plasmă de aproape doi metri, pe care probabil avea să urmărească meciul. Am vrut să o pornesc să văd dacă Dwayne urcase în ring, dar nu reuşeam să îmi dau seama cum conectam blestemăţia la imaginile alea, era un TV normal.

Am început să mă învârtesc prin cameră, mi-am pus un pahar de whisky şi l-am dat pe gât fără să mă gândesc, pentru că aveam nevoie de orice strop de energie.

Viaţa mă adusese în stadiul ăsta când credeam că nu se putea mai rău.

Noaptea trecută fusesem prinţesa unui bal, dansasem în braţele bărbatului care mă iubea şi mă respecta.

În noaptea asta eram prostituata unui interlop.

Nu apreciasem acea rochie la adevărata ei valoare. Mă făcuse să mă simt feminină şi

frumoasă, demnă de a mă numi femeie, acum eram acoperită în bandă adezivă ieftină şi obligată să fac pe plac unui bărbat care mă privea ca pe o bucată de carne ce avea formele lui preferate.

Începusem iar să plâng fără să îmi dau seama. Mi-am mai pus un pahar de alcool şi l-am dat pe gât dintr-o înghiţitură. Mi-a ars gâtul şi stomacul, dar nu mi-a domolit deloc frica.

Mi-am şters lacrimile şi mi-am dat seama că mi se scursese machiajul. Nu voiam să arăt aşa în faţa lui. Începusem să cunosc monştrii ca el, adorau vulnerabilitatea şi slăbiciunea, nu voiam să îl las să îşi hrănească apetitul diabolic din frica mea.

Camera avea şi o baie cu absolut toate dotările. M-am spălat cât am putut şi mi-am şters machiajul ce mi se adunase pe sub ochi. Mi-am aranjat peruca şi am încercat să găsesc orice putere exista în Dakota Welron şi care mă putea scoate din asta.

Luptasem cu moartea şi învinsesem.

Puteam să lupt şi cu asta.

Chiar dacă nu fusesem în viaţa mea mai speriată.

Dakota nu putea să mă scoată din asta, nu voiam să o asociez cu ce se întâmpla aici. Dakota era cea care dansa prin fulgii de zăpadă şi adora să fie ţinută în braţe de Dwayne.

Cea din oglindă nu era ea şi am încercat să îmi injectez această nouă personalitate în vene cât am putut de mult, pentru că ea urma să îi danseze lui Crane.

Salt era cea care putea să poarte banda asta şi să nu tremure de jenă din cauza ei. Salt era cea care îi captase atenţia lui Crane, nu Dakota.

Salt era cealaltă personalitate a mea, care se crease în atâţia ani de suferinţă şi ghinion, dar nu avusese niciodată puterea să iasă la suprafaţă.

Nu avusese un chip şi un nume, până acum. Cade o crease şi voiam să îl fac să regrete că o făcuse.

Lacrimile mi s-au uscat în fundul ochilor şi nu au mai ieşit. Le păstram pentru mai târziu, Dakota avea să le verse.

M-am întors în cameră şi am continuat să mă învârtesc, aşteptând deznodământul şi încercând să mă ţin departe de sticla de whisky, pentru că nu era deloc o idee bună să mă îmbăt acum. Nu m-ar fi ajutat să îl suport mai uşor pe nenorocit.

Când uşa s-a deschis, eram cu spatele spre ea.

Tot corpul meu s-a blocat.

L-am simţit intrând, dar nu eram în stare să mă întorc, nu mai eram în stare să mişc un muşchi.

Nu credeam că expresia "a paraliza de frică" putea fi aplicată într-un mod atât de propriu.

Am simţit cum inima a început să îmi bubuie în piept, mi-au trecut prin minte mii de imagini cu cele mai groaznice lucruri ce mi se puteau întâmpla.

Îi auzeam mişcările.

A închis uşa în urma lui şi şi apoi a urmat un foşnet de haine ce mi-a intensificat şi mai tare spaima.

Apoi paşi apropiindu-se de mine.

Fii puternică! Mi-am amintit. *Nu îi arăta cât îţi este de groază.*

Mi-am înghiţit frica şi am tras uşor aer în piept, apoi m-am întors spre el.

Fusesem uriaşă pe lângă Blaze, fusesem la aceeaşi înălţime cu Cade, tocurile astea mă ajutaseră în seara asta să îi privesc pe mulți de sus.

Nu şi pe *el*.

Îl simţisem că venea spre mine, dar nu crezusem că era atât de aproape. Era o distanţă de doar câţiva centimetri între noi, iar eu am simţit cum sunt înghiţită cu totul de iad.

Cade avea o expresie de maniac în majoritatea timpului, dar acum realizam şi cât era de uman era în toată acea faţadă de nebunie şi răutate.

În faţa mea se afla un bărbat ce părea sculptat de mână adevăratului diavol. Descrierea fizică era exact aşa cum o făcuse Dwayne, însă imaginea pe care mi-o creasem eu în minte era penibilă pe lângă adevăratul Crane.

Trecea lejer de doi metri, era slab, într-adevăr, dar nu în modul scheletic, părul în acea tunsoare bizară îi accentua foarte mult răutatea din ochii verzi, Trăsăturile feţei erau ascuţite, viclene, iar pe gât avea tatuată o încâlceală de linii ce mă ducea cu gândul la un semn tribal. Purta o cămaşă neagră, închisă până sus.

Nu era frumos, nu avea nimic atrăgător şi nu analizam asta prin prisma lucrurilor pe care le făcea, era, pur şi simplu, o bestie cu trăsăturile uneia, cu o postură şi privirea specifică.

Aşa cum îl analizam eu, la fel făcea şi el, doar că eram sigură că el nu se simţea ca un obiect.

A trecut pe lângă mine fără să spună un cuvânt. Mi-am tras suflarea de parcă scăpasem din ghearele unui demon.

M-am întors din nou când a pocnit din degete.

— Treci la treabă! a spus simplu, apoi s-a aşezat pe fotoliu.

A luat telecomanda şi pornit mai întâi televizorul, apoi camera a fost umplută cu sunetul la nivel scăzut al unei melodii pe care sigur voia să îi dansez.

Mi-am înghiţit fierea şi am încercat să îmi amintesc ce decisesem în baie. Încă era bine, era aşa cum spusese Cade. Nu mă atinsese şi voia să dansez.

Am mers lângă bară şi am încercat să îmi dau seama cum dracului urma să fac asta. Nu doar că nu mai dansasem niciodată pe o bară de striptease, dar acum eram atât de tensionată, încât abia mi se mişcau picioarele. Dansasem în faţa lui Dwayne, fusesem beată, într-adevăr, dar era Dwayne.

Amintindu-mi de el, am întors capul spre ecran şi panica a crescut şi mai tare. Nu exista şansa să mă pot controla, nu când l-am văzut pe ecran.

Intrase deja în cuşcă. Aşa cum mi se păruse, el şi adversarul lui erau foarte asemănători din punct de vedere fizic. Khalid urla ca un descreierat, iar Dwayne analiza atent mulţimea.

Ştiam exact pe cine căuta, iar faptul că nu avea să mă găsească urma să îl desconcentreze foarte tare.

Crane a pocnit din degete. Am tresărit şi m-am întors spre el.

— Vrei să te uiţi şi tu? m-a întrebat, rămăsesem cu ochii în ecran şi uitasem complet de dansul lui.

Şi-a mijit ochii la mine când nu am răspuns.

— Ai mai făcut chestia asta vreodată? A arătat spre bară, am clătinat din cap fără să mă gândesc. În momentul următor, a ridicat degetul arătător şi mi-a făcut semn să vin la el. Am vrut să iau bara aia în braţe şi să mă urc pe ea, măcar acolo eram în siguranţă. Dar privirea lui îngrozitoare era insistentă, tot ce puteam să fac era să îmi controlez tremuratul picioarelor atunci când m-am apropiat de el.

— Cum te numeşti?

— Salt.

— Numele real.

Am înghiţit în sec, stând ţeapănă în faţa lui. Nu voiam sub nicio formă să îi dau numele meu real, identitatea care nu avea ce căuta aici.

— Sunny.

Nu aveam habar cum îmi trecuse asta prin cap şi de ce o spusesem, dar reacţia lui mi-a dat de înţeles că nu ştia nicio altă Sunny, deci nu ştia nimic de coşmarul lui Cade.

A zâmbit într-un mod pervers.

— Mult mai potrivit. Sunny, să vedem dacă îmi porţi noroc în noaptea asta. Nu o să îţi fac nimic, aşa că nu mai tremura şi toarnă-mi un pahar de votcă.

— Da, domnule!

Uram să îi vorbesc aşa, dar speram ca respectul meu să îl menţină la aceste gânduri.

I-am turnat un pahar de votcă, una din acele sticle care învăţasem că valorau cât o maşină abia scoasă pe piaţă, apoi el şi-a îndreptat atenţia spre ecran.

Sunetul gongului mi-a zbârlit pielea.

După ce mi-a luat paharul, Crane m-a prins de mână şi m-a tras în jos. Am icnit scurt, dar nu

m-am putut redresa la timp. M-a aşezat pe piciorul lui drept.

Totul din mine urla.

— Fă-mi un masaj.

Habar nu aveam cum voia să o fac din poziţia asta, mi-a citit dilema din privire şi a respirat pe nări, apoi mi-a prins palma şi a pus-o pe ceafa lui.

Mă simţeam umilită până în vârful firelor de păr, însă trebuia să mă gândesc doar la faptul că putea să fie mult mai rău de atât.

Nu puteam să ies de aici, Dwayne nu avea nicio şansă să ajungă la mine, nici măcar nu ştia unde mă aflam, iar el era blocat în cuşcă. Oricât încercam să mă gândesc la o scăpare, nu exista una aplicabilă, dacă începeam să urlu şi să lovesc, mai mult ca sigur sfârşeam bătută sau mai rău, aşa cum mă avertizase Cade.

Am ignorant faptul că eram mai mult dezbrăcată, că singura mea acoperire era o bandă penibilă, că stăteam în poala lui şi mă punea să îi masez gâtul. Am ignorant toate senzaţiile ce veneau cu asta şi am făcut totul în mod mecanic.

Crane nu îmi acorda atât de mare atenţie, aşa că am profitat de asta şi am privit şi eu meciul.

Un minut mi-a fost de ajuns să îmi dau seama că nu era bine deloc. Dwayne era foarte agitat şi deconcentrat, nu era deloc atent la Khalid, ci analiza mulţimea, a urlat ceva spre cineva de pe margine. În tot timpul ăsta, primea lovituri una după alta.

Lacrimile au început să mi se formeze din nou în ochi, am clipit repede să le izgonesc, dar nu reuşeam. Nu îmi mai păsa ce se întâmpla cu mine, ci ceea ce vedeam pe acel ecran.

Crane a scos o înjurătură de nemulţumire, semn clar că pariase pe Dwayne şi nu era fericit de prestanța lui.

Khalid l-a trântit pe Dwayne la pământ.

Am tresărit şi probabil mi-am înfipt unghiile în ceafa lui Crane, dar nu a părut să observe, era tot mai negru de furie.

— Ce dracului face idiotu'? a înjurat lângă mine, am închis ochii şi mi-am propus să nu mă mai uit la ecran, dar era imposibil. Îi simţeam durerea chiar dacă nu o vedeam.

Dwayne a scuipat o gură de sânge şi a ridicat privirea. S-a uitat undeva foarte sus, nu mi-am dat seama ce a văzut, însă chipul i s-a schimbat complet.

S-a ridicat în picioare imediat. Crane a bătut din palme, fericit că revenise în luptă, însă Dwayne nu s-a repezit la Khalid, ci la uşa cuştii. A început să urle să i se dea drumul şi să tragă de ea.

Crane şi-a scos telefonul şi a format un apel.

— Ce dracului face? a mârâit, nu am auzit ce i s-a răspuns, însă doi bodyguarzi s-au pus în dreptul uşii şi l-au împins înapoi în ring.

Dwayne nu mai voia să lupte, era turbat să iasă din cuşcă şi ştiam că voia să vină după mine. Îşi dăduse seama de ceva. Avea faţa plină de sânge, iar Khalid a încercat din nou să îl atace, dar Dwayne, orbit de furie şi disperare, nu era un om de care trebuia să te atingi.

Îi auzeam urletul şi îi citeam gândurile prin el. L-a prins pe Khalid de gât şi l-a împins până la gard, iar acolo nu a mai existat cu adevărat o luptă, ci doar o zdrobire a oaselor lui Khalid. În mai puţin de un minut s-a prăbuşit în genunchi, cu ochii daţi peste cap. Dwayne l-a prins de ceafă şi l-a împins cu forţă în uşa prin care voia el să treacă. Khalid a trecut prin ea şi s-a prăbuşit pe cei doi bodyguarzi.

Mulţimea urla şi aclama porecla lui Dwayne, iar inima mea parcă a început din nou să bată

normal. Dwayne nu a mai rămas să fie declarat câştigător, a ieşit imediat din cuşcă şi a început să împingă mulţimea din jurul lui.

Crane a închis televizorul.

Chiar dacă luptătorul lui câştigase, nu părea prea fericit de rezultat.

— Asta a fost mai rapid şi plictisitor decât mă aşteptam. E rândul tău să mă distrezi, Sunny.

Şi acolo era rânjetul malefic, semnalul că lucrurile de-abia acum începeau să se înrăutăţească. Dwayne ieşise din cuşcă şi avea să facă tot posibilul să ajungă aici, însă nu avea să îi fie uşor fără aprobarea lui Cade. Erau uşi care se deschideau doar cu amprenta lui.

Crane a început să mă atingă pe braţ, apoi pe gât, şi s-a agăţat de banda de la ceafă.

Instinctul m-a făcut să reacţionez înainte să gândesc, am ţâşnit din braţele lui, gata să mă apăr, să fug, să fac orice.

M-a prins de încheietură şi m-a tras cu brutalitate înapoi înainte să am timp să fac măcar un pas.

— Nu, te rog.

Am făcut exact ceea ce uram, însă nu eram atât de puternică pentru aşa ceva. Un braţ şi l-a strâns în jurul mijlocului meu, ţinându-mă

prizonieră, iar cu cealaltă mână a început să îmi maseze gâtul, coborând înspre sâni.

Cu cât mă zbăteam mai tare, cu atât mă strângea mai tare.

— Ţi-e aşa de frică, Sunny? Fii o fată cuminte şi o să scapi de servitul la mese pentru nişte dobitoci.

Nici nu voiam să mă gândesc ce însemna asta, ce îmi propunea de fapt. Faptul că folosea numele iubitei moarte a lui Cade, fata a cărei inima bătea în pieptul meu, mă făcea să mă simt şi mai îngrozitor.

— Nu vreau, te rog… am continuat să mă zbat, gata să îl lovesc dacă era nevoie, moment în care a schimbat poziţia.

S-a ridicat cu mine de pe fotoliu şi m-a împins în spate. M-am împiedicat în tocuri, apoi el m-a aruncat pe pat.

Mi-a prins încheieturile mâinilor şi mi le-a ridicat deasupra capului, apoi s-a aşezat cu toată greutatea pe mine.

Eram complet neajutorată, complet lipsită de orice gram de forţă. Plângeam şi ţipam cât mă ţinea gura, iar el nu făcea nimic să oprească asta, nu îl deranja, dimpotrivă. Atunci când s-a aplecat mai mult, i-am simţit erecţia pe coapsa

mea, şi tot ce mi-am dorit a fost să mor acolo, să mi se oprească nenorocita de inimă care mă adusese aici.

Îmi inhala pielea de pe gât şi scotea sunete de satisfacţie în timp ce eu mă zbăteam şi plângeam sub el, era pur şi simplu inuman, atât de proastă fusesem să am impresia că puteam găsi un ajutor într-un asemenea om.

Cu mâna liberă mi-a prins banda ce era înfăşurată în jurul sânilor şi a început să o desfacă. Se lipise de piele şi ustura îngrozitor, am început să suspin, îmi găseam gurile de aer tot mai greu. Nici să mor nu mai era o idee, să îmi pierd cunoştinţa, pentru că nenorocitul şi-ar fi continuat treaba oricum.

Urma să fiu violată şi nimic din mine nu putea să proceseze asta, dar oricât m-aş fi zbătut, nu reuşeam să îl clintesc de pe mine.

— Poţi să plângi în continuare sau poţi să te distrezi şi tu. Eu zic să alegi a doua variantă.

Mi-a şoptit la ureche, moment în care am vrut să îl muşc, dar s-a ferit la timp şi apoi a început să râdă cu o satisfacţie macabră.

— De fapt, continuă să te zbaţi, eşti mult mai sexy aşa, Sunny.

Am urlat din toate puterile, de furie, frică, ruşine, o combinaţie a tot ce simţeam. Mi-a smuls o altă bucată de bandă de pe piele şi mi-am muşcat limba de durere.

Uşa s-a izbit de perete, însă nu eram sigură dacă se întâmpla cu adevărat sau doar îmi pierdusem cunoştinţa şi visam.

— Ajunge, Crane!

Am auzit prin vâjâitul din urechi. Eram sigură că visam, pentru că era vocea lui Cade. Nu putea să fie el salvatorul meu.

Crane a întors capul spre el, dar nu a slăbit strânsoarea.

— Ce dracului cauţi aici? a mariat, vibraţia a pătruns prin pielea mea.

— Nu poţi să o violezi! Nu pe ea!

Aveam ochii înceţoşaţi de lacrimi, însă reuşeam să văd chipul palid al lui Cade. Era ceva foarte în neregulă cu el.

Crane s-a ridicat de pe mine, moment care s-a simţit că eliberarea de sub un munte. Mi-am adunat toate puterile şi am ţâşnit şi eu în picioare în următorul moment.

Crane îl analiza pe Cade într-un fel de-a dreptul bolnav, de parcă îşi imagina în cel fel să îl chinuie mai tare pentru îndrăzneala asta.

— Ai face bine să ai o explicaţie bună pentru asta, Cade. Glasul lui era înfricoşător, însă nu mai era îndreptat spre mine.

Cade doar a aprobat din cap şi m-a prins de încheietură. M-a tras lângă el.

— Pleacă! Acum!

Nu aveam nevoie de mai mult, nu voiam să ştiu mai mult, aşa terorizată cum eram, picioarele mele au înregistrat comanda imediat şi am fugit din cameră pe uşa ce rămăsese deschisă.

Plângeam, tremuram şi fugeam, nu mai cunoşteam holul pe care eram, nu mai cunoşteam nimic şi nu eram în stare să mă concentrez. Teroarea săpase prea adânc, spaima pe care o trăisem avea să lase sechele.

M-am rezemat de un perete şi am încercat să rămân pe picioare, să îmi restabilesc respiraţia normală şi bătăile inimii, însă era imposibil. Habar nu aveam cum, dar am reuşit să ajung la scările ce duceau înapoi în club, moment în care i-am auzit glasul.

— Dwayne! am strigat ca din fundul iadului, căutându-l, fugind mai repede ca să ajung la el.

— Dakota! mi-a urlat şi el numele, şi atunci când am ocolit pe hol, l-am găsit ţinut la perete, cu trei arme aţintite spre capul său.

Am ţipat şi am încercat să ajung la el, însă am fost imediat prinsă şi, din nou, imobilizată cu mâinile la spate.

— Daţi-le drumul!

S-a auzit o voce venind din spatele meu, m-am întors şi am văzut-o pe Blaze. Pistoalele s-au lăsat în jos, dar ea a îndreptat altul spre Dwayne atunci când a vrut să îi atace.

— Dacă eşti deştept, o iei şi pleci acum.

Nu văzusem niciodată mai multă furie în ochii lui, mai multă turbare, nu putea fi convins, dar eu nu mai suportam niciun minut aici.

— Dwayne, te rog. Te implor scoate-mă de aici.

Nu ştiam ce vedea în ochii mei, dar l-a convins că era mai important decât să rupă capetele celor din jur. Probabil arătam exact aşa cum mă simţea, la un pas de colaps psihic, la un pas de a nu mai fi niciodată un om normal. Faptul că încă aveam bandă adezivă pe mine probabil l-a ajutat să înţeleagă că nu fusesem violată, nu era tocmai o vestimentaţie uşor de

pus înapoi. Crane smulsese doar două bucăţi din jurul sânilor, dar nu îi descoperise complet.

M-a tras în braţele lui, apoi am fugit împreună pe scări, el mai mult cărându-mă pe mine.

Reuşisem să îmi mai stăpânesc plânsul, dar nu şi tremuratul.

— Iubito, te rog spune-mi că nu s-a atins de tine, te rog… tremura la fel de tare ca mine, dar l-am iubit şi mai tare pentru faptul că nu s-a oprit, că nu s-a întors la Crane, ci m-a scos pe mine cât a putut de repede.

Am ieşit prin spatele clubului şi am urcat direct în maşina lui. Nu mai aveam timp de uitat înapoi sau de cugetat, amândoi ştiam că Dwayne era depăşit numeric şi habar nu aveam cum urma să decurgă discuţia dintre Crane şi Cade, dacă avea să vină după mine sau o să uite pur şi simplu de existenţa mea şi o să aleagă altă fată cu care să se distreze în noaptea asta.

Dwayne conducea nebuneşte. Abia acum realizam că plouă cu găleata şi mă făcusem fleaşcă cât fugisem spre maşină. Nu eram conştientă de absolut nimic, nu simţeam nimic, doar teroarea şi bătăile inimii.

— Iubito, vorbeşte cu mine! Spune-mi că eşti bine, spune-mi că nu ţi-a făcut nimic. Simţeam o implorare disperată în vocea lui, l-am privit prin întunericul maşinii. Sângele de pe faţa lui părea negru în luminile de pe bord, era încordat şi încă tremura, dar nu ca mine, de frică.

Nu puteam să îi spun niciunul dintre cele două lucruri, dar trebuia să îl liniştesc. Când a ajuns în aglomeraţia oraşului şi a făcut o depăşire ce m-a lipit de spătarului scaunului, mi-am tras repede centura de siguranţă.

— Sunt bine. Nu a apucat să îmi facă nimic.

— Apucat… mi-a repetat cuvântul, dar cu mult mai multă durere. M-am întins spre el şi i-am atins braţul cu mâna. Era ud şi foarte cald, fiecare muşchi de pe corpul lui părea gata să îi plesnească pe sub piele.

— Iubitule, am scăpat. Încetineşte, te rog.

M-am speriat şi mai tare când am văzut că mergea cu 200 la oră, norocul nostru că oraşul nu mai era atât de aglomerat la ora asta, dar ploaia reducea mult vizibilitatea.

Mi-am dat seama unde eram abia când a oprit în faţa porţii mele. Nu mă aşteptam să mă ducă acasă.

— Intrăm şi îţi iei cât de repede poţi câteva haine şi ce crezi că ai nevoie.

— Ce?

Expresia de pe chipul lui era tot mai înspăimântătoare, părea că luase o decizie drastică şi eram sigură că nu îmi va plăcea.

— Plecăm în noaptea asta.

Nu îmi spunea unde, dar era greu să îi citesc pe chip. M-am întins spre bancheta din spate şi am găsit o geacă de-a lui pe care am îmbrăcat-o repede, ca nu cumva camerele de supraveghere să mă surprindă îmbrăcată aşa.

— Dwayne, despre ce vorbeşti? Unde plecăm? am întrebat cu calm, pentru că nu era momentul să fiu la fel de agitată ca şi el. Poate nu fusese el închis într-o cameră cu Crane, dar îl simţeam mult mai afectat de asta decât mine.

— Din nenorocitul ăsta de oraş.

A intrat pe porţi şi în curte. Aici reuşea să se calmeze, nu putea să ne urmărească cineva aici, aşa că am încercat să îmi caut cuvintele potrivite atunci când mi-am dat seama ce plănuia.

— Iubitule, mi-ar plăcea asta mai mult decât orice pe lume, dar ştii că nu putem să o facem.

S-a întors spre mine şi mi-a cuprins fața în palme. Era un moment groaznic să fim aici, el

era doar într-un şort şi plin de sânge, eu încă aveam peruca neagră şi eram îmbrăcată în ultimul hal. Speram din suflet ca paznici să ne fi deschis porţile pentru că au recunoscut maşina şi să nu ne fi văzut cum arătam. Habar nu aveam dacă mama şi tata încă mai erau acasă.

— Cine te-a luat, Dakota?

— Crane. Şeful lui Cade.

Palmele lui s-au strâns pe faţa mea, mi se părea că avea lacrimi în ochi. L-am strâns şi eu în braţe.

— Nu mi-a făcut nimic, voia să îi dansez cât timp se uita la luptă.

— Cum ai scăpat de acolo? Te rog spune-mi tot adevărul şi nu îmi ascunde ceva.

Nu voiam să fac asta, să îmi amintesc şi să împărtăşesc coşmarul şi cu el, însă nu era un subiect pe care îl puteam evita.

— Lupta s-a terminat prea repede şi era plictisit. Atunci a încercat să… ia mai mult. Urma să o facă, dar Cade a intrat în cameră şi l-a oprit.

I-am simţit şocul în corp. Şoc, teroare, furie.

— Cade?

— Da.

— Credeam că el te-a dat lui Crane.

Am clătinat din cap.

— Aşa am crezut şi eu, dar nu. Crane m-a văzut şi se pare că are ceva pentru brunetele înalte. L-am privit pe Cade în ochi, am ajuns să îl cunosc destul de bine, el ţi-a aranjat lupta în seara asta drept răzbunare pentru bal, însă nu m-a dat lui Crane. Înainte să mă închidă în cameră i-am dat medalionul lui Sunny şi i-am spus ceva ce cred că l-a afectat destul de tare. Apoi i-am spus lui Crane că mă cheamă Sunny, nu mă întreba de ce am făcut asta, habar nu am, dar Cade sigur urmărea totul şi să îl audă pe Crane spunându-i numele ei l-a determinat să intre peste noi.

S-a tras înapoi şi şi-a lipit capul de tetieră. Tremuratul se mai calmase, însă nu părea mai bine. M-a strâns mai tare de mână.

— Spune-mi exact ce a apucat să îţi facă.

Păreau să îl ardă cuvintele mai rău decât pe mine.

— Să mă trântească în pat şi să se urce peste mine. Ar fi durat ceva să dea jos toată banda asta de pe mine. Mi se amărâse gura din cauza cuvintelor ăstora, amintirile ce veneau odată cu ele îmi provocau iar greaţă, dar trebuia să îi spun

lui Dwayne, pentru că ce credea el că se întâmplase sigur era mai rău decât realitatea.

Acum eram sigură că plângea. Reuşeam să îi disting lacrimile de pe obraji de sânge, ochii lui sclipeau de durere şi neputinţă.

— O să te scap de asta, iubito. Trebuia să o fac de la început.

Părea că luase o decizie fără să se gândească la consecinţe.

— Dwayne, nu putem să plecăm şi ştii foarte bine asta. În afară de faptul că se va răzbuna pe Dax şi Danica, o să ne caute şi în gaură de şarpe. Şi nu doar el, crezi că tata o să mă lase pur şi simplu să dispar? Te-a găsit pe tine în Alaska, la capătul lumii.

— Nu o să mă mai găsească de data asta. Nu mi-am ascuns cu adevărat urmele înainte.

Mi-am smuls peruca din cap şi mi-am trecut degetele prin părul meu. Suna atât de bine să fug cu el, să fim doar noi, însă erau şi foarte multe piedici care ni se puneau în cale.

— Dacă o să fugim, presimt că va da filmarea aia poliţiei. O să te transforme într-un criminal. Nu o să mai fim niciodată cu adevărat liberi.

Şi-a înfipt şi el mâinile în păr şi a urlat printre dinţi, izbindu-şi capul de tetieră.

— Nu-mi pasă, e singura posibilitate acum. Dakota, nu înţelegi?! *El* te-a vrut! Dacă te-ar fi oferit Cade, ar fi fost mai bine, dar el te-a vrut. Psihopatul ăla a pus ochii pe tine! Crezi că o să te lase să pleci aşa, pur şi simplu? E un traficant de femei! Şeful unei reţele enorme. După ce îmi spui tu, Cade s-ar putea să nici nu mai prindă ziua de mâine. Nu el e problema noastră acum, ci Crane. Crane nu e un maniac cu chef de joacă.

Cu cât îl ascultam mai mult, cu atât mă îngrozeam mai tare. Nu luasem asta în calcul, nu mă gândisem la Crane ca fiind noul nostru duşman, nu mă gândisem că asta îl putea scoate pe Cade din ecuaţie.

Părea că ieşisem din colţii unei hiene şi nimerisem direct în cuşca leului.

Am cedat din nou şi lacrimile mi-au umplut ochii. Eram la un pas de un atac de panică.

Dwayne s-a întins imediat spre mine şi m-a luat în braţe, încercând să îmi potolească suspinele.

— Spune-mi ce vrei să fac, iubito. Era o implorare, îl mai simţisem atât de dărâmat

psihic doar când fusesem la un pas de moarte din cauza lui Blaze.

— Vreau să mă duci într-un loc în care nimeni nu ne poate găsi în noaptea asta. Vreau să îmi scot banda asta de pe mine şi să fac un duş. Ne vom gândi mâine ce e de făcut mai departe.

M-a sărutat pe frunte, presându-şi foarte mult buzele pe pielea mea.

— OK, iubito.

S-a întors la volan şi a întors maşina în mijlocul curţii, apoi a ieşit. Ceasul arăta puţin trecut de ora 3 dimineaţa, aşa mi-am dat seama că nu aveam absolut nimic la mine. Geanta mea şi telefonul erau încă la club, pentru că plecasem ca din gură de şarpe. Nici Dwayne nu le avea pe ale lui, dar a reuşit să îl sune pe Dax din maşină.

— Dwayne, ce dracului s-a întâmplat?

Era agitat, în fundal se auzea tărăboiul din club.

— A trebuit să plecăm. Dax, spune-mi dacă l-ai văzut pe Cade în ultima jumătate de oră.

— Da, l-am văzut acum câteva minute, a întrebat dacă aţi plecat.

Eu şi Dwayne ne-am privit unul pe altul.

— Şi ce i-ai spus?

— Că nu ştiu ce dracului se întâmplă.

— Ţi s-a părut nervos, ca şi cum voia să vină după noi? am întrebat eu.

— Nu, mai degrabă agitat.

— Dax, tipul de care ţi-am zis la început. Crane îl cheamă, uită-te prin club şi spune-mi dacă îl vezi. Trebuie să fie pe platformă.

— Aşteaptă puţin.

Am început să îmi rod unghia de la degetul mare, se auzeau foşnete în telefonul lui Dax, a vorbit din nou după aproape un minut.

— Unul înalt cu părul negru şi breton scurt ziceai, nu?

— Da! am răspuns amândoi în acelaşi timp.

— E aici,

Am simţit cum mi se ridică o piatră de pe inimă, însă Dwayne nu părea aşa de relaxat ca mine.

— Tu şi Danica staţi cât mai în umbră până se termină noaptea. Lucrurile noastre au rămas acolo, să le luaţi voi când plecaţi.

— Dakota, eşti bine? m-a întrebat Dax, înţelegând că totul mă includea pe mine.

Am înghiţit în sec, Dwayne mă privea şi el.

— Sunt bine, Dax. Ai grijă de Danica.

— Sigur, a răspuns el îngrijorat.

— Ne vedem mâine, Dax. A spus Dwayne, apoi a închis apelul.

În maşină s-a aşternut liniştea după asta, ploaia torenţială lovea parbrizul şi distorsiona totul în jur. Dwayne mă ţinea de mână, însă ştiam că şi mintea lui era la fel de plină ca a mea. A condus mult spre centrul oraşului, unde era aglomeraţie şi la ora asta. A scormonit prin torpedo şi a scos un set de chei, apoi a intrat în parcarea subterană a unui bloc uriaş.

Nu mă interesa unde eram, aveam încredere în el.

A parcat între alte maşini, apoi a coborât. Înainte să o fac şi eu, mi-am scos sandalele nenorocite. Preferam să merg desculţă decât să mai suport acele gunoaie în picioare.

Am ieşit din maşină, iar Dwayne a venit la mine şi m-a luat de mână. Când a observat că eram desculţă, mi-a luat sandalele din mână şi pur şi simplu le-a aruncat, apoi m-a ridicat în braţele lui. Nu mă aşteptam să facă asta, dar atenţia lui şi gestul atât de romantic m-au ajutat să îmi adun piesele distruse de ce se întâmplase mai devreme, să îmi amintesc că eram femeie şi doar el conta cu adevărat.

I-am cuprins gâtul cu braţele şi m-am cuibărit la pieptul lui, simţindu-i căldura şi iubirea, nevoia de a mă proteja, iar asta era tot ce aveam nevoie.

În tăcere, am intrat în lift, dar el nu mi-a dat drumul din braţe şi mi-a cerut mie să apăs pentru etajul nouă. Abia atunci am observat că şi el era desculţ, fusese tot timpul, pentru că aşa ieşise din ring. Ghemuită la pieptul lui, m-a cărat pe hol până în dreptul uşii unui apartament. M-a pus pe picioare ca să poată descuia uşa, dar pe jos era mochetă moale şi curată, tot blocul arăta foarte îngrijit şi liniştit.

Dwayne a deschis uşa şi m-a lăsat să intru prima, apoi el a aprins lumina şi a încuiat în urma noastră.

— Al cui este apartamentul? am întrebat în şoaptă, de teamă ca nu cumva să mai existe un locatar, dar înaintând spre living, mi-am dat seama că era prea gol ca să fie locuit.

— Al meu.

M-am întors spre el.

— Al părinţilor mei, mai exact. Am locuit aici o perioadă înainte să cumpăr clădirea din port.

Am privit în jur şi mi-am imaginat cum suna sistemul lui audio în locul ăsta.

— Vecinii nu au apreciat muzica bună? Am încercat să îl fac să zâmbească, dar nu mai era un lucru atât de uşor. Doar a clătinat din cap, apoi a venit la mine şi m-a ridicat din nou în braţele lui, ca pe o mireasă. M-a surprins mai tare decât prima dată, pentru că acum nu trebuia să mai merg desculţă prin mizerie, dar nu părea că o făcuse doar din cauza asta.

A intrat cu mine în living şi ne-am aşezat pe canapea, m-a făcut ghem la pieptul lui, fără să spună vreun cuvânt.

— Dwayne, am şoptit îngrijorată.

— Doar lasă-mă să te ţin aşa câteva minute. Să mă calmez pentru că te am aici, în siguranţă.

Am închis ochii şi mi-am lăsat capul pe pieptul lui, acolo unde bătea inima pe care o cunoşteam atât de bine. Cu cât lăsam amintirile să îmi pângărească mintea, cu atât deveneam mai conştientă de ce se întâmplase, de ce fusese cât pe ce să se întâmple. Voiam cu disperare să îmi spăl pielea, să spăl atingerea otrăvită a lui Crane, respiraţia lui, pe care parcă o simţeam şi acum pe gât. Să îmi scot banda de pe mine, pentru că nu mai suportam felul în care mă făcea

să mă simt, însă l-am lăsat pe Dwayne să se calmeze primul, să îşi relaxeze corpul ce stătuse atât de încordat.

Acum îl vedeam mai bine, avea sânge pe faţă, se închegase împreună cu lacrimile, dar nu arăta atât de rău precum crezusem. Avea o umflătură la pometele stâng şi la maxilar, ochiul de pe partea aceea probabil avea să se învineţească, dar cel mai mult sânge îi cursese de la ceva ce arăta ca o tăietură mai sus de frunte, arată de parcă îi fusese zdrobită pielea de ceva metalic.

— Avea degetele pline de inele. Mi-a explicat el, observând încruntarea mea spre acea rană. Explicaţia m-a înfuriat.

— Chiar nu există nicio regulă în luptele astea?

— Nu avem voie să urcăm cu pistoale şi cuţite. Cam atât.

Mi s-a rostogolit stomacul de furie, dar lui nu prea îi păsa de rană, ştiam că durerile veneau din altă parte.

Atunci când mi-am schimbat poziţia în braţele lui, banda în care eram înfăşurată a scârţâit enervant şi mi-a ciupit pielea, cum făcuse de o mie de ori în noaptea asta. Dwayne a

părut să îşi amintească de ea, nu o mai văzuse din cauza gecii lui largi care mă acoperea în întregime.

S-a ridicat din nou şi m-a dus la baie. Părea să nu aibă de gând să mă lase din braţe, iar pe mine chiar nu mă deranja asta în acel moment.

Baia era mare, dar goală, la fel ca restul apartamentului. Dwayne m-a pus jos şi a pornit apa la duş, apoi a cotrobăit prin sertare, probabil în căutarea unui gel de duş sau săpun.

M-am dezbrăcat de geaca lui şi m-am privit în oglinda de deasupra chiuvetei. Mi-a scăpat un suspin printre buze. Arătam absolut îngrozitor, machiajul negru mi se întinsese până la bărbie. Semănam cu o păpuşă veche şi distrusă, lipită cu scotch.

Am încercat să îmi dezlipesc banda de pe piept, dar nici nu îi găseam capătul, iar atunci când am prins o porţiune şi am tras-o, usturimea aproape că m-a făcut să ţip.

Dwayne a venit la mine şi m-a prins gentil de şolduri.

— O să fie mai uşor de scos în apă.

L-am ascultat şi am intrat în duş alături de el. Nu era la fel de mare ca celălalt, dar aveam

loc amândoi şi oricum simţeam nevoia să fiu lipită de el.

Găsise o foarfecă şi a folosit-o să îmi taie aşa-zisa fustă în partea din faţă. Mi-am muşcat buzele şi am încercat să nu mă gândesc la Crane, la faptul că asta era ceva ce îi plăcea maniacului.

Era Dwayne care făcea asta acum.

M-am sprijinit cu mâinile pe perete şi am lăsat apa fierbinte să îmi acapareze corpul. O simţeam intrând pe sub bandă, dar devenea şi mai scorţoasă, nu avea să iasă uşor. Dwayne şi-a umplut palmele cu spumă şi le-a băgat pe sub fustă, era o singură bucată groasă, dar durerea de acolo o puteam compara cu epilatul pe picioare, aşa că i-am făcut faţă mai uşor. Mi le-a scos şi pe cele de pe picioare şi de pe mâini, însă când a venit momentul pentru sâni, mi s-au umplut imediat ochii de lacrimi. Pielea era mult mai sensibilă, iar banda se lipise teribil şi nu mai putea fi tăiată cu foarfeca.

Printre suspine durere, cu mult gel de duş şi apă caldă, Dwayne a reuşit să mi-o scoată de pe piele. Mi-am înfipt pumnii în perete şi am strâns din dinţi, suportând orice usturime, pentru că voiam chestia aia scoasă de pe mine indiferent dacă îmi lua cu ea câteva straturi de piele.

Lucru ce probabil s-a întâmplat, pentru că durerea nu s-a calmat după ce am scăpat, mă ustura precum o arsură.

M-am spălat pe faţă şi mi-am frecat machiajul de sub ochi înainte să mă întorc din nou spre Dwayne, care se uita cu suferinţa la corpul meu, de parcă fusesem mutilată.

Oricât m-am străduit, nu mi-am putut stăpâni lacrimile. M-am agăţat de gâtul lui, pentru că aveam atât de mare nevoie de atingerea lui, încât nu mi-o puteam descrie. După câte se întâmplaseră în seara asta, nu îmi venea să cred că eram aici cu el, în siguranţă. Că eram amândoi bine.

Dwayne mi-a spălat corpul de orice atingere străină, m-a ajutat să mă calmez şi să izgonesc amintirea acestei nopţi, dar ştiam că se va întoarce curând.

L-am ajutat şi pe el să îşi cureţe corpul şi rănile, apoi am rămas amândoi sub jetul de apă, îmbrăţişaţi şi cu prea multe sechele pentru a putea fi vindecate de un duş.

Pielea mă ustura îngrozitor atunci când am ieşit, rămăseseră dungi roşii acolo unde fusese lipită banda, iar Dwayne nu a găsit niciun fel de cremă care să îmi calmeze durerea. În ruptul

capului nu l-am lăsat să plece ca să cumpere una, preferam să suport durerea toată noaptea decât să rămân fără el chiar şi pentru câteva minute.

Apartamentul se simţea rece chiar şi după ce Dwayne a pornit căldură. Totul era nou şi prea puţin folosit, decorat în culori bărbăteşti de negru, alb şi gri, însă tot nu i se potrivea lui Dwayne. În dormitor era un pat ce fusese acoperit cu nailon pentru a-l proteja de praf, însă existau cearşafuri curate şi perne pe care le-am aşezat împreună. Avea şi câteva haine în dulap, dar nu ceva ce putea fi purtat ca pijama.

Camera era mare şi goală, exista şi un televizor atârnat pe perete, dar niciunul nu eram interesaţi de el. Dwayne a verificat încă o dată uşa înainte să vină lângă mine.

M-am încolăcit la pieptul lui şi el a tras un cearşaf alb peste noi.

— Încă mai crezi că fuga este singura opţiune? l-am întrebat în şoaptă.

A oftat şi mi-a sărutat creştetul. Părul meu era încă ud, dar la dimensiunea asta avea să se usuce mult mai repede.

— Nu ştiu, iubito. Ar fi cel mai sigur lucru pentru tine, dar ai dreptate, o să te caute toţi.

— Nu e vorba doar de mine.

— Ba da.

Mi-am muşcat buza, ghemuindu-mă şi mai mult în braţele lui.

— Ai putea să pleci tu… am şoptit din nou. Cuvintele ieşeau ca acidul, dar simţeam nevoia să le spun.

Mi-a prins bărbia şi mi-a ridicat capul. Stinsese lumina principală, dar venea destulă pe fereastra mare, fără draperii, aşa că i vedeam clar mâhnirea de pe chip.

— Cum poţi să spui asta?

— Eu…

— Chiar crezi că aş putea să te las acum? Încă nu înţelegi ce însemni pentru mine?

Mi-am şters lacrimile şi am clătinat din cap.

— Pur şi simplu nu mai vreau să fii şi tu implicat în asta.

M-a strâns în braţe până când mi-au plesnit oasele, l-am simţit că începea iar să tremure.

— Credeam că pot să te protejez de orice, dar am dat greş. A fost aşa uşor să te pierd în seara asta încât îmi vine să înnebunesc, Dakota. Nu e deloc vorba despre mine, să nu te mai gândeşti niciodată la asta.

A urmat un moment de tăcere, felul în care mă strângea şi respira îmi dădea de înţeles că plângea din nou.

— Nu am putut să te ajut, iubito. Chiar şi după ce mi-am dat seama unde eşti, nu am putut să ajung la tine. Nu am putut să trec de ei. Nu m-am simţit mai neputincios şi disperat niciodată în viaţa mea, mă gândeam la cele mai groaznice lucruri care ţi se puteau întâmpla în momentele alea, iar eu nu puteam să ajung la tine.

M-am ridicat ca să îl pot calma, dar văzându-l şi auzindu-l plângând, m-a făcut să retrăiesc şi eu acele momente, iar ochii mi s-au umplut de lacrimi.

Aveam nevoie să plângem şi să ne descărcăm.

— Cum ai ştiut că era el?

— Mi-am dat seama abia după ce nu l-am văzut la masă. Ştiam că avea obiceiul ăsta uneori, să privească meciul dintr-o altă cameră şi niciodată singur. Dax mi-a spus că ai dispărut din senin, nu a fost greu să îmi dau seama de acolo. Nenorocitul m-a ţinut închis în vestiar până în momentul luptei, dar până am intrat în cuşcă am tot aşteptat să apari.

Începea să mi se rupă pielea de pe buze la cât de tare le rodeam, mi-am şters lacrimile, dar au căzut imediat altele. Dwayne a suspinat strângându-mă în braţe.

— Iartă-mă că nu am fost acolo, iubito. Că ai trecut prin asta deşi ţi-am promis că nu o să te mai atingă nimeni.

I-am cuprins obrazul în palmă şi i-am şters lacrimile. Mai plânsese aşa în seara în care îmi povestise despre Jake, însă atunci durerea fusese diferită.

— Nimic din ce s-a întâmplat nu e vina ta, să nu îndrăzneşti să iei asta asupra ta. Am văzut cât ai luptat ca să ajungi la mine.

— Mi-am făcut o mie de ipoteze cu ce s-ar putea întâmpla în perioada asta, dar în niciuna dintre ele nu mi-am imaginat asta. Nu pot să asimilez gândul că te-a salvat Cade. Că eu nu am fost în stare. Ce s-ar fi întâmplat dacă el nu intervenea şi eu nu puteam să ajung la tine.

Mi-a îngheţat inima doar imaginându-mi, pentru o secundă. Am simţit iar banda aia smulsă de pe mine, respiraţia lui greţoasă şi felul în care mă ţinea prizonieră, strivindu-mă.

M-am cutremurat cu totul şi mi-am şters braţele de o mizerie imaginară.

Nu voiam să mai vorbesc despre asta, nu acum. Aveam nevoie de ceva care să îmi ia minţile complet şi să mă ajute să mă relaxez, măcar pentru câteva ore.

M-am ridicat în genunchi şi m-am întors spre Dwayne.

— Fă dragoste cu mine, te rog. Ajută-mă să îmi şterg din minte tot ce s-a întâmplat şi să nu mă mai gândesc la ce s-ar fi putut întâmpla.

Mărul lui Adam i s-a mişcat în sus şi în jos, dar de data asta nu mai era doar dorinţă. În ochii lui se citea mult mai mult, o nevoie de vindecare pe care o avea amândoi.

Mi-am blocat complet mintea atunci când m-a prins cu blândeţe în braţe şi m-a întins pe spate, iar buzele lui le-au atins pe ale mele. Sărutul a fost tandru şi plin de tot ce aveam nevoie, apoi a coborât în jos, sărutând fiecare rana pe care mi-o făcuse banda, fiecare loc ce fusese otrăvit de atingerea lui Crane.

Dwayne iubea şi vindeca, era tot ce aveam nevoie pe lumea asta. Acum mi se părea greu de realizat, dar ştiam că dacă nu voi avea de ales, urma să fug cu el până la capătul lumii fără să mă uit înapoi. Nimic nu mă lega cu adevărat de

oraşul ăsta, el era singura mea ancoră pe lumea asta, aşa cum eu eram a lui.

12
URĂ ȘI DORINȚĂ

PERSPECTIVA DANICĂI

Obişnuiam să ador ultima zi de şcoală, înainte de vacanţă. Ştiam că urma să mergem undeva departe, unde contau doar distracţia şi relaxarea.

În perioada asta tradiţia era muntele şi zăpada, erau acele momente în care petreceam mai mult de două zile alături de părinţii noştri.

Anul acesta nu mai simţeam nimic din acel entuziasm, dimpotrivă, tot ce îmi doream era să continue şcoala cât mai mult.

Era miercuri, ultima zi, apoi urmau două săptămâni de vacanţă pentru sărbătorile de iarnă.

Sărbători pe care noi urma să le petrecem la clubului Satanei şi să ne certăm cu părinţii pentru că nu vom putea merge în vacanţă cu ei anul ăsta. Habar nu aveam dacă tata urma să accepte asta sau să ne facă pachet şi să ne urce pur şi simplu în maşină.

Am intrat în cantină şi m-am aşezat la coadă. Stomacul îmi era gol şi ţipa de foame, dar eram prea stresată să pot mânca ceva. Trebuia să mă ocup de hârţoagele echipei de majorete, pe care o lăsasem în pom în ultimele săptămâni, să îmi pun la punct planul de învăţat pentru examene, dar astea erau probleme pe care le-aş fi rezolvat cu plăcere dacă nu ar fi existat slujba de noapte.

Mi-am luat un măr şi sandviş cu ton, apoi i-am căutat pe ei cu privirea.

Luni ne întâlnisem toţi la masa separată din fund, pentru că disperarea clocotea pe la toate colţurile şi simţeam nevoia să fim cât mai aproape unii de alţi, iar acum părea deja să se formeze o tradiţie, pentru că Dax, Dakota şi Dwayne stăteau împreună la masa cea mai retrasă din cantină.

Era destinată intimităţii, însă îşi cam pierdea din farmec când toată cantina întorcea capetele

spre noi şi îşi ciulea urechile de parcă puneam la cale vreun plan diabolic.

Am fi vrut noi să avem un plan diabolic.

Dakota şi Dwayne stăteau unul lângă altul, aproape lipiţi ca nişte siamezi. Nu aflasem toate detaliile, dar Dakota îmi spusese destul de clar ce se întâmplase duminică noaptea, aşa că îl înţelegeam pe Dwayne şi nevoia de a o ţine cât mai aproape de el. Eu şi Dax stăteam pe cealaltă parte a mesei, dar printre noi putea să treacă şi un buldozer. Nu mai avusese accese de furie în preajma mea, de câteva zile nu mă mai privise de parcă îşi dorea să nu mă fi cunoscut niciodată şi suporta acum să stea la aceeaşi masă cu mine, însă nu mai avea nimic din Dax pe care îl cunoşteam eu şi, oricât aş încerca, nu îl puteam aduce înapoi. Va trebui să mă obişnuiesc şi să accept că am distrus tot ce era între noi.

M-am aşezat la locul meu şi i-am zâmbit subtil Dakotei, să îi verific starea. Mi-a zâmbit înapoi şi părea puţin mai colorată la faţă, spre deosebire de ultimele două zile, când fusese palidă precum ceara şi tresărea la cea mai mică atingere care nu era a lui Dwayne.

— Astăzi vin ai noştri, te-ai gândit ce le spunem? Am vorbit direct cu ea, chiar dacă era

implicat şi Dax. L-am privit ca să îi dau de înţeles că era bine venit în discuţie, dar el prefera să îşi privească salata prin care scormonea după bucăţile de somon.

Dakota a oftat şi a clătinat din cap.

— Nu am nicio idee, mai ales că va fi prima vacanţă în care pot să merg şi eu.

— Poate domnul şef ne dă din nou câteva zile libere. A spus Dax, Dakota a clătinat imediat din cap.

— Sunt sigură că s-a terminat cu favorurile, asta dacă ne-a făcut vreodată vreunul. Ne-a lăsat la bal ca să poată veni şi el.

Am început să îmi mănânc sandvişul, gândindu-mă la modalităţi de a ne păcăli părinţii să ne lase acasă în vacanţa asta. Dwayne nu zicea nimic, tot învârtea nişte cartofi pai în farfurie şi era căzut în gânduri.

— Vreo veste? Nu a găsit nimeni cadavrul lui Cade într-un canal în ultimele ore? am şoptit cu speranţă.

Dakota a fost cea care mi-a răspuns, clătinând din cap.

— Mi-a trimis un mesaj azi-dimineaţă, vineri seara trebuie să fim la club. A zis că diseară e închis.

Am mormăit o înjurătură printre buze. După ce îmi povestise Dakota chiar mă aşteptam ca acel Crane să îl facă una cu pământul pe Cade, dar nu avusesem noroc, iar acum era, cu siguranţă, şi mai pornit împotriva ei. Eram recunoscătoare că o salvase de la viol, nici nu voiam să mă gândesc ce s-ar fi întâmplat cu Dakota să treacă prin asta, însă nu eram nici prea încântată de felul în care Cade începea să ataşeze de ea. O asocia tot mai mult cu Sunny şi doar Dumnezeu ştia ce putea să facă mai departe din cauza asta.

Ştiam că şi Dwayne gândea la fel, mai ales că Dakota îi povestise şi despre întâmplarea cu maşina. Eram sigură că el îşi făcea şi mai multe gânduri negre decât mine, se vedea în expresia lui şi în felul în care nu se dezlipea o secundă de ea. Singurele momente în care nu erau lipiţi unul de altul, erau cele în care Dakota avea cursuri, în rest o mutase cu totul în casa lui şi nu îmi trebuia multă minte ca să ştiu că avea chiar şi acum un pistol asupra lui. Norocul nostru că nu exista detector de metale la intrarea în liceu.

Dwayne intrase într-o fază de protector feroce, o pierduse o dată pe Dakota şi fusese

prea aproape de dezastru. Nu avea de gând să mai repete greşeala.

Privindu-l pe el, îl înţelegeam mult mai bine pe Dax. Îi înţelegeam durerea şi furia de a nu fi implicat în problemele mele. Ar fi fost la fel ca Dwayne, ar fi făcut tot ce era cu putinţă să mă protejeze, dar eu nu îl implicasem în asta. Alesesem să îl exclud şi să mă descurc singură, iar testosteronului lui refuza să vadă asta ca pe un sacrificiu din partea mea, ca pe protecţia ce îmi dorisem să i-o ofer, vedea doar partea în care nu avusesem încredere în el şi alesesem să îl mint, să intru în pat cu duşmanul.

Dakota alesese cealaltă cale şi mă bucuram că luase decizia asta acum, pentru că fusese pe cale să facă aceeaşi greşeală la început, îndepărtându-l pe Dwayne. În momentul acesta nimeni de pe lume nu putea să o protejeze mai bine decât el.

Discuţiile de la masă au curs pe teme plictisitoare, deoarece nu ne puteam permite să vorbim prea multe aici, urechile din jur erau prea ciulite şi sigur nici expresiile noastre serioase nu le rămâneau indiferente. Mai ales a lui Dwayne, care părea gata să strângă pe cineva de gât doar dacă respira prea aproape de Dakota.

Ne-am ridicat când s-a auzit clopoţelul, am zâmbit în sinea mea când am văzut că Dax mâncase doar somonul şi nu se atinsese de nimic din restul salatei, aşa cum făcea întotdeauna. Îmi era dor să îl tachinez cu asta, îmi era dor să ne strecurăm în camera îngrijitorului atunci când nu ne mai puteam abţine, îmi era dor de zâmbetul lui ce îmi făcea toată pielea să ia foc şi acele promisiuni fierbinţi pe care mi le trimitea prin privire.

Îmi era îngrozitor de dor de el.

— Bună, Dax.

Pielea mi s-a zbârlit imediat de nervi, nici Cade nu reuşea asta atât de repede. M-am întors şi am dat de mutra lui Madison care îi zâmbea lui Dax ca o proastă în călduri.

— Bună, Mad.

— Asta e ultima zi şi nu o să te mai văd pentru două săptămâni, ce zici să facem ceva distractiv înainte de vacanţă?

Pe toţi dracii, tocmai începuse să îşi sucească o şuviţă de păr pe deget? Cineva trebuia să îi spună ăsteia că doar în filme se aplica şmecheria asta.

Dakota şi Dwayne plecaseră, iar eu rămăsesem ca un băţ înfipt în fund, între cei doi.

Nu aveam de gând să plec nici dacă luam foc în momentul ăla.

— Nu ştiu, o să te sun eu. I-a răspuns Dax, gata să plece, iar mie îmi ţopăiau drăcuşorii prin cap de fericire.

Ea s-a pus în faţa lui şi l-a prins de gulerul tricoului. S-a ridicat spre buzele lui şi am strâns tava în mâini, pentru că eram gata să o apuc pe nenorocită de păr şi să arunc cu ea într-un perete. Se prefăcea că nu mă vedea.

— Haide, am nişte jucării noi care sigur o să îţi placă.

Şi-a lins buza de sus uitându-se la el, iar asta mi-a pus capac. Am prins-o de umăr şi am tras-o de pe el.

— Uşor, căţeluşă. Dacă ridici coada prea mult, e posibil să rămâi fără ea.

S-a uitat ca o viperă la mine, i-am zâmbit dulce. Ştiam că era înnebunită după Dax şi îmi venea să o omor de fiecare dată când o vedeam, pentru că îmi imaginam ce făcuse cu el.

— Scuză-mă, aveam o discuţie cu el, nu cu tine.

Dax s-a uitat la mine, în semn să mă potolesc, pentru că deja atrăsesem atenţia întregii cantine, dar mă ştia mai bine de atât.

— Mi-e mi s-a părut că ţi-a făcut vânt, dar asta e problema când eşti cam proastă, îţi ia mult să îţi dai seama.

S-au auzit hohote de râs în toată cantină, ea s-a roşit la faţă şi ştiam că mi-ar fi sărit în cap dacă aş fi fost altcineva.

— Acum înţeleg de ce aşa sălbatic în pat. Cu o soră aşa dementă şi eu aş fi vrut să îmi descarc nervii cumva.

Madison mi-a rânjit, în cantină s-a auzit un rând de "oooooh" iar eu am văzut roşu în faţa ochilor. Încercam să nu mă gândesc la asta, dar uneori chiar regretam că fusese doar o farsă interesul lui Cade pentru nenorocita asta.

Dax era lângă mine şi am făcut primul lucru ce mi-a trecut prin cap, după ruperea gâtului ei, care nu era o opţiune. Am luat bolul lui de salată şi i l-am turnat lui Madison în cap. Frunzele i s-au lipit de faţă şi tot sosul i s-a scurs în păr. A ţipat oripilată şi a început să se agite de parcă îi turnasem cianură în cap.

— Şi acum ştii cum îşi descarcă nervii şi sora dementă. Nu încerca să mă calci şi mai mult pe coadă, Madi.

Am trecut pe lângă ea şi printre elevii care râdeau în hohote în timp ce Madison urla ca o divă prefăcută.

Am ieşit din cantină şi m-am îndreptat spre prima baie. Plesneam de nervi, voiam să urlu în gura mare şi să izbesc tot ce era în calea mea. Oricât încercam să mă conving că Dax nu mai era al meu şi trebuia să îi dau drumul, nu puteam să o fac. Eram capabilă să trec prin orice, să suport orice, dar pierderea lui mă distrugea psihic. Şi faptul că eu eram vinovată pentru "relaţia" lui cu Madison mă înnebunea şi mai tare.

Cineva m-a prins de braţ şi m-a întors cu brutalitate. Abia am apucat să văd că era Dax înainte să mă îndese în toaleta băieţilor.

— Ieşi! a urlat spre băiatul care se spăla pe mâini, a verificat celelalte cabine şi apoi s-a întors furios la mine.

— Ce dracului a fost asta?

— Ce? am ridicat nevinovată din umeri.

A venit foarte aproape de mine şi s-a aplecat până când îi simţeam respiraţia pe faţă. Era negru de furie, însă furia mea se transforma în altceva atunci când îl simţeam aşa de aproape.

— Danica, noi doi am terminat-o. Dacă vreau să i-o trag lui Madison în cantina liceului, nu mai e treaba ta.

Veninul din vocea lui îmi ajungea până în vene, am înghiţit în sec şi mi-am strâns pumnii, încercând să rămân puternică în faţa lui şi să nu încep să plâng. Uram cum mă privea, cum îmi vorbea, cum încerca mereu să mă facă să sufăr.

— Atunci de ce ai venit acum după mine? De ce nu ai rămas să îţi cureţi iubita?

M-am dat un pas mai în spate şi am ajuns lipită de uşă, nu voiam să am conflictul ăsta cu el, nu voiam să ajungă iar să mă privească ca pe cel mai mare duşman al lui.

— Am venit să te avertizez să te potoleşti.

— Bine, am înţeles. Mi-am dat ochii peste cap.

— Vorbesc serios, Danica. Gata cu rahaturile astea, mai ales în faţa altora.

Mi-am trecut limba peste buze şi am aprobat din cap.

— Acum îţi e frică că vor afla că a fost ceva între noi? Acum câteva luni erai gata să strigi în faţa întregii lumi.

— Acum câteva luni eram îndrăgostit.

S-a apropiat de mine şi a ajuns iar să îmi vorbească pe buze.

— Acum câteva luni nu îmi puteam lua ochii de pe tine, acum văd doar o mincinoasă care a băgat un proxenet în patul ei, acolo unde era locul meu.

Îmi vorbea cu ură, dar mi-aş fi dorit să simt doar asta. În schimb, simţeam valuri fierbinţi cauzate de simpla lui apropiere, de privirea lui superbă şi corpul de care îmi era atât de dor. Era atât de aproape de mine, aroma parfumului său îmi zăpăcea minţile şi tot ce voiam era să îl sărut, să îl am înapoi pe iubitul meu, măcar pentru câteva secunde. Dax era cel mai superb băiat pe care îl văzusem vreodată şi eram sigură că niciunul nu îi va lua vreodată locul. Niciodată nu îl văzusem ca pe un frate, atracţia dintre noi fusese atât de puternică, încât ne vorbise peste legile bunului simţ. Iubeam absolut totul la el, îmi sacrificasem viaţa pentru protecţia lui şi aş fi făcut-o din nou, chiar dacă mă va privi aşa pentru tot restul vieţii.

Am înghiţit în sec şi am încercat să rămân stăpână pe mine în faţa lui.

— Atunci, spune-mi doar un lucru: De ce te-ai enervat atât de tare să mă vezi cu panglica

aia? Cum ai reuşit să prinzi atât de multă putere, dacă nu îţi păsa? Am îndrăznit şi m-am apropiat şi eu de el când s-a retras puţin în spate. Eram suficient de înaltă să îi ajung la buze fără să mă chinui.

— Nu sunt doar eu mincinoasă aici.

A respirat pe nări şi eram sigură că o să plece de lângă mine, o să mă dea la o parte şi o să izbească uşa în urma lui, aşa cum făcuse în ultimul timp, dar şi-a coborât privirea pe buzele mele chiar atunci când mi-am trecut limba peste ele. Dumnezeu îmi era martor că nu o făcusem intenţionat. A ridicat mâna dreaptă şi a lipit-o de uşă, în dreptul capului meu. Pe hol se făcuse linişte, semn că toţi intraseră deja la ore, eram norocoşi că nimeni nu mai încercase să intre în toaleta asta.

A închis ochii şi şi-a coborât capul, îl simţeam că se lupta cu toată forţa lui, corpul i s-a încordat şi respiraţia accelerată era ceva ce cunoşteam atât de bine la el. Au început să îmi transpire palmele simţindu-l astfel lângă mine, după atâta timp. Era orgolios, groaznic de încăpăţânat şi avea o limbă foarte ascuţită, dar corpul lui nu era aşa de mincinos ca el. Am îndrăznit şi mi-am pus palmele pe pieptul lui.

Ardea, pielea lui ardea prin tricou şi am ştiut că nu trebuia să îl scap în momentul acela.

— Ştiu că mă urăşti, şi eu mă urăsc la fel de mult, dar ştiu că încă mă vrei. Nimeni nu te cunoaşte mai bine decât mine, iubitule. Şi nimeni nu o să te cunoască vreodată.

Geamătul de durere şi furie care a ieşit printre buzele lui mi-a pătruns în fiecare instinct, şi-a încleştat maxilarul şi tot ce a trebuit să fac a fost să mă uit fix în ochii lui, să îi amintesc cine eram de fapt.

— Nenorocită ce eşti! a mârâit şi m-a izbit de uşă, apoi mi-a blocat orice răspuns când gura lui s-a izbit de a mea.

Totul din mine a explodat în următoarea secundă. Inima, ce fusese moartă de luni bune, a bubuit şi s-a trezit în pieptul meu, sângele a început iar să îmi alerge prin vene şi m-am agăţat de el ca de singura mea sursă de viaţă, ceea ce şi era.

I-am cuprins gâtul şi am sărit în braţele lui, nu aveam de gând să îl las vreo secundă să ezite, mai bine muream decât să îmi părăsească buzele în secunda aia. M-a prins de coapse şi m-a lipit cu totul de el, în potrivirea pe care o cunoşteam amândoi atât de bine. M-a întors şi m-a aşezat

cu fundul pe blatul de chiuvetă, a mârâit iar printre buzele mele, muşcându-le şi strivindu-le cu acea furie ce era mânată doar de pasiune, de dorinţa carnală şi iubirea pe care refuza să o mai recunoască.

Orgoliul lui a fost zdrobit în faţa excitării şi calmul meu a pierdut în acelaşi fel. I-am muşcat buza şi i-am strâns părul în pumni, neştiind cum să iau totul din el, cât mai repede, cum să mă reîncarc cu energia lui după atâtea zile de chin în care plânsesem după atingerile lui.

Sărutul sălbatic a coborât pe gâtul meu, iar dinţii lui s-au înfipt cu ferocitate în pielea mea. Mi-am muşcat buza şi am închis ochii ca să îmi abţin ţipătul, îi înţelegeam perfect nevoia de a mă marca, de a mă revendica din nou, deşi niciodată nu fusesem a altuia. Mi-a rupt maioul pe piept şi m-a împins pe spate, până când capul mi s-a izbit de oglindă, iar buzele lui au ajuns pe sânii mei, sărutând, lingând şi muşcând deasupra sutienului.

Inima mi-a bubuit între coaste şi puteam să jur că vedeam steluţe pe tavan, mi-am pus o palmă la gură ca să îmi acopăr ţipetele de plăcere şi gemetele. Tot ce voiam era să rămân goală cât mai repede, să îl simt din nou deasupra

mea, în mine. M-am ridicat şi l-am prins de gulerul tricoului ca să îl trag din nou spre mine, limbile noastre s-au împletit în acel dans ameţitor ce ne lăsa pe amândoi fără răsuflare şi fără luciditate. Îmi fusese atât de dor de el, trecuse atât de mult timp încât uitasem ce îmi provoca atingerea lui, cum fiecare celulă din mine îi răspundea de parcă fusesem creată pentru el. Mi-am strâns picioarele în jurului lui şi am gemut în sărut atunci când i-am simţit erecţia, mi-a prins părul la ceafă şi l-a strâns în pumn, nu îl mai sărutasem de atât de mult timp, încât uitasem cum să o fac, nu mai reuşeam să ţin pasul cu el şi am rămas fără suflare şi fără neuroni întregi.

În următorul moment s-a oprit.

Atât de brusc, încât am simţit de parcă m-a pocnit în cap cu o bâtă de baseball.

S-a tras înapoi şi m-a privit, respirând nebuneşte, dar acea răutate s-a întors în ochii lui şi mie mi-a îngheţat sufletul.

— Reuşeşti să mă exciţi la fel de repede, pentru sex o să rămâi mereu cea mai bună, păcat că nu te mai vreau şi pentru restul.

Momentul în care m-a rupt din îmbrăţişarea lui s-a simţit ca o cădere în gol de pe o stâncă.

M-am izbit de pământ şi nu a mai rămas nimic întreg din mine.

El a ieşit din baie, dar eu am rămas în acel loc, paralizată de ruşine şi durere. Lacrimile mi-au umplut imediat ochii şi am izbucnit fără să mă pot abţine. Mi-am ridicat picioarele pe blatul chiuvetei şi m-am făcut ghem ca un animal rănit. Din tot ce îmi spusese până acum, asta avusese cel mai mare impact, mă făcuse să mă simt de parcă eram în faţa lui Cade. Doar el folosea asemenea cuvinte jignitoare, mă făcea să mă simt ca o jucărie ieftină ce era distractivă de câteva ori, dar apoi numai bună de aruncat într-un colţ.

Am încercat să îmi trag maioul peste piept, să mă acopăr, mă simţeam murdară şi expusă, ca o prostituată ieftină. Era prea rupt să mai pot repara ceva, aşa că am ridicat fermoarul gecii până sus şi am rămas ghemuită în acel loc, plângând cu suspine tăcute şi urându-mi viaţa mai mult decât am făcut-o vreodată.

Până acum mă încărcasem cu faptul că el era în siguranţă, făceam absolut totul ca să îl ţin pe el în siguranţă, nu o să ştie niciodată ce am suportat în aceste luni, dar am făcut totul pentru ca el să fie bine. Îl cunoscusem pe Cade şi îl

credeam în stare de tot ce era mai rău, nu puteam să îmi asum riscuri în privinţa lui.

Înainte nu ştia nimic, îi tratam furia ca atare, îl înţelegeam pentru că mă credea o curvă trădătoare, dar acum ştia adevărul şi alegea să mă trateze mai urât decât o făcuse la început.

Nu eram supărată pe el pentru că se culcase cu Madison, pentru că o sărutase pe Dakota, o făcusem când eu îi călcam inima în picioare, dar acum nu puteam să îl înţeleg. Să îl privesc în ochi şi să simt toată acea ură.

Am rămas acolo până când s-a sunat din nou, am plâns cât am putut până când ochii mi s-au uscat de tot şi sufletul mi-a rămas sec.

În una din zilele astea aveam să cedez, pentru că urma să realizez că nu aveam cu adevărat pentru ce să mai trăiesc. Mă credeam puternică şi rece, mă credeam capabilă să îi dictez propriei inimii, reuşisem să calc pe ea de atâtea ori, dar acum mă înecasem în propriul noroi şi nu reuşeam să mai ies la suprafaţă.

Eram permanent bântuită de imaginea lui Amy, nu va mai dura mult până în voi pierde minţile cu adevărat. Lucram pentru diavolul ce îmi distrusese viaţa. Îl pierdusem pe băiatul pe care îl iubeam şi începeam să îmi doresc să fug

oriunde vedeam cu ochii, la fel ca Dwayne. Părinţii mei erau singurii care mă mai ţineau aici, care mă ţineau întreagă, nu puteam suporta ca şi ei să păţească ceva, ei sau Dakota.

Uşa s-a deschis şi a intrat un băiat, Bobby din echipa de fotbal.

— Who, Danica, ce cauţi aici?

Exact, ce căutăm aici? Un motiv să nu îmi iau beregata, voiam să spun.

— Nimic, am mormăit şi am sărit de pe blat, apoi am trecut pe lângă el şi am ieşit din baie. Nici nu voiam să ştiu cum arătam, cât de tare mi se scursese machiajul. Am intrat repede în baia fetelor şi am înjurat printre dinţi când m-am văzut în oglindă.

Era ultima dată când îl lăsam pe Dax să mă aducă în stadiul ăsta. Mi-am spus, deşi asta era o promisiune pe care mi-o făceam după fiecare jignire, apoi îl vedeam din nou şi uitam totul.

Câteva fete din echipa mea au intrat în baie şi m-au privit şocate, de parcă îmi crescuseră coarne din cap.

— Ce? Nu am voie să plâng? am urlat la ele, s-au despărţit şi au intrat fiecare într-o toaletă.

M-am întors spre oglindă şi mi-am umplut palmele cu apă ca să îmi spăl rimelul scurs de

sub ochi, dar nu era aşa uşor de scos. Am înjurat tot ce îmi trecea prin cap.

Răspunsul era nu! Nu aveam voie să plâng. Nimeni nu mă văzuse plângând, nimeni nu îmi cunoştea slăbiciunile.

Eşti Danica Welron!

M-am motivat în gândul meu, privindu-mă în oglindă şi încercând să o scot înapoi la suprafaţă pe fata puternică pe care o construisem în toţi anii ăştia.

Dacă îl lăsam pe Dax să calce asta în picioare, rămâneam fără nimic pe lume.

Am ieşit din baie cu capul sus şi spatele drept, cu tăria ce îmi fusese insuflată de la nenorocita mea de mama rusoaică. Sângele ei îmi curgea prin vene şi trebuia să folosesc asta cât mai mult în avantajul meu, pentru că fusese prima şi ultima dată când plânsesem într-o baie infectă.

Restul orelor au trecut extrem de repede şi nu i-am mai aruncat lui Dax nici măcar o privire. Mă lăsase în sutien, nu aveam de gând să stau cu fermoarul în gât din cauza lui. L-am coborât suficient cât să îmi scoată decolteul în evidenţă.

Dacă voia să mă trateze ca pe o cârpă bună doar de tăvălit, să mă comport ca atare.

Exact aşa cum mă aşteptam, nu i-a plăcut deloc gestul meu şi zecile de priviri care îmi analizau partea de la gât în jos, până şi profesorul de fizică a rămas de câteva ori blocat unde nu trebuia.

Răzbunarea îşi atinsese ţinta.

A învârtit un pix între degete şi a bătut din picior toată ora, cu nările largi de furie şi nici măcar nu a auzit când profesorul l-a întrebat ceva.

Nu eram în vreun fel satisfăcută de reuşita mea prostească, uram că scotea ce era mai rău din mine, dar nu eram şi nu voi fi niciodată fata care suferea cu coada între picioare atunci când era atacată. Dax ştia asta mai bine decât oricine, iar dacă el îmi călca mie feminitatea în picioare, nici mândria lui masculină nu avea să se bucure mult de victorie.

Eram o nenorocită, exact aşa cum îmi spusese înainte să mă izbească de uşa aia.

Am ajuns acasă foarte târziu, după o criză de cumpărături la nervi, ce secaseră serios cardul tatei. Nu mă simţeam mai fericită, dar măcar aveam haine noi şi mişto. Abia am cărat toate

pungile după mine până în living şi am mers la bucătărie să îmi iau o sticlă de apă. Acolo i-am găsit pe Dakota şi Dwayne mâncând dintr-o prăjitură ca doi îndrăgostiţi adorabili.

— Mamă! a fluierat Dakota când m-a văzut.

Am făcut o piruetă demonstrativă şi mi-am pus mâinile în şolduri.

— Cineva a dat buzna în magazine şi pe mine nu m-a anunţat.

La dracu', acum mă simţeam vinovată, ea a început imediat să râdă de mutra mea.

— Glumeam, arăţi trăsnet.

— Mulţumesc, i-am făcut cu ochiul şi am mers să îmi iau apa din frigider.

— Ca să mă ierţi, te las să alegi orice vrei din ce am mai cumpărat.

Ea a chicotit şi Dwayne i-a şters ciocolata ce îi rămăsese în colţul gurii. Dumnezeule, era complet vrăjit de ea, se uita la ea de parcă sfinţii îi oferiseră o zeiţă doar a lui şi nu ştia cum să o divinizeze mai bine.

Am încercat să nu mă gândesc că şi eu eram privită la fel… cândva.

— Ador cizmele. A spus Dakota, atrăgându-mi atenţia înainte să mă apuce din nou drama.

— Şi eu! am zâmbit fericită.

Erau absolut geniale, negre şi înalte, peste genunchi, din piele întoarsă şi subţire ce se mula perfect pe piciorul meu şi cu un toc subţire ce mă făcea să par mult mai înaltă decât eram. În combinaţie cu blugi negri şi o cămaşă albă, mă simţeam din nou puternică şi întreagă. Ştiam că Dakota nu avea aceeaşi conexiune cu hainele, dar trebuia să o trag cât mai repede în asta, pentru că o sesiune de cumpărături făcea minuni.

— S-au întors mama şi tata? am întrebat, ea a clătinat din cap. Am vrut să îi propun să vină cu mine să desfacem cumpărăturile, dar mi s-au oprit cuvintele în vârful limbii când am auzit un ţipăt venind de sus, apoi hohote de râs.

Toată dispoziţia mea s-a dus dracului într-o secundă şi mi s-a urcat sângele la cap.

— Cred că îţi baţi joc de mine! am mârâit, strângând sticla de apă în pumn, Dakota şi-a privit imediat mâinile, semn că ştia deja de asta. Dwayne s-a uitat la mine de parcă eram gata să explodez.

Oh, şi ce aveam să explodez!

Nu îmi venea să cred că nemernicul îmi făcea asta. Îmi făcea şi asta! Era ultima palmă pe care aveam să o primesc astăzi de la el.

Întrecuse măsura şi se înşela amarnic dacă avea impresia că o să stau şi o să ascult cum o face pe târfa aia să ţipe.

Am pornit spre ieşirea din bucătărie, Dwayne s-a ridicat imediat şi s-a pus în faţa mea.

— Nu face asta, nu merită.

M-am uitat la Dakota să îl dea din calea mea, dar nu voia să se implice. Am vrut să trec pe lângă el, dar m-a prins de încheietură.

— Nu îi da satisfacţia asta, Danica.

— Oh, o să aibă parte de o satisfacţie soră cu moartea.

L-am împins din calea mea şi am mărşăluit pe scări, spre camera lui, de unde se auzeau sunetele pline de veselie pe care aveam să le transform imediat în urlete de durere.

Dacă nu m-ar fi sărutat astăzi, dacă nu m-ar fi jignit în halul ăla, nu aş fi avut curaj să intervin acum, dar el avea impresia că îmi putea juca inima în halul ăsta în picioare fără să existe consecinţe?

Simţeam cum îmi pompa creierul de furie, mi se încordaseră tâmplele şi erau gata să îmi plesnească venele.

Am dat buzna în camera lui fără să mă gândesc de două ori, Dwayne şi Dakota erau chiar în urma mea.

Madison a ţipat, prefăcându-se îngrozită când m-a văzut. Nenorocita era fără sutien, cocoţată în poala lui Dax, care încă avea toate hainele pe el.

Acum ştiam cum se simţeau taurii când vedeau roşii în faţa ochilor.

— Ce dracu' e… a apucat Madison să spună, dar apoi a urlat iar, de data asta nu de plăcere. Mi-am înfipt pumnul în coama ei şi am tras-o de pe el. S-a împleticit şi a căzut în genunchi, dar nu am scăpat-o din strânsoare, am târât-o de lângă patul lui cât timp urla ca din gură de şarpe.

— Pleacă de aici până când nu te arunc de la balcon. Nici eu nu îmi mai recunoşteam vocea, eram în stare să o strâng de gât şi să nu am niciun fel de resentimente.

— Ai înnebunit?! Dă-mi drumul, nenorocito! A strigat, apoi a ţipat iar când am târât-o de păr. A încercat să mă lovească şi s-a prins de braţul meu, I-am învârtit părul pe încheietură şi am tras mai tare, până când i-au dat lacrimile de durere. Voiam să o târăsc aşa până la porţile proprietăţii, însă Dakota a

preluat-o de la uşă şi m-a privit implorator să mă potolesc.

Cu greu, mi-am smuls mâna din părul ei şi i-am dat drumul. M-am întors şi i-am luat bluza şi sutienul de pe jos, i le-am aruncat în faţă.

— Dacă te mai prind pe aici, Madison, îţi jur că o să regreţi amarnic. Şi i-am închis uşa în nas.

Am rămas câteva secunde să îmi trag sufletul şi să mă calmez, ştiam că Dakota avea să o potolească şi să o trimită acasă, dar, în ciuda furiei, nu Madison era adevărata mea problemă. Era doar musca proastă ce căzuse în capcana păianjenului.

M-am întors spre Dax şi am fost din nou şocată.

Mă aşteptam să îl văd furios, să îmi sară în cap că iar i-am gonit distracţia, dar expresia lui nu exprima nimic din asta.

Îmi rânjea.

Era un rânjet pe care îl cunoşteam foarte bine la el, rânjetul de satisfacţie când îi ieşea un plan diabolic. Nemernicul ştiuse că o să îmi pierd minţile, eram sigură că o făcuse să ţipe doar ca să o aud eu.

— Ţi se pare amuzant jocul ăsta? l-am atacat, punându-mi mâinile în sân.

Privirea lui a început să se plimbe în sus şi în jos pe mine, era ceva ce nu mai văzusem de mult, dar nu aveam de gând să îi mai cad încă o dată în plasă.

— Tu ai început.

— Eu?!

— Oh, să înţeleg că ţi-ai scos decolteul în faţă pentru că îţi era cald?

Mi-am strâns buzele şi m-am apropiat de el, voiam să îi trag una în cap de să îl las lat. Cum puteam să îl iubesc şi să îl urăsc atât de tare în acelaşi timp?

Mi-am strâns pumnii şi m-am calmat, el s-a ridicat în fund, pe marginea patului.

— Hmm, dacă ştiam că ai fost la cumpărături pentru mine, nu o mai chemam pe Madison.

Mi-a luat foc carnea pe oase din cauza felului în care se uita la mine, îmi era aşa de dor de privirea asta plină de dorinţă, însă nu puteam să uit ce îmi spusese mai devreme.

— Nu am fost la cumpărături pentru tine, mi-ai dat clar de înţeles că nu te mai interesează persoana mea.

M-a prins de mână şi nu am ştiut ce s-a întâmplat mai departe. Într-o secundă eram în picioare, în faţa lui, în următoarea eram întinsă pe spate, în pat, iar el era deasupra mea.

— Atunci ce cauţi aici? De ce ai scos-o pe Madison târâş?

Voiam să îl împing de pe mine şi să îmi strâng picioarele în jurul lui în acelaşi timp. M-am pierdut în ochii lui şi am uitat ce trebuia să răspund, încă avea efectul ăsta şi mă trezeam minunându-mă de superbele nuanţe de verde şi albastru care se jucau în irişii lui, cum trăsăturile arăbeşti ieşeau în evidenţă exact în locurile potrivite şi părul lui blond părea aur pur în lumina soarelui.

Înainte pierdeam ore în şir doar uitându-mă la el, nu mă saturam să îl privesc şi să mă bucur că era al meu.

— Nu mai eşti al meu. Am dat glas gândurilor mele fără să îmi dau seama, iar tristeţea mea l-a făcut şi pe el să reacţioneze. Şi-a schimbat expresia perversă într-una serioasă.

— Tu m-ai pierdut. Aş fi luptat pentru tine în orice situaţii, dar m-ai pierdut când l-ai acceptat pe nenorocitul ăla în patul tău. Când l-ai adus aici şi l-ai lăsat să îşi bată joc de mine.

— Nu am avut de ales, Dax… am suspinat, urând că ochii mi se umpleau iar de lacrimi.

— Ba da, ai avut, a urlat el. Puteai să ai încredere în mine, să luptăm împreună, nu să accepţi tot ce ţi-a ordonat el.

— M-a violat! am ţipat înapoi, nereuşind să mă mai abţin, sătulă să tot aud că îl primisem pe Cade de bună voie în patul meu.

Dax a împietrit deasupra mea.

Lacrimile mi s-au scurs în colţurile ochilor şi am încercat să le şterg, însă ieşeau mereu altele.

— Chiar crezi că am făcut-o de bună voie? Că mi-a făcut vreo secundă plăcere? Mă rupeam în bucăţi de fiecare dată când îl aduceam aici, când îţi vedeam durerea, dar eram îngrozită, pentru că mereu mă amenința că o să te ucidă şi o să facă să pară totul un accident. Omorâse un om să mă manipuleze pe mine, omorâse să îl manipuleze pe Dwayne, deci iartă-mă că l-am crezut în stare pe psihopat de ceea ce spunea. Dar nu l-am acceptat în patul meu. Era limita pe care nu îi permiteam să o treacă, şi nu m-a forţat la început. Când intram în camera mea nu se întâmpla niciodată nimic, dar mă forţa să ţip şi să scot sunete de satisfacţie că să le auzi tu. O făcea ţinându-mi pistolul la tâmplă, dar

niciodată nu a încercat mai mult, era doar plăcerea sadică de a ne distruge pe amândoi.

Nu puteam să mai vorbesc în poziţia asta, lacrimile deja mă înecau. L-am prins de umeri şi l-am împins de pe mine, s-a tras uşor, dar îl simţeam complet năucit.

M-am ridicat în picioare şi mi-am cuprins mijlocul cu braţele, asta era ceva ce nu voiam să i-o spun vreodată, nu voiam să îl fac să simtă durerea asta, dar ajunsesem la capătul puterilor.

— Atunci, când…?

— În seara în care a răpit-o pe Dakota, înainte de spectacolul ei. Se convinsese că ea ştia ceva şi nu îi convenea că îi distrusese planul cu Madison. S-a enervat şi s-a răzbunat pe mine aşa cum ştia că o să mă doară mai tare, pentru că doar pe mine mă avea disponibilă pentru chinuit în momentul ăla.

Mi-am şters lacrimile şi m-am forţat să nu las amintirile să năvălească din nou. Mă consideram o persoană puternică, dar toţi aveam o limită. Singura cale să scap de teroare era fug constant de ea şi să ţin totul închis în mintea mea.

— Nu mai vreau să fac asta, Dax. Nu mai am putere şi pentru jocul ăsta. Nu îmi pare rău

pentru că m-am sacrificat pentru tine. Ştiam că suferi, dar erai în siguranţă, iar asta era tot ce conta atunci. Nu îi cunoşteam planul, nu ştiam că urma să fim târâţi toţi în asta, credeam că doar eu eram victima lui, iar tu erai un dispozitiv de şantaj.

M-am întors spre el.

— Uită-te în ochii mei şi spune-mi că nu ai fi făcut la fel dacă ştiai că viaţa mea era în pericol şi doar aşa mă puteai proteja. Spune-mi că m-ai fi băgat în ghearele unui criminal psihopat.

Nu a spus nimic, dar ochii lui au început să sclipească de lacrimi. Ştiam că nu mai auzea ce spuneam, mintea lui rămăsese blocată pe cuvântul "violat" aşa cum ştiam că se va întâmpla.

Mi-am şters din nou lacrimile şi am urlat în mintea mea ca să fiu puternică, să fiu puternică în continuare.

— Nu te pot forţa să mă iubeşti din nou, aşa că o să fac ce îţi doreşti. Poate a venit timpul să fim ceea ce părem în ochii tuturor: doar nişte fraţi vitregi.

Am ieşit din cameră înaintea răspunsului său, nu voiam să mai lungesc discuţia asta şi

uram ce îi spusesem. Nu mi-aş fi dorit niciodată ca Dax să ştie asta.

Am izbit uşa în urma mea şi mi-am înfipt mâinile în păr, strângându-mi dinţii ca să nu urlu de furie. Mă săturasem până peste cap de situaţia asta şi speram să am tăria necesară să fac ce era mai bine pentru mine; să încetez să mă mai uit la Dax ca la un iubit, să accept că nu mai simţea nimic pentru mine şi să mă concentrez pe problemele mult mai grave.

Angora a venit la mine şi a scos un mieunat slab şi curios. M-am aplecat şi am ridicat-o în braţe, apoi m-am aşezat pe un fotoliu. Torsul ei era cel mai calmant medicament pentru mine, întotdeauna mă simţea când eram tristă şi venea să se cuibărească în braţele mele. I-am mângâiat blana catifelată şi i-am privit superbii ochi albaştri, ce înţelegeau mult mai mult decât lăsau să pară, asta simţeam atunci când se uita la mine.

— Ce mă fac eu, Angora? am întrebat-o, sperând să primesc vreun răspuns magic de la ea. A mieunat şi s-a prins cu lăbuţele de mâna mea.

Poate îmi oferea un răspuns sau doar îmi cerea mâncare, nu aveam să ştiu vreodată.

Doar mama s-a întors în seara asta, tata urma să vină mâine, aşa că planurile puteau fi amânate şi nu mi-a fost greu să scap de cina în familie. Nu îmi era foame şi nici nu aveam chef de socializare. Dwayne plecase şi o luase pe Dakota cu el, începea să mă şocheze încrederea pe care părinţii noştri o aveau în el. Deşi mama avusese întotdeauna vorba asta: nu îi interzice unui copil să facă ceva, pentru că o va face oricum, dar pe la spatele tău. Era în avantajul tuturor ca Dakota să nu se ascundă, în plus, se vedea foarte clar că Dwayne era înnebunit după ea, ultima fugă în lume clar îl făcuse să realizeze cât de mult o iubea.

Mă bucuram pentru ea, dar mai mult pentru el. Chiar avea nevoie de asta. Cunoscându-l după ce i-a murit familia, nu credeam că Dwayne va mai zâmbi vreodată cu adevărat, că va fi în stare să trăiască precum un om normal. Că îşi va mai găsi fericirea.

Cine ar fi crezut că fericirea lui era chiar în casa în care venea atât de des când era copil?

Nu am fost niciodată îndrăgostită de Dwayne, chiar dacă probabil nici Dax nu credea asta în totalitate. Ce am simţit mereu pentru el a fost admiraţie. El a fost şi este inspiraţia mea la

greu. Prin oricâte am trecut eu, nimic nu se compara cu ce a trăit el. Dacă a putut să supravieţuiască tuturor acelor terori şi să îşi păstreze minţile întregi, să aibă putere de luptă în continuare, puteam şi eu.

Dumnezeu era martor că şi el avea sechele serioase, dar găsise modalităţi să le ascundă, să le facă faţă.

Transformase durerea în cea mai puternică versiune a lui, atât fizic cât şi psihic.

Ăsta era Dwayne pentru mine, chiar dacă la început îl crezusem complet nepotrivit pentru sora mea mai mică. Dakota abia făcea primii paşi reali în lume, era ca un fluture delicat ieşit din cocon, iar Dwayne putea să o strivească ca un şoim.

Se dovedise că nici ea nu era atât de firavă, nici el atât de brutal. Dragostea făcea minuni cu fiecare dintre noi, iar distrugerea ei lăsa răni foarte adânci.

S-a auzit un ciocănit în uşă. Încă eram cu Angora în braţe, dar în pat şi în pijamale.

— Cine e?

— Dakota.

Am ridicat din sprâncene, nu credeam că se va mai întoarce în noaptea asta.

— Intră.

A băgat uşor capul în interior, Angora s-a trezit imediat şi a început să sâsâie. Nu puteam să înţeleg ce avea pisica mea cu Dakota, dar era al naibii de amuzant.

— Te rog nu-mi spune că ne cheamă Cade la club.

Asta era tot ce îmi mai lipsea, voiam eu să fiu puternică, dar chiar nu mă credeam în stare să fac pe sclava în clubul ăla acum.

A clătinat din cap şi a intrat în cameră.

— Voiam doar să văd ce faci. Am convins-o pe mama să te lase în pace, dar nu m-ar mira să vină peste tine.

Am zâmbit cu jumătate de gură şi i-am făcut semn să se aşeze lângă mine.

— Sunt bine. Trebuie să fiu.

— Nu trebuie întotdeauna, e OK să vrei linişte.

S-a aşezat pe marginea patului, dar departe de Angora, care încă o privea ca un câine de pază. S-a cocoţat mai sus pe pieptul meu, parcă să mă revendice. Dakota a chicotit privind-o.

— Nu mă plăcea înainte, dar de când am adus-o pe Zora aici, nu poate să mă mai suporte.

— Şi se pare că nu are de gând să te ierte nici după ce i-ai dat-o înapoi lui Dwayne.

Am râs amândouă, Angora a început să dea din coada în acel stil de divă supărată. Îi adoram personalitatea.

— Credeam că eşti cu Dwayne.

— L-am convins să mă lase singură în noaptea asta. Tata a început să pună întrebări tot mai incomode şi chiar nu vreau să lipsesc mâine când se întoarce el.

— Şi ce ar putea să îţi facă? L-a iertat imediat pentru că a plecat şi te-a lăsat plângând, ştie şi el că Dwayne te iubeşte.

A zâmbit exact ca un copilaş ruşinos. Nemernicul de Dwayne sigur era topit după inocenţa ei, ca un demon înnebunit după puritatea şi gustul unui înger neatins.

M-am amuzat în mintea mea de propriile analogii pe care le făceam.

— Cred că dacă ar fi vrut să facă ceva, Crane ar fi acţionat până acum. Nu e ca şi cum ne-am ascuns de el.

Am aprobat din cap, încercând să o liniştesc, pentru că sigur asta voia.

— Sigur s-a enervat, dar nu atât de departe încât să ajungă să te vâneze. În plus, tu nu i-ai făcut nimic, nici Dwayne, Cade a încasat-o.

M-am întins spre ea şi am prins-o de mână.

— Eşti bine? Nu te-am presat să vorbeşti prea mult, dar înţeleg ce se putea întâmpla.

Privind spre podea, şi-a muşcat buza şi a aprobat din cap, apoi a respirat cu forţă.

— Sunt bine, trebuie să fiu, aşa cum ai zis şi tu. Nu mă ajută cu nimic să tremur încontinuu de frică. Dwayne e cel pentru care îmi fac griji, cred asta l-a afectat mai mult decât pe mine.

O înţelegeam perfect, tocmai de asta nu îmi dorisem să îi spun adevărul lui Dax.

— Tu eşti în regulă? Nu am mai rămas după ce ai dat-o pe Madison afară, a trebuit să o ducem acasă.

Pentru o secundă, am vrut să îi spun şi ei adevărul. Dacă tot mă dădusem de gol la Dax, ce mai conta, dar ştiam că nu putea să facă nimic, doar să mă privească cu milă şi groază. De asta uram să spun oamenilor ce mă durea, nu vindecau cu adevărat nimic, doar deveneau conştienţi de suferinţa ta. Chiar dacă era vorba de Dakota, care aproape că trecuse prin acelaşi

lucru, cu unul şi mai rău decât Cade, nu voiam să o încarc cu şi mai multă groază.

Se va gândi că dacă m-a violat pe mine, nu îl va opri nimic să nu o facă într-o zi şi cu ea.

— Discuţiile obişnuite dintre noi, nimic mai mult. Cred că trebuie să încetez să îl mai presez şi să accept că totul s-a terminat.

Ea m-a strâns mai tare de mână.

— Dacă nu îl vedeam atunci în luptă, poate aş fi crezut că aşa e, dar atunci s-a văzut clar ce simte. E un încăpăţânat tont şi e clar că îi place să te enerveze. Era deja cu Madison aici când am venit noi, dar nu s-a auzit niciun sunet până când ai venit tu. Îmi pun gâtul la bătaie că a făcut-o să ţipe ca să o auzi tu.

— Mda, mi-am dat şi eu seama. M-am strâmbat. Ce blesteme a pus Madison pe capul meu?

— Sincer, niciunul. Tot drumul a fost tăcută şi am simţit-o foarte ruşinată. Danica, înţeleg de ce o urăşti, dar ea e doar o victimă colaterală între noi. Mereu a fost, încă de când a ales-o Cade.

Mi-am ronţăit buza. Da, ştiam că Dakota avea dreptate, în sinea mea eram conştientă că Madison nu merita să fie tratată astfel, ea nu ştia

ce era între mine şi Dax, iar el o folosea să mă facă pe mine geloasă.

— O s-o las în pace de acum încolo, am mormăit cu jumătate de gură, Dakota a început să râdă.

— Mă îndoiesc, dar mă bucur că încerci să fii un om mai bun.

Am lovit-o cu perna în cap, apoi am râs împreună.

Telefonul mea mi-a sunat pe undeva pe sub fund. Nu aveam idee cum ajunsese acolo, dar vibra într-un loc foarte interesant. Încă râzând, m-am chinuit să îl scot, dar zâmbetul meu s-a şters imediat ce am văzut numele apelantului.

— Este Dwayne. Am privit-o pe Dakota, s-a potolit şi ea şi şi-a verificat repede telefonul. Singurul motiv pentru care m-ar fi sunat pe mine era că nu îi răspundea ea.

— Răspunde-i, m-a îndemnat ea şi am făcut-o, pentru că era destul de insistent. Speram să nu aibă vreun plan de a o duce pe Dakota la capătul lumii fără acordul ei şi să mi-l spună tocmai acum.

— Da? am răspuns nesigură.

— Unde eşti? m-a întrebat repede, se auzea tărăboi în jurul lui.

— Sunt acasă.

— Trebuie să vii la Grotă cât mai repede.

— De ce?

— Pentru că Dax e aici, mort de beat, şi nu ştiu cât îl mai ţin potolit până o să încaseze în glonţ în cap.

Mi s-a oprit respiraţia în plămâni.

La dracuuuuuuuuuu'!

Am sărit imediat din pat, mi-am tras pantalonii de pijama de pe mine.

— Dwayne, scoate-l afară de acolo.

— Crezi că nu aş fi făcut-o dacă aş fi putut? Nu ştiu de unde dracu' are un pistol şi s-a urcat pe bar, urlând după Cade. Noroc că ăla nu e încă aici şi m-a chemat Marco, dar o să iasă urât dacă nu îl scoatem de aici înainte să vină Cade.

Mi-am scos pantalonii şi am rugat-o pe Dakota din priviri să îmi dea blugii.

— Mi-a spus ceva cât am apucat să îl prind. E adevărat?

M-am oprit în loc şi mi-am strâns ochii, îmi venea să urlu şi să plâng din toate puterile.

— Da, Dwayne, e adevărat. Te rog ai grijă de el.

— O să am, îţi promit, dar am nevoie de tine să îl convingi să plece.

— Vin cât de repede pot.

— Nu o lua pe Dakota cu tine, a apucat să spună înainte să închidă.

M-am schimbat mai repede decât am făcut-o vreodată în viaţa mea.

— Danica ce s-a întâmplat?

Am ţopăit în timp ce mă încălţam cu bocancul drept, mi-am luat cheile şi telefonul şi am fugit spre uşă cu celălalt bocanc încă în mână.

— I-am spus lui Dax ceva ce nu trebuia să audă vreodată şi acum e la club, beat şi cu un pistol la el.

S-a luat după mine când am ieşit pe uşă, am reuşit să mă încalţ complet până am ajuns la scări şi m-am întors spre Dakota.

— Tu rămâi acasă.

— Nici gând.

Am prins-o de umeri şi am implorat-o din priviri.

— Te rog, Dakota, am nevoie de Dwayne să mă ajute cu Dax, dacă vii tu acolo o să fie cu ochii doar pe tine. Te implor.

— Pot să vorbesc cu Cade.

— Nu e încă acolo, de asta trebuie să îl scoatem pe Dax înainte să vină.

Mă aşteptam să mai protesteze, cunoscând cât de încăpăţânată era, dar a aprobat din cap în cele din urmă.

Am luat-o din nou la fugă şi i-am strigat înainte să ies din casă.

— Promit să te sun dacă avem cu adevărat nevoie de tine.

Pentru că era nevoie şi de asta, chiar dacă mă înfiora gândul ăsta. Oricât de oripilant era, Cade începea să aibă o slăbiciune pentru Dakota, asta dacă nu avusese întotdeauna şi reuşise să o mascheze. Uram gândul de a o folosi pe ea să îl calmeze pe Cade, dar aş fi făcut orice să îl salvez pe Dax.

Am condus nebuneşte până la clubul nenorocit, înjurând tot drumul, lovind cu pumnii în volan şi încercând să nu plâng.

Ţinusem secretul ăsta atât de mult timp, iar acum se dusese dracului tot sacrificiul meu. Chiar dacă îl scoatem cu bine în noaptea asta, Dax nu va mai fi niciodată la fel în faţa lui Cade, va încerca mereu să îl atace şi îşi va pune viaţa în pericol.

Am oprit în faţa clubului şi am ieşit ca un fulger din maşină, uşa era încuiată şi am început să bat cu pumnii ca o isterică. Lewis mi-a

deschis şi am trecut pe el fără să spun vreun cuvânt, aproape dărâmându-l.

Am auzit urletele lui Dax cu mult înainte să ajung în club, dar când am tras perdeaua de nailon, mi-au trebuit câteva secunde să mă calmez şi să îmi dau seama cum să îl scot din asta.

Dax era pe bar, făcuse dezastru în jur, spărgând foarte multe sticle de alcool şi pahare. Avea pistolul îndreptat spre unul dintre paznici, dar spre el erau îndreptate vreo zece.

— Dax… am rostit cu precauţie, înaintând spre el. Toţi s-au întors spre mine, dar l-am văzut doar pe el, durerea din ochii lui.

Mâna cu pistolul a coborât imediat în jos. S-a întors spre Dwayne.

— Ai chemat-o aici? a rostit, de parcă se adresa celui mai mare trădător.

— Trebuia să o fac, Dax. Nu asta e modalitatea, frate, şi ştii şi tu.

— Nu? Atunci care e? a urlat el. Spune-mi tu cum o să se termine asta? Ştii foarte bine că ai fost şi tu atât de aproape de asta zilele trecute. Tu ce ai fi făcut, Dwayne?

Dwayne şi-a trecut mâinile prin păr şi m-a privit implorator pe mine, asta nu era o discuţie

pe care să o poarte între atâtea urechi devotate lui Cade, dar eram împietrită, nu îmi găseam cuvintele potrivite pentru asta.

— Dwayne, Cade o să ajungă în zece minute, maxim. Nu vrei să fiţi aici când o să vadă asta. I-a vorbit Marco, era printre puţinii tipi de treabă de aici, era singurul ce nu ţinea pistolul îndreptat spre capul lui Dax.

Am mers în spatele barului şi m-am urcat pe el, Dax s-a întors imediat spre mine.

— Nu cumva să trageţi vreunul, i-a avertizat Dwayne atunci când Dax a devenind neatent.

— Pleacă de aici, Danica, te rog. A rostit cu glasul mult mai moale… distrus. Nu mai era acelaşi Dax din ultimele zile, cel de astăzi. Îi dispăruse sarcasmul şi dispreţul din privire, dar uitându-mă acum la el, mi-am dorit imediat ca acea versiune să se întoarcă înapoi.

Am păşit spre el, atentă să nu alunec pe alcoolul vărsat. Fără să îi spun vreun cuvânt, l-am tras în braţele mele.

Mi-a frânt inima reacţia lui.

A izbucnit imediat în plâns şi m-a strâns cu toată forţa. Îl simţeam terminat psihic, nu mai avea control şi nici logică. Cine îl putea condamna?

— Iubitule, te rog, nu face asta acum. Nu acum! I-am şoptit. Ştiu cât de mult vrei să îl omori, şi eu vreau acelaşi lucru, dar vreau să trăim amândoi după asta.

— Nu mai trăim cu adevărat de mult timp şi doar din cauza lui. Nu mai pot, Danica. Nu îmi pasă de consecinţe, dar nu pot să îl mai las pe nenorocitul ăla să trăiască.

Mi s-a cutremurat iar totul în interior, pentru că îl credeam în stare de asta. Din vocea lui înţelegeam că ăsta era planul, să îl împuşte pe Cade în secunda în care intra pe uşă, chiar dacă sfârşea şi el ucis după.

— Ce se întâmplă dacă ratezi? Dacă supravieţuieşte? Ai la dispoziţie doar o tragere înainte să tragă, şi ei nu vor rata. Ce crezi că îmi va face după asta?

Ştiam că ăsta era punctual lui sensibil şi trebuia să îl exploatez ca să îl scot de aici. Puţin îmi păsa ce păţeam eu după, oricum nu aş mai fi fost om dacă îl pierdeam pe Dax.

Vorbele mele au avut efectul dorit, l-am simţit cutremurându-se din toate încheieturile. S-a tras înapoi şi m-a privit cu lacrimi în ochi.

— Nu o să ratez.

I-am cuprins faţa între palme şi mi-am lipit fruntea de a lui.

— Ştiu, dar asta nu e seara potrivită să tragi.

— Dax, nu o să fie prea bine să apară Cade şi să o găsească aici. A vorbit şi Dwayne, susţinându-mă.

Dax m-a tras iar în braţele lui şi a urlat de furie pe umărul meu, apoi m-a strâns cu toată forţa. Îi simţeam toată durerea şi încercam să fiu tare pentru el, deşi mă usturau ochii la cât de tare mă străduiam să nu plâng.

Mă aşteptam să mai protesteze, dar când s-a tras înapoi şi m-a eliberat, a sărit de pe bar. A întins imediat mâinile spre mine şi m-am lăsat în braţele lui. Începeam să respir din nou normal şi imploram toată divinitatea să ne ajute să ieşim de aici cât mai repede.

Dax nu a mai spus nimic, i-a privit pe toţi cu o furie ce nu avea să fie potolită prea curând, apoi a ridicat pistolul şi a tras.

Am ţipat scurt şi inima mi s-a oprit din nou, el mi-a cuprins mijlocul cu braţul său.

Trăsese în şarpele uriaş desenat pe perete. În capul lui. Era o distanţă şocantă între noi şi peretele ăla, iar ţinta fusese perfectă. Când m-a privit, am înţeles ce îmi transmitea mie.

Nu ar fi ratat.

Paznici lui Cade au început să urle nervoşi, mai speriaţi de gaura din perete decât de sticlele sparte, dar Dax nu le-a mai dat atenţie.

Nu ar fi ratat, dar pleca acum pentru mine.

Am pornit spre ieşirea din club şi eu am încercat să îl trag cât mai repede după mine.

— Tu?

S-a întors spre Dwayne.

— Mergeţi voi, eu rămân să îl potolesc pe Cade. Nu o să fie prea fericit când o să vadă dezastrul.

— Eşti sigur? l-am întrebat, mă gândeam doar la cât de tare îşi va pierde Dakota minţile să îl ştie aici.

— Da, acum plecaţi.

— Grăbeşte-te, pentru ca Dakota ştie unde suntem şi nu o să mai stea mult locului. Era cu mine în cameră când ai sunat.

Eram deja în mers atunci când am terminat de vorbit, am apucat să văd expresia nu prea fericită a lui Dwayne înainte să intrăm în hol şi să o rupem la fugă.

Dax era beat, îi simţeam aroma puternică în respiraţie, însă era suficient de stabil cât să poată fugi fără să se împiedice. Abia acum îi vedeam

maşina parcată, nici nu voiam să mă gândesc cum condusese până aici.

L-am îndesat în maşina mea, pe scaunul din dreapta şi nu i-am dat voie să protesteze până când nu m-am urcat la volan şi am accelerat.

Mă aşteptam să înceapă iar să urle, să mă critice că îl făcusem să fugă de acel nenorocit, dar a rămas tăcut minute bune.

Când m-am simţit în siguranţă şi cu suficientă distanță pusă între noi şi club, am mai încetinit şi mi-am permis să îmi trag sufletul.

— De unde ai pistolul ăla? am îndrăznit şi am deschis conversaţia. A oftat şi şi-a dat capul pe spate.

— L-am cumpărat săptămâna trecută.

Nu puteam să îl trag la răspundere pentru asta, şi eu mă gândisem de multe ori să achiziţionez unul.

— Cam cât de ilegal l-ai cumpărat?

— Contează?

— Nu vreau să afle ai noştri că ne-am pus pe cumpărat arme.

— Destul de ilegal să nu afle vreodată.

Alt răspuns mai bun nu aveam să primesc, aşa că m-am mulţumit cu asta.

În drum spre casă m-am hotărât că nu era cel mai potrivit loc în care să mergem, aşa că am întors spre ieşirea din oraş.

Dax a observat imediat.

— Unde mergem?

— Nu ştiu, unde vedem cu ochii. Mama e acasă şi nu cred că ai energie pentru ea, în plus vreau să avem o discuţie fără stres.

El nu a mai comentat nimic şi m-a lăsat să conduc. Nu mai fusese atât de tăcut în preajma mea de foarte mult timp, încă eram în alertă că poate să îmi adreseze vreo jignire în orice moment, dar simţeam că nu mai era cazul.

M-am gândit la un hotel, dar nu aveam chef de corvoada cazării şi sigur Dax nu avea să renunţe uşor la pistolul ăla pe care îl ţinea bine strâns în mână, aşa că am condus până la marginea pădurii şi am reuşit să intru cu maşina suficient de mult printre copaci cât să nu mai vedem strada în spatele nostru.

Momentan, era singurul loc în care mă simţea în siguranţă şi puteam să am o discuţie liberă cu el.

Am oprit motorul şi s-a făcut brusc beznă.

Niciunul dintre noi nu îndrăznea să vorbească.

Simţeam nevoia să iau aer, aşa că am deschis portiera şi am ieşit din maşină. Atmosfera era umedă şi rece, dar relaxantă. Sub tălpi îmi plesneau vreascuri şi simţeam pătura de frunze ude.

Acum ceva timp m-ar fi îngrozit un asemenea loc, dar liniştea întunericului era o binecuvântare.

Dax a ieşit şi el din maşină şi a venit lângă mine. Amândoi ne-a aşezat pe capota maşinii, care era aproape fierbinte din cauza motorului încă încins.

— O să mă poţi ierta vreodată?

I-am auzit şoaptă prin întuneric, m-am întors spre el, dar nu îi vedeam nici măcar silueta. Luna, oricare ar fi fost stadiul ei, era complet acoperită de ceaţă.

— Pentru ce? am şoptit înapoi.

— Pentru că am fost un dobitoc. Pentru că nu am ştiut să văd când aveai nevoie de mine, apoi te-am respins din orgoliu fără să mă gândesc ce sacrificii ai făcut cu adevărat pentru mine.

Nu îmi găseam cuvintele, chiar nu ştiam ce să spun, aşa că răspunsul meu a fost tăcerea.

— De ce nu mi-ai spus până acum? De ce m-ai lăsat să cred că ai acceptat totul?

Mi-am strâns buzele, dorindu-mi atât de tare să nu vorbesc despre asta, dar nu aveam de ales.

— L-ai văzut pe Dwayne în ultimele zile? În situaţia în care Dakota a scăpat. E bântuit de vinovăţie şi frică. Nu ai mai fi putut să faci nimic, doar ţi-ai fi pus viaţa în pericol, aşa cum s-a întâmplat deja.

M-a prins de mână şi m-a tras spre el. Am icnit, simţindu-l lipit de pieptul meu, habar nu aveam cum reuşise să mă prindă aşa repede în bezna asta.

— Vreau să încetezi să mai faci asta! Să mă consideri slab, vulnerabil, să te sacrifici mereu pentru mine. Aşa cum e Dwayne, sigur nu ar fi preferat minciuna în care Dakota s-ar fi culcat de bună voie cu Crane.

Mi-am muşcat iar buzele, fără să am un răspuns, pentru că îi dădeam şi lui dreptate. Respiraţia lui era fierbinte pe faţa mea ce îngheţa tot mai tare, mirosea a alcool şi tutun, dar şi a *el*.

— Îmi amintesc seara aia. Mi-o amintesc atât de bine încât mi se rupe inima în bucăţi. Ai venit cu el la spectacol şi aveai ochii roşii, erai

palidă şi speriată. Am vrut să vin la tine să te întreb dacă eşti în regulă, dar imediat ce m-a văzut te-a prins de gât şi te-a sărutat.

Braţele lui s-au strâns în jurul meu.

— Cred că nu trebuie să îţi mai explic cât îi place să provoace durere. Tot în momentul ăla mi-a spus că dacă vorbesc despre ce s-a întâmplat, tu o să fii următorul despre care Dakota o să facă o piesă de teatru.

A respirat de furie şi l-am simţit încordându-se. Şi-a trecut mâna prin părul meu şi a început să îmi maseze ceafa.

— Când am plecat de lângă el, în timpul piesei, cred că a fost momentul în care am clacat complet. Se adunaseră prea multe, iar imaginile de pe scenă puneau capac. Îmi amintesc că hoinăream ca o drogată pe holuri, cu gândul să ajung pe acoperiş şi să mă arunc de acolo, totul ar fi fost mai bine dacă aş fi murit. Apoi l-am văzut pe Greg în parcare şi la câteva secunde a apărut şi Dakota, apoi Cade. Chiar dacă s-a întâmplat un dezastru după, chestia aia mi-a salvat viaţa.

Au urmat secunde de tăcere în care nu îl mai simţeam nici respirând.

— Iartă-mă, iubito. Te rog iartă-mă. I-am auzit suspinul înainte să îmi cuprindă faţa între palmele lui calde. Ştiam că plângea din nou, de data asta mi-am permis să plâng şi eu.

Nu îl mai auzisem spunându-mi "iubito" de prea mult timp, iar acum acest cuvânt parcă era mai puternic decât fusese prima dată.

— Vreau să ne iertăm unul pe altul şi să luptăm împreună în războiul ăsta. Asta e tot ce îmi doresc.

— Îţi promit că aşa va fi.

Lacrimile mi s-au scurs pe obraji, el nu mi-a văzut zâmbetul, dar speram să îl simtă.

— Te iubesc atât de mult. Mereu te-am iubit, indiferent ce am crezut sau am spus.

— Şi eu te iubesc la fel de mult! am reuşit să rostesc printre suspine, apoi buzelor lui nu le-a fost deloc greu să le găsească pe ale mele.

Sărutul a început dulce şi timid, total diferit de cel de mai devreme, de parcă mă săruta pentru prima dată. Am îndrăznit şi m-am agăţat de gâtul lui, iar el m-a cuprins în braţe.

Acum câteva ore îmi jurasem că nu o să îl mai las niciodată să îmi facă asta, dar nu mai era acelaşi lucru.

Dax care mă săruta acum era cel pe care îl credeam pierdut. Era băiatul care ştiam că mă iubea şi ar risca absolut totul pentru relaţia noastră.

Era iubitul meu şi se întorsese la mine.

Geamătul lui a fost un sunet slab, mi-a trecut ca o vibraţie printre buze, dar îi simţeam dorinţa mult mai puternică decât fusese astăzi la liceu.

Mi-a cuprins coapsele şi m-a ridicat, i-am cuprins mijlocul cu picioarele, ancorată de el într-o disperare ce mă făcea în continuare să plâng, pentru că aş fi murit dacă momentul ăsta se încheia iar el hotăra că nu îşi dorea asta.

Nu vedeam absolut nimic, habar nu aveam cum a reuşit el să meargă pe lângă maşină şi să deschidă portiera din spate. Eram total pe mâinile lui, nu mai gândeam logic şi nu mai aveam nici simţul orientării, aşa că mi s-a părut miraculos cum a reuşit să mă întindă pe bancheta din spate fără să dau cu capul de ceva.

Ne-am oprit din sărut abia atunci când ne-a bufnit râsul pe amândoi, deoarece lui i-a fost mai greu să intre şi apoi să închidă uşa în urma noastră.

Am auzit o bufnitură, urmată de un "auch", dar gura lui mi-a oprit hohotul de râs şi s-a întins peste mine.

Nu era prima dată când făceam asta într-o maşină, devenisem experţi la asta cândva, iar corpurile noastre excitate şi-au amintit repede tehnica, iar hainele au ieşit repede şi noi am rămas goi şi înnebuniţi unul de altul.

— Iubito, de ce plângi?

Şoapta lui m-a făcut conştientă de asta, nu realizasem că plângeam. În toată ceața extazului, uşurarea şi fericirea scoteau totul din mine.

I-am cuprins gâtul cu braţele şi l-am strâns cât am putut.

— Îţi e… Îmi pare rău, iubito, m-a luat valul şi nu m-am mai gândit la ce ţi s-a întâmplat. Sunt un idiot.

A vrut să se ridice de pe mine, dar când mi-am dat seama la ce referea, l-am strâns şi mai tare şi nu i-am dat voie să se mişte.

— Nu! Nu mă… nu are nicio legătură. Nu o să te compar niciodată pe tine cu nenorocitul ăla. Plâng pentru că… nici nu ştiu exact. Sunt fericită şi mi-a fost atât de dor de tine.

Oricât mă străduiam să le opresc, lacrimile continuau să iasă, mă transformasem într-o

plângăcioasă, iar el ştia ce fac şi fără să mă vadă. Degetele lui mi-au găsit şirul de lacrimi de pe obraz şi l-au şters cu delicateţe.

— Ştiu că am fost un ipocrit şi un orgolios, dar să nu crezi că a fost vreo secundă în care să nu îmi fie dor de tine. Vreun moment în care erai în faţa mea şi nu voiam să te sărut. Cred că durerea şi lipsa ta m-au făcut aşa nebun. Nu o să mi-o iert niciodată că nu am fost lângă tine atunci când aveai atât de mare nevoie de mine, dar îţi jur că totul se va schimba din noaptea asta.

— Suntem din nou unul?

Am şoptit eu, gâtuită de emoţii.

— Suntem unul, iubito.

Şi uite lacrimile din nou, dar nu m-am mai străduit să le opresc, pentru că erau de fericire, fericire deplină pe care nu credeam că o voi mai trăi vreodată în viaţa asta. Genul acela de fericire specială pe care ţi-o produce o singură persoană, ca o semnătură pe care o lasă în sufletul tău şi nimeni nu o poate copia.

Unul, era felul nostru de a ne numi înainte. Indiferent ce se va întâmpla, vom rămâne mereu un întreg, un singur spirit în două corpuri.

Eu am fost cea care a iniţiat următorul sărut, trăgându-l spre mine şi lăsându-mă moale în braţele lui, arătându-i cât de nerăbdătoare eram pentru dragostea lui. Niciunul dintre noi nu mai avea răbdare pentru un preludiu lung, erau luni de zile în care tânjisem unul după altul, aşa că nu am mai făcut nicio ceremonie de contopire corpurilor noastre. Eram ca doi îndrăgostiţi ce se revedeau după ani de zile în care viaţa îi ţinuse departe unul de celălalt.

Atunci când l-am simţit în mine, am început să văd. Nu ce era în jurul meu, ci steluţe ce parcă începuseră să danseze prin întuneric.

Totul din mine plânsese după el, îmi fusese dor de fiecare atingere şi sărut, de respiraţia lui pe pielea mea şi felul lui unic de a mă face să îmi pierd minţile. Pentru că îmi pierdeam minţile când eram cu Dax, iar sexul cu el nu era ceva cu care m-aş fi obişnuit vreodată. De fiecare dată mă lua cu asalt, îmi făcea tensiunea să îmi pompeze în tâmple şi respiraţia să iasă mai fierbinte. Parcă mă dezbrăcam de pielea umană şi deveneam altă creatură atunci când eram cu el, atunci când corpul lui pulsa frenetic într-al meu şi mâinile lui se plimbau atente şi sălbatice pe tot corpul meu. Era o combinaţie pe

care doar el o putea stăpâni, putea fi sălbatic ca un animal şi blând în acelaşi timp.

Mi-a sărutat încet buza de jos, apoi a prins-o între dinţi şi a strâns-o înainte să se împingă cu forţă în mine.

Nu mai avusesem contact sexual după teroarea prin care trecusem cu nenorocitul ăla. Mă luptasem cu tot ce aveam în mine să nu las asta să mă marcheze, să nu îl las să mă distrugă şi mai mult, dar amintirea rămăsese acolo, nu eram în stare să lupt singură cu ea.

Dax era singurul care o putea distruge. El era singurul care putea să îmi cureţe mintea şi trupul, care să îmi amintească că eram femeie şi că atingerea unui bărbat putea fi ceva divin, nu doar terifiant.

M-am strâns cu totul în jurul lui când nu am mai putut să rezist presiunii. Unghiile mele s-au înfipt în spatele lui, pielea îi era fierbinte şi transpirată. Probabil se făcuse frig în maşină, dar nu simţea, ceea ce simţeam era foc care mă pârlea din interior spre exterior.

Dax îmi şoptea cuvinte ce mă înnebuneau şi mai tare, am ţipat când nu am reuşit să mă mai abţin, iar el şi-a înfipt dinţii în umărul meu.

Ne-am dat amândoi în acelaşi timp, corpul mi s-a descătuşat de toată durerea ce m-a ţinut captivă până acum, m-am simţit precum Phoenix renăscând din cenuşă, ca un deţinut ce fusese legat de mâini şi de picioare zile întregi.

Dax era energia şi puterea mea, eram capabilă de orice avându-l pe el alături de mine.

El s-a prăbuşit peste mine, încercând cu greu să îşi menţină greutatea cât să nu mă strivească. I-am mângâiat ceafa transpirată şi l-am sărutat pe tâmplă. Chiar dacă eram epuizaţi amândoi, nimic nu era mai plăcut decât epuizarea de după o partidă de sex, deşi încetase demult să mai fie doar sex.

Când venea vorba de Dax, credeam în destin şi în faptul că soarta îl adusese la mine, că ne unise astfel. Poate spuneam "mama" şi "tata" aceloraşi oameni, dar pentru noi nu reprezentau uniunea familială care să ne facă să ne simţit în vreun fel fraţi.

Ştiam exact unde erau părinţii mei adevăraţi şi Dax ştia de ai lui, eram născuţi la capete diferite ale lumii şi nimeni nu mă putea convinge că săvârşeam un păcat iubindu-l pe el.

Mai ales după săptămânile de chin prin care trecusem fără el, acum eram mai sigură ca

oricând ca Dax era jumătatea mea şi partenerul meu pentru tot restul vieţii.

Cu mult înainte ca eu să îmi recapăt respiraţia, Dax a început să presare săruturi dulci pe gâtul meu, să îmi şoptească declaraţiile de dragoste de care îmi era atât de dor şi să îmi accelereze din nou bătăile inimii.

13
SCÂNTEIA SPERANȚEI

PERSPECTIVA DANICĂI

Aţipisem unul în braţele celuilalt atunci când telefonul meu a sunat pe undeva. Nu aveam niciun chef să îl caut, dar Dax era puţin mai responsabil decât mine şi s-a ridicat atunci când a început să sune şi al lui.

Dakota mă suna pe mine, Dwayne pe el. După ce i-am liniştit că suntem cât se putea de bine, ne-am hotărât să ne întoarcem acasă. Oricât de plăcută era liniştea în maşină, după două partide fierbinţi de dragoste, în maşină se făcea tot mai frig şi voiam să dorm în braţele lui, dar în patul meu.

Lucrurile se aranjaseră din nou în viaţa noastră. După mult timp, toţi patru eram fericiţi, în ciuda monştrilor ce pândeau pe după colţ, inimile noaste ţopăiau de fericire. Eu şi Dax eram din nou împreună, Dakota şi Dwayne ajunseseră şi ei la stadiul de relaţie perfectă. După o noapte în care mă cuibărisem în braţele lui Dax şi dormisem fără coşmaruri şi fără frici, tot ce voiam era încă o zi de linişte în care să fiu cu el, să recuperăm timpul pierdut, dar tata convocase şedinţa de familie la o oră după ce venise şi ştiam exact despre ce era vorba.

Spre şocul total al meu şi al lui Dax, tata acceptase refuzul Dakotei de a merge în vacanţă. Pentru noi fusese uşor, îl păcălisem cu faptul că aveam foarte mult de învăţat şi timpul era scurt până la examenele finale, dar nu ne aşteptasem să accepte şi scuza Dakotei, care se folosise doar de faptul că nu voia să meargă în vacanţă fără fraţii ei şi fără Dwayne.

Mama îşi făcea deja planuri pentru o vacanţă romantică în doi înainte ca discuţia să se termine cu adevărat, aşa că ne făcusem griji degeaba, deşi tata ne atenţionase că voia să vadă rezultate.

Ştiam ce însemna asta, trebuia să ne punem cu burta pe carte, şi exact asta făcusem joi şi aproape toată ziua de vineri, studiasem ca nişte şoricei direct în living, sub ochii lor, astfel încât nu s-a comentat nimic când am ieşit şi noi seara "să ne distrăm".

Atunci când Dax a oprit în faţa clubului, eram paralizată de frică.

Dwayne nu ne spusese prea multe din discuţia ce urmase cu Cade după plecarea noastră, dar probabil nu îşi dorise să ne strice proaspăta împăcare.

El m-a prins de mână şi m-a strâns, apoi mi-a tras-o spre buzele lui.

— Nu ne mai e frică de el. S-a terminat cu asta. Nu îmi pasă în ce mă bagă pe mine, dar tu nu accepţi nenorocita aia de panglică, oricât te-ar ameninţa. Şi nu uita de plan.

Mi-am privit ceasul de pe mână şi am aprobat din cap. Fusese ideea lui şi a lui Dwayne, nu mi se părea ceva cu adevărat util în cazul în care eram luate pe sus, dar atât timp cât îi făcea pe ei să se simtă mai bine, şi eu şi Dakota îl purtam. Era un ceas cu GPS pe care îl puteam active foarte uşor, doar apăsând un

buton în cazuri extreme, mai ales dacă apărea Blaze şi ne lua târâş la "discuţii" cu Cade.

Dax s-a întins spre mine şi mi-a prins bărbia între degete.

— Eşti bine? Trebuie doar să îmi spui şi o să plecăm imediat de aici. Nu ne mai uităm înapoi.

Am zâmbit şi mi-am împletit degetele cu ale lui. Revenise la acel Dax care era oricând pregătit să îşi ia lumea în cap alături de mine. Din păcate, nu mai era atât de uşor să fugim.

— Sunt bine. Mai bine decât am fost vreodată, pentru că te am lângă mine.

Ne-am sărutat rapid, apoi am observat ca Dakota şi Dwayne ieşiseră deja din maşină şi ne aşteptau, aşa că i-am urmat. Dakota mi-a făcut şmechereşte cu ochiul înainte să intrăm în club, toată ziua ţopăise pe lângă mine de fericire, nu o văzusem aşa fericită nici când se împăcase cu Dwayne şi asta mă amuza teribil.

În club, masacrul pe care îl lăsase Dax fusese curăţat. Până şi gaura din perete fusese reparată şi căpăţâna şarpelui era intactă.

Mă simţeam puternică. Aşa cum nu fusesem niciodată intrând în clubul ăsta, dar ţinându-l pe Dax de mână, mă simţeam pregătită să înfrunt orice, însă îmi era teamă pentru el. Cade nu mă

sunase, nu îmi trimisese niciun mesaj de amenințare, dar luând în considerare ce îi făcuse Dakotei pentru îndrăzneala de a-l lua peste picior la bal, nici nu voiam să mă gândesc ce avea pregătit pentru Dax.

Ne-am oprit în dreptul vestiarelor şi de data asta nu au mai fost doar Dwayne şi Dakota cei care s-au sărutat înainte de separare. Ba chiar ei au terminat înaintea noastră.

Dakota a început să râdă şi m-a prins de mână, trăgându-mă de lângă Dax.

— Gata, recuperezi mâine dimineaţă, acum e a mea. A scos limba la el şi toţi am început să râdem.

— Crezi că o să ne îmbrace iar în bandă? I-am şuşotit Dakotei atunci când am intrat în vestiarul fetelor şi am simţit-o cutremurându-se.

— Dacă e aşa, înseamnă că şi Crane e aici.

— Sunt sigură că Dwayne s-a uitat după el în prima secundă în care a intrat în club.

— Să nu ne grăbim, nici nu s-a deschis încă.

Îi înţelegeam perfect frica, dar am fost uşurată când am analizat aspectul fetelor.

— Se pare că în seara asta scapi de peruca neagră.

A ridicat o sprânceană, dar nu a pus întrebări, pentru că se vedea foarte clar. Absolut fiecare dintre ele purta o perucă roz. De diferite dimensiuni şi coafuri, dar un roz atât de strident, încât arătau ca nişte acadele.

Am mers la Misha, care ne-a făcut semn imediat ce am intrat.

— Una lungă pentru tine, şi una scurtă pentru tine. Dakota a primit o coamă ce probabil îi ajungea până la fund, iar eu o perucă bob.

— Glumeşti, nu? O să arăt ca un bec roz.

Dakota a chicotit, dar Misha a râs cu toată gura, nemernica.

— În seara asta clubul este rezervat pentru o petrecere aniversară. Tipa a cerut tema "Pixie".

— Pixie? Nu îmi place deloc cum sună asta. a mormăit Dakota cu jumătate de gură, dar becul meu începea să se aprindă, realizând ce însemna asta.

— Petrecere aniversară? Tipa a cerut şi lupte în cuşcă? am întrebat cu răsuflarea tăiată.

— Nu. Nu sunt sigură, dar cred că abia împlineşte 18 ani, n-aţi observat că tot clubul e fosforescent şi plin de baloane?

Fix după baloane nu mă uitasem eu când intrasem, dar mai că îmi venea să ţopăi de fericire.

— Aveţi şi ţinutele acolo. Ne-a mai transmis Misha, apoi am mers spre măsuţele noastre.

Ţopăiam de-a dreptul. Ştiam că rareori se cereau lupte în cuşcă la aniversări, în primul rând din cauza preţului exorbitant pe care îl impunea Cade, dar şi din cauza oamenilor străini care veneau strict pentru petrecerea asta şi habar nu aveau ce se întâmpla aici. Cade putea să rezolve uşor cu plângerile la poliţie, dar prefera să le evite.

— Niciunul dintre băieţi nu vor lupta în seara asta. Ne-am strâns amândouă de mână şi am început să ţopăim de parcă ne pusese Dumnezeu mâna în cap.

Oficial, chiar puteam să mă relaxez, măcar pentru moment.

Otilia a ieşit din biroul ei afumat şi a urlat la noi.

— Fetei ăsteia îi plac aime-urile, aşa că inspiraţi-vă machiajul din asta.

— Anime. Am auzit-o pe Misha corectând-o, Otilia s-a întors spre ea cu celebra ei strâmbătură.

— Şi eu ce am zis?

— Acelaşi lucru, şefa.

Ne-am abţinut cu greu să nu râdem, timp în care Otilia bodogănea de cât de prosteşti erau petrecerile astea la comandă şi citea ceva pe o foaie.

— Deci în seara asta nu avem panglică roşie. Doar două dansuri la bară şi alea îmbrăcate. O să danseze Misha şi Alice. Restul vă ocupaţi de servitul clienţilor.

În urma Otiliei s-au auzit grămadă de nemulţumiri, unele de aici nici măcar nu îşi pierdeau timpul cu servitul clienţilor, făceau bani grei cu ei în pat. Doar eu şi Dakota răsuflam de uşurare.

Ea şi-a scos repede telefonul.

— Ce faci? am întrebat, hotărând ce machiaj să îmi fac.

— Îl sun pe Dwayne, vrea să îl liniştesc că în seara asta totul e roz. A zâmbit cu gura până la urechi când a spus asta, m-a făcut să râd.

Am ascultat doar jumătate din ce i-a spus în timp ce îmi aranjam machiajul, apoi dintr-o dată a apucat-o o criză de râs.

Am ridicat din sprânceană, ea mi-a făcut semn spre perucă. Da, înţelesesem tot.

— Înţeleg, iubitule, dar măcar nu mai intri în cuşcă.

Habar nu aveam ce i-a spus Dwayne, însă Dakota a izbucnit şi mai tare în râs. Fata deja avea lacrimi în ochi.

— OK, ne vedem afară în jumătate de oră. Sunt sigură că o să fii superb.

Altă criză de râs înainte să închidă şi a tot ţinut-o aşa cât eu mă uitam la ea cu ochii cât cepele şi aşteptam explicaţii.

I-am dat una peste umăr.

— Ce Dumnezeu ai?

— Se pare că nu o să fim doar noi pixie în seara asta. Mi-a spus printre hohotele de râs, m-am uitat la perucă şi apoi la ea.

Nu!

— Şi ei?

Dakota a aprobat din cap.

Mi-au trebuit două secunde să mi-i imaginez pe Dax şi Dwayne în roz şi m-a apucat o criză de râs de era să cad de pe scaun.

— Dacă îi punea să se bată cu Godzilla şi nu erau aşa revoltaţi. Trebuia să îi auzi!

Am râs în continuare, apoi am scos telefonul şi i-am trimis lui Dax o inimioară roz. Instantaneu mi-a răspuns înapoi cu vreo

douăzeci de emoji roşii la faţă de nervi urmate de textul.

"Acum chiar îl omor."

Ne-am făcut machiajul amuzându-ne încontinuu şi făcând ipoteze despre îmbrăcămintea lor. A noastră nu era deloc rea, o fustă scurtă, acceptabilă, şi un corset strâmt. Totul din piele şi roz, bineînţeles.

— Din câte ştiu eu, anime sunt în toate culorile, de ce pe noi ne-a lovit febra roz? a întrebat Dakota, făcând-o pe Misha să râdă.

— Anime nu e o temă, e doar ceva ce a menţionat tipa că îi place. Clubul are mai multe teme iar "Pixie" e cea mai apropiată de gen. Totul e roz.

Eu încă mai reuşeam să mă recunosc şi sub machiajul roz şi peruca aia, dar Dakota era ceva de speriat. Ca şi cu cea neagră, se schimba radical, era de nerecunoscut. Misha îi făcuse două cocuri din câteva şuviţe de păr, într-o parte şi în alta a capului, şi cu ochii ei albaştri fardaţi cu roz arăta de parcă tocmai o smulsesem din braţele lui Naruto.

— Poate Dwayne o să fie Naruto, am spus eu ca fapt divers, iar Dakota a izbucnit din nou.

— Nu mă mai face să râd, e a doua oară când îmi refac machiajul.

Am ieşit împreună din vestiar şi nu ne-am putut abţine să nu tragem cu ochiul în cel al băieţilor, pentru că era uşa deschidă, lucru ce nu se întâmpla de obicei.

Înăuntru era războiul de pe lume. Fiecare înjura pe limba lui, dar toţi erau îmbrăcaţi la fel.

Dakota a izbucnit atât de tare în râs, încât era să îşi rupă picioarele din cauza tocurilor.

Ei nu purtau peruci, însă le coloraseră părul cu spray. Din cauza faptului că avea părul negru, la Dwayne prinsese puţin mai închis, dar blondinul de Dax arăta exact ca pantera roz. Aveau la gât un fel de zgarda din piele roz şi boxeri la fel. Şi cam atât. Surprinzător, dar bocancii erau negri.

Arătau ca nişte flamingo musculoşi şi perverşi.

Când au ieşit la noi, Dakota s-a potolit instantaneu uitându-se la Dwayne şi ştiam exact ce gândea.

— Stai aşa, adică şi vor serviţi în seara asta?

— Da, se pare că majoritatea invitaţilor sunt femei. Mese pline de femei. A răspuns Dwayne, iar nouă ne-a trecut amuzamentul instant.

— Băga-mi-aş! a mormăit Dakota, mie îmi venea în gând ceva mult mai urât, dar trebuia să mă consolez cu ideea că putea să fie mult mai rău în noaptea asta.

— Arăt ca un transsexual nereuşit. Uită-te la mine, dacă nu îmi mai iese porcăria asta din cap?! Dax a început să se agite, l-am prins de mâini şi l-am sărutat pe nas.

— Imaginează-ţi că eşti la un festival.

Când a ridicat din sprânceană, am încercat să nu râd iar.

— Un festival foarte ciudat. Şi ai grijă să nu laşi vreuna să îmi atingă comoara, pentru că nu am chef de ucis în seara asta.

I-am prins membrul în pumn şi am strâns uşor, făcându-l să îmi respire fierbinte pe buze.

— Peruca asta roz te face şi mai perversă decât eşti. Am rânjit drăceşte şi l-am sărutat din nou, deja îmi pusesem în cap ca în noaptea asta fac sex cu el cu părul ăsta roz.

Lângă noi, pe altă lungime de undă erau Dwayne şi Dakota, el fumega de nervi, iar ea nu se putea abţine din râs.

— Îmi sunteţi martori că dacă mâine nu se poate ridica din pat, şi-a meritat-o. A spus el, arătând cu degetul spre ea. Asta a făcut-o să râdă şi mai tare şi ea i-a făcut cu ochiul, semn că nu o speriau deloc ameninţările lui.

— Nu mai râde ca o isterică animată şi hai să vedem ce avem de făcut şi în noaptea asta. Am prins-o de mână şi am tras-o după mine, dar şi eu râdeam la fel de tare ca ea.

În orele ce au urmat, amândouă am aflat un lucru foarte interesant, cel puţin despre iubiţii noştri. Cu cât li se acoperea mai mult bărbăţia, cu atât luptau mai tare să o scoată la suprafaţă. Dax mă îndesase în toate colţurile în care mă prinsese. Dakota nu era nici ea mai scutită, la un moment dat ieşise din camera frigorifică cu peruca într-o parte şi împleticindu-se, iar Dwayne la câteva secunde după ea, mustăcind ca un motan roz ce tocmai îşi băgase nasul în bolul cu lapte.

Bărbaţii erau atracţia serii, noi abia de aveam ceva de făcut, chiar şi experta de Misha abia de adunase câţiva dolari după dansul ei spectaculos la bară. Toţi luptătorii lui Cade, zece la număr, se fâţâiau acum prin club în boxeri roz de piele şi cu tăvi de băuturi.

Erau doar vreo douăzeci de bărbați în tot clubul, şi în rest păsărici cât vedeai cu ochii. Era o noapte de-a dreptul caraghioasă spre deosebire de cele tipice în Grota Diavolului, dar nu mă plângeam deloc.

Nu îl văzusem deloc pe Cade şi ajunsesem la concluzia că nu era aici, ceea ce mi se părea un dar divin, dar ceva mi-a atras atenţia în timp ce aşteptam să fiu chemată la masa mea.

Fața nenorocitului de Greg îmi stârnea tot atâta repulsie ca şi cea a lui Cade, chiar dacă fusese doar mesagerul. Zile întregi mă urmărise, presându-mă şi amenințându-mă că trebuia să fac ce mi se ordonase dacă nu voiam să îi pierd pe cei pe care îi iubeam. Tot el fusese şi cel care o abordase pe Dakota şi îi aruncase prima momeală din marea capcană a lui Cade Davis – dement şi criminal de meserie.

În mod normal nu m-ar fi interesat viermele ăla, dar acum avea o discuţie cu Marco. Mai fusesem în clubul ăsta şi înainte să o aducă pe Dakota şi Dax, învăţasem ceva despre fiecare şi ştiam cine ce gândea în mod special.

Greg era mâna dreaptă a lui Cade, dar şi cel mai nenorocit dintre toţi. Dacă era cineva care ar fi apăsat primul pe trăgaci ca să îi ia locul, Greg

ar fi fost acela. Păstra aparenţa de sclav asc/ultător, dar ajunsesem să îl cunosc mai bine.

Marco era exact opusul lui. Cam singurul om de aici care nu înghiţea afacerile ascunse ale lui Cade şi nu voia să fie implicat. Era strict paznic în club şi atât. Ceea ce făcea extrem de dubioasă conversaţia lor în momentul ăsta în care Cade nu era aici.

I-am văzut ieşind împreună din club înainte ca cineva să mă înşface şi să mă lipească de perete. Abia am apucat să ţip jumătate de secundă înainte ca o pereche de buze înfometate să mă amuţească. Toată lumea avea coama roz pe aici, dar ştiam exact cui îi aparţinea coama asta.

Am început să râd în sărut şi l-am prins de umeri ca să îl opresc, dar el părea pornit şi a coborât cu sărutul pe gât.

— Iubitule, nu trebuia să fim singuri înainte de asta?

— Uită-te la părul meu roz şi spune-mi dacă îmi pasă dacă că ne vede cineva?

A făcut o față comică, amuzându-mă şi mai tare, dar înainte să mă las iar ameţită de el, mi-am amintit ce văzusem înainte.

— Vino cu mine.

L-am prins de mână şi l-am tras spre ieşirea din spate, acolo unde îi văzusem pe cei doi dispărând.

— Hmm, mergem în maşină? Lui Dax tot la prostii îi stătea capul, dar eu eram foarte curioasă în legătură cu asta şi voiam să ştiu ce aveau ăştia de discutat amândoi, afară.

I-am făcut semn să tacă şi probabil şi-a dat seama după expresia mea că era ceva serios.

— Iubito, unde mergem?

— Greg şi Marco au ieşit afară. I-am văzut purtând o discuţie ce părea destul de înflăcărată şi vreau să ştiu ce pun la cale. Ăştia doi nu vorbesc niciodată.

Era extrem de uşor să te strecori pe uşa asta, era un hol lung şi întunecat înainte de ieşire, dar afară lumina era mult mai slabă decât în faţă şi nici nu erau aşa multe camere de supraveghere. Le-am auzit vocile şi am rămas ascunşi în hol, păreau să vorbească de undeva de lângă uşă, dar era prea întuneric să ne vadă.

Sunetul din club încă era prea puternic şi voiam să mă apropii mai mult, dar Dax m-a ţinut pe loc.

— De ce dracu' ai venit cu asta tocmai la mine?

L-am auzit pe Marco.

— Pentru că ştiu că vrei asta şi eşti singurul cu tupeu să te bagi.

Marco a râs, apoi s-au depărtat şi mai mult şi nu i-am mai auzit. Dax încă mă ţinea de mână, dar nu puteam să pierd asta, simţeam că era ceva important la mijloc. S-au îndepărtat până când au ajuns la o maşină şi s-au aşezat pe capotă, noi am rămas încă în interior, după uşă, dar se auzea mai clar decât prima dată.

— De unde ştiu eu că nu te-a pus Cade să mă testezi?

— Haide, Marco, lasă dracu' porcăriile astea. Dacă te suspecta de ceva te făcea bucăţi, fără să te testeze înainte, şi ştii asta. Vrei să scapi de el sau nu?

Eu şi Dax ne-am strâns de mână în acelaşi timp.

— Tu eşti cel în care are cea mai multă încredere.

— Exact, aşa că o să ştiu tot traseul.

— Şi ce te face să crezi că o să te pună Crane în locul lui?

— În clubul ăsta? Cine îl cunoaşte mai bine? Sunt aici de dinaintea lui Cade, l-a ales pe el

pentru că nu are absolut deloc scrupule, dar acum a dat-o în rahat rău de tot cu Dakota.

Abia de mai respiram, la fel era şi Dax lângă mine. Simţeam că se cocea un plan foarte important care avea drept rezultat eliminarea lui Cade.

Unul dintre ei, parcă Marco, şi-a aprins o ţigară şi a început să agite stresat.

— Nu ştiu, omule, e prea periculos.

— Îţi vrei sora scoasă din clubul ăsta sau nu? Cade nu o să îi dea niciodată drumul, face prea mulţi bani. Îţi spun, ăsta e momentul potrivit şi nu o să prindem altul. Cade e cu moralul la pământ şi neatent, îi e frică constant, iar Crane nu o să pună prea multe întrebări după moartea lui.

— Faptul că nu l-a ucis încă înseamnă clar că e important pentru el.

— Nu l-a ucis pentru că încă mai are nevoie de el, dar Cade nu mai e slujitorul ăla loial de dinainte. Şi-a pierdut minţile din cauza roşcatei ăleia cu inima lui Sunny şi nu o să îl mai prindem prea curând vulnerabil.

A urmat altă pauză de tăcere pentru Marco, noi eram şocaţi şi entuziasmaţi în acelaşi timp,

amândoi simţeam gustul evadării, şansă pe care o căutam.

— O să ne ducem dracu' toţi din cauza lui. Mi s-a părut amuzant la început ce a făcut cu blonda aia bogată, dar acum a întrecut măsura. A devenit obsedat de copiii ăia şi ne pune pe toţi în pericol. Dacă îl ridică poliţia, o să cazi şi tu la fel ca noi, nu uita că ai fost aici în noaptea în care a răpit-o prima dată pe Dakota.

— Nu am nicio implicare în asta, a mârâit Marco.

— Să îi spui asta lui Dwayne când o să ne ia pe toţi de la un cap la altul. Te-ai pus în faţa lui când voia să ajungă la ea, crezi că a uitat asta? Dintre toţi, de dementul ăla îmi e cel mai frică, chiar dacă nu e copil de bogătan. Sau nu mai e.

— Nu o să vorbească, Cade îl are la mână.

— Tace ca să o protejeze pe Dakota, dar crezi că lui Dwayne Teller îi e frică de puşcărie? Ce o să facă dacă Dakota păţeşte ceva? Nu m-ar mira ca dementul de Cade să o răpească în curând şi să o ţină doar pentru el. Îţi spun, omule, a înnebunit după ce a murit Sunny şi trebuie să scăpăm cât mai repede el până nu ne trage pe toţi în groapă.

— Lasă-mă să mă gândesc înainte, vreau să vorbesc şi cu Misha.

— Las-o pe soră-ta afară din treaba asta, cu cât ştiu mai puţini, cu atât mai bine.

Am rămas şocată să aflu că Misha era sora lui Marco. Puteam să jur că tipa era rusoaică, adusă aici doar pentru munca în club. Nici Marco nu arăta ca un american autentic, dar el nu avea niciun accent specific.

— M-am angajat în nenorocitul ăsta de club ca să o protejez pe ea, o să fac tot ce pot să o scap de Cade, dar ştii că nu putem să facem asta singuri. Cade o să aibă cel puţin cinci oameni cu el la transport, pe lângă tine.

— Lewis va fi de partea ta, nu?

Marco părea să ezite.

— Relaţia noastră e destul de serioasă acum, dar era aici de dinainte să vin eu şi parcă nici acum nu ştiu cât îi e de loial lui Cade. Nici nu s-a dus la spital după ce l-a împuşcat Dwayne în noaptea aia şi doar pentru că l-a rugat Cade să nu o facă.

— Hmm, poate iubiţelul tău are bucurii şi la şef. A spus Greg pe un ton sarcastic, Marco a părut să îl înjure, dar o spusese prea încet să auzim.

— Dă-mi timp noaptea asta să mă gândesc.

— Gândeşte-te, dar ştii deja că trebuie să o facem. Tu nu ai nimic de pierdut. Poate eu nu primesc locul lui Cade, dar tu tot scapi de el şi poţi să o scapi pe Misha de aici.

Au început să meargă înapoi spre intrare, iar eu şi Dax ne-am pus automat în mişcare şi am zbughit-o înapoi în club. Nu aveau cum să ne vadă în hol dacă nu luminau spre noi, însă tocurile mele parcă bocăneau acum ca nişte pietre într-o găleată.

Am resit să ne întoarcem în siguranţă şi am fugit direct în camera frigorifică, singura cameră în care prindeam din când în când intimitate.

Eram atât de plină de adrenalină, încât nici nu am simţit frigul. Nu îl simţisem nici afară.

Ne-am oprit şi ne-am tras sufletele, apoi ne-am privit, ştiind că amândoi gândeam acelaşi lucru.

— Asta e şansa noastră, a spus Dax, iar eu am aprobat din cap.

— Trebuie să le spunem lui Dwayne şi Dakotei. El s-a gândit puţin, apoi a clătinat din cap.

— Nu acum, nu putem risca să ne audă cineva.

Am fost de acord, apoi am schimbat imediat subiectul când o tipă a intrat să îşi ia comanda de băuturi.

Simţeam cum inima îmi pompa de adrenalină şi extaz, eram ca un rătăcit în deşert ce găsise în sfârşit afurisitul de drum înapoi spre civilizaţie.

Pentru prima dată după atât de mult timp, o mică speranţă spre libertate ni se strecura printre degete şi nu aveam de gând să o pierd.

Îi găsisem duşmanii, acum trebuia să îi convingem că suntem de partea lor.

14
CONSECINȚELE PLĂCERII

PERSPECTIVA DAKOTEI

Abia aţipisem atunci când cineva a ciocănit în uşă. Eu m-am plâns în gândul meu, dar Dwayne a făcut-o cu voce tare, mormăind un "pleacă" obosit.

M-am ridicat în fund şi am zâmbit amuzată, era mai epuizat decât fusese vreodată până acum, nicio luptă nu îl terminase aşa. Aflase şi el că servitul oamenilor nu era aşa de uşor. Abia făcusem un duş când ajunsesem acasă, încercasem să îi spăl vopseaua de pe cap, dar încă mai avea câteva şuviţe roz. În combinaţie

cu faţa lui obosită şi mârâită, era de-a dreptul adorabil.

Ciocănitul s-a auzit din nou.

— Cine e? am strigat, pentru că nu aveam energie să mă dau jos din pat.

— Danica. Trebuie să vorbim.

Am ridicat din sprâncene, era ultima persoană la care mă aşteptam la ora asta.

— Pleacă! Du-te şi bate-l pe Dax la cap. A strigat Dwayne cu nasul în pernă.

— Sunt şi eu. Luaţi-vă nişte haine pe voi şi deschideţi, e ceva important.

Ăsta fusese Dax, care avea vocea la fel de serioasă ca şi Danica. Până şi pe Dwayne l-a surprins şi s-a ridicat în coate, privindu-mă nedumerit. Am ridicat din umeri, dar amândoi eram deja curioşi, aşa că am sărit din pat şi ne-am îmbrăcat. Dwayne a tras doar un şort pe el, eu un tricou şi o pereche de pantaloni scurţi.

El le-a deschis uşa, amândoi erau curaţi, fără roz, şi îmbrăcaţi normal, nici urmă de somnolenţă sau oboseală.

— Aţi uitat să faceţi sex unul cu altul şi aţi venit după sfaturi sau ce e cu voi aici? I-a luat Dwayne l-a mişto, Danica şi-a dat ochii peste cap şi Dax s-a strâmbat la el. Eu i-am aruncat un

tricou mototolit în cap afurisitului meu de iubit ce devenea foarte pervers şi sarcastic la oboseală.

S-au rezemat amândoi de spatele canapelei, apoi s-au privit unul pe altul, de parcă nu ştiau care să înceapă. Asta ne-a tensionat pe noi imediat.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat Dwayne, cu seriozitate de data asta.

Dax şi-a dres glasul şi apoi a oftat.

— Am auzit ceva noaptea trecută. O conversaţie între Greg şi Marco.

Ştiam vag doar cine era Greg, tipul care mă abordase pe mine la liceu prima dată, care întinsese capcana pentru Cade. Nu auzisem de vreun Marco, dar expresia lui Dwayne îmi dădea de înţeles că el ştia exact.

— Ce fel de conversaţie?

— Plănuiesc să îl omoare pe Cade. A răspuns Danica, iar eu am rămas fără suflare. Am pipăit cu mâna să găsesc marginea patului şi să mă aşez.

Dax a continuat.

— Urmează un transport destul de important, nu au vorbit strict despre asta, dar probabil e vorba de fete răpite. Greg vrea să îl

atace în timpul transportului şi să îl ucidă. Îi vrea locul. Cade e vulnerabil acum după faza cu Dakota şi se pare că nu a fost aşa uşor iertat de Crane. Merge pe ace.

Eu nu am ştiut ce să spun, pur şi simplu rămăsesem mută. Îmi fugise tot somnul şi oboseala, creierul începuse să îmi pompeze cu noua informaţie. Dwayne s-a ridicat în picioare şi a început să se plimbe prin cameră.

— Unde i-aţi auzit, mai exact?

— I-am văzut discutând în club, apoi au ieşit amândoi afară. Îmi păreau foarte serioşi şi era dubios, pentru că ăştia doi nu comunică niciodată. Apropo, am mai aflat că Misha e sora lui Marco.

Având în vedere că nu ştiam cine era acest Marco, mai exact, nu mă surprindea atât de tare vestea, dar Dwayne arăta surprins.

— S-a angajat acolo ca să o protejeze pe ea, deşi nu prea am habar de cine o protejează, mai exact, tipa se culcă cu doi-trei pe noapte. A completat Dax.

— Şi nu suntem singurele lui obsesii, se pare că şi Misha este. Cade nu îi dă drumul.

M-am ridicat şi eu în picioare şi am început să mă plimb, alături de Dwayne. Misha nu părea

deloc genul de fată care să fie ţinută cu forţa acolo, nu arăta niciodată asta, era mâna dreaptă a Otiliei şi zâmbea prea des pentru o fată răpită, însă multe aparenţe erau false în clubul ăla. Noi eram cele mai bune exemple.

— Luaţi-o de la început şi spuneţi-mi exact despre ce e vorba. Mie îmi miroase a capcană pe care ne-ar întinde-o Cade. A spus Dwayne, voiam din suflet să nu aibă dreptate şi asta să fie şansa noastră.

— Şi noi am crezut la fel, dar erau prea serioşi. Poate aş fi crezut să facă asta cu Greg, dar în niciun caz cu Marco. Greg vrea să îi ia locul lui Cade, e simplu. Marco vrea doar libertate pentru el şi sora lui. Nu au încă un plan, Marco nici nu a acceptat definitiv, dar dacă o să avem vreo şansă să scăpăm de nenorocitul ăla, asta este. A explicat Danica din nou, Dwayne arăta în continuare foarte nesigur şi îl înţelegeam, dar eu începeam să mă agăţ de speranţă şi nu voiam să îi dau drumul.

— Dwayne are dreptate, este riscant, nu m-aş fi aşteptat niciodată să găsim oamenii pe care îi căutam printre cei mai devotaţi ai lui, dar e o şansă şi nu putem să o ratăm. Ultima parte i-am

spus-o direct lui Dwayne, care părea gata să protesteze din nou.

— Şi ce o să facem? O să mergem la ei şi o să le spunem, pur şi simplu "hei, ne băgăm şi noi!"?

— De ce nu? a ridicat Danica din umeri. Având în vedere situaţia noastră, chiar trebuie să explicăm de ce îl vrem pe Cade mort? Să nu mai zic de faptul că au nevoie de oameni, Marco a insistat că nu pot face asta doar ei doi.

Dwayne s-a potolit şi s-a aşezat înapoi pe pat, dar nu părea mai convins.

— Au spus că începe să îşi piardă minţile. Nu le place deloc ce au făcut cu noi şi riscurile pe care şi le asumă, mai ales cu Dakota. Dwayne, nu vreau să îţi spun asta, dar Greg îl crede în stare de lucruri mult mai rele. E doar o chestiune de timp până când se satură de jocul ăsta idiot, dar la inima lui Sunny nu va renunţa prea uşor. La dracu', e foarte riscant totul, dar nu prea ne permitem luxul să aşteptăm următoarea şansa de a scăpa de el.

Am putut simţi groaza de pe chipul lui Dwayne, plutea în aer. Am mers şi m-am aşezat lângă el, m-a prins de mână şi m-a strâns cu

putere. Părea să întoarcă situaţia pe toate părţile în mintea lui.

— La început, m-a sunat şi mi-a propus ceva. Mi-a oferit libertatea Dakotei în schimb.

Surprinsă, l-am obligat să mă privească. Nu îmi spusese de asta, dar dacă refuzase oferta, puteam să îmi dau seama ce grozăvie îi ceruse.

Dwayne şi-a trecut limba peste buze şi ne-a privit pe toţi, de parcă nu voia să spună asta, apoi s-a uitat spre uşă.

— M-a pus să îl omor pe Madox.

Toţi am rămas cu gura căscată, am simţit cum mi se înmoaie picioarele chiar dacă stăteam jos.

— De ce nu ne-ai zis de asta?

— Nu am ştiut cum, nu voiam să vă sperii şi mai tare. Am refuzat din prima secundă, pentru că ştiam exact ce urmăreşte. Nu doar că m-ar fi rupt definitiv de Dakota, dar m-ar fi distrus psihic.

Am început să îmi ronţăi unghia de la degetul mare, încercând să îi găsesc explicaţie şi să nu mă supăr că păstrase secret un asemenea lucru.

— Şi la ce te gândeşti acum? a întrebat Dax, citindu-i expresia.

— Că propunerea aia nu a fost doar o capcană. Poate o chinuie acum pe Dakota, dar tot pe Madox îl crede vinovat pentru ce s-a întâmplat. Chiar dacă pe noi o să ne elibereze vreodată, încep să cred că pe el nu îl va ierta niciodată.

— Şi îşi va încheia jocul bolnav omorându-l pe tata şi luându-mă pe mine. Am completat eu ce gândeau toţi, dar niciunul nu îndrăznea să o spună direct. Dwayne a tremurat lângă mine, dar era un adevăr ce trebuia acceptat.

— Pedeapsa noastră de-a sclavii în club e doar o tragere de timp şi un câştig financiar pentru el. Mă îndoiesc serios că o să dea banii ăia părinţilor lui Sunny, aşa cum a spus.

I-am dat dreptate Danicăi.

— Cred că trebuie să începem să vedem lucrurile aşa cum sunt. Sunt destul de sigură că nu ar fi intervenit peste Crane dacă Dakota nu i-ar fi dat numele lui Sunny. Asta i-a întunecat de fapt minţile. Până acum nu a făcut nimic exagerat să vă despartă pe voi, dar pentru tine ea e doar Dakota.

— E doar o chestiune de timp până când o să înceapă să o vadă doar pe Sunny. Era terifiat în noaptea în care am plecat cu maşina. Altă

situaţie în care m-a comparat perfect cu ea. Am completat eu, Danica şi Dax mi-au dat dreptate, Dwayne îşi înfipsese pumnii în bărbie şi nu mai scotea niciun cuvânt, dar îi simţeam tensiunea.

I-am prins obrazul şi l-am întors spre mine. Părea hăituit de o mie de gânduri şi frici, îmi amintea de acel Dwayne pe care îl cunoscusem prima dată, însă acesta era mai puternic.

— Trebuie să facem asta. Pentru tata şi pentru noi toţi. Dacă într-adevăr e o capcană, ne asumăm pedeapsa, deşi e complet stupid să o facă. E conştient că toţi îl vrem mort. Dar dacă e adevărat şi e şansa noastră, trebuie să acţionăm.

Fără să îmi răspundă, a aprobat din cap şi m-a trans în braţele lui.

Ştiam care erau riscurile, dar premiul final era mai important. Şansa la libertate merita totul.

— Deci care e planul? a întrebat Danica atunci când a devenit clar că şi Dwayne acceptase.

— Greg e creierul planului, deci trebuie să vorbim cu el. A spus Dax, Dwayne a confirmat.

— Trebuie să găsim un loc sigur în care să vorbim cu el şi să punem totul la cale. Din ce

înţeleg de la voi, plănuieşte să îl atace în timpul unui transport, deci nu va fi uşor.

Dax a dat din cap.

— O să avem nevoie şi de Derek. A spus Dwayne, Danica s-a încruntat.

— Ne-a ajutat prima dată, dar nu cred că vrea să se implice mai mult de atât.

— O să îl conving eu.

Siguranţa din vocea lui Dwayne era încurajatoare, aveam nevoie de cât mai mulţi ca să reuşim şi să mai şi supravieţuim până la final, însă implicarea profesorului meu de literatură încă mi se părea foarte ciudată. Aflasem toată povestea lui Derek şi cum ajunsese să lucreze pentru Cade, însă tot îmi era greu să mi-l imaginez drept asasin al lui.

După plecarea celor doi, eu şi Dwayne am rămas căzuţi în gânduri, nu ne aşteptasem ca ziua asta să ia o asemenea întorsătură.

— Crezi că nu vor accepta în planul lor? l-am întrebat în cele din urmă, el s-a uitat la mine de parcă îşi amintise brusc că eram şi eu acolo.

— Nu mă gândesc la asta, ci la cât de periculos va fi. Sunt prea optimist să sper că vor reuşi să îl omoare şi singuri?

Am zâmbit şi mi-am aşezat capul pe umărul lui.

— Nu eşti, dar e posibil să nu aibă curaj să o facă. Ai auzit ce a spus Danica, Marco nici nu a hotărât dacă acceptă. Avem nevoie de ei, Dwayne. De Greg, care cunoaşte toate slăbiciunile şi planurile lui Cade. Habar nu am cine e Marco, dar Greg nu mi s-a părut prost. Dacă face asta, o va face bine.

El s-a mai gândit puţin, apoi şi-a trecut mâinile prin păr şi a oftat.

— OK, atunci… începe acţiunea.

Cuvintele astea mă entuziasmau peste măsură, dar mă şi speriau îngrozitor. Nu voiam să mă gândesc la ce urma, dar era o şansă la libertate şi doar asta conta.

Dwayne s-a strâmbat când şi-a privit palmele şi a văzut vopsea roz pe ele, a mormăit înjurături în timp ce se freca iar pe cap, apoi a mers iar la baie să se spele.

Voiam să adorm din nou, fizic mă simţeam epuizată, însă mintea îmi era prea activă din cauza noilor veşti. Zbârnâiam de adrenalină şi îmi imaginam cum avea să fie totul. Nu credeam vreodată, în viaţa asta, ca o să mă bucure atât de mult ideea morţii unui om. Dar Cade nu era om,

era un diavol ce ne distrusese pe toţi şi avea să distrugă mult mai mulţi dacă cineva nu îl opera.

Dwayne s-a întors complet dezbrăcat şi cu apa picurându-i din păr. Reuşise să scoată tot rozul de data asta, dar nu la păr mă concentram eu.

M-am auzit înghiţind în sec şi ghemotocul de electricitate din abdomen s-a trezit la viaţă. Era incredibil cum reuşea să îmi schimbe complet gândurile în doar câteva secunde.

Mi-a observat privirea interesată şi şi-a pus prosopul pe după gât în loc să îl prindă în jurul şoldurilor.

— O alegere mult mai bună, am zâmbit eu. Hormonii mei salivai şi băteau din palme, unii probabil şi plângeau în faţa frumuseţii masculine ce se fâţâia prin faţa lor.

— Nu mai sunt amuzant? m-a întrebat cu acea voce periculoasă, prevestitoare de belele.

Fusese atât de haios cu părul ăla roz, încât nu mă putusem opri din râs toată noaptea. Pentru mine fusese ca un declanşator de nebunie, izbucneam de fiecare dată când îl vedeam, pentru că era atât de opus de tot ce reprezenta el. Era ca şi cum un lup s-ar deghiza în flamingo.

Mă pedepsise aspru pentru neruşinarea mea de a râde de el, mă urcase pe pereţi peste tot pe unde mă prinsese şi nu fusese deloc delicat şi dulce, precum culoarea din capul lui.

A ajuns la mine şi mi-a cuprins mijlocul cu braţele, apoi respiraţia lui fierbinte a coborât pe gâtul meu.

— Hmm, gata cu râsul?

Fără nicio ruşine, şi-a băgat mâna direct în pantalonii mei scurţi. Am tresărit şi m-am prins de umerii lui. M-a privit insistent, dar tot ce am putut să fac a fost să clatin din cap şi să îmi muşc buzele.

Lupul se întorsese în pielea lui. Iar pielea lui era acum umedă, din păr i se scurgeau picături de apă şi privirea aceea întunecată era la fel de ameninţătoare ca cea a unui animal de pradă.

Am gemut cu buzele strânse atunci când degetele lui au ajuns în acel punct sensibil ce parcă vibra acum, apoi au pătruns uşor.

M-am agăţat de el şi mi-am lăsat aproape toată greutatea, pentru că mi se înmuiaseră picioarele. Al doilea deget m-a penetrat, mult mai adânc, iar senzaţia de ameţeală şi plăcere m-a cuprins imediat, totul în timp ce buzele lui îşi făceau de cap pe gâtul meu, muşcând şi

sărutând. Mă excita până şi să îi aud respiraţia, acea răsuflare adâncă şi masculină, ce părea atât de fierbinte în asemenea momente. Tot corpul ce i se încorda şi devenea tare precum oţelul, de fiecare dată când îi simţeam dinţii în piele aveam impresia că urma să mă sfâşie până la os.

Ajunsesem să îl învăţ destul de bine, Dwayne nu era un iubit blând, îi plăcea să prelungească preludiul, dar nu o făcea niciodată cu prea multă delicateţe. Îi plăcea să mă înnebunească, să mă strângă în braţe şi să mă pună mereu în cele mai nebuneşti poziţii, îi plăcea fragilitatea şi inocenţa mea şi începuse să îmi placă şi mie datorită lui. Singurele momente în care voiam să îl domin în pat erau cele în care mă îmbătam, însă atunci era altă Dakota. Iar el părea să se bucure de acea versiune a mea la fel de tare.

Mi-am înfipt dinţii în umărul lui ca să îmi acopăr ţipătul. Trebuia să îmi amintesc că eram la mine acasă, şi chiar dacă ne aflam la etajul trei, nu voiam să risc.

Când degetele lui s-au sustras uşor, ştiam că nebunia abia începea. S-a aşezat pe pat, iar pe mine m-a tras în faţa lui, încă în picioare.

Cu o delicateţe parcă nespecifică lui m-a dezbrăcat de haine. Am rămas goală, dar nu mă mai simţeam jenată. Trecusem de pragul ăsta, chiar dacă obrajii mei găseau de fiecare dată ocazia să roşească.

Coapsele mi s-au strâns din instinct, el a zâmbit cu tandreţe, şi-a băgat palma printre ele şi a început o mângâiere înnebunitoare şi erotică, blândă şi posesivă în acelaşi timp. Palmele lui s-au aşezat apoi pe sânii mei, au coborât în jos, pe coaste, şolduri şi coapse. Mă atingea de parcă încerca să memoreze formele mele, iar pasiunea din ochii lui îmi oprea respiraţia. Mi-a cuprins fesele şi m-a tras mai aproape de el, până când sânii mei au ajuns în dreptul gurii lui şi nu ezitat înainte să îi cuprindă.

Mi-am muşcat iar buzele ca să îmi acopăr geamătul, mi-am înfipt mâinile în părul lui moale şi umed, iar euforia a crescut şi mai mult atunci când m-a pătruns din nou folosindu-se doar de degete.

Buzele şi limba lui căutau să mă omoare, fiecare sărut era precum o otravă dulce, un chin plăcut ce îmi fura luciditatea. Brutalitatea lui creştea repede în intensitate, mi-a strâns sânul în

palmă înainte să se mute la celălalt şi să îi ofere acelaşi tratament.

Mâna lui mare şi puternică părea capabilă să mă strivească, aceeaşi mână îl lovise pe Khalid cu o forţă ce îl lase inconştient. Sânul meu era ca un trandafir fragil la mila lui, tot corpul meu era aşa, însă toată forţa lui se transforma în pasiune atunci când mă atingea. Putea să mă rupă în două, dar mă simţeam ruptă doar pe interior, unde totul parcă se înnoda şi sângele începea să îmi clocotească prin vene.

Când mi-am coborât privirea spre el, ochii noştri s-au întâlnit. Fără să vreau, mi l-am amintit din nou în prima zi, băiatul pe care l-am cunoscut atunci, cu gluga pe cap, cu irisurile lui întunecate şi ameninţarea tăcută de a păstra distanţa.

Mă fascina cum se schimbase atât de mult, dar totodată era acelaşi.

— Eşti atât de frumoasă. Şi dulce. După ce a spus asta, dinţii lui mi-au muşcat sânul. Nu mi-am putut abţine geamătul şi l-am strâns mai tare de păr.

— Pielea ta are gust de ciocolată, Dakota. Nu m-aş sătura niciodată de ea. Mi-a subt sânul fără nicio reţinere, transformându-mă în gelatină

în braţele lui până în momentul în care picioarele nu m-au mai susţinut. Degetele lui în mine, tortura pe care o aplica sânilor mei şi sunetele de plăcere pe care le scotea el, totul era prea mult. Corpul mi-a cedat moale în braţele lui, el s-a ridicat în faţa mea, dominându-mă din nou cu înălţimea şi masivitatea lui copleşitoare.

A mers spre sertarul în care îşi depozitase deja rezerva de prezervative, a rupt unul cu dinţii şi l-a pus în câteva secunde. Şi el era deja pregătit, dar nu mai pregătit decât mine, care vibram la propriu. Tot corpul meu cerşea mai mult, cerşea uniunea finală şi nu mai aveam răbdare să îl aştept.

A mers la sistem şi a pornit muzica, a ridicat volumul suficient de tare cât să nu se mai audă nici cele mai puternice ţipete ale mele, apoi s-a deplasat spre uşă să o încuie.

În tot timpul ăsta eu îl urmărisem, aşteptasem şi înnebunisem câte puţin în fiecare secundă. Mingea de electricitate se transformare în ceva mult mai mare şi periculos, gata să îmi provoace o implozie.

A venit în faţa mea şi m-a prins de mâini, apoi privirea lui jucăuşă mi-a făcut semn spre pat. Am înţeles imediat ce îmi cerea, mă lăsa pe

mine să aleg poziţia. Ghemul de electricitate şi-a întins tentaculele. Voiam absolut tot, dar nu ştiam ce să aleg.

El m-a cuprins în braţe şi a început să îmi sărute gâtul până când m-a hotărât eu, iar gândul mi-a fugit brusc la prima noastră întâlnire după ce s-a întors. Eram beată şi îmi dădusem deja drumul, dar s-a simţit atât de bine poziţia aia şi voiam să văd dacă era la fel şi acum.

M-am aplecat spre pat şi m-am aşezat în genunchi şi în palme, mi-am depărtat picioarele şi am întors capul spre el, zâmbindu-i ştrengăreşte. Zâmbetul lui era şi mai năucitor, eram destul de sigură că se gândea la acelaşi moment ca şi mine şi nu a ezitat înainte să îmi prindă şoldurile şi să se poziţioneze în spatele meu. M-a tras mai mult spre el, iar penetrarea a fost puternică şi fără ezitare. Nu am simţit nimic altceva în afară de explozii de plăcere. Nicio durere sau disconfort, corpul meu învăţase deja să îi facă faţă lui şi preludiul de dinainte mă pregătise pentru absolut orice.

Abia acum simţeam şi muzica, basul puternic ce făcea totul în jur să trepideze, bătăile inimii mi-au accelerat şi nu mi-am abţinut deloc geamătul de extaz. Melodia era aceeaşi pe care o

punea de fiecare dată "Fire Meets Fate" de la Ruelle. Ştiam de ce o alegea şi versurile contribuiau foarte mult la nebunia mea generală.

Mi-a strâns şoldurile în palme, dar nu simţeam durerea acum, pătrunderile au devenit şi mai rapide şi adânci. Nu mă înşelasem, era ceva special la poziţia asta. Felul în care îl simţeam în mine era total diferit de celelalte poziţii, felul în care se simţea corpul meu după fiecare intrare. Spatele mi s-a arcuit de plăcere, îşi urma propriile instincte, nu mai aveam control asupra reacţiilor mele, eram ca o marionetă ghidată de propria plăcere.

Dwayne mi-a mângâiat erotic spatele, apoi s-a aplecat spre mine şi mi-a cuprins sânii în palme. Mişcările nu s-au diminuat, dar acum îl simţeam mult mai aproape şi adoram asta. Mi-a sărutat spatele şi am întors capul spre el, pentru că voiam să îl văd. Să îl văd şi să îl sărut. Mi-a înţeles intenţiile atunci când m-am întins spre el, dar nu putea să ajungă la buzele mele din poziţia asta, aşa că a modificat-o. M-a apăsat pe spate, ghidându-mă să mă aplec până am ajuns întinsă pe burtă. El s-a întins peste mine, sprijinindu-se pe coate de o parte şi de alta a capului meu. Poziţia s-a schimbat, însă nu şi senzaţia,

plămânii mei au uitat din nou să respire corect şi am pierdut pasul cu Dwayne atunci când a intensificat contactul. Mi-a cuprins tot gâtul în palma lui şi m-a întors până când buzele noastre s-au unit. Nu era tocmai cea mai confortabilă poziţie a capului, dar el mă susţinea şi oricum nu mai eram în stare să deosebesc plăcerea de durere.

Tot ce simţeam era sărutul lui, gustul lui, corpul lui peste al meu, pulsând în mine, luând tot şi oferindu-mi înapoi în următoarea secundă.

Degetele lui s-au înfipt în părul meu şi l-a strâns pe tot, doar în momentele astea mă gândeam la el lung şi uneori îmi părea rău, pentru că ştiam cât de mult îi plăcea lui Dwayne. Privirea lui nu se schimbase, încă se juca cu el chiar şi scurt, dar nu mai putea să şi-l înfăşoare pe încheietură şi să îl întindă peste tot în jurul lui.

Mi-a luat iar gândurile de la orice când şi-a băgat palma pe sub mine şi mi-a ridicat bazinul, iar acea mişcare şi-a spus cuvântul mult prea repede. Am ţipat şi i-am muşcat degetul, tot corpul mi s-a încordat şi presiunea a început să urce din abdomen spre tâmple. M-a pârlit ca un foc şi a lăsat amorţeala în urma lui, până în

momentul în care mi-a ajuns în tâmple şi mi-am dat drumul încă strângând degetul lui între dinţi. Imediat după asta l-am simţit şi pe el urmând aceeaşi cale spre nebunie, corpul lui s-a încordat chiar şi mai mult, până a devenit tare ca un munte deasupra mea. Mi-a strâns şoldul în pumn şi mi-a întors iar capul să mă sărute sălbatic înainte să explodeze în mine. Nu auzeam niciunul nimic, dar ne simţeam gemetele printre buze, prin tremuratul corpului.

Nu s-a prăbuşit pe mine, a reuşit să se tragă într-o parte şi să se întindă lângă mine, dar eu am cedat imediat. M-am prăbuşit pe burtă ca un balon spart şi acolo am rămas.

Ceața extazului se evapora încet şi rămânea doar cea a epuizării şi plăcerii. Eram transpirată şi respiram nebuneşte, de parcă eu făcusem totul. Dwayne m-a şocat atunci când a fost în stare să se ridice de lângă mine atât de repede. A oprit muzica şi chiar a avut energie să meargă până la baie.

S-a întors cu un prosop umed şi cald pe care mi l-a aşezat între picioare, acolo unde încă mai ardea ceva. Am oftat de plăcere, iar el a chicotit. Încă eram întinsă pe burtă atunci când el s-a aşezat iar lângă mine, urma să adorm chiar în

poziţia aia, dar Dwayne m-a întors şi m-a luat în braţe.

— Atât de bine a fost? a întrebat, observând că nici nu mi se mai deschideau ochii.

— Mhm. El a chicotit şi m-a sărutat, dar a fost un sărut atât de blând, încât buzele mele atacate abia dacă îl simţeau acum.

— Te iubesc! a şoptit peste ele, eu m-am întins mai comod în braţele lui.

— Mhm, a fost tot ce am reuşit să scot.

L-am auzit râzând cu poftă înainte să adorm buştean în braţele lui.

Dwayne încă era lângă mine atunci când m-am trezit, dar el părea conştient de ceva timp. Eu eram întinsă aproape cu totul pe pieptul lui, unul dintre braţele sale era pe mijlocul meu, dar cu alta ţinea telefonul.

Părea foarte concentrat în momentul în care m-am ridicat pe coate.

— 'Neaţa, am zâmbit, deşi era deja beznă în cameră.

Dwayne a chicotit, amuzat probabil de acelaşi lucru şi s-a întins să mă sărute.

— 'Neaţa!

— Cat e ceasul?

M-am ridicat de pe el şi m-am întins spre noptiera mea ca să îmi iau telefonul. 15:23, am mormăit o înjurătură.

Toată fericirea şi liniştea mea s-au dus naibii când mi-am dat seama că trebuia să fim la club în câteva ore.

M-am ridicat în fund şi mi-am trecut mâinile prin părul ciufulit.

— Te rog spune-mi că nu trebuie să mergem acolo în noaptea asta.

Blândeţea de pe chipul lui era o alinare, dar tot nu îmi oferea răspunsul pe care mi-l doream.

— În curând nu va mai trebui, iubito.

Am încercat să zâmbesc, dar nu prea îmi găseam liniştea pe moment, puteam doar să mă gândesc ce ne aştepta în noaptea asta. Scăpasem noaptea trecută, dar care erau şansele să fie o aniversare şi în noaptea asta?

— Ce faci? l-am întrebat când am observat că încă era atent la telefon.

L-a întors spre mine şi mi-a arătat un fel de hartă. Nu am înţeles mare lucru şi m-am apropiat de el ca să văd mai bine.

— Ce e asta?

— Încerc să îmi dau seama pe unde ar putea fi atacul. În niciun caz nu va fi prea aproape de oraş sau pe undeva cu trafic.

M-am uitat la el, încercând să îmi dau seama dacă dormise astăzi sau se gândise tot timpul la planul de atac, la ce posibilităţi aveam. M-am întins spre el şi l-am sărutat pe frunte. Era un gest tipic lui, dar senzaţia era la fel de plăcută şi dacă o făceam eu.

— Totul o să fie bine, iubitule, sunt sigură de asta. Mi-a zâmbit, mi-a prins ceafa şi m-a tras în jos pentru un sărut pe buze, mult mai lung şi pasional.

Când m-am ridicat din pat, am simţit câteva lucruri bizare şi deloc potrivite. Corpul meu se resimţea în urma lipsei de mişcare, nu mai alergasem de zile bune şi statul pe acele tocuri, timp de o noapte întreagă, îmi afecta deja serios picioarele. Inima mea începea din nou să obosească mult mai repede şi respiraţia se deregla din ce în ce mai des. Până acum, dădusem vina pe stresul constant în care trăiam, dar nu era singurul vinovat.

Am mers la dulap şi mi-am scos vechii colanţi, un maiou sport şi o bluză de trening.

— Am chef să alerg puţin. Vrei să vii?

Nu a trebuit să îl întreb de două ori, imediat a sărit din pat.

— Oh, da!

În mai puţin de zece minute am ieşit amândoi din casă. Dwayne nu avea haine de schimb la mine, dar împrumutase un trening de la Dax. Dax şi Danica erau amândoi în living, studioşi nevoie mare, pentru că mama şi tata încă erau acasă şi trebuiau să vadă activitate. Pe mine nu mă aşteptau examenele, aşa că mă puteam sustrage mai uşor. Deşi, după expresiile lor, niciunul nu se gândea la ecuaţiile pe care le rezolvau.

Afară era groaznic de frig. După primele secunde începeam să cred că nu fusese un plan atât de bun, însă nici nu voiam să dau înapoi. Era dubios de întuneric pentru ora asta, dar nu părea să se apropie vreo furtună. Era doar înnorat şi foarte ceţos.

— Vrei să luăm maşina până la intrarea în parc?

Ne făcusem deja o mică încălzire sus, dar mi-am mai întins braţele şi picioarele de câteva ori.

— Nu, plecăm direct de aici. Prin spatele casei o să ajungem foarte repede.

— Să nu mă încetineşti prea tare.

Toată competitivitatea din mine s-a trezit brusc la viaţă, plesnită peste faţă. Mi-am îngustat ochii la el, iar rânjetul afurisit mi-a dat de înţeles că fix asta urmărea.

— Ai tu grijă să nu te pierzi, eşti pe traseul meu.

Odată competiţia pornită, nu ne mai rămânea decât startul, la care bineînţeles că el a trişat.

Am mârâit de supărare şi am ţâşnit imediat după el, dar să te ţii după Dwayne era ca şi cum ai încerca să prinzi o rachetă şi să sari pe ea. Nici măcar nu fugea cu toată viteza, avea timp să se uite mereu în urmă şi să râdă de mine, şi ca să mă facă complet de râs, s-a întors şi a început să alerge cu spatele.

— Sper să te împiedici şi să îţi rupi nasul ăla arogant. Am ţipat la el frustrată că nu puteam să îl prind nici măcar aşa.

— Fir-ar! am expirat şi am simţit cum tot corpul începe să o ia razna. Abia făcusem câteva sute de metri şi deja gâfâiam îngrozitor şi îmi vibrau picioarele de efort. Rezistenţa mea se dusese dracului complet. Eram aproape la acelaşi nivel la care fusesem la prima alergare

după operaţie. Poate nu chiar aşa, dar clar era de rău.

Începusem să transpir şi inhalam aer rece în acelaşi timp, habar nu aveam în ce stadiu era sistemul meu imunitar, dar dacă urma şi o răceală, eram aranjată.

Când am ajuns la intrarea în parc a trebuit să mă opresc şi să mă sprijin de un copac. Dwayne a venit imediat la mine.

— Iubito, eşti bine? Părea îngrijorat, aşa că am aprobat din cap şi i-am făcut semn să îmi dea un minut să mă liniştesc. Şi-a aşezat palma în dreptul inimii mele şi s-a speriat când i-a simţit bătăile puternice.

— Sunt bine, doar că nu am mai făcut asta de ceva timp şi mi-am pierdut tot antrenamentul.

— Hai să ne întoarcem, nu vreau să te epuizezi în halul ăsta.

Mi-am dat capul pe spate şi am respirat cu nesăţ aerul rece. Îmi îngheţau plămânii, dar îmi plăcea. Prin firele de lumină ce mai rămăseseră, se vedeau coroanele copacilor mişcate uşor de vânt. Era atât de linişte, atât de proaspăt, pădurea mea. Nu voiam să plec, aveam nevoie de energia asta indiferent de dureri.

— Nu, nu vreau să renunţ aşa de repede. O să alerg mai încet. Tu poţi să o iei în faţă, ştiu drumul.

— Şi să te las singură prin pădurea asta, în întuneric? Nici vorbă!

Când bătăile inimii s-au mai calmat, am reuşit să îmi îndrept spatele şi să mă liniştesc. L-am prins de mână şi am început din nou să alerg.

De data asta Dwayne nu a mai luat-o în faţa nici măcar cu un pas, fugea alături de mine – foarte încet – şi mă privea non-stop.

— Sunt bine, iubitule, nu te mai uita la mine de parcă urmează să leşin.

Nu a spus nimic, dar clar nu îl amuza glumă.

— Mă simt vinovată că îţi distrug antrenamentul.

— Dacă nu îmi ziceai tu nici nu m-aş fi ridicat din pat, aşa că nu te mai simţii.

— Poţi să alergi în jurul meu, douăzeci de metri în faţă, apoi te întorci şi tot aşa.

Nu i-am văzut foarte bine expresia, dar părea că îşi dăduse ochii peste cap. Luminile din parc nu erau foarte puternice, doar cât să vezi pe unde mergi şi atât.

— Eu mă simt foarte bine să alerg alături de tine.

Am început să râd, încercând să ignor durerile din corp şi să îmi reglez respiraţia, nu era deloc uşor, dar aveam nevoie de asta.

Am ţinut-o aşa aproape un kilometru, nu puteam să vorbesc din cauza oboselii, traseul ăsta îl făceam de obicei cu căştile în urechi, dar prezenţa lui Dwayne şi sunetele naturii erau mult mai plăcute.

La un moment dat, m-a prins de mână şi m-a oprit.

— Îţi aminteşti locul ăsta? El m-a cuprins în braţe şi m-a tras spre el. Ameţită de oboseală, abia de mai vedeam formele copacilor, dar am zărit imediat prăpastia şi un zâmbet epuizat mi s-a întins pe buze.

— Dimineaţa aceea…

El a aprobat din cap, apoi s-a aplecat să mă sărute. Dacă spera la un sărut lung şi dulce, i-am cam stricat planurile, abia aveam aer şi cu gura deschisă. Am chicotit când m-am tras înapoi, dar m-a sărutat pe frunte şi m-a strâns tare în braţe.

— Dimineaţa în care mi-am dat seama că m-am îndrăgostit de tine.

Şi cea în care te-ai speriat de mine, puteam să adaug, dar nu voiam să stric momentul.

Venise după mine şi mă atacase exact în locul ăsta, mă speriase îngrozitor înainte să îmi dau seama că era el. Nu voiam să mă mai gândesc la faptul că aici începuse dezastrul, că plecarea lui se cususe din acest loc. Nu, aici îşi dăduse seama ce simţea pentru mine.

— Te iubesc, i-am şoptit pe buze, agăţându-mă de gâtul lui.

— Mai mult decât orice pe lume, mi-a oferit răspunsul pe care îl aşteptam, iar sărutul ce a urmat a fost puţin mai lung.

— Hai să ne punem în mişcare până nu îngheţi. Mi-a dat o palmă peste fund şi am pornit din nou, nu realizasem că începusem să tremur de frig, însă îmi tremura şi corpul din alte motive. Picioarele refuzau tot mai tare să mă ajute, iar asta m-a enervat şi am mărit din nou viteza.

Nu se putea să fiu atât de ramolită după un timp atât de scurt.

Dwayne nu a pierdut pasul o secundă, m-a avertizat să încetinesc, dar nu l-am ascultat.

Următoarea durere m-a secerat pe loc.

Cu un ţipăt, m-am oprit şi tot corpul mi s-a încovoiat. Mi-am cuprins mijlocul cu braţele şi

m-aş fi prăbuşit dacă Dwayne nu era lângă mine să mă prindă.

— Iubito, ce s-a întâmplat? Ce ai păţit?

Instinctul lui era să îmi pipăie inima, acolo învăţase că era problema, dar l-am oprit înainte să încerce să mă întindă.

— Nu inima. Crampe!

Şi cuvântul crampă mi-a ieşit într-o crampă, m-am încovoiat iar de durere. M-am aplecat în faţă şi am simţit cum mi se rupe ceva în abdomen, apoi a urmat nenorocită de umezeală ce mi-a făcut ziua din proastă, mult mai proastă.

— Crampe? a repetat Dwayne buimăcit.

— Menstruale, iubitule. Auch!

— Oh!

Aş fi râs de reacţia lui dacă nu m-ar fi durut atât de tare burta, părea că ăsta era ultimul lucru la care se gândise.

— Şi asta e normal?

Fix asta voiam acum. După ce că se răsuceau nişte şerpi prin mine, iubitul meu mai voia şi explicaţii despre funcţionarea mecanismului feminin.

— În mod normal nu, dar bănuiesc că pastila aia şi-a lăsat amprenta.

Danica îmi spusese despre modificările hormonale şi menstruale, dar nu mă avertizase şi în privinţa durerilor. Dwayne a mormăit o înjurătură printre dinţi şi m-a ridicat cu totul în braţele lui. M-am plâns iar de durere, care nu se diminua în niciun fel. Nu mai avusesem niciodată genul ăsta de crampe şi speram să nu o fi dat din lac în puţ cu pastila aia.

— Îl sun pe Dax să vină să ne ia de la ieşirea din parc.

— Nu, sun-o pe Danica. Am protestat eu imediat când el şi-a scos telefonul, chiar nu aveam chef să explic asta şi fratelui meu vitreg.

Dwayne a format apelul, dar i-am luat telefonul din mână înainte ca Danica să răspundă. Nu voiam să îl chinui să explice asta.

— Da?

— Danica, te rog vino să ne iei de la intrarea din parc.

— S-a întâmplat ceva?

— Ştii pastila pe care mi-ai dat-o? Cred că tocmai şi-a făcut treaba şi doare ca dracu'.

Nemernica a început să râdă.

— OK, plec chiar acum.

— Nu mai râde, nu e amuzant.

Dwayne m-a ridicat în braţe ca pe o mireasă şi a pornit înapoi.

— Măcar vezi partea bună: ţi-a venit menstruaţia, deci nu te paşte alăptarea.

Mi-am dat ochii peste cap şi m-am abţinut de la comentariile care îmi treceau prin cap.

— E normal să doară în halul ăsta?

— Da, mai sunt şi cazuri special, dar de cele mai multe ori pastila are efecte adverse destul de nasoale.

M-am plâns în sinea mea, apoi am rugat-o pe Danica să se grăbească şi am închis apelul, deşi ea avea să ajungă mult mai repede cu maşina. Noi aveam de parcurs un kilometru şi ceva, pe care Dwayne îl alerga cu mine în braţe.

— Iubitule, o să fiu bine, nu trebuie să fugi.

— Nu îţi părea ţie rău că nu fac mişcare suficientă? Ai rezolvat problema. Mi-a zâmbit dulce iar asta m-a ajutat enorm să ignor nenorocitele de crampe. Se simţea de parcă două mâini cu gheare îmi săpau în abdomen, dar principala mea temere era acum sângerarea.

Am început să mă rog doar pentru asta, să nu îl murdăresc pe el de sânge, nu sângele ăla, deşi Dwayne avea braţul chiar sub fundul meu şi nici nu voiam să mă gândesc la ce se întâmpla.

A ajuns cu mine înapoi în timp record, abia dacă gâfâia puţin, mai tare obosisem eu ţinându-mă de gâtul lui. Danica ne aştepta deja, venise pe alt traseu şi parcase lângă trotuar. După ce ne-a văzut, a coborât din maşina să îi deschidă lui Dwayne portiera din spate.

— Poţi să mă pui jos aici, te rog.

Am încercat să urc singură, dar nu m-a lăsat.

— Nu, o să murdăresc toată maşina. M-am oprit la timp când am văzut bancheta din piele albă, Dwayne a mormăit nerăbdător şi şi-a scos bluza de trening, a împachetat-o şi m-a aşezat peste ea. Trebuia să mă asigur că nu îi mai returna treningul ăsta lui Dax.

Am urcat toţi în maşină, iar Danica s-a întors şi mi-a întins o pastilă.

— Înghite asta, o să fie mai bine într-un sfert de oră.

Încă un sfert de oră cu durerile astea şi aveam să mă urc pe pereţi, dar am luat recunoscătoare pastila şi am înghiţit-o cu apa pe care am găsit-o în maşina ei.

— Mergem la spital, nu? a întrebat Dwayne, încă speriat.

Danica a pornit maşina şi l-a privit prin oglinda retrovizoare.

— Nu e nevoie, crede-mă. Are nevoie de o baie caldă şi să stea în pat.

El părea gata să protesteze, dar l-a oprit suspinul meu când i-am văzut braţul.

— Danica, te rog spune-mi că ai şerveţele umede în maşină.

A cotrobăit prin torpedo şi mi-a întins un pachet, am mulţumit sfinţilor şi l-am luat imediat.

Dwayne abia acum observa că era roşu pe antebraţ. S-a uitat comic la mine când am început să îl şterg frenetic.

— E doar sânge, iubito. Mi-a şoptit liniştitor la ureche, dar eram pornită să îl curăţ.

El a fost cel care m-a oprit în cele din urmă.

— Încă doare la fel de tare?

— Vine în valuri, uneori se domolesc şi apoi lovesc din nou, dar Danica are dreptate, o să fiu mult mai bine când o să mă întind.

Am ajuns înapoi acasă în câteva minute, am vrut să merg pe propriile picioare, dar Dwayne nici nu mi-a oferit ocazia să protestez.

— Ce s-a întâmplat? au întrebat Dax, Josh şi Lena în acelaşi timp când am intrat în casă, dar nu aveam energie de explicaţii. Norocul meu că aveam colanţi negri. Danica a rămas în urmă să

îi liniştească, iar Dwayne a fugit cu mine pe scări până la etajul trei.

— Dacă nici ăsta nu e antrenament, atunci nimic nu mai e. Am încercat să glumesc şi să îl relaxez, dar părea în continuare tensionat şi abia a zâmbit.

Când m-a pus jos şi am văzut că iar se murdărise pe braţ, m-au apucat damblalele.

— Spune-mi ce să fac mai departe şi nu te mai uita la mâna mea. Aproape că m-a certat, ceea ce mi-a dat o senzaţie bizară. Voiam să plâng şi să râd în acelaşi timp, deci uite hormonii care deja se urcau pe pereţi.

— Vreau să fac o baie.

Durerile erau crunte, dar nu chiar atât de rele să nu pot face câţiva paşi până la baie, însă era imposibil să mă înţeleg cu Dwayne. Parcă urma să îmi explodeze inima din piept.

A dat drumul la apă caldă în cadă şi nu m-a lăsat să fac nimic, nici măcar să mă dezbrac singură.

Îmi era puţin ruşine, dar în acelaşi timp mă bucuram de prezenţa lui şi că era atât de atent, şi iar îmi venea să râd şi să plâng în acelaşi timp.

M-a ajutat să urc în cadă, iar apa caldă a fost primul calmant adevărat pentru afurisitele de crampe.

Am oftat de plăcere.

— Mai bine? a întrebat Dwayne cu speranţă. Eu am aprobat din cap.

Abia atunci parcă a început să respire, s-a aşezat pe marginea căzii şi şi-a trecut mâna prin păr.

— Drace, chiar m-ai speriat, iubito.

I-am prins braţul şi l-am tras spre mine să îl spăl.

— Băieţii au muşchi, noi avem sângerări lunare. Fiecare cu moştenirea lui.

L-am făcut să zâmbească şi s-a aplecat să mă sărute pe frunte.

— Eşti sigură că totul va fi bine? Mai ai cutia de la pastila aia? Vreau să citesc prospectul.

Se activase latura de iubit grijuliu, nu mai puteam să mă lupt contra lui.

— Îţi promit că dacă nu trece durerea într-o oră, o să te las să mă duci la spital.

Nu era prea mulţumit de propunere, dar nici nu a mai comentat.

L-aş fi invitat cu mine în cadă, ar fi fost mult mai relaxant pe pieptul lui, însă corpul meu elimina nişte substanţe menite să ucidă toată pasiunea. Era suficientă apă în cadă şi spună cât să nu se vadă, dar tot nu era tentant.

El şi-a băgat mâna în apă şi a început să îmi mângâie burta, senzaţia m-a făcut să torc de plăcere.

Când a fost sigur că nu mă apucă altă criză de durere, a intrat şi el în duş. Transpirase destul de tare, iar pentru mine a devenit repede foarte interesantă priveliştea, chiar dacă îl vedeam prin sticla aburită.

Chiar şi cu dureri de burtă şi tot mi-am muşcat buza de câteva ori, fundul ăla era o distragere foarte bună.

— Atât de scurt? m-am bosumflat când a ieşit în mai puţin de cinci minute.

A început să râdă.

— Deci începi să te simţi mai bine.

— De unde ai ajuns tu aşa repede la concluzia asta?

— Devii perversă şi îţi sclipesc ochii. Partea din față sau partea din spate? Care ţi-a atras atenţia.

— Amândouă! am rânjit exact ca o perversă, făcându-l să râdă şi mai tare.

Corpul lui era o distragere bună, dar nu putea să ia durerea cu totul. Fusese calmant în apă, dar imediat ce m-am ridicat şi am început iar să merg, am simţit ghearele întorcându-se.

Am insistat ca Dwayne să mă lase să mă îmbrac singură în pijamale, dar insistența mea a durut.

Abia am ajuns în pat şi am reuşit să mă întind. Trecuse demult un sfert de oră, dar pastila de la Danica nu dădea prea mari semne de reuşită. Colac peste pupăză, mi se înfundase nasul şi începea să mă usture gâtul, semn că nici alergatul prin frig, transpirată, nu avea să rămână fără sechele.

Am luat şi o pastilă de răceală, iar următoarea oră nu am făcut decât să mă învârtesc prin tot patul, să caut cu disperare o poziţie în care crampele erau diminuate, dar nu prea îmi ieşea.

Dwayne se învârtea din nou agitat pe lângă mine, dar mama îl convinsese să iasă şi să mă lase să mă liniştesc. Din scurta discuţie cu ea, îmi dăduse de înţeles că ştia exact de ce eram

aşa, dar părea mai degrabă mândră decât nervoasă.

Doar mama mea adoptivă putea să fie fericită că fiica ei luase pastila concepţională la timp şi să nu menţioneze nimic de sexul neprotejat sau sex în general. Erau conştienţi că Dwayne nu dormea pe canapea atunci când rămânea la mine, sau eu la el, dar nu avuseseră nimic de comentat despre asta şi mi se părea şocant uneori, mai ales în cazul tatei, care fusese foarte reţinut la început în privinţa lui.

Poate ei vedeau schimbările la el chiar mai bine decât mine, dar nu puteam decât să fiu fericită că nu îmi interziceau să fiu cu el.

Mă străduiam să aţipesc atunci când Dwayne a intrat în cameră, urmat de Danica şi Dax.

M-am ridicat mai sus pe perne şi am luat cana pe care mi-a întins-o. Era ciocolată cu lapte.

Îmi venea să plâng de recunoştinţă, atât de praf eram.

Înţelesese în cele din urmă ce se întâmpla şi renunţase la ideea cu spitalul, dar încă era îngrijorat.

— Am vorbit cu Cade. De fapt, Danica a vorbit.

Mi-am întors imediat privirea spre ea.

— S-a întâmplat ceva?

— Nu, dar i-am spus că în noaptea asta să îşi pună pofta în cui, tu rămâi acasă.

Mi s-au mărit imediat ochii.

— Ce i-ai spus, mai exact?

— Nu prea multe, stai liniştită. Probleme feminine şi dacă nu vrea să te ia salvarea de acolo, să te lase în pace în noaptea asta.

Mi-am izbit capul de perne.

— Acum şi Cade ştie că mi-a venit menstruaţia? E cineva care nu ştie treaba asta deja?

— Cred că tata încă nu a aflat. A glumit Dax, Dwayne s-a uitat imediat urât la el.

— Şi a acceptat? am întrebat-o pe Danica.

— A mormăit el ceva, dar i-am zis că nu are de ales. Mama nu te lasă să ieşi din casă.

— Nu puteai să îi spui că sunt doar răcită? M-am plâns eu. Ea şi-a dat ochii peste cap.

— Nu îţi mai bate capul, cui îi pasă ce crede idiotul ăla, important este că rămâi acasă şi te poţi odihni.

— Şi voi?

— Noi mergem.

Eram uşurată că nu urma să mă chinui în noaptea asta, chiar nu mă credeam în stare să rezist, dar mă îngrozea şi gândul că ei mergeau singuri. Speram să nu se răzbune pe ei pentru lipsa mea.

Danica şi Dax m-au îmbrăţişat pe rând, apoi au ieşit din cameră. Am rămas cu Dwayne, care se juca cu brăţara pe care mi-o oferise şi îl simţeam că nu voia deloc să plece. M-am întins spre el şi i-am cuprins obrazul în palmă.

— O să fiu bine, mama e aici, Lena e aici, nu îţi face griji. Concentrează-te pe ce ai de făcut acolo, mai ales dacă te bagă iar în ring.

El a zâmbit amar.

— Vezi?! Muşchii băieţilor nu sunt mereu buni.

Am început să râd şi m-am întins spre el să îl sărut.

După jumătate de oră, ei au plecat, iar eu am rămas singură în camera mea, cu dureri de burtă şi nasul înfundat.

Uram asta, îmi amintea de anii în care eram închisă în cameră, bolnavă, iar lumea se mişca ameţitor în jurul meu, dar nu aveam de ales acum şi trebuia să mă consolez cu gândul că era doar pentru o noapte.

O noapte a naibii de lungă.

După o oră, Dwayne m-a sunat pe video.

Cunoşteam vestiarul băieţilor de la club, încă era îmbrăcat, dar expresia lui nu era una foarte fericită.

— O să lupţi în seara asta? am întrebat imediat, pentru că asta mă interesa cel mai tare.

A clătinat din cap, dar am înţeles imediat din ce cauză era îngrijorat.

— Dax.

— Da. Îl bagă pe el.

Mi-am masat tâmpla cu vârful degetelor, nu era cu adevărat o surpriză, era de aşteptat ca răzbunarea să vină mai devreme sau mai târziu.

— Adversarul lui este cu mult mai puternic?

— Nu îmi dau încă seama, mai ales că Dax nu s-a mai antrenat deloc în ultimul timp.

Ultima dată câştigase din cauza furiei, dar acum situaţia nu mai era la fel, era posibil ca Dax să rămână cu sechele serioase.

— Dacă nu are şanse, trebuie să se dea repede bătut, altfel o să ajungă iar plin de răni.

Am aprobat din cap.

— Tata nu o să mai treacă aşa uşor cu vederea încă o serie de vânătăi, nici nu i s-au vindecat complet primele.

Spunând asta, i-am analizat lui faţa. Umflătura se retrăsese complet, iar acel violet era acum un galben foarte închis, Dwayne se vindeca extreme de repede, dar tot uman rămânea.

— Cum te simţi, iubito?

I-am arătat semn cu degetul că eram OK, deşi nu eram, dar nu voiam să îl stresez fără sens.

— Încă doare, dar devine suportabil. Probabil o să adorm în curând din cauza pastilelor.

A zâmbit liniştit, apoi a întors capul şi s-a auzit gălăgie în jurul lui.

— Dacă nu adormi, sună-mă oricând vrei. Sunt doar la pază în noaptea asta.

Asta mă liniştea, măcar el era în siguranţă.

— OK. Te iubesc.

Zâmbetul lui dulce mi-a răspuns în locul lui, apoi a mimat ceva pe buze. Era ciudat şi atât de romantic ca înţelegeam exact "Mai mult decât orice pe lume".

Se vedeau alţi bărbați în spatele lui, aşa că a închis apelul.

Am rămas cu ochii pe ecran minute bune, apoi i-am mutat în tavan şi nu m-am simţit cu

nimic mai bine că eram aici, în siguranţă, iar ei erau acolo. Nu ăsta era planul pentru libertate.

Am blestemat crampele şi am încercat să mă ridic în picioare. Reuşeam să merg, dar poziţia mea semăna cu cea a unui robot defect, mă aplecam după dureri şi scânceam din minut în minut.

Danica mi-a trimis o poză cu ţinuta din seara asta. Era o uniformă de poliţist. Avea o fustă de piele şi o jachetă la fel, foarte lucioase, alături de o caschetă tipică. Arăta extrem de sexy, dar expresia ei nu era deloc, se strâmba comic, apoi mi-a mai trimis una cu mâna pe cozoroc şi limba scoasă.

A reuşit să mă facă să râd. I-am trimis şi eu un selfie comic, în care eram aplecată ca o băbuţă şi mă ţineam de spate.

Părea veselă, deci încă nu aflase că Dax lupta în seara asta. Nu voiam să fiu eu cea care îi dădea vestea. Speram ca Dax să asculte sfaturile lui Dwayne şi să nu ajungă desfigurat. Asta putea amâna plecarea părinţilor noştri şi avea să ne încurce planurile rău de tot.

15
MOMEALĂ PENTRU DIAVOL

Aş fi vrut să merg cu ei la club.

Asta era concluzia la care am ajuns pe la miezul nopţii, când durerile nu se amelioraseră aproape deloc şi ne reuşisem să închid ochii nici măcar pentru zece minute. Încercasem să văd un film, dar îmi făceam prea multe griji pentru Dax. Dwayne îmi trimitea periodic mesaje în care mă întreba cum mă simţeam, Danica făcea acelaşi lucru, dar încetase după ce aflase că urma să intre Dax în ring. O înţelegeam,

Orele au trecut groaznic de greu, părea cea mai lungă noapte din viaţa mea şi mă simţeam teribil nu doar din cauza durerilor de burtă.

Abia la 2 dimineaţa Dwayne mi-a răspuns la zecile de mesaje pe care i le trimisesem.

"A pierdut, dar e bine."

Atât mi-a scris, dar ştiam că nu mi-ar fi spus altceva.

Asta mi-a distrus noaptea – ce mai rămăsese din ea – şi mai tare. Am încercat să mă abţin şi să nu îi bat la cap, nu aveai timp să îmi răspundă şi mie la întrebări, dar m-am trezit plângând fără să îmi dau seama.

Dormisem toată ziua, probabil din cauza asta nu mai reuşeam să adorm. S-a întâmplat abia pe la patru dimineaţa, când am aţipit pe fotoliu, într-o poziţie foarte dubioasă, apoi m-am trezit la şapte.

Partea bună era ca durerile se amelioraseră în sfârşit şi puteam să mă ridic în picioare şi să merg fără să mă cabrez după fiecare pas. Nu mă mai simţeam nici atât de balonată şi speram din suflet să se fi terminat calvarul.

Am coborât cu gândul la micul dejun, pentru că nu luasem o cină prea consistenţă şi mi se făcuse foarte foame.

Lena mi-a făcut inima să sară din piept când a sărit în faţa mea, în uşa bucătăriei, plină de făină şi cu ciocolată până la încheieturi.

Bucătăria mirosea divin, parcă nimerisem în fabrica de dulciuri a lui Moş Crăciun.

— Te simţi mai bine?

Am încercat să nu mă uit urât la ea.

— Dacă mă mai sperii tu aşa de multe ori, nu o să fiu prea bine. Ce ţi-a venit?

— Scuze, dar credeam că e mama ta. M-a avertizat să nu fac miros de prăjituri în toată casa pentru că nu vrea să îşi distrugă silueta înainte de vacanţă.

Mi-am dat eu ochii peste cap pentru ea, ştiam sigur că asta voia să facă.

— Mie mi se pare că miroase divin. Doamne, pentru cine găteşti atât?

Am dat-o la o parte şi am dat buzna în minunile de pe masă, brioşe cu diferite arome, prăjituri cu cocos, biscuiţi, plăcinte şi tot felul de alte minuni. Mi-am îndesat în gura două brioşe în acelaşi timp.

Lena a râs pe la spatele meu.

— Cu asemenea copii pofticioşi? Mie mi-e teamă că nu o să ajungă.

Mestecând de zor şi îndesând în gură tot ce găseam, am înţeles-o.

Nu a reuşit să mă dezlipească de platouri şi am devorat vreo zece brioşe cu cocos într-un timp înspăimântător de scurt. Nu îmi dădusem seama că pofta mea de mâncare era, de fapt, poftă de dulce. O poftă căpiată, provocată probabil tot de hormonii mei turmentaţi. Nu era de joacă cu stările astea, eram capabilă să îmi bag tot capul într-un borcan de ciocolată.

Când s-au întors Dax şi Danica, eu încă eram în bucătărie. Nu mai mâncam, mă potolisem de ceva timp, dar ca să îmi distrag atenţia începusem să o ajut pe Lena. Stilul ei de gătit era ceva deosebit. Nu înţelegeam cum putea femeia să mânuiască aşa bine cu cuţit şi să fie cu ochii pe serial în acelaşi timp. Era înnebunită după "The Crown" şi adora să pălăvrăgească despre el.

Am ieşit imediat în întâmpinarea lor, dar Dax nu a rămas prea mult, a fugit la etaj. Expresia Danicăi îmi dădea de înţeles totul.

— Cat de rău este?

Am auzit-o pe Lena în urma mea înainte ca Danica să îmi răspundă.

— Scumpo, arăţi epuizată. Te-ai distrat toată noaptea sau ai muncit în fabrică?

Şocul Lenei a făcut-o pe Danica să râdă, deşi avea dreptate. Arăta epuizată şi ştiam exact care erau motivele, era obosită psihic mai mult decât fizic.

— Nici eu nu mai ştiu, Lena. Miroase minunat, ai făcut faimoasele tale prăjiturele de Crăciun?

A reuşit imediat să schimbe subiectul şi să o păcălească.

— Destule pentru toate burţile din casa asta.

— Super, fac un duş şi apoi o să gust şi eu.

Am urcat împreună spre camera ei, timp în care i-am trimis lui Dwayne un mesaj şi l-am întrebat dacă era în regulă. Mă aşteptam să vină cu ei doi.

"Am ceva de rezolvat. Sunt bine, o să vin cât de repede pot."

Emoji-ul inimioară de la sfârşit nu mă păcălea. Uram să mi se spună "am ceva de rezolvat", asta însemna ori ceva periculos, ori ceva rău, ori amândouă.

Danica a intrat în camera ei şi s-a aruncat direct în pat. Am încercat să mă concentrez asupra ei, nu pe "treburile" lui Dwayne.

— Cât de rău este?

Şi-a dat gluga jos şi şi-a trecut mâinile prin părul ciufulit.

— Nu atât fizic, cât psihic. Dwayne l-a obligat să se oprească înainte să fie rănit prea tare.

M-am aşezat lângă ea şi am prins-o de mână.

— Cade a mai făcut ceva tipic lui?

— Nu tocmai, dar ne-a zis că pregăteşte ceva spectaculos pentru diseară. Nici nu vreau să mă gândesc.

Mi s-a zbârlit şi mie pielea, ceva spectaculos la Cade însemna ceva foarte dureros şi chinuitor, omul avea o definiţie totală pentru cuvântul ăsta.

— Deci nicio seară să avem liber în seara de Crăciun.

Danica a râs de mine.

— Trebuie să fim acolo la ora cinci şi să ajutăm la pregătiri, deci i-aţi gândul de la Moş Crăciun.

Îmi luasem deja gândul, până să o găsesc pe Lena gătind prăjiturele nici nu îmi dădusem seama că mâine era Crăciunul.

— Mergi la el, are nevoie de tine acum. I-am zâmbit şi am strâns-o de mână, s-a ridicat şi a ieşit din cameră, iar eu am rămas cu planurile pentru cum aveam să ne anunţăm părinţii că nu vom petrece cu ei noaptea de Crăciun.

Am coborât în living şi am încercat să nu mă uit la bradul de Crăciun şi toate decoraţiunile, le evitasem intenţionat până acum, de ciudă. Era primul Crăciun în care puteam să fiu sută la sută alături de familia mea, să îmi permit să fiu fericită, dar diavolul se ocupase de asta.

Dacă aş fi o persoană mai religioasă, aş crede că cineva încerca să se răzbune pentru că păcălisem moartea.

Telefonul mi-a vibrat în buzunar înainte să intru în bucătărie. Era un apel de la Dwayne, aşa că am schimbat direcţia şi i-am răspuns imediat.

— Te-ai hotărât să nu mai dai ochii cu mine până nu mi se potolesc hormonii?

Râsul lui mi-a înseninat în sfârşit ziua, chiar dacă am ieşit afară şi era îngrozitor de urât. Plouase mai devreme şi acum se formase un strat lucios de polei pe fiecare suprafaţă.

— Nu te-aş condamna, dar pot să te ademenesc cu prăjituri.

— Sună minunat, iubito, dar mă tem că trebuie să amânăm puţin asta. Eşti liberă acum?

— Defineşte liberă.

Mi-am frecat braţele şi m-am gândit să mă întorc înapoi în casă, încă eram în pijamale şi frigul ăsta nu îmi făcea bine. Mi se desfundase nasul peste noapte, dar nu trebuia să profit de asta.

— Trebuie să ne întâlnim cu Greg şi Marco.

M-am blocat cu mâna pe clanţă, m-am blocat complet.

— Noi? am întrebat prosteşte.

— Da, am reuşit să îl trag pe Greg într-o discuţie noaptea trecută, nu a părut prea fericit că îi ştim planul, dar nici nu a refuzat ajutorul, însă vrea să ne întâlnim cu toţii.

Mi-am frecat braţele şi m-am rezemat de balustradă.

— Putem să avem încredere în ei?

— Nu putem să avem încredere în nimeni din clubul ăla, iubito, dar a fost ideea ta să riscăm. Am insistat să discute doar cu mine, crede-mă, dar nenorociţii ne vor pe toţi.

Înţelegeam asta, nu era surprinzător, însă nu mă simţea pregătită acum pentru o asemenea întâlnire.

— Unde?

— Greg spune că are o cabană prin apropiere, un loc sigur unde putem să discutăm. Ar fi fost mai sigur să ne întâlnim în public, însă nu putem să ştim cât de atent te urmăreşte Cade.

Faptul că se referise doar la mine mi-a făcut iar pielea să se zbârlească, dar trebuia să accept şi să mă gândesc doar la partea bună: aceea că aveam o şansă de a-l distruge pe nemernic.

— OK. Vii tu să mă iei sau plec cu ceilalţi?

— Sunt în drum spre tine, ajung în câteva minute. Trebuie să plecăm cât mai repede ca să avem timp să ajungem acolo.

Nu am mai pierdut vremea şi am fugit să fac repede un duş şi să mă îmbrac. Astăzi îmi planificasem o zi împreună cu familia, cu iubitul meu, multe prăjituri şi filme de Crăciun, dar în Iad nu era niciodată timp pentru relaxare.

Dwayne îi anunţase deja şi pe Dax şi Danica, ne-am întâlnit împreună jos şi am plecat fără alte explicaţii. Mama şi tata nu se treziseră încă şi o convinsesem pe Lena să îi păcălească că am plecat după cadouri de Crăciun.

Spunând minciuna asta, mi-am dat seama că nu cumpărasem niciun cadou. Şi ziua mea s-a ruinat şi mai tare.

Traseul spre aşa-zisa cabana secretă a lui Greg era cel puţin spus dubios. Drumul forestier era plin de noroi şi crengi doborâte de vânt. Dax şi Danica erau în spate, veniseră cu noi pentru că era mai bine să fim toţi împreună, dar şi din cauza maşinii. Niciunul dintre ei nu avea o maşină care să reziste pe drumul ăsta şi ar fi fost suspect să o ceară pe-a tatei.

Începuse din nou ploaia, nu era puternică, doar deprimantă. Încercam să nu fac un semn prost din asta. Am privit pe fereastra în timp ce Dax şi Dwayne discutau strategii, nereuşind să îmi iau gândul de la senzaţia pe care o avusesem când îl strânsesem în braţe pe Dwayne şi simţisem forma pistolului la spatele lui.

Am auzit GPS-ul avertizându-ne că am ajuns la destinaţie înainte ca Dwayne să oprească.

Am privit în faţă şi toate presimţirile proaste mi s-au instalat în cap. Nu doar că arăta periculos, arăta de-a dreptul sinistru.

— Cabană? Serios? a vorbit Danica din spatele meu.

Nu era nici pe departe o cabană, mai degrabă o baracă amărâtă şi veche de lemn, ce mai avea puţin şi se prăbuşea. Privind-o de la distanţă nici nu puteam să îmi imaginez cum aveam să încăpem toţi şase acolo, părea locul perfect să omori pe cineva, apoi să îi îngropi cadavrul prin pădure.

Uitându-mă la Dwayne, părea să aibă acelaşi gânduri.

Telefonul prins în bord i-a sunat şi am văzut numele lui Greg. În faţa cabanei mai era parcat un SUV BMW.

Dwayne a răspuns, dar nu am auzit ce i-a spus Greg.

— Le lăsăm pe fete în maşină… Ele nu vor lua parte la atac aşa că ce rost are?

Dwayne s-a enervat, dar Greg nu părea să cedeze. A respirat pe nări şi i-a închis telefonul.

— Nu mi-e frică de ăştia doi. Am ajuns deja aici aşa că hai să mergem.

Danica era puţin mai curajoasă decât mine, dar probabil nu se gândea la atât de multe ca mine: că Greg o să ne împuşte pe toţi, că ar putea fi şi Cade acolo, iar totul a fost o capcană, că Dwayne se va enerva şi va face ceva necugetat cu acel pistol, lista era lungă.

Dax şi Danica au coborât primii din maşină, Dwayne m-a strâns de mână şi m-a făcut să îl privesc.

— Totul o să fie bine, îţi promit. Doar stai lângă mine.

Cuvintele lui nu m-au ajutat deloc în momentul în care mi-a întins cheia maşinii.

— În caz că lucrurile o iau razna, fugi de acolo, vii în maşină şi pleci de aici imediat.

M-a oprit când am vrut să protestez.

— Dakota, te rog, promite-mi asta. Fă-o pentru mine. Siguranţa ta e tot ce mă interesează, eu o să mă descurc.

Mi-au dat lacrimile în strădania de a-mi abţine cuvintele, de a-mi înghiţi groaza şi gândurile negre.

Am strâns cheia în pumn şi am aprobat din cap. El s-a întins să mă sărute pe frunte, apoi am coborât amândoi. Mi-am tras gluga pe cap şi am băgat cheia în buzunar. Nu mă credeam capabilă să plec singură de aici, nu aş fi putut să o fac ştiindu-l pe el în interior, pe toţi, şi să le iau singura şansă de a pleca, dar Dwayne avea nevoie acum să îl ascult, încăpăţânarea mea nu ar fi făcut decât să îi distragă atenţia.

Ne-am îndreptat în tăcere spre cabană, ploaia nu era suficient de puternică să ne ude prin geci, dar simţeam frigul până la oase. Toată atmosfera era sinistră, aici încă mai persista ceaţa şi felul în care îmi plesneau vreascurile sub picioare îmi oferea o senzaţie de film de groază. Nu era atât de noroios ca pe drum, dar fusesem inspirată să îmi iau bocancii, ceea ce nu putea să spun şi despre Danica în adidaşii ei galbeni.

Dwayne era încordat lângă mine, concentrat şi cu acea privire de prădător pe care o mai văzusem doar în ring. Aveam încredere în el că ştia ce trebuia să spună. Îl ţineam strâns de mână, dar îl simţeam de parcă mă cuprindea cu totul în braţe.

Am urcat cele trei trepte amărâte, care aproape s-au prăbuşit sub toată greutatea noastră. Totul scârţâia şi părea gata să cadă, Dwayne a deschis uşa şi a intrat direct, eu am intrat după el, apoi au urmat Danica şi Dax.

Mă gândisem că poate exteriorul era doar de faţadă, aşa cum era şi clădirea dărăpănată în care se afla clubul, însă de data asta aparenţele nu înşelau. În interior arăta parcă şi mai urât, era goală, nici măcar un scaun, doar o masă pe mijloc şi un şemineu aproape dărâmat în care

acum ardea un foc anemic. Mirosea puternic a mucegai şi alte chestii la care nu voiam să mă gândesc.

Am auzit-o pe Danica şoptind oripilată "câţi păienjeni", dar nu m-am uitat după ei. Atenţia mea s-a îndreptat spre cei doi, pe Greg îl ştiam bine, mereu o greaţă să îl văd, dar şi pe Marco îl cunoşteam. Era unul dintre bodyguarzii de la club, era blond şi înalt, dar nu aş fi ghicit niciodată că era fratele superbei Misha.

Aşa cum mă aşteptam, cabana s-a aglomerat foarte tare cu şase oameni, abia aveam loc să stăm toţi într-un cerc, nu se punea problemă de vreun scaun. Cei doi se serveau dintr-o sticlă de whisky, nu era nicio diferenţă de temperatură cu exteriorul, ba chiar se simţea mai groaznic din cauza umezelii ce se infiltrase în lemnul putred.

Podeaua scârţâia la fiecare pas şi chiar nu ar fi fost vreun şoc să ne cadă acoperişul în cap.

— Care dintre voi a auzit planul? Pentru că nu o înghit că tu ai auzit, ştiu exact unde erai când am ieşit noi afară.

Apoi s-a uitat la mine, mi s-a încreţit părul de ruşine. Dwayne a răsuflat nervos pe nări.

— Eu am auzit. A spus Danica imediat, fără ocolişuri.

— Şi te-ai gândit tu să ne spionezi? Şi-a îngustat ochii la ea, clar nu îi convenea că fusese prins.

— Ar trebui să fii fericit că am fost eu şi nu altcineva. Cum mie mi s-a părut dubioasă discuţia voastră, aşa li s-a părut şi altora.

— De ce e aşa de dubioasă? a întrebat Marco.

Danica şi-a dat ochii peste cap.

— Cred că ştiţi şi voi foarte bine de ce. Dar ce ar fi să încetaţi cu teatrul ăsta şi să discutăm despre lucrurile serioase. Toţi vrem acelaşi lucru aici.

Mi-a venit să râd, dar am reuşit să mă abţin. Dax şi Dwayne discutaseră strategii în maşină, iar Danica era cea care aranja cărţile.

Greg şi Dwayne s-au uitat unul la altul, apoi Marco a spus:

— Bine, toţi vrem acelaşi lucru, dar cu ce ne puteţi voi ajuta? Am înţeles că îl vreţi mort, dar ştiu şi câte sfori are în jurul gâturilor voastre. De unde ştim că nu vreţi să vă căutaţi libertatea, turnându-ne pe noi?

De data asta a fost Dwayne cel care a râs, el nu s-a abţinut.

— Marco, eşti mai deştept de atât. La câte ne-a făcut nenorocitul ăla, crezi că acum caut să îl ling în fund? Îl vreau mort mai mult decât oricare dintre voi.

— Atunci de ce nu treci la treabă? a intervenit Greg.

— Pentru că, aşa cum a zis Marco, are sfori strânse. Are planuri de rezervă, oameni care vor fi uciși dacă moare din mâna mea. Şi în afară de asta, vreau să mă bucur de moartea lui în libertate, nu în spatele gratiilor.

— Şi ei? a arătat cu capul spre Dax şi Danica.

— Aceeaşi poveste, a răspuns Dax. Pe mine nu mă are încă cu nimic la mână, dar o are pe Danica cu două răpiri şi o crimă.

Sora mea a rămas tare în fața cuvintelor dure, dar ştiam ce se afla în interiorul ei.

Când privirea lui Greg a căzut pe mine, toată pielea mi s-a zbârlit până în vârful capului. Încă îl strângeam pe Dwayne de mână.

— Vă spunem planul şi vă băgăm, dar cu o condiție.

Având în vedere că spusese asta uitându-se la mine, puteam să îmi imaginez.

— Ea trebuie să participe la atac.

— Pe dracu'! a mârâit Dwayne înainte ca eu să am timp să reacţionez.

— De ce? am întrebat.

— Cade o să aibă mari reţineri să tragă în zona în care bate inima iubitei lui.

Dwayne s-a repezit la el, eu nu aveam nicio şansă să îl ţin, însă am avut noroc cu Dax care a reacţionat la timp.

— Deci vrei să o foloseşti drept scut, mai exact! a mârâit Dwayne, calmându-se, dar încă tremurând de nervi.

Greg a ridicat indiferent din umeri.

— Nu neapărat, nu trebuie să fie în faţa noastră, doar… prin zonă. E suficient să ştie Cade ca ea e cu noi.

— Du-te dracu'! Eram sigur că eşti la fel de jigodie ca el, nu ştiu de ce m-am aşteptat la altceva.

Dwayne m-a prins iar de mână şi a vrut să mă tragă spre ieşire, dar l-am ţinut pe loc.

— Nu, am spus, fără să mă gândesc de fapt la asta. Nici nu voiam să concep ca şansa asta să ne scape din cauza mea.

— Fie, o să fiu acolo. L-am privit pe Greg, Dwayne a explodat lângă mine.

— Nici să nu te gândeşti.

M-am întors spre el şi i-am cuprins obrajii în palme.

— Iubitule, au dreptate. Ştiu că e groaznic, dar au dreptate. Cade mă urăşte, dar are nevoie de mine vie să ţin inima asta bătând. Am văzut asta deja.

— Tu nu îl cunoşti pe Crane, habar nu ai ce a riscat Cade intrând astfel peste el, l-ar fi putut împuşca imediat în cap. Crane are o semnificaţie extremă pentru cuvântul "loialitate". M-a completat Greg.

— Deci aveţi nevoie de noi mai mare decât avem noi de voi. A scuipat Dwayne în sictir.

Greg a ridicat iar din umeri, era un tic extrem de enervant.

— Sincer, nu de voi, ci de ea. Forţă brută pentru atac puteam să găsesc şi altundeva, dar pentru ea vă băgăm în planul ăsta. Un scut împotriva lui Cade, aşa cum ai zis tu, e greu de găsit.

Dwayne spumega de furie, nu reuşea nici să îşi mai găsească vorbele.

— Şi dacă o să ne retragem? Voi o să îl omorâţi oricum, noi scăpăm de el, aşa că de ce ne-am bate capul? A intervenit Dax, dar rânjetul

lui Greg îmi dădea de înţeles că nu cădea în capcană.

— Pentru că vreţi toate dovezile alea cu disparare. Filmări şterse. De asta sunteţi de fapt aici, nu pentru gâtul lui Cade. Nu se ştie niciodată pe unde pot ajunge lucrurile alea, după moartea lui.

Nu îmi venea să cred că ajunsesem din aliaţi, şantajaţi. Povestea vieţii noastre. Greg se prefăcuse nervos pe dejugarea planului său, dar probabil văzuse oportunitatea din prima secundă. Dacă l-aş fi cunoscut mai bine, aş fi putut spune că intenţionat o lăsase pe Danica să îi audă, ştiuse că vom profita de ocazie.

Greg nu era deloc prost, ştia ce voia şi era un şarlatan la fel de mare ca şi Cade. Îmi aminteam privirea lui din seara în care mă răpise alături de Cade, era neschimbat, doar că atunci mi se păruse doar un lacheu ascultător.

— Nu! A spus Dwayne, foarte calm acum. Nu o pun în fața gloanţelor ca să te protejeze pe tine, doar pentru că ai impresia că un criminal dereglat ține la inima ei. Vrei să dai filmările la poliție după?! Bine, s-o faci. Dacă o să cădem noi, cade şi clubul. Toată afacerea lui Crane în

San Francisco. Nu prea cred că vrei să îţi începi aşa noua carieră de şef.

Dwayne preluase avantajul jocului atunci când ne aşteptasem mai puţin, expresia lui Greg mi-a dat de înţeles că nu îi plăcea replica.

— Hei, hei… a intervenit Marco, încercând să oprească conflictul. Suntem împreună în asta, parcă aşa începusem.

— Nu ştiu, Marco, eu am venit cu gânduri de colaborare, dar partenerul tău mi se pare că încearcă să ne folosească drept carne de tun. A spus Dwayne, dar privindu-l pe Greg.

— Bine! Greg a ridicat mâinile în semn de predare. Fie, îmi retrag propunerea. Dar vreau să ştiu un singur lucru. Dakota, ştiind că tu poţi să îl opreşti pe Cade pentru câteva secunde, suficient ca noi să atacăm, o să stai ascunsă? Ştiu că nu îţi pasă de capetele noastre, dar cred că te interesează foarte mult al lui Dwayne. Dacă tu accepţi să stai ascunsă, ştiind că ai putea fi de mare ajutor, atunci eu nu mai spun nimic.

— Nenorocitu' dracu'! l-a înjurat Dwayne imediat, pentru că şi el conştientiza ce capcană îmi întinsese Greg. Şi după ce o spusese astfel, nici nu o mai priveam ca pe o capcană, ci ca pe un adevăr. Nu aveam să stau ascunsă în spate,

ştiind că prezenţa mea îl deruta atât de tare pe Cade. Puteam să le ofer măcar câteva secunde, dar câteva secunde decisive.

— Dakota, ascultă-mă… Dwayne a vrut să mă întoarcă spre el, să încerce să mă convingă să nu accept, dar acceptasem deja.

— Ai dreptate. Nu o să stau ascunsă ştiind că pot ajuta. Că îi pot ajuta pe ei. O să fiu acolo. În afară de şantajarea mea, mai ai şi altceva din planul acesta?

Dwayne a izbucnit din nou, de data asta nu s-a mai repezit la Greg, ci a ieşit direct afară.

Am oftat în urma lui şi am încercat să îmi adun gândurile. Îi înţelegeam furia, dar trebuia să îl fac să înţeleagă şi frica mea.

— Ne întoarcem imediat, i-am anunţat şi m-am luat după el.

Afara plouă şi mai tare, dar Dwayne nu părea să observe asta în timp ce stătea sub cerul liber, cu mâinile înfipte în păr.

— Iubitule…

— Nu vreau să aud, Dakota.

— Te rog.

M-am pus în faţa lui şi i-am cuprins obrajii.

— Te înţeleg, îţi înţeleg perfect frica şi furia, dar vreau să mi le înţelegi şi tu pe ale mele.

Mi-a cuprins încheieturile palmelor şi m-a privit direct în ochi.

— Iubito, nu îţi dai seama ce accepţi să faci. Ce va fi acolo. Nu avem nicio asigurare că asta îl va opri pe Cade, dimpotrivă, îl poate enerva şi mai tare şi tu să fii prima spre care… şi-a strâns buzele, nereuşind să rostească continuarea, dar o înţelegeam.

— Pentru nenorocitul ăla eşti doar o piesă de puzzle, poate să funcţioneze planul, poate să nu funcţioneze, nu îi pasă.

— Atunci îl păcălim.

Planul mi-a trecut atât de repede prin minte, încât m-a şocat până şi pe mine. Era uimitor cum putea creierul să funcţioneze câteodată în situaţii de urgență.

— Greg va ştii că eu sunt acolo, dar nu şi Cade.

— Iubito, despre ce vorbeşti? Cum să facem asta?

— Îţi aminteşti noaptea cu motociclete de la club? Eu ştiam că tu eşti sub cască, dar nimeni altcineva nu ştia. Ştim că atacul va fi pe stradă, în mers. Dacă o facem pe motociclete, îi păcălim pe amândoi. O să îmi scot casca doar în cazul în care lucrurile scapă complet de sub control şi

voi aveţi nevoie de o diversiune. Ştii şi tu că prezenţa mea acolo îi va oferi lui Cade măcar trei secunde de şoc.

Pentru prima dată, Dwayne nu a mai protestat atât de vehement, deşi încă avea reţineri.

— Tot ce trebuie să faci este să îl convingi pe Greg să facem atacul pe motociclete.

— Asta ne va proteja feţele, dar nu şi corpul. Vom fi mult mai expuşi.

— Dar şi mai rapizi. Putem să facem rost de veste antiglonţ.

Şi-a muşcat buza de jos şi mi-am dat seama că într-adevăr îmi considera planul bun. L-am făcut i-ar să mă privească.

— Bine, dar nu îţi scoţi deloc casca. Şi stai foarte în spate. Nu îmi pasă ce plan are Greg pentru poziţionarea ta, nu o să te bagi în faţă.

Am aprobat din cap. Acceptase, aşa că nu avea rost să mă mai critic acum cu el, oricum lucrurile urmau să fie neprevăzute şi niciun plan probabil nu avea să rămână în picioare în acel moment. Aveam să mă orientez la faţa locului, important acum era să rămânem în joc.

Dwayne m-a sărutat rapid şi a oftat adânc, cu fruntea lipită de a mea, încercând să se calmeze.

— Urăsc asta. Urăsc că nu pot să te ţin în siguranţă.

— Voi fi bine. Amândoi vom fi, iubitule. Suntem în asta împreună.

Nu părea prea mulţumit de exprimarea mea, dar nu a mai intervenit. M-a prins de mână şi am pornit înapoi spre cabană.

— Nu spune încă nimic de motociclete, o să îşi dea seama că avem un plan. O să le zic eu, ca fapt divers, mai târziu.

Mi-a şoptit înainte să intrăm, l-am strâns de mână în semn că eram de acord.

— În sfârşit! a mormăit Greg când ne-a văzut. Mai facem asta sau plecăm acasă? Pentru că încep să mă satur de drama asta de cuplu.

— O facem! Aşa că spune-ne odată planul ăla faimos.

Eu am fost cea care vorbise, i-am observat pe Dax şi Danica şocaţi atunci când Dwayne nu a mai reacţionat, mai mult ca sigur nu se aşteptau ca el să accepte asta.

Greg a rânjit direct spre mine.

— Ştiam eu că eşti curajoasă.

Mârâitul lui Dwayne l-a făcut să îşi şteargă repede zâmbetul.

— Planul e următorul. Săptămâna viitoare, în oraş va ajunge un transport foarte important. E doar în trecere, dar Crane l-a însărcinat pe Cade personal cu păzirea lui. E vorba de trei fete. Trei fete foarte scumpe.

Să aud asta şi deja tot calmul, curajul şi hotărârea mi se duceau pe apa sâmbetei. Nu puteam, psihic, să mai gândesc logic când auzeam că era vorba de trafic de persoane.

— *Obligat-forţat*, am ajuns să cunosc ce înseamnă la voi "fete scumpe". Europence virgine, nu-i aşa?

Greg a rânjit ca un nenorocit şi a aprobat din cap.

— Nu sunt un transport sau răpiri oarecare, toate sunt la comandă. Nu am detalii exacte, dar am înţeles că e vorba de un şeic care şi le-a dorit pe toate într-un anume fel. Vârstă, greutate, înălţime, până şi culoarea ochilor şi ţara din care să vină. La toate astea se adaugă clar frumuseţea şi virginitatea. Asemenea produse nu sunt uşor de găsit.

— Poţi să nu mai vorbeşti despre ele de parcă ar fi nişte bucăţi de carne? Nu m-am putut abţine şi am răbufnit. Dwayne şi-a pus braţul pe

după mijlocul meu, acum eu eram cea gata să sară la gâtul lui Greg.

Nenorocitul nu s-a arătat deloc afectat de reacţia mea.

— 30 de milioane de dolari, 10 milioane fiecare. Vorbim de o afacere foarte mare. Fetele o să traverseze oraşul într-un tir de marfă, închise în nişte cutii de lemn în care se ţin conserve. În convoi vor mai fi două maşini, una în faţa tirului şi una în spate. Nu vrea să atragă prea mult atenţia, aşa că vor fi şase oameni în total. Încă nu ştiu în care va fi Dwayne, dar eu o să fiu în cea din spate.

— Stai puţin, tu o să fii de partea lor?

— Sunt mâna lui dreaptă, era logic asta.

Dax, care pusese întrebarea, nu era prea fericit de răspuns.

— Când o să înceapă atacul, o să fiu de partea voastră. Trebuie să îi omorâm pe toţi ceilalţi, nu doar pe Cade.

Simţeam că mi se făcea din nou rău, nici nu auzisem tot planul şi deja era vorba de trei fete răpite şi patru morţi, în afară de Cade.

— Nu îţi face griji, Dakota, niciunul dintre ei nu e băiat bun. Mi-a vorbit Greg, probabil observând că mă îngălbenisem la faţă.

— Şi tu o să rămâi singurul supravieţuitor în tot atacul ăla. Crezi că asta o să îl prostească pe Crane?

— M-am gândit şi la asta, e un mic risc, dar mi-l asum. O să îmi trag un glonţ în umăr sau în picior ca să nu ies complet nevătămat, dar la sfârşit vreau să fiu cel care îi aduce camionul cu fete înapoi. Scena va fi un atac de la o bandă adversă. Sunt destule din astea şi îşi va bate mult capul să îi găsească pe vinovaţi, are destui duşmani care vor să îi ia locul sau să îi fure marfa.

Am vrut să protestez, în niciun caz nu lăsam acele fete să fie transportate mai departe, când aveam o şansă să le salvăm, dar Dwayne m-a strâns foarte tare de mână, cu siguranţă citindu-mi gândurile.

Mi-am strâns buzele şi am decis să nu intervin acum, dar urma să o fac mai târziu. Acceptam uciderea unor proxeneţi, dar în niciun caz nu voiam să îmi recuperez libertatea cu preţul unor vieţi nevinovate.

— Unde va fi atacul? a întrebat Dwayne.

— Tirul intră în oraş pe la ora unsprezece după-amiaza şi va trece exact prin pădurea asta în jur de ora două. Voi veţi aştepta aici. E o zonă

lungă de stradă aproape tot timpul pustie, destul de departe de urechile cuiva şi de club, în caz că îşi vor chema ajutoare. Nu ar trebui să dureze totul mai mult de zece minute.

Părea apă de ploaie când o spunea el, eram sigură că nu avea să fie deloc aşa.

— Armele? S-a interesat Dwayne.

Greg s-a întors şi a mers spre o ladă de lemn din colţul încăperii. Nici nu observasem acolo, deşi era enormă, dar camuflată cu decorul.

A deschis capacul şi a scos o chestie absolut înfiorătoare, pe care habar nu aveam să o denumesc, dar mă gândeam ce putea să facă. Un fel de mitralieră de dimensiunea unei puşti de vânătoare.

— Maşinile lui Cade sunt blindate. Astea nu o să treacă din prima prin ele, dar o să facă avarii serioase.

A aruncat arma spre Dwayne, iar şocul a urmat când mi-am dat seama că nu era ceva străin pentru el din felul în care ţinea şi o verifica.

— Alte întrebări?

Dwayne şi-a îngustat ochii la Greg.

— Tu ţi-ai pus condiţia, acum am şi eu una.

Greg a ridicat bărbia, aşteptând.

— Vreau să fac asta pe motocicletă. Sunt mult mai rapid şi în niciun caz nu pot să trag cu asta peste fereastra unei maşini. Aş avea nevoie de un şofer bun care să se ocupe doar de condus.

Greg s-a gândit câteva secunde, apoi a ridicat iar din umeri cu indiferenţă.

— De acord.

Am ieşit din cabană cu sufletul în gât şi strângându-l pe Dwayne de mână. Aveam atâtea de zis, dar îl simţeam rugându-mă tăcut să nu o fac.

După expresia ei, şi Danica gândea la fel ca mine. Se albise la faţă după ce Greg menţionase de acele fete răpite.

I-am dat cheia înapoi şi am urcat toţi în maşină, în aceeaşi tăcere mormântală.

Mă udasem cât stătusem cu el afară, mă udasem în drum spre maşină, dar încă nu simţeam nimic, nu mă puteam concentra pe altceva.

— Dwayne, te rog nu-mi spune că o să lăsăm asta să se întâmple.

Nu s-a uitat la mine când am vorbit, dar şi-a strâns buzele şi sigur ştia la ce mă refeream. A

întors maşina şi a accelerat, Greg şi Marco încă erau în cabană.

— Nu putem să facem nimic acum.

Am simţit cum explodez în mai puţin de o secundă, abia m-am abţinut să nu ţip la el.

— Îmi vreau libertatea, dar nu cu preţul unor vieţi. Care mai mult ca sigur sunt copii.

A strâns volanul în pumni şi a accelerat mult prea tare pe terenul accidentat, maşina se zdruncina în toate părţile.

— Asta este toată baza planului său, Dakota. Te rog, înţelege. Face asta ca să obţină locul lui Cade, nu doar ca să îl omoare. Crezi că o să îi dea Crane conducerea doar pentru că a supravieţuit atacului, dar a pierdut fetele?

— Tot planul lui e de rahat! Cum o să explice cadavrele? O să rămână doar ale oamenilor lui Cade, dar nu şi ale noastre, adică banda atacatoare. Se presupune că atacatorii s-au răzgândit pur şi simplu şi l-au lăsat pe el în viaţă, cu tot cu prada?

Dwayne a oftat şi şi-a trecut mâna prin, apoi a redus viteza.

— Ai dreptate, iubito, dar a spus-o chiar el că şi-o asumă. Profită de greşeala lui Cade cu tine. Nu putem să îi spunem că planul lui e

prost, s-ar putea să nu o mai facă deloc şi avem nevoie de el, nu ne-a dat încă detalii clare. Şi nu o să facă asta dacă nu duce fetele la Crane, asta îţi garantez. Dacă pierde 30 de milioane de dolari, Crane o să îl împuşte şi pe el numai de nervi. Să nu mai zic că o să îşi dea seama, în cele din urmă, că ceva e putred la mijloc şi îl va forţa pe Greg să vorbească. Crezi că o să tacă? O să spună numele noastre în câteva secunde.

Mi-am îndesat pumnii în bărbie şi am încercat să mă concentrez, să mă calmez, dar nu puteam accepta asta oricât m-aş fi chinuit.

— Sunt de acord cu Dakota, nu mai vreau sânge pe mâini, orice ar fi. Niciunul dintre voi nu aţi trecut prin asta în mod direct, dar nu vreţi să o faceţi, credeţi-mă. O să vă bântuie toată viaţa gândul că le puteaţi salva, dar le-aţi lăsat să fie luate.

Vorbele Danicăi au fost ca un cuţit înfipt în inima fiecăruia dintre noi. Am întors capul spre fereastră şi lacrimile au ieşit fără să le pot stăpâni. Dwayne m-a văzut şi s-a întins să mă prindă de mână.

— Nu am spus nicio secundă că o să le lăsăm să fie luate, doar că nu îi vom interzice asta lui Greg. Trebuie să creadă că mergem pe

planul lui până la capăt şi noi să ne gândim în ce fel să le salvăm şi să ne protejăm în acelaşi timp.

Să îl aud că nu avea de gând să lase asta să se întâmple era liniştitor pentru mine, dar nu foarte tare, pentru că nu găseam o modalitate sigură de a ieşi din situaţia asta.

A fost linişte în maşină până am ajuns înapoi la autostradă, toţi ne gândeam la acelaşi lucru, nimeni nu găsea o idee.

— Dacă l-am ucide şi pe Greg? a vorbit Dax în cele din urmă. Oricum va rămâne un pericol constant, cum ai zis şi tu, îi poate spune lui Crane de noi. În felul ăsta scăpăm şi de o problemă şi salvăm şi fetele.

Dwayne a clătinat imediat din cap.

— Nu e prost. Dacă ne-a acceptat în planul lui, să nu crezi că are încredere în noi. Eu nu muşc nici vrăjeala că va fi în convoi, cred că va rămâne în spate şi va aştepta momentul potrivit. De asta o vrea pe Dakota acolo, ea o să îl ademenească pe Cade afară din maşină.

Scormonind tot mai mult în planul lui Greg, găseam tot mai multe lacune şi capcane întinse spre noi. Nu eram doar eu singura pe care şi-o dorise în atacul ăsta.

— Mi se pare mie, sau e exact genul de lucru pe care nu l-am putut face până acum, din cauza ameninţărilor lui Cade? Gândiţi-vă puţin, el şi oamenii lui sunt ucişi, fetele nu sunt luate. Nenorocitul pare că vrea să ne ajute, dar nu face decât să ne pună ţapi ispăşitori în tot. Cum îi va explica lui Crane ca el a scăpat şi nimeni nu a luat fetele? Vă spun eu cum: îi va spune imediat că noi am făcut-o şi tot ce am vrut a fost să îl ucidem pe cel care ne şantaja. Are toate filmările şi probele lui Cade drept dovadă. Toată povestea cu atacul bandei rivale e o minciună, ne foloseşte drept momeală să scape de Cade fără să fie în vreun fel bănuit de ceva. Poate Cade are acum o bilă neagră la şef, dar nu l-a omorât, ceea ce înseamnă că este încă important pentru el.

Dwayne a oprit pe marginea drumului şi a privit în gol câteva secunde, apoi s-a uitat la mine. Citeam în privirea lui că asta era ceva la care nu se gândise.

— Deci suntem înapoi de unde am început. A concluzionat el, Dax şi Danica păreau la fel de demoralizaţi în spate.

— Oricum am da-o, chiar dacă îl omorâm pe Greg, chiar dacă nimeni nu se răzbună pe noi

pentru moartea lui Cade, dovezile alea tot vor rămâne şi cineva le va găsi mai devreme sau mai târziu şi vor ajunge la Crane. Să nu mai spun că are câte un seif cu numele noastre în birou, credeţi că nu o să suspecteze nimeni chestiile alea?

— Deci, practic, ar trebui să facem asta fără să o facem cu adevărat.

Afirmaţia lui Dax sună anapoda, dar era cât se putea de reală.

— În momentul ăsta nu mai sunt sigură că marele şef nu ştie despre noi. Dacă l-a iertat pe Cade, înseamnă că a avut o explicaţie serioasă, care putea să fie chiar adevărul.

Dwayne şi-a frecat bărbia şi s-a gândit la ce a spus Danica, dar apoi a clătinat din cap.

— Nu, nu i-ar fi spus asta. Crane ar fi devenit curios şi ar fi săpat mai adânc, ar fi aflat cine e de fapt "Sunny" pe care a cunoscut-o el. Nu ar rezolva-o să îi spună că şantajează trei copii foarte bogaţi, cu părinţi influenţi. Cade îşi asumă nişte riscuri tâmpite pentru că e înnebunit de moartea lui Sunny, dar ar da-o din lac în puţ să îi spună asta lui Crane. Îi pune toată afacerea în pericol.

— Începe să mi se facă frică din alte privinţe: dacă o să afle Crane, o să ne omoare pe toţi doar pentru că deja ştim prea multe. Şi pe noi şi pe Cade.

Am oftat şi mi-am înfipt mâinile în păr. Începea să îmi bubuie capul, simţeam că nu ajunsesem nicăieri, ba mai mult ne afundasem în noroi.

— Aţi văzut cum a reacţionat când Dwayne i-a zis că nu vom mai participa? Dax s-a întins printre scaune spre noi. A schimbat imediat planul şi a început să o şantajeze emoţional pe Dakota, dar eu i-am simţit frica. Poate găsi pe altcineva la atac, dar are nevoie de noi şi de ea. Eu zic să mergem în continuare cu planul lui, dar să luăm fetele la sfârşit. A zis că e dispus să se împuşte ca să pară credibil, deci va rămâne supravieţuitor. Eu nu îl cred în stare să îi spună lui Crane de noi, pentru că atunci şi noi o să spunem totul despre el şi că a fost planul lui. Eu zic să aplicăm metoda "Cade" şi la următoarea discuţie să înregistrăm totul. Poate cădem noi, dar cade şi el, pentru că el a fost creierul atacului, până la urmă.

Ce spunea Dax avea o anume noimă, dar era şi groaznic de periculos în acelaşi timp. Însă

nimic nu avea să mai fie simplu şi sigur în viaţa noastră, în încercarea de a scăpa de Cade. Planul lui îmi semăna foarte mult cu ce făcuse Derek.

— Dacă la Derek a funcţionat, poate va funcţiona şi la noi. Am spus, Dwayne m-a privit surprins, nu îi spusesem că aflasem adevărul despre el.

— Şi ce o să facem cu fetele? a întrebat Danica. Nu putem să le dăm pur şi simplu drumul prin pădure sau la poliţie.

— Trebuie să avem grijă să nu ne vadă deloc feţele. A spus Dwayne. Cred că va trebui să le ţinem într-un loc sigur o perioadă, să le facem să aibă încredere în noi şi apoi să le ajutăm să ajungă acasă. Am o presimţire sigură că toate sunt sărace şi din locuri uitate de lume.

Danica a susţinut vorbele lui Dwayne.

— Greg nu e Cade, nu are ceva atât de personal cu noi, mai ales cu Dakota. S-ar putea să meargă planul ăsta şi să nu spună nimic de noi, doar ca să îşi păzească pielea.

— Dar cum ştim că ne va mai da dovezile lui Cade? am întrebat eu.

— Nu ştim, orice plan am face, asta va rămâne mereu o nesiguranţă, dar trebuie să riscăm. Nu putem să facem asta pe cont propriu,

atacul unui transport este acoperirea perfectă pentru acei oameni pe care susţine Cade că i-a lăsat în urmă să acţioneze în cazul în care el moare. Părinţii voştri vor fi primii vizaţi. Dar un atac între traficanţi o să ne acopere pielea tuturor.

Am mai dezbătut planul câteva minute, dar am ajuns la concluzia că nu aveam altceva mai bun. Urma să ne riscăm pielea indiferent de situaţie, urma să omorâm oameni, să fim noi înşine în faţa gloanţelor, neprevăzutul putea să apară de oriunde, aşa că loialitatea lui Greg nu era cea mai mare dintre probleme.

Eram liniştită doar de gândul că nu urma lăsăm acele fete. Eram conştientă că altele urmau să fie răpite în locul lor, multe altele, nu urma să punem capăt afacerilor lui Crane sau proxenetismului global, dar o singură furnicuţă din muşuroi căzuse în mâinile noastre şi nu puteam să închidem ochii şi să o lăsăm să fie strivită. Aveam puterea să salvăm măcar trei fete din milioane, fiecare viaţă conta.

Danica a venit cu ideea să facem şi lucrul pentru care, se presupunea, că plecasem de acasă, adică să căutăm cadouri de Crăciun măcar pentru părinţii noştri.

Nu aveam niciun chef să fac asta, energie sau inspiraţie să mă gândesc ce le-aş putea cumpăra unor oameni care aveau totul. Mai eram şi uzi şi cu noroi pe încălţăminte, dar nu mai aveam când să facem asta până mâine.

În timp ce analizam vitrinele magazinelor, mă jucam cu brăţara de la mâna mea. Mai mult mă durea faptul că nu acordasem atenţie cadoului lui Dwayne, şi mă oftica faptul că nu ştiam ce să îi ofer. Era clar care dintre noi era mai priceput şi inspirat la cadouri.

Mamei i-am luat ultima paletă de machiaj de la un make-up artist foarte celebru, pe care speram să nu o aibă deja şi o oglindă pe care scria "Cea mai frumoasă din ţară". Era un cadou stupid şi deloc inspirat, dar speram să nu mă considere complet neinteresată, deşi ea era ultima persoană sentimentală din lume. La tata a fost chiar mai uşor, am făcut echipă cu Dwayne şi i-am cumpărat împreună un Rolex. El susţinea că tata era pasionat de ceasurile astea, aşa cum fusese şi tatăl lui, deci mergeam garantat pe mâna lui. Ne despărţisem în două echipe, eu şi Dwayne şi Dax cu Danica.

M-a bufnit râsul atunci când căutam cadouri pentru fraţii mei vitregi.

— Ce e? a şoptit Dwayne amuzat.

— Având în vedere ce am făcut în urmă cu o oră, nu îmi vine să cred că acum căutăm cadouri de Crăciun.

El a chicotit, analizând nişte geci de piele, probabil pentru Dax.

— Totuşi, e şi o parte bună în toate astea.

M-am uitat cu ochii mari la el.

— Care Dumnezeu ar fi aia? am şuşotit înapoi.

El s-a aplecat spre mine şi mi-a şoptit strengăreşte la ureche:

— Nu avem vieţi plictisitoare.

M-am uitat la el, apoi am izbucnit în râs. Câţiva clienţi din magazin s-au uitat ciudat la noi şi m-am străduit să mă abţin.

— Te-aş contrazice, dar poate ai dreptate. Nu a fost deloc amuzant să stau acasă noaptea trecută, singură.

El mi-a făcut cu ochiul.

— Am fost atât de prins cu tâmpeniile astea încât am uitat să te mai întreb cum te simţi.

— Stau pe picioare, deci sunt bine. I-am zâmbit liniştitor, poate mai avusesem nişte crampe când plecasem de acasă, dar uitasem

complet de ele din cauza tensiunii şi stresului din ultimele ore.

— Deci trebuie să amân fantezia mea de a te îndesa într-o cabină de probă?

Am încercat să mă abţin, dar tot am început să râd.

— Mă tem că da, altfel riscăm o situaţie… sângeroasă.

Acum făceam şi glume pe seama propriei menstruaţii, oare ce mai urma?!

Dwayne şi-a strâns buzele ca să nu îl apuce râsul. Învârteam aiurea hainele pe umeraşe, pentru că nu mă uitam cu adevărat la nimic.

— Câteodată, îmi plac situaţiile sângeroase. Mi-a şoptit iar la ureche, apoi m-a prins de şolduri şi mi-a oprit chicotul cu un sărut.

M-am dat bătută şi l-am lăsat pe Dwayne să aleagă un cadou pentru Dax şi urma să îl oferim împreună, iar de Danica m-am ocupat eu şi am ales să mă bazez pe cei mai buni prieteni ai unei fete: diamantele.

Lui Lucas i-am luat aceeaşi paletă ca a mamei – cadou unicat – iar pentru Alice şi Lena am ales tot bijuterii. Nu îmi era teamă cu ei, într-o oră rezolvasem toate persoanele de care îmi păsa, până şi lui Josh îi cumpărasem un

parfum simandicos, dar Dwayne rămânea o problemă şi din cauza asta nu mă puteam bucura de cadourile deja achiziţionate. Chiar de aş fi ştiut ce să îi cumpăr, ar fi fost imposibil, pentru că era peste tot după mine şi era puţin probabil să plece dacă îl trimiteam la plimbare.

Erau multe lucruri pe care i le puteam cumpăra: căşti, ceasuri, haine… dar pentru el nu voiam ceva atât de impersonal. Voiam ceva delicat şi simbolic, exact ca şi cadoul său.

Până şi Cade fusese mai inspirat decât mine în privinţa cadourilor.

I-am cumpărat şi Mishei un colier, pentru că voiam să aflu câteva lucruri de la ea, şi am luat una şi pentru Otilia, pentru că nu strica să mă bag pe sub pielea scorpiei.

Am ieşit din mall cu braţele pline de cadouri, abia au încăput toate în maşina lui Dwayne. Băieţii păreau epuizaţi, nervoşi, dar fericiţi că au scăpat. Noi, pe altă parte, aveam amândouă aceeaşi expresie de nemulţumire.

I-am scris Danica un mesaj pe ascuns:

"Nici tu nu ai idee ce să îi iei lui Dax?"

Prima dată mi-a trimis emoji care se lovea cu palma peste frunte, apoi text:

"Nu m-am gândit deloc la ceva pentru el anul ăsta, nici nu îmi imaginam că ne vom împăca. Şi acum a stat non-stop după mine. Sper doar că el să nu îmi fi cumpărat ceva."

Dax părea prea relaxat pentru un iubit care nu îi cumpărase nimic iubitei, deci probabil Danica nu avea noroc.

Mai aveam doar două ore până plecsm spre club, aşa că ne rămânea puţin de petrecut şi cu familia. Multe cadouri erau deja aşezate sub brad, aşa că le-am pus şi noi pe ale noastre. Urma să le deschidem pe toate mâine.

Am urcat în camera mea şi m-am dezbrăcat de geacă, apoi am aruncat bocancii din picioare. Dwayne încă era jos cu Dax, rămăseseră să fumeze o ţigară şi probabil să îşi facă planul pentru surprizele din noaptea asta.

Era seara de Crăciun, dar nu simţeam nimic din sărbătoare. Nici măcar mirosul de prăjituri din casă nu mă păcălea. Nu mai era la fel ca atunci când eram bolnavă, dar nici acum nu simţeam prea mult spiritul de Crăciun, iar asta

nu era din cauză că nu găsisem un cadou pentru Dwayne.

M-am aşezat la birou şi am început din nou să mă joc cu brăţara.

Atunci mi-am dat seama că şi eu puteam să îmi deschid inima în faţa lui în acelaşi fel. Poate nu la fel de simbolic, dar erau atâtea lucruri pe care nu îndrăznisem niciodată să i le spun.

Fără să stau pe gânduri, am luat câteva foi de hârtie, un pix şi am început să scriu…

Dwayne,

Dintre noi doi, cred că este deja clar cine se pricepe la cadouri, cine este cel mai inspirat și pregătit pentru asta.

Aș putea să dau vina pe situația noastră actuală, că nu am avut timp să îți caut un cadou, dar nu e doar asta. Pur și simplu nu știu ce aș putea să îți ofer, material, care să exprime ce simt pentru tine.

Niciodată nu am făcut cumpărături pentru o persoană specială, niciodată nu am făcut cadouri, dar este ceva ce am făcut mereu și cred că e cel mai potrivit cadou pe care ți-l pot oferi: scrisul.

Şi mai e ceva ce nu am experimentat niciodată înainte de tine: iubirea.

Aşa că o să le combin şi o să încerc să te fac să înţelegi ce însemni de fapt pentru mine.

Tu mi-ai spus că mă comparai cu un foc, la început. Părul meu roşu te-a păcălit şi pe tine, nu mă simţeam deloc aşa. Nu mă simţeam puternică, frumoasă, abia reuşeam să mă simt vie. Eram ca un animal ce fusese toată viaţa închis într-o cuşcă, apoi i s-a dat brusc drumul în sălbăticie.

Îmi amintesc ziua în care m-am aşezat prima dată lângă tine la cantină şi mi-ai zâmbit. Ţi-am spus acel lucru stupid despre clubul de teatru, iar zâmbetul tău a fost sincer.

Tu ai văzut o fată care nu știa cine ești și te trata normal.

Știi ce am văzut eu?

Un băiat căruia nu îi pasă cine eram eu și mă trata normal. Mă cunoșteai foarte bine, dar ai fost prima persoană care a reușit să mă facă să mă simt normală.

Mai târziu, m-ai făcut să mă simt frumoasă. Să îmi descopăr calitățile. Să mă descopăr pe mine.

M-ai făcut să îmi doresc să trăiesc, iubitule.

Am simțit coșmarul de a supraviețui prin inima altcuiva, dar tu mi-ai arătat că și un coșmar merită trăit alături de persoana potrivită.

Nu te-am urât niciodată pentru că ai plecat.

Târziu am ajuns să îmi dau seama că mă vindecaseşi. Chiar dacă nu mai erai lângă mine, iubirea ta, chiar şi pentru puţin timp, mi-a dat suficiente motive să îmi doresc să trăiesc.

Încă sunt acel mic licurici din întuneric, acel licurici care o să te călăuzească mereu, care o să îţi fie mereu alături şi care are nevoie de tine în acelaşi fel, pentru că niciun licurici nu sclipeşte dacă nu se află în întuneric.

M-am regăsit de multe ori în scrierile lui Dante, i-am citit versiunile despre Infern şi Purgatoriu, curioasă unde urma să ajung. Dacă "mâine" era ziua în care totul urma să se termine.

"Mai bine cu tine în Iad decât fără tine în Paradis."

Acesta este unul dintre citatele lui pe care nu le-am înțeles niciodată, dar îl înțeleg acum mai bine decât orice.

Nu am crezut niciodată că va exista o viață pentru mine pe acest pământ, dar după ce am primit-o, nimic nu s-a schimbat.

Pentru că nu aveam nevoie doar de viață, ci de iubire.

De tine.

Mai mult decât orice pe lume! ♥

Dakota

Mi-am tras sufletul atunci când am terminat de scris. Mai aveam multe lucruri să îi spun, probabil puteam să umplu un roman cu tot ce trăisem şi simţisem pentru el într-un timp atât de scurt, dar eram fericită să îi scriu asta ca şi început.

Nu era cadoul pe care mi-aş fi dorit să i-l ofer, dar speram să îi facă plăcere să citească asta şi să înţeleagă că nu doar eu îi schimbasem viaţa.

Am împăturit paginile şi le-am băgat într-un plic. Am scotocit prin sertare şi am reuşit să găsesc o panglică albastră cu care l-am legat şi i-am făcut o fundiţă. Iar pe el am scris:

Câteva gânduri din sutele pe care le am despre tine. ♥

Am ascuns cadoul în geantă şi am fugit la duş înainte să apară Dwayne. Era o minune că nu dăduse buzna peste mine până acum.

M-am pregătit pentru seara asta şi m-am îmbrăcat, cât de cât, pentru o petrecere. Trebuia să menţin aluzia în faţa părinţilor. Purtam o pereche de blugi albaştri mulaţi şi o bluză albă, fără umeri, pe care am îndesat-o în talia înaltă a blugilor. Nu avusesem deloc chef de sandale, aşa că optasem pentru o pereche de bocanci roşii chiar drăguţi, care se potriveau puţin cu tematica serii. Părul îl ondulasem în bucle mari şi dezordonate, iar acum stătea cum voia el, adică exact cum îmi plăcea.

Danica gândise la fel ca mine, pentru că şi ea era îmbrăcată deosebit atunci când a coborât, scosese artileria grea, adică acele cizme strâmte pe care şi le cumpărase acum câteva zile, deci mă bătea rău de tot la senzualitate.

Am aflat şi ce îl ţinuse pe Dwayne departe de mine: tata. Purtau o discuţie privată la masa din living, dar nu reuşeam să aud nimic şi nu îndrăzneam să intru. Totuşi eram recunoscătoare că îl ţinuse ocupat şi mi-am putut scrie cadoul.

— Să vă distraţi şi să nu veniţi prea târziu, mâine dimineaţă vreau să deschidem cadourile la ora nouă. A strigat mama după noi înainte să plecăm, şi ei urmau să aibă propria lor ieşire în oraş, aşa că nu fusese nicio corvoadă să îi

convingem să ne lase să ieşim. Nu credeam că o să ajung să fiu recunoscătoare pentru răceala părinţilor mei şi pentru felul în care se distrau mai bine cu partenerii de afaceri decât cu noi.

— Ce ai discutat cu tata? l-am întrebat pe Dwayne când am ieşit din casă.

El a afişat un zâmbet amuzat.

— Crede că încep să petrec prea mult timp cu tine.

Nu înţelegeam ce era amuzant pentru el, aşa că am aşteptat detalii atunci când am urcat în maşină.

— Mă aşteptam la asta, chiar a rezistat destul de mult.

— Stai puţin, ne-a interzis să mai fim împreună?

M-a strâns de mână când mi-a citit îngrijorarea din voce.

— Nu, iubito, doar că trebuie să fim puţin mai discreţi, mai ales pe timpul nopţii. Cred că abia acum conştientizează că fiica lui face sex şi nu prea îi place asta.

M-am strâmbat în toate felurile auzind asta, mi se părea ridicol şi amuzant în acelaşi timp.

— Dar la sfârşit a spus că tot ce îşi doreşte e fericirea ta. Singura condiţie a fost să nu îţi afectez performanţele la şcoală.

— Tu? Cât sex are impresia că facem?

Dwayne a izbucnit în râs.

— Destul şi neprotejat, din ce mi-a dat de înţeles. Deci ştie de pastila contraceptivă..

Mi-am plesnit o palmă peste frunte.

— Sigur mama i-a spus. S-a prins aseară de ce mă simt aşa.

— Cred că mi-aş fi luat-o pe cocoaşă dacă aş fi fost oricine altcineva, dar m-a iertat şi de data asta.

Nu mai era amuzat când a spus asta, dimpotrivă. Voiam să îl întreb când îl mai iertase, dar nu voiam să intrăm în asemenea detalii acum. La final, ştiam că pe tata îl interesa să nu fac numele familiei de râs şi să învăţ cât mai bine. Mult mai multe greşeli le iertase şi lui Dax şi Danicăi, dar atât timp cât totul rămânea în familie şi nu era expus, nimeni nu era pedepsit.

Dwayne a oprit în locul pe care îl învăţasem deja. Uram că totul începea să devină o obişnuinţă, de parcă ăsta era un adevărat loc de muncă.

Am luat cadourile pentru Otilia şi Misha şi am intrat cu toţii în club. Era foarte devreme şi încă se făceau pregătiri. Decoraţiunile pentru Crăciun nu erau prea stridente, doar luminile mult mai colorate şi un brad alb pe care fetele îl împodobeau cu instalaţi în formă de şerpi. Arăta foarte dubios.

Am mers direct la vestiare, iar tărăboiul din interior era de nedescris. Toate îşi făceau cadouri între ele, păreau să se iubească una pe alta mai mult decât oricând şi pălăvrageau despre câţi bani vor face în noaptea asta.

Ţinutele nu erau deloc o surpriză, am văzut-o pe Misha lângă garderobă şi am mers direct spre ea.

— Crăciunițe? Uau, ce inspirat! Mi-am dat ochii peste cap şi ea a început să râdă.

— Ai ratat poliţistele de seara trecută, au fost mult mai sexy.

— Sunt sigură, am râs şi eu, apoi i-am întins cadoul.

— Crăciun fericit!

Şocul de pe chipul ei părea un semn bun.

— Pentru mine? De ce?

M-am abţinut să nu râd, pentru că ea era serioasă. Mi-am dat seama că oricâţi bani

primea fata asta pe noapte, nimeni nu îi oferea cu adevărat o atenţie.

Am ridicat din umeri.

— Eşti singura care a fost drăguţă cu mine aici. Îmi place să fac cadouri oamenilor drăguţi.

Nu îmi venea să cred că unei fete ca ea îi tremurau mâinile. Când mi-a luat cadoul, arăta ca o zeiţă impresionată de gestul unui muritor de rând.

A desfăcut cutia şi eu începeam să mă simt jenată, pentru că puteam să jur că avea lacrimi în ochi.

A scos colierul şi l-a analizat atentă şi fascinată, nu exagerasem foarte tare, era un lănţişor din aur alb cu un pandantiv din cristal galben, mi se păruse că se va potrivi foarte bine cu ochii ei. Al Otiliei era la fel, doar că din rubin.

Am inspirat şocată când m-a tras în braţele ei.

— Îţi mulţumesc mult, Dakota. Îmi pare rău că eu nu ţi-am luat nimic. A trecut atât de mult timp de când nu am mai primit un cadou, încât am uitat şi eu să ofer.

Am zâmbit încă ruşinată.

— Nu ai de ce să îţi ceri scuze. Haide, pune-l. Am încurajat-o şi a ţopăit fericită, apoi şi l-a prins la gât.

— Exact cum credeam: îţi scoate foarte bine ochii în evidenţă.

Încă arăta extrem de şocată şi am înţeles că nu valoarea lănţişorului o impresiona, ci gestul în sine de a primi un cadou fără să îi fie ceva cerut în schimb. Misha era încă un motiv pentru care nenorocitul de Cade trebuia să dispară cât mai repede.

I-am întins şi cutiuţa pentru Otilia, scrisesem pe ea "De la Salt".

— Poţi să pui asta pe biroul Otiliei? Îmi e cam teamă să intru peste ea când nu sunt chemată.

Misha a ridicat din sprânceană, apoi a început să râdă şi a luat cutia.

— Sigur.

— Nu e una dintre persoanele care a fost drăguţă cu mine, chiar deloc, dar e ceva la replicile ei acide care îmi place. Nimeni nu mi-a mai spus atât de direct ce defecte am.

Misha a izbucnit în râs.

— Ştiu, şi pe mine m-a vrăjit în acelaşi fel, nemernica bătrâna. A şuşotit, apoi am râs din nou împreună.

Nu minţeam în totalitate, chiar dacă principalul motiv era să mă strecor puţin pe sub pielea ei, Otilia nu era o persoană atât de îngrozitoare. Avea o limbă ascuţită, dar ajunsesem să îmi dau seama că ţinea la fetele astea. Chiar dacă lucra pentru un proxenet, fetele din acest club erau ale ei şi le proteja. Nu le trata ca pe nişte bucăţi de carne, ci ca pe nişte fete sexy care veniseră aici să facă bani, iar ea ştia cel mai bine cum să le ajute să reuşească.

Mi-am primit ţinuta şi am mers la masa mea de machiaj.

După o oră, arătam ca o crăciuniţă vulgară, ca cea mai ascunsă şi urâtă fantezie a lui Moş Crăciun. Costumul din piele roşie era format dintr-o fustă scurtă ce avea puf alb pe margini, un corset extrem de decoltat şi o căciuliţă cu puf alb în moţ. Piesa de rezistenţă erau cizmele roşii, lungi până la coapse, cu un toc mai mare decât codiţa ce îmi atârna din căciulă.

Misha a venit la mine atunci când am vrut să îmi pun peruca pe cap.

— Otilia a zis să nu îţi mai pui peruca neagră, ci pe asta.

Când m-am întors spre ea, mi s-a stricat absolut toată seara. Voiam să o înjur pe Otilia şi să regret că îi oferisem un cadou, dar apoi mi-am dat seama că sigur nu ea venise cu ideea asta, pentru că ura peruca asta.

Era prima pe care o încercasem. Acea claie de păr lung, des şi roşu.

Cade înţepa atunci când mă aşteptam mai puţin.

Strâmbându-mă, am luat peruca şi mi-am pus-o pe cap şi uite-o pe Dakota obişnuită.

— E mai bine aşa, având în vedere cui îi plac brunetele pe aici.

Mi-a şoptit Misha, am încremenit imediat.

— Crane e aici?

— Nu ştiu, dar am aflat ce s-a întâmplat cu el data trecută. Crede-mă, e mai bine aşa. M-a întors spre oglindă şi mi-a aranjat peruca. Am privit vechea versiune a Dakotei, şi vechi amintiri îmi reveneau în minte.

Singura parte bună la această imagine era că aşa se îndrăgostise Dwayne de mine.

Cade îmi putea oferi orice altă perucă, dar intenţionat făcuse asta.

Nu voiam să îi dau satisfacţie, aşa că mi-am ridicat bărbia şi am aranjat căciuliţa pe cap.

Danica plecase de câteva minute, dar s-a întors în vestiar cu o falcă în cer şi una în pământ. Părea nervoasă şi speriată în acelaşi timp.

— Ce s-a întâmplat?

Nici măcar nu a observat peruca roşie, m-a prins de mână şi m-a tras după ea.

— Danica, ce este?

— Asta!

Ajunse în club, mi-a arătat spre ecranul de deasupra cuştii, iar picioarele mele s-au înmuiat automat.

— Nu… am şoptit, apoi am simţit nevoia să urlu.

Dwayne era pe partea stângă a ecranului.

Pe partea dreaptă era Dax.

PRIETENII DEVIN RIVALI.
VA CÂȘTIGA LOIALITATEA SAU SETEA DE SÂNGE?

Era textul execrabil de sub imaginea lor.

— Nenorocit fără scrupule! am înjurat şi m-am întors spre hol, cu gândul să îl strâng de gât.

— Unde te duci?

Danica m-a prins imediat de mână.

— Nu îl putem lăsa să îşi bată aşa joc de noi, am răbufnit, dar ea a încercat să mă calmeze.

— Jocul e deja făcut, Dakota, nu îi da satisfacţie să te vadă nervoasă.

Mi-am strâns buzele, apoi am urlat cu gura închisă. Nu eram supărată, eram de-a dreptul scoasă din sărite. Nu credeam niciodată că o să îmi doresc atât de mult moartea unui om. M-am întors spre vestiare şi am încercat să intru în cel ai băieţilor, dar uşa era închisă şi încuiată acum. Am intrat să îmi iau telefonul şi l-am apelat pe Dwayne.

Nu mi-a răspuns, iar asta m-a făcut şi mai furioasă, dar înainte să îmi explodeze capul, el a intrat în vestiarul fetelor şi m-a căutat cu privirea.

Am fugit imediat afară. Era şi Dax în hol, Danica a sărit imediat în braţele lui. Eu nu ştiam cum să reacţionez în faţa lui Dwayne, puteam doar să mă abţin şi să nu plâng de nervi.

S-a uitat la peruca mea, dar nu a zis nimic.

Mi-a mângâiat obrazul şi m-a sărutat pe frunte.

— O să fie bine, iubito. A şoptit, cu buzele încă lipite acolo.

— Cum?

— Vrea ca eu să pierd. Suntem prieteni, dar toţi vor paria pe mine.

— De ce vrea ca tu să pierzi? m-am încruntat confuză.

— El va paria pe Dax.

Dându-mi seama ce punea la cale nenorocitul, l-am blestemat din nou în gând.

— De ce face asta? Îţi strică imaginea şi ratingul. Nimeni nu o să creadă că Dax te bate pe bune.

— Mersi, Dakota. A glumit Dax, dar nu aveam timp pentru cocoloşeala lui, ăsta era adevărul.

Dwayne era la fel de derutat ca mine.

— Poate doar dacă ştie că nu o să mai lupţi prea mult timp pe aici. Abia am auzit-o pe Danica, am rugat-o să mai repete o dată. Ne-a strâns pe toţi într-un cerc mai unit.

— Dwayne, tu ai spus că o să se joace cu noi până se satură, apoi trece la următorul nivel. Dacă noaptea asta este ultima din primul nivel?

Gândiţi-vă puţin, o să câştige o grămadă de bani în urma pariurilor, pentru că, scuze, iubitule, dar Dakota are dreptate, nimeni nu crede că îl baţi pe Mesager. Şi în acelaşi timp se şi distrează făcându-te de râs, Dwayne.

Ne-am dat seama că Danica putea să aibă dreptate, Cade îşi pregătea ustensile pentru următoarea etapă.

— Are dreptate, după ce s-a întâmplat cu Crane, nu cred că ne mai vrea mult timp pe aici. A susţinut-o Dax.

Nu voiam să mă gândesc mai departe, nu voiam să îmi las mintea să facă ipoteze despre ce urma să se întâmple. Acum eram şi mai fericită pentru planul lui Greg, oricât de riscant era, nu mai puteam să stăm pe loc şi să aşteptăm să treacă timpul.

— Atunci o să îi încurcăm şi noi planurile. Sau o să le amânăm puţin. O să mă baţi în noaptea asta, aşa cum se aşteaptă toată lumea. A spus Dax, uitându-se la Dwayne. Iubitul meu nu părea prea încântat nici de asta şi îl înţelegeam, nu îl bătuse pe Dax nici când aflase că mă sărutase.

— Asta o să îl scoată rău din sărite, a şoptit Danica. Dax a ridicat neinteresat din umeri.

— Şi ce poate să ne facă? Ne bagă în altă luptă, dar cel puţin amânăm finalul. Nu o să îl lase pe Dwayne să iasă din cuşca aia până nu face o cârcă de bani de pe urma lui.

— Se foloseşte de şmecheria cu prietenia dintre voi ca să fraierească oamenii la final. O să spună că prietenia dintre voi e mai importantă decât lupta pentru Mesager. A concluzionat Danica.

— Spiritul bun al sărbătorilor, varianta Cade. A bodogănit şi Dax.

Cineva l-a strigat pe Dwayne din vestiarul băieţilor.

— Bine, atunci aşa rămâne. O să facem spectacol şi o să îi arătăm noi şopârlei ce înseamnă prietenia. Staţi liniştite, vom fi bine, ne-am luptat de nenumărate ori la antrenamente.

Dwayne mi-a zâmbit, apoi m-a sărutat apăsat şi a intrat înapoi în vestiar.

Eram liniştită că cel puţin nu se vor măcelări în ring, dar ştiam ce urma când patronul era călcat pe coadă.

Urma să piardă o grămadă de bani dacă paria pe Dax şi asta nu avea să îi placă deloc.

16
CRĂCIUN SÂNGEROS FERICIT

Am încercat să mă concentrez pe ce aveam de făcut şi să nu acord atenţie acelui ecran nenorocit.

Oamenii se distrau, dansau, se îmbătau şi pariau la greu.

Toţi pe Dwayne.

Nu era niciunul interesat de mesajul de jos, chiar dacă era seara Crăciunului.

Mesagerul Întunericului nu avea cum să ia bătaie de la un începător.

Dax a.k.a Sniper, făcuse o figură bună în prima luptă, cel puţin în ultimele minute. La meciul de noaptea trecută fusese făcut knockout în câteva minute.

La masa la care serveam eu, unii dintre ei erau suspicioşi şi inteligenţi, miroseau ceva dubios la lupta asta şi începuseră să se critice dacă se merita sau nu să parieze.

— Tu ce crezi, scumpo? m-a întrebat unul dintre ei când le-am adus băuturile. Nu fusesem atentă şi m-a tras de fustă ca să îl privesc. Eram suficient de nervoasă să îi strivesc o sticlă de Iordanov în cap.

Costa 4000 de dolari şi era decorată cu cristale, aşa că avea să fie un cucui scump.

— Mă scuzaţi? m-am făcut că zâmbesc. Tipul mi-a făcut semn spre ecran, părea trecut de 40 de ani şi zâmbea într-un stil foarte libidinos. Fix de genul ăsta de client aveam eu chef.

— Nu ştiu, nu cunosc luptătorii.

— Oh, haide, lucraţi în acelaşi club. Dacă eu aş fi luptător aici, m-aş încălzi cu una ca tine înainte de fiecare meci.

Toţi ceilalţi dobitoci de la masă au început să râdă, unul s-a întins să bată palma cu el, de parcă cine ştie ce filozofie spusese. Până şi femeile pe care le aveau cu ei râdeau, dar probabil ar fi râs şi dacă le spuneau că sunt proaste.

M-am stăpânit din toate puterile să nu spun ceva jignitor, deşi merita din plin.

— Mesagerul este cel mai bun, Sniper e începător. Asta e tot ce pot să vă spun.

Am vrut să plec, dar libidinosul m-a prins de mână şi m-a oprit. Ţineam o tavă de metal şi mă forţa foarte mult să o folosesc. Chiar nu mai aveam chef să fiu politicoasă cu oamenii ăştia, mă durea undeva dacă făceau reclamaţii la Cade.

— Mai vreţi ceva? l-am întrebat tăios.

A rânjit ca un idiot ce se credea atrăgător.

— Aş vrea multe, crăciunițo, dar tu eşti prima pe lista mea de dorinţe.

Am vomitat în gând. Parcă îmi făcea curte un tataie de 80 de ani înfundat cu Viagra.

Mi-am tras mana şi i-am arătat încheietura unde nu se afla nicio panglică.

— Vezi asta? Înseamnă că îţi aduc băutura şi atât. Dacă vrei mai mult, găseşti destule pe aici pentru lista ta de dorinţe.

Am plecat de lângă ei înainte să primesc un răspuns. Nu de alta, dar dacă îmi trosnea altă replică de agăţat, aveam să îi trosnesc eu o tavă în cap.

Misha m-a prins la bar fumegând de draci şi mi-a întins un shot de tequila ca pe un lichior calmant. L-am dat peste cap fără să mă gândesc.

— Clienţi îndrăzneţi? a presupus ea.

— Bădărani libidinoşi, mai bine spus.

Ea a chicotit. M-am uitat la încheietura ei şi am fost şocată să observ că nu avea panglica. Mi-a observat imediat privirea.

— Urc pe scenă peste jumătate de oră, nu pot să iau niciun client acum.

Era atât de călită în treaba asta, încât nu avea nicio expresie atunci când vorbea despre ea ca despre un produs de vânzare.

— Deci eşti liberă acum?

A clătinat din cap în ambele direcţii.

— Da, oarecum.

— Ieşi cu mine să luăm o gură de aer? Simt că îmi pocneşte capul.

Şi nu minţeam deloc.

Fără să mă întrebe altceva, Misha s-a întins peste bar şi a furat toată sticla de tequila, apoi m-a prins de mână şi m-a tras după ea.

Am ieşit prin spate, dar frigul ne-a săgetat pe amândouă până la os. Nu era deloc o atmosferă de iarnă ca în filmele de Crăciun, mai degrabă horror. Misha m-a condus spre o maşină parcată la câţiva metri de intrare. Un Mercedes foarte vechi, deloc potrivit pentru câţi bani făcea ea.

— E maşina ta? am verificat, ea a aprobat din cap.

— Clienţii tăi o să se supere, a chicotit.

— Aştept să scrie plângerile la patron.

A luat o gură din sticlă, apoi mi-a întins-o şi mie. Lichidul arzător făcea bine la frig.

— Eşti îngrijorată din cauza Mesagerului, nu-i aşa?

M-am uitat imediat la ea, aprinsese motorul ca să se facă cald şi o vedeam în luminile din bord.

Şi-a îngustat ochii la mine.

— Ai uitat că v-am prins în camera frigorifică? El e de foarte mult timp aici, dar niciodată nu a fost cu una dintre noi, nici măcar pentru o noapte, deşi toate s-ar fi oferit pe gratis. De asta sunt aşa invidioase celelalte pe tine.

Erau invidioase pe mine? Asta nici nu avusesem timp să observ, dar simţeam o senzaţie extrem de plăcută să aflu că Dwayne nu fusese cu niciuna dintre ele.

— Da, e din cauza lui. De fapt, îi cunosc pe amândoi, sunt buni prieteni şi meciul ăsta e o mare porcărie.

Misha a privit prin parbriz pentru câteva secunde, geamurile se aburiseră foarte tare.

— Dakota, tu nu eşti genul tipic de fată care se angajează într-un club ca ăsta. Şi pe Danica o cunosc de ceva timp, dar nici ea nu pare genul tipic.

Îmi plăcea Misha, dar nu puteam risca să vorbesc despre asta. Cel mai sigur avea să îi spună Otiliei, Otilia poate lui Crane. Riscuri pe care nu îmi permiteam să mi le asum doar de dragul unei discuţii.

— Câteodată o dai în bară rău de tot şi ai nevoie de bani. Cam aşa ajungi aici, nu?

Ea a început să râdă, semn că nimerisem ceva.

— Sau o dai în bară rău de tot şi împrumuţi bani de la cine nu trebuie.

Glasul ei a devenit serios, mi-a luat sticla din mână şi a băut.

— Cade? am presupus. Cu gura plină de alcool, ea aprobat din cap.

— Un milion. Pe care i l-am plătit deja de zeci de ori înapoi.

— Şi ai rămas ca să strângi bani pentru tine?

S-a uitat la mine şi a zâmbit amar, ştiam că se gândea dacă să îmi spună sau nu. A oftat şi s-a uitat la ceasul de la telefon.

— Tatăl meu s-a îmbolnăvit când aveam şaptesprezece ani. Methemoglobinemie. Pe scurt, sângele lui era plin de molecule incapabile să transporte oxigenul. Avea nevoie de tratament foarte scump, dese transfuzii de sânge şi terapii prin oxigen. Nimeni nu se implica, nimeni nu voia să rişte, era un caz mult prea extrem şi rar. Acolo unde puteam să îl tratăm, nu ne permiteam să ajungem. Aşa că am făcut rost de bani de unde am putut, fără să îmi pese de consecinţe.

A luat o pauză, eu nu ştiam ce să spun.

— Tatăl tău e bine acum?

Când i s-a scurs o lacrimă din ochi, mi-am dat seama că nu pusesem întrebarea bună.

— A murit trei ani mai târziu. Corpul lui nu a mai rezistat tratamentului şi atâtor transfuzii. Dar ştiu că nu a fost doar asta. Aflase ce făcusem. La câteva luni după ce am luat bani de la Cade, a trebuit să încep să îi dau înapoi şi nu aveam cum altfel decât muncind aici. Tata a fost distrus să ştie că fiica lui se prostitua ca să îi salveze lui viaţă.

M-am întins spre ea şi am prins-o de mână.

— Îmi pare rău, Misha.

Nu puteam să spun mai mult, nu ştiam ce. Privirea ei nu cerea consolări. Şi-a şters repede lacrimile de la ochi.

— Dacă i-ai plătit împrumutul, de ce eşti încă aici?

— Pentru că am fost suficient de proastă să fac mulţi bani la început. Şi blestemată să fiu frumoasă, cum spune Otilia.

— Te ameninţă. Am dedus, şi furia mi-a făcut pumnii să se strângă.

Era cineva în tot clubul ăsta care nu lucra sub ameninţarea diavolului ăluia? Mai întâi

Derek, apoi Dwayne, Danica, Misha şi lista sigur continua.

Misha a aprobat din cap.

— Mama încă trăieşte, dar şi ea e foarte bolnavă. Mi-a spus că ar fi păcat să rămân şi fără ea.

Misha a izbucnit în lacrimi.

— Sunt terifiată să plec, pentru că îl cred în stare de orice. Are atâtea conexiuni în poliţie, uciderea unui om nu reprezintă nimic pentru el. Mi-e frică şi să o iau şi să plecăm, pentru că ne-ar putea găsi. Prefer să fac asta şi să o las pe mama să îşi trăiască ultimii ani în linişte, a fost de ajuns ce i-am făcut tatei.

M-am întins spre ea şi am luat-o în braţe de data asta.

— Se va termina într-o zi, Misha, îţi promit. O să fii liberă.

Nu părea să mă creadă, dar m-a strâns înapoi în braţe.

— Fratele meu s-a angajat şi el aici ca să mă protejeze, nu a vrut să mă asculte şi acum e prins în plasă cu mine.

Am preferat să nu îi spun că ştiam de Marco.

— Niciodată nu o să scăpăm de el, Dakota. Are prea multă putere, prea mulţi aliaţi. Clubul

ăsta e doar un pion amărât pe tabla de şah pe care joacă Cade.

Dar nu e regele. Am completat-o în mintea mea. Nu el are controlul absolut asupra tablei de şah. E un manipulator expert care ştie să subjuge oamenii pentru sclavie, un nebun, dar toată puterea îţi aduce şi duşmani.

Ne-am întors în club după ce Misha s-a calmat şi şi-a şters lacrimile. Urma să intre în opt minute, aşa că am lăsat-o să se pregătească şi m-am întors la treaba mea, unde mă aşteptau nişte clienţi fericiţi.

Danica îmi acoperise iar spatele, dar expresia ei îmi spunea clar că voia să ştie tot ce vorbisem cu Misha.

Lupta a început la miezul nopţii. Aceeaşi ceremonie simandicoasă şi prezentarea lor de parcă erau nişte gladiatori gata să ucidă.

Amândoi aveau priviri foarte reci, nu exprimau nimic, dar atunci când au ajuns în ring şi a sunat gongul, cei care aşteptau o luptă sângeroasă au fost cam dezamăgiţi.

Timp de douăzeci de minute au luptat cot la cot, îşi împărţeau loviturile parcă frăţeşte şi niciunul nu sângera încă.

Oamenii au început să huiduie nemulţumiţi, mai ales pe Dwayne, care era clar că nu dădea niciun sfert din ce putea să facă.

Danica era lângă mine, rozându-şi unghiile şi tresărind la fiecare lovitură pe care o primea Dax. Mi-am dat seama că la fel făceam şi eu când era lovit Dwayne.

Deşi nu era deloc dur, era cel mai greu meci de privit de până acum.

Mă străduiam să nu plâng şi să nu îmi pierd iar cumpătul.

Crane nu apăruse, sau cel puţin nu era pe platforma de sus, dar Cade era acolo. L-am privit şi am ştiut imediat că era nervos. Era scos din sărite, pentru că nu ăsta a fost planul lui.

Când s-a uitat la mine, i-am simţit răutatea până în măduva oaselor.

Când huiduielile au devenit şi mai puternice, Dwayne l-a lovit mai tare pe Dax şi l-a aruncat la podea.

Danica a ţipat scurt lângă mine.

Mulţimea a revenit înapoi în extaz.

Dax s-a ridicat în genunchi, iar Dwayne l-a lovit din nou, între omoplaţi, şi l-a lipit de podea. Nu se loviseră aproape deloc în faţă, dar sigur nici loviturile în coaste şi în stomac nu erau prea plăcute.

Oamenii ţipau în continuare, aşteptau ca Dax să se ridice şi să o încaseze din nou, dar asta fusese reprezentaţia. Dwayne i-a mai dat târcoale de câteva ori, apoi nu au avut decât să îl declare câştigător.

Deşi dezamăgiţi de luptă, oameni au aclamat fericiţi la sfârşit, pentru că le câştigase luptătorul pe care pariaseră.

Când m-am uitat spre Cade, nu mai era acolo.

Dwayne şi Dax au coborât din cuşcă. Pentru Dax a fost uşor să se strecoare, dar Dwayne a fost acaparat de mulţimea fericită. De obicei se paria pe el, dar în noaptea asta toţi fuseseră ghidaţi de spiritul Crăciunului şi câştigaseră o groază de bani.

Fără să vrea, Cade le făcuse cadouri tuturor. Nu voiam să mă gândesc cât pariase el pe Dax.

Danica fugise deja după Dax la vestiare, când a scăpat de admiratori, Dwayne a venit la mine.

Luptătorul meu era absolut superb.

Ăsta a fost primul gând ce mi-a trecut prin minte când l-am văzut, purta doar un şort şi acele bandaje negre înfăşurate printre degete şi pe încheieturi.

Era puţin transpirat şi i se scurgea un fir de sânge din rana ce nu i se vindecase complet la sprânceană.

Arăta periculos şi nemilos, cu tatuajele şi cicatricele lui, dar eu îl cunoşteam mai bine decât oricine şi ştiam ce se afla sub tot învelişul ăla de titan. Când a ajuns în faţa mea, m-a prins de şolduri şi m-a tras spre el.

M-a sărutat fără vreo reţinere, iar inima mea a făcut *bum* în piept.

M-am agăţat de gâtul lui şi i-am absorbit respiraţia fierbinte, puterea pe care o simţeam în strângerea lui. În fiecare zi descopeream cât de îndrăgostită eram de el şi visam la momentul în care vom putea să trăim liniştiţi dragostea asta.

Ne-am îndepărtat uşor, dar am rămas încă aproape. Mi-am muşcat buza de jos iar el m-a strâns mai tare în braţe după asta, lupta nu fusese atât de istovitoare, dar încă era încordat şi fiecare muşchi se simţea ca oţelul pe sub pielea lui.

I-am şters firul de sânge de pe faţă, iar blândeţea din ochii lui nu avea nimic în comun cu Mesagerul Întunericului. Era Dwayne al meu.

M-a prins de mână şi am mers împreună spre vestiar. Danica îşi trecea mâinile prin părul lui Dax, parcă să îl calmeze, el îşi ştergea sângele ce i se scurgea din nas.

S-a uitat urât la Dwayne când am intrat.

— Lovitura aia de final a fost nesimţită rău, frate. Mi-ai pocnit coloana.

Dwayne a râs şi s-a aplecat să îşi ia un prosop şi o sticlă de apă.

— A fost un mic brânci, nu te mai plânge atât.

Dax s-a strâmbat la el, iar Dwayne i-a făcut cu ochiul. Eu şi Danica am început să râdem.

Dwayne a băut cu sete din sticla de apă, apoi m-a tras iar în braţele lui pentru un alt sărut.

— Am impresia că cineva îşi vrea foarte mult cadoul de Crăciun. A comentat Danica amuzată pe la spatele nostru. Am vrut să râd, dar Dwayne m-a muşcat de buză înainte să o fac.

— Te excită costumaţia sau părul ăla? Şi-a băgat Dax coada, ca un afurisit ce mai voia nişte bătaie. Dwayne s-a întors şi i-a aruncat cu sticla de apă direct în cap.

M-am uitat la Dwayne, curioasă dacă într-adevăr părul ăsta avea ceva de-a face cu starea lui, dar m-a luat prin surprindere când mi l-a smuls din cap. Mi-a scos peruca cu tot cu căciuliţa şi a aruncat-o pe jos.

— Nu seamănă deloc cu nuanţa părului tău.

Am început să râd şi m-am agăţat de gâtul lui atunci când s-a aplecat să mă muşte de lobul urechii.

— Hei! Toţi patru, în biroul lui Cade. Acum!

Bucuria şi amuzamentul nostru s-au făcut praf când am auzit vocea lui Blaze. Ne-am întors spre ea, stătea rezemată de uşă.

Se uita la noi cu o plăcere sadică, ştia că urma să dăm de mari belele.

Mi-am luat peruca de jos şi mi-am pus-o înapoi pe cap, Cade era probabil scos din sărite, aşa că nu avea rost să îl enervez şi mai mult.

Dax a oftat şi s-a ridicat de pe bancă, am urmat-o pe Blaze spre faimosul birou subteran, chinuindu-ne să ne ţinem nervii sub control. Dwayne mă ţinea de mână şi părea pregătit pentru ce avea să urmeze, eu nu eram deloc, începeam să îmi simt bătăile inimii şi buzele mă usturau de la cât le muşcam de stres.

Cade ne aştepta, în poziţia lui obişnuită, cu picioarele pe birou şi fumând dintr-un trabuc.

Blaze a închis uşa şi a rămas cu noi în încăpere, fără nicio reţinere a scos un pistol şi s-a aşezat pe fotoliu.

Nu doar că îmi auzeam inima, dar nu mai auzeam nimic altceva.

Cade s-a uitat la noi, figura aia diavolească pe care o văzusem şi mai devreme. Şi-a coborât picioarele şi a stins trabucul într-o scrumieră, apoi s-a ridicat în picioare şi a venit în faţa noastră.

— Aveţi idee câţi bani am pierdut în seara asta?

Era vorba de Dax şi Dwayne, dar simţeam că vorbea cu toţi.

— Nu e vina noastră că ai pariat pe luptătorul greşit, a spus Dax cu îndrăzneală. A fost săgetat cu furie, apoi Cade s-a uitat la Dwayne.

— Ţi-am spus să pierzi.

— Da, mi-ai spus, dar nu m-ai auzit aprobând ordinul. Nu asta a fost înţelegerea de la început.

— Despre ce dracu' vorbeşti? a urlat Cade.

— Ţi-ai spus clar ordinele în seara aia. Venim aici, luptăm, câştigăm bani. Dacă o să fiu vreodată învins, se va întâmpla pentru că celălalt a fost mai bun decât mine. Mi-aş fi stricat toată reputaţia.

Cade respira pe nări, era atât de furios încât nu îşi găsea cuvintele.

— Cine dracului ar fi crezut că eu o să îl bat pe bune pe Mesager? I-ai văzut, toţi au pariat pe el. Dacă aş fi câştigat eu ne-ar fi linşat acolo.

— Mă înveţi tu pe mine cum să fac afaceri, băiete? Şi-a îngustat ochii la Dax, Dwayne a făcut un pas în faţă şi a ajuns foarte aproape de el. Blaze a sărit imediat în picioare.

— Mai bine ai spune ce dracului urmăreşti tu, de fapt. Nu cumva începi să ai alte planuri şi nouă nu ne spui?

Am încercat să îmi menţin respiraţia normală, să nu mă dau de gol cu ceva. Dwayne era foarte serios şi îl înfrunta fără temeri, dându-i de înţeles că nu eram aşa de proşti cum ne credea el.

Cade şi-a îngustat ochii la el.

— Voi lucraţi pentru mine. Când vă dau un ordin, îl respectaţi.

— Niciodată nu mi-ai mai spus cum să lupt, până acum. Te-ai gândit tu să faci mulţi bani tocmai în noaptea de Crăciun?

Cade a vrut să spună ceva, dar Dwayne s-a apropiat şi mai mult de el, parcă gata să îi dea un cap în gură.

— Nu mi-am făcut numele ăsta ca să îl calci tu în picioare când ai chef. Vrei să iau bătaie, adu-mi unul care să mă bată.

— Fii sigur că nu o să mai ieşi întreg data viitoare.

Dwayne nu s-a speriat de ameninţare, dar m-am speriat eu. Danica m-a strâns de mână ca să nu am vreo reacţie.

— Plecaţi dracu' de aici! Nu vreau să vă mai văd feţele în noaptea asta, dar fiţi siguri că lucrurile nu rămân aşa.

Nu am mai rămas la discuţii, ne-am luat biletul de plecare şi am ieşit pe uşă.

— Oh, şi, Dwayne. A strigat după noi, toţi ne-am întors. Cade nu vorbea cu noi, se uita în podea.

— În noaptea asta ai ales mândria. A fost o decizie proastă.

Când şi-a ridicat capul, s-a uitat direct la mine. Am simţit ameninţarea prin toţi porii, i-

am simţit gândurile diabolice şi am fost mai sigură ca niciodată că nu mai era doar o bănuială.

Cade plănuia ceva. Plănuia ceva nou pentru noi… pentru mine.

Blaze ne-a închis uşa în nas şi toţi am rămas înţepeniţi în loc. Dwayne se încordase din nou şi răsufla cu greutate, şi el simţise acelaşi pericol ca mine, părea gata să treacă prin uşă şi să îl lipească de un perete.

L-am strâns de mână şi l-am tras după mine.

— Vreau să plecăm cât mai repede de aici.

S-a întors spre mine, ochii lui negri scuipau furie pură, dar m-a urmat înapoi spre club.

În mai puţin de zece minute, toţi ieşeam pe uşa din spate, în hainele noastre. Nu primisem niciun ban în seara asta, dar nu reprezenta o problemă.

Nu am pierdut timpul cu discuţii, nu voiam să mai apară vreo surpriză sau Cade să se răzgândească. Mi-am pus mâna peste a lui Dwayne atunci când l-am simţit în continuare tensionat, conducea foarte repede şi agresiv.

— Ai simţit şi tu, nu? Schimbarea lui.

Doar a aprobat din cap.

— Parcă nu a fost Cade. Nu a rânjit ca un dement nici măcar o dată, nu ştia ce să spună şi mă îndoiesc că era aşa doar pentru că a pierdut banii.

— E ceva schimbat la el şi nu trebuie să mai stăm mult prin preajmă ca să aflăm.

Mi-am trecut mâna prin păr şi mi-am rezemat capul de fereastră. Încă mai ploua mărunt, dar atmosfera nu mai părea atât de oribilă. O găseam calmantă, liniştitoare, genul de noapte pe care să ţi-o petreci înfofolită într-o pătură, cu o carte sau un film bun. Exact asta aveam de gând să fac cu Dwayne când ajungeam acasă.

— Nu îmi vine să cred că ne-a dat drumul. După ce am făcut, ne-a dat drumul.

— Nu ştiu ce plănuieşte, dar ştiu sigur că s-a întâmplat ceva serios cu Crane. I-a dezactivat amprenta.

M-am întors curioasă spre el.

— Ce amprentă?

— De la uşa biroului. Liftul se deschidea şi fără amprenta lui, dar biroul niciodată. Blaze a deschis-o doar cu un cod.

Am clipit şocată. Nu observasem asta.

— Ai văzut codul?

El a clătinat din cap.

— S-a ferit, dar am văzut ce trebuia să văd. Cade îşi pierde autoritatea în clubul ăla. Greg nu a minţit în legătură cu asta, e cel mai potrivit moment să fie atacat.

Speranţa a început din nou să înflorească. Mai erau câteva zile, dar totuşi parcă atât de mult. Nu mă mai gândeam la niciun risc, voiam să facem ceva înaintea lui.

— Dracu' să-l ia, nu vreau să ne strice primul Crăciun împreună. Mâine poate să ia foc, nu o să îi răspund la telefon.

Mi-a tras mâna stângă şi a sărutat-o, iar zâmbetul lui mi-a luat tot stresul şi teama ca prin minune. Am simţit cum mă înmoi prin interior şi m-am întins spre el să îl sărut pe obraz.

— Mergem la tine sau la mine?

— Ai vreun plan special? am zâmbit eu.

— S-ar putea. Privirea lui şireată m-a prins imediat în capcană.

— La tine.

Râjetul lui mi-a dat de înţeles că alesesem bine. A întors maşina spre port, iar eu m-am forţat să îmi golesc mintea complet, să mă las acaparată de el şi să nu îmi pese de nimic altceva.

Era Crăciunul, primul nostru Crăciun împreună, primul meu Crăciun adevărat şi voiam să mă bucur de fiecare secundă.

Dwayne a intrat în garaj, a oprit motorul şi am coborât amândoi.

M-a luat în braţe imediat ce ne-am întâlnit.

— Chiar vrei să faci o tradiţie din asta, nu-i aşa? am râs în timp ce intram în lift. Nu am primit niciun răspuns, doar un sărut lung şi dulce. De fiecare dată când mă săruta într-un lift, totul în mine făcea tumbe de nostalgie. Îmi amintea de primul nostru sărut, de acea seară care parcă schimbase totul.

Uşile s-au deschis şi el m-a luat din nou în braţe.

— Iubitule, pot…

M-am oprit după ce s-a deschis uşa. Am deschis gura şi am uitat să o mai închid înapoi.

— Oh, Doamne! am şoptit în cele din urmă, şocată.

— Crăciun fericit, iubito! mi-a şoptit la ureche, apoi m-a pus pe picioare.

M-am învârtit prin cameră, nevenindu-mi să cred. Totul era decorat cu instalaţii de Crăciun, casa lui masculină lumina în toate culorile.

— Când ai avut timp să faci asta?

— Nu am prea avut, dar m-am străduit.

Mi-am pus palmele la gură de emoţie şi m-am străduit să nu cedez iar ca o plângăcioasă.

Lângă fereastră era un brad, dar neîmpodobit. Lângă el era o cutie foarte mare, după ce i-a scos capacul, am văzut o grămadă mare de globuleţe, instalaţie şi alte decoraţiuni.

— M-am gândit că ar fi mai frumos să îl facem împreună. Planul era pentru mâine, dar dacă tot suntem liberi în noaptea asta… Ce zici?

Nu am zis nimic, doar am fugit spre el şi am sărit la gâtul lui. M-a prins înainte să cădem amândoi şi a început să râdă.

— Este perfect. Tu eşti perfect.

M-am apucat să îl pup pe toată faţa. Serios, exact cum făceau fetele alea nebunesc de îndrăgostite din filme, l-am pupat pe toată fruntea, pe obraji, pe maxilar, pe nas, pe ochi, peste tot pe unde era loc, în timp ce el râdea din ce în ce mai tare.

A reuşit să mă privească în ochi după ce m-am potolit (deşi nu mă săturasem).

— Tu eşti perfectă şi în noaptea asta o să facem tot ce vrei tu.

Mi-am dat capul pe spate şi m-am prefăcut că mă gândesc.

— Hmm, vreau să împodobim bradul, apoi să ne băgăm într-o pătură pufoasă, să ne uităm la filme de Crăciun şi să mâncăm prăjituri. Ai prăjituri, nu?

Dwayne a râs iar de faţa mea, ceea ce îmi dădea de înţeles că eram extrem de comică.

— Am multă ciocolată.

Mi-au strălucit ochii ca unui spiriduş nebun şi i-am mai dat o serie de pupicuri.

— Printre dorinţele astea nu există şi ceva… fără haine? Dwayne putea să fie dulce până la cer, atunci când ridica colţul gurii, se schimba complet peisajul. Hormonii mei s-au trezit imediat din moţăială şi au ciulit urechile.

— Încă nu a trecut, m-am plâns eu.

El a mârâit silenţios şi s-a aplecat spre gâtul meu.

— Doar nu crezi că o îmi stea în cale nişte picături de sânge?

Sărutul ce a urmat mi-a încălzit imediat pielea, am început să mă mişc în braţele lui fără să îmi dau seama. O parte din mine se gândea speriată cum o să facem asta, dar alta se excita tot mai tare şi nu îi mai păsa.

Dwayne nu făcea decât să înrăutăţească situaţia prin felul în care îmi săruta gâtul. Am

scos un icnet scurt printre buze, ca un geamăt chinuit şi mi-am strâns mai tare picioarele în jurul lui. Îmi cedau barierele una câte una şi doar mă săruta pe gât. Mi-a strâns fundul în palme şi m-a lipit de erecţia lui, situaţia progresase foarte repede şi avea să scape şi mai repede de sub control.

E ciudat.

Dar eşti excitată.

Dar o să iasă cu pete roşii.

Dă-le dracu, nu-i poţi rezista.

Astea erau discuţiile din capul meu, unde probabil se duela bunul simţ cu hormonii.

Bunul simţ nu avea nicio şansă în faţa lui Dwayne.

M-a pus jos şi mi-a desfăcut fermoarul de la geacă dintr-o mişcare atât de rapidă, încât nici nu mi-am dat seama când a zburat de pe mine. Apoi a urmat bluza, pe care mi-a scos-o imediat.

Pupilele lui erau dilatate aproape pe toată dimensiunea acelui iris negru, arăta cu adevărat întunecat şi eu am căzut în privirea aia ca într-o gaură neagră. Şi-a scos şi el geaca şi apoi m-a luat iar în braţe. I-am înconjurat mijlocul cu picioarele şi m-am agăţat de tricoul lui, deşi eram conştientă că nu îl puteam scoate aşa.

A început să meargă şi mi-am dat seama că se îndrepta spre baie.

— Şi bradul?

— Mai târziu. Nici s-a sinchisit să întrerupă sărutul ca să răspundă, a făcut-o lipit de buzele mele.

Dându-mi seama că nu mai aveam cale de scăpare, începea să mă apuce din nou panica. Habar nu aveam cum urma să facem asta, iar lui Dwayne nu părea să îi pese vreun pic.

— Iubitule, eu… am început, dar nu m-a lăsat să termin, mi-a prins buzele într-un sărut şi mai sălbatic.

M-a pus jos şi a dat drumul la duş, apoi şi-a scos tricoul.

Felul în care se uita la mine îmi făcea picioarele moi ca gelatina. Am înghiţit în sec şi m-au apucat iar panica şi excitarea în acelaşi timp.

Mi-a cuprins ceafa şi m-a masat calmant în timp ce mă trăgea spre el.

— Încă mai ai dureri?

Am dat din cap că nu.

— Crezi că vei avea dacă o facem?

M-am gândit puţin, dar nu prea mi se părea probabil. Mi-am muşcat buza şi am clătinat iar

din cap. Dwayne s-a agăţat de cureaua de la blugii mei şi şi-a băgat nasul printre şuviţele mele de păr.

— Te vreau, iubito, şi nu pot să mai aştept doar din cauza asta. În duş va fi perfect, îţi promit.

Cedasem de la "te vreau". Nu prea exista posibilitate să îi rezist când îmi şoptea asta, când mă atingea în acelaşi timp şi simţeam toată tensiunea sexuală pe care o emana lângă mine.

— Doar lasă-mă pe mine să intru prima. I-am cerut, el s-a tras înapoi şi m-a sărutat pe frunte.

— OK, mă întorc în două minute.

Nu îmi oferea prea mult timp, dar nu aveam chef de negociat şi sigur nu primeam mai mult. După ce el a ieşit şi a închis uşa, mi-am scos imediat bocancii şi am ţopăit de pe un picior pe altul ca să îmi scot şi blugii cât mai repede.

Mi-am scos lenjeria şi problema însângerată, am înfăşurat-o în multă hârtie igienică şi am aruncat-o la gunoi. Mai aveam suficient timp să intru în duş şi să mă curăţ înainte să vină el, dar imediat m-am văzut în oglindă.

— Băga-mi-aş! am înjurat şi am fugit la chiuvetă. Puteam să fac asta şi în duş, dar era

mult mai uşor cu produse pentru faţă. Nu aveam demachiant de niciun fel, aşa că m-am frecat isteric cu spumă ca să scot tot machiajul şi să nu arăt ca un monstru exorcizat. Era suficient că eliminam sânge prin cele mai nepotrivite orificii.

Abia avea timp să mai respir, am alunecat pe gresie şi mi-a scăpat o altă înjurătură printre dinţi în fuga mea disperată spre duş.

— Arş! Băga-mi-aş!

Nu mergea deloc bine pregătirea asta, am bâjbâit după robinet şi am dat apa mai rece, îmi pârlise jumătate de corp şi m-au apucat damblalele când am văzut apa scurgându-se roşie pe picioarele mele.

În ce m-am băgat?!

Nu urma să ies teafără din treaba asta. M-am spălat cât de repede am putut şi apa a început să curgă curată.

Am auzit uşa deschizându-se.

Închisesem uşa duşului şi toată sticla era aburită. I-am văzut silueta apropiindu-se, era deja dezbrăcat.

M-am lipit de peretele duşului şi am încercat să mă calmez, am tras o gură mare de aer şi mi-

am tras părul pe spate atunci când uşa glisantă s-a deschis.

Probabil nu mă vedea foarte bine prin abur, dar a venit la mine fără nicio reţinere. Îmi expirase timpul de cugetări.

M-a prins de şolduri şi m-a tras spre el. S-a uitat la mine şi mi-a oferit doar o secundă să ezit, nu am făcut-o, iar buzele lui s-au lipit de ale mele.

Apa fierbinte s-a scurs pe corpul lui, pielea lui era deja fierbinte şi tot corpul încordat de excitarea cunoscută. Respiraţia îi mirosea a whisky, aroma pe care nu o avusese când ieşise din baie. Nu era deranjant, dimpotrivă, i-am absorbit gustul de pe buze şi m-am lăsat acaparată complet de masculinitatea lui dominantă.

Mi-am trecut mâinile prin părul lui umed, el şi-a coborât palmele pe corpul meu, până când a ajuns în acel punct ce pulsa acum mai mult ca niciodată.

Am expirat brusc atunci când m-a atins, degetele lui s-au strecurat uşor între picioarele mele şi mi-a muşcat tandru buza de jos.

— Totul e absolut normal, iubito. Nu te mai gândi la asta.

Mă simţea mai bine decât mă simţeam eu, nu îmi dădusem seama că eram încordată. Masajul lui delicat mi-a detensionat muşchii, mi-am lăsat corpul să se mişte după plăcerea oferită, m-am lipit de pieptul lui şi am închis ochii.

Sărutul a fost fierbinte şi spirtos. Fără să se grăbească, Dwayne m-a ridicat din nou şi i-am cuprins mijlocul cu picioarele.

Nu a mai ezitat atunci când mi-a simţit acceptarea, m-a pătruns încet, dar adânc, iar aerul ce a ieşit printre buzele mele a trecut printre ale lui. Printre ale mele a trecut geamătul lui.

Şi-a lipit o mână de perete, în dreptul capului meu, şi a strâns pumnul. Se abţinea foarte tare să nu îşi piardă controlul, să mă ia uşor.

— Eşti bine? a şoptit pe buzele mele, în timp ce fiecare muşchi i se întărea şi îl simţeam pătrunzând şi mai adânc.

Nu mă aşteptasem la durere, doar poate la ceva diferit, dar nu era nimic. Îl simţeam exact la fel, iar asta mi-a dat curaj, totul era firesc.

I-am cuprins gâtul cu braţele şi mi-am folosit picioarele să îl strâng mai tare.

— Perfect. Un singur lucru îmi doresc.

— Ce? a respirat imediat.

— Cât poţi de tare.

I-am şoptit la ureche, ştiind că exact asta aştepta, şi eu la fel.

Singurul răspuns a fost un geamăt puternic, mi-a prins fundul în ambele palme şi a strâns înainte să se împingă cu forţă în mine. S-a retras, apoi a revenit cu brutalitatea pe care i-am cerut-o.

Am uitat repede de toate reţinerile, totul a devenit firesc şi la fel de înnebunitor cum fusese întotdeauna, iar Dwayne ştiuse că va avea efectul ăsta asupra mea.

Activitatea mea hormonală încă trecea de nivelul obişnuit, aşa că am sfârşit zgâriindu-l pe spate, muşcându-i pielea şi buzele şi ţipând fără reţineri atunci când devenea mult prea intens.

Duşul ăsta era un deschizător de senzaţii noi, iar asta se putea număra printre cele mai tari de până acum.

Voiam să mă mişc, voiam să fac ceva, pentru că îmi pocneau tâmplele din cauza electricităţii ce îmi zvâcnea prin vene. L-am împins de pe mine şi l-am forţat să se întindă pe spate pe podeaua duşului, era suficient loc. Mi-a citit sălbăticia din ochi şi nu s-a luptat cu mine,

s-a supus imediat şi mi-a prins şoldurile ca să mă tragă peste el.

Nu am avut nicio reţinere, m-am lăsat în jos pe membrul lui şi mi-am exprimat toată plăcerea printr-un geamăt lung. Am făcut ce m-a ghidat corpul, corp ce parcă o luase razna şi urma să explodeze. M-am mişcat tot mai repede, mai puternic, aducându-l pe Dwayne în stadiul nebuniei mele.

A înjurat şi gemut în acelaşi timp, mi-a strâns şoldurile în palmele lui şi m-a ajutat să mă mişc cât de repede am putut, până când toată electricitatea din corpul meu s-a strâns în pelvis şi a explodat acolo.

Am ţipat strângându-l de încheieturi, dar el nu mi-a dat drumul, m-a strâns şi mai tare şi a continuat să mă mişte frenetic, apoi m-a ridicat repede şi şi-a dat drumul.

Am cedat lângă el, pe podeaua duşului.

Apa fierbinte încă mai curgea pe noi, Dwayne a întins mâna să o oprească şi eu am deschis uşa duşului ca să iasă aburul, pentru că nu mai puteam respira. De data asta, amândoi eram epuizaţi.

— Deci ăsta e sexul la menstruaţie, iar noi ne-am abţinut atât?

Am început să râd, dar era destul de greu din cauza respiraţiei.

— Nu ai fost niciodată aşa sălbatică! Drace, cred că mi-a dat sângele unde m-ai muşcat. Şi-a pipăit şocat gâtul, eu nu aveam niciun strop de regret.

— Mi-am subestimat hormonii în perioada asta. Sunt mai activi decât de obicei.

— Activi? Sunt turbaţi! Cum putem să îi menţinem aşa mereu?

Am izbucnit în râs şi am reuşit să mă ridic pe pieptul lui.

— Ziceai că ai multă ciocolată?

A râs şi el şi mi-a dat părul după ureche, apoi s-a ridicat să mă sărute.

— Foarte multă.

Când am reuşit să revenim în picioare, am făcut un duş normal, de oameni întregi la cap.

Mi se făcea somn, dar nu voiam sub nicio formă să adorm. Orele ce vor urma se anunţau prea frumoase ca să le petrec dormind.

Dwayne i-a dat drumul Zorei, care fusese închisă în alt dormitor astăzi, pentru că altfel am fi găsit toate luminiţele înfăşurate în jurul ei.

Avea atât de multă energie şi veselie când am eliberat-o, încât dacă i-am fi băgat instalaţia în fund, probabil ar fi luminat şi mai tare.

Am găsit sticla din care Dwayne îşi turnase un pahar mai devreme şi mi-am pus şi eu unul.

L-am urmat afară atunci când a ieşit să fumeze.

Nu fusesem niciodată pe acoperişul clădirii. Era groaznic de frig, dar atmosfera avea şi ceva aparte, sunetul oceanului venea parcă din altă lume şi mirosul lui era ceva deosebit.

Dwayne s-a întors imediat după mine când m-a simţit.

— Iubito, o să îngheţi.

Aveam doar un halat pe mine, lenjeria şi un tricou pe dedesubt. Clar aveam să îngheţ, dar nici el nu era mai îmbrăcat, ieşise direct în tricou şi în boxeri.

— Eu?

Am făcut semn spre el. Încă era întuneric şi ceaţă, dar luminile din port erau suficiente ca să îl pot vedea.

A zâmbit şi m-a tras în braţele lui.

— Asta este o glumă pentru mine, m-am călit în Alaska. O să vezi ce înseamnă frigul adevărat când o să mergem acolo.

Îmi mai spusese asta o dată, dar încă mi se părea ireal. Acela era locul lui de refugiu, locul lui secret, nu voiam să mă ducă acolo doar pentru că se simţea obligat.

A tras din ţigară şi capătul ei să aprins în dreptul feţei mele, apoi Dwayne a suflat fumul în noapte, combinându-se cu ceaţa.

— Nici măcar nu tremuri. M-am minunat eu, pentru că îl simţeam foarte relaxat, ba chiar era şi cald, în timp ce eu dârdâiam din toate încheieturile. Am înghiţit repede nişte guri de alcool ca să mă ajute.

Dwayne a chicotit lângă urechea mea.

— După ce mi-ai făcut mai devreme, o să mai dureze ceva până mă răcoresc.

Am zâmbit şi m-am întors în braţele lui, mi-am odihnit capul pe pieptul lui, acolo unde inima bătea puternic şi ritmat, unde nimic nu putea să ajungă la mine.

Ne-am întors în interior şi ne-am început planul de Crăciun.

Somnul a fugit imediat după ce Dwayne a dat drumul la muzică, am deschis cutia cu decoraţiuni iar Zora ni s-a alăturat. Nu era posibil să facem ceva cu ea fără să leşinăm de râs de câteva ori. Am sfârşit decorând-o pe ea

mai mult decât bradul, şi când ajungea ceva şi în brad, ea sărea şi îl prindea cu gura.

Dwayne a fugărit-o prin toată camera ca să recupereze instalaţia în timp ce eu râdeam cu ochii în lacrimi.

Bradul nostru a ieşit cu sechele serioase şi câteva traume, bietul de el. L-am decorat mai mult în vârf, acolo unde Zora nu putea să ajungă. Nici ameninţările lui Dwayne că o lipeşte cu bandă adezivă de perete nu au speriat-o, fata era pusă pe război.

Am terminat pe la şase dimineaţa, frânţi de oboseală, dar mai mult de râs. Zora a cedat şi ea şi s-a cuibărit la picioarele noastre atunci când ne-am întins în pat.

— Nu, nu mai ai voie în pat, eşti pedepsită, diavol tasmanian. A certat-o Dwayne, încercând să o dea jos, dar Zora nici nu l-a băgat în seamă. Dwayne a continuat să o enerveze şi a tras-o de coadă.

Privirea Zorei m-a făcut să izbucnesc în râs.

— *Lasă-mă sau te muşc*, jur că asta e în mintea ei acum.

Dwayne a acceptat confruntarea şi a mârâit la ea.

— Hai să vedem cine pe cine muscă.

A prins-o în braţe şi a tras-o între noi, unde am smotocit-o exact cum a smotocit ea bradul ăla nevinovat.

Amândoi râdeam în timp ce Zora se zbătea ca un peşte pe uscat, când a reuşit să scape de noi, a ţâşnit din pat şi a fugit direct în camera ei.

— Of, am supărat-o.

Dwayne a rânjit ca un diavol şi s-a întins pe spate, cu mâinile sub cap.

— Aşa îi trebuie, cam uită cine e şeful în casa asta.

Mi-am dat ochii peste cap, apoi Dwayne m-a tras în braţele lui şi am privit amândoi bradul nostru puţin schizofrenic, dar foarte frumos.

— Vino cu mine. M-a tras de mână şi m-a dus până la brad, apoi a scos telefonul. Nu îmi venea să cred ce a urmat mai departe.

Dwayne m-a luat în braţe şi a întors camera de selfie spre noi.

— Zâmbeşte, iubito. A râs de mine când mi-a văzut figura şocată.

— Ăsta chiar e un miracol al Crăciunului. Am comentat el, l-am văzut pe ecran dându-şi ochii peste cap, apoi m-am întins să îl sărut pe obraz şi m-am concentrat la poză.

Am zâmbit din tot sufletul, exact aşa cum mă simţeam. Dwayne a făcut mai multe poze, până când am ajuns să ne strâmbăm şi să izbucnim în râs. A târât-o forţat şi pe Zora şi a ridicat-o în braţe, deşi partea asta a fost mult mai dificilă până am reuşit să facem o poză normală şi cu ea.

Am prins fix momentul în care l-a muşcat pe Dwayne de nas şi asta avea să ajungă în ramă.

Primele raze de lumină se strecurau prin ceaţa deasă şi pătrundeau prin fereastra enormă.

Dwayne m-a cuprins în braţe şi l-am simţit devenind deodată emoționat.

Şi-a trecut limba peste buze, căutându-şi cuvintele.

— Mai am un cadou pentru tine şi vreau să ţi-l dau aici.

Mi s-a zbârlit pielea până în vârful capului. Încă unul?!

— Deja mi-ai dat cadoul perfect. Brăţara, noaptea asta…

El a zâmbit şi mi-a trecut o şuviţă de păr după ureche.

— Acesta nu e tocmai un cadou de Crăciun, nu credeam că o să ţi-l arăt vreodată, dar…

Dwayne se pierdea în cuvinte, asta nu se întâmpla la orice. Începeam să am emoţii mai mari decât el.

M-a prins de mână şi m-a tras spre sistemul lui de mixaj, acele lucruri care nu ştiam nici acum cum funcţionau. A pornit aparatura şi a ales ceva pe laptop, apoi s-a aşezat pe scaun şi m-a tras în braţele lui.

— Nu am făcut niciodată asta în faţa cuiva şi nu credeam că o s-o fac vreodată, dar tu scoţi din mine cele mai ascunse lucruri.

Îi tremura vocea, iar mie îmi bubuia inima. Am început să îmi dau seama ce urma atunci când a pornit o linie melodică, lentă şi plăcută, dar totuşi puternică.

Avea ceva dulce şi totuşi provocator.

Dwayne a început să cânte.

Mi-au trebuit câteva secunde să mă adun şi să nu leşin în braţele lui. Se uita direct în ochii mei în timp ce curgeau versuri ce mi-am dat seama că erau despre mine.

Era o melodie despre mine.

L-am prins de mână şi l-am strâns cu toată forţa, pentru că nu voiam să plâng, dar îmi era atât de greu.

Focul nu m-a ars niciodată atât de tare,
Am vrut să fug ca un nebun de tine, dar am devenit nebun după tine,
Distrugi şi refaci totul din mine,
Întotdeauna o să fii mai mult decât orice pe lume pentru mine.

Versurile curgeau iar eu mi-am pierdut ultimele picături de rezistenţă. Ochii mi s-au umplut de lacrimi şi el mi le-a şters cu vârful degetelor, dar i-am zâmbit, ca nu cumva să se oprească.

Dumnezeule, avea voce. Era un maestru al mixajului, dar niciodată nu îmi imaginasem că avea şi o voce. Glasul nu i se schimba foarte mult, dar devenea mai adânc, mai profund, avea ceva blând şi feroce de masculin în acelaşi timp, iar eu eram complet pierdută în tot ceea ce reprezenta Dwayne Teller.

Când a terminat, parcă nu îndrăznea să mă mai privească. Eu eram terminată de ce se întâmplase, iar el era mai emoţionat decât îl văzusem vreodată.

A respirat uşor şi a ridicat privirea spre mine, apoi a zâmbit.

— Spune ceva, iubito.

Aş fi spus, aş fi spus atât de multe, dar mi se împleteau gândurile în cap, îmi plângea inima de dragoste.

— Cred că m-am îndrăgostit de tine a doua oară.

El a chicotit şi şi-a lipit fruntea de a mea.

— Mai puternic de data asta?

— Nu cred că te pot iubi mai puternic de atât, Dwayne Teller. Eşti mai mult decât mi-am putut imagina vreodată.

Zâmbetul lui mi-a topit inima şi mai tare.

— Mulţumesc, iubitule. A fost perfect. Melodia, versurile, vocea. În special vocea ta.

I s-a ridicat afurisitul de colţ al gurii.

— Eşti emoţionată şi excitată în acelaşi timp, iar tu spui de mine că sunt mai mult decât îţi poţi imagina.

Am râs şi mi-am strâns braţele în jurul gâtului său.

— Putem să facem dragoste din nou în timp ce cânţi asta? Ar fi ciudat?

A izbucnit atât de tare în râs încât nu l-am putut opri, dar apoi mi-am imaginat şi eu cum ar fi şi am început să râd.

— Rămâi aici. L-am rugat şi m-am ridicat din braţele lui.

Acum venea rândul meu să am emoţii, nu că până acum nu avusesem.

Am scos scrisoarea din geantă şi m-am întors la el, cu inima brusc cât un purice.

— După asta, simt că nimic din ce ţi-aş oferi nu ar putea să compenseze, dar cred că, într-un fel, amândoi ne-am gândit la acelaşi lucru, doar că e o să ţi-o spun aşa cum mă pricep mai bine.

I-am întins plicul, şi l-am simţit din nou emoţionat.

A desfăcut panglica, apoi plicul, apoi m-a tras din nou în poala sa.

A început să citească în gândul său, exact aşa cum mă aşteptam să o facă, iar eu nu ştiam ce să fac cu mine şi cum să îmi menţin emoţiile în frâu.

S-a dus naibii toată calmitatea mea când ochii lui au început să sclipească, apoi a clipit şi s-au scurs lacrimi din ei.

Nu plângea ca mine, dar o singură lacrima de la Dwayne avea un impact mai mare decât o oră de plâns isteric la oricine altcineva.

M-a strâns mai tare de mijloc şi m-a lipit de el, am citit şi eu rândurile odată cu el, iar când a

terminat, nu a ştiut ce să spună, exact cum făcusem şi eu.

— E doar o mică fărâmă din ce simt pentru tine, dar avem destul timp să îţi scriu totul.

Şi mi-am dat seama că fix asta voiam să fac, să îi scriu scrisori, de acum şi pentru tot restul vieţii, să conserv astfel tot ce simţeam pentru el.

— Este… a început, apoi i-a curs altă lăcrimă şi asta l-a amuzat.

— M-ai făcut să plâng din nou. Doar tu mai reuşeşti să faci asta acum.

L-am sărutat tandru pe obraz.

— Lacrimile de fericire sunt întotdeauna dulci. A zâmbit şi el şi m-a sărutat, dar pe buze şi apăsat.

— Vreau să primesc asemenea cadouri de fiecare dată. Nimic de pe lume nu poate să bată asta.

Am zâmbit de fericire şi uşurare, tensiunea mi s-a ridicat de pe piept văzând bucuria din ochii lui.

— Eu îţi scriu, tu îmi cânţi. De acord?

— De acord!

Am zâmbit amândoi în sărutul dulce şi mi-am dorit din nou să opresc timpul în loc, secunda asta să îngheţe şi să rămânem aşa

pentru totdeauna, sau măcar pentru restul anilor pe care îi mai aveam de trăit.

Aşa cum îi scrisesem, nu transplantul mă adusese cu adevărat la viaţă. Rămăsesem tot o nălucă. El fusese cel care mă învăţase să trăiesc, care îmi arătase ce putea să ofere cu adevărat lumea asta.

17
NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ

Era atât de frig încât mai aveam puţin şi mă congelam pe loc. Până şi noroiul de sub picioarele mele era bocnă, frunzele copacilor erau înţepenite de ger şi îmi ieşea un abur atât de dens printre buze, încât abia vedeam în faţa mea.

Nu îmi aminteam să fi fost vreodată atât de frig în San Francisco, dar cu toate astea, nu ningea. Bineînţeles.

Lângă mine, Danica ţopăia pe loc ca să se încălzească.

Trecuseră trei zile de la Crăciun, părinţii noştri plecaseră în vacanţă lor romantică şi aveam la dispoziţie două săptămâni de linişte să ne putem rezolva problemele.

Adică să scăpăm de Cade.

Ieri adusesem motocicletele aici. Cinci în total, pentru mine, Dwayne, Derek, Marco şi Dax.

Trupa se mai mărise cu un membru pe care încă nu ştiam cum îl convinsese Dwayne, dar eram sigură că şi Derek se săturase să se uite peste umăr şi să trăiască de pe asigurarea unor filmări.

Deşi Greg fusese convins din alt motiv şi ştiam, în secret, că de asta îl alesese şi Dwayne cu adevărat. Derek era capabil să coasă un om ciuruit şi să îl ţină în viaţă suficient cât să ajungă la spital. Medicul din el fusese folosit în scopuri malefice şi şantajat de un escroc, dar încă era acolo, încă era capabil să pună un om pe picioare aşa cum putea să îl şi ucidă.

Dwayne s-a urcat pe motocicletă şi a ambalat-o de câteva ori, ieri făcusem un antrenament scurt şi mă învăţase cum să stau corect pe ea şi cum să o pornesc. Fusese mai greu decât mă aşteptasem şi zburasem o dată de pe ea, iar acum aveam o frumuseţe de julitură în frunte şi la cot.

— E şi mai frig în cocioaba aia.

Nici nu observasem că Danica plecase de lângă mine, intrase în cabana secretă a lui Greg, care devenise şi punctul nostru de întâlnire.

Mi-am tras gluga mai bine pe cap şi mi-am îndesat mâinile în buzunare.

— Cred că plec acasă, oricum doar mă enervez stând aici. M-am uitat la faţa ei ofticată şi am chicotit. Dacă eu trebuia să urc obligat pe motocicletă, ei i se interzicea. Eu jucam rol de momeală, nu ţineam arma, nici ea nu ar ţine-o deci ar fi degeaba. Idee deloc apreciată de sora mea care voia să fie în centrul acţiunii.

— Ţi-aş da locul meu, dar nu cred că e o opţiune.

S-a uitat la mine şi a zâmbit amuzată, apoi a început iar să ţopăie de frig. Dax s-a urcat pe motorul lui şi a accelerat prin pădure, spre stradă. Şi gerul ăsta venea cu un avantaj: dacă

nu ar fi îngheţat noroiul, ar fi fost mult mai greu cu motocicletele prin pădure.

Danica a fugit în maşină şi eu am mers spre Dwayne, care îşi pregătea propria motocicletă.

— Plecăm şi noi? l-am întrebat.

S-a uitat la mine, apoi la motor şi apoi din nou la mine, sau mai degrabă la fruntea mea.

— Cred că azi ar fi mai bine să iei o pauză, iubito. E prea frig şi încă te doare braţul.

L-am mişcat puţin să îi demonstrez că sunt OK.

— Pot să o fac, o să mă simt mult mai bine când o să ştiu că pot stăpâni chestia asta. Mai avem doar trei zile la dispoziţie.

Mi se părea îngrozitor de puţin, chiar dacă planul era deja pus la punct, aveam tot ce era necesar şi fiecare îşi ştia rolul, mi se părea prea puţin timp pentru ce avea să urmeze.

Dwayne nu era încântat de asta, dar mi-a dat dreptate şi mi-a întins casca. Mi-am prins-o pe cap, apoi el m-a ajutat să îmi pun mănuşile.

Încă aveam o durere destul de ascuţită în cot, dar preferam s-o suport decât să ratez o zi de antrenament.

Derek şi Marco plecaseră deja, Danica era încă aici, dar în siguranţă şi căldura maşinii.

Numai să ridic cricul şi să îndrept motocicleta mi se părea un muncă titanică, chestia era uriaşă şi roşie. Singura roşie. Celelalte erau negre, Greg insistase ca eu să o am roşie pentru că va fi mult mai uşor să mă scoată în evidenţă. Nemernicul mai avea să îmi pună un steag deasupra capului pe care să scrie "Cade, uită-te aici".

Norocul meu că avea picioare lungi, aşa că partea în care mă urcam pe ea nu era deloc grea, probleme veneau după ce o porneam.

Dwayne a venit lângă mine pe propria motocicletă, avea viziera ridicată, dar tot îmi era greu să îl aud după ce a pornit motorul.

— O să fiu mereu lângă tine. Nu uita să te apleci la curbe cum te-am învăţat.

Am dat din cap, deşi mă îngrozea gândul. Aşa zburasem de pe ea ieri, incapabilă să întorc dihania de metal cu propriul meu corp. Nu aveam niciun fel de cunoştinţe despre motoare şi nu îmi picase deloc bine să aflu că nu se întorcea ghidonul ca la bicicletă.

Am pornit-o şi mi-am ţinut respiraţia în acelaşi timp, vibraţia puternică mi-a trecut prin tot corpul. Era ceva bizar la o motocicletă, o combinaţie între plăcere maximă şi teroare

maximă, exact aşa mă simţeam pe ea. Senzaţia puterii trecându-mi prin oase, poziţia ce mă făcea să mă simt de parcă aş călări un taur furios, forţa ce putea să mă facă bucăţi în câteva secunde, adrenalina ce îmi exploda în creier.

Mă speria, dar mă şi fascina, doar că mi-aş fi dorit să am mai mult timp la dispoziţie să învăţ.

Am eliberat uşor ambreiajul, cât de uşor am putut, dar tot s-a zguduit cu mine de parcă era un demon ce voia să scape din lanţ. Tot corpul mi-a înţepenit automat şi am rămas bine prinsă de ea.

— Încearcă din nou, iubito. Încet.

Încet fiind cuvântul magic, pe care nu puteam să îl aplic. Ştiam că făceam şi alte greşeli, dar Dwayne nu avea tocmai timp să mă înveţe toată materia de la început.

Am încercat din nou şi de data asta motocicleta s-a pus în mişcare, mi se părea că mergeam în zigzag, aşa mă simţeam, sau că urma să zboare de sub fundul meu şi să mă arunce în vreun copac.

Ieri scăpasem uşor pentru că aveam viteză foarte mică, dar nu mă puteam ţine după el la atac cu douăzeci de kilometri pe oră.

Îl simţeam pe Dwayne în spatele meu, dar trebuia să învăţ să mă descurc singură, să nu mă bazez pe el, pentru că atunci nu va mai fi atent la mine. Tot ce trebuia eu să fac era să merg pe motocicletă şi să stau în spatele lor până (sau dacă) vor avea nevoie de mine. Dwayne avea în plan să nu mă scoată deloc în faţa lui Cade, dar tăceam amândoi pentru că Greg se înfipsese cu ghearele în ideea asta.

Drumul forestier era plin de denivelări şi am ajuns la stradă cu stomacul împletit, dar partea groaznică acum venea. Am încetinit cât am putut de mult, m-am aplecat spre stânga, şi abia am reuşit să cotesc fără să ajung iar pe partea cealaltă.

L-am auzit pe Dwayne ţipând de fericire în spatele meu, dar chiar dacă îmi reuşise asta, voiam mult mai mult.

Voiam viteză.

Voiam să ştiu că mă puteam ţine pe ea la viteză mare şi nu mai aveam nevoie de altceva.

Am accelerat pe drumul drept şi am simţit cum totul se schimba de la o secundă la alta. Motorul vibra într-un ritm de fericire demonică, parcă începeam să zbor prin pădure. Frigul îmi ciupea pielea chiar şi prin echipament, dar nu îi

acordam atenţie, senzaţia era mult prea nebună. Înţelegeam cum puteau oamenii să devină dependenţi de chestiile astea, nu se comparau deloc cu siguranţa din interiorul unei maşini.

Dwayne a ajuns lângă mine şi mi-a făcut semn cu mâna. Nu am înţeles ce a zis, dar probabil să opresc. Nu voiam, simţeam că mă descurcam şi începeam să comunic cu motocicleta, ajunsesem la şaizeci de kilometri la oră iar asta era mare lucru pentru mine, deşi pe Dwayne îl văzusem şi cu 200.

Abia când m-am uitat în faţă mi-am dat seama de ce îmi făcea semn, de fapt.

Mi s-a oprit totul, inima a făcut un scurtcircuit şi parcă mi-a înţepenit iar corpul, moartea mea arăta ca o curbă pe stradă.

Ştiam că urma să cad rău de tot, nu mai aveam timp nici să încetinesc, aşa că am făcut ce ştiam că trebuie să fac şi m-am concentrat să mă aplec astfel încât să pot lua curba şi să nu cad. Senzaţia era dubioasă tare, parcă mă aruncam intenţionat de pe ea, dar frica şi calmul au făcut până la urma echipă şi am reuşit să iau curba fără să mai zbor prin aer.

Am ţipat de fericire şi am apăsat acceleraţia într-un impuls nebun de adrenalină, apoi am

încetinit şi am oprit pe marginea străzii. Dwayne era chiar lângă mine, mi-am scos casca şi am început să ţopăi de fericire.

— Ai văzut? Am reuşit!

Şi-a scos casca şi s-a uitat urât la mine, nu prea ascultasem partea cu viteza, dar fericirea de pe chipul lui nu putea să îl ţină nici pe el prea mult supărat.

— Am reuşit! am repetat, dar cu o privire de căţeluş ce speram să mă scutească de ceartă.

A mers, a început să râdă şi s-a întins spre mine să mă sărute.

— Felicitări, iubito, dar nu ţi-o lua în cap, vreau să fii la fel de atentă.

— Da, să trăiţi! Am dat din cap ca un soldăţel şi mi-am îndesat iar casca.

Îmi era în continuare îngrozitor de frig, dar mai scăpasem de frică, iar asta mă încuraja să continui.

Ne-am oprit când pădurea a început să se întunece. Nu mă puteam numi motociclist, dar eram atât de îngheţată, încât era posibil să nu mai zbor de pe motocicletă pentru că mi se lipise fundul de ea.

Dwayne a oprit în faţa casei, dar încă nu mă simţeam capabilă să cobor. I-am privit pe Dax şi Danica urcând scările, abţinându-se cu greu să nu se ia de mână şi menţinând aluzia de fraţi ce se înţelegeau iar foarte bine.

Era dureros să îi privesc şi eram norocoasă să îl am pe Dwayne alături de mine în fiecare secundă, fără să îmi fie teamă de ce vor spune ceilalţi.

— Eşti bine, iubito?

M-am întors spre el şi am zâmbit.

— Sunt bine.

El s-a întins spre mine şi mi-a masat coapsa. Am tresărit imediat când a strâns mai tare,

— Şi ai făcut febră.

Era o afirmaţie, nu trebuia să mai spun ceva şi nici nu aveam ce, pentru că mă simţeam ca întinsă pe băţ. Nu poziţia pe motor era de vină, ci încordarea mea. Nu îmi dezmorţisem muşchii nici măcar un minut şi acum mă dureau până şi oasele.

Mi-am masat gâtul şi mi-am tras gluga de pe cap.

— O să fie mai bine mâine. Am făcut progrese, nu?

Nu prea reuşisem să trag o linie la sfârşitul zilei, pentru că ultimele ore fuseseră groaznice şi mai avusesem câteva tentative de a cădea. Dwayne s-a întins spre mine şi mi-a mângâiat obrazul.

— Ai făcut progrese foarte mari, iubito. Mâine e mai bine să te odihneşti, va fi mult mai rău să ai febră atunci.

Am clătinat imediat din cap.

— Trebuie să profit de fiecare antrenament, habar nu am cu ce viteză o să mergeţi şi nu vreau să rămân în urmă.

— Vei fi în urmă! m-a obligat să mă uit la el. Dakota, tu vei fi în urmă. Nici să nu îndrăzneşti să ieşi în faţă, în bătaia gloanţelor. Te antrenezi acum doar ca să astupăm gura nenorocitului ăluia, dar în niciun nu o să te pui scut între noi şi Cade. Cu sau fără cască.

Mi-am ronţăit buza şi am aprobat din cap. Nu eram nici eu chiar atât de nebună, bineînţeles că eram îngrozită de ce urma şi nu mă gândeam că prezenţa mea acolo avea să facă vreo minune. Deşi Greg aşa credea.

— El va fi în convoiul lui Cade. Nu o să aibă nicio putere să îţi dea ordine atunci, faci cum am discutat noi.

Am aprobat din nou, iar Dwayne m-a tras spre el pentru un sărut în cam singurul loc de pe corpul meu care nu era încordat de durere, dar aveam buzele crăpate de frig.

— Ce vrei să facem în noaptea asta?

Zâmbetul lui mi-a produs o uşurare enormă, am oftat de plăcere. Era noaptea noastră liberă, iar astea deveniseră atât de rare, încât ideea de a sta o noapte întreagă în propriul pat mi se părea un miracol.

— Nu ştiu, de toate.

— Sex, ciocolată şi filme să fie!

Îmi citea deja atât de bine gândurile, încât nu mai era o surpriză, dar tot m-a făcut să râd.

Am coborât împreună şi am intrat în casă, Lena ne aştepta cu cina şi a părut foarte uşurată când i-am spus că nu vom mai pleca în noaptea asta. Încă nu începuseră să suspecteze ceva, în ochii lor eram doar nişte adolescenţi ce petreceau cam prea des, dar placa nu mai putea să o ţină mult aşa, mai ales după ce se vor întoarce părinţii noştri.

Cade trebuia să dispară cât mai curând.

Gândul că noi planificam moartea unui om, mai multor oameni, îmi oferea un mix de sentimente multiple. Uneori mă gândeam că nu

era posibil, că nu puteam să iau parte la aşa ceva, că era limita supremă la care putea ajunge un om, luând o altă viaţă, dar apoi intram în clubul lui, sclavă alături de oamenii pe care îi iubeam cel mai mult pe lumea asta şi realizam că, pur şi simplu, nu exista altă cale.

Uneori, limita extremă era singura opţiune.

Mi-ar fi plăcut să pot rezolva problemele amiabil cu Cade, omeneşte, dar asta era problema. Cade nu era om.

Dwayne nu a prea avut succes la niciuna dintre cele trei propuneri ale lui pentru noaptea asta. În ciuda chinului, am adormit pe la jumătatea primului film, cu ciocolata în mână. La sex a avut şi mai mult ghinion, totul spre amuzamentul meu somnoros. Eram obosită şi cu febră absolut peste tot, aşa că m-am ghemuit la pieptul lui şi cam aşa avea să decurgă noaptea mea liberă.

— Iubito. Dakota?!

Cunoşteam vocea, cunoşteam atingerea, cunoşteam până şi respiraţia, dar somnul era prea dulce ca să pot ceda.

Am reuşit să îngân ceva. Mâna lui Dwayne mi-a mângâiat şoldul.

— Eu trebuie să plec. Mergem să mai pregătim puţin traseul.

Ochii mi s-au deschis imediat şi m-am ridicat în cot. Buimăcită de somn, abia am reuşit să îi văd faţa.

— Acum? Ce oră este?

— 7 dimineaţa. Tu nu trebuie să mergi acum, o să vin eu mai târziu să te iau.

Oricât de mult voiam eu să exersez, doar uitându-mă pe fereastră şi mi se termina instantaneu tot entuziasmul. Abia se luminase puţin şi iar era veşnica ceaţă ce acoperea totul. Gândul de a mă urca acum pe motocicletă, în pădurea aia îngheţată, îmi provoca fiori pe şira spinării.

— Eşti sigur că nu vrei să merg cu tine? am reuşit să mă frec la ochi ca să îl văd clar.

Mi-a prins ceafa şi m-a sărutat. Mă simţeam mai bine şi îmi recăpătasem energia, aşa că atingerea lui pe şoldul meu a devenit repede foarte interesantă. Am scos un sunet slab de plăcere şi m-am întins mai mult spre el. Dwayne a zâmbit când şi-a dat seama ce aveam în cap.

— Când mă întorc, poate primesc ce mi s-a promis noaptea trecută.

— Poţi să primeşti acum.

L-am împins pe spate şi i-am înconjurat mijlocul cu picioarele, încă zâmbea.

— Trebuie să plec acum, iubito, mă aşteaptă Dax. Gura lui spunea ceva, dar mâinile făceau altceva, tot corpul avea alte reacţii.

— Eşti sigur că vrei să pleci? am rânjit peste buzele lui, atunci când mâna sa mi s-a strecurat printre picioare. Nu mă convinsese la mai mult noaptea trecută, dar tot reuşise să mă dezbrace.

A mormăit ceva, îl simţeam gata să cedeze. M-am tras mai în spate, aşezându-mă în poziţia ideală, apoi mi-au sunat până şi creierii.

Telefonul lui a început să urle pe noptieră, am tresărit de frică şi mi s-a spulberat toată fantezia.

Dwayne a oftat printre buzele mele şi s-a întins să îl ia. Nu a răspuns, dar am văzut că era Greg. M-a prins de şolduri şi am fost nevoită să mă dau jos de pe el.

— Păstrează ideea asta până mă întorc.

— Nu ştiu dacă o să mai fie valabilă, i-am răspuns eu morocănoasă şi m-am întors cu

spatele, am luat perna în braţe şi m-am băgat la somn.

Dwayne a chicotit şi s-a întins spre mine.

— Te iubesc, a şoptit, sărutându-mă pe umăr.

— Mhm, am mormăit răspunsul ce îl făcea mereu să râdă.

După plecarea lui nu am mai reuşit să adorm. Mi se părea suspicios să se întâlnească la ora asta şi începeam să mă întreb dacă nu se întâmplase ceva ce nu îmi spunea. Nu îl simţisem îngrijorat – şi învăţasem destul de bine să îi citesc stările astea – dar tot era ceva ciudat în faptul că îi chemase Greg atât de devreme.

Sau poate doar voiau să îşi pună cât mai bine planul la punct.

Am încercat să-mi opresc paranoia, dar asta nu mi-a mai adus somnul înapoi. Am făcut un duş rapid şi m-am îmbrăcat în altă pereche de pijamale. Aşa mă simţeam mult mai comod şi încă mă dureau muşchii.

Danica nu se trezise încă sau nu coborâse, Lena era singură în bucătărie, cu o cană de cafea în faţă şi ochii la serial.

— Pleci şi tu?

Tresărirea ei m-a făcut să râd.

— 'Neaţa şi ţie.

Şi-a frecat ochii şi a căscat.

— 'Neaţa. Scuze, dar băieţii au plecat şi nu au băut nici măcar o cafea. Ce i-a apucat la ora asta, în vacanţă?

Am preferat să fac pe neştiutoarea şi să ridic din umeri.

— Sigur treburi de băieţi, aşa că mai bine nu îţi baţi capul.

Lena s-a uitat sceptică la mine, ignorând televizorul, ceea ce era un semn rău. Mi-am pus un pahar de apă ca să îi evit privirea.

— Dakota, mi-ai spune dacă ceva e în neregulă, nu?

Fir-ar să fie!

Mi-am dres glasul şi am băut apă.

— Ce să fie în neregulă?

— Nu îmi plac deloc vânătăile lor. Dax i-a păcălit pe părinţii voştri, dar nu şi pe mine, are altele proaspete.

Mai bine stăteam naibii în pat şi mă străduiam să adorm. Nu puteam să îi spun adevărul, dar nici să fac iar pe proasta, pentru că petreceam foarte mult timp toţi patru în ultima perioadă şi ei ştiau asta.

— Ştii cum e când un alt băiat îi face avansuri iubitei tale… şi te enervezi…

Am lăsat-o pe ea să îşi tragă restul de concluzii, mă rugam să coboare Danica să mă ajute să ies din asta.

Lena a făcut ochii mari.

— Şi Dax? Nu ştiam că are o iubită.

Din lac în puţ, Dakota. Te descurci excelent.

Nu puteam să o mai dau înapoi aşa că am dat afirmativ din cap.

— E o relaţie proaspătă, dă-i ceva timp şi sigur o s-o aducă pe aici.

Lena s-a luminat la faţă. Dax mai „avusese" relaţii despre care vorbise, la fel şi Danica, dar niciunul nu adusese pe cineva acasă, iar asta începuse să devină stresant pentru cei din casă.

— Ce vrei să mănânci?

Am răsuflat uşurată că a lăsat baltă subiectul, dar ştiam că nu avea să meargă mult timp. Dax nu putea să continue asta, să apară cu vânătăi pe faţă fără să dea explicaţii detaliate. Încă un motiv pentru care trebuia să acţionăm cât mai repede.

— Îmi fac eu nişte lapte cu cereale, stai liniştită.

Am lăsat-o mai mult de teamă că activitatea îi va da iar chef de vorbă, dar imediat ce şi-a îndreptat privirea spre televizor, a uitat de Dax şi vânătăile lui.

Am urcat cu micul dejun în camera mea, pentru că aveam chef să mă uit la câteva episoade din "The 100" şi apoi să o sun pe Alice. Încă nu mă întâlnisem cu ea să îi dau cadoul de Crăciun.

După a doua lingură de cereale, când abia am apăsat play la serial, telefonul meu a vibrat.

La ora asta putea fi doar Dwayne, eram cu ochii încă pe recapitularea episodului trecut şi mi-a luat câteva secunde să conştientizez ce scria pe ecran.

Misha.

Misha îmi trimisese un mesaj. Făcusem schimb de numere data trecută, când o rugasem să mă atenţioneze în caz că apărea Crane. Ea venea mereu înaintea tuturor. Dar acum era 7 şi ceva dimineaţa.

Am deschis mesajul şi, foarte rapid, toată dispoziţia mea bună s-a dus naibii.

„Poţi să vii la club? Am nevoie de tine.

Voiam să o întreb ce căuta la club acum, din moment ce nu fusese deschis noaptea trecută, dar i-am scris:

„Ce s-a întâmplat?”

A durat ceva până mi-a răspuns înapoi şi începeam să îmi fac griji.

„E vorba de mama. Simt nevoia să vorbesc cu cineva şi doar tu ştii despre ea.”

Puteam să înţeleg asta, dar ceva tot nu se lega şi aveam o presimţire proastă.

„OK, putem să ne întâlnim, dar de ce la club? Ce cauţi acolo la ora asta?”

„Fac aprovizionarea pentru diseară. Culcatul cu străinii şi dansul la bară se pare că nu sunt suficiente.”

Mi-a trimis mesajul cu un emoji nervos. Am început să îmi ronţăi unghia, nu aveam deloc chef să plec acum de acasă şi să mă duc în clubul ăla, dar mi-o făcusem prietenă pe Misha

în mod mişelesc, voiam să aflu detalii de la ea. Le aflasem, acum trebuia să plătesc. Şi nu era doar asta, chiar o găseam o persoană bună, aşa că nu puteam să îi întorc spatele.

„OK, o să fiu acolo în douăzeci de minute. Mai eşti cu cineva?

„Câteva fete care se ocupă de pregătirile pentru diseară."

Nu i-am mai răspuns şi m-am ridicat de pe canapea. Cele două minute din serial fuseseră minunate. Mi-am rezervat totuşi timp să îmi mănânc repede cereale. Mi se părea teribil de frig, aşa că pe lângă blugi, bocanci şi una dintre helăncile în care mă simţeam întotdeauna bine, am tras cea mai groasă geaca pe care o aveam.

Nu voiam să îl pun pe Josh să mă ducă la club în zorii zilei, aşa că mi-am chemat un taxi. Săptămâna asta trebuia să dau şi examenul pentru permis şi speram să-l iau, deşi anulasem o grămadă de ore de condus.

Când am ieşit din casă l-am sunat pe Dwayne, dar ştiam deja care avea să fie răspunsul. Acum eram sigură că era în pădurea

aia, pentru că nu avea semnal. Am încercat de mai multe ori, apoi cu Dax, dar mereu acelaşi răspuns. Lipsa de semnal era doar în anumite zone, puteam să vorbim când era la cabană sau atunci când ieşeam la stradă, ceea ce îmi dădea de înţeles că încă nu ieşiseră cu motocicletele din pădure.

I-am lăsat un mesaj în care îl anunţam unde mă duceam, apoi am urcat în taxi. Abia în drum spre club m-am gândit că poate ar fi trebuit să o iau pe Danica cu mine, sau măcar să o anunţ şi pe ea unde plecam, dar era puţin cam târziu şi măcar una dintre noi să se bucure de somn până la prânz.

Clubul mi se părea extrem de dubios în timpul zilei. Arăta ca o clădire abandonată, printre tufişuri neîngrijite. O zonă de care uitase toată lumea, de care nimeni nu se atingea, deşi era la o aruncătură de băţ de plajă. Noaptea arăta altfel, mai ales când se simţeau vibraţiile muzicii pe sub pământ. Chiar dacă acum era linişte, tot înfricoşător mi se părea.

În spate erau parcate câteva maşini ale angajaţilor, printre care şi a Mishei. Nici un BMW, ceea ce îmi dădea o senzaţie bună.

Nu mai erau paznici şi uşa era descuiată prin spate, deşi nu vedeam nicio dubă de aprovizionare.

Am vrut să intru, apoi am avut o senzaţie foarte neplăcută că ceva era în neregulă. Mi se părea mult prea linişte. Am ezitat şi am rămas afară, apoi am apelat-o pe Misha.

M-am întors şi am analizat din nou maşinile, încercând să îmi dau seama cine mai era aici, dar nu am apucat să recunosc ceva înainte să fiu cu brutalitate smulsă de pe picioare.

Telefonul mi-a căzut şi cineva mi-a pus mâna la gură şi m-a prins cu braţul de mijloc. M-a ridicat şi m-a tras pe uşă, apoi a închis-o cu piciorul în urma mea.

Am urlat şi am încercat să muşc mâna care mă acoperea, am dat din mâini şi din picioare, mi-am folosit tot corpul şi adrenalina mi-a urcat până în tâmple, dar bărbatul care mă ţinea era mult prea masiv pentru mine.

Nu am reuşit nici măcar să întorc capul şi să văd cine era.

M-a târât pe holul întunecat până în sala cea mare, unde nimeni nu făcea nicio aprovizionare, nimeni nu făcea pregătiri pentru diseară.

Bărbatul m-a eliberat şi aproape că m-am prăbuşit din cauza imaginii din faţa mea.

Misha era la câţiva paşi de mine, pe un scaun, cu faţa plină de lacrimi… vânătăi şi sânge.

Lângă ea, cu un pistol în mână şi o privire mai turbată ca niciodată, era Cade.

S-a întors spre mine şi a zâmbit în acel mod psihopat pe care îl ştiam.

— Salut, Dakota. Bine ai venit la petrecere!

18
LUPTA

Nu mă puteam concentra pe altceva decât pe expresia Mishei, pe faţa ei desfigurată şi pe teroarea din ochii ei.

— Îmi pare rău, Dakota. Am auzit-o spunându-mi, dar abia se înţelegea din cauza tremuratului. Bluza ei era ruptă şi se ţinea de mijloc într-un fel ce indica că fusese lovită în coaste.

Frica a fost înlocuită cu furie şi am vrut să fug spre ea, dar am fost prinsă de dihania care mă adusese aici.

— De ce i-ai făcut asta, nenorocitule? am urlat la diavolul din încăpere, pe care voiam să îl omor mai mult decât oricând. Sluga lui de paznic mă ţinea cu braţele strânse la spate, în încăpere mai erau nenorocita de Blaze şi încă unul pe care nu ştiam cum îl chema, dar îl cunoşteam bine.

Cade mi-a rânjit, jucându-se cu pistolul printre şuviţele de păr ale Mishei. Ea a tremurat, iar eu am urlat de nervi, zbătându-mă ca să scap, dar nereuşind.

— Eu pun întrebările, scumpo. Misha nu a fost prea cooperantă, dar ştiu că tu nu eşti la fel de proastă.

A venit spre mine şi i-a făcut semn matahalei să mă elibereze.

Ştiam deja că totul se dusese dracului! Eram conştientă de asta din toate punctele posibile, ştiam că aflase şi acum mă prinsese în cursă. Din nou.

M-am străduit să nu îi sar în cap atunci când a ajuns în faţa mea, nu era încă momentul să primesc o mamă de bătaie.

— Ştiu că voi două aţi devenit prietene foarte bune şi mai ştiu că ţi-a spus toate secretele ei şi cum a ajuns aici, aşa că să nu mă minţi.

Mi-am ridicat bărbia, găsind, nu ştiam pe unde, un strop de curaj.

— Da, ştiu ce i-ai făcut. Nu era un motiv să o baţi în halul ăsta, bestie ce eşti! Nu e ca şi cum puteam să mă duc la poliţie.

Mi-a râs iar în faţă, psihopatul din el se trezea la viaţă.

— Putin îmi pasă dacă îţi spune cu câţi am obligat-o să şi-o tragă, altceva mă interesează.

S-a uitat la Misha, care părea în continuare terorizată şi mă implora din privire să nu vorbesc. Inima a început să îmi bubuie între coaste şi nu am putut-o calma sub nicio formă.

— Vezi tu, fratele ei, care oricum e aici doar ca să fie cu ochii pe ea, a început să pună nişte întrebări… interesante. A întrebat-o pe Blaze dacă urmează să mai aducem fete, dacă eu o să particip, dacă o să fiu în maşină cu fetele.

M-am uitat la el, apoi m-am uitat la Blaze, care rânjea ca un demon supus diavolului până la moarte.

Idiotul de Marco! Cum îi trecuse prin cap să ceară detalii tocmai de la ea?!

Mi-am trecut limba peste buze şi am încercat să îmi păstrez calmul.

— Şi eu ar trebui să ştiu ceva despre asta?

Am ales să fac pe proasta iar, câteodată mergea, acum aveam slabe şanse.

— Mi-a spus de părinţii ei şi că stă aici pentru că face mulţi bani şi tu nu îi dai drumul. Ce treabă are asta cu fratele ei? am continuat eu, sperând să funcţioneze, dar faţa lui îmi dădea de înţeles că nu îl păcăleam.

S-a apropiat mai mult de mine, până a ajuns să îmi respire în faţă. M-am dat în spate, dar m-am izbit de celălalt.

— Pentru că, dacă ştii ceva, poţi să îi salvezi viaţa, Dakota. Ea îl protejează pe idiotul de frate-său, tu alegi dacă o protejezi pe ea sau pe el. E păcat să moară amândoi.

Mi s-a întunecat privirea şi l-am văzut prin blur pentru câteva secunde. Mi-am auzit doar inima bătându-mi în timpane, toată lumea mea s-a oprit în loc şi a explodat.

Voiam să urlu cât mă ţinea gura, acesta era singurul sentiment pe care îl aveam.

M-am uitat la Misha, care a clătinat foarte uşor din cap, semn să nu spun nimic. Îmi era clar că Marco îi spusese şi ei tot planul, iar ea prefera să ia o bătaie soră cu moartea decât să distrugă singura şansă de a scăpa de Cade. Dacă nu era deja distrusă.

— Cade, nu ştiu nimic despre nicio fată sau ce dracului m-ai mai întrebat. Ţi-am spus ce mi-a zis ea.

M-am uitat fix în ochii lui, moment în care a încercat să mă atingă, dar s-a retras.

— De ce nu te cred? mai mult mi-a şoptit, mi-am ţinut bărbia ridicată.

— Nu am nici un motiv să îl protejez pe fratele ei, nici nu ştiam cine este până să îmi spună ea. Dacă trebuie să aleg între ei doi, o aleg pe ea, dar nu ştiu ce vrei să îţi spun. Am ţipat ultima parte, sperând să par convingătoare, însă el îşi fixase asta în minte şi probabil nu m-ar fi crezut nici dacă ce îi spuneam chiar era adevărat.

Şi-a masat bărbia în timp ce mă analiza într-un mod sinistru, de parcă încerca să intre în capul meu. A făcut semn în spate şi Blaze a ridicat-o pe Misha de pe scaun şi a adus-o lângă noi. Mi s-au umplut ochii de lacrimi când am

văzut-o de aproape, frumuseţea ei fusese distrusă, abia putea să meargă. Corpul ei nu era rezultatul unei bătăi de zece minute, ci de ore întregi. Marco avea să regrete amarnic pentru asta.

Cade s-a scărpinat cu ţeava pistolului la ceafă, moment în care m-am rugat să se descarce în capul lui.

Totuşi nu ştia nimic despre Greg, despre implicarea noastră, ceea ce mă făcea să ţin cu dinţii de secret. Doar Marco era suspectat şi aşa trebuia să rămână.

— Dakota, nu vrei să ajungi ca ea, nu? Pentru un străin care vrea să fure nişte fete răpite.

Deci asta era presupunerea lui. Că Marco voia să pună el mâna pe acele fete. Mi-am păstrat calmul până în vârful degetelor, nu voiam să las nimic la iveală.

— Nu pot să îţi spun ceva ce nu ştiu. Dacă vrei să mă baţi doar pentru asta, fă-o.

În subconştientul meu ştiam că nu avea să o facă.

Chipul i s-a înnegrit de nervi şi a ridicat cealaltă mâna, mi-a prins ceafă şi m-a tras cu brutalitate spre el. Mi-au clănţănit dinţii în gură,

dar m-am menţinut tare. S-a aplecat spre mine până şi-a lipit fruntea de a mea.

— Începi să abuzezi de o putere periculoasă, Dakota.

Am încercat să mă trag înapoi, dar el nu mi-a dat voie.

— E ultima şansă. Spune-mi ce ştii, sau nu se va termina bine pentru prietena ta.

Simţeam frica cum îmi săpa prin oase, îmi bubuia în tâmple. Voiam să vorbesc, să o salvez pe Misha, dar ea făcuse un sacrificiu atât de mare ca să ţină secretul. Fusese alegerea ei şi nu puteam să îi spun adevărul lui Cade fără să afle apoi despre noi toţi.

— Domnule, a venit Teller!

Cuvintele care ieşiseră de la unul dintre bodyguarzii lui a aprins o luminiţă în tunelul prin care bâjbâisem până acum. Am reuşit să respir câteva secunde, sperând ca Dwayne să ştie cum să rezolve asta mai bine.

— Nu-l lăsa încă să intre.

A răsunat glasul monstrului şi s-a tras înapoi.

— Încep să fiu călcat pe nervi şi tu trebuie să ştii deja că nu iese nimic bun când se întâmplă asta. Nu ştii nimic? Bine. Ea nu vrea să

vorbească şi, la felul în care arată acum, nu o să mai facă vreun ban luni de zile. Deci nu îmi mai e de niciun folos.

Cade a ridicat mâna şi a pus pistolul la tâmpla lui Misha.

A apăsat pe trăgaci şi sunetul îngrozitor a bubuit în încăperea goală.

Sângele ce a ţâşnit din capul Mishei m-a stropit pe faţă, apoi corpul ei s-a prăbuşit la podea, fără să mai mişte vreo secundă. Avea în cap o gaură cât un pumn.

Groaza m-a cuprins atât de tare, încât nu am fost în stare nici să ţip, nici să plâng. Pur şi simplu am înţepenit, totul în corpul meu s-a blocat şi nu am putut procesa ce se întâmplase.

— Du-o în biroul meu.

A ordonat criminalul, apoi am fost iar smulsă de pe picioare şi trasă târâş. Abia după ce am fost pusă în mişcare, am fost capabilă să reacţionez. Mintea mea s-a resetat şi am început să urlu şi să mă zbat.

Ştiam că nu se mai putea face nimic, dar voiam să ajuns la ea, voiam să o strâng în braţe şi să plâng în hohote.

M-a împins pe scările împuţite şi am fost la un pas să îmi pierd echilibrul şi să mă

rostogolesc până jos. M-am prins de zid şi am încercat să respir, atât puteam face în acel moment, să respir şi să rămân lucidă, dar niciodată nu îmi fusese mai greu să mă ţin pe propriile picioare. M-a prins de braţ şi m-a târât până în biroul lui Cade, unde m-a împins ca pe un animal şi apoi a închis imediat uşa după mine.

Am rămas singură în camera blestemată. M-am prăbuşit în genunchi şi am plâns, groaza îmi săpa în inimă şi abia reuşeam să îmi controlez respiraţia cât să nu leşin. Mi-am frecat faţa, dar asta mi-a accelerat şi mai mult teroarea, pentru că mi-am văzut palmele pline de sânge. Am devenit conştientă de umezeala pe care o simţeam pe piele şi am urlat din toate puterile, ceva s-a rupt în mine în momentul ăla şi toată frica şi disperarea au scos ce era mai rău din mine.

Cu picioarele tremurând, m-am ridicat şi am tras o gură mare de aer. Nu era momentul să clachez, nu având în vedere ce se putea întâmpla mai departe. Nu avea rost să încerc uşa, ştiam deja că mă încuiase aici. Am mers la baie şi m-am spălat pe mâini şi pe faţă, ţinând ochii închişi tot timpul, pentru nu aş fi rezistat să mă

văd cu sângele ei pe faţă. După ce am reuşit să mă adun puţin şi să îmi controlez tremuratul mâinilor, mi-am amintit ce spusese paznicul acela.

Dwayne era aici.

Panica m-a cuprins din nou şi m-am întors în birou, m-am uitat la monitoarele lui, sperând să văd imagini de la camerele de supraveghere, dar totul era stins şi mi-a cerut parola imediat ce le-am aprins.

Am urlat din nou şi am izbit cu tastatura în perete.

Dwayne îmi primise mesajul şi venise aici imediat, dar speram din suflet să nu fie singur.

Gândurile negre au pus imediat stăpânire pe mine, dacă fusese capabil să o omoare aşa pe Misha, o fată care îi aducea foarte mulţi bani, însemna că scăpase rău de sub control şi nimic nu îl oprea să apese din nou pe trăgaci.

Uşa s-a deschis înainte să am timp să-mi fac vreo strategie, m-am întors fără suflare şi l-am văzut pe Dwayne târât înăuntru de cei doi bodyguarzi masivi, Cade şi Blaze au intrat după ei. Am vrut să fug la el, dar Cade m-a prins imediat de braţ şi m-a târât spre birou, în timp ce Dwayne a fost tras în cealaltă parte a încăperii.

M-a analizat din cap până în picioare, privirea lui era sălbatică şi terifiată. Eram sigură că o văzuse pe Misha afară şi se aştepta să mă găsească şi pe mine în aceeaşi condiţie.

— O să te omor!

Atât a spus, dar spre Cade. Îi auzisem glasul nervos de multe ori, îi văzusem ochii plini de furie, dar niciodată la stadiul ăsta. Era ţinut de câte un braţ de cei doi bodyguarzi, unul dintre ei era cel care mă adusese pe mine aici. Dwayne nu le făcea munca uşoară, dar nici nu reuşea să se elibereze, amândoi erau mai mari fizic decât el.

Cade a zâmbit în sictir şi m-a prins imediat de păr. Am ţipat mai mult de şoc atunci când m-a tras în partea laterală a biroului. Am încercat să îi desfac mâinile din părul meu, dar m-a strâns şi mai tare. Mi-au dat lacrimile, iar Dwayne a mârâit de furie şi a încercat să scape de cei doi.

— Ai văzut ce a păţit Misha. Vrei să păţească şi scumpa ta iubită acelaşi lucru? Vorbeşte!

L-am prins cu ambele mâini de încheietură, am încercat să îl smulg de acolo, dar îmi prinsese tot părul. Am urlat de nervi şi am

început să mă zbat, atunci am simţit ceva rece înfigându-se în ceafa mea.

Era ţeava pistolului.

— Nu! a urlat Dwayne înnebunit, am încercat să îl calmez cu privirea mea.

— Nu o să mă omoare. Ar însemna să o ucidă pe Sunny a doua oară.

— Tu nu eşti Sunny! a urlat la mine. Să nu crezi că nu o să îţi zbor creierii doar pentru inima aia.

— Iubito, te rog. Dwayne m-a implorat să tac, să nu îl agit şi mai tare, pentru că deja era scăpat de sub control, dar nu m-am putut abţine. Tot ce vedeam era cadavrul lui Misha şi balta de sânge ce se scursese din capul ei.

Ignorând durerea, m-am forţat să mă întorc spre el.

— Atunci, fă-o! Trage un glonţ în inima ei. Pe cine o să mai dai vină după pentru moartea ei?

Mi-a tras fermoarul gecii şi i-a făcut semn lui Blaze să mi-o scoată. Am rămas descoperită, cu pieptul protejat doar de o bucată subţire de material. Ţeava pistolului s-a înfipt fix acolo unde inima lui Sunny bubuia acum.

Dwayne a urlat de disperare şi l-am văzut, cu coada ochiului, cum a avansat spre noi, trăgându-i pe cei doi după el, însă m-am uitat fix la Cade.

În ochii lui era o mlaştină de nebunie, disperare şi furie. Instabilitatea lui mentală era tot mai accentuată, mi-a dovedit asta când a început să îmi zâmbească.

— Tu ai ceva ce ea nu a avut niciodată, dar îmi dau seama acum că mi-aş fi dorit să aibă. Focul ăsta din ochii tăi ce nu se opreşte niciodată. Mi-a atins obrazul cu vârful degetelor şi m-am tras scârbită înapoi cât mi-a permis spaţiul dintre noi. M-a prins de mijloc cu celălalt braţ şi m-a ţinut pe loc.

— Ai dreptate, nu te pot ucide. Nu vreau să te ucid, pentru că încep să vreau altceva de la tine.

Râjetul acela de psihopat s-a întors spre Dwayne.

— E a mea acum!

Nimic din ce spusese până acum, de când îl cunoscusem, nu mă speriase mai tare. I-am văzut schimbarea în privire şi felul în care m-a strâns în braţe. Am încercat să mă zbat şi l-am lovit cu pumnii în piept, dar nimic nu l-a clintit.

Mi-aş fi dorit ca furia din ochii lui Dwayne să îl poată ucide, Cade a început să râdă.

— Nu te mai zbate atât, dacă nu era Sunny nici nu ajungeai să o cunoşti. Ar fi fost la trei metri sub pământ acum. Iubita mea trăieşte prin ea, îmi aparţine mie.

Nu ştiam ce să spun, nu ştiam cum să reacţionez la un asemenea grad de nebunie, dar nu era nimic ce îl putea convinge că îşi pierduse complet minţile.

— Psihopatu' dracu'! Trebuia să te omor când am avut şansa.

Lacrimile mi s-au format în ochi, simţeam toată furia din vocea lui Dwayne, dar şi neputinţa. Atunci când a reuşit să îi mişte din nou pe cei doi din loc, Blaze a mers în spatele lui şi şi-a înfăşurat braţul în jurul gâtului său, sugrumându-l.

— Trebuia!

A fost tot ce a spus psihopatul, cu un zâmbet ce ştiam că avea să mă bântuie pentru restul zilelor rămase.

Şi-a plimbat vârful degetelor pe gâtul meu, am înghiţit în sec şi am încercat să rămân nemişcată, să îmi sugrum greaţa, pentru că teama mea era acum îndreptată spre altceva. Nu

voiam să mă gândesc ce era capabil să îi facă lui Dwayne, având în vedere decizia pe care o luase.

— Ţi-am lăsat-o mult prea mult timp. Tu ai avut-o primul. Vorbea mai mult în şoaptă, coborând cu degetele printre sânii mei.

— Cade, uită-te la mine! Uită-te la mine, nenorocitule!

Dwayne ţipa la el, încercând să îi atragă atenţia, să îl oprească din ceea ce făcea şi a funcţionat.

— Dacă o atingi, o să te fac să regreţi pentru tot restul vieţii tale. Dă-i drumul! Nu e a ta şi nu va fi niciodată! Nu e Sunny!

— Poate că nu o mai vreau doar pe Sunny, poate o vreau şi pe Dakota.

M-a strâns cu braţul pe după gât şi a rânjit, nu m-am putut abţine atunci când l-am simţit vulnerabil lângă mine. Fără să mă gândesc, mi-am ridicat genunchiul şi l-am lovit cu toată forţa între picioare. Am încercat să îi iau pistolul din mână atunci când s-a aplecat de durere, dar a reacţionat înaintea mea. Mârâind de nervi, mi-a smucit braţul la spate şi m-a întors, apoi m-a împins cu burta pe birou.

— Îţi place să te joci, huh! Atunci hai să ne jucăm puţin, în faţa iubitului tău! Să vedem dacă te mai vrea atât de mult după asta.

Totul în mine a explodat atunci când mi-a prins nasturele de la blugi şi l-a desfăcut. Am început să urlu şi să mă zbat, mi-am dat seama că a renunţat la pistol atunci când mi-a ţinut captive ambele mâini, iar cu cealaltă mi-a desfăcut fermoarul. Nu reuşeam să procesez ce se întâmpla, mă zbăteam cât de tare puteam, dar nu reuşeam să scap, era mai puternic decât mine şi mă pusese într-o poziţie în care nu îl mai puteam ataca în nici un fel. M-a împins pe birou şi s-a împins spre mine, încercând să îmi tragă pantalonii în jos.

În tot timpul ăsta, Dwayne urla şi se zbătea ca un animal în lanţuri.

— Cade, nu! Te rog!

Nu credeam că o să îl văd vreodată în stadiul ăsta. Nici în cele mai groaznice coşmaruri nu mi-l imaginasem pe Dwayne plângând şi implorând duşmanul. M-am desprins de mine şi de corpul meu, pentru că vedeam în ochii lui o durere mult mai mare decât ce simţeam eu. Faţa i se roşise şi venele îi plesneau pe sub piele, am început să plâng de durerea lui, pentru că nu

voiam să vadă asta, nu putea să treacă din nou printr-o asemenea traumă.

— Iubitule, închide ochii, te rog. L-am implorat, pentru că doar la asta mă puteam gândi. Eram epuizată şi nu mai aveam putere să mă lupt cu Cade, ultima mea încercare m-a adus cu capul izbit de birou şi totul s-a înceţoşat pentru câteva secunde.

Dwayne s-a oprit şi el pentru un moment, gâfâind şi înnebunind, am simţit cum mi-au fost traşi pantalonii pe fund.

Iar apoi s-a dezlănţuit infernul.

Nu îl auzisem niciodată urlând în asemenea fel, a fost suficient să îl oprească chiar şi pe Cade.

Printre valurile de durere şi disperare, l-am văzut dându-şi capul pe spate şi reuşind să o lovească pe Blaze în gură. Atât de tare, încât i-a ţâşnit sângele pe nas şi a propulsat-o în peretele din spatele ei. S-a prelins pe el şi nu a reuşit să se mai ridice.

Surprinşi, ceilalţi doi au avut un moment de slăbiciune, de care Dwayne a profitat în cel mai sălbatic mod. Chiar dacă era bine ţinut de braţe, a reuşit să îl lovească pe unul dintre ei în stomac şi să se elibereze. Îl ţineau cu ambele mâini,

niciunul nu avea pistol la capul lui, iar asta a fost în dezavantajul lor. A reuşit să se elibereze şi l-a lovit pe celălalt în faţă. Loviturile de pumn se auzeau ca nişte trăsnete, se auzeau până şi oasele pocnind. Dwayne mârâia in continuare, respira frenetic şi începea să arate ca un alt om, o creatură ce tocmai luase naştere din furie şi disperare.

Nu mai era nimic în el din băiatul dulce pe care îl cunoşteam eu, Cade îl transformase într-un criminal, iar setea de sânge pe care şi-o stăpânise până acum, fusese în sfârşit dezlănţuită.

Lupta a durat până în momentul în care a reuşit să ia pistolul de la unul dintre ei, smulgându-l de la spate.

Am icnit şi am închis ochii din instinct când bubuitura puternică s-a auzit. Nu a ezitat nici măcar o secundă, i-a împuşcat pe amândoi în cap cât eu am respirat o singură dată, apoi s-a întors spre Blaze, ce încerca să se dezmeticească, iar sângele ce a ţâşnit din capul ei s-a împroşcat pe jumătate de perete.

Cade nu reacţionase până acum. La fel de şocat ca mine, urmărise toată scena, apoi şi-a dat seama că situaţia era foarte rea pentru el şi m-a

smucit în sus. Mi-a cuprins tot gâtul cu palma şi mi-a înfipt pistolul în tâmplă.

— Rămâi pe loc!

A urlat la Dwayne atunci când a vrut să vină spre noi. Glasul lui se schimbase, nu mai era batjocoritor, simţea în sfârşit frica pe propria piele.

Dwayne a ridicat pistolul spre el, dar încă tremura spasmatic, era cuprins de furie şi adrenalină, iar Cade s-a ascuns cu totul în spatele meu.

— Dă-i drumul!

S-a auzit glasul demonic, ce parcă nu mai era al iubitului meu, dar simţeam speranţa în el.

— O s-o împuşc, Dwayne! Să nu crezi că nu o s-o fac! a urlat ca un dement în urechea mea, spaima îl transforma pe Cade într-un om complet diferit. Într-un laş speriat. M-a strâns şi mai tare de gât, apoi a început să mă tragă spre uşă. Dwayne a urlat la el şi a încercat să îl împuşte, dar nenorocitul se aplecase în spatele meu.

M-a strâns de gât până mi-a oprit respiraţia, dar încercam să stau nemişcată, să îl ajut pe Dwayne.

— Trage! am reuşit să şoptesc, să îi dau curajul să o facă şi să se termine acum, pentru că nu suportam ideea ca el să scape de aici.

Mi-a eliberat gâtul, dar încă nu mă puteam mişca, ţeava pistolul mi se înfigea în ceafă.

— Ţii minte când ai zis că preferi să îţi tai un picior decât să dansezi cu mine, Dakota?

Nici nu realizasem că vorbea cu mine, dar am simţit ce a urmat.

Ascuţit, dureros şi adânc. Am ţipat şi m-am prăbuşit imediat, iar Cade a dispărut de lângă mine. Atenţia lui Dwayne s-a îndreptat spre mine şi nenorocitul a avut timp să scape. Am auzit uşa deschizându-se, apoi închizându-se imediat în urma lui.

Mi-am apăsat coapsa cu palma iar sângele a ţâşnit printre degetele mele. Dwayne era lângă mine, în genunchi, dar leşinul încerca iar să mă prindă în tentaculele lui lipicioase. Mi s-a întunecat privirea şi am început să gâlgâi aerul.

— Iubito, sunt aici, o să fie bine! O să fie bine. M-am agăţat de vocea lui disperată, luptând cu inconştienţa, dar ce m-a adus înapoi la lumină a fost valul de durere ce se resimţea în picior.

— Ţine apăsat! Mi-a presat palma pe rană şi a fugit spre baie, iar eu am îndrăznit să îmi privesc coapsa stângă. Aveam o tăietură grotească, lungă cât o palmă, din care se scursese deja sânge ce formase o baltă în jurul meu. M-am rezemat de birou şi m-am străduit să lupt cu durerea, să îmi păstrez cunoştinţa, să mă concentrez doar pe faptul că nu se întâmplase o nenorocire.

Dwayne s-a întors şi a îngenunchiat din nou lângă mine, m-a ajutat să îmi scot pantalonii şi am scrâşnit din dinţi după fiecare mişcare, după fiecare junghi ascuţit de durere pe care îl simţeam. Dwayne a turnat un medicament peste rana, moment în care mi-am pierdut iar controlul. Am început să ţip şi m-am prins de mâna lui.

— Îmi pare rău, iubito. O să fie bine, îţi promit. Încă tremura împreună cu mine, încercam să mă agăţ de vocea lui şi să trec peste agonie, dar devenea tot mai greu. I-am căutat privirea şi m-am concentrat doar pe ochii lui, pe chipul lui frumos, brăzdat acum de atât de multe sentimente.

Salvatorul meu.

Fără să vreau, am privit şi ce rămăsese în urma lui. Cadavre zăcând în bălţi de sânge, oameni pe care Dwayne îi omorâse din cauza mea. Pentru salvarea mea.

M-a bandajat şi apoi m-a strâns foarte tare cu un fel de bandă, durerea se transforma în paralizie, începeam să nu îmi mai simt piciorul, dar cel puţin nu mai sângera atât de abundent.

Un alt clacaj m-a lovit fără să îmi dau seama, am izbucnit în plâns şi tot controlul meu s-a făcut praf. Tot ce se întâmplase în ultima oră era prea mult, mă simţeam puternică doar pentru că reuşeam să rămân întreagă la cap, dar nu îmi puteam controla reacţiile.

Dwayne m-a tras în braţele lui şi m-a strâns cu putere. Încă îl simţeam tremurând, nici el nu se calmase, dar se străduia să o facă pentru mine.

— Îmi pare rău, iubito. Îmi pare atât de rău.

Nu ştiam pentru ce îşi cerea scuze, nimic nu fusese din vina lui, venisem singură aici, picasem ca o proastă în capcană, iar el mă salvase.

I-am strâns gulerul bluzei în pumn şi m-am îndesat în braţele lui cât am putut de mult, aveam nevoie de energia lui, de prezenţa lui, de

parfumul lui, orice putea să îmi spele din minte trauma pe care o trăisem.

— Ştie, am suspinat. Ştie că se întâmplă ceva, Marco a început să o întrebe pe Blaze despre transport. De asta a ucis-o pe Misha, încerca să afle ce se întâmplă.

M-am străduit să îi explic, pentru că trebuia să ştie asta, trebuia să vorbesc ca să nu înnebunesc. El nu a spus nimic, doar mi-a masat calmant spatele şi m-a sărutat pe frunte.

— Nu am crezut că o s-o ucidă. E doar vina mea, trebuia să vorbesc, să… am izbucnit din nou, tremurând de parcă aveam o criză de epilepsie. Dwayne m-a strâns mai tare în braţe, încercând să mă calmeze.

— S-ar fi întâmplat oricum, iubito, chiar dacă vorbeai sau nu. Nu e vina ta.

Voiam să cred asta, aveam nevoie să o cred ca să mă repun pe picioare, dar nu reuşeam să mă mint atât de repede. Nu aveam de unde să ştiu ce s-ar fi întâmplat dacă îi spuneam lui Cade adevărul, dar poate aş fi salvat-o pe Misha. Nicio secundă nu m-am gândit că nenorocitul va apăsa pe trăgaci. Era un manipulator dement, asta făcea cel mai bine, nu l-am crezut în stare

să omoare pe cineva care îi producea atât de mulţi bani.

Telefonul lui Dwayne a vibrat în buzunar, am încercat să nu mă pierd iar cu firea doar pentru că şi-a folosit o mână să scoată telefonul.

Am apucat să văd numele lui Greg pe ecran înainte să răspundă.

— Ce dracului s-a întâmplat? L-am auzit pe celălalt urlând, chiar dacă nu era pe difuzor.

Dwayne a respirat adânc şi a încercat să îşi menţină calmul, dar părea şi la el la fel de greu ca şi la mine.

— Ştie.

Doar atât a spus, a urmat o înjurătură de la Greg.

— Mi-am dat seama, vrea să mutăm transportul acum.

Încă îl auzeam foarte bine pe Greg, dar nu reuşeam să procesez ce spunea.

— Te-a sunat?

— Da, bănuieşte ceva şi e turbat. Tu şi Dakota sunteţi închişi în biroul lui acum?

— Da.

— Ieşiţi dracu' de acolo, şi-a trimis toată armata să te omoare pe tine şi să o scoată pe Dakota. O vrea vie pe ea.

Ne-am privit unul pe altul, spaima ne-a cuprins iar pe amândoi şi Dwayne s-a ridicat imediat în picioare. M-am prins de birou şi m-am forţat şi eu să mă ridic, doar într-un picior, pentru că nu era timp să stau în fund şi să jelesc. Dwayne nu îmi scosese pantalonii complet, aşa că am reuşit să îi ridic pe picioare şi să îmi recapăt un strop de demnitate. Erau tăiați și plini de sânge.

— Ne-a închis aici. Ştii codul?

Nu am mai auzit ce a spus Greg, dar Dwayne a tastat câteva cifre pe panou şi s-a auzit clicul automat. Nu îmi venea să cred că îl binecuvântam pe Crane, dar nu am mai fi ieşit niciodată dacă el nu dezactiva amprenta lui Cade.

Dwayne s-a întors spre mine şi m-a prins de şolduri cu un braţ, mi-a susţinut aproape toată greutatea în timp ce ieşeam din birou. Piciorul a reacţionat din nou, valurile de durere îmi urcau până în tâmple, dar mi-am muşcat limba şi m-am forţat să nu am nicio reacţie.

— Bine, du-te cu el. Noi o să fim pe poziţii. Idiotul de Marco a vorbit, a început să îi pună întrebări lui Blaze.

Dwayne nu a mai aşteptat alt răspuns, a închis telefonul şi s-a aplecat imediat să mă ridice în braţe, simţind că nu mai eram în stare să mă susţin pe un singur picior.

— Nu i-ai spus de Misha.

A urcat treptele câte două, apoi am ieşit în sala ce acum era teribil de goală şi înfricoşătoare. Bodyguarzii pe care îi avusese aici erau morţi, dar urmau să apară alţii în curând. Mi-am îndesat faţa în pieptul lui Dwayne, forţându-mă să nu mă uit după cadavrul lui Misha.

— Avem nevoie de el implicat. Misha e singurul motiv pentru care face asta, o să se retragă dacă află că a murit.

Îl înţelegeam pe Dwayne şi chiar nu puteam să simt milă pentru Marco în momentul ăsta. Ştiam că era un om bun şi doar încercase să îşi protejeze sora, dar tot el o trimisese şi la moarte, nerespectând planul şi încercând să afle informaţii de la unul dintre cei mai loiali oameni ai lui Cade. Dacă Greg era trădător, nu însemna că erau toţi.

Dwayne a alergat cu mine până la maşina lui şi m-a aşezat pe scaunul din dreapta, apoi a urcat la volan şi a accelerat cu forţă, învârtind maşina

prea din scurt, astfel că am ajuns lipită de fereastră.

— Pune-ţi centura, iubito.

L-am ascultat, pentru că deja conducea nebuneşte, iar eu nu aveam prea multă siguranţă în propriul corp. Am răsuflat uşurată când clubul blestemat a rămas în urmă, Dwayne era în siguranţă iar asta conta acum.

— O să îşi dea seama că are alt trădător printre cei pe care i-a sunat acum.

— Pentru că cineva ne-a dat codul, l-am completat eu, dându-mi seama de asta abia acum. Dwayne a aprobat din cap.

— Vrea să mute fetele acum?

— Da, se pare că le are de ieri la marginea oraşului, dar nu era momentul să traverseze. Acum e speriat, vrea să o facă cât mai repede. Am impresia că urmăreşte să fugă din oraş după asta.

De asta şi-a trimis oamenii după mine, am completat în gând, dar nu am spus-o şi cu voce tare, pentru că nu voiam să îl tensionez pe Dwayne mai mult decât era. Voiam să smulg toate hainele de pe mine, să le dau foc, să fac o baie în acid şi să curăţ fiecare atingere şi respiraţie pe care o simţisem pe piele. M-am

forţat psihic, cu toată puterea mea, să nu mă gândesc la acel moment, să nu îmi permit să memorez cum ajunsesem în faţa lui şi ce era pe cale să se întâmple, ce voia să facă în faţa lui Dwayne. Nici nu puteam menţiona cuvântul care descria scena aia, pentru că urma să izbucnesc iar în plâns şi să tremur din toate încheieturile.

Scăpasem acum, dar şi Cade scăpase, iar în următoarele ore se dădea lupta finală. Era ultima noastră şansă. Nici nu voiam să mă gândesc ce urma dacă ne scăpa acum.

— Eşti bine, iubito? Vrei să te las la spital?

Am clătinat imediat din cap. Durerea pulsa în tot piciorul, sângerarea se oprise, dar asta din cauza strânsorii foarte puternice. Era amorţit, dar încă îl puteam mişca şi asta mă interesa acum. Tăietura era lungă, dar nu atât de adâncă cum crezusem prima dată, sau poate eram prea cuprinsă de adrenalină să îmi dau seama în ce stadiu eram cu adevărat.

— Nu mai poţi urca acum pe motocicletă.

— Trebuie să fiu acolo, ai nevoie de mine. L-ai auzit pe Greg, nenorocitul ăla încă mă vrea în viaţă.

— Las-o baltă, Dakota. Nu vii cu noi! Ai trecut prin destule.

Se străduia să nu urle la mine, dar l-aş fi înţeles chiar dacă ar fi făcut-o. Încă îi tremurau mâinile pe volan şi mintea lui fugea probabil într-o mie de direcţii, trecuse printr-o traumă teribilă şi speram doar să nu lase alte efecte asupra lui. Era stropit pe braţ şi pe față cu sânge.

— Sunt bine acum, sângerarea s-a oprit. O să merg la spital după ce se termină totul.

Încercam să fiu eu calmă şi raţională pentru el, nu m-ar fi ajutat cu nimic contrazicându-mă cu el. Spre norocul meu, nu a mai comentat şi s-a concentrat doar la drum, pe care l-a parcurs în jumătate de timp.

Când am ajuns la cabană, acolo erau doar Dax, Derek şi Danica, toţi arătând scoşi din minţi.

Dwayne a sărit din maşină şi m-am chinuit să o fac şi eu, deşi am fost pe punctul de a cădea în genunchi. Mi-am blestemat piciorul incapabil şi pe Cade în acelaşi timp, dar am reuşit să mă prind de portieră. Danica a venit imediat la mine.

— Dakota, ce s-a întâmplat? Cum ai ajuns acolo?

Nu aveam nici timp şi nici energie să îi spun povestea de la capăt, am rugat-o să mă ajute să mă ridic şi să mergem spre băieţi.

Am înţepenit iar în loc când am văzut alt corp întins pe jos.

Nu din nou! Dumnezeule!

Mi-am înghiţit fierea din gât şi iar mi-am pierdut stabilitatea, Danica a reuşit cu greu să mă susţină.

— De ce dracu' a făcut asta? l-am auzit pe Dwayne urlând.

— Tu eşti cel care i-a spus că Marco a vorbit. S-a enervat şi l-a împuşcat. A explicat Dax, cu faţa galbenă ca ceara, arătând spre cadavrul lui Marco.

Dwayne şi-a înfipt mâinile în păr şi a urlat de nervi. Pierdea controlul cu el însuşi, simţeam asta, şi era mai îngrozitor decât tot ce se întâmplase până acum.

— A plecat spre Cade, pe el nu îl bănuieşte încă de nimic şi Greg vrea să urmăm planul.

Dwayne nu i-a mai acordat atenţie lui Dax, a închis ochii şi a respirat adânc de câteva ori, apoi i-a deschis şi s-a uitat puţin mai calm la Derek.

— Dakota e rănită, te rog uită-te la piciorul ei.

Derek avea deja pregătită o geantă imensă pentru primul ajutor, dar probabil nu se aştepta să o folosească înainte să înceapă atacul.

— Hai să o ducem înăuntru. I-a spus Danicăi, dar Dwayne a fost cel care a venit la mine şi m-a ridicat în braţe. Cocioaba lui Greg era la fel cum mi-o aminteam, umedă, rece şi strâmtă. Nu era niciun loc pe care să mă pot întinde, aşa că Dwayne m-a aşezat direct pe masă, pentru că era singura suprafaţă din încăpere ce nu era umedă.

Nu aveam loc să mă întind pe spate, aşa că am rămas în fund şi mi-am întins picioarele, scrâşnind din dinţi de fiecare dată când săgeţile de durere îmi treceau prin carne. Dwayne a rămas în spatele meu, susţinându-mă, iar Danica mi-a desfăcut pantalonii şi i-a tras uşor până sub rană, dar sângele se lipise de blugi. M-a durut atât de tare, încât nici am acordat atenţie faptului că rămăsesem în lenjerie în faţa lui Dax şi Derek.

Mi-am muşcat limba până mi s-a umplut gura de sânge, apoi am început din nou să ţip, pentru că sângele închegat se lipise de bandaj şi

se simţea de parcă îmi smulgea direct carnea de pe oase.

L-am strâns pe Dwayne de mână cât am putut de tare, el îmi înconjurase mijlocul cu un braţ şi îmi şoptea cuvinte încurajatoare la ureche, dar nimic nu învingea durerea aia nenorocită.

Am icnit şi mi-a scrâşnit smalţul dinţilor până a reuşit Derek să desfacă tot, iar atunci când mi-am văzut piciorul, a început să se învârtească toată cabana cu mine.

— E mult sânge închegat, nu te speria încă.

Mi-a spus el, observând că mi se oprise respiraţia, pentru că rana arăta mult mai mare.

Mă aşteptam să înceapă să mă cureţe, dar primul lucru pe care l-a făcut a fost o injecţie în picior.

— Ce i-ai dat? a întrebat Dwayne.

— Morfină. O concentraţie slabă, dar o s-o ajute să suporte durerea mai bine.

Acceptam orice care mai calma nenorocita aia de durere, care s-a intensificat şi mai tare când Derek a început să cureţe rana folosind o substanţă cu un puternic miros medicinal, ce ustura îngrozitor.

Danica mi-a şters lacrimile cu un şerveţel, nici nu realizasem că plângeam din nou.

— Nu e foarte adâncă, dar trebuie să te cos puţin.

Cuvântul „cos” mi-a făcut capul să explodeze. Gândul la altceva ascuţit pătrunzându-mi carnea acum şi urma să leşin de-a binelea. Derek mi-a citit disperarea din privire şi şi-a pus mâna pe umărul meu.

— Morfina o să te ajute, îţi promit, dar trebuie să închid rana cât mai repede.

Strângându-mi limba între dinţi, ca nu cumva să o înghit de durere, am aprobat din cap.

Cuiva acolo sus i s-a făcut totuşi milă de mine, pentru că Derek avusese dreptate şi simţeam morfina cum începea să îşi facă efectul. Durerea se estompa uşor şi nu mai simţeam atât de tare pulsaţiile de usturime, dar mă ataca şi pe alte părţi. Ameţeam şi am devenit mai moale în braţele lui Dwayne, care m-a simţit şi mi-a eliberat mâna – pe care nu mai aveam putere să o strâng – şi mi-a dezlipit părul transpirat de pe frunte.

— O să fie bine, iubito. În curând totul se va termina. M-am agăţat de şoapta lui şi am închis ochii, cu capul rezemat de pieptul lui. Nu m-am

uitat la nimic din ce a făcut Derek, pentru că doar imaginea mi-ar fi făcut iar rău. Simţeam înţepăturile ca pe mici arsuri în carne, le număram în gând, sperând să se termine cât mai repede. Rana se modifica pe piciorul meu, era o senzaţie bizară şi greţoasă, parcă mi se trăgea pielea într-un mod nefiresc, dar paralizia provocată de analgezic ajuta enorm.

L-am auzit ca prin ceaţă pe Derek când a spus „gata", apoi ceva rece şi plăcut mi-a fost pus pe frunte. Am deschis ochii când Derek m-a pus să înghit o pastilă, dar nu l-am întrebat ce era. Danica m-a ajutat, ducându-mi o sticlă de apă la gură.

Nu mai simţeam deloc durerea, dar nu voiam să las oboseala să învingă, să adorm tocmai acum.

— Vreau să ies afară. M-am rugat de Dwayne, care nu părea foarte încântat, dar cocioaba asta şi aerul îmbâcsit cu mucegai nu mă ajutau deloc.

Danica m-a ajutat să mă îmbrac, iar Dwayne m-a dus înapoi afară. M-a pus pe piciorul sănătos, dar am îndrăznit să îl pun jos şi pe cel rănit. Era o senzaţie extrem de ciudată, îl

vedeam, îl foloseam, dar nu îl simţeam aproape deloc.

Aerul rece m-a ajutat foarte mult şi a alungat acea stare de somnolenţă bolnăvicioasă.

Când Dwayne s-a îndreptat spre motociclete, Dax a reacţionat.

— Dwayne, ăsta nu e planul nostru. E nebunie curată să atacăm acum, va avea toţi oamenii cu el.

Fără să-i acorde atenţie, Dwayne s-a scos echipamentul din cabană. Voiam să îl opresc, dar nu ştiam cum să fac asta, ceva de pe chipul lui îmi spunea că nimic nu i se mai putea pune în cale.

— Dwayne, ascultă-l pe Dax. O să avem altă şansă.

— Nu îi mai acord altă şansă. A urlat, întorcându-se spre toţi. Am amânat asta destul şi ce s-a întâmplat mai devreme… s-a oprit, gâtuit de aceste cuvinte.

— A vrut să o violeze în faţa mea.

A lăsat greutatea informaţiei să se aşeze pe umerii tuturor, am văzut feţele speriate cum deveneau brusc palide. Danica m-a strâns dintr-o dată mult mai tare în braţe, tremurând.

— Nu a… a început ea, eu am clătinat din cap.

— Nu mai trăieşte încă o zi. Puteţi să veniţi cu mine sau nu, e alegerea voastră, dar nu-mi staţi în cale.

Dax s-a întors spre mine, i-am citit agonia de pe chip, apoi s-a uitat la Danica, care nu fusese la fel de norocoasă ca mine.

— Eu sunt cu tine, frate! a spus cu hotărâre, Dwayne a aprobat din cap şi i-a aruncat rucsacul lui.

— Câţi ai omorât? a întrebat Derek. M-a şocat că ştia asta, dar apoi mi-am dat seama că se uita la sângele de pe faţa lui şi nu ar fi existat altă modalitate de a mă salva.

— Trei. Blaze, Sev şi Lucian. Din ce mi-a spus Greg, pe mulţi i-a trimis la club, după mine, pentru că a reuşit să ne încuie în birou. Dacă ne grăbim, putem să îi atacăm înainte să se reunească toţi.

— Asta ar însemna să atacăm mult mai devreme şi aproape de oraş. Va fi riscant dacă cineva aude împuşcăturile şi cheamă poliţia.

— Riscant este peste tot, Dax. Nu există o zonă în care e garantat că nu vor fi oameni, dar cel puţin aşa avem mai multe şanse să îi atacăm

când sunt despărţiţi. Am rămas deja fără un om şi în Greg nu putem să avem încredere.

Şi-au tras echipamentul direct peste haine, în timp ce discutau strategia. Eu şi Danica eram total excluse.

— Pot să merg eu în locul lui Marco. A spus Danica, Dax a explodat.

— Nici gând!

Paşnică, a mers spre el, eu am reuşit să mă susţin singură pe picioare, ceea ce era o minune.

— Iubitule, nu spun că o să particip la atac, dar aveţi nevoie de cineva care să ia fetele. Nu vă puteţi ocupa de toate şi dacă atacaţi lângă oraş, trebuie să vă mişcaţi foarte repede.

— Putem să venim cu maşina în urma voastră.

Am propus eu, ştiind că nu mai eram în stare să urc pe motocicletă, dar aveam nevoie să fiu acolo.

Dwayne s-a uitat la mine şi am simţit că voia să excludă imediat ideea mea, aşa că am continuat înaintea lui.

— Asta e şi răzbunarea mea. Nu stau aici după câte mi-a făcut. Şi-a bătut joc de noi, a ucis-o pe Misha în faţa mea şi a vrut să îşi bată joc de mine în cel mai josnic mod posibil. Vreau

să fiu acolo şi să îl văd pe nenorocit cum zace într-o baltă de sânge. Am nevoie să îl văd mort!

Ultima frază avea cea mai mare greutate, toţi au înţeles ce voiam să spun, inclusiv Dwayne, care şi-a muşcat buza de stres, dar nu s-a mai certat cu mine. Am mers eu spre el, şchiopătând, dar reuşind să mă ţin pe picioare.

— Te rog nu mă face să trec iar prin asta. Vreau să te ştiu în siguranţă.

I-am cuprins faţa cu palmele şi l-am tras spre mine.

— Voi fi în siguranţă. Vom sta în spate şi îţi promit că nu voi coborî din maşină.

— Dacă se întâmplă ceva cu mine, tu o să fii chiar acolo, în plasa lui. Nu poţi să vii acolo, Dakota.

L-am strâns mai tare, încruntându-mă ca să nu izbucnesc în plâns.

— Dacă se întâmplă ceva cu tine, nu îmi mai pasă de mine, înţelegi? Trebuie să ieşim din asta împreună, pentru că niciunul nu ar suporta să îl piardă pe celălalt.

Şi-a strâns buzele ca să îşi abţină lacrimile, apoi m-a strâns în braţe.

— Nu mă va ucide, ştii că nu o va face. Nu va avea putere să tragă în inima ei.

— Nu pot să îţi pun viaţa pe mâinile nebuniei lui Cade.

— Nu va fi aşa. O să ştiu când şi dacă trebuie să ies din maşină. Nu o să mă pun în bătaia gloanţelor.

După alte câteva secunde de luptă cu el însuşi, a decis să fie de acord cu mine. Nu mai aveam timp să ne certăm unul cu altul şi, chiar dacă le plăcea sau nu, aveau nevoie de noi acolo.

Pregătirile finale s-au făcut în mai puţin de cinci minute. Erau toţi trei echipaţi cu veste antiglonţ, blindaţi de arme şi pregătiţi să pună capăt acestui coşmar. Înainte să îşi pună casca pe cap, Dwayne a venit la mine şi mi-a întins un pistol.

Nu mai folosisem unul până acum, dar nu l-am refuzat.

— Eliberezi piedica, ţinteşti, tragi. Nu eziţi nicio secundă.

Era cea mai rapidă instruire, dar nu aveam timp de mai mult. Am luat arma înfricoşător de grea şi am încercat să îmi obişnuiesc mintea cu ideea că ţineam aşa ceva şi era foarte posibil să o folosesc. Cu coada ochiului am văzut că şi Danica primea una de la Dax.

Dwayne m-a tras spre el şi şi-a presat cu disperare buzele de ale mele.

— Nu face ceva necugetat, te rog.

Am aprobat din cap, apoi m-a sărutat din nou. Mi-am luat energia de care aveam nevoie din acel sărut. I-am cuprins gâtul cu braţele şi căldura lui a pătruns în mine, iubirea şi puterea lui. Nu puteam şi nu voiam să mă gândesc la ipoteza că acesta era ultimul nostru sărut. Nu exista o asemenea posibilitate, trebuia să învingem, să fim liberi. Răul nu putea să ne învingă din nou.

— Te iubesc mai mult decât orice pe lume.

Mi-a spus şi declaraţia şi răspunsul.

— Te iubesc mai mult decât orice pe lume.

Am repetat şi eu, apoi l-am sărutat din nou şi am tras de acele secunde cât am putut de mult.

S-au terminat mult prea repede, iar Dwayne a plecat de lângă mine şi a urcat pe motocicleta lui.

M-a privit din nou înainte să îşi tragă viziera, apoi a accelerat alături de ceilalţi, dispărând imediat.

Valul de adrenalină mi-a urcat iar până în tâmple.

Se întâmpla!

Mergeam în ultima luptă cu diavolul şi nu aveam habar ce urma să se întâmple, însă de un lucru eram sigură: Oricum s-ar sfârşi, viaţa noastră se va schimba complet până la căderea întunericului.

Danica a venit la mine ţinând pistolul cu mai multă siguranţă. Plecarea băieţilor lăsase o linişte mormântală în jur, ce nu îmi plăcea deloc.

În tăcere, am urcat amândouă în maşină.

Planul era simplu.

Noi urma să conducem maşina lui Dwayne şi să rămânem în permanenţă la o distanţă de cel puţin douăzeci de metri în spatele măcelului.

Danica a accelerat prin pădure, atmosfera se potrivea perfect stării mele de spirit, dar măcar nu ploua. După vreo zece minute, i-am văzut pe băieţi şi am rămas în urma lor.

— O să cobori? m-a întrebat, ştiind să îmi citească stările.

— Nu ştiu. Sper să nu fiu nevoită, dar am impresia că nu voi avea de ales.

Danica şi-a muşcat buzele şi nu a spus altceva.

— Ai avut dreptate. Nebunia lui a degenerat, a început să o vadă pe Sunny prin mine.

Mâinile ei s-au strâns pe volan.

— Cum s-a întâmplat, mai exact? Dacă poţi să vorbeşti despre asta.

Am înghiţit în sec, dar simţeam nevoia să îi spun ei, pentru că trecuse prin asta.

— Ne-a închis în biroul lui şi pe Dwayne l-au ţinut trei dintre paznici. Cei pe care i-a ucis. Cade ar fi făcut-o, chiar acolo, în faţa lui. A apucat doar să îmi tragă pantalonii înainte ca Dwayne să explodeze.

Danica a mârâit o înjurătură şi un blestem pentru sufletul lui Cade.

M-a strâns de mână.

— Trebuie să îl ucidem, surioară. Indiferent de riscuri, nenorocitul moare azi.

— Chiar dacă murim şi noi cu el.

Am strâns-o de mână şi am fost amândouă de acord cu pactul ăsta. Pactul nostru, pe care băieţii nu îl puteau înţelege.

Cade o violase pe Danica şi fusese la un pas să mă violeze şi pe mine. Crane fusese la un pas să mă violeze tot din vina lui. Asemenea traume nu puteau fi înţelese de un bărbat, nici măcar de cel care te iubea enorm. Dwayne şi Dax aveau partea lor de suferinţă, dar pentru ei era doar impactul emoţional, nu şi cel fizic.

Niciuna dintre noi nu mai puteam trăi cu gândul că acel diavol era în libertate, că pândea şi aştepta momentul potrivit să atace din nou.

Se termina azi.

Pentru el, pentru noi, sau pentru toţi.

Trecuse o jumătate de oră de când mergeam în spatele lor, cu aproape 200 la oră şi ne apropiam periculos de mult de oraş.

Telefonul Danicăi a sunat, asta mi-a amintit că al meu încă era pe jos, în spatele clubului.

A răspuns şi a dat pe difuzor, era Dwayne.

— Ne oprim aici. Convoiul lor trebuie să apară în orice moment.

— Ai mai vorbit cu Greg? l-am întrebat.

— Nu, el crede că ne vom întâlni în punctul stabilit pentru atac.

Eram cu vreo patruzeci de kilometri mai aproape de oraş decât stabilise Greg.

— O să aibă o surpriză când o să ne vadă, a spus Danica, încetinind.

— Noi o să ne ascundem în pădure, căutaţi şi voi un loc în care să vă ascundeţi şi ieşiţi doar după ce trecem cu mult de voi.

Danica a făcut cum a spus Dwayne şi am căutat împreună o porţiune în care puteam să intrăm cu maşina. Nu ne-am depărtat mai mult

de cinci metri de stradă. Partea bună era că maşinile lui Cade veneau din cealaltă parte, ceea ce însemna că urma să ne întoarcem spre sălbăticie. Din când în când, mai treceau alte vehicule, am numărat diferenţa de timp dintre două. Treisprezece minute. Slabe şanse ca atacul să decurgă atât de repede.

În zona pe care o alesese Greg, trecea câte o maşină la interval de cel puţin o oră.

Era linişte.

Băieţii dispăruseră şi ei în pădure, camuflaţi şi aşteptând. Eu şi Danica nu îndrăzneam nici să vorbim, doar priveam fix spre strada din faţa noastră, tresărind de fiecare dată când auzeam un motor de maşină. În jurul nostru erau copaci, liniştiţi şi tăcuţi, natura îşi vedea de treabă, neştiind ce masacru era pe cale să se întâmple.

Încă o strângeam pe sora mea de mână când am simţit vibraţiile.

De data asta era diferit, nu mai era doar o maşină, erau mai multe… era şi un tir.

Eu şi Danica ne-am strâns mai tare de mână pe măsură ce gălăgia se auzea tot mai aproape.

În următoarea secundă, au trecut prin faţa noastră.

Un BMW negru, urmat de un tir, apoi alte două maşini în urma lui.

S-a întâmplat atât de repede, încât nu am avut timp să reacţionăm, să respirăm măcar. Zgomotul s-a îndepărtat, dispărând complet în câteva secunde.

— Ce fac? am şoptit, de parcă m-ar fi auzit cineva dacă vorbeam cu voce tare.

Danica nu mişca, nu zicea nimic, apoi am auzit şi motocicletele.

— Cred că o să îi lase să se depărteze mai mult. A şoptit şi ea în acelaşi fel, apoi cele trei motoare au trecut prin faţa noastră precum fulgerele.

Am numărat în gând cât a aşteptat Danica până a pornit motorul.

Cinci secunde.

Alte doisprezece până a reuşit să revină la stradă şi să accelereze. Deja nu se mai vedea urmă de motociclete.

— Accelerează! am spus, iar ea a apăsat acceleraţia până la fund. Acul a urcat repede la 180 la oră, dar tot nu reuşeam să îi prindem.

Am privit ceasul de pe bord şi am numărat minutele până când am văzut din nou

motocicletele. Băieţii încă erau în spatele lor, era linişte.

Danica a luat piciorul de pe acceleraţie şi a rămas la distanţa sugerată de Dwayne.

Ştiam exact care era el, îi cunoşteam motocicleta, dar şi corpul.

El a fost cel care a declanşat războiul.

A accelerat şi i-a întrecut pe cei doi din spate şi camionul, apoi a scos arma şi a tras, de pe laterală, în BMW-ul din faţă.

Nebunia s-a declanşat de acolo şi totul a luat-o razna. Dacă Dwayne trăsese în ea, însemna că acolo era Cade.

Danica a accelerat, apropiindu-se, la fel de tensionată ca mine, dar nu am oprit-o. Dax şi Derek s-au despărţit imediat şi au atacat celelalte maşini de pe laterale, spărgându-le cauciucurile. Nu vedeam ce se întâmplase cu BMW-ul, dar tirul a pus o frână bruscă şi vibraţiile din asfalt au ajuns până la noi.

Îl urmăream doar pe Dwayne, care sigur îl împuşcase pe şoferul BMW-ului, pentru că tot convoiul se oprise.

M-am rugat cu toată tăria mea să fie Cade.

Danica a oprit şi ea.

Am tresărit când schimbul de focuri s-a declanşat, mitraliere au ieşit pe ferestrele celorlalte maşini şi au început să tragă spre ei. Dax şi Derek au intrat în pădure, ferindu-se, dar Dwayne a dispărut.

Dintr-o dată, nu se mai vedea.

Inima mi-a bubuit în piept.

Alt val de împuşcături a luat cu asalt camionul, făcându-i ţăndări parbrizul şi ferestrele, moment în care şoferul a deschis uşa şi s-a prăbuşit din cabină. Dax şi Derek trăgeau din pădure, nimeni nu ieşea din maşini.

Împuşcăturile se auzeau precum bombele în pădurea liniştită, totul explodase şi iadul se deschisese, gata să ne înghită pe toţi.

Când credeam că se va termina, camionul masiv s-a pus în mişcare.

Namila de maşinărie a împins BMW-ul din calea lui, aruncându-l la marginea străzii, iar apoi am reuşit să îl văd şi pe Dwayne. Fusese ascuns în faţa BMW-ului tot timpul ăsta.

O ploaie de gloanţe a zburat spre el, moment în care nu mi-am putut abţine ţipătul şi am strâns în mână mânerul pistolului pe care mi-l dăduse.

Tirul a accelerat nebuneşte, împingând din calea lui totul. Dax şi Derek au ieşit şi ei din pădure şi s-au luat după tir, alături de Dwayne.

Am rămas singure doar în câteva secunde.

Niciuna din celelalte maşini nu îi urma, ceea ce însemna că erau toţi morţi.

Danica a accelerat şi s-a luat imediat după ei.

Cu inima în gât, am trecut printre maşini, sperând să văd corpul lui Cade.

Nu era printre ei.

dar nu am apucat să facem douăzeci de metri până la curbă înainte să ne izbim fix de ei. Toţi trăgeau spre tir, spre roţile lui, dar şoferul se încăpăţâna să meargă.

— Cade e la volan. Am spus, simţind asta prin toţi porii. Nu fusese la volan prima dată, Dwayne împuşcase şoferul, dar Cade era în el.

Au reuşit să îl oprească, dar şi duşmanii ne-au oprit pe noi. Dax sau Derek a căzut de pe motocicletă, surprinţi de o ploaie de gloanţe. După reacţia Danicăi, era Dax.

Derek a fost nevoit să pună o frână bruscă şi a cotit rapid spre pădure.

În acel moment, trei persoane au coborât din camion.

Greg, un tip pe care nu îl cunoşteam… şi Cade.

Erau prea expuşi în cabina de sus, s-au despărţit în jurul camionului, ferindu-se de gloanţe. Dwayne era în continuare pe motocicletă, le dădea târcoale, dar intrau pe sub container de fiecare dată când ajungea la ei.

Îl vedeam atât de bine pe Cade.

Am strâns pistolul în mână, dorindu-mi să cobor, să iau parte la asta, să îmi vărs furia şi durerea pe care mi-o provocase acest blestemat în ultimele săptămâni.

L-am văzut iar împuşcând-o pe Misha.

Am văzut expresia lui Dwayne când era ţinut în faţa mea.

Lacrimile Danicăi.

Am pus mâna pe deschizătoarea uşii şi am vrut să cobor, Danica s-a întins spre mine şi m-a oprit.

— Nu acum, Dakota, e prea periculos.

— O să îi distragă atenţia măcar pentru o secundă. L-am urmărit pe nenorocit cum reuşea mereu să se ascundă de Dwayne.

— Şi lui Dwayne la fel.

Am ascultat-o şi am rămas la locul meu, moment în care Greg a hotărât că încă mai voia să ia parte la planul ăsta.

Le-a făcut un semn lui Dax şi Derek, dar nu m-am prins despre ce era vorba. Altcineva a înţeles, însă. Cade a apucat să îl vadă şi a început imediat să tragă. Dax şi Derek s-au aruncat la pământ, dar Greg a fost nimerit.

Atunci, Cade a fost acaparat de un val de furie, probabil înţelegând cine îl turnase. A început să tragă haotic în jurul lui, neavând o ţintă, dar ţinându-i şi pe ceilalţi ascunşi.

Mi-am dat seama prea târziu ce voia Dwayne să facă.

Avusese multe şanse de a-l împuşca, crezusem că fuseseră ratări, dar abia acum înţelegeam ce voia.

Voia să îl prindă viu.

Mi-au plesnit tâmplele de furie realizând asta, am vrut să mă dau jos şi să merg acolo, dar cât trăgeau ei de timp încercând să prindă vulpea vie, vulpea a reuşit să urce în înapoi în cabina camionului.

— Ce dracului fac?! a urlat şi Danica, izbind cu pumnii în volan. Nu doar Dwayne ratase

intenţionat, şi Dax o făcuse. Era o înţelegere între ei.

Dwayne a sărit iar pe motocicletă şi a trecut pe partea cealaltă a tirului, în timp ce Cade urca pe scară şi încerca să fugă.

Schimbul de gloanţe a răsunat ca un meteorit. Era un sunet amplificat, pentru că amândoi au tras în acelaşi timp.

Dwayne se pregătea să urmărească din nou tirul, dar Cade nu a mai reuşit să fugă.

Iadul s-a deschis complet şi s-a închis înapoi.

Sau cel puţin aşa am crezut.

Am zâmbit doar pentru o secundă.

Uşurarea şi fericirea au durat doar atât, o secundă blestemată ce a părut o înviere din morţi, o evadare din ghearele diavolului.

Apoi sunetul îngrozitor mi-a spart urechile, asfaltul parcă a crăpat sub el şi motocicleta lui Dwayne s-a şerpuit haotic, aruncându-l ca pe un proiectil, chiar dacă nu avea viteză.

Zâmbetul tâmpit îmi rămăsese înţepenit pe faţă, închegat cu groaza ce mi se forma în suflet. Buzele mi s-au spart când am urlat cât m-au ţinut plămânii.

Trupul lui izbit de asfalt a scos un sunet terifiant de oase rupte pe care l-am auzit chiar şi de la distanţa la care eram. S-a rostogolit nefiresc, propriile mişcări nu mai erau controlate de el, arăta ca o păpuşă azvârlită de o forţă invizibilă.

Se auzise împuşcătura. Împuşcăturile.

Toate cele trei nenorociri se petrecuseră simultan în decursul unei singure secunde: auzisem bubuitura armei, Cade căzuse şi Dwayne fusese azvârlit de pe motocicletă.

Nu eram în stare să fac conexiuni, nu mai ştiam cine pe cine împuşcase de fapt, vedeam un singur lucru: corpul lui Dwayne întins în mijlocul străzii… nemişcat.

Derek şi Dax au reacţionat înaintea mea şi au alergat spre el..

Am coborât din maşină fără să mă gândesc vreo secundă şi am început să alerg spre el. Nu mai simţeam nimic, piciorul rănit se mişca la fel de repede ca şi celălalt, durerea nu mai exista, doar teroarea absolută, groaza ce săpa până în cel mai mic os din corp.

Nu îmi păsa dacă aveau să mă prindă, dacă cel rămas mă împuşca, totul se blura în capul meu şi nu eram sigură dacă nebunia ce mă

cuprindea era de vină, sau viteza cu care alergam.

Mi-am ordonat să nu cedez, să nu încep să plâng, să îmi folosesc toate forţele doar ca să ajung la el.

Dax îi luase capul în poală, îl auzeam pe Derek strigându-l. Am apucat să îi văd casca făcută praf înainte să mă arunc în genunchi lângă trupul lui, iar ochii lui închişi au fost primul lucru pe care l-am văzut, apoi am simţit o umezeală caldă şi terifiantă când l-am atins pe piept, peste geaca neagră.

Controlul meu a cedat catastrofal când mi-am privit palmele pline de sânge.

Derek a încercat să îl ridice, moment în care Dax a urlat numele meu şi a căutat turbat arma pe care o aruncase pe jos. M-am întors şi l-am văzut pe diavol încă în viaţă.

Eram sigură că urma să se termine. Ăsta era sfârşitul, am simţit din nou gustul morţii când Cade a îndreptat arma spre mine, cu acea furie ce nu mai putea fi controlată de nimic, nici de ce inima ce bătea în pieptul meu.

Am apucat să îl strâng pe Dwayne de mână înainte ca bubuitura de pistol să distrugă totul din mine.

Respiraţia mi s-a oprit, era firesc. Mi s-a format un gol de aer în piept, dar, cumva, ceva încă bubuia acolo.

S-a auzit o altă împuşcătura, moment în care am deschis ochii şi am văzut cine era îngerul răzbunării.

Danica îl doborâse deja, dar a mai tras un glonţ direct în capul lui.

Corpul ei tremura, mâinile pe care le ţinea strânse pe pistol nu au coborât nici după ce Cade a fost mort.

Pe faţa ei au început să curgă lacrimi şi apoi a izbucnit în plâns, prăbuşindu-se în genunchi.

În acelaşi timp, Dax a tras spre cel care rămăsese în viaţă şi a reuşit să îl doboare, apoi s-a ridicat şi a fugit la Danica.

Eram în viaţă.

Cade era mort.

M-am uitat la corpul lui întins pe jos şi balta de sânge ce se întindea repede pe asfalt.

Nu simţeam nici un strop de uşurare, m-am întors spre Dwayne, turbată de frică.

— Spune-mi că e în viaţă. Am urlat spre Derek, care îi lua pulsul.

— Este, dar nu pentru mult timp. Fugi la motocicleta mea şi adu-mi rucsacul.

Nu voiam să mă despart de el, dar a trebuit să o fac. M-am ridicat în picioare şi am început să alerg anapoda, încercând să îmi dau seama care era motocicleta lui.

Am smuls rucsacul pe care Derek îl abandonase pe jos, dar nu am apucat să fac tot drumul înapoi spre ei.

Bocancii mi s-au înfipt în asfalt şi m-am întors îngrozită, auzind sunetele atât de cunoscute, ce prevesteau un alt dezastru.

— La dracu'! Trebuie să plecăm! a urlat Dax şi a ridicat-o pe Danica de jos.

— Adu maşina ca să îl luăm pe Dwayne. A ţipat Derek, toţi s-au pus în mişcare în următoarea secundă, şi eu la fel, dar nu eram conştientă ce făceam.

Ştiam doar ca Dwayne era grav rănit şi se apropia poliţia.

Ne-am înghesuit toţi în maşină, pentru că nu mai aveam timp să adunăm motociclete. Băieţii l-au cărat pe Dwayne şi l-au urcat pe bancheta din spate.

— Cum rămâne cu fetele? a întrebat Danica. Nici nu apucasem să le vedem.

— Vine poliţia, vor fi bine. A spus Derek grăbit, urcând în spate lângă Dwayne, eu m-am

urcat în partea cealaltă, apoi am auzit sunetul speranţei.

Dwayne a tras uşor aer în piept. Nu a deschis ochii, dar era aici, era cu mine.

— Rezistă, iubitule, te implor. S-a terminat, am scăpat, nu poţi să mă părăseşti acum. Am vorbit cu el, timp în care Derek i-a desfăcut geaca şi vesta, apoi i-a tăiat bluza un cu un cuţit.

Împuşcătura era în şoldul drept, sângera îngrozitor şi mâna lui se răcea tot mai tare.

— Spune-mi ce să fac, Derek. I-am cerut turbată, ştiind că aş fi făcut orice, dar nu eram capabilă de nimic.

Dax era la volan şi conducea deja nebuneşte.

— Îl ducem la spital? a întrebat el repede.

— Nu putem, ne săpăm groapa singuri. Mă ocup eu de el. Ţine asta apăsat pe rană cât de tare poţi. Derek mi-a dat un ghemotoc de tifon. Am făcut cum mi-a spus şi am apăsat puternic pe rană, moment în care Dwayne a reacţionat din nou, de data asta mai puternic.

A gemut de durere şi s-a cabrat în braţele mele, apoi a tras o gură mare de aer şi pleoapele lui s-au mişcat puţin.

— Va fi bine, iubitule. Vei fi bine! Luptă, te rog.

Cu cealaltă mână i-am şters transpiraţia ce i se strânsese pe frunte. Era rece.

Derek a pregătit o injecţie şi a înfipt acul în abdomenul lui.

— Aia e morfină? l-am întrebat, ştiind că ajuta la durere, dar pe mine mă băgase într-o stare de somnolenţă, iar Dwayne nu avea voie să adoarmă acum.

— Adrenalină. Am nevoie de el cât mai conştient şi are o inimă destul de puternică să facă faţă la asta.

Nu voiam să mă gândesc ce s-ar fi întâmplat dacă inima lui nu era destul de puternică, nu voiam să mă gândesc la nimic. Am ignorat toate gândurile negative şi m-am concentrat doar pe cele pozitive.

Dwayne va fi bine. Trebuia să fie.

Derek mi-a luat mâinile de pe rană şi s-a folosit de o pensă ce probabil urma să scoată glonţul din corpul lui.

Era de vină durerea sau adrenalina, dar Dwayne a devenit mult mai agitat, a deschis larg ochii şi s-a uitat fix la mine.

— Dakota, abia a şoptit, moment în care ochii mei s-au umplut iar de lacrimi. I-am mângâiat faţa şi l-am sărutat pe frunte.

— Sunt aici, iubitule, sunt aici. Va fi bine. Am continuat să îi repet şi l-am strâns de mână.

Începea să tremure şi mai tare, efect produs probabil de adrenalină, dar nu mai reacţiona în nici un fel la ce îi făcea Derek. Ochii lui au rămas fixaţi pe mine, pe chipul meu, şi ştiam că îşi găsise punctul de concentrare ce îl ţinea conştient.

Nu am îndrăznit nici să clipesc de prea multe ori, să nu pierd legătură cu el. Derek înjura tot mai tare.

— Nu pot să scot ăsta dacă zgudui maşina aşa. A urlat la Dax.

— Nu e vina mea, drumul ăsta e nenorocit. Mai avem puţin şi ajungem la cabană.

Nu realizasem până acum cât de nebuneşte condusese Dax, cum ajunsesem deja pe drumul forestier, dar gândul la acea cabană nu mă liniştea deloc. Nu era un loc potrivit pentru o asemenea rană.

— Derek, trebuie să îl ducem la spital. Glasul îmi tremura în timp ce îl strângeam de mână şi îi ştergeam transpiraţia de pe frunte. Dwayne a răspuns înaintea lui. Nu a articulat nici un cuvânt, doar a clătinat din cap.

— Dakota, ăsta e motivul principal pentru care m-a băgat în asta. Dacă ajungem acum la spital, cu o rană de glonţ, s-a terminat. Poliţia o să facă imediat conexiunile.

Nu m-am mai contrazis cu ei, deşi mi se oprea răsuflarea de groază de fiecare dată când Dwayne inspira, apoi nu mai expira înapoi.

Dax a oprit cu o frână puternică şi amândoi am sărit din maşină. Derek nu reuşise să scoată glonţul de şoldul lui Dwayne.

Danica a deschis uşa pe partea mea, dar nu am vrut să cobor. Nu puteam să îl părăsesc, îmi ţinea mâna strâns şi privirea lui era atât de concentrată pe chipul meu, încât simţeam că îşi trăgea toată puterea din asta.

Derek şi Dax l-au scos din maşină şi l-au cărat pe braţe spre cabană, am fost lângă el tot timpul, susţinându-i capul şi ţinându-l de mână.

Am ajuns înapoi la masa blestemată.

Dwayne era mult mai mare decât mine, aşa că a trebuit să îi întindem doar trunchiul, iar picioarele i-au atârnat pe jos.

Adrenalina îşi făcea tot mai tare efectul şi îl trezea, dar şi durerea creştea odată cu asta. A urlat de durere şi a încercat să se ridice, Dax l-a prins de umeri şi l-a împins înapoi, eu i-am ţinut

capul şi i-am mângâiat fruntea, Danica îl ajuta pe Derek şi ştergea sângele care curgea încontinuu.

Dwayne m-a tras de mână în faţa lui şi şi-a concentrat din nou privirea pe mine.

— Poţi să faci asta! Eşti mai puternic decât orice om pe care l-am cunoscut vreodată. Poţi să faci asta, iubitule.

Tremuram la fel de tare ca el, neputinţa mă termina psihic. Nu era nimic mai îngrozitor decât să priveşti persoana pe care o iubeai cum suferea şi să nu puteai face nimic.

Dwayne sângera, transpira şi inima îi bubuia în piept. A urlat din nou şi şi-a cabrat mijlocul, apoi l-am văzut pe Derek scoţând ceva rotund şi metalic din corpul lui.

Imediat l-a curăţat cu nişte substanţe ce aproape că l-au ridicat pe Dwayne de pe masă şi apoi a început să îl coase.

Asta era partea pe care putea să o suporte cel mai bine, îmi imaginam cât de tare îl duruse extragerea glonţului dacă la cusut nici nu mai scâncea.

I-am mângâiat faţa şi l-am sărutat pe buzele fierbinţi şi uscate.

— Am primit amândoi copci astăzi. A şoptit, cu glasul uscat. Uşurarea de a-l auzi vorbind m-a făcut din nou să plâng. Am şi zâmbit în acelaşi timp şi l-am sărutat din nou.

— E mort? a întrebat, eu am aprobat din cap. L-am simţit cum se relaxează şi a închis ochii pentru câteva secunde.

Derek a terminat de cusut şi apoi l-a bandajat.

A reuşit şi el să respire abia când totul s-a terminat.

— Ce mi-ai dat? Mă dor toate şi totuşi vreau să o iau la fugă.

Derek a râs de el şi l-a strâns de umăr.

— Ceva care să te ţină în viaţă, aşa cum mi-ai cerut.

— Mulţumim, Derek. Am spus eu înaintea lui Dwayne, pentru că nu ar fi existat un final fericit astăzi dacă nu era el.

Profesorul nostru de literatură doar a zâmbit.

— Când putem să îl mutăm? a întrebat Dax, la fel de uşurat.

— Trebuie să îl mai lăsăm puţin să se liniştească. Am o pătură în maşină, să îl învelim.

Derek era un adevărat medic irosit. Până s-a întors Dax cu pătura, Dwayne deja începuse să tremure de frig.

— Nu vă faceţi griji pentru mine, masa asta e foarte confortabilă. A glumit, încercând să îşi găsească o poziţie mai bună, dar durerea i-a bulbucat ochii. Derek i-a pus o perfuzie improvizată.

Faptul că spunea glume era un semn foarte bun şi eu am încercat să mă agăţ de asta şi să elimin toată spaima pe care o acumulasem în ultimele ore.

Ziua asta parcă avusese o lună.

Începea să se întunece atunci când am ieşit afară. Efectul adrenalinei trecuse şi Dwayne reuşise să adoarmă, complet stabil, după cum susţinea Derek. Urma să plecăm în curând.

Am inspirat aerul rece al pădurii şi am simţit, pentru prima dată după atât de mult timp, gustul libertăţii.

Scăpasem de diavol, Dwayne va fi bine. Toţi vom fi bine.

După câte se întâmplaseră astăzi, nu îmi venea să cred că ăsta era deznodământul, deşi nu puteam să fiu pe deplin fericită din cauza

vieţilor pierdute. Din cauza Mishei, care nu apucase să se bucure şi ea de libertatea asta.

M-am aşezat pe treapta şubredă, nepăsându-mi că era umedă. Geaca mea încă zăcea în biroul lui Cade, dar nu simţeam frigul, nu mai simţeam nimic, doar liniştea.

Uşa s-a deschis în spatele meu şi Danica s-a aşezat lângă mine.

Pe chipul ei se citeau aceleaşi sentimente pe care le aveam şi eu. Am prins-o de mână şi am strâns-o.

— Cum te simţi?

Nu apucasem să vorbesc deloc cu ea, abia acum conştientizam că ea era cea care pusese capăt, de fapt.

A tras o gură mare de aer, apoi a zâmbit.

— Liberă.

Am chicotit, pentru că puteam să jur că va spune asta.

— Nu pot să cred că am făcut asta. Mi-am imaginat de atâtea ori că o s-o fac, dar nu credeam că o să am ocazia.

— Dintre noi toţi, tu eşti cea care merita cel mai mult asta. Tu meritai să pui în glonţ în capul nenorocitului.

Şi aşa era. Chiar dacă eu fusesem ţinta, Danica suferise mult mai mult din cauza lui, făcuse şi trăise lucruri pe care nu avea să le uite niciodată.

Ea a zâmbit şi şi-a lăsat capul pe umărul meu.

— Greg e mort. Asta înseamnă că nu mai putem recupera dovezile lui Cade.

— Ştiu, dar oricum nu ni le-ar fi dat. Acum sunt mai îngrijorată din cauza poliţiei, dacă vor găsi urmele noastre acolo.

— Motocicletele nu erau ale noastre, nu a rămas nimeni în viaţă care să ne vadă feţele. Hai să nu ne gândim la asta acum. Am ucis bestia, am scăpat toţi cu viaţă, am salvat fetele.

Am zâmbit şi eu şi mi-am rezemat capul de al ei.

Avea dreptate, totul era bine acum. Şi ştiam că orice s-ar întâmpla mai departe, nimic nu va fi mai rău decât prezenţa lui Cade în viaţa noastră.

Măcar în noaptea asta voiam să mă bucur de libertate şi fericire, să mă concentrez pe Dwayne şi pe viaţa ce mi-a fost smulsă cu brutalitate în urmă cu o lună.

Mi-am pus palma pe piept şi am simţit inima lui Sunny bătând ritmat și calm.

Nu îl plângea pe Cade.

19
ÎN NUMELE TATĂLUI

PERSPECTIVA AUTORULUI

Doctori, asistente, pacienţi şi simpli vizitatori se perindau pe holurile spitalului. Toţi treceau pe lângă el, neobservându-l, neştiind ce fel de om se afla la mai puţin de un metru de ei.

Crane a zâmbit şarmant femeii de la recepţie şi a cerut un nume. Era un monstru ce putea sădi groază în sufletul oamenilor doar cu o privire, dar se pricepea la fel de bine să îi cucerească.

I s-a oferit informaţia cerută fără prea mare dificultate, dar a fost atenţionat că victima nu putea primi vizitatori.

A zâmbit din nou şi a mulţumit, apoi a găsit drumul pe holurile întortocheate ale spitalului

alături de unul dintre oamenii lui. Unul de încredere.

Doi poliţişti stăteau de pază la uşa salonului, dar rezolvase deja problema asta şi i s-a deschis fără nicio ezitare.

A pătruns în salonul de o singură persoană, unde pacientul pe care îl căuta părea adormit.

Crane s-a apropiat de el şi paşii lui grei l-au trezit pe bolnav.

A deschis ochii doar pe jumătate, apoi larg când a realizat cine se afla în faţa lui.

— Salut, Greg.

Zâmbetul lui era fals, la fel şi tonul liniştit. Inima lui Greg a început să bată mai repede şi ritmul cardiac a fost imediat interceptat de aparat. Crane l-a privit şi a zâmbit din nou.

— Nu trebuie să îţi fie frică de mine, Greg.

Crane şi-a tras un scaun şi s-a aşezat lângă pat, ritmul cardiac continua să crească.

— Tu eşti ultimul meu supravieţuitor, până la urmă.

Greg şi-a dres glasul şi s-a chinuit să îşi menţină calmul.

— Îmi pare rău că nu i-am putut prinde şi am pierdut fetele. Ne-au luat prin surprindere.

— De ce a grăbit Cade transportul? a întrebat, ignorând scuzele lui Greg.

— Suspecta ceva, nu ştiu ce, nu ne-a spus. Doar a ordonat că trebuie să facem mutarea atunci.

Greg a privit pe fereastră şi a observat că era din nou zi, ceea ce însemna că fusese inconştient toată noaptea. Nu mai ştia nimic din momentul în care fusese împuşcat. Când s-a trezit, era pe o targă şi dus într-o sală de operaţii. O asistentă îi spusese că era împuşcat în stomac.

Privindu-l pe Crane şi expresia lui sceptică, şi-ar fi dorit să fi murit acolo.

— Ai spus ceva poliţiei?

Greg a clătinat imediat din cap.

— Sunt la uşa ta, o să vină în curând să pună întrebări.

— Nu o să spun nimic, îţi jur. O să merg în închisoare.

Ştia că nu mai avea cale de întoarcere, nu mai exista nicio şansă la libertate.

— Cine a făcut asta, Greg? Şi nu îmi spune că nu ştii, poate poliţia nu se prinde, dar eu nu sunt aşa uşor de prostit.

Greg nu avusese multe ocazii să discute cu Crane, dar descoperea că zâmbetul lui era chiar mai înspăimântător decât al lui Cade.

Şi-a pus mâna pe pieptul lui, moment în care Greg a tresărit.

— Te pot ajuta să ieşi de aici, dacă îmi spui ce vreau să ştiu.

Nu avea niciun motiv să îi protejeze pe nenorociţii care distruseseră totul, aşa că a început imediat să vorbească.

— Tipul ăla care luptă în club, Mesagerul Întunericului. Numele lui e Dwayne Teller. El şi alţii pe care Cade îi şantaja.

— Pe cine şantaja Cade?

— Roşcata aia. Tu ai cunoscut-o ca şi brunetă, cea din cauza căreia a intrat atunci peste tine. Ea a primit inima după ce iubita lui a murit în accident, Cade îi suspecta că au ucis-o intenţionat şi îşi pierduse minţile.

Greg era o fântână de informaţii, voia să dea totul pentru a se băga pe sub pielea lui Crane. Era ultima lui şansă.

— Sunny. A spus Crane, amintindu-şi.

Greg a scuturat imediat din cap.

— Nu e ăsta numele ei, o cheamă Dakota. Dakota Welron. I-a şantajat pe ea şi pe fraţii ei vitregi.

Ceva de pe chipul lui Crane s-a schimbat brusc.

— Welron? Acelaşi Welron ca şi Madox Welron.

Greg a dat din cap ca un căţel.

— Sunt copiii lui adoptaţi. Toţi trei. Cade îl bănuia pe Madox că a grăbit moartea lui Sunny ca să pună mâna pe inima ei şi să îşi salveze fiica care avea nevoie de transplant.

Crane s-a uitat în jos câteva secunde, apoi la omul său, care ridica dintr-o sprânceană.

Greg a simţit că spusese prea multe. L-a cuprins din nou spaima când Crane i-a zâmbit.

— Şi cum ştii că au fost ei? Poliţia are doar nişte imagini cu motociclişti cu căşti. Nu i-au recunoscut pe niciunul.

— Eu i-am văzut. Am apucat să îl văd pe unul înainte să mă împuşte.

Începuse să îi accelereze din nou inima, semn clar că mintea. Nu avea o explicaţie logică cum îi văzuse şi nici nu i s-a mai oferit timp să caute una.

— Cum îi şantaja Cade pe copiii ăştia, mai exact?

— Nu ştiu. A preferat să spună, simţind că fiecare detaliu îl băga şi mai mult în groapă. Ceva se schimbase brusc când Crane auzise de Madox Welron şi nu îşi dădea seama dacă era de bine sau de rău.

— Tot ce ştiu e că lucrau la club. Îi forţa să lucreze acolo ca să îşi bată joc de ei.

— Şi cum au ştiut ei de transportul ăsta? Cum au ştiut exact unde să fie, chiar şi după ce Cade a schimbat ora şi ziua mutării.

Disperat şi neputincios, Greg a clătinat din cap.

— Nu ştiu, îţi jur.

— Presupun că nu are rost să te mai întreb de paznicii morţi din biroul lui Cade şi de Misha. Cineva a distrus toate imaginile de pe camerele de supraveghere din club.

Din nou, Greg a clătinat din cap a neputinţă. Crane a zâmbit şi l-a bătut pe umăr, apoi s-a ridicat.

— Mulţumesc pentru informaţii, Greg.

Ochii bulbucaţi ai lui Greg îi urmăreau fiecare mişcare. Era paralizat şi nu se putea

apăra, inima i-a luat-o iar la goană când Crane a scos o pernă de sub capul lui.

— Nu, te rog. Jur că nu o să spun nimic, te pot ajuta să…

— Şhh, a făcut Crane, oprindu-i disperarea. Lacrimi de frică s-au format în ochii lui Greg.

— Ai făcut destul.

Greg s-a gândit să urle ca să se salveze, dar a fost prea târziu. Perna i-a fost presată pe faţă şi i-a oprit imediat aerul.

A început să se zbată, a încercat să scape de presiunea ce îi răpea viaţa, dar corpul lui slăbit nu avea putere să lupte. În câteva secunde, aparatul a scos un bip lung şi agitaţia lui Greg s-a oprit brusc.

Crane i-a îndesat perna înapoi sub cap şi l-a aşezat în aşa fel încât părea adormit, apoi a ieşit din salon ca o umbră, exact cum intrase.

A urcat în maşină şi şoferul a accelerat imediat.

— Ce o să faci în legătură cu asta? l-a întrebat discipolul său. Crane şi-a înfipt pumnul în bărbie şi a privit pe fereastră.

— Nu ştiu, situaţia a devenit mult mai… complicată.

— Crezi că Greg spune adevărul? Copiii lui Welron sunt la mijloc?

— Greg a spus jumătate de adevăr. Poate au fost ei cei care au atacat, dar cineva din interior le-a furnizat informaţii.

— Cade nu ar fi fost atât de idiot încât să se bage în aşa ceva.

— Eu cred că a fost. Mult mai idiot. Mi-a spus că era îndrăgostit de Sunny, sau Dakota, cum dracu' o chema-o, dar am citit o nebunie în ochii lui şi abia acum o înţeleg. Era cât pe ce să o violez pe fiica lui Welron din cauza lui.

— Crezi că Welron chiar a făcut asta? A ucis-o pe iubita lui ca să îi ia inima?

— Welron e multe lucruri, dar nu un criminal. Dacă ar fi vrut să facă asta, ar fi ales pe altcineva, nu iubita unui proxenet psihopat. E mult mai deştept de atât.

— Da, probabil Cade căuta pe cineva de chinuit ca să se simtă mai bine.

După câteva minute de linişte, celălalt a întrebat:

— Vom face ceva în legătură cu asta?

Crane s-a gândit. Nu îi convenea deloc ce se întâmplase, pierduse marfă în valoare de 30 de milioane de dolari, mulţi oameni şi cazul era

cercetat de poliție, dar era suficient de deştept să ştie când să se răzbune şi când nu. Fete se găseau peste tot în lumea largă, va avea altele în câteva zile, oameni găsea, poliția se mituia când nu existau dovezi prea multe, dar un duşman ca Madox Welron nu era aşa uşor de nimicit. Îşi cunoştea bine puterea şi nu ajunsese aşa departe abuzând de ea şi călcând pe oricine pe cap, cum făcuse dobitocul de Cade. Să se răzbune pe copiii lui Madox era la fel de prostesc şi periculos ca încercarea de a o răpi pe fiica preşedintelui. Era o minune că nu aflase până acum ce erau puşi să facă. Cade îi avea probabil la mână cu ceva destul de serios şi îi obliga să tacă, dar niciunul dintre ei nu ştia cât de puternic era cu adevărat tatăl lor.

Crane nu avea niciun chef să îşi pună viaţa şi toată afacerea în pericol pentru nişte puşti. Cu cât se gândea mai mult, cu atât era mai uşurat că acţionaseră şi îl uciseseră pe dobitocul ăla.

— Au luptat şi şi-au ucis duşmanul. Lasă-i să se bucure de glorie şi asigură-te că nu mai calcă niciodată în Grota Diavolului.

— Cum rămâne cu Dwayne Teller? Mesagerul.

Crane s-a gândit puţin şi a zâmbit drăceşte.

— Mai mult ca sigur el e cel care l-a ucis pe Cade. Povestea lui chiar o ştiu şi e alt om cu care nu am chef să am probleme. Nu ne va mai deranja dacă noi nu îl deranjăm pe el.

Discipolul lui a aprobat din cap.

— Mă calcă pe coadă că toate lucrurile astea s-au întâmplat pe la spatele meu, dar nu o să duc mai departe răzbunarea tâmpită a lui Cade. Spre deosebire de el, eu ştiu să îmi aleg duşmanii.

20
LIBERTATE

PERSPECTIVA DAKOTEI

Am ieşit din magazin cu cele două sacoşe într-o mână şi m-am străduit să îmi trag gluga peste cap cu cealaltă. Încă nu ploua, dar era teribil de frig.

M-am chinuit să ajung la maşină şi a trebuit să pun cumpărăturile jos ca să pot scotoci după chei. Am bodogănit câteva înjurături până le-am găsit.

Era a treia zi de când, oficial, eram legal pe străzi. Nu eram nici pe departe vreo expertă în ale condusului, dar viaţa mea se uşurase considerabil de când puteam să merg oriunde fără să cer ajutorul cuiva.

Am deschis portbagajul şi am băgat înăuntru cumpărăturile pentru Dwayne, apoi am verificat lista pe telefon, să fiu sigură că luasem totul.

Trecuseră două săptămâni de la atac. De la lupta finală ce ne adusese libertatea şi ne scăpase de monstrul din viaţa noastră. Cade era mort şi învăţam în fiecare zi să trăiesc cu asta, să mă bucur de libertate şi de ideea că nu mai eram sclava nimănui. Că nopţile erau toate ale mele.

Şcoala începuse de câteva zile, dar Dwayne încă nu era suficient de puternic să înceapă cu noi. Derek îi sugerase să mai stea măcar o săptămână la pat, asta după ce se încăpăţânase să nu meargă deloc la spital. Rana lui se vindecase foarte bine, dar nici pe departe complet. Nici măcar tăietura mea nu era vindecată, dar mă puteam deplasa fără prea mare efort şi nu se afla într-o zonă atât de periculoasă.

Pentru câteva zile stătusem toţi cu inima cât un purice. Ne aşteptasem să fim ridicaţi de poliţie în orice secundă, dar cineva de sus ţinuse încă o dată cu noi şi nu fusesem identificaţi până acum. Camerele de supraveghere ale maşinilor surprinseseră câteva imagini, dar erau doar motociclişti, cu feţele acoperite de căşti. Urmărisem fiecare ştire pe acest subiect,

canalele vuiseră vreo două zile despre fetele salvate dintr-un transport de trafic de persoane. El fuseseră drogate tot timpul şi îşi aminteau doar feţele celor care muriseră deja. Anchetatorii suspectau o grupare adversă care atacase în ideea de a fura fetele, dar fugiseră când auziseră sirenele poliţiei. Convenabil, niciunul dintre cei morţi nu era recunoscut ca fiind infractor şi nu reprezenta o pistă spre restul reţelei. Unul dintre ei scăpase viu, nu aflasem cine, dar murise la câteva ore după operaţie, fără să dea vreo informaţie poliţiei.

Aveam o mare presimţire că în toate astea Crane avea o implicare, iar el reprezenta acum o teamă mai mare decât poliţia.

Când am fost sigură că am luat tot ce trebuia, am închis portbagajul. Imediat ce m-am întors, un ţipăt era gata să îmi iasă printre dinţi.

M-am oprit pe loc şi am tras o gură mare de aer, încercând să mă calmez. De unde Dumnezeu apăruse aşa?

— Otilia. Am expirat ştiind că nu era de bine. Prezenţa ei îmi trezea amintiri ce nu eram pregătită să le retrăiesc.

Fără vreun cuvânt, a întins spre mine un dosar gros.

— Ce e asta?

Nu am îndrăznit să îl iau. Era diferită faţă de cum o ştiam eu, purta o pelerină de ploaie foarte largă şi gluga era trasă mult pe ochi, fără machiajul strident părea şi mai bătrână. Nu mai avea ţigara în mână.

— Tot ce avea Cade împotriva voastră.

Inima mi-a ţopăit în piept. Am făcut ochii mari şi am luat imediat dosarul din mâna ei, dar nu am îndrăznit să îl deschid.

— Am înţeles în sfârşit care era rolul tău acolo. Ce făcea nenorocitul de fapt. Crane a aflat primul.

Fericirea mea s-a dus la fel de repede cum apăruse, Otilia a zâmbit scurt.

— Nu trebuie să îţi mai fie teamă de el. S-a terminat.

Nu puteam să înţeleg asta, mi se părea prea frumos să fie adevărat. Îi omorâsem oamenii, dădusem pe mâna poliţiei fete care valorau milioane de dolari.

— De ce? a fost tot ce am putut să spun, într-o şoaptă.

— Crane nu e un nenorocit fără creier, care are impresia că i se cuvine orice. Nu aşa a ajuns unde este. E mult mai rău decât Cade, dar şi

mult mai deştept. Cât despre mine, consideră că o fac pentru Misha. A fost ca o fiică pentru mine şi blestematul ăla a ucis-o.

Amintirea ei mi-a readus golul din inimă. Nici nu ştiam când fusese îngropată, unde, de către cine. Dax şi Derek se ocupaseră doar de cadavrul lui Marco, care fusese îngropat deloc religios în pădure.

— Îmi pare foarte rău pentru ce s-a întâmplat. Misha era specială şi pentru mine.

— Ştiu, am văzut înregistrările. Ştiu tot ce a făcut în ziua aia. Am şters arhiva în speranţa că asta te va proteja de Crane, dar a aflat oricum de voi.

Am înghiţit în sec şi am strâns dosarul în braţe.

— Eşti sigură că nu va veni după noi?

Otilia a clătinat din cap.

— Treaba voastră în Grota Diavolului s-a încheiat. Staţi departe de clubul acela, ţineţi-vă gura închisă şi la fel vom face şi noi.

Nu îmi venea să cred că se întâmpla asta, că libertatea îşi deschidea braţele atât de larg. Că acei colţi ascuţiţi pe care îi simţisem în piele atâtea zile se retrăgeau în sfârşit.

— Mulţumesc, am şoptit, nereuşind să îmi abţin lacrimile.

Otilia şi-a îndesat mâinile în buzunare şi a zâmbit.

— Bucură-te de viaţă, Dakota Welron. Inima aia e a ta.

Apoi s-a întors şi a plecat, lăsându-mă şocată şi înţepenită în acel loc. Mi-a luat minute bune până am reuşit să mă pun în mişcare şi m-am urcat în maşină.

Am privit dosarul ca pe o armă a crimei, dar şi ca pe cheia ce ne desfăcea cătuşele din jurul mâinilor.

Mi-am dat seama că nu voiam să îl deschid, nu voiam să retrăiesc şantajul şi manipularea. Teroarea de care abia scăpasem. L-am aruncat pe scaunul din dreapta şi am pornit maşina, poate Dwayne era mai curajos şi interesat decât mine să îl răsfoiască. Pe coperta din faţă erau ataşate şi două carduri de memorie, bănuiam că acolo erau filmările ce ne ţinuseră lanţul strâns de gât în tot acest timp.

Am parcat maşina în garaj, lângă a lui Dwayne. Zora a sărit pe mine înainte să am timp să scot sacoşele din portbagaj.

— Ştiu, fetiţo. Îţi promit că în weekend sunt doar a ta. De când începusem liceul, nu mai aveam timp deloc să o scot, Dwayne nu putea şi din cauza asta îi dăduse voie să se plimbe prin toată clădirea, dar nu se compara cu parcul pe care îl ştia ea. Am urcat cu liftul, ţinând dosarul la subraţ. Habar nu aveam cum urma să îi spun lui Dwayne ce mi se întâmplase, încă mi se învârtea capul repetând discuţia cu Otilia, dar mi s-a întins imediat un zâmbet pe buze atunci când am ajuns la bolnavul meu preferat.

Dwayne era tolănit pe tot patul. Imediat ce m-a văzut, ochii lui au început să strălucească mai ceva ca ai Zorei.

— În sfârşit! Mai aveam puţin şi veneam după tine.

— Şi mie îmi pare bine să te văd, iubitule. L-am dojenit, el a rânjit ca un nemernic superb şi s-a ridicat din pat.

— Mi-a fost dor de tine şi mă plictisesc îngrozitor în casa asta. Mâine merg la liceu.

Faţa lui era atât de comică, încât nu m-am putut abţine şi am început să râd. I-am cuprins fălcuţele în palme şi l-am sărutat cu forţă. Două săptămâni de convalescenţă şi multe dulciuri. Rezultatul: acum avea fălcuțe.

L-am împins cu degetul în stomac, acolo unde ştiam că nu avea cum să îl doară.

— Poate nu ţi-ar prinde rău, ai început să faci burtă.

M-am îndreptat cu sacoşele spre bucătărie, a fost atât de şocat de ce am spus, încât nici nu a reacţionat să vină să mă ajute.

— Ce? l-am auzit abia după ce eu eram deja în bucătărie.

A apărut în uşă, mai speriat decât fusese când a realizat că era împuşcat.

— Sunt gras?

Mi-am folosit degetul mare şi cel arătător să fac un semn ce indica „puţinel". Şocul lui m-a făcut iar să râd. Şi-a ridicat tricoul şi a început să îşi pipăie abdomenul, în jurul bandajului.

Nu era nici pe departe gras, muşchii erau toţi intacţi, dar îmi plăcea la nebunie să îl tachinez.

— Băga-mi-aş! Gata, mă duc să alerg şi mâine mă întorc la sală. Mi-a ajuns cu rana asta şi cu doctoricirile lui Derek.

— Doctoriciri? am râs eu, s-a încruntat la mine.

— Asta nu e amuzat, iubito. Uită-te la mine! Şi-a ciupit pielea de pe abdomen. Nu avea strop

de grăsime, dar nu se mai simţea atât de în formă ca de obicei şi asta îl păcălea.

Nedorind să îl sperii mai tare, am mers la el şi mi-am pus braţele pe după gâtul său.

— Doar glumeam cu tine. Eşti la fel de superb şi puternic ca întotdeauna. Eşti luptătorul meu care merită pe deplin o pauză. Şi multă ciocolată.

— Şi mult sex cu tine deasupra, dacă tot ai început.

Am chicotit şi l-am sărutat pe vârful nasului. Din cauza rănii, capacităţile lui sexuale fuseseră drastic limitate, aşa că rămăsesem la singura poziţie în care eu făceam toată treaba.

I se limitaseră posibilităţile, dar nu şi pofta.

— Dacă eşti cuminte, diseară primeşti câte puţin din toate.

— Renunţ la ciocolată dacă primesc mai mult sex. A rânjit strengăreşte şi m-a strâns în braţe. Micul pervers din el se trezea la viaţă.

Am chicotit şi l-am sărutat pe vârful nasului.

— Slabe şanse să renunţi la ciocolată, fălcuţe.

L-am tras iar de obraji, numai ca să îl văd cum se înroşeşte la faţă. A mârâit şi a vrut să mă

prindă, dar am fugit de el şi am înconjurat blatul de bucătărie.

Uitasem de dosar. L-am văzut între cele două sacoşe şi mi-am amintit brusc de ce se întâmplase. Dwayne a observat că mă schimbasem la faţă şi a venit lângă mine, i-am întins dosarul.

— Otilia mi-a dat asta.

A făcut ochii mari şi l-a luat imediat.

— Otilia? Te-ai dus la…

Am clătinat din cap, oprindu-l. Trebuia să ştie că nu aş mai fi călcat în viaţa mea de bună voie în acel club.

— În parcarea supermarketului. A apărut de nicăieri. Mi-am pus mâinile în sân şi m-am rezemat de blat. Crane a aflat totul, dar se pare că nu vrea să aibă nimic de-a face cu noi.

Expresia lui Dwayne se schimbase radical. Ne-am întors în camera cea mare şi ne-am aşezat pe canapea. Dwayne s-a aplecat cu coatele pe genunchi.

— Ce ţi-a spus, mai exact?

— Mi-a dat de înţeles că, deşi e mai puternic şi rău decât Cade, e mai deştept decât el. Nu vrea să lupte în războiul idiot pe care l-a lăsat Cade în urma lui.

— Aş fi crezut asta dacă nu l-am fi lăsat fără 30 de milioane de dolari.

Mi-am muşcat buza şi am încercat să reproduc toată conversaţia în mintea mea.

— Mi-a rostit numele într-un mod destul de ciudat. Welron. Ca şi cum l-ar fi subliniat. Poate Crane nu e dispus să rişte totul doar ca să se răzbune pe noi, cum a făcut Cade.

— Dacă vă face rău, aveţi părinţi suficient de puternici să sape şi în gaură de şarpe după vinovat. Angajarea voastră ilegală la Grota Diavolului va ieşi la iveală dacă cineva se apucă de săpat şi vinovaţii sunt chiar acolo. Şi dacă încearcă să folosească asta pentru şantaj sau o dă pe mâna poliţiei, toată afacerea lui e retezată de la rădăcină. M-a completat Dwayne, eu am aprobat din cap.

— Şi acum vorbim despre adevăratul şef al acestei afaceri, nu despre un subaltern căruia nu îi era frică să se joace cu focul.

Dwayne s-a uitat la mine, apoi a desfăcut dosarul. Nu eram cu adevărat interesată, dar curiozitatea m-a făcut să mă uit… şi am regretat imediat.

Prima parte era despre mine.

Erau o grămadă de poze, poze făcute cu mult înainte să am idee cine era Cade, poze cu mine alergând prin parc, la şcoală, pe stradă. Mai departe erau tot felul de documente, majoritatea despre transplantul meu de inimă şi donator. Apoi despre părinţii mei adoptivi, despre Dax şi Danica. Avea informaţii şi despre părinţii mei reali.

Nu am mai rezistat să mă uit, să îmi dau seama cât de mare şi bolnavă fusese obsesia acestui om pentru mine. M-am ridicat de pe canapea şi am mers să îmi iau o sticlă de apă din frigider.

De fiecare dată când traumele reveneau, încercam să îmi amintesc corpul lui întins pe asfalt, într-o baltă de sânge, cu gaura din cap pe care i-o făcuse Danica.

Se terminase.

Dwayne a venit după mine şi m-a cuprins în braţe, de la spate.

— De obicei nu sunt optimist, iubito, dar de data asta chiar cred că am scăpat. Dacă ar fi vrut să se răzbune pe noi, ar fi făcut-o până acum, ştia unde să ne găsească. Sau ar fi trimis-o pe Otilia cu ameninţări, nu cu ofranda de pace.

Am înghiţit apa şi am încercat să mă calmez.

— Mi-a spus să nu mai călcăm niciodată pe la Grota Diavolului.

— Cel mai uşor lucru pe care o să îl fac în viaţa mea.

Am zâmbit şi m-am întors în braţele lui.

Încă mai aveam o mică teamă în ceea ce îl privea pe el… el nu era un Welron. Dar dacă îşi făcuse documentarea înainte, Crane sigur aflase că şi Dwayne era protejat de numele ăsta la fel ca şi noi.

Am apucat să îl sărut doar pentru o secundă, apoi am auzit tărăboi ce venea de jos.

Zora lătra de zor, dar nu era lătratul ei supărat, dimpotrivă. În mai puţin de un minut, uşile liftului s-au deschis şi au intrat Dax şi Danica, zâmbitori şi ţinându-se de mână.

Văzându-i aşa, eram aproape sigură că Otilia îi abordase şi pe ei.

Dax avea o sticlă de şampanie în mână, Danica o cutie de ciocolată.

Dwayne a mormăit imediat ce a văzut cutia, făcându-mă să râd.

— Sărbătorim ceva? am întrebat eu, analizându-le feţele cu zâmbetele până la urechi.

— Poate! mi-a zâmbit Danica şmechereşte. Eu şi Dwayne ne-am privit suspicios în timp ce

ei ne conduceau spre canapea. S-au aşezat unul lângă altul, încă ţinându-se de mână. Dwayne s-a aşezat pe fotoliu în faţa lor, iar eu pe margine.

S-au privit unul pe altul, de parcă nu ştiau care să înceapă.

— Vorbiţi odată! i-a luat Dwayne la rost.

Danica a tras o gură mare de aer, apoi a spus:

— Le-am spus mamei şi tatei despre noi.

A urmat o pauză din partea noastră. Dwayne s-a uitat la mine, eu m-am uitat la el. Erau multe lucruri pe care Dax şi Danica puteau să le spună părinţilor noştri.

— Noi, adică… a început Dwayne, Dax a zâmbit cu gura până la urechi şi a sărutat mâna Danicăi.

— Relaţia noastră.

Eram atât de şocată, încât Danica a început să râdă de faţa mea. După ce mi-am revenit, am început să îi bombardez cu întrebări.

— Şi care a fost răspunsul? După feţele voastre e de bine, nu?

Danica a făcut un semn din mână, gen „aşa şi aşa”.

— A fost destul de greu la început, le-am explicat ce simţim exact unul pentru celălalt şi

ce am simţit întotdeauna. Mama a fost puţin mai receptivă, tata nu a zis prea multe.

Îmi închipuiam şocul lui şi mă străduiam să nu încep să râd.

— Se vor obişnui! La fel mi s-a părut şi mie când am aflat prima dată, acum mi se pare cel mai normal lucru să fiţi împreună, pentru că am ajuns să înţeleg ce simţiţi unul pentru altul. Daţi-le timp. Le-am zâmbit, ei mi-au răspuns în acelaşi fel.

— Exact asta vrem să facem, nu o să începem acum să ne afişăm peste tot împreună, ne vom mai abţine până terminăm liceul, dar important pentru noi era să ştie mama şi tata.

Mi s-a umplut inima de fericire şi m-am ridicat în picioare.

— Mă bucur atât de mult pentru voi. I-am strâns pe amândoi în braţe, apoi separat. Dwayne a făcut şi el la fel, iar sentimentul de linişte şi pace ce se instaura în jurul nostru era din ce în ce mai puternic.

— Şi avem şi noi o veste. A spus Dwayne. Se pare că am scăpat de Crane.

Ochii lor mari cereau explicaţii, le-am povestit ce s-a întâmplat cu Otilia şi le-am dat dosarul.

S-au arătat uşuraţi imediat, oricum Danica se liniştise în totalitate după moartea lui Cade. Din perspectiva ei, nimic nu era mai rău decât el.

— Deci, am reuşit! Suntem liberi!

A afirmat Dax, parcă reţinut să spună cuvintele astea. Apoi am prins curaj şi am repetat după el, până când am ţipat împreună, strângându-ne în braţe.

— Suntem liberi.

EPILOG
FOC ȘI GHEAȚĂ

Avionul a aterizat pe pistă, iar eu mi-am lipit aproape toată faţa de hublou.

Nu îmi venea să cred că eram aici. Că mă adusese aici.

Îmi spusese surpriza cu o săptămână în urmă când ne făcusem planuri pentru vacanţa de primăvară, dar mă aşteptasem să se răzgândească în fiecare zi.

Acum eram aici.

În Barrow, Alaska. Oraşul lui de evadare, locul în care venea atunci când voia să fugă de toţi cei pe care îi cunoştea.

M-a strâns de mână şi m-am întors spre el, zâmbea într-un mod amuzat, aşa cum făcuse tot

drumul, pentru că eu nu încetasem o secundă să fiu şocată şi entuziasmată că se întâmpla asta.

— Suntem aici! am exclamat prosteşte, de parcă se mai putea întoarce avionul şi să mă ducă înapoi.

Dwayne a râs.

— Suntem aici, iubito. Eşti pregătită să afli ce înseamnă frigul adevărat?

Se simţea strecurat puţin diabolic în glasul lui. M-am întors iar şi am analizat priveliştea, nu se vedea nimic în afară de zăpadă. Avionul nu era unul dintre cele mai performante şi fusese destul de frig de la Anchorage până aici, dar Dwayne nu mă lăsase să ţin geaca pe mine pe motiv că aveam nevoie de mult „extra" atunci când vom ateriza în Barrow.

Mă credeam pregătită, eram înfofolită din vârful picioarelor până în vârful capului, dar oraşul lui Dwayne m-a izbit ca un Yeti turbat atunci când am coborât din avion.

— Oh, Doamne! am chiţăit şi am început să ţopăi pe loc, dintr-o dată mă simţeam dezbrăcată, aerul rece mi-a pătruns prin haine, prin piele, până în măduva oaselor. Mi-am tras fularul până sub ochi, l-aş fi tras până la frunte dacă nu exista riscul să mă împiedic pe gheaţă.

Dwayne, bineînţeles, râdea de mine.

— Hai, iubito, chiar nu e rău, iarna aia nenorocită a trecut. Uite, se vede şi soarele.

M-am întors să văd ce îmi arăta, pentru că eu nu vedeam lumină de soare şi nici nu îl simţeam. „Soarele" era o chestiuţă amărâtă pe cerul cenuşiu, ce abia se vedea.

— Licuriciul ăla leşinat? Ăla e soarele?

Dwayne a izbucnit în râs şi m-a tras spre aeroport, care, spre şocul meu general, nu era cu mult mai încălzit, sau nu simţeam eu din cauza felului în care îngheţasem. Dwayne îmi spusese că soarele nu răsărea aici timp de şaizeci de zile, era o beznă continuă, dar acea perioadă se terminase. Poate acum era puţin mai multă lumină, dar soarele nu avea nicio putere, era ca şi cum ai încerca să te încălzeşti la o lumânare ce se afla la zece metri de tine.

Îmi îngheţaseră nările. De fapt, termenul corect era „înfundaseră". Parcă mi se formase brusc gheaţă în ele, îmi clănţăneau dinţii şi ţopăiam încontinuu, chiar dacă Dwayne mă strângea aproape de el.

Un băieţel stătea la uşă cu o tavă plină de pahare din care ieşea abur. Mi-au licărit ochii.

Majoritatea celor care veniseră cu noi cumpărau câte un pahar, iar eu l-am tras pe Dwayne direct acolo. Putea să fie apă chioară, scotea abur şi asta conta.

Dwayne s-a uitat la băieţel cu o nostalgie anume, ceea ce îmi dădea de înţeles că nu era prima dată când îl vedea aici.

— E aici în fiecare zi? l-am întrebat, el mi-a întins paharul şi mi-am scos mănuşa ca să pot simţi căldura plăcută a lichidului.

— La fiecare zbor, mi-a confirmat Dwayne. Deci băieţelul cu paharul de ceai era un fel de tradiţie deja.

Dwayne şi-a luat şi el un ceai şi i-a întins băiatului o bancnotă de o sută de dolari. A zâmbit şi i-a mulţumit. Era adorabil, cu tenul închis la culoare şi acea expresie moştenită de la strămoşii lui, care nu se deformase în timp. Mai văzusem câţiva Inupiat în avion, dar nu îndrăznisem să îi analizez.

Am gustat ceaiul şi am oftat de plăcere. Era fierbinte, cu gust de fructe de pădure şi foarte dulce. Fix ce avea nevoie o americancă îngheţată.

Dwayne m-a condus printre oameni agitaţi şi containere ce erau trase de colo-colo, spre un bărbat care nu se mişca şi ne aştepta.

Deşi nu îmi arătase vreo poză cu el, ştiam că acela era Wolf.

Şi lui Wolf i se potrivea teribil numele.

M-am străduit să nu înghit în sec când am ajuns în faţa lui. Era uriaş, cu trăsături atât de puternice, încât păreau tăioase, o adevărată emblemă a tribului. Părul lung şi negru până la baza umerilor era liber şi el era teribil de dezbrăcat pentru temperaturile de afară. Avea o geacă normală şi desfăcută, iar pe dedesubt o bluză prea subţire.

Dwayne l-a luat imediat în braţe, s-au strâns cu forţă şi nu am auzit ce şi-au spus, apoi s-a întors spre mine, care mă simţeam ca un papiţoi slăbănog şi îngheţat. Cu pielea albă şi roşcată, adevărată creatura mitologică pe aici.

— Wolf, Dakota. Dakota, Wolf.

Timidă, i-am întins mâna pe care nu aveam mănuşa. Mi-a zâmbit şi mi-a luat-o imediat, nici el nu avea mănuşi, dar mâna lui era caldă.

— Îmi pare bine să te cunosc. Am spus după ce mi-am tras fularul de la gură.

— Şi mie. Bun venit în Barrow, Dakota.

Era ceva din felul în care spusese asta care îl amuza, i se citea pe expresie. Încă nu îmi dăduse drumul la mână.

— Avem mult de muncă cu ea, e mai rece decât zăpada de afară. A râs, frecându-mi apoi palma în ambele mâini ca să o încălzească. Nu m-am plâns, era bine, ceaiul fierbinte nu o încălzise suficient.

Dwayne a râs şi el.

— Haideţi, Ariah ne aşteaptă cu o grămadă de bunătăţi.

A luat unul dintre bagaje de la Dwayne, s-a întors şi s-a îndreptat spre cealaltă uşă, noi l-am urmat.

— Cum adică aveţi mult de muncă cu mine? i-am şoptit după ce am ieşit din aeroport, în *minunea* îngheţată.

Dwayne a chicotit ca un şarlatan, dar nu mi-a dat detalii. Acum observam că nici el nu dârdâia deloc. Era mult mai îmbrăcat decât Wolf, dar nu arăta de parcă era pe punctul să pocnească de frig.

Când am văzut că Wolf se îndrepta spre un Ford Raptor, identic cu cel pe care Dwayne îl avea acasă, nu m-am putut abţine şi am luat-o la fugă. Voiam să ajung la căldură cât mai repede,

pentru că oraşul acesta începea să devină mult prea mult pentru mine.

Mai văzusem zăpadă înainte, nu prea avusesem deloc ocazia să experimentez frigul adevărat, dar ăstuia trebuia să i se dea altă definiţie.

Nu am apucat să fac doi paşi, că am descoperit un nou duşman gata să îmi rupă gâtul.

Mi-a fugit pământul de sub picioare, am chiţăit şi am simţit cum urmează să mă lipesc cu faţa de gheaţă. Dwayne a reacţionat la timp şi a reuşit să mă agaţe de un braţ şi să mă ţină pe picioarele mele… teoretic. M-am ancorat cu totul de el, gata să mă cocoţez în braţele lui.

— Am văzut Barrow, e frumos, putem să mergem pe o insulă tropicală acum? am dârdâit, încercând să mă bag în sufletul lui.

El a chicotit şi m-a sărutat pe tâmplă.

— Acasă o să fie bine şi cald, iubito, îţi promit.

„Acasă". Suna atât de bizar şi frumos în acelaşi timp, ştiam că Dwayne trata oraşul ăsta ca pe a doua lui casă, pentru mult timp fusese singura casă adevărată, dar era extrem de plăcut să mă includă şi pe mine acum în asta.

După ce am intrat în maşină, am început să mă relaxez puţin. Era cald şi chiar am îndrăznit să îmi dau geaca jos şi să mă bucur de frumuseţea oraşului îngheţat.

Poarta de sus a lumii, aşa cum citisem că mai era numit. Totul era complet diferit faţă de ce văzusem până acum, de la lipsa totală de vegetaţie, până la forma caselor şi aspectul oamenilor. Oamenii erau o adevărată operă de artă, o moştenire a naturii conservată perfect peste secole.

Dwayne era în spate cu mine şi îmi arăta tot felul de lucruri, de clădiri şi tradiţii. Am trecut pe lângă un grup de copii ce se jucau entuziasmaţi prin zăpadă, iar Wolf mi-a spus că nu i-a mai văzut pe copii ieşind din case în ultimele două luni din cauza frigului.

Spre surprinderea mea, nu eram singurul turist. Se distingeau foarte uşor printre oamenii locului prin vestimentaţie şi faptul că nu le vedeai nici ochii la cât de înfofoliţi erau.

Wolf a oprit în faţa unei case superbe, pe care am adorat-o din prima secundă şi ştiam că Dwayne făcuse tot planul. Nu se asemăna cu cele tipice din trib, avea un aer occidental, dar nu era nici foarte mare.

Am suportat iar contactul cu frigul până am ajuns în interior, apoi căldura m-a primit cu braţele deschise.

Mirosea a pâine caldă şi a carne la cuptor. Mi s-a umplut gura de apă, dar nu am apucat să ajung la şemineul ce ardea sau la mâncarea din bucătărie, pentru că am fost luaţi pe sus de multe ghemotoace de blană.

Am aruncat geaca şi am uitat de frig şi de tot, pentru că în faţa mea era cea mai frumoasă imagine pe care o văzusem vreodată.

— Uau, s-au făcut mari! s-a minunat Dwayne, aplecându-se să ridice un pui de husky în braţe. Căţeluşul era absolut superb, avea blana albă cu pete negre şi ochii atât de albaştri, încât părea capabil să hipnotizeze printr-o singură privire.

Erau patru la număr, voiam să ridic şi eu unul, dar imediat au apărut părinţii. Dwayne îmi spusese de ei, dar mi s-a făcut teamă atunci când l-am văzut pe cel mare, masculul pe care îl chema Echo.

— Nu te speria, vrea doar să te intimideze. Wolf m-a luat de braţ şi m-a tras spre câine, eram oficial intimidată. Era o versiune mult mai

mare şi agresivă a puiului pe care îl ţinea Dwayne.

Câinele mi-a mirosit mâna, apoi Wolf i-a spus ceva în altă limbă, iar expresia lui dură s-a mai domolit. Dwayne a venit lângă noi şi l-a prins pe Echo direct de urechi, atrăgându-i atenţia, apoi a început imediat ciondăneala.

Wolf a ridicat un pui şi mi l-a pus în braţe, ghicind că voiam să ţin unul. Aceasta semăna cu mama lui, care era mult mai blândă şi ne privea atentă, dar fără să intervină.

Căţeluşul era de mărimea unui ursuleţ, a început să se agite în braţele mele, să mă muşte de degete şi de fular, era o pufoşenie vie absolut superbă.

— Ce e gălăgia asta?

Din bucătărie a apărut o blondă pe care o cunoşteam foarte bine. Ne-a zâmbit tuturor.

Dwayne s-a uitat la ea şi a început să râdă, dar încă era ocupat cu Echo care îl doborâse la podea şi îi ţopăia pe stomac.

Ariah a venit la mine.

— Bun venit în Alaska, Dakota.

M-a luat în braţe, fără menajamente. Am reuşit să las căţeluşul jos şi am strâns-o şi eu.

I-am observat pe Wolf şi Dwayne privindu-se cu o sprânceană ridicată.

Ne-am tras înapoi şi ne-am privit una pe alta.

— Nu mai arăt la fel fără rochia aia, nu? am glumit eu, trăgându-mi căciula de pe cap.

Ea a zâmbit. Fir-ar să fie, era frumoasă. Era chiar mai frumoasă decât mi se păruse pe telefon, dar stabilisem să nu mă mai uit deloc la ea ca la fosta aventură a lui Dwayne.

Până la urmă, era deja revendicată de altcineva.

— Eşti minunată! Îţi e foame? Am pregătit multe bunătăţi şi îţi promit că nu e nimic ciudat de prin zonă. Mi-a şuşotit partea de la sfârşit, făcându-mă să râd. Nici ea nu arăta deloc de prin zonă, cu pielea ei albă şi părul blond.

— Te-am auzit, a dojenit-o Wolf, dar atunci când m-am uitat la el, am văzut ceva nou. Se uita la Ariah cu ochii plini de iubire. Uriaşul brunet era topit după micuţa blondă. Diferenţa de vârstă dintre ei era semnificativă, dar dragostea li se citea în ochi şi asta era tot ce conta.

— Imediat după ce mă schimb, miroase minunat. Mulţumesc că nu ai gătit balenă sau urs polar, Dwayne m-a terorizat cu astea.

Şarlatanul meu de iubit a zâmbit ca un drăcuşor, îmi spusese că doar asta se mânca aici, dar eu simţeam perfect mirosul de pui.

Ariah şi-a dat ochii peste cap, Dwayne a reuşit să se ridice şi a venit şi el să o îmbrăţişeze.

Echo i-a sărit iar în spate.

— Cuiva i-a fost foarte dor de tine, am observat eu amuzată, cel puţin aşa câinele nu mă mai analiza pe mine.

Ariah şi Wolf au schimbat priviri între ei, apoi ea s-a uitat la mine şi a mimat pe buze „ştie?" indicând spre inel.

Am clătinat din cap în semn că nu, profitând că Dwayne era ocupat cu Echo. Îmi ceruse să nu îi spun, aşa că mă ţinusem de promisiune. Ariah nu părea deloc tensionată, dar Wolf începea să transpire pe frunte.

— Dwayne, putem să mergem până afară? Vreau să discutăm ceva.

Dwayne era prea ocupat cu câinele să observe cât de tensionat era Wolf, sau că el şi Ariah erau aproape lipiţi unul de altul.

— S-a întâmplat ceva?

— Nu, totul e în regulă, doar că trebuie să îţi spun ceva important.

Dwayne s-a îndreptat şi s-a uitat la amândoi, apoi a râs uşor.

— Că sunteţi împreună? Asta ştiu deja.

Amândurora le-au căzut feţele. Până şi mie mi-a căzut faţa.

— Cum ai… a început Ariah, Dwayne s-a uitat la ea cu ochii mijiţi.

— Crezi că m-am născut ieri? De când ai venit în casa asta, brusc nu te mai interesa nici New York, nici facultatea, nici plecatul din Barrow. Mă îndoiesc că te-ai îndrăgostit de casă, deci şarlatanul ăsta e motivul.

Nu credeam că o să văd un om ca Wolf roşind în obraji. Eu şi Ariah am izbucnit în râs amândouă în acelaşi timp.

— Dar de asta ştiai? Ariah i-a arătat îngâmfată inelul.

A fost rândul lui Dwayne să îi cadă faţa.

— Ă… uau, vă mişcaţi repede. Dacă îmi spui că eşti şi însărcinată…

— Nu, dar lucrăm la asta. I-a răspuns ea zâmbitoare, apoi s-a ridicat pe vârfuri să îl sărute pe obraz pe uriaşul de Wolf, care încă nu scosese un cuvânt.

Eu am fost prima care a reacţionat şi am mers din nou să o îmbrăţişez pe Ariah.

— Felicitări, încă o dată!

— Tu ştiai de asta? a chiţăit Dwayne imediat, am chicotit în umărul lui Ariah, apoi m-am întins spre Wolf.

Poate era mai în vârstă, dar puterea zvâcnea în corpul lui, el şi Ariah erau din două lumi total diferite, dar arătau minunat împreună, iar el se uita la ea ca la singura raza de soare reală din oraşul ăsta.

Când s-a mai dezmeticit, Dwayne i-a strâns şi el în braţe pe fiecare.

— Sunt curios ce a spus Jeremiah despre asta.

Ariah a început să râdă.

— A fost mai entuziasmat decât îţi poţi imagina. S-a bucurat pentru că nu mai vreau să plec din Barrow şi pe Wolf îl idolatriza deja.

— Normal, doar i-a salvat pielea. A mormăit Dwayne, Ariah a devenit mai serioasă.

— Şi-a cerut iertare pentru ce a spus în seara aia. I-am spus ieri că o să vii şi abia aşteaptă să te vadă. Te rog să îngropi şi tu securea războiului, chiar regretă ce a făcut.

Dwayne a ridicat din umeri.

— Dacă tu l-ai iertat, eu nu am nicio problemă.

Dwayne îmi povestise de ultima seară în Barrow şi cearta pe care o avusese cu Jeremiah. Încă era puţin supărat pe el pentru ce îi spusese atunci, dar ştiam că şi el voia să se împace cu prietenul său.

— Deci eşti în regulă cu asta? a vorbit şi Wolf în cele din urmă.

— Mai mult decât în regulă, mă bucur pentru amândoi, meritaţi asta. Şi trebuie să recunosc, a fost amuzant să te văd speriat de mine pentru câteva minute.

Wolf a mârâit frustrat, iar Dwayne a izbucnit în râs. Fericită că totul ieşise bine, Ariah a sărit în braţele logodnicului ei şi l-a sărutat cu patos pe buze.

— Vezi? Ţi-am spus eu că nu trebuie să îţi faci atâtea griji.

Am urcat în camera lui Dwayne ca să ne lăsăm bagajele şi să facem un duş după drumul lung. El încă era extrem de amuzat după ce se întâmplase jos.

— De ce nu mi-ai spus că ştiai de logodna lor?

— De ce nu mi-ai spus că ştiai de ei? l-am atacat şi eu înapoi, el a chicotit.

— Nu eram foarte sigur, doar bănuiam, dar m-am convins imediat ce l-am văzut pe Wolf. Era speriat ca o pisică.

Am râs împreună, apoi am analizat camera. Ca şi restul casei, lemnul era principalul element de decor, dar priveliştea de la fereastră mi-a tăiat răsuflarea.

Nu se vedea nimic în zare, doar alb cât puteam cuprinde cu privirea, mă simţeam ca pe o altă lume. Oraşul de gheaţă era mult mai superb privit dintr-un loc cald.

— Este…

M-am întors spre Dwayne, dar expresia lui mi-a oprit cuvintele.

Se uita la mine într-un mod ce îmi făcea pielea să se încălzească tot mai tare, mi-a fost foarte cald dintr-o dată.

Cu paşi lenţi, s-a apropiat de mine, apoi m-a prins de şolduri şi m-a tras uşor în braţele lui.

— Data trecută am avut o halucinaţie cu tine făcând exact asta. Privind pe acea fereastră, cu spatele la mine. Nu îmi vine să cred că acum eşti reală, că eşti aici.

Am zâmbit timid şi mi-am aşezat palma pe obrazul lui.

— Şi o să fiu pentru totdeauna.

Dwayne nu şi-a mai exprimat gândurile prin cuvinte, dar le citeam atât de clar în privirea lui.

Iubirea pe care putea să o emane mă luă prin surprindere de fiecare dată, încă nu mă obişnuisem cu intensitatea cu care el putea să iubească.

Mi-a atins buza de jos cu vârful degetului, parcă testând încă o dată dacă eram reală înainte să se aplece şi să mă sărute.

Buzele noastre s-au unit tandru, deloc grăbite, dar inima mea tot a accelerat cu câteva bătăi. Dwayne m-a tras mai aproape de el şi a început să îmi scoată uşor hainele. Nu erau puţine, dar el nu se grăbea deloc. Cu cât prelungea mai mult inevitabilul, cu atât tensiunea mea creştea mai mare. I-am tras puloverul peste cap, el mi-a desfăcut sutienul, apoi m-a aplecat pe pat şi mi-a scos bocancii şi pantalonii.

Când am rămas complet goală, m-am tras în spate, pe cearşaful rece, până am ajuns cu capul pe perne, apoi m-am delectat cu imaginea superbă din faţa mea.

Încă avea acelaşi impact asupra mea, pe care îl avusese şi prima dată. Învăţasem să îi citesc altfel tatuajele de pe corp, cicatricele. Erau o

parte din el, un trecut ce nu va fi niciodată uitat, dar cu care puteam trăi amândoi liniştiţi.

Împuşcătura din şold se vindecase complet în ultimele două luni, dar rămăsese o altă cicatrice adâncă, pe care Dwayne nu voia să o acopere cu un tatuaj.

După ce a scăpat şi el de haine şi a scos un prezervativ din bagaj, a venit spre mine. Şi-a pus genunchiul pe pat şi a înaintat uşor, neluându-şi privirea din ochii mei, accelerându-mi pulsul şi respiraţia. S-a oprit deasupra coapselor mele şi mi-a sărutat cicatricea ce rămăsese în urma tăieturii, apoi a urcat mai sus şi a presărat săruturi pe cea de pe piept, acolo unde inima mea bătea înnebunită de dragoste.

Era inima mea.

Poate nu mă născusem cu ea, dar acum făcea parte din mine. Eram amândouă o unitate ce suferea şi iubea, visa şi trăia. Acelaşi trup.

Dwayne a ajuns la buzele mele şi le-a sărutat în acel mod înnebunitor ce mă făcea să mă simt din nou în liftul ăla, prima dată. Reuşea de fiecare dată să mă aducă pe aceleaşi culmi ca şi atunci, mult mai sus decât atunci.

Nu voia să se grăbească, dar nici să mă tachineze, iar eu m-am bucurat de asta, pentru că îl voiam cât mai repede.

Totul din mine exploda de fericire, iar patul ăsta, casa asta, oraşul ăsta, erau un nou nivel al relaţiei noastre.

Mi-a şoptit cuvinte dulci pe buze, apoi l-am simţind intrând încet în mine.

Am expirat şi m-am strâns în jurul său, cuprinzându-i gâtul cu braţele şi şoldurile cu picioarele.

Mi-am pierdut repede minţile printre săruturi, atingeri şi pătrunderi adânci, de un singur lucru eram totuşi conştientă şi îmi făcea pieptul să explodeze de fericire:

Eram cea mai norocoasă de pe lume, pentru că îl aveam pe el.

Seara trecută fusese feerică.

Luasem o cină copioasă împreună cu Ariah şi Wolf, mai târziu ni se alăturaseră şi Jeremiah şi Ava, care erau doar persoane încântătoare. Mă jucasem ore în şir cu căţeluşii, dormisem ca un prunc şi mă trezisem extrem de fericită şi

odihnită, cu chef să fac prăjituri alături de Ariah, aşa cum stabilisem noaptea trecută.

Dar iubitul meu se trezise cu alte idei. Probabil deschisese ochii şi îşi spusese: „Ce ar fi să o chinui eu puţin astăzi?"

Altfel nu îmi explicam cum ajunsese la planul ăsta.

Era cald în maşină, nu extraordinar, totuşi. Eram înfofolită în jumătate dintre hainele pe care le adusesem cu mine şi ne aflam într-un BMW, care arăta foarte bizar în locul ăsta.

Îmi spusese că mergem să ne plimbăm pe ocean.

Râsesem, pentru că eram sigură că glumea.

Acum nu mai râdeam.

Dwayne a râs de bosumflarea mea.

— Haide, iubito, a fost chiar distractiv.

M-am uitat la el pe deasupra ţurţurilor de pe nas.

— Cu excepţia faptului că se poate sparge gheaţa asta cu noi şi o să ajungem mâncare de balene, dar da, foarte amuzant.

El a râs din nou şi s-a întins să mă ciupă de nasul ce sigur era roşu de frig.

— Balenele nu au ajuns încă, dar ai ghicit ceva. Vino.

Când a deschis uşa şi a coborât, voiam să mă pun pe plâns, de parcă nu îmi era de ajuns ce făcusem deja. Dar mi-am înghiţit protestele şi am coborât ca să îi fac pe plac, în speranţa că nu va dura mult.

Mă aşteptam să dau de gheaţă, dar era un strat foarte gros de zăpadă.

Dwayne a venit la mine şi m-a prins de mână.

— E în regulă, iubito, nu o să se spargă, va mai dura luni bune până va începe să se topească.

Agăţându-mă de cuvintele lui, am încercat să mă relaxez, deşi era groaznic de greu, pentru că eram foarte departe de oraş, fix pe Oceanul Îngheţat.

Dwayne a reuşit să mă relaxeze şi am început să respir normal şi să mă bucur de ce era în jurul meu.

Nu mai aveam fularul şi plămânii îmi degerau după fiecare gură de aer, dar priveliştea era de nedescris.

Ne aflam pe un ocean. Nu puteam să procesez corect informaţia asta, mi se părea ireal. Cât vedeam cu ochii era alb, părea un petic de pământ acoperit cu zăpadă, dar sub noi era

apă. Apă rece şi adâncă, mortală, ce ne putea înghiţi într-o secundă, mă simţeam ca şi cum aş fi păşit pe un nor, pe deasupra Iadului

Am mers vreo zece metri, Dwayne s-a oprit şi m-a tras în faţa lui, apoi m-a cuprins în braţe.

— Îţi taie respiraţia, am şoptit ei, neştiind cum să descriu mai bine ce simţeam. Era „nimic" în jurul nostru, dar un nimic mai spectaculos decât orice văzusem până acum.

Dwayne m-a sărutat pe tâmplă.

— Prin zona asta am găsit data trecută o balenă ce pierduse migrarea. Trebuie să plece toate atunci când oceanul începe să îngheţe, altfel sunt prinse sub gheaţă şi nu mai au nicio şansă să scape.

M-am întors în braţele lui ca să îi pot privi chipul. Era serios, nostalgic. Şi-a scos colierul de sub guler.

— De la ea ai osul ăsta?

El a aprobat din cap.

— Când am văzut-o, am înţeles pentru prima dată ce erai tu pentru mine. Credeam că sunt puternic, distrugător, exact ca animalul uriaş ce se crezuse mai puternic decât o bucată de gheaţă.

Mi-a mângâiat obrazul, am încercat să nu plâng atunci când am început să îi înţeleg povestea.

— Credeam că eşti slabă, că nu îmi poţi face faţă şi te voi distruge, dar tu mă distrugeai pe mine în fiecare zi şi asta doar din vina mea, pentru că mă luptam cu tine. Mă luptam cu ce simţeam pentru tine. Tu eşti focul meu, dar te-am descoperit cu adevărat în gheață.

Mi-am strâns buzele ca să mă abţin, dar o lacrimă tot mi s-a scurs pe obraz. Dwayne a şters-o cu tandreţe.

— Aici mi-am dat seama că o să te iubesc pentru totdeauna, Dakota, indiferent ce se va alege de noi.

Şi-a strâns colierul în pumn, apoi a tras o gură mare de aer. Era la fel de emoţionat ca şi mine, aşteptam să mă sărute, pentru a ne calma pe amândoi, dar a făcut altceva.

S-a aplecat în faţa mea, într-un genunchi.

Am simţit de parcă s-a spart gheaţa cu mine şi am căzut în ocean, apoi am fost propulsată până printre nori. Mi-am unit palmele în dreptul gurii, încercând să îmi dau seama dacă era real ce vedeam, dacă făcea ceea ce credeam eu.

A scos o cutiuţă roşie din buzunar, apoi a deschis-o.

Când am văzut inelul, nu am mai reuşit să mă ţin pe picioare. Le-am simţit cum mi se înmoaie şi m-am aplecat şi eu în genunchi, în faţa lui.

Dwayne a zâmbit mai emoţionat decât îl văzusem vreodată.

— Aici mi-am dat seama cât te iubesc, dar ultimele luni pe care le-am petrecut împreună mi-au demonstrat că *tu eşti*. Tu eşti aleasa mea şi nu va mai exista zi din viaţa asta pe care să mi-o petrec fără tine. Am trecut împreună prin Iadul meu, tu m-ai salvat, apoi am intrat în alt Iad şi a trebuit să luptăm cu tot ce am avut. Poate soarta ne va mai pune piedici de acum încolo, dar de un lucru sunt sigur: dacă te am lângă mine, pot să lupt cu oricine şi orice.

S-a oprit şi a respirat de câteva ori, privindumă cu atâta dragoste, încât părea capabilă să topească şi gheaţă.

— Ştiu că suntem încă tineri, dar nu mai vreau să aştept. Vreau să ştii cât de mult însemni pentru mine, vreau să ştiu că te voi avea lângă mine toată viaţa. Dakota, vrei să fii soţia mea?

Nu am mai putut să îmi controlez lacrimile, mi-au inundat ochii şi sufletul. Am aprobat din cap, chinuindu-mă cu propriile cuvinte.

— Da! Mai mult decât orice pe lume.

El a zâmbit, radiind de fericire. Nu îmi venea să cred că era uşurat, de parcă exista posibilitatea să nu mi-l doresc pentru tot restul vieţii. Mi-am scos mănuşa şi i-am oferit mâna, iar el a aşezat inelul pe degetul meu.

Era delicat, din aur alb şi cu un diamant alb. L-am adorat imediat, apoi fericirea mi-a explodat în piept şi am zâmbit până m-au durut obrajii îngheţaţi.

Dwayne m-a tras spre el şi m-a sărutat, m-a strâns cu putere în braţe şi nu mi-a dat drumul pentru minute bune, nici eu nu voiam să îi dau drumul, nu voiam să mă mai dezlipesc vreodată din îmbrăţişarea lui.

S-a ridicat în picioare şi m-a tras în braţele lui, m-a ridicat în aer şi a început să mă învârtească. Eram amândoi înfofoliţi ca doi eschimoşi, probabil extrem de comici în strădania noastră de fi romantici, dar nimic vreodată nu mi-a adus mai multă fericire decât momentul ăsta.

Am râs împreună şi ne-am sărutat printre chicoteli. Fericirea îmi umplea pieptul, eram gata să explodez, nu mai simţeam frigul, doar căldura ce îmi inunda tot corpul. Dragostea ce mă propulsa până la cer.

De când îl cunoscusem pe el, începusem să mă bucur de viaţă, învăţasem să fiu un om, o femeie, o iubită.

Dwayne era mai mult decât sufletul meu pereche, Dwayne era motivul pentru care trăiam.

— Te iubesc mai mult decât orice pe lume. Mi-a şoptit pe buze declaraţia noastră specială.

— Ai spus şi partea mea, l-am dojenit cu tandreţe, încă mă ţinea în braţele lui.

A zâmbit cu acel colţ al gurii pe care îl iubeam atât de mult şi care îmi furase minţile din prima secundă în care mă aşezasem lângă el la cantină.

M-a sărutat pe frunte, apoi a spus:

— Avem tot restul vieţii să mi-o spui şi tu.

Sfârşit!

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE

Nu am avut asemenea emoţii niciodată.

Nu doar pentru că este prima mea serie terminată, ştiind că nu mă voi mai întoarce niciodată la aceste personaje minunate, dar pentru tot ce au reprezentat şi reprezintă aceste cărţi pentru mine.

Primele au fost speciale, dar aceasta este mai mult decât pot descrie.

Mi-am dorit extrem de mult să o termin în această perioadă din viaţa mea, mi-am dorit să îmi amintesc toată viaţa experienţa asta şi tot ce am trăit scriind aceste pagini.

Cartea asta nu am scris-o singură.

La fiecare rând, la fiecare cuvânt, am avut alături o minune.

Pe fiul meu.

Când am hotărât să termin trilogia, eram deja însărcinată în cinci luni. Mi se părea imposibil, dar îmi doream atât de mult. Voiam să am cartea

asta pentru toată viaţa, cea mai frumoasă şi vie amintire de pe perioada sarcinii.

Atunci, ceva micuţ în mine parcă îmi spunea: *"Hai, mami, putem să o facem".*

Şi am început.

Scumpul meu,

Nu mi-au tremurat niciodată mâinile scriind ceva. În momentul ăsta am lacrimi în ochi şi un zâmbet imens pe faţă, iar pe tine te simt foarte zburdalnic prin burtică. Poate mă simţi pe mine aşa emoţionată sau simţi fericirea că am terminat în sfârşit.

Nici nu te-ai născut încă, dar ai scris o carte. Ai scris-o prin mine, oferindu-mi în fiecare zi inspiraţie şi dorinţa de a reuşi. Puterea să fac asta chiar şi după ce burtica a început să crească foarte mare. Aş zice chiar şi nişte şuturi în fund – rinichi, mai exact – să mă pun pe treabă, pentru că mă loveai imediat ce mă întindeam pe pat, dar la birou şi cu sunetul tastaturii, erai cel mai liniştit.

Acum ai 32 de săptămâni, peste două kilograme greutate şi o poftă nebună de portocale

şi lapte. Nu a fost greu, a fost cea mai frumoasă perioadă în care puteam să scriu o carte, pentru că tu ai fost minunat din prima clipă. M-ai ajutat să lucrez la visul meu, mi-ai oferit cea mai mare motivaţie din lume.

Vor trece mulţi ani până vei putea să citeşti asta, până vei descoperi cine eşti şi tu cu adevărat, dar voi fi cu tine la fiecare pas.

Eu şi tatăl tău îţi vom fi alături pentru toată viaţa şi te vom ajuta să te descoperi, să îţi alegi propriul drum şi să îţi urmezi propriile visuri.

Abia aşteptăm să te cunoaştem, să te strângem în braţe şi să ne aduci împlinirea completă.

Te iubim mai mult decât orice pe lume.